

A. 8.

Π Λ Ο Τ Τ Α Ρ Χ Ο Τ
Τ Ο Υ Χ Α Ι Ρ Ω Ν Ε Ω Σ

Τ Α Η Θ Ι Κ Α

PLVTARCHI CHAERONENSIS
MORALIA

ID EST
OPERA, EXCEPTIS VITIS, RELIQVA.

GRAECA EMENDAUIT,
XYLANDRI, H. STEPHANI, REISKII, WYTTENBACHII
ALIORVMQVE ANIMADVERSIONIBVS ILLUSTRAVIT,
LECTIONIS DIVERSITATEM ADIECIT
IOANNES GEORGIVS HVTTEN
PHILOS. MAG. ET SCHOL. ANATOL. TUBING. RECTO

Hercules et Anteus. Plut. Opp. V. l. p. 10. VII. p. 73.

VOLVMEN TERTIVM

T V B I N G A E
IMPENSIS JOANNIS GEORGII COTTAE
M D C C X C V I I.

3998.

92 399

II

PLUTARCHI
OPERVM MORALIVM
ET
PHILOSOPHICORVM
PARS TERTIA.

Continentur hoc Volumine:

- XXIII. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ ΤΥΧΗΣ.
De Fortuna Romanorum. pag. 1.
- XXIV. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΥΧΗΣ
Η ΑΡΕΤΗΣ Α'.
De Alexandri M. Fortuna aut
Virtute. Oratio I. 31.
- XXV. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΥΧΗΣ
Η ΑΡΕΤΗΣ Β'.
De Alexandri M. Fortuna aut
Virtute. Oratio II. 50.
- XXVI. ΠΟΤΕΡΟΝ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΤΑ ΠΟ-
ΛΕΜΟΝ Η ΚΑΤΑ ΣΟΦΙΑΝ ΕΝ-
ΔΟΞΟΤΕΡΟΙ.
Bellone an pace clariores fuerint
Athenienses. Sive, de Gloria
Atheniensium. 82.
- XXVII. ΠΕΡΙ ΙΣΙΔΟΣ ΚΑΙ ΟΣΙΡΙΔΟΣ.
De Ifide & Ofiride. 101.
- XXVIII. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ.
De Ei apud Delphos. 215.
- XXIX. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΧΡΑΝ ΕΜΜΕΤΡΑ
ΝΤΝ ΤΗΝ ΠΥΘΙΑΝ.
Cur Pythia nunc non reddat Ora-
acula carmine. Sive, de Py-
thiae Oraculis. 248.

XXX.	ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΛΕΛΟΙΠΟΤΩΝ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩΝ.	
	De defectu Oraculorum.	pag. 298.
XXXI.	ΟΤΙ ΔΙΔΑΚΤΟΝ Η ΑΡΕΤΗ.	
	Virtutem doceri posse.	386.
XXXII.	ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΑΡΕΤΗΣ.	
	De Virtute morali.	391.
XXXIII.	ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΟΡΓΗΣΙΑΣ.	
	De cohibenda Ira.	422.

LECTORI CVLTORIQUE
PLVTARCHI

S. P. D.

JOANNES GEORGIVS HVTTEN.

De peculiaribus subsidiis, quibus in tertia hac *Plutarcheorum Operum Moralium* parte curanda uti mihi contigit, pergo, Tibi, Benevole Lector! rationem reddere, eaque ex ordine paucis recensere.

In opusculo de *Fortuna Romanorum*, nec non in utraque oratione de *Fortuna* sive *Virtute Alexandri Magni* praesto mihi fuit *Codex ille Noribergensis*, de quo in praefatione *primae* Operum Moralium partis pluribus differui. In adhibendis translationibus latinis, quas idem continet, satis curae diligentiaeque me praestitisse, varia, quae inde adnotavi, cuivis testari posse spero. *Nuischelerus* quoque libellum de *Fortuna Romanorum* translatione Germanica decoravit,

vit, secundae parti ejus versionum, quas in praefatione in *alterius* voluminis commemoravi, insertae.

Libri de *Iside & Osiride* editionem singularem curavit *Samuel Squire*, hoc titulo: Πλαταρχης περι Ισιδος και Οσιριδος. *Plutarchi de Iside & Osiride Liber: graece & anglice. Graeca recensuit, emendavit, Commentario auxit, Versionem novam Anglicanam adjecit Samuel Squire, A. M. Archidiaconus Bathoniensis. Accesserunt Xylandri, Baxteri, Bentleji, Marklandi, Conjecturae & Emendationes. Cantabrigiae Typis Academicis, forma octava, anno 1744.* Eximio hujus editoris studio, solertia, & cura in communicandis egregiis Virorum doctorum emendationibus, multum me fuisse adjutum, gratissima mente praedico. Meruit porro de eodem libro optime *Joh. Salom. Semlerus* eum in vernaculam linguam transferendo & annotationibus illustrando in libro ita inscripto: *Joh. Salom. Semlers Erläuterung der egyptischen Alterthümer durch Uebersetzung der Schrift Plutarehs von der Isis und dem Osiris und der Nachricht von Egypten aus Herodots zweitem Buch mit beygefügtten Anmerkungen. Nebst einer Vorrede Sigm. Jacob Baumgartens. Breslau und Leipzig 1748.*

Latinam interpretationem opusculi de *EI Delphico* debemus *Joachimo Camerario*, quam adjunctis simul suis adnotationibus, unacum libro de *Oraculorum defectu* ex *Adriani Turnebi* versione, ejusdem
an-

animadversionibus illustrata; repetito; vulgavit Lipsiae, 8. anno 1576. sub hoc titulo: *de natura & effectibus Daemonum Libelli duo Plutarchi Chaeronensis. Cum explicationibus, & proemio Joachimi Camer. Quibus & eruditae & rarae & jucundae & non inutiles cognitu rerum mirabilium & singularium expositiones continentur. Editi Lipsiae in Officina Voegeliana.*

Libellum denique de *ira cohibenda* Des. Erasmus sigillatim edidit, latineque reddidit cum libello de *curiositate*, forma octava, Basileae apud Frobenium, anno 1525. hoc titulo: *Plutarchi Chaeroni Libellus perquam elegans De non irascendo. Ejusdem de curiositate. Uterque latinus Des. Erasmo Rot. interprete. Adjecti sunt iidem Graeci, quo vel praelegi possint, vel certe legi a Graecanicae literaturae studiosis.* Alia adhuc ejusdem mihi obtigit peculiaris editio, quam a loco impressionis *Antwerpiensem* nuncupare placuit. Inscriptio illius haec est: Πλωταρχε χαϊρωνεως περι Αοργησιως. *Plutarchi Chaeroni de cohibenda iracundia libellus. Antuerpiae ex officina Joannis Loë Anno MDLIII. forma octava.* In exemplaris, quod ad manus fuit, margine adscriptae sunt variae notae incerti auctoris, maxima parte ad grammaticam interpretationem spectantes. Chartae deinde insertae continent tam interpretationem latinam, quam animadversiones, e praeceptis rhetoricis & analyticis pro more seculi decimi sexti materiam ipsam, pauca quaedam critice tractantes. Industria tamen possessoris

VIII

non nisi dimidiam libelli partem est persecuta. Restat, ut *Nuischeleri* laudem interpretationem ejusdem Germanicam, quam tertia illius versionum pars continet,

Vale, Lector Beneyole! Fave Plutarcho nostro, fave mihi. Dabam Tubingae Idibus Decemb, MDCCXCVI.

Π Λ Ο Τ Τ Α Ρ Χ Ο Τ
ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ῬΩΜΑΙΩΝ ΤΥΧΗΣ.

Αἰ πολλὰς πολλὰκις ἠγωνισμένοι καὶ μεγάλας ἀγῶ-
νας Ἀρετῇ καὶ Τύχῃ πρὸς ἀλλήλας μέγιστον
ἀγωνίζονται τὸν παρόντα, περὶ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας
διαδικαζόμενοι ποτέρας γέγονεν ἔργον, καὶ ποτέρα τῆν
τηλικαύτην δύναμιν γεγέννηκεν. ἔ γὰρ μικρὸν ἔσται τῆ
περιγενομένη τῆτο μαρτύριον, μάλλον δ' ἀπολόγημα
πρὸς κατηγορίαν ¹. κατηγορεῖται δ' ἀρετῇ μὲν, ὡς
καλὸν ², ἀνωφελὲς δέ· τύχῃ δέ, ὡς ἀβέβαιον ³ μὲν,
ἀγαθὸν δέ. καὶ τῆν μὲν ἀκαρπα πονεῖν λέγῃσι· τῆν
δὲ ἀπίσα δωρεῖσθαι. τίς ἔν ἐχὶ λέξει, τῆ ἑτέρα τῆς
Ῥώμης προστεθείσης, ἢ λυσιτελέστατον ⁴ ἀρετῆν, εἰ τη-
λικαῦτα τὰς ἀγαθὰς δέδρακεν ἀγαθὰ· ἢ βεβαιότατον
εὐτυχίαν χρόνον ἤδη τοσῶτον, ἃ δέδωκε, τηρῶσαν ⁵;
Ἴων μὲν ἔν ὁ ποιητῆς, ἐν τοῖς δίχῃ μέτρο καὶ κατα-
λογί-

¹ Turn. & Bong. πρὸς ἂν κατηγορεῖται.

² R. sup. ὡς καλὸν μὲν, ἀνωφ. δέ.

³ a Turn. & Bong. ἀεὶ hoc μὲν.

⁴ Petav. λυσιτελέστερον.

⁵ Turn. & Bong. ἃ δέδωκεν ἄγασαν.

λογάδην αὐτῶ γεγραμμένοις, Φησὶν, ἀνομοιότατον πρᾶγμα τῇ σοφίᾳ τὴν τύχην ἔσαν, ὁμοιοτάτων πραγμάτων γίνεσθαι δημοικρόν· αὐξέσιν ἀμφοτέραι, προσκομῆσιν ¹, ἄνδρας εἰς δόξαν ἀνάγειν, εἰς δύναμιν, εἰς ἡγεμονίαν· τί δεῖ τὰ πολλὰ μηκύνειν ἐξαρτιζόμενον; αὐτὴν τὴν ² γενεῶσαν ἡμῖν καὶ φέρεσαν τὰ πάντα φύσιν, οἱ μὲν τύχην εἶναι νομίζουσιν, οἱ δὲ σοφίαν. διὸ καλόν τι τῇ Ῥώμῃ καὶ ζηλωτὸν ὁ ἐνεσῶς λόγος ἀξίωμα περιτίθεισιν. εἰ διαπορῶμεν ὑπὲρ ³ αὐτῆς, ὡς ὑπὲρ γῆς καὶ θαλάττης καὶ ἕραν⁴ καὶ ἄσρων, πότερον κατὰ τύχην συνέστηκεν, ἢ κατὰ ⁴ πρόνοιαν.

II. Ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν, εἰ καὶ πάνυ πρὸς ἀλλήλας αἰεὶ πολεμῶσι καὶ διαφέρουσι τύχη καὶ ἀρετῇ, πρὸς γε τηλικαύτην σύμπηξιν ἀρχῆς καὶ δυνάμεως εἰκὸς ἐστὶν αὐτὰς σπεισασμένους συνελθεῖν, καὶ συνελθόντας ἐπιτελειῶσαι καὶ συναπεργάσασθαι τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων τὰ κάλλιστον, ὀρθῶς ὑπονοεῖν οἶμαι. καὶ νομίζω, κατὰ περ Πλάτωνος Φησὶν ἐκ πυρὸς καὶ γῆς, ὡς ἀναγκαῖον τε καὶ πρώτων, γεγονέναι τὸν σύμπαντα κόσμον, ἵνα προσόρατός τε γένηται ⁵ καὶ ἀπλός· γῆς μὲν, τὸ ἐμβριθές καὶ εἰσιμον αὐτῶ συμβαλομένης ⁶, πυρὸς δὲ χροῶμα, καὶ μορφὴν καὶ κίνησιν· (αἱ δὲ ἐν μέσῳ φύσεις, ὕδωρ καὶ ἀήρ, μαλάξασαι καὶ σβέσασαι, τὴν τῶν ἐκατέρω ⁷ ἄκρων ἀνομοιότητα συνήγαγον, καὶ ἀνέμιξαν-

το

¹ Dedi comma post h. v. quod vulgo datur post ἄνδρας, cum W. monente, prius ad Urbem, posteriorius ad viros referendum esse. R. supr. αὐξέσιν ἀμφοτέραι πόλεις, κοσμοῦσι ἄνδρας. Frst. & R. προσκομῆσιν, quod etiam e Petav. enotatur. Ego correxi.

² post τὴν Turn. Bong. & Petav. inserunt τὰ πάντα.

³ Ald. & Bas. περί.

⁴ abest πατὰ a Petav.

⁵ Petav. πρὸς ὄρατός γενήνται.

⁶ Petav. συμβαλλομένης.

⁷ Cum art. τῶν dedi e R. mento. Habet eundem Bas. & Petav. sed post ἐκατέρω.

το τὴν ὕλην δι' αὐτῶν) ἔτως ἄρα καὶ ὁ τὴν Ῥώμην ὑποβαλλόμενος ¹ χρόνος μετὰ θεῶν τύχην καὶ ἀρετὴν ἐκέρασε καὶ συνέζευξεν, ἵνα ἑκατέρας λαβῶν τὸ οἰκεῖον, ἀπεργάσῃται πᾶσιν ἀνθρώποις ἔστιαν ² ἱερὰν, ὡς ἀληθῶς, καὶ ὀνησιδώραν καὶ πείσμα μόνιμον, καὶ σοιχείου ἀίδιου, ὑποφερομένοις τοῖς πράγμασιν ἀγκυρηβόλιον σάλυ καὶ πλάνης, ὡς Φησι Δημόκριτος. ὡς γὰρ οἱ Φυσικοὶ τὸν κόσμον λέγουσιν ἕκ εἶναι κόσμον, ἐδὲ θέλειν τὰ σώματα συνελθόντα καὶ συμμιγέμεντα κοινὸν ἐκ πάντων εἶδος τῇ φύσει παραχεῖν, ἀλλὰ τῶν μὲν ἔτι μικρῶν καὶ ³ σποράδην φερομένων καὶ διολιθαινόντων καὶ ὑποφευγόντων τὰς ὑπολήψεις ⁴ καὶ περιπλοικὰς, τῶν δὲ ἀδρότερον καὶ συνεσηκώτων ἤδη, δεινὰς ἀγῶνας πρὸς ἀλλήλα ⁵ καὶ διαταραχὰς λαμβανόντων, κλύδωνα καὶ βρασιὸν εἶναι, καὶ φθόρον καὶ πλάνης καὶ ναυαγίαν μετὰ πάντα, πρὶν γε τὴν γῆν μέγεθος λαβῆσαν ἐκ τῶν συνησαμένων καὶ φερομένων ἰδρυθῆναι πᾶς αὐτῆν, καὶ τοῖς ἄλλοις ⁶ ἰδρυσιν ἐν αὐτῇ καὶ περὶ αὐτὴν παραχεῖν. ἔτω τῶν μεγίστων ἐν ἀνθρώποις δυνάμεων καὶ ἡγεμονιῶν κατὰ τύχας ἐλαττωμένων καὶ συμφερομένων, ὑπὸ τῶ μηδένα ἴρατειν, βέλεσθαι δὲ πάντας, ἀμήχανος ἢ φορὰ ⁷

A 2

καὶ

¹ Turn. V. Bong. ὑπολαβόμενος. Sic quoque Budaeus legit. Petav. ὑποβαλλόμενος. Xyl. iudice, ὑποβάλλεσθαι positum esse videtur pro ordiri, moliri.

² Ald. & Bas. ὅ ἐστιν ἱερὰν. Xyl. e scripto correxit. Mox R. omisit καὶ ὀνησιδώραν. Schott. Coll. Mur. ὀνησιδώρον. Jun. ἀνησιδώραν. Turn. V. Bong. ἀνησιδώτος. W. saisp. ὀνησιδώρον.

³ Delendum censet hoc καὶ R.

⁴ R. susp. ἀπολήψεις, interceptiones — nolentibus neque patientibus se intercipi, & in suo cursu impediri.

⁵ Turn. V. Bong. πρὸς ἀλλήλους

⁶ Sic R. legi voluit, & restitui ex edd. Frst. prioribus pro τὰς ἄλλας, quod in eadem & R. legitur, Paulo ante Petav. ἰδρυθῆναι.

⁷ Petav. ἢ φθορά.

καὶ πλάνη καὶ μεταβολὴ πᾶσα πάντων, μέχρις ἔ 1
 τῆς Ῥώμης ἰχὺν καὶ αὐξήσιν λαβέσης, καὶ ἀναδησα-
 μένης, τῆτο μὲν, ἔθνη καὶ δήμας ἐν αὐτῇ 2, τῆτο δὲ,
 ἄλλοφύλους καὶ διαποντίκας βασιλείων 3 ἡγεμονίας, ἔδραν
 ἔχε τὰ μέγιστα καὶ ἀσφάλειαν, εἰς κόσμον εἰρήνης καὶ
 ἕνα 4 κύκλον τῆς ἡγεμονίας ἀπλαιοῦ περιφερομένης,
 πάσης μὲν ἀρετῆς ἐγγενομένης τοῖς ταῦτα μηχνησα-
 μένοις, πολλῆς δὲ καὶ τύχης συνελθούσης, ὡς ἐνεῖται 5
 τῆ λόγῳ προΐοντος ἐνδείξασθαι.

III. Νυνὶ δὲ μοι δοκῶ τῆ προβλήματος 6, ὡσπερ
 ἀπὸ σκοπιᾶς 7, καθαρᾶν ἐπὶ τὴν σύγκρισιν καὶ τὸν
 ἀγῶνα τὴν τε τύχην καὶ τὴν ἀρετὴν βαδιζέσας. ἄλ-
 λά τῆς μὲν ἀρετῆς πρῶτον τε τὸ βᾶδισμα καὶ τὸ βλέμμα
 καθεστηκός· παρέχει δὲ τι καὶ τῶ προσώπῳ πρὸς τὴν
 ἄμιλλαν ἐρύθνημα τῆς Φιλοτιμίας. καὶ πολὺ μὲν ὑπερεῖ
 σπευδέσης τῆς τύχης, ἄγασι δ' αὐτὴν καὶ δορυφορεῖσι
 κατὰ πλήθος

Ἄνδρες ἀρηίφατοι βεβρωτώμενα τεύχε' ἔχοντες 8,
 ἐναντίων τραυμάτων ἀνάπλευ, αἴμα συμμειγμένον ἰδρῶ-
 τι σαλάζοντες 9, ἡμικλίσσις ἐπιβεβηκότες λαφύροις.
 βῆλεθε δὲ πυθώμεθα, τίνες ποτὲ εἰσὶν ἔτοι; Φαβρί-
 κιοι

1 Turn. V. Bong. καὶ μέχρις ἔ. Petav. μέχρι ἔν. Mox
 Petav. ἀναδυσαμένης.

2 R. susp. ἐν αὐτῇ τῇ Ἰταλίᾳ.

3 Petav. βασιλείας.

4 Vulgo post ἕνα legitur iterum καὶ, quod de'evi cum W.
 omiffum a B. E. Voff. P. & Interpr. lat. . Prius καὶ ante ἕνα
 deleri voluit R. item legi deinde περιφερόμενα.

5 Petav. Ald. Bas. ὡς ἐνεσι.

6 R. susp. ἀπὸ τῆ προβλ.

7 Turn. Bong. Petav. ἀπὸ σκοπῆς.

8 Hom. Odyss. XI, 41.

9 Turn. & Bong. σαλάζοντες; Petav. σάζοντες; qui simul
 pro συμμειγμένον habet συμμειγμένον.

κιοι Φασὶν εἶναι, καὶ Κάμιλλοι καὶ Λέπιοι Κικιννάτοι ¹. καὶ Μάξιμοι Φάβιοι, καὶ Κλαύδιοι Μάρκελλοι, καὶ Σκιπίωνες. ὧν δὲ καὶ Γάϊον ² Μάριον ὀργιζόμενον τῇ τύχῃ· καὶ Μέκιος ἐκεί Σινευόλας ³, τὴν Φλεγομένην χεῖρα δείκνυσι, βοῶν, Μὴ καὶ ταύτην τῇ τύχῃ χαρίζῃ; καὶ Μάρκος Ὠράτιος ⁴ ἀριεὺς παραποτάμιος Τυρρήνικοις βέλεσι βαρυνόμενος, καὶ σιάζοντα μηρὸν ⁵ παρέχων, ἐκ βαθείας ὑποφθέγγεται ἐίνης, Οὐκὲν κινῶν κατὰ τύχην πεπήρωμαι; τοιῆτος ὁ τῆς ἀρετῆς χορδὸς πρόσσειν ἐπὶ τὴν σύγκρισιν, Βριθὺς ὀλιτοπάλας δάκας ἀντιπάλοις ⁶.

IV. Τῆς δὲ τύχης ἐξὺ μὲν το κίνημα, καὶ θρασὺ τὸ Φρόνημα, καὶ μεγάλαυχον ἢ ἐλπίς· φθάνουσα δὲ τὴν ἀρετὴν ἐγγύς ἐσιν, ἔκ πλεοῦς ἐλαφρίζουσα κέφοις ἑαυτήν, ἐδὲ ἀκράνυχον ὑπὲρ σφαίρας τινὸς ἴχνος καθεῖσα, περισφαλῆς καὶ ἀμφίβολος πρόσσειν, εἴτ' ἀπεισιν ἀηδῆς ⁷. ἀλλ' ὡςπερ οἱ Σπαρτιάται τὴν Ἀφροδίτην λέγουσι, διαβαίνουσαν τὸν Εὐρώταν, τὰ μὲν ἔσπῆρα καὶ τὰς χλιδῶνας, καὶ τὸν κερὸν ἀποδέδαι, δόρυ δὲ καὶ

A 3

ἀσπί-

¹ Fuit καὶ ante Κικιννάτοι, firmatum quidem Xyl. MS. sed delevi auctoritate Bas. e mente Xyl. & R. ut fit L. Quintius Cincinnatus.

² Restitui Γάϊον e Bas. firmatum cod. Turn. a quo abest praemissum καὶ, & Interpr. lat. Probat idem nomen Xyl. licet in scripto suo invenit Κλαύδιον, quod vulgo legitur, nec non R. & dedit W. accedentibus marg. Voff. & Mez.

³ Sic, me iudice, bene monuit R. legendum pro vulg. Κέσλας, & dedi. Bas. Σκεύλας. Xyl. quoque vertit *Scaevola*, nec non Interpr. lat. — Turn. & Bong. καὶ Κέρτιος ἐκεῖ.

⁴ Dedi sic e Bas. Xyl. Mez. probante R. Vulgo καὶ Πάκιος, καὶ Μάρκος. R. dubitat adhuc de praenomine *Marco*, quod Horatium Coclitum gessisse non reperit. Margo Voff. Ὠράτιος καὶ Μάρκος. Interpr. lat. — illic Marcus illic Oratius Cocles.

⁵ Turn. Bong. καὶ συσκάζοντα μηρὸν.

⁶ Sic legendum Xyl. monuit. Ald. & Bas. ἀντιπάλης. Aeschylī esse versum, monet R.

⁷ Xyl. mavult αἰδῆς.

ἀσπίδα λαβεῖν κοσμημένην τῷ Λυκίργῳ· ἕτως ἡ τύχη καταλιπᾶσα Πέρσας καὶ Ἀσσυρίους, Μακεδονίαν μὲν ἐλαφρὰ ¹ διέπτη, καὶ ἀπεσεύσατο ταχέως Ἀλέξανδρον, καὶ δι' Αἰγύπτου καὶ Συρίας περιφέρουσα βασιλείας διώδευσε, καὶ Καρχηδονίους σρεφομένην ποταμίαις ἐβίβασε ²· τῷ δὲ Παλατίῳ προσερχομένη, καὶ διαβαίνουσα τὸν Θύμβριν (ὡς εἴποιεν) ἔθηκε τὰς πτέρυγας, ἐξέβη τῶν πεδύλων, ἀπέλιπε τὴν ἄπισον καὶ παλίμβολον σφαῖραν. ἕτως εἰσῆλθεν εἰς Ῥώμην ὡς μενεᾶσα, καὶ τοιαύτη πάρεσιν ὡς ³ ἐπὶ τὴν δίκην. ἡ μὲν γὰρ ἀπευθῆς ⁴, κατὰ Πίνδαρον, ἐδὲ δίδυμον σρέφουσα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλλον Εὐνομίας καὶ Πειθῆς ἀδελφῆ, καὶ Προμηθεΐας θυγάτηρ, ὡς γενεαλογεῖ Ἀλκμῶν. τὸ δὲ ὑμνέμενον ἐκεῖνο τῆ πλέτε κέρασ ἔχει διὰ χειρὸς, ἐν ὀπίρας ἀεὶ θαλάσσης μεσόν, ἀλλ' ὅσα φέρεῖ ⁵ πᾶσα γῆ, πᾶσα δὲ θάλαττα, καὶ ποταμοὶ, καὶ μέταλλα, καὶ λιμένες, ἀφθονα καὶ ῥύδην ἐπιχεαμένη. λαμπροὶ δὲ καὶ διαπρεπεῖς ἄνδρες ἐν ὀλίγοι μετ' αὐτῆς ὄρωνται· Πομπήλιος ⁶ Νεμῶς ἐκ Σαβίνων, καὶ Πρίσκος ἐκ Ταρνουίνων, ἕς ἐπήλυδας βασιλεῖς καὶ ξένους ⁷ ἐνιδρύσατο τοῖς Ῥωμίαις θρόνοις· καὶ Παῦλος Αἰμύλιος ἀπὸ Περσέως καὶ Μακεδόνων ἄτρωτον στρατὸν ἄγων, καὶ νίκην ἀδακρυρὸν θριαμβεύων μεγαλύνει τὴν τύχην. μεγαλύνει δὲ καὶ Καικίλιος ⁸ Μέτελλος ὁ Μακεδονικὸς γέρων, ὑπὸ τεσσάρων παί-

1 Turni. Bonzi. ἐλαφά.

2 libranit, modo extulit manu in sublime, modo depressit, per vices secundis adversisque rebus exercuit.

3 abest ὡς a W.

4 Xyl. MS. ἡ μεγαπευθῆς, quod e Petav. falso enotatum esse videtur ἡ μέγα πευθῆς, qui etiam in seq. habet τρέφουσα. Budaeus reddidit *incorpertam*, quod Xyl. probat, vertens *incerta*. R. sup. ἀπειθῆς, *coiunctax*.

5 Petav. θαλάσσης μεσόν, ἀλλ' ὅσα φέρη.

6 Petav. Πομπήλιος; Ald. deinde ἐξ Ἀβίνων.

7 R. mavult ἐπήλυδας καὶ ξένους βασιλεῖς.

8 Petav. τὴν ψυχὴν. μεγαλαύει δὲ καὶ Καικίλιος.

παιδῶν ὑπατιῶν ἐκκομιζόμενος, Κοίντε Βαλεαρίη ¹ καὶ Λευκίε Διαδάμα ², καὶ Μάρκη Μετέλλα, καὶ Γαίε Καπραιή, καὶ δυεῖν γαμβρῶν ὑπατιῶν, καὶ θυγατριδῶν κοσμημένων ἐπιφανέσιν ἀρισταίαις καὶ πολιταίαις. Αἰμίλιος δὲ Σκαῦρος, ἐκ ταπεινῆ βίῃ καὶ ταπεινότερα γένεσ, καινός ³ ἄνθρωπος ἀρθεῖς ὑπ' αὐτῆς, προγράφεται τῷ μεγάλῃ συνεδρίῃ. Κορνῆλιον δὲ Σύλλα, ἐκ τῶν Νικοπόλεως τῆς ἐταίρας ⁴ ἀναλαβῆσα καὶ βασιλεύσα κόλπων, ὑψηλότερον τῶν Κιμβρικών Μαρίε Θρίμβων, καὶ τῶν ἐπὶ ὑπατειῶν, ἐπιτίθησι μοναρχίαις καὶ διπλωματίαις. ἄντικρυς ἔτος τῆ τύχῃ μετὰ τῶν πράξεων ἐαυτὸν εἰσπολεῖ, βῶν κατὰ τὸν Οἰδίποδα τοῦ Σοφοκλέους, Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμω. καὶ Ῥωμαῖσι μὲν Φήλιξ ἀνομιάζετε, τοῖς δὲ Ἑλλήσιν ἔτως ἔγραψε, Λέκιος Κορνῆλιος Σύλλας Ἐπαφρόδιτος. καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ἐν Χαιρωνείᾳ τρέπαια, καὶ τὰ τῶν ⁵ Μιθριδατικῶν, ἔτως ἐπιγέγραπται, καὶ εἰκότως· πλεῖστον γὰρ Ἀφροδίτης ἔ νύξ, κατὰ Μένανδρον, ἀλλὰ τύχῃ μετέχρημεν.

V. Ἄρ' ἔν ταύτην τις ἀρχὴν ποιησάμενος οἰκείαν, ἰπὲρ τῆς τύχης ἐπάγοιτο μάρτυρας αὐτὸς Ῥωμαίος, ὡς τῆ τύχῃ πλεον ἢ τῆ ἀρετῇ νέμοντας; ἀρετῆς μὲν γε παρ' αὐτοῖς ὀψὲ καὶ μετὰ πολλὰς χρόνους ἱερὸν

A 4

ιδρύ-

¹ Sic dedi e Bas. & Xyl. pro vulg. Βαυαρίη, R. probante.
² Xyl. vertit *Diademato*, seu *Vittato*, ut fit idem, cuius fit mentio apud Plut. in vit. Coriolani, Vol. II. pag. 71. l. 10. R. de hoc nomine se dubitare fatetur, quid statuat. Budaeum quatuor fratrum nomina plane omisisse, Xyl. notat. Turn. V. Bong. Coll. Mur. Schott. Jaunot. Anon. Mez. Διαδημάτα.

³ Bas. Petav. κενός. R. monente, *nobilissimam* vetustatem Aemil. Scauro tribuit Valer. Max. VIII, 1.

⁴ Petav. ἐτέρας. Cf. Vita Syllae Vol. III. p. 177.

⁵ R. mavult τρέπαια κατὰ τῶν M. ut referatur ad pugnam, quam a Sylla cum Archelao Mithridatis legato apud Chaeroneam commissam fuisse enarrat Appian. Mithridat. p. 197. sq.

ιδρύσατο Σκιπίαν ὁ Νομμαντίνος, εἶτα ¹ Μάρκελλος τὸ Οὐίρτᾶτις τε καὶ Ὀνώρις προσαγορευόμενον· καὶ τὸ τῆς Μέντις καλαμένης (γνώμης ἂν νομίζοιτο) Σκαῦρος Αἰμύλιος, περὶ τὰ Κιμβρικὰ τοῖς χρόνοις γεγονώς· ἤδη ² τότε λόγων καὶ σοφιστῶν καὶ σωμυλίας παρεισρυσείσης εἰς τὴν πόλιν ἤρχοντο σεμνύνειν τὰ τοιαῦτα. σοφίας δὲ μέχρι καὶ νῦν ἱερὸν ἐκ ἔστιν, ἐδὲ σωφροσύνης, ἢ καρτερίας, ἢ μεγαλοψυχίας ³, ἢ ἐγκρατείας· ἀλλὰ τὰ γε τῆς τύχης ἱερὰ, λαμπρὰ καὶ παλαιὰ, καὶ ὁμῶς τι ⁴ τοῖς πρώτοις καταμειγμένα τῆς πόλεως θεμελίοις γέγονε. πρῶτος μὲν γὰρ ιδρύσατο τύχης ἱερὸν Μάρκιος Ἄγκος, ὁ Νόμα ⁵ θυγατριδῶς, καὶ τέταρτος ἀπὸ Ῥωμίης γενόμενος βασιλεὺς· καὶ τάχα περὶ τὴν τύχην τῇ ἀνδρίᾳ ⁶ παρωνόμασεν, ἣ πλείστον εἰς τὸ νικᾶν τύχης μέτεσι. τὸ δὲ

1 R. monet contra haec, Scipionem Numantinum, qui tertium bellum Punicum confecit, diu post Marcellum vixisse, secundo bello Punico fidrentem.

2 R. mavult ante ἤδη inferi ὡς, & σοφισμάτων pro σοφιστῶν, & post σωμυλίας excidisse suspicatur Ἑλληνικῆς. Xyl. deesse censuit καθιέρωσεν ante ἤδη, monens, in scripto quoque signum a correctore allitum fuisse, quod locum mutilatum indicet. Non animadvertit autem, ιδρύσατο, paulo ante in communi positum, etiam huc pertinere.

3 Petav. inverso ordine ἢ μεγαλοψυχίας, ἢ καρτερίας.

4 Ald. & Bas. ὁμοίως τι.

5 Sic dedi cum W. ex Bas. Xyl. Mez. Vulgo ἔνομα. R. ὁ Νομᾶ, vel ὁ Νημᾶ dandum censuit. In Bas. ordo nominum transpositus extat Ἄγκος Μάρκιος. Ald. Μάρκος Ἄγκ. Mox Petav. inverso vocum ordine βασιλεὺς γενόμενος.

6 W. rectius censet ex B. τῇ Τύχῃ τὴν Ἀνδρίαν. Xyl. notat, forte referri haec ad Fortunae Fortis dedicationem, quamquam eam Servio Tullio Livius adscribat; alioqui inter Fortis & Fortis. unde Fortitudo deducatur, vicinitatem esse nominum, quae ἀπὸ τύχης videatur, quam fortasse auctor studiose & consulte institutam voluerit dicere. Deinde W. mavult παρωνόμασαν.

δὲ τῆς γυναικείας τύχης κατεσιευάσαντο πρὸ Καμίλλου ¹, ὅτε Μάρκιον Κοριολάνου ἀπάγοντα τῇ πόλει Οὐολάσνης ἀπεγρέψαντο ² διὰ τῶν γυναικῶν. πρεσβευσάμεναι γὰρ αὐταὶ πρὸς τὸν ἄνδρα μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς ³, ἐξελιπάρησαν καὶ κατειργάσαντο Φείσασθαι τῆς πόλεως, καὶ τὴν στρατὸν τῶν βαρβάρων ἀπαγαγεῖν. τότε λέγεται τὸ ἄγαλμα τῆς Τύχης ἅμα τῷ καθιερωθῆναι, Φωνὴν ἀφείναι, καὶ εἰπεῖν, 'Οσίως με πόλεως νόμῳ γυναῖκες ἄσαι καθιδρύσασθε. καὶ μὴν καὶ Φέριος Κάμιλλος, ὅτε τὸ Κελτικὸν ἔσβησε πῦρ, καὶ τὴν Ῥώμην, ἀντίρροπον χρυσῶ κεκλιμένην, ἀπὸ ζυγῆ καὶ τῆς πλάσιγγος καθείλεν, ἔτ' εὐβαλίας, ἔτ' ἀνδρείας, ἀλλὰ Φήμης ἰδρύσατο καὶ Κληδόνος ἐνεῖ ⁴ παρὰ τὴν καινὴν ὁδόν, ὅπερ Φασὶ πρὸ τῆς πολέμου Μάρκῳ Καϊδεκίῳ ⁵ βαδίζοντι, νύμφῳ Φωνὴν γενέσθαι κελεύσαν ὀλίγῳ χρόνῳ Γαλατικὸν πόλεμον προσδέχεσθαι. τὴν δὲ πρὸς τῷ ποταμῷ ⁶ Τύχην Φόρτιν ⁷ καλῶσιν (ἅπερ ἐστὶν ἰχυρὰν, ἢ ἀρισευτικὴν, ἢ ἀνδρείαν) ὡς τὸ νικητικὸν ἀπάντων κράτος ἔχουσαν. καὶ τὸν γε γὰρ ⁸ αὐτῆς ἐν ταῖς ὑπὸ Καίσαρος τῷ δήμῳ καταλειφθεῖσι κήποις ὠκοδόμησαν, ἠγάμενοι κακείνον εὐτυχίᾳ γενέσθαι μέγιστον, ὡς αὐτὸς ἐμαρτύρησε.

VI. Περὶ δὲ Γαίης Καίσαρος ἠδέσθην ἂν εἰπεῖν, ὡς ὑπ' εὐτυχίας ἤρθη μέγιστος, εἰ μὴ τῆτ' αὐτὸς ἐμαρτύρησεν.

A 5

¹ Petav. πρὸς Καμίλλου.

² Usitatus & elegantius censet R. ἀπετρίψαντο, licet non damnat vulgatam.

³ Petav. μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ τῆς γυναικὸς.

⁴ R. fufp. ἔδη vel ἔδος.

⁵ Dedi sic cum W. e Bas. & Xyl. Vulgo Μάρκῳ καὶ Δεκίῳ.

⁶ Turn. V. Bong. τῇ δὲ πρὸς τῷ ποταμῷ.

⁷ R. sic legi voluit τύχην Φόρτιν, quod dedi (accedente simul ex parte auctoritate Basil. editionis, quae habet Φόρτιν) vel Φόρτεμ. Vulgo τύχην, ἢν Φόρτικαν.

⁸ Petav. καὶ τὸν γενναῖον.

ρησεν. ἐπεὶ γὰρ ἀπὸ Βρεντεσίς Πομπηίον διάκων ἀνή-
 χθη πρὸ μίξ ἡμέρας νόνων Ἰανουαρίων, χειμῶνος ἐν
 τροπαῖς ¹ ὄντος, τὸ μὲν πέλαγος ἀσφαλῶς διεπέρασε,
 τῆς τύχης τὸν καιρὸν ὑπερθεμένης ². εὐρῶν δὲ τὸν
 Πομπηίον ἄθραν, καὶ πολὺν μὲν ἐν γῆ, πολὺν δὲ ἐν
 θαλάσῃ, μετὰ πασῶν ἅμα τῶν δυνάμεων καθεζόμενον
 αὐτὸς ὀλιγοσὸς ἦν, τῆς μετὰ Ἀντωνίε καὶ Σαβίνε στρα-
 τίας αὐτῷ βραδυδέσης, ἐτόλμησεν εἰς ἀκίτιον μικρὸν
 ἐμβὰς, καὶ λαθῶν τὸν τε ναύκληρον καὶ τὸν κυβερνή-
 την ὡς τινος θεράπων αναχθῆναι. σκληρᾶς δὲ πρὸς τὸ
 ῥεῦμα τῆ ποταμῆ ³ γενομένης ἀντιμεταβάσεως καὶ κλύ-
 δωνος ἰχυρῆ, μεταβαλλόμενον ὄρῳ τὸν κυβερνήτην,
 ἀφείλεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ ἰμάτιον, καὶ ἀναδείξας
 ἑαυτὸν, Ἰδι (ἔφη) γενναῖε, τόλμα, καὶ δέδιθι μηδὲν,
 ἀλλὰ ἐπίδιδε τῇ τύχῃ τὰ ἰσία, καὶ δέχεο τὸ πνεῦμα ⁴,
 πισεύων, ὅτι Καίσαρα φέρεις καὶ τὴν Καίσαρος τύχην.
 ἔτως ἐπέπεισο τὴν τύχην αὐτῷ συμπλεῖν, συναπείη-
 μεῖν, συστρατεύεσθαι, συστρατηγεῖν. ἣ ἔργον ἦν γαλήνην
 μὲν ἐπιτάξαι θαλάσῃ, θέρους δὲ χειμῶνι, τάχος δὲ
 τοῖς βραδυτάτοις, ἀλκῆν δὲ τοῖς ἀδυμοτάτοις. τὸ δὲ
 τέτατον ἀπιστότερον, Φυγὴν Πομπηίῳ, καὶ Πτολεμαίῳ ξε-
 νοκίλουαν, ἵνα καὶ Πομπηῖος πέσῃ καὶ Καῖσαρ μὴ
 μιανθῇ.

VII.

1 a Petav. abest ἐν.

2 fortuna oportunitatem aggrediendi & opprimendi Caesa-
 ris in aliud tempus rejicientie & sibi reservante. R. Cf.
 Dion. Cass. 41. 46.

3 R. legi voluit aut τῆ πελάγῃς, aut τῆς τῆ πνεύματος
 Petav. deinde κλύδωνος.

4 Post hanc vocem vulgo datur τῷ πνέοντι πισεύων. Abest
 τῷ πνέοντι ab Ald. Bas. Xyl. Petav. Interpr. lat. (sequentia qui-
 dem male confundente) item a B. E. Voss. & delendum cen-
 sui. Voluit idem R. aut cum τῷ πλέοντι, vestigiis suis confi-
 dens, mutandum censuit. Coll. Mur. τῷ πνεύματι. W. Iulpr.
 τῷ λήγοντι vel τῷ φέροντι.

VII. Τί δέ; ὁ τότε μὲν υἱός, πρῶτος δὲ ἀναγόμενοι Σεβασός, ἄρξας ¹ τέσσαρα καὶ πεντήκοντα ἔτη, ἐκ αὐτὸς ἐκπέμπων τὸν θυγατριδῶν ἐπὶ στρατείας ἠΐξαστο τοῖς θεοῖς, ἀνδρίαν μὲν αὐτῷ δῶναι τὴν Σικιτιανός, εὐνοίαν δὲ τὴν Πομπηίε, τύχην δὲ τὴν αὐτῆ; κατὰ περ ἔργω μεγάλῳ δημοκρογὸν ἐπιγράψας ἑαυτῷ τὴν τύχην, ἥτις αὐτὸν ἐπιθεῖσα Κικέρωνι, καὶ Λεπίδῳ, καὶ Πάσσα, καὶ Ἰρτίῳ, καὶ Μάρκῳ Ἀντωνίῳ ², ταῖς ἐκείνων ἀριστείαις καὶ χερσὶ καὶ νίκαις, καὶ σόλοις, καὶ πολέμοις, καὶ στρατοπέδοις γενόμενον πρῶτον, εἰς ὕψος ἄρασσα, καὶ καταβαλῆσα τότες, δι' ὧν ἀνέβη, μόνον κατέλιπεν ³. ἐκείνῳ γὰρ ἐπολιτεύετο Κικέρων, καὶ Λεπίδος ἐστρατήγει, καὶ Πάσσας ἐνίκαι, καὶ Ἰρτίος ἐπιπτε, καὶ Ἀντωνίος ὑβρίζεν. ἐγὼ γὰρ καὶ Κλεοπάτραν τῇ τύχῃ Καίσαρος τίθημι, περὶ ἣν, ὡς ἔρημα, κατέδου καὶ συνετριβή τηλικῆτος αὐτοκράτωρ, ἵνα ἥ μόνος Καίσαρ λέγεται δὲ, πολλῆς οἰκειότητος αὐτοῖς καὶ συνηθείας ὑπαρχέσης, πολλὰς εὐχολαζόντων ⁴ εἰς παιδιᾶν σφαιρας ἢ κύβων, ἢ νῆ Δία θρεμμάτων ἀμίλλης, οἷον ὀρθύγων καὶ ⁵ ἀλεκτρυόνων, ἀεὶ νικώμενον Ἀντωνίου ἀπαλάτ-

1 Turn. V. Bong. Petav. ἄρξας δὲ τέσσ. Post seq. ἔτη addunt Turn. V. Bong. γῆς καὶ θαλάττης; nec non Ald. Bong. Petav. εὐξαστο pro ἠΐξ.

2 Secutus sum Basileensem, & Xyl. versionem. Vulgo καὶ Ἀντωνίῳ καὶ Μάρκῳ. R. sup. καὶ Γαίῳ καὶ Ἀντωνίῳ καὶ Μάρκῳ; vel καὶ Ἀντωνίῳ καὶ Κλεοπάτρῃ. Posterius praefert. Interpr. lat. haud agnoscit interjacens καὶ, sed vertit Antonio Marco.

3 In loco hoc, qui vulgo sic exhibetur: γενόμενον πρῶτον εἰς ὕψος ἄρασσα καὶ καταβαλῆσα, τότες ἀναβῆναι μόνον, δι' ὧν ἀνέβη μόνον, κατέλιπεν — secutus sum W. qui interpunctiōnem iuvante E. correxit, & delenda deleuit auctoritate cod. B. R. jam de commate pone τότες promovendo monuit, nec non de secundo μόνον delendo. Paulo ante Petav. omittit καὶ. πολλοί, & pro καταβαλῆσα dat καταλαβῆσα.

4 Turn. V. Bong. εὐχολάζοντες.

5 Inferui hoc καὶ ex Bas. Vulgo abest. R. voluit inferi ἢ.

λάτρεσθαι· καὶ τινὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἐπὶ μαυτεῖαις στυ-
γνόμενον, πολλὰκις κερήσισιάζεσθαι, καὶ νηθετεῖν· Ὡ-
άνθρωπε, τί σοι πρᾶγμα πρὸς τῆτόν ἐσι τὸν νεανίσκου;
Φεῦγε αὐτόν. ἐνδοξότερος εἶ, πρεσβύτερος εἶ, ἄρχεις
πλειόνων, ἐνήθληκας πολέμοις, ἐμπειρίᾳ διαφέρεις· ἀλλ'
ὁ σὸς δαίμων τὸν τέτα φοβεῖται· καὶ ἡ τύχη σε καθ'
ἐαυτὴν ἐσι μεγάλη, κολακεύει δὲ τὴν τέτα· ἐὰν μὴ μα-
κρὰν ἦς ¹, οἰχήσεται μεταβάσα πρὸς αὐτόν.

VIII. Ἀλλὰ γὰρ αἱ μὲν ἀπὸ τῶν μαρτύρων πί-
σεις τοσαῦται τῇ τύχῃ πάρεσι. δεῖ δὲ καὶ τὰς ἀπὸ
τῶν πραγμάτων αὐτῶν εἰσάγειν, ἀρχὴν τῆ λύγῃ τὴν ἀρ-
χὴν τῆς πόλεως λαβόντας. εὐθὺς ἔν, τίς ἐκ ἂν εἴποι
πρὸς τὴν Ῥωμύλα γένεσιν καὶ σωτηρίαν καὶ τροφὴν καὶ
αὔξησιν, τὴν μὲν τύχην ὑποβολὰς κατατεθεῖσθαι, τὴν
δὲ ἀρετὴν ἐξωκοδομηκέναι ²; πρῶτον μὲν ἔν τὸ περὶ τὴν
γένεσιν καὶ τὴν τέκνωσιν αὐτῶν τῶν ἐνιδρυσασμένων ³ καὶ
κλισάντων τὴν πόλιν, εὐτυχίας ἔοικε θαυμαστῆς γενέσθαι.
θεῶ γὰρ ἡ τεκῶσα μιχθῆναι λέγεται, καὶ καθ' ἑαυτὴν τὸν
Ἡρακλέα σπαρῆναι φασὶν ἐν μακρᾷ νυκτὶ, τῆς ἡμέρας
ἐπιχευθείσης παρὰ φύσιν, καὶ τῆ ἡλίου βραδύναυτος· ἔτι
περὶ τὴν Ῥωμύλα σποράν καὶ καταβολὴν, τὸν ἥλιον ἐκ-
λιπεῖν ἰσορῆσι, ποιησάμενον ἀτρεκῆ σύνοδον πρὸς σελή-
νην, ὡσπερ ὁ Ἄρης θεὸς ὦν τῇ Σιλβίᾳ θυγατρὶ συνῆλθε-
τῆτο δὲ συντυχεῖν τῷ Ῥωμύλῳ καὶ περὶ τὴν μεταξά-
σιν

¹ Sic cum W. restitui ex Ald. Bas. Xyl. Petav. B. Voff. Vul-
go μακρὰν ἦ. R. sup. ἀπίης, nisi procul ab eo faceffas. In-
terpr. lat. nisi remotior sis.

² fortunam quidem stravisse fundamenta, super iis autem
eductam structuram perfecisse virtutem. Dedi, quod Mez.
& R. legendum censuerunt, a W. probatum, & a Kaltw. trans-
latum. Vulgo αὔξησιν, ἀρετῆς μὲν ὑπερβολὰς κατατεθεῖσθαι,
τὴν δὲ τύχην ἐξωκοδομηκέναι. Interpr. lat. quid legerit, du-
bious sum. Sic venit: omnem quidem virtutis splendorem de-
fuisse, solamque aedificavisse fortunam.

³ R. monente, ἐνιδρυσασμένων idem est atque simplex ἴδρυσ.
pro συνιδρυσ. Petav. omittit praecedens τῶν.

σιν αὐτὴν τῆ βίβ. λέγουσι γὰρ ¹ ἐκλείποντος τῆ ἡλίας
 ἠφανίσθαι, νόβαις καπρατίβαις, ἦν ἄχρι νῦν ἡμέραν ἐπι-
 Φανῶς ἐορτάζουσιν. ἔπειτα γεννηθέντας αὐτὰς, τῆ τυ-
 ρίνου αἰτῆντος ² ἀνελεῖν, παρέλαβε κατὰ τύχην ὁ βάρ-
 βρος ἐδὲ ἄγριος ὑπηρέτης, ἐλεήμων δέ τις καὶ Φιλάν-
 θρωπος, ὥστε μὴ κλεῖναι· ἀλλὰ τῆ ποταμῆ τις ἦν ὄχθη
 χλοερῶ λειμῶνι προσκλύεσσα, καὶ περισκιάζομένη χθα-
 μαλοῖς δένδροσιν· ἐνταῦθα κατέβηκε τὰ βρέφη, πλη-
 σίον ἐρινεῦ τινος, ἔν ρεμινάλιν ³ ὠνόμαζον. εἶτα λύ-
 καινα μὲν νεστόκος σπαργῶσα καὶ πλημμυρῶσα τὰς μα-
 θὺς γάλακτι, τῶν σκύμων ἀπολωλότων, αὐτὴ χρήζε-
 σα κηφισμῆ, περιέπλυξε τὰ βρέφη καὶ θηλὴν ἐπέχευ,
 ὥσπερ ὠδῖνα δευτέραν ἀποτιθεμένη τὴν τῆ γάλακτος. ἱε-
 ρὸς δὲ ὄρνις Ἄρεος, ὃν δρυοκολάπτην καλεῖσιν, ἐπιφοι-
 τῶν καὶ προσκαθίζων ⁴ ἀκρίνουχος, ἐν μέρει τῶν νηπίων
 ἐκατέρω τόμα τῆ χηλῆ διοίγων, ἐνετίθει ψώμισμα, τῆς
 αὐτῆ τροφῆς ἀπομερίζων. τὸν μὲν ἔν ἐρινεὺν ρεμινάλιν
 ὠνόμασαν, ἀπὸ τῆς θηλῆς, ἦν ἡ λύκαινα παρ' αὐτὸν
 ὑκλάσασα ⁵ τοῖς βρέφεσι παρέχε· μέχρι δὲ πολλῆ δι-
 εφύλαττον οἱ περὶ τὸν τόπον ἐκείνου κατοικοῦντες, μη-
 θὲν ἐκτιθέναι τῶν γεννωμένων, ἀλλ' ἀναιρεῖσθαι πάντα
 καὶ τρέφειν, τὸ Ῥωμύλε πάθος καὶ τὴν ὁμοιότητα τι-
 μᾶντες. καὶ μὴν, τὸ τε λαθεῖν αὐτὰς τρεφομένους καὶ
 παιδευομένους ⁶ ἐν Γαβίοις, ἀγνοηθῆναι τε Σιλβίας ὄν-
 τας

¹ Petav. λέγοντος γὰρ, quod Collect. lect. var. pro λέγον-
 τας esse suspicatur.

² R. suspr. ζητῆντος, quod W. probat.

³ Petav. hic & infra ῥεμινάλιν; & mox περιέπλυξε τὰ βρέ-
 φη θηλὴν ἐπ.

⁴ Petav. ἐπιφοιτῶν καὶ καθίζων; nec non ἀκρίνουχος.

⁵ anterioribus pedibus in genua subnixis, posterioribus re-
 ctis, ut parvuli sub ea jacemes neque comprimerentur mole
 lupae, & possent suspensa ubera commode ore amplecti. R.

⁶ absunt a Petav. καὶ παιδευομένους. Deinde in ind. Var.
 lect. ex Ald. Bas. & Petav. enotatur ἀγνοηθῆναι Σιλβίας absque
 τε. Ego in meo exempli. Bas. lego καὶ ἀγνοηθῆναι Σιλβί.

τας υἱὸς καὶ θυγατριδῶς Νομίτωρος ¹ τῷ βασιλέως παρὰ πάντα ² τύχης κλέμμα καὶ σόφισμα φαίνεται γεγενημένον, ὅπως μὴ ἀπόλωνται πρὸ τῶν ἔργων διὰ τὸ γένος ³, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς Φανῶσι τοῖς κατορθώμασι, γνώρισμα ⁴ τῆς εὐγενείας τὴν ἀρετὴν παρέχοντες. ἐνταῦθά μοι μεγάλα καὶ Φρονίμικα στρατηγῶ λόγος ἐπεισι Θεμισοκλέες ῥηθεῖς πρὸς τινὰς τῶν ὑπερον εὐημερέντων Ἀθήνησι ⁵ στρατηγῶν, καὶ προτιμᾶσθαι τῷ Θεμισοκλέες ἀξιάντων. ἔφη γὰρ τὴν ὑπέραν εἶσαι πρὸς τὴν ἑορτὴν, λέγασαν, ὡς ἐκεῖνη μὲν ἐστὶ κοπύδης ⁶ καὶ ἀσχολος, ἐν αὐτῇ δὲ τῶν παρεσκευασμένων ἀπολαύσει μεθ' ἡσυχίας. τὴν δὲ ἑορτὴν εἰπεῖν, Ἀληθῆ λέγεις, ἀλλ' ἐμὲ μὴ γινομένης, πῶς ἂν σὺ ἦσθα; κἢ μὲ τοίνυν (ἔφη) μὴ γενομένης περὶ τὰ Μηδικὰ, τίς ἂν ὑμῶν ἦν οὖν ὄνησις; τῷτό μοι δοκεῖ πρὸς τὴν Ῥωμύλικα ἀρετὴν ἢ τύχη λέγειν. Λαμπρὰ μὲν τὰ σὰ ἔργα καὶ μεγάλα, καὶ θεῖον ὡς ἀληθῶς ἐξέφηναι αἶμα καὶ γένος ἔσαν σεαυτῆν. ἀλλ' ὄρας πόσον ὑπερεῖς με; εἰ γὰρ ἐγὼ τότε μὴ παρηκολόθησα χρυσῆ καὶ Φιλάνδρωπος, ἀλλ' ἀπέλιπον καὶ προηκάμην τὰ νήπια, σὺ πῶς ἂν ἐγένεαι καὶ πόθεν ἐξέλαμψας; εἰ τότε μὴ θῆλυ θηρίον ἐπῆλθε Φλεγμαῖνον ⁷ ὑπὸ πλήθους καὶ Φορᾶς γάλακτος καὶ τραφησομένης δέομενον μᾶλλον ἢ θρέψοντος, ἀλλ' ἀνήμερόν τι τελείως καὶ
λιμῶν-

1 Post h. v. vulgo fuit καὶ. Id delevi cum W. auctoritate cod. B. Interpr. lat. omittit idem & τῷ βασιλέως.

2 Deest πάντα in Ald. Bas. Petav. Hinc R. pro παρὰ πάντα legi posse monet παράδοξον. Tuetur autem vulgatam, & interpretatur prae reliquis omnibus.

3 Suspectum est Reiskio διὰ τὸ γένος. Eo iudice, sententia flagitat διαδειξάω τὸ γένος μήπω δυναθόντες. c

4 Dedi sic in sing. ex Ald. & Bas. Vulgo γνωρίσματα.

5 Cod. innominatus τῶν εὐημερέντων ὑπερον ἐν Ἀθήνησι.

6 Dedi sic e Themistoclis Vita (Vol. I. p. 300.) mouente id ad l. c. Bryano & probante W. cum Mez. pro vulg. κομπύδης.

7 Turn. V. Bong. φλεγόμενον.

λιπαῖτον, ἐν ἂν ἔτι ¹ νῦν τὰ καλὰ ταῦτα βασιλεία καὶ
 ναοὶ, καὶ θεάτρα, καὶ περίπατοι, καὶ ἀγορὰ, καὶ ἀρ-
 χεῖα, βοτῆρων ² καλύβαι καὶ σαθμοὶ νομέων ἦσαν ³,
 Ἄλβανον, ἢ Τυβέρηον, ἢ Λατίνου ἀνδρα δεσπότην ⁴
 προσκυνέντων. ἀρχὴ μὲν δὴ τὸ μέγιστον ἐν παντί, μά-
 λιστα δὲ ἐν ἰδρύσει καὶ κίσει πόλεως. ταύτην δὲ ἡ τύ-
 χη παρέχε, σώσασα καὶ φυλάξασα τὸν κίσην. ἡ μὲν
 γὰρ ἀρετὴ μέγαν ἐποίησε Ῥωμύλον, ἡ τύχη δὲ ἄχρι τῆ
 γενέσθαι μέγαν, ἐτήρησε.

IX. Καὶ μὴν τὴν γε Νεμῶ βασιλείαν πολυχρο-
 νιωτάτην γενομένην, ὁμολογημένως εὐτυχία διεκυβέρνησε
 Θουμασίη. τὸ μὲν γὰρ Ἐγερίαν ⁵ τινὰ νυμφῶν μίαν
 δρυάδων, δαίμονα σοφὴν, ἔρωτί τ' ἀνδρὸς ἐν συνουσίᾳ γε-
 νομένην, παραπαιδαγωγεῖν, καὶ συχηματίζειν τὴν πολι-
 τεῖαν, ἴσως μυθωδέτερον ἐστὶ ⁶. καὶ γὰρ ἄλλοι λεχθέν-
 τες ἄψαθαι γάμων θείων, καὶ θεοῖς ἐράσμιοι γενέσθαι,
 Πηλεῖς καὶ Ἀγχίσει καὶ Ὀρίωνες καὶ Ἡμαθίωνες, ἐ
 πάντως ἀγαπητῶς εὐδ' ἀλίπως διεβίωσαν. ἄλλὰ Νεμῶς
 ἔοικε τὴν ἀγαθὴν τύχην ἔχειν ὡς ἀληθῶς σύνοικον καὶ
 σύνοδρον καὶ συνάρχουσαν. ἡ, καθάπερ ἐν κλύδωνι θο-
 λερῶ, καὶ τεταραγμένῳ πελάγει, τῇ τῶν προσείων καὶ
 γειτόνων ἔχθρᾳ καὶ χαλεπότητι, τὴν πόλιν φερομένην
 καὶ φλεγμαίνουσαν ὑπὸ μυρίων πόνων καὶ διχοσασσιῶν παρα-
 λαβῶσα, τὰς μὲν ἀντιτεταγμένους θυμὰς καὶ φθόνους, ὥσπερ
 πνεύ-

¹ abest ἔτι a Petav.

² Dedi sic e W. mente pro vulg. βοτῆρες καὶ καλύβαι. In-
 terpr. lat. idem legisse videtur, vertens: tuguria & humiles
 quaedam opilionum ac bubulcorum habitatiunculae forent. B.
 & Reisk. ante βοτῆρες praeponunt ἀλλά, quae W. temerariam
 censet mutationem, priorem nexum non attendentis.

³ R. legi vult ἦσαν ἂν. Petav. νεμέων pro νεμέων.

⁴ a Petav. abest δεσπότην.

⁵ In ind. Var. enotatur ex Ald. Bas. & Petav. Ἐσπερίαν.
 Ego in meo exempl. Bas. lego Ἐγερίαν.

⁶ W. susp. post ἐστὶ excidit aliquid, ex. c. ἢ μὴν λίαν εὐ-
 τυχεῖ.

πνεύματα, κατέσβεσεν· οἳα δέ Φασι τὰς ἀλκυόνων λο-
 χείας παραδεξαμένην τὴν θάλατταν ἐν χειμῶνι σώζειν
 καὶ συνεκτιθηνεῖσθαι, τοιαύτην ἀναχεαμένη καὶ περιτή-
 σασα πραγμάτων γαλήνην ¹, ἀπόλεμον καὶ ἄνοσον καὶ
 ἀκίνδυνον καὶ ἄφοβον, νεοσαθεῖ δῆμον καὶ κραδαινομένω
 παρέχεε ῥιζῶσαι καὶ καταστῆσαι τὴν πόλιν, αὐξανομένην
 ἐν ἡσυχίᾳ βεβαίως καὶ ἀνεμποδίως. ὥσπερ γὰρ ὀλκᾶς,
 ἢ τριήρης, ναυπηγεῖται μὲν ὑπὸ πληγῶν καὶ βίας πολ-
 λῆς, σφύραις καὶ ἥλοις ἀρασομένη καὶ γομφώμασι καὶ
 πρίοσι καὶ πελέεσι, γενομένην δὲ, σῆναι δεῖ καὶ πα-
 γῆναι σύμμετρον χρόνον, ἕως οἷ τε δεσμοὶ κἀτοχοὶ γέ-
 νωνται, καὶ συνήθειαν οἱ γόμφοι λάβωσιν· ἐὰν δὲ ὑγροῖς
 ἔτι καὶ περιολιθαίνωσι τοῖς ἀρμοῖς κατασπαθῆ, πάντα
 χαλάσει διατιναχθέντα καὶ δέξεται τὴν θάλατταν· ἔτω
 τὴν Ῥάμην ὃ μὲν πρῶτος ἀρχαῶν καὶ δημιουργὸς ἐξ ἀγρίων
 καὶ βοτῆρων, ὥσπερ ἐκ δρυῶν ² κραταιῶν συνισάμενος,
 ἐκ ὀλίγου πόντος ἔχεν, ἐδὲ μικροῖς ἀντήρεισε ³ πολέμοις
 καὶ κινδύνοις, ἐξ ἀνάγκης ἀμυνόμενος τὰς ἀνθισαμένους
 πρὸς τὴν γένεσιν καὶ ἰδρυσιν αὐτῆς. ὃ δὲ δεῦτερος πα-
 ραλαβῶν, χρόνον ἐπέχεε ⁴ πῆξαι καὶ βεβαιωῦσαι τὴν
 αὐξήσιν τῆ εὐτυχία, ἐπιλαβόμενος πολλῆς μὲν εἰρήνης,
 πολλῆς δὲ ἡσυχίας. εἰ δὲ τότε Πορσίνας τις ἐπέβρισε
 Τυρ-

¹ Post γαλήνην vulgo datur καὶ, quod deleui. R. idem de-
 lendum censuit, aut legendum καὶ κατάσασιν ἀπόλεμον.

² Recepti sic e Turn. pro vulg. δρυάδων. MS. Xyl. δρυάδρων.
 W. corrigendum censet δρυόχων. Querna ligna intelligi, ap-
 paret.

³ Sic dedi cum W. ex B. pro vulg. ἀντήρισε.

⁴ Vulgo hae voces ita distinctae leguntur ὃ δὲ δεῦτερος, πα-
 παραλαβῶν χρόνον ἐπέχεε. Hinc Xyl. quoque vertit: Secundus
 autem tempus nactus. &c. R. comma aut deleri voluit, aut post
 παραλαβῶν promoveri, quod feci cum W. Consentit interpr.
 lat. — secundus vero accepit imperio. Pro ἐπέχεε W. cum
 Mez. legendum censet ἔχεε, quod omnino necesse videtur, nisi
 ἐπέχεε rariori usu pro παρε, praebeere sumere velis. Interpr.
 lat. tempus assumpsit — per fortunam.

Τυρρηνικὸν χάρακα καὶ στρατόπεδον παραστήσας τείχεσιν ὑγροῖς ἔτι καὶ κραδαινομένοις, ἢ τις ἐκ Μαρσῶν ἀπο-
 τὰς ἀρειμάνιος δυνάσης, ἢ Λευκανὸς ὑπὸ Φθόνος καὶ Φι-
 λουκίας, ἀνὴρ δύσβρις καὶ πολεμοποιὸς, οἷος ὕπερον
 Μάλιος ¹, ἢ Σίλων ὁ Θρασύς, ἢ, τὸ ἔχρατον Σύλλα πά-
 λαισμα, Τελεσίνοσ ², ὡς ἀφ' ἐνὸς συνθήματος ὄλην ἐξ-
 οπλίζων τὴν Ἰταλίαν, τὸν Φιλόσοφον Νεμᾶν περιστάλ-
 πιζε θύοντα καὶ προσευχόμενον, ἐκ ἂν ἀντέχον αἱ πρῶ-
 ται τῆς πόλεως ἀρχαὶ πρὸς σάλον καὶ κλύδωνα τασῶ-
 τον, ἐδ' εἰς εὐανδρίαν καὶ πληθῶς ἐπέδωκαν· νῦν δὲ
 ἔοικε ³ τῆς πρὸς τὰς ὕπερον πολέμους παρασκευῆς ἐφό-
 διον Ῥωμαίοις ἢ τότε εἰρήνη γενέσθαι. καὶ καθάπερ
 ἀθλητῆς, ὁ δῆμος ἐκ τῶν κατὰ Ῥωμύλον ἀγώνων ἐν
 ἡσυχίᾳ χρόνον ἐτῶν τριῶν καὶ τετταράκοντα σωμασκή-
 σασ ⁴, τὴν δύναμιν ἀξιόμαχον καταστήσαι τοῖς ὕπερον
 ἀντιταττομένοις. ἐδὲ γὰρ λιμὸν, ἐδὲ λοιμὸν, ἐδὲ ἀΦε-
 ρίαν γῆς, ἐδ' ἀωρίαν τινὰ θέρους ἢ χειμῶνος ἐν τῷ τό-
 τε χρόνῳ παραλυπῆσαι τὴν Ῥώμην λέγουσιν, ὡς ἐκ ἀν-
 θρω-

1 Xyl. monet, inter socialis seu Marfici belli duces nomina-
 ri quendam Papium, cognomento *Mutilum*, cum Pompedio
 Silone. Probat idem nomen R. ex Vell. Paterc. l. II. c. 16.
 nec non W. idque Naisch. & Kaltw. vertendo exprimunt. Ex
 Appiano Mez. *Μυτίλιος*; B. E. Voss. Petav. *Μάλιος*. Interpr.
 lat. nomina haec plane omittit, excepto Telefino.

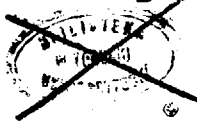
2 Ante hanc vocem vulgo datur ἦ, quod delendum fuit, nec
 habent Baf. & Xyl. Ex iisdem dedi cum W. ὡς pro vulg. ὄς.
 R. ἦ & ἔς deleri voluit. Praepos. ἀφ' est ex Steph. pro ea
 Ald. Baf. Xyl. habent ἐφ'. Male haec varietas lectionis in ind.
 Frft. affertur; item in W. nota.

3 Vulgo νῦν δέ, ὡς ἔοικε. Delevi ὡς auctoritate Bafil. —
 R. legi voluit νῦν δέ πως ἔοικε, *nunc autem quodammodo vi-*
 detur, quod W. probat, monens, Abreschium Dilucid. Thu-
 cyd. p. 6. male tueri lectionem corruptam.

4 Sic ex scripto Xyl. reposuit, cum in Ald. & Baf. legere-
 tur *συμμαχίας καὶ*. Turn. Bong. *συμμαχίας* vel *συνασκή-*
σας.

PLVT. T. IX.

B

θρωπίνης εὐβελίας, ἀλλὰ θείας τύχης ἐπιτροπαυέσης τῶν καιρῶν ἐκείνων. ἐκλείθη δ' ἔν τότε καὶ τὸ τῆ Ἰανῆ δίπυλον, ὃν πολέμῳ πύλην ¹ καλῶσιν. ἀνέωγε μὲν γὰρ, ὅταν ἡ πόλεμος, κλείεται δὲ εἰρήνης γενομένης. Νεμῶ δ' ἀποθανόντος ἀνέωχθη, τῆ πρὸς Ἀλβανὸς πόλεμῳ συρραγέντος. εἶτα μυρίων ἄλλων συνεχῶς ὑπολαμβάνοντων, πάλιν δι' ἐτῶν ὀγδοήκοντα καὶ τετρακοσίων ἐκλείθη, μετὰ ² τὸν πρὸς Καρχηδονίους πόλεμον, εἰρήνης γενομένης, Γαίῃ Ἀπιλίᾳ καὶ Τίτῳ ὑπάτων. μετὰ δὲ τῆτον τὸν ἀνιαιτὸν, αὖθις ἀνέωχθη, καὶ διέμειναν οἱ πόλεμοι ἄχρι τῆς ἐν Ἀκίῳ νίκης Καίσαρος. τότε δὲ ἤρησε τὰ Ῥωμαίων ὄπλα χρόνον ἔ πολύν. αἱ γὰρ ἀπὸ Καντάβρων ³ ταραχαὶ καὶ Γαλατίας συρραγεῖσαι ⁴ Γερμανοῖς, συνετάραξαν τὴν εἰρήνην. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἡσυχίας τῆς Νεμῶ προσισώρηται ⁵ μαρτύρια.

X.

¹ Recepi, W. probante, πύλην ex mente Xyl. Jun. Scalliger. (conject. Varron. p. 65.) Mez. pro vulg. τύχην. Cf. Plut. Vol. I. pag. 180. Consentit Interpr. lat. vertendo: cujus geminam januam *belli portus* appellant. R. quidem tuetur vulgatam.

² μετὰ legi voluit R. & dedi e Turn. Idem recepit W. accedente Mez. Vulgo κατὰ. R. porro observat, nimium esse Plutarchum in annorum numero, qui a Numae morte ad clausum Jani templum post finitum primum bellum Punicum exierint; propius a vero, neque tamen vel sic rigide verum fore: *τριακόντα καὶ τετρακοσίων ἐκλείθη μετὰ τὸν πρῶτον περ. Κ. π.* Turn. V. Bong. πρὸς Καρχηδονικὸν πόλεμον. Deinde Turn. & Bong. Γαίῃ Ἀπιλίᾳ.

³ Sic scriptam dando hanc vocem, W. sum secutus, ex E. & Voss. ita reponentem. Vulgo Κανταύρων. Tres Graeco-latinae edd. vitiose Κενταύρες.

⁴ R. legi vult aut Γαλατίαι, aut συρραγείσης.

⁵ Dedi sic e Petav. pro vulg. προσισώρηται. Recepit idem W. R. ad vulgatam haec habet, se non videre, quae in partic. *περ* hic loci sit efficacia, nec eam desideraturum esse, si abesset, nisi putes, *audum tradita sunt*, significare. Mavult idem τῆς ἐπὶ Νεμῶ. Pro ἡσυχίας B. E. εὐτυχίας, quod rectius suspicatur W. Vertit quoque lat. Interpr. *felicitati*.

X. Τὴν δὲ τύχην καὶ οἱ μετ' ἐκείνον ἐθαύμασαν βασιλεῖς, ὡς πρωτόπολιον καὶ τιθηνὸν καὶ Φερέπολιον ¹ τῆς Ῥώμης ἀληθῶς, κατὰ Πίνδαρον. ἔξεσι δ' ἔτω ² θεωρεῖν. ἱερὸν ἔστιν ἀρετῆς ἐν Ῥώμῃ τιμώμενον, ὃ Οὐίρτῆτις αὐτοὶ καλεῖσιν, ἀλλ' ὄψα καὶ μετὰ πολλὰς χρόνας ἰδρυθὲν ὑπὸ Μαρκέλλα τῆ Συρακέσας ἐλόnton. ἔστι δὲ ³ καὶ Γνώμης, ἣ νῆ Δία Εὐβελίας νεὼς, ἣν Μέντεμ καλεῖσιν, ἀλλὰ καὶ τῆτο Σκαῦρος Αἰμύλιος περὶ τὰ Κιμβρικὰ τοῖς χρόνοις γεγωνὼς καθιέρωσεν, ἥδη τότε λόγων καὶ σοφισμάτων καὶ ζωμυλίας Ἑλληνικῆς εἰς τὴν πόλιν παρεισρυσίσης ⁴. σοφίας δὲ ἔτι μέχρι καὶ νῦν ἱερὸν ἐκ ἔχουσιν, ἐδὲ σωφροσύνης, ἐδὲ καρτερίας, ἐδὲ μεγαλοψυχίας· ἀλλὰ τὰ γε τῆς τύχης ἱερὰ πάμπολλα καὶ παλαιὰ καὶ λαμπρὰ τιμαῖς πᾶσιν, ὡς ἔπος εἶπεῖν, ἐνίδρυται καὶ καταμέμικται τοῖς ἐπιφανεστάτοις μέρεσι καὶ τόποις τῆς πόλεως. καὶ τὸ μὲν τῆς ἀνδρείας τύχης ἱερὸν, ἀπὸ Μαρκίης Ἄγκης τῆ ⁵ τεγάρτε βασιλέως ἰδρυθὲν, καὶ ὀνομαθὲν ἔτως, ὅτι πλείον ἢ ἀνδρεία τύχης ⁶ εἰς τὸ νικᾶν μετέχθηκε. τὸ δὲ τῆς γυναικείας αὔθις, ἀπὸ τῶν γυναικῶν, αἱ Μίρκιον Κοριολάνου ἀπέσρεψαν ἐπάγοντα τῇ Ῥώμῃ πολεμίας, καθοσιωθὲν, ἐδὲις ἀγνωεῖ. Σέρβιος δὲ Τύλλιος, ἀνὴρ τῶν βασιλέων μάλισσα καὶ τὴν δύναμιν αὐξήσας τῆ δῆμικ, καὶ τὸ πολίτευμα κοσμήσας, καὶ τάξιν μὲν ἐπιθεῖς ταῖς ψηφηφορίαις, τάξιν

B 2

¹ Φερεσίπολιον, R. iudice, magis sciret Pindarum.

² Haec & sequentia perperam hic repetita videntur a librario ex pag. 8. cap. V.

³ Petav. ἔτι δὲ. Deinde idem λέγων pro λόγων.

⁴ Turn. V. Bong. παραρεκίσης.

⁵ abest τῆ a Bas. item ab Ald. & Petav. e quibus simul enotatur Αὐγέσα pro Ἄγκη.

⁶ Dedi haec ex W. mente, probata loco superiore c. V. Vulgo πλεον ἀνδρείας, ἢ τύχης. Hinc R. susp. πλέον aut πλεον, quod fortitudine magis, quam fortuna, ad victoriam consequendam profecisset.

τάξιν δὲ ταῖς στρατιαῖς, τιμητῆς δὲ πρῶτος ¹, καὶ βίω
 ἐπίσκοπος καὶ σωφροσύνης γενόμενος, καὶ δοκῶν ἀνδρείο-
 τatos εἶναι καὶ Φρονιμώτατος, αὐτὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν
 τύχην ἀνῆπτε, καὶ ἀνεδεῖτο τὴν ἡγεμονίαν ἐξ ἐκείνης
 ὥστε καὶ συνεῖναι δοκεῖν αὐτῷ τὴν Τύχην, διὰ τινος θυ-
 ρίδος καταβαίνεσαν εἰς τὸ δωμάτιον, ὃ νῦν Φενετέλλαν
 πύλην ² καλεῖσιν. ἰδρύσατο δ' ἐν τύχης ἱερὸν ἐν μὲν
 Καπιτωλίῳ, τὸ τῆς Πριμιγενείας λεγομένης, ὃ πρωτε-
 γονῶν ³ τις ἂν ἐρμηνεύσειε· καὶ τὸ τῆς Οψευκέντης,
 ἣν οἱ μὲν πειθῆριον, οἱ δὲ μελίχιον εἶναι νομίζουσι. μάλ-
 λον δὲ τὰς Ῥωμαϊκὰς ἑκάστας ὀνομασίας, Ἑλληνιστὶ τὰς
 δυνάμεις τῶν ἰδρυμάτων πειράσομαι καταριθμήσασθαι. καὶ
 γὰρ Ἰδίας τύχης ἱερὸν ἐστὶν ἐν Παλατίῳ, καὶ τὸ τῆς
 Ἰξευτρίας, εἰ καὶ γελοῖον, ἀλλ' ἔχον ἐκ μεταφορᾶς
 ἀναθεώρησιν, οἷον ἐλκῆσης τὰ πόρρω καὶ κρατέσης συμ-
 προσιχόμενα. παρὰ δὲ τὴν Μισκῶσαν ⁴ καλεσμένην κρή-
 νην ἔτι παρθένε τύχης ἱερὸν ἐστὶ, καὶ ἐν Αἰσκυλλίαις ⁵

Ἐπι-

¹ Petav. πρῶτος.

² R. legi vult Φενετέλλαν, ἢ πύλην, αὐτὸ Φενετέλλαν, τατέ-
 ρι πύλην.

³ R. sasp. πρωτογόνα.

⁴ Xyl. MS. nec non cod. quidam innominatus μισκῶσαν.
 Interpr. lat. apud musarum fontem.

⁵ Vulgo ἐστὶν ἐν Ἀβησκήμῃσι ἐπιπροφομένη. Haec aliquo
 modo corrigere sum ausus. Alia certe fuit παρθένος τύχη, alia
 τύχη ἐπιπροφομένη. Conf. Quaest. roman. 74. Vol. VIII. pag.
 354. Hinc inferendum duxi καὶ. Vocem Ἀβησκήμῃσι qui-
 vis lector suspectam & corruptam habebit cum Xyl. Budaeo,
 Reiskio & W. Recepi ergo, quod Mez. correxit, interpr.
 lat. firmatum, vertente: ad aequilias conversae. Pro ἐπιπρο-
 φομένης Xyl. reponendum censuit ἔτι προφομένης, ut fortunae
 puellae, nec dum adultae satis, sed certo interim enutritae lo-
 co honos habitus videatur. Budaeum haec verba omisisse adno-
 tat. W. fortunam *reducem* significari monet. At quantum
 equidem meminerim, a scriptoribus antiquitatum romanarum
 distingui solet fortuna *redux* a fortuna *convergente*. Teste Onu-
 phrio

Ἐπιβεφομένης ἐν δὲ τῷ μακρῷ γενεῶν, τύχης βωμὸς Ευελπίδος, (ἢ ὡς ἐλπίδος I.) ἔσι δὲ καὶ παρὰ τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐπιταλαρῖς 2 βωμὸν, Ἀρβένος τύχης ἕδος. ἄλλαι τε μυρίαί τυχῆς τιμαὶ καὶ ἐπικλησεις, ὧν τὰς πλείστας Σερέϊος 3 κατέστησεν, εἰδὼς, ὅτι μεγάλη ῥοπή, μᾶλλον δὲ ὅλον ἢ τύχη παρὰ πάντα ἐσι τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, καὶ μάλιστα γε αὐτῆ, δι' εὐτυχίαν, ἐξ αἰχμαλώτε καὶ πολεμῆς γένεσ, εἰς βασιλείαν προαχθέντος. τῆ γὰρ Κορινθολάνων 4 ἄσεως ἀλόντος ὑπὸ Ῥωμαίων, Ὀκρησία παρθένος αἰχμαλώτος, ἧς ἐδὲ τὴν ὄψιν ἠδὲ τὸν τρόπον ἠμαύρωσεν ἡ τύχη, δοθεῖσα Τανακυλλίδι 5 τῇ Ταρυνίᾳ γυναικὶ τῆ βασιλέως, ἐδόλευσε· καὶ πελάτης τις εἶχεν αὐτὴν, ἔς κλιέντης Ῥωμαῖοι καλῶσιν· ἐκ τέτων ἐγεγόνει Σερέϊος 6. οἱ δὲ ἔφασιν, ἄλλὰ παρθένον τὴν Ὀκρησίαν ἀπάργματα καὶ λοιβὴν ἐκάστοτε λαμβάνουσιν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς τραπέ-

B 3

ζης.

phrio templum illius fuit in regione sexta; hujus autem templum cum templo Virginis fortunae & aliis ejusdem, quo loco fit reponendum, haud liquere monet.

1 Quae uncis inclusa sunt, haud dubie sunt corrupta aut aliunde investa, ab uno quoque codice non nominato omissa. Xyl. & R. ea delenda censuerunt. Posterior conjecturam subjungit *προσελπίδος* pro *ὡς ἐλπίδος* — *fortunae spei faucentis*, hisce additis: „πρὸς τινος εἶναι est alicui favere. *προσελπίς* τύχη igitur erit ἢ ἕσα πρὸς τῆς ἐλπίδος, ea, quae a fortunae partibus stat.“

2 *Venerem* ἐπιταλάριον Budaeo ignotam fuisse, nec non ab aliis praeteritam, Xyl. notat. Eodem docente, *τάλαρος* *καλαριον* significat, nentium mulierum quasillum; Plutarch. in quaest. rom. 31. fuisse ostendit, qui inde *Talafium* dictum putarent. R. quaerit, num *Calatinum* *Venerem* significet? Lat. Interpr. exhibet *epitalafiae*. Turn. & Bong. παρὰ τὸ τῆς Ἀφρ.

3 Turn. Σερεβίλιος. Deinde Petav. πραγμάτων.

4 Dedi sic cum W. e Bas. & Xyl. Vulgo Κοριολάνων.

5 Petav. Ταρκυλλίδι, h. l. & in seqq.

6 Petav. Σουίλιος s. Σερεβίλιος; item in seqq. Σευίος saepius, nec non Καινίης pro κλιέντης.

ζης, ἐπὶ τὴν Ἑσίαν κομίζειν· καὶ ποτὲ τυχεῖν ¹ μὲν αὐτήν, ὥσπερ εἰώθει, τῷ πυρὶ τὰς ἀπαρχὰς ἐπιβάλλασαν, αἰφνίδιον δὲ τῆς φλογὸς μαρανθείσης, μόριον ἀνδρὸς ἀνατεῖναι ² γόνιμον ἐκ τῆς Ἑσίας, καὶ τῆτο τὴν κόρην τῇ Τανακυλλίδι φράσαι μόνῃ περιφοβὸν γενομένην. τὴν δὲ, συνετὴν Ἔσαν καὶ Φρενήρη, κοσμησαί τε τὴν κόρην ὅσα νόμοις ³ πρέπει, καὶ συγκαθεῖρξαι τῷ φάσματι, θεῖον ἠγεμένην. οἱ μὲν ἥρωος οἰκῆρᾶ λέγουσιν, οἱ δὲ Ἠφαίστω τὸν ἔρωτα τῆτου γενέσθαι. τίθηται δ' ἔν Σερείῳ, καὶ βρέφους ὄντος ἢ κεφαλὴν σέλας ἀσραπῆ παραπλήσιον ἀπήσραψεν. οἱ δὲ περὶ Ἀντίαν ⁴ ἔχ ἔτω λέγουσιν, ἀλλὰ τυχεῖν μὲν τῷ Σερείῳ ⁵ τὴν γυναῖκα Γετανίαν ⁶ θνήσκουσαν, αὐτὸν δὲ, τῆς μητρὸς παρέσης, εἰς ὕπνον ἐκ δυσθυμίας καὶ λύπης ἀποκλιθῆναι· καὶ καθεύδοντας αὐτῆ, ταῖς γυναῖξιν ὀφθῆναι τὸ πρόσωπον αὐτῆ πυρὶ περιλαμπόμενον. ὅπερ ἦν μαρτύριον αὐτῷ τῆς ἐκ πυρὸς γενέσεως, σημεῖον δὲ χρησὸν ἐπὶ τὴν ἀπροσδόκητον ἠγεμονίαν, ἧς ἔτυχε μετὰ τὴν Ταρκυνίαν τελευτήν, Τανακυλλίδος σπαδασάσης. ἐπεὶ παντῶν γε τῶν βασιλέων πρὸς μοναρχίαν ⁷ ἔτος ἀφύεστος δοκεῖ γενέσθαι καὶ ἀπροθυμότετος, ὅς γε τὴν βασιλείαν ἀποθέσθαι διανοηθεῖς, ἐκωλύθη. τελευτῶσα γὰρ (ὡς εἰοικεν) ἐξώρμησε τῆτον ἐμμεῖναι τῇ ἀρχῇ καὶ μὴ ⁸ προέσθαι

1 Petav. τυχήν.

2 R. monet, subaudiendum esse *ἑαυτὸ*; mavult tamen ἀνατεῖλαι, exortum fuisse.

3 Petav. ὡς ἂν νόμοις.

4 Significat Q. Valerium Antiam, veterem historicum Romanum, quem Livius passim citat. R.

5 R. *sup.* τῷ Σερείῳ πατρὶ, nisi statuamus, Servii patrem filio cognominem fuisse.

6 Bas. Γετανίαν, quod R. praefendum censet. Lat. Interpr. plane hoc nomen omittit.

7 Petav. πάντα γε τῶν βασιλ. προμοναρχίαν; item ἀφύεστος.

8 Recepi μὴ nec non seq. προέσθαι ex mente Xyl. & R. Vulgo καὶ προσέσθαι. W. dedit προέσθαι absque particula negante.

Δαι τὴν πάτριον Ῥωμαίων πολιτείαν ¹. Ἔτις ἡ Σερ-
ρική βασιλεία παντάπασι τῆς τύχης ², ἣν ἔλαβέ τε μὴ
προσδοκῆσας, καὶ μὴ βεβλόμενος διεφύλαξεν.

XI. Ἄλλ' ἵνα μὴ δοκῶμεν, ὡσπερ εἰς τόπον ἀμαυ-
ρὸν, τὸν παλαιὸν χρόνον ἐκ τῶν λαμπρῶν καὶ ἐναργῶν
τεκμηρίων Φεύγειν καὶ ὑποχωρεῖν. Φέρε τὰς βασιλεῖς
ἔασαντες ³, ἐπὶ τὰς γνωριμωτάτας ⁴ πράξεις καὶ
τὰς ἐπιφανεσάτας πολέμους τὸν λόγον μεταγάγωμεν.
οἷς πολλὴν τόλμαν καὶ ἀνδρείαν, αἰδῶ τε συνεργὸν ἀρε-
τᾶς ⁵ δορυμάχε, ὡς Φησι Τιμόθεος, τίς ἐκ ἂν ὁμολο-
γήσειεν; ἡ δὲ εὐροια τῶν πραγμάτων καὶ τὸ ῥόδιον τῆς
εἰς τοσαύτην δύναμιν καὶ αὔξησιν ὁρμῆς, ἢ χερσὶν ἀν-
δρῶπων ἐδὲ ὁρμαῖς προσχωρῆσαν ⁶ ἡγεμονίαν, θεία δὲ
πομπῇ καὶ πνεύματι τύχης ἐπιταχυνομένης, ἐπιδείνυ-
ται τοῖς ὀρθῶς λογιζομένοις. τρόπαια τροπαίοις ἐπανά-
σταται, καὶ θριάμβοι θριάμβοις ἀπαντῶσι, καὶ τὸ πρῶ-
τον αἷμα τῶν ὅπλων ἐτι θερμὸν ἀποκλιύζεται τῷ δευ-
τέρῳ καταλαμβανόμενον. τὰς δὲ νίκας ἀριθμῶσιν ἢ νε-
κρῶν πλήθει καὶ λαφύρων, ἀλλὰ βασιλείαις αἰχμαλώ-
τοις, καὶ δεδλωμένοις ἔθνεσι, καὶ νήσοις καὶ ἡπείροις
προσορμιζομέναις ⁷ τῷ μεγέθει τῆς ἡγεμονίας. μιᾶ
B 4 μάχη

¹ Dedi Ῥωμαίων ex Ald. Bas. Petav. πολιτείαν ex Bas. &
Xyl. Turn. cum W. Vulgo τὴν πάτριον Ῥωμαίων πομπείαν. Lat.
interp. vertit: patriamque Romanorum pompam admitteret.

² R. subaudiendum monet ἔργον, seu potius id vult addi.
Mox Petav. προσδοκῆσας.

³ Petav. ἔασαντας.

⁴ Post h. v. R. deesse videtur τῶν μετ' αὐτᾶς.

⁵ Ald. & Bas. εἰς τὴν πολλὴν τόλμαν καὶ ἀνδρείαν πρὸς συν-
εργὸν ἀρετῆς. Hinc Xyl. deesse aliquid monet, & e scripto no-
tat προσύνεργον.

⁶ R. mavult προχωρῆσαν, nec non deinde ἐπιταχυνομένην,
ut simul cum προχωρῆσαν redeat ad ἡγεμονίαν. W. sup. ἀδὲ
γνώμας προσχωρῆσα ἡγεμονία — ἐπιταχυνομένη.

⁷ Petav. προσορμιζομένης.

μάχη Φίλιππος ἀπέβηκε Μακεδόνιαν ¹. μὲν πληγῇ παρεχώρησεν Ἀντίοχος Ἀσίας. ἅπαξ Καρχηδόνιοι ² σφαλέντες, ἀπώλεσαν Λιβύην. εἰς ἀνὴρ μίᾳ ὁρμῇ στρατιᾶς Ἀρμενίαν προσεκήσατο, Πόντον, Εὐξείνιον, Συρίαν, Ἀραβίαν, Ἀλβανὰς, Ἰβηρας, τὰ μέχρι Καυκάσσε καὶ Ὑριανῶν καὶ τρεῖς αὐτὸν ὁ περιρρέων τὴν εἰκεμένην Ὀκεανὸς εἶδε νικῶντα. Νομάδας μὲν ἐν Λιβύῃ μέχρι τῶν μεσημβρινῶν ἀπέκοψεν ἡϊόνων ³, Ἰβηρίαν δὲ Σερτωρίῳ συννοσήσασαν ⁴ ἄχρι τῆς Ἀτλαντικῆς κατεσρέψατο θαλάσσης. τὰς δ' Ἀλβανῶν βασιλεῖς διακομένους ἐπὶ τὸ Κάσπιον πέλαγος ἔσθησε ⁵. ταῦτα πάντα κατάρθωσε δημοσίᾳ τύχῃ χρώμενος, εἶτα ὑπὸ τῆς ἰδίας ανετράπη μοίρας. ὁ δὲ Ῥωμαίων μέγας δαίμων ἐκ ἐφήμερος πνεύσας, ἔδδ' καιρὸν ἀμάρτας βραχὺν, ὡς ὁ Μακεδῶν. ἔδδ' χερσαῖος μόνον, ὡς ὁ Λακωνίων. ἔδ' ἐνάλιος, ὡς ὁ Ἀθηναίων ⁶. ἔδ' ὄψα κινηθεῖς, ὡς ὁ Περσῶν ⁷. ἔδδ' ταχὺ παυσάμενος, ὡς ὁ Κολοφωνίων ⁸. ἄλλ' ἔνωθεν ἐκ πρώτων γενέσεων τῇ

πόλει

¹ Dedi e Bas. quod R. suspicatur. Vulgo Φίλιππον ἀπέβαλε Μακεδονία; W. Μακεδονίαν.

² Vera de Carthagenensibus Plutarchum non perhibere, R. monet.

³ R. legi vult ἀπέκοψε (uti est quidem in nota ed. R. nam in W. datur ἐπέκοψε) *vetudie*, & ἐρήμων pro ἡϊόνων, cum *λιότα* in media terra continente frustra quaerantur. W. mallet ἐρημιῶν; forte tamen non opus esse mutatione censet.

⁴ Sic Xyl. e MS. legit pro συννοσήσασαν, quod est in Bas. Ex Ald. & Bong. in ind. Var. enotatur *συνπδήσασαν*.

⁵ R. aut pro ἔσθησε aliud vult quaeri verbum, aut leg. *περὶ τὸ Κάσπιον πέλαγος*, aut *ἐπὶ τῷ Κασπίῳ πελάγει ἔσθησε*, *apud Caspium mare coëgit subsistere*, i. e. eo adegit fugae, ut progredi ulterius nequirent.

⁶ Recepi articulum ὁ, quem R. & W. addi voluerunt, ex Petav. Vulgo abest.

⁷ Respici ad decennalem Persarum apparatusum belli, R. monet.

⁸ R. ad haec ita: „ad quamnam Colophoniorum, illustrem quidem, at brevem fortunam respexerit Plutarchus, non videas,

nisi

πόλει συνηθίσας, καὶ συναυξηθεὶς καὶ συμπολιτευσάμενος, καὶ παραμεινάς βέβαιος ἐν γῇ καὶ θαλάτῃ, καὶ πολέμοις καὶ εἰρήνῃ, καὶ πρὸς βαρβάρους καὶ πρὸς Ἕλληνας. ἔτος Ἀντίβαν ¹ τὸν Καρχηδόνιον, Φθόνω καὶ ταῖς πολιτικαῖς δυσμενεῖαις ², μηδενὸς εἰκοθεν ἐπιρρέουτος, ὡσπερ χεῖμαρρόν ἐξέχεε καὶ κατηνάλωσε περὶ τὴν Ἰταλίαν. ἔτος τὸ Κίμβρων καὶ τὸ Τευτόνων στρατεύματα μεγάλοις διασῆμασι τόπων καὶ χρόνων ἐχώρισε ³ καὶ διέσπασεν, ἵν' ἀρκέσῃ Μάριος ἑκατέροις ἀνὰ μέρος μαχόμενος, καὶ μὴ συμπεσῆσαι τριάκοντα μυριάδες ἀνδρῶν ἀητήτων καὶ ἀμάχων ὄπλων ὁμᾶ κατακλύσωσι τὴν Ἰταλίαν. διὰ τῶτον ⁴ Ἀντίοχος μὲν ἠχολοεῖτο, πολευόμενος Φιλίππε, Φίλιππος δὲ κινδυνεύοντος Ἀντίοχου, προητλημένος ἐπιπῆε ⁵. Μιθριδάτην δὲ, τῷ Μαρσικῷ πολέμῳ τὴν Ῥώμην ἐπιφλέγειντος, οἱ Σαρματικοὶ καὶ Βασαρνικοὶ πόλεμοι κατεῖχον. Τιγράνην δὲ Μιθριδάτῃ λαμπρᾷ μὲν ὄντος ⁶ ὑπόνοια καὶ Φθόνος ἐχώριζεν, ἡττωμένῳ δ' ἀνέμιξεν ἑαυτὸν συναπολέσθαι.

XII. Τί δ' ἐχί καὶ περὶ τὰς μεγίστας συμφορὰς ὤρθωσε ⁷ τὴν πόλιν ἢ τύχη; Κελτῶν μὲν περὶ τὸ Καπιτώλιον στρατοπεδεύοντων καὶ πολιορκουμένων τὴν ἀκρόπολιν,

B 5

Nᾶσον

nisi forsitan ad casum illum, quem Polyaeus 7. 2. narrat, quod vix putem. Conf. Wasse ad Thucyd. 3. 34. unde quoque discas, Κολοφονίων triplici parvo ο exarandum esse, qua in re & hic & apud Polyaeum peccatum fuit. "

1 Turn. V. Bong. ἔτος πρὸ Ἀντίβαν.

2 Petav. πολιτ. ἐχθραῖς, & deinde χεῖμαρον; Turn. V. Bong. πολιτ. χρεῖαις.

3 Petav. ἐχώρησε.

4 Dedi τῶτον, quod R. & W. voluerunt, accedente Interpr. lat. ut redeat ad τὸν δαίμονα.

5 Melius quadraret, R. iudice, ἔκειτο aut ἐπηξε.

6 R. susp. ἴοντος.

7 Haud dubie e Petav. enotandum fuit ὤρθω, quod in Ald. & Bas. legitur. Enotatur autem perperam ὡς θω.

Νῆσον ἀνὰ στρατὸν ὤρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί.
 τὴν δὲ νυκτερινὴν ἔφοδον αὐτῶν, λεληθότων ¹ πάντας
 ἀνθρώπους, ἢ τύχη καὶ τὸ αὐτόματον ἔκπυεν ἐποίησε
 γενέσθαι. περὶ ἧς καὶ βραχεῖ πλείον ² διελεθεῖν, ἴσως
 ἐκ ἀκαιρόν ἐστι. μετὰ τὴν ἐπ' Ἀλλίᾳ ³ ποταμῷ Ῥω-
 μαίων μεγάλην ἤτλαν, οἱ μὲν εἰς Ῥώμην κατέραντες,
 ὑπὸ ⁴ τῆς Φυγῆς καὶ ταραχῆς συναναπλήσαντες τὸν δῆ-
 μον ἐξεπλόησαν καὶ διεσκέδασαν ⁵, ὀλίγων εἰς τὸ Καπι-
 τάλιον ἀνασκευασαμένων καὶ διακαρτέρωντων. οἱ δὲ εὐ-
 θὺς ἀπὸ τῆς τροπῆς εἰς Βηίεας συναθροισθέντες, ἠρῶντο
 διαβάτῳ Φέριον Κίμιλλον, ὃν εὐτυχῶν μὲν καὶ ὑψαυ-
 χενῶν ὁ δῆμος ἀπεσεύσατο καὶ κατέβαλε, δίκη περιπεσ-
 ῦντα δημοσίων κλοπῶν. πλήξας δὲ καὶ ταπεινωθεὶς,
 ἵκεναλεῖτο μετὰ τὴν ἤτλαν, ἐγχειρίζων καὶ παραδιδῶς
 ἱκνευέσθουεν ἡγεμονίαν. ἵνα ἔν μὴ καιρῷ δοκῆ, νόμῳ
 δὲ λαμβάνειν ὁ ἀνὴρ, μηδ' ὡς ἀπεγνωκῶς τὴν πόλιν,
 ὅπλοισι ἀρχαιρεσίᾳ ⁶ τὰ τῆς στρατῆς σποράδος καὶ πλά-
 ιητος, ἔδει τὰς ἐν Καπιτωλίῳ βουλευτὰς ἐπιψηφίσασθαι
 τὴν τῶν στρατιωτῶν γνώμην μαθόντας. ἦν ἔν Γάϊος Πόν-
 τιος ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ τῶν δεδεγμένων αὐτάγγελος ὑπο-
 σῆς ἔσεσθαι τοῖς ἐν τῷ Καπιτωλίῳ, μέγαν ἀνεδέξατο κίν-
 δυνον. ἢ γὰρ ὁδός ἦν διὰ τῶν πολεμίων κύκλῳ Φυλα-
 καῖς καὶ χάραξι τὴν ἄκραν περιεχόντων. ὡς ἔν ἐπὶ
 τὸν ποταμὸν ἦλθε νύκτωρ, Φελλὰς πλατεῖς ὑποσερυσά-
 μενος, καὶ τὸ σῶμα τῇ καφότητι τῆ ὀχλήματος παρα-
 θέμε-

1 R. mavult λεληθῶσαν.

2 Turn. V. Bong. Petav. πλείω.

3 Sic Bas. & Xyl. dedique cum W. In Ald. E. Voff. Petav.
 ἐν Παλλίᾳ. Vulgo ἐν Ἀλλίᾳ.

4 R. susp. κατέραντες ἀπὸ τῆς Φυγῆς, καὶ ταραχῆς.

5 Omīssa sunt καὶ διεσκέδασαν in Frft. & R. Ea restitui, e
 Petav. quoque enotata.

6 R. monet, si bene habeat hic locus, significare verbum
 ἀρχαιρεσίαν hic loci ambire suffragia exercitūs ad imperitan-
 dum magistratum, candidatum agere.

θέμενος, ἀφῆκε τῷ ῥόω· τυχῶν δὲ πρῶτον καὶ χολαίως
 ὑποφέροντος, ἤψατο τῆς ἀντιπέρας ὄχθης ἀσφαλῶς,
 καὶ ἀποβάς ἐχώρει πρὸς τὸ τῶν Φώτων διάκνον, τῷ
 τε ¹ σκότῳ καὶ τῇ σιωπῇ τὴν ἐρημίαν τεκμαιρόμενος,
 ἐμφὺς δὲ τῷ κρημνῷ, καὶ ταῖς δεχομέναις τὴν ἐπίβα-
 σιν καὶ παρεχόμεναις ἀντιληψιν ² ἐγκλίσει καὶ περιαγω-
 γαῖς καὶ τραχύτησι τῆς πέτρας παραδιδὰς ἑαυτὸν, καὶ
 ἐπερυσάμενος, ἐξίκετο πρὸς τὸ ἀντιπέρας ³, καὶ ἀνα-
 ληφθεὶς ὑπὸ τῶν προφυλάκων ⁴, ἐδήλωσε τοῖς ἔσω τὰ
 δεδομένα. καὶ λαβὼν τὸ ψήφισμα, πάλιν ὤχητο πρὸς
 τὸν Κάμιλλον. ἡμέρας δὲ τῶν βαρβάρων τις ἄλλως τὸν
 τόπον περιῶν, ὡς εἶδε τῆτο μὲν, ἴχνη ποδῶν ἀκρώνυ-
 χα καὶ περιολιθῆσεις, τῆτο δὲ, ἀποτριβάς καὶ περιηλά-
 σεις τῆς ἐπιβλασανέσης τοῖς γειώδεσι πῖας, ὀλίκας τε
 σώματος καὶ πλαγίως ⁵ ἀπερείσεις, ἐφραζε τοῖς ἄλλοις.
 οἱ δὲ δείκνυθαι τὴν ὁδὸν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν πολεμίων νο-
 μίζοντες, ἐπεχείρουν ἀμιλλᾶσαι, καὶ τῆς νυκτὸς τὸ ἐρη-
 μότατον διαφυλάξαντες, ἀνέβησαν λαθόντες ἢ μόνον
 τὰς Φύλακας, ἀλλὰ καὶ τὰς συνεργὰς καὶ τὰς προκοί-
 τας τῆς Φρερᾶς κύνας ὑπνω κρατηθέντας. ἔμην ἠπό-
 ρησεν ἢ τῆς Ῥώμης τύχη Φωνῆς κακὸν τοσαῦτον μηνύ-
 σαι καὶ φράσαι δυναμένης. χῆνες ἱεροὶ περὶ τὸν νεῶν
 τῆς Ἦρας ἐτρέφοντο θεραπεύοντες τὴν θεόν. φύσει μὲν
 ἐν τῷ ζῴον εὐθροσύνητόν ἐστι καὶ ψοφοδέες· τότε δὲ ⁶,
 συντόνευε περὶ τὰς ἐνδον ἔσης ἀπορίας, ἀμελεσμένων αὐ-
 τῶν,

¹ Post haec vulgo extat γὰρ. Delendum censuit R. Idem
 voluit W. aut legendum ἐτεκμαίρετο. Delevi, ab ipsa Bas.
 omisum.

² Post h. v. vulgo legitur πέτρας. Delendum censuit R.
 & delevi, a Bas. Ald. Petav. omisum. Petav. ἐγκλήσει, &
 ἐπερυσάμενος.

³ R. susp. πρὸς τὸ ἄνω πέρασ, ad terminum supremum.

⁴ Petav. ὑπὸ τῶν φυλάκων.

⁵ Petav. σώματος πλαγίως καὶ ἀπερ. R. mavult ἐπερείσας.

⁶ abest δὲ a Petav. Mox Tuiii. V. Bong. περὶ τῆς ἐνδον.

τῶν, λεπτός ἦν καὶ λιμώδης ὁ ὕπνος, ὥς εὐθὺς ἤθου-
το τῶν πολεμίων ὑπερφανέντων τῆς σεφάνης, καὶ κα-
ταβῶντες ἰταμῶς προσεφέροντο, καὶ τῇ τῶν ὄπλων ὄψει
μᾶλλον ἐκτραττόμενοι, κλαγγῆς διατόρε¹ καὶ τραχείας
ἐνεπεπλήκασαν τὸν τόπον· ὑφ' ἧς ανασάντες οἱ Ῥω-
μαῖοι, καὶ συμφρονήσαντες τὸ γινόμενον, ἐώσαντο² καὶ
κατευρῆμνισαν τὰς πολεμίας. πομπεῦσι δὲ μέχρι νῦν
ἐπὶ μνήμη τῶν τότε συμπλημάτων ἢ τύχη³, κύων μὲν
ἀνεσυρῶμένος, χῆν δὲ μάλα σεμνῶς ἐπὶ σρωμνῆς πολυ-
τελῆς καὶ φορεῖς κατῆμενος. ἡ δὲ ὄψις ἐπιδείνυται
τύχης ἰσχύν, καὶ πρὸς ἅπαν ευπορίαν ἐκ τῶν παραλόγων,
ὅταν τι πραγματεύηται καὶ στρατηγῇ, νῦν μὲν ἀλόγοις
καὶ ἄφροσιν, ἀλκὴν δὲ καὶ θρασος δειλοῖς ἐντιθείσης.
τίς γὰρ ἐκ αὐτῶν ὡς ἀληθῶς ἐκπλαγείη καὶ θυμασειεν,
ἐμπαθῆς γινόμενος, καὶ λογισμῶν τινι τὴν τότε κατή-
φειαν καὶ τὴν ὑπάρχουσαν⁴ ευδαιμονίαν τῆς πόλεως πε-
ριλαβὼν, καὶ ἀποβλέψας ἄνω, λαμπρότητα καὶ πλῆτον
ἀναθημάτων, καὶ τεχνῶν ἀμίλλας, καὶ φιλοτιμίας πό-
λεων, καὶ σεφάνης βασιλέων, καὶ ὅσα γῆ φέρει καὶ θά-
λαττα, καὶ νῆσοι καὶ ἡπειροί, καὶ ποταμοί, καὶ δένδρα,
καὶ ζῶα, καὶ πεδία, καὶ ὄρη, καὶ μέταλλα, πάντων
ἀπαρχὰς ἐριζέσας⁵ εἰς κάλλος ὄψει καὶ χάριτι κοσμέ-
σῃ τὸν τόπον, ὡς ταῦτα παρὰ μικρὸν ἤλθε μὴ γενέσθαι
μηδὲ εἶναι; πυρὶ δὲ καὶ σκότει φοβερῶ, καὶ ὄρφνῃ⁶,
καὶ ξίφεσι βαρβάρους, καὶ μισαιφόνους θυμοῖς κραταμέ-
νων

1 Ald. & Bas διατόρε. Mox Petav. ἐνεπλήκασαν.

2 R. mavult ἀπέσαντο.

3 R. mavult τῇ τύχῃ. W. iudice, constructio curiosa ac
paene sophistica. Xyl. vertendo omisit ἢ τύχη. Pro seq. μά-
λα Petav. μεγάλη.

4 W. & R. susp. καὶ τὴν νῦν ὑπάρχ. Interpr. lat. inferit
paulo post. Paulo ante Petav. ἐμπαθεῖς; deinde Ald. ἀπο-
κλέψας.

5 Petav. ἀπαρχὰς καὶ ἐριζέσας.

6 Petav. γενέσθαι εἰδέναι; πυρὶ καὶ σκότει φοβερῶ καὶ ὄρφνῃ.

νων πάντων, εὐτελῆ καὶ ἄλογα καὶ ἄτολμα θρέμματα, σωτηρίας ἀρχὴν παρέχε, καὶ τὰς μεγάλαις ἐκείνας ἀριστεῖς καὶ ἡγεμόνας Μαλίαις, καὶ Σερβαίς, καὶ Ποσειδίαις, καὶ Παπυρίαις τῶν αὐτῶν οἰκῶν γενάρχαις, παρ' ἐδὲν ἤκοντας ἀπολέσθαι, χῆνας ἀνέστησαν ὑπὲρ τῆ πατρίαι θεῶν ἰ καὶ τῆς πατρίδος ἀμύνασθαι. εἰ δὲ, ὡσπερ Πολύβιος ἐν τῇ δευτέρᾳ βίβλῳ περὶ τῶν τότε τὴν Ῥωμαίων πόλιν καταλαβόντων ἰσόρηκε Κελτῶν, ἀληθῆς ἐστίν, ὅτι προσπεσέσης αὐτοῖς ἀγγελίας, Φθειρεσθαι τὰ οἴκοι ὑπὸ τῶν προσοίκων βαρβάρων, ἐμβεβληκότων² εἰς τὴν χώραν καὶ κρατέυτων, ἀνεχώρησαν, εἰρήνην θέμενοι πρὸς τὸν Κάμιλλον, ἐδὲ ἀμφισβήτησις ἐστὶ πρὸς τὴν τύχην, ὡς ἐχὶ τῆς σωτηρίας αἰτία κατέστη, περισπάσασα τὰς πολεμίας, μᾶλλον δὲ ἀποσπάσασα τῆς Ῥώμης ἀπροσδοκῆτως.

XIII. Ἀλλὰ τί δεῖ περὶ ταῦτα διατρίβειν³; ἃ σαφῆς ἐδὲν, ἐδὲ ὠρισμένον ἔχει, τῷ καὶ τὰ πράγματα⁴ διαφθαρήναι τῶν Ῥωμαίων, καὶ συγχυθῆναι τὰς ὑπ' αὐτῶν ὑπομνηματισμὰς, ὡς Ἀβίος ἰσόρηκε. τὰ γὰρ ὑπερον μᾶλλον ὄντα δῆλα καὶ καταφανῆ, δεικνύει τὴν τῆς τύχης⁵ εὐμένειαν. ἐγὼ δὲ τίθεμαι⁶ καὶ τὴν Ἀλεξάνδρῳ τελευτήν, ἀνδρὸς εὐτυχήμασι μεγάλοις καὶ κατορθώμασι λαμπροῖς ὑπὸ θάρσεως ἀμάχε καὶ φρονήματος,

1 R. monet, posse haec de Jove Capitolino intelligi; mavult tamen τῶν πατρίων θεῶν, quod Xyl. quoque vertendo exprimit. Mox Petav. ἀμύνασθαι.

2 Petav. ἐμβεβηκοτων.

3 Petav. τριβαν. Sequens ἃ recepi ex Petav. Bas. & utroque Interpr. lat. Idem dari voluit R. & dedit W. accedenti-bus B. E. Mez. Vitiose Ald. ἀσαφῆς.

4 R. legi vult γράμματα, aut συγγράμματα, tabulas pu-blicas. Prius conjicit quoque W. Ab Interpr. lat. vertitur *historia*.

5 Bas. Petav. τὴν τύχης absque τῆς.

6 R. legit ἐγὼ δὲ αὐτῇ τίθεμαι — ἰρσι (Fortunae) ἰμπριτο μομοκε. W. sup. ἢ ἐγὼ γε τίθεμαι.

ματος, ὡςπερ ἔσρα, Φερομένη ¹ καὶ διάτρουτος ἐπὶ
 δυσμὰς ἐξ ἀνατολῶν, καὶ βιάλλοντος ἤδη τὰς τῶν ὅπλων
 αὐγὰς εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὡς πρόφασις ². μὲν ἦν αὐτῷ τῆς
 στρατείας ἰδὸ Μολοτῆος Ἀλέξανδρος ³, ὑπὸ Βρετῆων καὶ
 Λευκανῶν περὶ Πανδοσίαν ⁴ κατανεκομμένος· ὁ δ' ἄγων
 αὐτὸν ὡς ἀληθῶς ὡς ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους, δόξης ἔρωσ
 καὶ ἡγεμονίας ζῆλον ἔχε καὶ ἄμιλλαν, ὑπερβαλέσθαι τὰ
 Διούσης καὶ Ἡρακλέους πέρατα τῆς στρατηλασίας ⁵. τῆς
 δ' Ἰταλίας ἐπυρθάνετο τὴν ἐν Ῥώμῃ δύναμιν καὶ ἀκμήν
 ὡςπερ τόμωμα προτεταγμένην. ὄνομα γὰρ καὶ δόξα τέ-
 των ἐπιφανεστάτη διεπέμπετο πρὸς αὐτὸν ὡςπερ ἀθλητῶν
 μυριοῖς ἐγγεγυμνασμένων πολέμοις. ἐ γὰρ ἀναιμωτὶ γὰρ
 διακριθῆμεναι οἶω, συμπεσόντων ὅπλοις ἀνικητοῖς Φρουη-
 μάτων ἀδελῶτων. πλήθος μὲν γὰρ ἦσαν ἔτοι τρισκαίδεκα
 μυριάδων ἐκ ἐλάττες, πολεμικοὶ δὲ καὶ ἀνδρώδεις ἅπαντες,
 — — ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' Ἰππων
 Ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὅτι χρῆ πεζῶν ἔντα ⁶.

¹ Turn. V. Bong. Φαινομένη.

² W. iust. ὡν πρόφασις, subaudiendo ὅπλων, aut φ, delete sequenti αὐτῷ.

³ Ephri rex, frater Olympiadis, Alexandri M. avunculus. R.

⁴ Dedi Πανδοσίαν, R. jubente, e Turn. Vulgo Πανδοσίαν. Cf. Liv. VIII, 24.

⁵ W. haec turbata, ita constituenda censet: ὡς δ' ἀληθῶς ὁ ἀγὼν αὐτῷ ἦν ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους, καὶ δόξῃ ἔρωσ, καὶ ἡγεμονίας ζῆλος αὐτὸν ἔχε, καὶ ἄμιλλα ὑπερβαλέσθαι — στρατηλασίας. Turn. V. Bong. ὁ δὲ ἄγων αὐτὸν; Pro ὡς ἐπὶ Petav. ὁ ἐπὶ.

⁶ Hom. Odyss. 9, 49. 50. Observat R. ad finem hujus libelli haec: „Libellus hic in fine non videtur integer, & forsitan dimidia ejus pars deest, quae fueritne unquam ab auctore conscripta & edita, dicere non habeo. Deest igitur illa pars, in qua exsecuturum promiserat eorum fortunas Romanorum, qui post deletam a Gallis Romam claruerunt. Deest etiam illa pars, quae virtutem Romanam cum fortuna in certamen commiserat, & pro illa verba fecerat. Id enim erat libelli hujus institutum.“ W. dicere dubitat, utrum integer in exitu sit liber, an truncatus.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ
Π Ε Ρ Ι
Τ Η Σ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ Τ Υ Χ Η Σ Η Α Ρ Ε Τ Η Σ
Λ Ο Γ Ο Σ α.

Οὗτος ¹ ὁ τῆς τύχης λόγος ἐστίν, ἴδιον καὶ μόνης αὐτῆς ἔργον ἀποφαινομένης Ἀλέξανδρον. δεῖ δὲ ἀντεῖπειν ὑπὲρ ² Φιλοσοφίας· μᾶλλον δὲ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου δυσχεραίνοντος καὶ ἀγαυακῆντος, εἰ προῖκα δόξει καὶ παρὰ τῆς τύχης λαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν, ἣν ὤνιον αἵματος πολλῶ καὶ τραυμάτων ἐπαλλήλων κτῆμενος,

— πολλὰς μὲν αὐπνεὺς νύκτας ἴαυεν,

Ἡματα δ' αἵματόεντα διέπρησεν πολεμίζων ³, πρὸς ἀμάχας δυνάμεις καὶ ἄπειρα Φῦλα, καὶ ποταμὰς ἀπεράτους, καὶ πέτρας ἀτοξεύτους, εὐβελία, καὶ καρτερία, καὶ ἀνδρία, καὶ σωφροσύνη παραπεμπόμενος ⁴.

II. Οἶμαι δ' ἂν αὐτὸν εἰπεῖν πρὸς τὴν τύχην τοῖς καταρδύμασιν ἑαυτὴν ⁵ ἐπιγράψασαν· Μὴ με διάβαλλε τὴν ἀρετὴν, μηδὲ ἀφαιρῶ περισπῶσα τὴν δόξαν. Δαρεῖός ἦν σὸν ἔργον, ὃν ἐκ δόξης καὶ ἀσάνδε ⁶ βασιλέως, κύριον Περσῶν ἐποίησας· καὶ Σαρδανάπαλος ⁷, ᾧ τὸ δικάδημα τῆς βασιλείας πορφύραν ξαίνοντι περιέδθηκας.
ἔγω

¹ W. monet, forte periisse priorem partem, seu Orationem Fortunae, forte nunquam a Plutarcho scriptam fuisse.

² Ald. Bas. Petav. *περί*.

³ Hom. Iliad. IX. 325. 326. Petav. *ἔαλλεν & διέπρησεν*.

⁴ R. *manvult παραταττόμενος*.

⁵ Petav. *αὐτὴν*; & mox *διάβαλε*. Utrumque est etiam in Bas.

⁶ *Astauda* fuit ἀγγελιαφόρος & γραμματοφόρος ἐκ διαδοχῆς, alias *Angarus* dictus. v. Briffon. de regno Persarum. p. 148. R.

⁷ Petav. *Σαρδανάπαλλος*, (sic & infra) & deinde *Γρανικὸς*; (sic & alibi & in aliis casibus) item *διεπίρασε*.

ἐγὼ δ' εἰς Σῶσα νικῶν δι' Ἀρβήλων ἀναβέβηκα, καὶ Κιλικία μοι πλατεῖαν ἀνέωξεν Αἴγυπτον, Κιλικίαν δὲ Γράνικος, ὃν Μιθριδάτη καὶ Σπιθριδάτη νεκροῖς ἐπιβάς διεπέρασα. κόσμει σεαυτὴν καὶ σεμνύνε βασιλεύσι κτρώτοις καὶ ἀναιμύκλοις· ἐκεῖνοι γὰρ εὐτυχεῖς ἦσαν, Ὡλοὶ καὶ Ἀρταξέρξης· ὅς εὐθὺς ἐκ γενεῆς τῶν Ἰουραθρόνων ἐνδρυσας· τὸ μὲν δὲ σῶμα ποτὶ ἀ σύμβολα ¹ φέρει τύχης ἀνταγωνιζομένης, ἢ συμμαχέσης. πρῶτον ἐν Ἰλλυριοῖς λίθῳ τὴν κεφαλὴν, ὑπέρω δὲ τὸν τραχηλον ἠλοήθην· ἔπειτα περὶ Γράνικον τὴν ² κεφαλὴν βαρβαρικῆ μαχαίρᾳ διεκόπην, ἐν δ' Ἰσῶ ξίφει τὸ μηρον πρὸς δὲ Γάζῃ, τὸν μὲν σφυρὸν ἐτοξεύθην· τὸν δ' ἄκου ἐκπεσῶν ἐξ ἔδρας ³ βαρὺς περιεδίγησα. πρὸς δὲ Μαρακαδάρτοις ⁴ τοξεύμασι τὸ τῆς κνήμης ὀστέον διεχίδην. τὰ λοιπὰ δὲ Ἰνδῶν πληγαί, καὶ βίαι θυμῶν ⁵· ἐν ἀπασιν, οἷς ⁶ ἐτοξεύθην τὸν ὤμον. ἐν δὲ Γανδρίδασι ⁷ ἔσπῆλος, ἐν δὲ Μάκῳσι βέλει μὲν ἀπὸ τόξε το σέρνον ἐνερειδέντι καὶ καταδύσαντι τὸν σίδηρον, ὑπέρε δὲ πληγῇ παρὰ τὸν τραχηλον, ὅτε προστεθεῖσαι τοῖς τείχεσιν αἱ κλίμακες ἐκλάθησαν. ἐμὲ δὲ ἡ τύχη μόνου συνεῖρξεν,

¹ Petav. πολλά δὲ σύμβολα.

² abest τὴν a Petav.

³ ἐξ ἔδρας suspectum fuit. W. nil mutandum censet, sed vertendum: *humero e sede sua excusso, vertigine provolutus sum.* Petav. βαρὺς ἐξ ἔδρας.

⁴ R. legi vult Μαρακανδάνοις. Mox Petav. διεχίδην.

⁵ R. susp. aliquid excidisse post θυμῶν, epitheton forsitan.

⁶ E loco infra obvio R. legendum censet ἐν Ἀσσακίνοῖς, addens tamen, auctorem in non paucis ipsum a se discrepare, & Arrianum IV. 25. sq., ubi res Alexandri cum Assacenis narret, nil de vulnere ibi a rege accepto memorare. W. ex eodem loco legendum esse monet Ἀσσακίνοῖς, hisce adjectis: „Oratoria magis quam historica scriptio non ubique cum in nominibus tum rebus ad orationis diligentiam exacta.“ Nicol. Perott. Jocum ita vertit: Omitto diversa vulnera, quae apud Indos passus sum.

⁷ R. legi vult ἐν Γανδαρίδασι.

ξεν, εἰδὲ λαμπροῖς ἀνταγωνισταῖς, ἀλλὰ βαρβάροις ἀσή-
μοις χαριζομένη τηλικῶτον ἔργον. εἰ δὲ μὴ Πτολε-
μαῖος ὑπερέχε τὴν πέλτην, Λιμναῖτε δὲ πρὸ ἐμῶ μυ-
ριοῖς ἀπαντήσας βέλεσιν ἔπεσεν, ἤρειψαν δὲ θυμῶ καὶ
βία Μακεδόνες τὸ τεῖχος, ἔδει τάφον Ἀλεξάνδρου τὴν
βάρβαρον ἐκείνην καὶ ἀνώνυμον νόμην γενέσθαι.

III. Καὶ μὴν τὰ μὲν αὐτῆς τῆς στρατείας, χειμῶ-
νες, αὐχμοὶ, βάρθη ποταμῶν, ἄορνα ὕψη ¹, θηρίων
ὑπερφυεῖς ὄψεις, ἄγριοι ² δίαται, μεταβολαὶ δυναστῶν,
πάλιν προδοσίαι ³. τὰ δὲ πρὸ τῆς στρατείας, ἐπὶ ⁴ τοῖς
Φιλιππικοῖς πολέμοις ἐπέσπαιρεν ⁵ ἢ Ἐλλάς. ἀπεσείον-
το δὲ αἱ Θῆβαι ⁶ τῶν ὀπλων τὴν Χαιρωνικὴν κόνιν, ἐκ
τῶ πλώματος ἀνισάμεναι, καὶ συνηῆλθον αἱ Ἀθῆναι τὰς
χεῖρας ὀρέγεσαι. πᾶσα δὲ ὑπελος ἢ Μακεδονία πρὸς
Ἀμύνταν ⁷ ἀποβλέπασα καὶ τὰς Αἰρόπε παιδας ἀνεβ-
ρήγ-

1 Post ὕψη R. videtur deesse ὄρων aut πετρῶν.

2 Petav. ἄγριοι.

3 W. fufp. uno nomine παλιμπροδοσίαι. Legi sic voluit
Bryan. Cf. ejus notae & emendat. T. II. pag. 565.

4 R. mavult ἔτι.

5 W. hoc verbum follicitandum haud cenfet. Cod. non no-
minatus ἐπέσπαιρεν.

6 Reposui Θῆβαι ex Ald. Baf. Petav. Xyl. & Nic. Perott.
versione. Vulgo αἱ Ἀθῆναι, id quod paulo post suo loco dedi
ex Turn. V. Bong. Xyl. MS. ejusdem, Budaei & Perott. ver-
sione. Ald. nimirum & Baf. vitiose repetunt Θῆβαι. Male
deinde Stephanus prius mutavit in αἱ Ἀθῆναι, cum posterius
mutare debuisset. Corrigi iussit R. deditque etiam W. monens,
consentire simul codd. E. F. G. Voff. Gronov. Coll. Mur-
Schott. Jannot. Anon. Mez.

7 Sic e cod. non nominato, Baf. Xyl. & Perott. versione,
R. jubente, restitui. Dedit idem W. adfentientibus E. & Mez.
Vulgo ἀμύναν. Cf. Diod. Sic. 17, 48. Arrian. 2, 13. Curt.
IV. 1. 27. sq. De Aëropo rege Macedoniae, vel potius tuto-
re regum, per sexennium, v. Diodor. 14, 37. & 84. Pausa-
niam, ejus filium, post administratum uno anno regnum pere-
mit Amyntas, Alexandri M. avus paternus. Diodor. 14, 89.
R. — Ald. ἀναβλέπασα; & mox Petav. ἐνεβρήγυντο.

ρήγνυντο δ' Ἰλλυριοί, καὶ τὰ Σκυθῶν ἐπῆρωεῖτο τοῖς προσοίκοις νεωτερίζεσι ¹. τὸ δὲ Περσικὸν χρυσίον διὰ τῶν ἐκασταχῆ δημαγωγῶν ῥέον, ἐκίνει τὴν Πελοπόννησον ². κενοὶ δὲ οἱ Φιλίππε θησαυροὶ χρημάτων, καὶ προσῆν ἔτι δάνειον (ὡς Ὀνησίκριτος ἰσορεῖ) διακοσίων ταλάντων. ἐν τῷσαύτῃ πενία, καὶ πράγμασι ταραχῆς ἔχουσι, μειράκιον ἄρτι τὴν παιδικὴν παραπλάττον ἡλικίαν, ἐθάρρῃσεν ἐλπίσαι Βαβυλῶνα καὶ Σῶσα, μᾶλλον δὲ τὴν πάντων ἀνθρώπων ἀρχὴν εἰς νῦν ἐμβαλέσθαι, ταῖς τρισμυρίοις οἴεθε πεζοῖς ³ καὶ τετρακιχίλοις ἰππεῦσι πισεύσας ⁴. τῶσῶτοι γὰρ ἦσαν, ὡς Ἀριστόβελός Φησιν· ὡς δὲ Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς, τρισμύριοι πεζοί, πεντακιχίλιοι δὲ ἰππεῖς· ὡς δ' Ἀναξιμένης, τετρακισμύριοι πεζοὶ καὶ τριχιλίοι, πεντακιχίλιοι δὲ καὶ πεντακόσιοι ἰππεῖς. τὸ δὲ λαμπρὸν αὐτῶ καὶ μέγα παρασκευασθὲν ὑπὸ τῆς τύχης ἐφόδιον, ἐβδομήκοντα τάλαντα ἦν, ὡς Φησιν Ἀριστόβελος· ὡς δὲ Δῆρις, τριάκοντα μόνον ἡμερῶν ἐπισιτισμός.

IV. Ἄβελος ἔν καὶ προπετής Ἀλέξανδρος ἐξ εὐτελῶν ⁵ ἔτις ἐπὶ τηλικαύτην δύναμιν ὀρμώμενος; ἔμενευ. τίς γὰρ ἀπὸ μειζόνων ἢ καλλίωνων ἀφορμῶν ἀνήγετο; μεγαλοψυχίας, συνέσεως, σωφροσύνης, ἀνδραγαθίας, οἷς αὐτὸν ἐφώδιζε Φιλοσοφία πρὸς τὴν στρατείαν· καὶ πλείονας παρὰ Ἀριστοτέλες τῷ καθηγητῆ, ἢ παρὰ Φιλίππε

¹ Dedi sic e R. mente pro vulg. νεωτερίζεσι, cum νεωτερεῖν dici solere, haud meminerim.

² absunt a Petav. ἐκίνει τὴν Πελοπ.

³ R. susp. τρισμυρίοις (πῶς οἴεσθαι) πεζοῖς.

⁴ Referendum, R. monente, ad Alexandrum. Si ad proximum μειράκιον referas, legendum erit πισεύσαν. De Aristobuli Cassandrensis historia Alexandri M. v. Fabric. B. Gr. T. II. p. 210. & de Anaximenis Lampfaceni commentariis p. 209. de Duridis Samii Macedonicis p. 216. Pro *Duride* infra nominat Plot. *Phylarchum*. R.

⁵ Turn. Bong. ἐξ ἐντελῶν. Ald. ἐξευτελῶν. Petav. deinde ἐπὶ τὴν τηλικαύτην.

λίππε τῷ πατρὸς, αφορμὰς ἔχων, διέβαινε ἐπὶ Πέρσας. ἀλλὰ τοῖς μὲν γράφουσιν, ὡς Ἀλέξανδρος ἔφη ποτὲ τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσειαν ἀκολοθεῖν αὐτῷ τῆς στρατείας ἐφόδιον, πισεύομεν, Ὅμηρον σεμνύνοντες. ἀνδὲ τις Φῆ τὴν Ἰλιάδα¹ καὶ τὴν Ὀδύσειαν παραμυθίου πόνου καὶ διατριβῆς ἔπεσαι καὶ χολῆς γλυκείας, ἐφόδιον δὲ ἀληθῶς γεγονέναι τὸν ἐκ Φιλοσοφίας λόγον, καὶ τὰς περὶ ἀφοβίας καὶ ἀνδρείας, ἔτι δὲ σωφροσύνης καὶ μεγαλοψυχίας ὑπομνηματισμὸς, καταφρονῶμεν. ὅτι δηλαδὴ περὶ συλλογισμῶν ἔδεν, ἔδὲ περὶ ἀξιωματῶν ἔγραφεν, ἔδ' ἐν Λυκείῳ περίπατον ἔχεν², ἔδ' ἐν Ἀκαδημίᾳ Δέσεις εἶπεν. τέτοις γὰρ ὀρίζεσσι Φιλοσοφίαν οἱ λόγον αὐτὴν, ἐκ ἔργου νομίζοντες. καίτοι γε ἔδὲ Πυθαγόρας ἔγραψεν ἔδεν, ἔδὲ Σωκράτης, ἔδὲ Ἀρκεσίλαος, ἔδὲ Καρνεάδης, οἱ δοκιμώτατοι τῶν Φιλοσόφων. καὶ ἐκ ἠχολῶντο περὶ πολέμου ἐκείνοι τηλικάτους, ἔδὲ βασιλεῖς βαρβάρους ἡμερῶντες, ἔδὲ πόλεις Ἑλληνίδας ἐπικλιζόντες ἀγρίοις ἔθνεσιν, ἔδ' ἄθεσμα καὶ ἀνήκοα Φῦλα νόμους διδάσκοντες καὶ εἰρήνην ἐπήεσαν³, ἀλλὰ καὶ χολάζοντες, τὸ γράφειν παρέσαν τοῖς σοφισταῖς. πῶθεν ἔν ἐπισεύθησαν ἐκείνοι Φιλοσοφεῖν; ἀφ' ὧν εἶπον, ἢ ἀφ' ὧν ἐβίωσαν, ἢ ἀφ' ὧν ἐδίδαξαν⁴; ἀπὸ τῶν κρινέσθω καὶ Ἀλέξανδρος. ὁφθῆσεται γὰρ οἷς εἶπεν, οἷς ἔπραξεν, οἷς ἐπαίδευσεν, Φιλόσοφος.

V. Καὶ πρῶτον τὸ παραδοξότατον, εἰ βέλει, σκόπει, τὰς Ἀλεξάνδρου μαθητὰς, τοῖς Πλάτωνος, τοῖς Σωκράτους ἀντιπαραβάλλων. εὐφυνεῖς ἔτοι καὶ ὁμογλώσσους ἐπαίδευσεν, εἰ μὴδὲν ἄλλο, Φωνῆς Ἑλληνίδος συνιέν-

C 2

τας

1 R. *supr.* τὴν μὲν Ἰλιάδα, & deinde διατριβὴν ἔπεσαι χολῆς γλυκείαν. Turn. V. Bong. παραμυθίαν πόνου.

2 Petav. συνέχεν. Mox idem ἠχολῶντο pro ἠχολ.

3 R. *supr.* καὶ εἰρήνην, τὴν γῆν ἐπήεσαν.

4 R. *judice* ἢ ἀφ' ὧν ἐδίδαξαν delenda sunt, ut scholium, aut ut varia lectio verborum ἀφ' ὧν εἶπον. W. utramque ἢ, bis ex antecedenti v. ortum, deleri vult.

τας· καὶ πολλὰς ἐκ ἔπεισαν. ἀλλὰ Κριταὶ καὶ Ἀλκιβιάδαι καὶ Κλειτοφῶντες, ὡσπερ χαλινὸν τὸν λόγον ἐκπύσαντες, ἄλλη περὶ παρετράπησαν. τὴν δὲ Ἀλεξάνδρῳ παιδείαν ἂν ἐπιβλέψῃς, Ὑρκανὸς γαμεῖν ἐπαίδευσε, καὶ γεωργεῖν ἐδίδαξεν Ἀραχωσίης, καὶ Σογδιανὸς ἔπεισε πατέρας τρέφειν, καὶ μὴ Φονεύειν, καὶ Πέρσας σέβεσθαι μητέρας, ἀλλὰ μὴ γαμεῖν. ὦ Θαυμαστῆς Φιλοσοφίας, δι' ἣν Ἴνδοὶ θεὸς Ἑλληνικὸς προσκυνῶσι, Σκύθαι θάψῃσι τὰς ἀποθανόντας, ἔκατεθίβῃσι. Θαυμάζομεν τὴν Καρνεάδῃ δύναμιν, εἰ Κλειτόμαχον², Ἀσδρέβαν καλέμενον πρότερον, καὶ Καρχηδόνιον τὸ γένος, ἐλληνίζειν ἐποίησε. Θαυμάζομεν τὴν διάθεσιν Ζήνωνος, εἰ Διογένη τὸν Βαβυλώνιον ἔπεισε Φιλοσοφεῖν. ἀλλ'³ Ἀλεξάνδρῳ τὴν Ἀσίαν ἐξημερέεντος, Ὅμηρος ἦν ἀνέγνωσμα, καὶ Περσῶν καὶ Σασιανῶν καὶ Γεδρωσίων παῖδες τὰς Εὐριπίδῃ καὶ Σοφοκλέῃ τραγωδίας ἤδου. καὶ Σωκράτης μὲν ξένα παρεισάγων δαιμόνια, δίκην τοῦτο Ἀθήνησιν ὠφλίσκαυε συκοφάνταις. διὰ δ' Ἀλεξάνδρον, τὰς Ἑλλήνων θεὸς Βάνηρα καὶ Καύκασος προσεκύνησε. Πλάτων μὲν γὰρ⁴ μίαν γράψας πολιτείαν, ἐδόνα πέπεικεν αὐτῇ χρῆσθαι διὰ τὸ αὐστηρὸν. Ἀλέξανδρος δὲ ὑπὲρ ἐβδομήκοντα πόλεις βαρβάρους ἔθνεσιν ἐγγίψας, καὶ κατασπείρας τὴν Ἀσίαν Ἑλληνικοῖς τέλεσι⁵, τῆς ἀνημέρῃ καὶ θηριώδῃ ἐκράτησε διαίτης.

καὶ

1 deest περ in Petav. Abest quoque a Bas. ubi est ἄλλῃ pro ἄλλῃ.

2 De Clitomacho v. Menage ad Diog. Laërt. IV, 67. Diogenem Babylonium non Zenonis, sed Chryssippi discipulum facit Cicero de Divinat. L. V. Casaub. ad Diog. Laërt. 6, 84. & 7, 39. & Fabric. B. Gr. T. II, p. 402. R.

3 abest ἄλλ' a Petav.

4 abest γὰρ a Petav & Bas. Mox Petav. πέποικεν.

5 Defendi quidem posse τέλεσι, R. monet: esse tamen insolentius, aptius autem γένεσι. Idem susp. W. aut ἔθνεσι. Xyl. vertit *Graecis institutis*; Nic. Per. *Graecorum primoribus*.

καὶ τὰς μὲν Πλάτωνος ὀλίγοι νόμοι αναγινώσκομεν, τοῖς δὲ Ἀλεξάνδρῳ μυριάδες ἀνθρώπων ἐχρήσαντο καὶ χροῶνται. μακαριώτεροι τῶν διαφυγόντων Ἀλέξανδρον οἱ κρατηθέντες γενόμενοι. τὰς μὲν γὰρ ἔδειξεν ἔπαυσεν ἀθλίως ζῶντας, τὰς δὲ ἠνάγκασεν εὐδαιμονεῖν ὁ νικήσας. ὣσε ὅπερ εἶπε Θεμισοκλῆς, ὀπηνίκα Φυγῶν ἔτυχε δωρεῶν μεγάλων παρὰ βασιλέως καὶ τρεῖς πόλεις ὑποφόρος ἔλαβε, τὴν μὲν εἰς σῖτον, τὴν δ' εἰς οἶνον, τὴν δ' εἰς ὄψον. Ὡ παῖδες ἀπωλόμεθα ἂν, εἰ μὴ ἀπωλόμεθα. τῆτο περὶ τῶν ἀλόντων ὑπ' Ἀλεξάνδρῳ δικαιοτέρον ἐσιν εἶπειν. Οὐκ ἂν ἡμερωθήσαν, εἰ μὴ ἐκρατήθησαν. ἐκ ἂν εἶχεν Ἀλεξάνδρειαν Αἴγυπτος, ἐδὲ Μεσοποταμία Σελεύκειαν, ἐδὲ Προφασίαν ¹ Σογδιανοί, ἐδ' Ἰνδία Βακεφαλίαν, ἐδὲ πόλιν Ἑλλάδα Καύκασος περιοικῆσαν ², αἷς ἐμποδιδὲν ἀπεσβέθη ³ τὸ ἔγριον, καὶ μετέβαλε τὸ χεῖρον ὑπὸ τῆ κρείττονος ἐπιζόμενον. εἰ τοίνυν μέγιστον μὲν οἱ Φιλόσοφοι φρονῶσιν ἐπὶ τῷ ⁴ τὰ σκληρὰ καὶ ἀπαιδέυτα τῶν ἡθῶν ἐξημερῶν καὶ μεθαρμόζειν, μυρία δὲ φαίνεται γένη καὶ φύσεις θηριώδεις μεταβαλὼν Ἀλέξανδρος, εἰκότως ἂν φιλοσοφώτατος νομίζοιτο.

VI. Καὶ μὴν ἡ πολὺ θραυμαζομένη πολιτεία τῆ τὴν Στωϊκῶν αἵρεσιν καταβαλομένη ⁵ Ζήνωνος, εἰς ἓν τῆτο συντείνει κεφάλαιον, ἵνα μὴ κατὰ πόλεις μηδὲ κατὰ δήμους οἰκῶμεν, ἰδίῳις ἕκαστοι διαρισμένοι δικαίοις, ἀλλὰ πάντας ἀνθρώπους ἠγάμεθα δημότας καὶ πολίτας,

C 3

εἰς

¹ MS. Xyl. προφασίαν. Seqq. Petav. sic habet Σαγδιανῆ, ἢ ἰδία με κεφαλίαν.

² R. legi vult παροικῆσαν.

³ Dedi sic ex R. & W. conjecturis. Vulgo ἐμποδιθεῖσαν ἐσβέθη. Hinc R. aut ἐμποδιδὲν aut ἐμπολιθεῖσαις voluit. W. ἐμπαιδευθὲν. vel ἐμπαυδαγωγηθὲν, ἀπεσβέθη. Xyl. MS. & Petav. ἐμποδιθεῖσα.

⁴ Petav. ἐπὶ τὸ τὰ.

⁵ Petav. Στωϊκῶ αἵρεσιν καταβαλομένη.

εἰς δὲ βίος ἦ καὶ κόσμος ὡσπερ ἀγέλης συννόμῃ¹ νόμῳ κοινῶ συντραφομένης. τῆτο Ζήνων μὲν ἔγραψεν ὡσπερ ὄναρ ἢ εἰδῶλον εὐνομίας Φιλοσόφου καὶ πολιτείας ἀνατυπωσάμενος. Ἀλέξανδρος δὲ τῷ λόγῳ τὸ ἔργον παρέχεν. ἔ γὰρ, ὡς Ἀριστοτέλης συνεβέβλευεν αὐτῷ, τοῖς μὲν Ἑλλήσιν ἡγεμονικῶς, τοῖς δὲ βαρβάροις δεσποτικῶς χρώμενος². καὶ τῶν μὲν, ὡς Φίλων καὶ οἰκείων ἐπιμελόμενος, τοῖς δὲ, ὡς ζώοις, ἢ φυτοῖς, προσφερόμενος, πολεμοποιῶν φυγῶν ἐνέπληστε καὶ εἰσεων ὑπέλτων τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ κεινὸς ἦκειν θεόθεν ἀρμοσῆς καὶ διαλλακτικῆς τῶν ὅλων νομίζων, ἔς τῷ λόγῳ μὴ συνῆγε, τοῖς ὅπλοις βιαζόμενος, εἰς τὸ αὐτὸ συνευγκῶν τὰ πανταχόθεν, ὡσπερ ἐν κρατῆρι Φιλοτησίῳ, μίξας τὰς βίους καὶ τὰ ἥθη, καὶ τὰς γάμους καὶ τὰς διαίτας³, πατρίδα μὲν, τὴν οἰκωμένην προσέταξεν ἡγεῖσθαι πάντας, ἀκρόπολιν δὲ καὶ Φρυγῶν τὸ στρατόπεδον, συγγενεῖς δὲ τὰς ἀγαθὰς, ἀλλοφύλους δὲ τὰς πονηράς· τὸ δὲ Ἑλληνικὸν καὶ βαρβαρικὸν μὴ χλαμῦδι, μηδὲ⁴ πέλητη, μηδὲ ἀκινάκη, μηδὲ κἀνδυῖ διορίζειν, ἀλλὰ τὸ μὲν Ἑλληνικὸν ἀρετῇ, τὸ δὲ βαρβαρικὸν κακίᾳ τεκμαίρεσθαι· κοινὰς δὲ τὰς ἐθῆτας ἡγεῖσθαι καὶ τραπέζας, καὶ γάμους καὶ διαίτας, δι' αἵματος καὶ τέκνων ἀνακεραυνωμένους⁵.

VII. Δημίρατος μὲν ἔν ὁ Κορίνθιος εἰς ὧν τῶν Φιλίπ-

¹ Petav. βίος ἦ καὶ κόσμος ὡσπ. ἀγ. συννόμῃ.

² Dedi hoc participium in nomin. iubente R. cum seqq. ἐπιμελόμενος & προσφερόμενος. Vulgo leguntur in accusf. Etiam W. hanc correctionem necessariam ducit, nisi quid exciderit. Alia fortassis fieri potuisset correctio, si πολεμοποιῶν mutaretur in πολεμοποιεῖν, referendum ad συνεβέβλευεν, retentis accusativis participiorum. Petav. τοῖς δὲ ζώοις καὶ φυτοῖς, & in seqq. κοινῶς pro κοινῶς.

³ Praemissi artic. τὰς, iubente R. Vulgo abest.

⁴ Recepi μηδὲ e Petav. Vulgo μὴ.

⁵ Dedi sic cum W. ex Ald. Basf. Xyi. E. F. G. Voff. Petav. Mez. Vulgo ἀνακεραυνωμένους.

Φιλίππας ξένων καὶ Φιλων, ὅτε Ἀλέξανδρον εἶδεν ἐν Σέσσοις. περιχαρῆς γενόμενος καὶ δακρύσας, μεγάλης ἔφη χαρῆς ἐσβῆθαι τὰς ἔμπροσθεν τεθνηκότας Ἑλληνας, ὅτι Ἀλέξανδρον ἐκ εἶδον ἐν τῷ Δαρείῳ θρόνῳ καθήμενον ¹. ἐγὼ δὲ ἐδὼ τέτα μὰ Δία τῷ θεάματός ζηλώ τὰς ἰδόντας, ὃ καὶ τύχης ἦν καὶ κοινοτέρων βασιλέων ². ἀλλ' ἐκείνης ἡδέως ἂν μοι δοκῶ γενέσθαι τῆς καλῆς καὶ ἱερᾶς νυμφαγωγίας θεατῆς, ὅτε μιᾷ σκηνῇ χρυσορόφῳ περιλαβὼν, ἐφ' Ἑσίας κοινῆς καὶ τραπέζης, ἑκατὸν Περσίδας νύμφας καὶ ³ ἑκατὸν νυμφίους Μακεδόνας καὶ Ἑλληνας, αὐτὸς ἐσφαναμένος πρῶτος ἀναμέλπων τὸν ὑμέναιον, ὡσπερ Φιλοτήσιον ἐπάδων μέλος, εἰς κοινω- νίαν συνιᾷσι τοῖς μεγίστοις καὶ δυνατωτάτοις γένεσι, μιᾶς νυμφίους, πασῶν δὲ νυμφαγωγὸς ἅμα καὶ πατὴρ καὶ ἄρμος ἡς κατὰ ζυγὰ συνῆπεν. ἡδέως γὰρ ἂν εἶ- πον ⁴. Ὡ βάρβαρε Ξέρξη καὶ ἀνόητε, καὶ μήτην πολ- λὰ περὶ τὴν Ἑλλησποντίαν πονηθεῖς γέφυραν. ἔτιες ἔμφρονες βασιλεῖς Ἀσίαν Εὐρώπῃ συνάπτεσιν, ἐ ξύ- λοις, ἐδὲ χεδαῖαις, ἐδὲ ἀψύχοις καὶ ἀσυμπαθέσι δεσμοῖς, ἀλλ' ἔρωτι νομίμῳ καὶ γάμοις σώφροσι, καὶ κοινωνίαις παιδῶν τὰ γένη συνάπτουτες.

VIII. Πρὸς τῆτον ἀποβλέπων τὸν κόσμον Ἀλέξ- ανδρος, ἐ τὴν ἐδῆτα προσήκατο τὴν Μηδικὴν, ἀλλὰ τὴν

C 4

Περ-

¹ Turn. V. Bong. ἐν τῷ Δαρείῳ (Petav. Δαρείῳ) θρόνῳ κα- θεζόμενον.

² Xyl. vertit: *multorum commune regum*. Nic. Per. *hu- miliorum regum videri poterat*. W. vulgatam haud censet sa- nam, nec ei satisfacit correctio Mez. *κοινότερον*. Quaerit, an *κοινόν ἑτέρων*?

³ Inferui καὶ, jubente R. Vulgo deest.

⁴ Sic R: dari voluit, dedique cum W. e Bas. Xyl. Voff. Gro- nov. (a correctione quidem in utroque) Mez. Vulgo εἶπεν. Paulo ante Petav. inverso vocom ordine ἄρμος ἡς καὶ πατὴρ; & deinde Ξέρωπην; item γαμοισώφροσι; Ald. *κοινωνίας παι- δων*.

Περσικῆν, εὐτελεστέραν ¹ ἔσαν. τὰ γὰρ ἕξαλλα καὶ τραγικὰ τῷ βαρβαρικῷ κόσμῳ παραιτησάμενος, οἷον τίσραν καὶ κίνδυνον καὶ ἀναξυρίδας, ἐκ τῷ Μακεδονικῷ καὶ Περσικῷ τρόπῳ μεμιγμένην τινὰ ² σολὴν ἐφόρει, καθάπερ Ἐρατοθένης ἰσόρηκεν. ὡς μὲν Φιλύσοφος, τοῖς ἀδικόφοις χρώμενος· ὡς δὲ ἡγεμῶν ³ κοινὸς καὶ βασιλεὺς Φιλάνδρακος τῇ περὶ τὴν ἐδῆτα τιμῇ τὴν τῶν κεκρατημένων ἀνακλιώμενος εὐνοίαν, ἵνα βεβαίως παραμένωσιν ἀγαπῶντες ὡς ἄρχοντας Μακεδόνας, μὴ μισῶντες ὡς πολεμίους. τέναντίου γὰρ ἦν ἀσέβης καὶ τετυφωμένης ψυχῆς, τὴν μὲν αὐτόχρον χλαμύδα θαυμάζειν, τὸν δὲ περιπόρφυρον ⁴ χιτῶνα δυσχεραίνειν· ἢ πάλιν ἐκείνα μὲν ἀτιμάζειν, τέτοις δὲ ἐκπεπλήχθαι, δίκην νηπίε παιδὸς φυλάττοντα τὴν περιβολὴν, ἣν ἡ πάτριος αὐτῷ συνήθεια, καθάπερ τιγθῆ, περιέθηκε. ζῶα θηρεύοντες ἄνθρωποι, δορὰς ἐλάφων περιτίθενται, καὶ πλερωτοῖς ἀμπέχονται χιτωνίσκοις, ἄγραις ἐπιχειρῶντες ὀρνίθων, καὶ φυλάττονται ταύροις ὀφθῆναι Φοινικίδας ἔχοντες, ἐλέφασι ⁵ δὲ λευκὰς χιτῶνας· ἐρεθίζεται γὰρ ὑπὸ τῶν χρωμάτων τὰ ζῶα τέτων καὶ διαθηρίζται. εἰ δὲ βασιλεὺς μέγας, ἔθνη δυσανάδεκτα καὶ μαχόμενα καθάπερ ζῶα, τιθασσεύων καὶ μειλισσόμενος, ἐδῆσι οἰκείαις καὶ συνήθεσιν ἐξεπράϋνε διαίταις καὶ κατέσελλεν, οἰκείων αὐτῶν τὰ δύσθυμον, καὶ παρηγορῶν τὸ σκυθρωπὸν, ἐγκαλῆσιν, ἐχί θαυμάζει τὴν σοφίαν, ὅτι τῷ τυχόντι μετασχηματισμῷ τὴν Ἀσίαν ἐδημαγωγῆσε, τοῖς μὲν

ὄπλοις

¹ Ald. & Bas. ἔ τὴν ἐδῆτα προσήκατο τὴν Περσικῆν, πολλῶ τῆς Μηδικῆς εὐτελ.

² R. sup. μεμιγμένην τῶν τρόπων τινὰ σολὴν. Petav. paulo ante inverso ordine Περσικῆ καὶ Μακεδονικῆ.

³ post h. v. vulgo est comina. R. id delendum censuit, delevique cum W. In Petav. iterum κοινῶς; & deinde ἀγαπῶντας; omittit simul μὴ αὐτε μισῶντες.

⁴ Turn. V. Bong. τὸν δὲ παραπόρφυρον.

⁵ Petav. ἐλάφασιν; & deinde ἐρεθίζεται.

ὄπλοις τῶν σωμάτων ἐπικρατήσας, τῇ δὲ ἐδῆτι τὰς ψυχὰς πρσαγομένος ¹; καίτοι γε Ἄριστιππον Θαυμάζεσσι τὸν Σωκρατικόν, ὅτι καὶ τρίβωνι λιτῶ καὶ Μηλισίᾳ χλαμύδι ² χρώμενος, δι' ἀμφοτέρων ἐτήρει τὸ εὐχρημον. Ἀλεξάνδρῳ δὲ ἐγκαλεῖσιν, ὅτι τὴν πάτριον ἐδῆτα κοσμῶν, ἐδὲ τὴν δερύκλιτον ὑπερεῖδε, μεγάλων πραγμάτων καταβαλλόμενος ἀρχάς. ἔ γὰρ ληστρικῶς τὴν Ἀσίαν καταδραμιῶν, ἐδὲ ὡσπερ ἄρπαγμα καὶ λάφυρον εὐτυχίας ἀνεπίσπε, σπαράξαι καὶ ἀνασύραθαι ³ διανοηθεῖς, καθάπερ ὕστερον μὲν Ἀννίβας Ἰταλίαν, πρότερον δὲ Τρηῆρες ⁴ Ἰωνίαν, καὶ Σκύθαι Μηδίαν ἐπῆλθον· ἀλλ' ἐνὸς ὑπήκοα λόγῳ ⁵ τὰ ἐπὶ γῆς καὶ μιᾶς πολιτείας, ἕνα δῆμον ἀνθρώπους ἅπαντας, ἀποφῆναι βεβλόμενος, ἔτως ἑαυτὸν ἐχημᾶτιζεν. εἰ δὲ μὴ ταχέως ὁ δεῦρο καταπέμψας τὴν Ἀλεξάνδρῳ ψυχὴν ἀνεκαλέσατο δαίμων, εἰς ἃν νόμος ἅπαντας ἀνθρώπους ἐπέβλεπε, καὶ πρὸς ἕν δίκαιον ὡς πρὸς κοινὸν δίκαιον ⁶ φῶς. νῦν δὲ τῆς γῆς ἀνήλιον μέρος ἔμεινεν, ὅσον Ἀλεξάνδρον ἐκ εἶδεν.

C 5

IX.

¹ Petav. προαγαγόμενος.

² Restitui χλαμύδι, quod a R. absuit. Petav. χαλκῶ καὶ Μηλισίᾳ.

³ R. monet ἀνασύραθαι esse *sublati vestibis pudenda monstrare*, quod ab hoc loco alienum sit, & κατασύραξ legendum suspicatur. Meo quidem sensu, locus non eget correctione, si ἀνασύραξ, teste Hesychio, idem simul valet, quod περιποιήσασθαι. Consule eundem in voce ἀνασύραξ, & observa praefertim, quae Kusterus ad ἀνασυροίμεθα adnotavit.

⁴ De *Trebibus*, qui alias *Thrace* Cimmerii, eorumque incursionibus in Asiam ibique occupatis locis, passim memorat Strabo. R.

⁵ R. non quidem improbat λόγῳ, conjicit tamen Plutarchum potius νόμῳ dedisse.

⁶ Petav. δίκαιον.

IX. Οὐκὲν πρώτη μὲν ἢ τῆς στρατείας ὑπόθεσις Φιλόσοφον τὸν ἄνδρα συνίησιν, ἔχ' ἑαυτῷ τρυφήν καὶ πολυτέλειαν, ἀλλὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην καὶ κοινωνίαν πρὸς ἄλλήλους παρασκευάσαι διανοηθέντα. δευτερον δὲ αὐτῆ καὶ τὰς Φωνὰς ἴδωμεν, ἐπεὶ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἡδὴ βασιλέων καὶ δυναστῶν μάλιστα ταῖς Φωναῖς αἱ ψυχαὶ προβάλλουσιν. Ἀντίγονος ὁ γέρον, σοφιστὴς τινος αὐτῷ σύγγραμμα προσάδοντας¹ περὶ δικαιοσύνης. Ἀβέλτερος εἶ, (εἶπεν) ὅς ὄρων με τὰς ἀλλοτρίας πόλεις τύπλυντα λέγεις περὶ δικαιοσύνης. Διονύσιος δὲ ὁ τύραννος ἐκέλευε τὰς μὲν παιδας ἀσραγάλοις, τὰς δ' ἄνδρας ὄρκις ἑξαπατᾶν². τοῖς δὲ Σαρδαναπάλα μνημείοις ἐπιγέγραπται. Ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα. τίς ἐκ ἂν εἴποι τῶν ἀποφθεγμάτων τέτων ἢ μὲν ἀποφαίνεσθαι Φιληδονίαν, τῷ δ' ἀθεότηγα³, τῷ δὲ ἀδικίαν καὶ πλεονεξίαν; τῶν δ' Ἀλεξάνδρου Φωνῶν ἂν ἀφέλης τὸ διάδημα καὶ τὸν Ἀμμωνα καὶ τὴν εὐγένειαν, Σωκράτης, ἢ Πλάτωνος, ἢ Πυθαγόρα, σοὶ Φανῆνται. μὴ γὰρ ἄς οἱ ποιηταὶ ταῖς εἰκόσιν αὐτῆ καὶ τοῖς ἀνδράσι μεγαληγορίας ἐπεχάραττον, ἔ τῆς μετριότητος, ἀλλὰ τῆς δυνάμεως τῆς Ἀλεξάνδρου σοχαζόμενοι, σκοπῶμεν.

Αὐδάσονται⁴ δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος εἰς Δία λεύσσων.

Γὰν ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι, Ζεῦ, σὺ δ' ὄλυμπον ἔχε. καὶ Ἀλέξανδρος. Ἐγὼ Διὸς μὲν υἱός. ταῦτα μὲν ἔν, (ὡς ἐφην) οἱ ποιηταὶ κολακεύοντες αὐτῆ τὴν τύχην προσεῖπον. τῶν δὲ ἀληθινῶν ἀποφθεγμάτων Ἀλεξάνδρου,

¹ Petav. συγγράμματα προσδόντος. Prius est in Bas. Hinc Xyl. libros scriptos. Nic. Per. autem libellum. Loco προσ-
φδ. R. Insp. προσάγοντος. Nic. Per. offerret.

² Hoc dictum in Apophth. *Lysandro* tribuitur.

³ Turn. Bong. Φιληδονίαν καὶ ἀθεότηγα.

⁴ Turn. V. Bong. Petav. αὐδάσονται. Vulgata est e dial. dor.
x̄ aeol. pro αὐδάσονται.

δρα, πρῶτον ἂν τις τὰ παιδικὰ διέλθοι. ποδωκέατος γὰρ τῶν ἐφ' ἡλικίας γενόμενος νέων ¹, καὶ τῶν ἐταίρων αὐτὸν ἐπ' Ὀλύμπια παρορμύτων, ἠρώτησεν, εἰ βασιλεῖς ἀγωνίζονται· τῶν δὲ ἑ Φαμένων, ἄδικον εἶπεν εἶναι τὴν ἀμιλλαν, ἐν ἧ νικήσει μὲν ἰδιώτας, νικηθήσεται δὲ βασιλεύς. Τῷ δὲ πατρὸς Φιλίππου λόγῃ τὸν μηρὸν ἐν Τριβαλλοῖς ² διαπαρέντος, καὶ τὸν μὲν κίνδυνον διαφυγόντος, ἀχθόμενος δὲ τῇ χλωλότητι. Θάρρει, πάτερ, (ἐφη) καὶ πρόϊδι Φανερώς ³, ἵνα τῆς ἀρετῆς κατὰ βῆμα μνημονεύης. ταῦτα ἔκ ἔστι διανοίας Φιλοτόφου, καὶ διὰ τὸν ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἐνθεσιασμὸν ἤδη τῶν τῷ σώματος ἐλαττωμάτων κατεξανισαμένης; πῶς γὰρ αὐτὸν ἐπὶ ⁴ τοῖς ἰδίοις ἀγάλλεσθαι τραύμασι κατ' ἕκαστον μέρος, ἔθνεος μνημονεύοντα καὶ νίκης, καὶ πόλεων ἀλίσκομένων, καὶ βασιλέων παραδιδόντων ⁵, ἐκ ἐγκαλυπτόμενον, ἐδὲ κατακρύπτοντα τὰς ἐλάς, ἀλλ' ὡσπερ εἰκόνας ἐγενεχαραγμένας ἀρετῆς καὶ ἀνδραγαθίας περιφέροντα.

X. Καὶ μὴν εἴ ποτε γένοιτο τῶν Ὀμήρου σύγκρισις ἐπῶν ἐν ταῖς διατριβαῖς, ἢ παρὰ τὰ συμπόσια, ἄλλον ἄλλου εἶχον προκρίνοντος, αὐτὸς ὡς διαφέροντα πάντων ἐνέκρινε τῆτον,

Ἀμφοτέρων βασιλεύς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής ⁶.

ὄν

1 Petav. inverso ordine νέων γενόμενος; Mox idem ἄδικον εἰπαῖν.
2 Petav. Τριαλοῖς; & deinde διασπαρέντος, καὶ τὸν κίνδυνον.

3 R. quaerit, num γαύρας, vel potius Φαιδρῶς?

4 Excidisse aliquid, patet. Xyl. supplet ἔδρα, vel οἶα. R. πῶς γὰρ ἐκ εἰκὸς αὐτὸν; W. aut relicto, aut deleto ἐπὶ τοῖς, legendum susp. εἰκὸς. Nicol. Per. quamobrem — existimare possumus.

5 scil. ἑαυτῶς. quod inferi vult R.

6 Hom. Iliad. III. 179. Mox Petav. ἄλλως; Turn. V. Bong. περιλαβε.

ὃν ἄλλος ἔπαινον τῷ χρόνῳ προέλαβε, τῆτον αὐτῷ νό-
 μον κείθαι λογιζόμενος, ὡς εἰπεῖν Ὀμηρον, ὅτι τῷ
 αὐτῷ μέτρῳ τὴν μὲν Ἀγαμέμνονος ¹ ἀνδραγαθίαν κα-
 κέσμηκε, τὴν δ' Ἀλεξάνδρου μεμάντευται. διαβὰς τοί-
 νυν τὸν Ἑλλήσποντον, ἐθεῖτο τὴν Τροίαν, ἀνατυπέ-
 μενος τὰς Ἡρωϊκὰς πράξεις· καὶ τινος αὐτῷ τῶν ἐγ-
 χωρίων ὑπαχομένε τὴν Πάριδος λύραν, εἰ βέλοιο, δώ-
 σειν· Οὐδὲν (ἔφη) τῆς ἐκείνης δόμοι ². τὴν γὰρ Ἀχιλ-
 λέως κένημαι, πρὸς ἣν ἐκείνος ἀνεπαύετο· αἶεδα δ'
 ἄρα κλέα ἀνδρῶν· ἡ δὲ Πάριδος, πάντως μαλακὴν τι-
 να καὶ θῆλειαν ἀρμονίαν ἐρωτικοῖς ἔψαλλε ³ μέλεσι. Φι-
 λολοσοφία τοίνυν ἐστὶ ψυχῆς, σοφίας ἐρᾶν, καὶ σοφὸς
 ἀνδρας θαυμάζειν μάλις· τῆτο δ' Ἀλεξάνδρω προσῆν,
 ὡς ἐδενὶ τῶν βασιλέων. καὶ πῶς μὲν εἶχε πρὸς Ἀρι-
 στοτέλῃν εἶρηται, καὶ ὅτι τὸν μὲν ἀρμονικὸν Ἀνάξαρχον ⁴,
 ἐντιμώτατον τῶν Φίλων ἐνόμιζε, Πύρρῳν δὲ τῷ
 Ἡλείῳ πρῶτον ἐντυχόντι μυρίας χρυσᾶς ἔδωκε· Ξενο-
 κράτει δὲ τῷ Πλάτωνος συνήθει, πεντήκοντα τάλαντα
 ἔωρεν ἐπεμψεν· Ὀνησίκριτον δὲ τὸν Διογένης τῆ κυ-
 νὸς μαθητὴν, ὅτι ἄρχοντα τῶν ⁵ κυβερνητῶν κατέστη-
 σεν, ὑπὸ πλειόνων ἰσόρηται. Διογένει δὲ αὐτῷ περὶ
 Κόρινθον εἰς λόγους ἐλθῶν, ἔτως ἔφριξε καὶ κατεπλά-
 γη τὸν βίον καὶ τὸ ἀξίωμα τῆ ἀνδρὸς, ὡσεὶ πολλαίαις
 αὐτῆ μνημονεύων λέγειν· Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἤμην,
 Διογένης ἂν ἤμην. τρεῖσιν, ἠχολέμην ἂν περὶ λόγους,
 εἰ

1 Petav. τὴν Ἀγαμέμνονος, omisso μὲν.

2 Restitui δόμοι pro δεῖμοι, quod est in Frft. & R.

3 Petav. ἔμελλε.

4 Significat Anaxarchum Abderitam, praeceptorem Pyrrho-
 nis Elei, patris sectae Pyrrhonicae. Quare eum *harmonicum*
 appellet, Xyl. fatetur se non tenere. Etiam W. monet, aliud
 requiri cognomen: forte *εὐδαιμονικόν*, quod corrigit Menage
 ad Diog. Laërt. IX. 60.

5 Petav. ἄρχοντα τῶν κυβερνητῶν.

εἰ μὴ δι' ἔργων ἐφίλεσόν Φαν. ἐν εἶπεν· Εἰ μὴ βασι-
 λεὺς ἦμην, Διογένης ἂν ἦμην· ἐδ', Εἰ μὴ πλέσιος καὶ
 Ἀργεάδης ¹. (ὁ γὰρ προέκρινε τὴν τύχην τῆς σο-
 φίας, ἐδὲ τὴν πορφύραν καὶ τὸ διάδημα τῆς πῆρας καὶ
 τὸ τρίβωνος,) ἀλλ' εἶπεν, Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἦμην,
 Διογένης ἂν ἦμην· τετέστιν, Εἰ μὴ τὰ βαρβαρικά ταῖς
 Ἑλληνικοῖς κερᾶσαι διενούμην, καὶ πῦσαν ἠπειρου ἐπιῶν
 ἐξημερῶσαι, καὶ πέρατα γῆς ἀνευρῶν ² καὶ θαλάττης,
 ἕκαστῳ προσερεῖσαι Μακεδονίαν, καὶ τὴν Ἑλλάδα σπει-
 ραι, καὶ καταχεᾶσθαι γένεσιν παντὸς εὐδικίαν καὶ εἰρή-
 νην, ἐν ἂν ἐν ἀπράκτῳ τρυφῶν ἐξουσία καθήμην, ἀλλ'
 ἐζήλευν ἂν τὴν Διογένεσιν εὐτέλειαν. νῦν δὲ σύγγνωθι
 Διόγενες· Ἡρακλέα μιμῆμαι, καὶ Περσέα ζῆλῳ, καὶ
 τὰ Διούσθεσιν μετιῶν ἰχθυη, θεῶν γενάρχεσιν καὶ προπύτορες,
 βέλομαι παλιν ἐν Ἰνδία νικῶντας Ἑλληνας ἐγχορεῦσαι,
 καὶ τὰς ὑπὲρ Καύκασον ὄρεῖσιν καὶ ἀγρίσιν τῶν βαρβα-
 ρικῶν ἀναμνησῆσαι κώμων ³. καὶ κεῖ τινες εἶναι λέγονται
 σερβῶσιν καὶ γυμνήτιδος σοφίας ἐδάδες, ἄνδρες ἱεροὶ καὶ
 αὐτόνομοι, θεῶν χολάζοντες, εὐτελέστεροι Διογένεσιν,
 ἐδὲν πῆρας δεόμενοι. τροφήν γὰρ ἐκ ἀποτίθενται, πρόσ-
 φατον αἰεὶ καὶ νέαν ἀπὸ γῆς ἔχοντες· ποτὸν δὲ ποτα-
 μοὶ ῥέεσι· Φύλλα δ' αὐτοῖσιν δένδρων ἀποχυθέντων ⁴,
 καὶ πῶα γῆς, ἐγκατακλιθῆναι. δι' ἐμέ ⁵ καὶ κεῖνοι Διο-
 γένη γινώσκονται, καὶ Διογένεσιν ἐκεῖνεσιν. δεῖ καὶ μέν
 μισμα

¹ Xyl. scribendum monet Ἀργεαδῆσιν cum Steph. Byz. v. Ἀρ-
 γοσ. Argeadae dicti sunt reges Macedoniae, a Carano, sexto
 decimo ab Hercule, qui Argis profectus regnum Macedoniae
 occupavit, originem trahentes. Cf. Vellej. Paterc. I. 6. & lib.
 de fort vel virt. Alex. posterior c. 2.

² V. ἀνευρῶν; quod vertendo exprimere videntur Xyl. &
 Nic. Per.

³ Turn. Bong. Petav. Inverso ordine κώμων ἀναμν.

⁴ Mez. ὑποχυθέντα. R, fufp. ἀποχυθέντα κίττα, καὶ
 πῶα.

⁵ R. mayult δι' ἐμέ.

μισμα παρακόψαι, καὶ παραχαράξαι τὸ βαρβαρικὴν θεσει¹ κατεσκευασμένον, Ἑλληνικὴν πολιτείαν.

XI. Εἶεν. αἱ δὴ πράξεις αὐτῆ πότερον αὐτοματισμὸν ἐπιφαίνοσι² τύχης, καὶ βίαν πολεμικὴν καὶ χειροκρασίαν³, ἢ πολλὴν μὲν ἀνδρείαν καὶ δικαιοσύνην, πολλὴν δὲ σωφροσύνην καὶ πραότητα, μετὰ κόσμῳ καὶ συνέσεως, νήφοντι καὶ πεπνυμένῳ τῷ λογισμῷ πάντα πράττοντος; ἔ γάρ ἐστιν εἰπεῖν διακρίναντά με, μὰ τὰς θεὰς⁴, ὅτι τῆτο μὲν ἀνδρείας, τῆτο δὲ Φιλάνθρωπίας, τῆτο δὲ ἐγκρατείας· ἀλλὰ πᾶν ἔργον ἐκ πασῶν ἔοικε τῶν ἀρετῶν μεμίχθαι· βεβαιῶντος αὐτῆ τὸν Στωικὸν ἐκεῖνον λόγον, ὅτι πᾶν, ὃ ἂν δρᾷ ὁ σοφὸς⁵, κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν ἐπιεργεῖ, καὶ μία μὲν (ὡς ἔοικεν) ἀρετὴ πρωταγωνισεῖ πράξεως ἐκάστης, παρακαλεῖ δὲ τὰς ἄλλας, καὶ συντείνει⁶ πρὸς τὸ τέλος. ἰδεῖν γὰρ ἐστὶν ἐν Ἀλεξάνδρῳ τὸ μὲν πολεμικὸν Φιλάνθρωπον· τὸ δὲ πρᾶον, ἀνδρῶδες· τὸ δὲ χαριστικὸν, οἰκονομικόν· τὸ δὲ θυμικόν, εὐδιάλλακτον· τὸ δ' ἐρωτικόν, σαφρον· τὸ δ' ἀνειμένον, ἐκ ἀργόν· τὸ δ' ἐπίπονον⁷, ἐκ ἀπαραμύθητον. τίς ἔμιξε πολέμοις ἑορτάς; τίς δὲ κῆμοις στρατείας; τίς δὲ πολιορκίαις καὶ πράξεσι⁸ βακχείας καὶ γάμους
καὶ

¹ R. *supr.* τὸ βαρβαρικοῦ ἡθεσι. Petav. βαρβαρικὴ. Conferendus est ad haec bene intelligenda Diog. Laërt. L. VI. initio vitae Diogenis Cynici.

² Petav. *simul φαίνοσι.*

³ R. *legi vult χειροκρασίαν cum* Wesseling. ad Diog. Sic. II. P. 534.

⁴ Petav. *με αὐτὰς θεὰς.*

⁵ Articulum ὁ dando, secutus sum W. eum ex E. & Gronov. reponentem. Vulgo abest.

⁶ R. *supr.* τὰς ἄλλας συντείνειν πρὸς τὸ τέλος, aut τὰς ἄλλας αὐτῇ συντείνειν π. τ. τ.

⁷ R. *supr.* ἐπίπονον, *perseverans in re suscepta & infirma.*

⁸ W. *inavult παρατάξαι.*

καὶ ὕμναίς; τίς ἀδικῆσιν ἐχθρότερος, ἢ δυστυχῆσιν ἡμερώτερος; τίς μαχομένοις βαρύτερος ¹, ἢ δεομένοις εὐγνωμονέστερος; ἔπεισί μοι τὸ τῷ Πάτρῳ δεῦρο μετενευγεῖν. ἐκεῖνος γὰρ ὡς ἤχθη πρὸς Ἀλέξανδρον αἰχμαλάτος, πυθομένα, πῶς αὐτῷ χρήσεται. Βασιλικῶς (εἶπεν) ὦ Ἀλέξανδρε. πάλιν δ' ἐπερομένα, μὴ τι ἄλλο. Οὐδάν· (εἶπε) πάντα γὰρ ἐσιν ἐν τῷ βασιλικῶς. καὶ μοὶ δὴ ταῖς Ἀλεξάνδρῳ πράξεσιν ἔπεισιν ἐπιφωνεῖν αἰεὶ, Φιλοσόφως· ἐν τῷ γὰρ πάντα ἕνεσι. Ῥωξάνης ἐραθεὶς τῆς Ὁξυάρῃ θυγατρὸς ἐν ταῖς αἰχμαλώτισι ² χορευέσης, ἐχ' ὕβρισεν, ἀλλ' ἔγημε, Φιλοσόφως. Δαρεῖον ἰδὼν κατημουτισμένον, ἐκ ἔθυσεν, ἐδ' ἐπαιάνισεν, ὡς τῷ μακρῷ πολέμῳ τέλος ἔχοντος, ἀλλὰ τὴν χλαμύδα τὴν ἑαυτῷ περιελών, ἐπέρριψε τῷ νεκρῷ, καθάπερ τινὰ γένεσιν ³ τύχης βασιλικῆς συγκαλύπτων, Φιλοσόφως. ἐπισολὴν δὲ ποτὰ τῆς μητρὸς ἀπόρρητον διερχόμενος, Ἡφαισίωνος, ὡς ἔτυχε, παρακαθήμενος, καὶ ἀπλῶς συναναγιγνώσκοντος, ἐκ ἐκώλυσεν, ἀλλὰ τὸν δαμῆυλιον ἑαυτῷ τῷ σόματι προσέθηκεν αὐτῷ, κατασφραγισάμενος Φιλικῆ πίσει ⁴ τὴν σιωπὴν, Φιλοσόφως. εἰ γὰρ ταῦτα ἐκ ἔσι Φιλοσόφως, τίνα ἐσὶν ἄλλα;

XII. Παραδῶμεν τὰ τῶν ὁμολογεμένων Φιλοσόφων. Σω-

¹ absunt τίς μαχ. βαρύτε. a Turn. Bong. Petav.

² Petav. αἰχμαλώτισσι.

³ R. *supr. νέμεσιν, tanquam si Nemesin regiae fortunae velaret*, h. e. simulacrum illius numinis, quod injurias regi factas & majestatis regiae violationes ulciscitur, iramque deorum in aggressoris caput confiscit, ejusque secundam fortunam perverit, omniaque instituta turbat. tanquam si numinis hujus injecto velo amitteret vultum, ne se adstantem Dario jacenti videret, suamque prosperitatem invido afflaret & corrumpere oculari. W probat R. conjecturam. Petav. vitiose τινὰς τύχης βασιλικῆς γένεσιν

⁴ Petav. Φιλιππικῆ πίσει.

Σωκράτης ἠνέχετο ¹ συγκοιμηθέντος Ἀλκιβιάδου. Ἀλέξανδρος δὲ Φιλοξένου τῆ τῆς παραλίας ὑπάρχου, γράψαντος, ὅτι παῖς ἐν Ἰωνίᾳ γέγονεν οἶος ἐκ ἄλλου ἄραν καὶ εἶδος· καὶ πυθνανομένους διὰ τῶν γραμμάτων, εἰ ἀναπέμψοι ², πικρῶς ἀντέγραψεν, Ὡς κάκιζε ἀνθρώπων, τί μοι πρόποτε τοῖστο συνέγνωας, ἵνα τοιαύταις μὲ κολακείας ³ ἡδοναῖς; Ξενοκράτην, πεντήκοντα τέλαυτα δωρεῶν Ἀλεξάνδρου πέμψαντος, ὅτι ἐκ ἔλαβε, θαυμάζομεν· τὸ δὲ δεῖναι, ἢ; ἢ ἔχ' ὁμοίως καταφρονεῖν χρημάτων δοκῶμεν, τὸν μὴ προσιέμενον καὶ τὸν χαριζόμενον; ἐκ ἐδεῖτο πλάττω Ξενοκράτης διὰ Φιλοσοφίαν, Ἀλέξανδρος δ' ἐδεῖτο διὰ Φιλοσοφίαν, ἵνα τοιούτοις χαρίζηται. τῆτο ⁴ ποσάκις Ἀλέξανδρος εἶπε βαλλόμενος, ἐμβιαζόμενος, καίτοι κρίσεις μὲν ὄρθας πᾶσιν ἐνυπάρχειν ἀνθρώποις νομίζομεν· ἢ γὰρ Φύσις ἀγωγός ἐστιν ἀφ' ἑαυτῆς πρὸς τὸ καλόν· οἱ δὲ Φιλόσοφοι τῶν πολλῶν διαφέρουσι, τῶ τὰς κρίσεις ἔχου ἐβρωμένους παρὰ τὰ δεινὰ, καὶ πεπηγυίας. ἐπεὶ ⁵ μετὰ τῶν τοιούτων προλήψεων, εἰς οἰωνὸς ἀριστος· καὶ Πέρας μὲν ἐστιν ἅπασιν ἀνθρώποις ὁ θάνατος. ἀλλὰ θραύουσι οἱ καιροὶ παρὰ τὰ δεινὰ πρὸς λογισμὸς, καὶ τὰς κρίσεις ἐκκρέουσι αἱ φαντασίαι τῶν κινδύνων ἐγγυὸς γενομένων. φόβος γὰρ ἔ μόνον μνήμην ἐκπλήττει, κατὰ τὸν Θεκυδίδην ⁶, ἀλλὰ καὶ

προ-

¹ V. forte ἀπέχετο. Nic. Per. vertit: *sefe conuiniit*.

² Petav. ἀναπέμψα.

³ Turn. V. Bong. κολακείη. Paulo ante Petav. τοῖστον.

⁴ Defunt quaedam. H. Steph. editio hic loci asterisco posito lectores admonet lacunae & vltii. W. adnotat, hinc ad finem pleraque excidisse, ut sententia nequiquam constet. Petav. mox βαλλόμενος pro βαλλ.

⁵ Iliad. XII. 243. R. iudice, videtur obscura illa locutio ne hoc voluisse dicere: nam absque philosophicis illis sanctionibus unum foret malum omnium effugium mors ultro suscepta.

⁶ L. II. c. 87.

προκίρσειν πᾶσαν καὶ Φιλοτιμίαν καὶ ὄρμην, μηρίνθες¹
 Φιλοσοφία περιτέθεικεν.

1 V. forf. μηρίνθες δδ. Nic. Perott. ac quaedam quasi vin-
 cula imponit philoſophiae. R. ſuſp. ὄρμην, αἵ μηρίνθες ἢ Φι-
 λοſ. — hiſce adjectis: „non videtur hic libellus integer ad
 nos perveniſſe, & ex ejus initio apparet, praeeſſiſſe aliam di-
 ſputationem, in qua demonſtratum iyerat auctor, Alexandrum
 ſuae ſamae felicitatiſque maximam partem propitiſae fortunae de-
 buiſſe. Quae diſputatio hodie deſideratur. Haec eſt illa diſpu-
 tatio in Lampriae catalogo περι τῆς Ἀλεξάνδρα τύχης inſcripta.
 Quamvis enim ea, quae hodie ſub hoc titulo extat, & ad hoc
 temporis a nobis eſt pertractata, titulum hunc gerat, nullo ta-
 men jure eam gerit, & ei potius titulus περι τῆς Ἀλεξάνδρα
 ἀρετῆς. convenit; & eſt igitur ille libellus, quem Lampriae ca-
 talogus apud Fabricium B. Gr. T. III. p. 341. paulo infra lo-
 cum modo illinc a nobis arceſſitum ſub titulo περι τῆς Ἀλεξ-
 άνδρα ἀρετῆς indicat. Patet igitur, in titulo hujus libelli, quem
 vulgatae editt. praeferunt, verba ἢ ἀρετῆς emendationem eſſe
 pravae ſcriptionis τύχης, & deletis alienis atque vitioſis, eum
 ſic debere concipi: περι τῆς Ἀλεξάνδρα ἀρετῆς. Qui jam ſequi-
 tur libellus, eſt prioris aliquanto diligentior elaboratio.“

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΥΧΗΣ Η ΑΡΕΤΗΣ

ΛΟΓΟΣ Β΄.

Διέφυγεν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, χθές εἶπεῖν, ὅτι καὶ τέ-
 χνας πολλὰς καὶ φύσεις μεγάλας, ὁ κατὰ Ἀλέξ-
 ανδρον χρόνος ἐνεγκεῖν¹ εὐτύχησεν. ἢ τῆτο μὲν ἔ τῆς
 Ἀλεξάνδρου τύχης γέγονεν, ἀλλὰ τῆς ἐκείνων, μάρτυ-
 ρα λαβεῖν καὶ θεατὴν τὸν ἄριστον² κρῖναι τὸ κατορθώμε-
 νον, καὶ μάλιστα ἀμείψασθαι δυνάμενον. λέγεται γὰρ,
 ὅτι χρόνοις ἕτερον, Ἀρχεστράτη γενομένη ποιητῆ χα-
 ριέντος, ἐν δὲ πενίᾳ καὶ ἀδοξίᾳ διάγοντος, εἶπέ τις πρὸς
 αὐτὸν, Ἀλλ' εἰ κατ' Ἀλέξανδρον ἐγένεθ, κατὰ εἶχον
 ἂν σοι Κύπρον ἢ Φοινίκην ἔδωκεν. οἶμαι δὲ καὶ τῶν
 τότε τεχνιτῶν ἔ κατ' Ἀλέξανδρον, ἀλλὰ δι' Ἀλέξαν-
 δρον τὰς πρώτας γενέσθαι. καρπῶν μὲν³ γὰρ εὐφροίαν
 εὐκρασία ποιεῖ καὶ λεπτότης τῆ περιέχοντος ἀέρος, τε-
 χνῶν δὲ καὶ φύσεων ἀγαθῶν αὐξήσιν ευμένεια καὶ τι-
 μὴ καὶ Φιλανθρωπία βασιλέως ἐγκαλεῖται. καὶ ταναυ-
 τῶν ὑπὸ Φθόνου καὶ σμικρολογίας ἢ Φιλονεικίας τῶν κρα-
 τέντων σβέννυται καὶ Φθίνει πᾶν τὸ τοιοῦτον. Διονύ-
 σιος γὰρ ὁ τύραννος, (ὡς Φασί⁴) κισσαρωδῆ τινος εὐδοκί-
 μῆντος ἀκέων, ἐπηγγελματο δωρεᾶν αὐτῷ τάλαυτον-
 τῆ δ' ὑπεραίᾳ τῆ ἀνδρώπε τὴν ὑπόχεσιν ἀπαιτῆντος·
 Χθές (εἶπεν) εὐφραίνόμενος ὑπὸ σῆ παρ' ὃν ἦδες χρό-
 νον, εὐφρανα καὶ γὼ σε ταῖς ἐλπίσιν. ὥσε τὸν μισθὸν
 ἔν

1 Petav. χρόνος ἐν ἐκείνον (sic) εὐτύχ.

2 Turn. V. Bong. λαβεῖν θεατὴν, τὸν ἄριστον.

3 abest μὲν a Petav. Idem mox vitiose τεχνῶν δὲ καὶ φύ-
 σεον, & cum Turn. V. Bong. τοιοῦτον, pro τεχνῶν δεσ. & τοιοῦτον.

4 Petav. ὡς Φασί; item ἀκέων εὐδοκίμῆντος.

ἔν ἑτερπες ἀπελάμβανες εὐθὺς, ἀντιτερπόμενος. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Φεραίων τύραννος, (ἔδει δὲ τῆτο μόνον αὐτὸν καλεῖσθαι, καὶ μὴ καταιχύνειν τὴν ἐπωνυμίαν) θεώμενος τραγωδῶν, ἐμπαθέτερον ὑφ' ἡδονῆς διετέθη πρὸς τὸν οἶκλον. ἀναπηδήσας ἔν ἐκ τῆ θεάτρει 1, θᾶττον ἢ βιάδην ἀπῆει, δεινὸν εἶναι λέγων, εἰ τοσάτους ἀποσφάτλων πολίτας, ὀφθήσεται τοῖς Ἐκίβης καὶ Πολυξένης πάθεσιν ἐπιδακρύων. ἔτος μὲν ἔν μικρῶ καὶ δίκην ἐπράξατο τὸν τραγωδῶν, ὅτι τὴν ψυχὴν αὐτῆ καθάπερ σίδηρον ἐμάλαξεν. Ἀρχελάω δὲ δοκῶντι γλιχροτέρω περὶ τὰς δωρεὰς εἶναι, Τιμόθεος ἄδων ἐσήμαινε 2 πολλαίαις τρετὶ τὸ σκαμματίον 3, Σὺ δὲ, τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰνεῖς. ὁ δὲ Ἀρχέλαος ἐκ ἀμέσως ἀντισυνεφώνησε 4, Σὺ δὲ γε αἰτεῖς. Ὁ δὲ τῶν Σκυθῶν βασιλεὺς, Ἀτέας 5, Ἰσμηλίαν τὸν αὐλητὴν λαβὼν αἰχμάλωτον, ἐκέλευσε παρὰ πότον αὐλῆσαι 6. θαυμαζόντων δ' ἐπὶ 7 τῇ αὐλήσει τῶν ἄλλων καὶ κροτάτων, αὐτὸς ἄμοισεν ἀκροᾶσθαι τῆ ἵππε χρεμετίζαντος ἡδίου. ἔτω μακρὰν ἀπεσηκνῶκει τὰ ὕτα τῶν μεσῶν, καὶ τὴν ψυχὴν ἐν ταῖς φάτναις εἶχε, ἐχ ἵππων, ἀλλ' ὄνων ἐπιτηδεύου-
τέρων

D 2

1 Turn. V. Bong. ἐκ τῆ θεόνης.

2 R. subaudiendum monet ὅτι γλιχρότερος περὶ τὰς δωρεὰς εἶη, *occulte significabat, cum nouit nihil in dando fortidiusculum esse*, addens, de significatione verbi σημαῖναν, qua notat, *tekte, ambigue & obscure indicare*, videndum Kyrke ad Nov. Test. Vol. I. p. 397. Cf. quoque Schleusneri Lex. Gr. lat. in N. T. sub voce σημαῖναν. W. rectius suspicatur ἐσεήμαινε, ut C. Coll. Mur. Schott. Jannot. Mez. E. Turn. & Bong. affertur ἐσήμαινε.

3 W. mavult κομματίον, ut monuit Mez.

4 Bong. ἀντεφώνησε.

5 Sic cum W. dedi e Baf. & Xyl. Vulgo Ἀνταίας. Cf. Apophth. Vol. VIII. pag. 88. Petav. Ἀνταίας.

6 Petav. ἐκέλευσεν αὐλῆσαι παρὰ τόπον.

7 Inferendum duxi ἐπὶ. Vulgo abest. R. idem voluit aut τῇ αὐλήσει. Petav. θαυμαζόντων δὲ τῶν ἄλλων καὶ.

σέραν ἀκείβειν. Τίς ἂν ἔν παρὰ τοιάτοις βασιλευσιν αὐξήσις ἢ τιμὴ τέχνης γένοιτο καὶ μέσης τοιαύτης; ἀλλ' ἐδὲ παρὰ τοῖς ἀντιτέχνουσι ¹ ἐθέλωσιν εἶναι, καὶ διὰ τῆτο βασκανία καὶ δυσμενεῖα τὰς ἀληθῶς τεχνίτας κατὰ ταιρῶσιν. οἷος ἦν πάλιν αὖ Διονύσιος ὁ τὸν ποιητὴν Φιλόξενον εἰς τὰς λατομίας ἐμβαλὼν, ὅτι τραγωδίαν ² αὐτῷ διορθῶσαι κελευθεῖς, εὐθύς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὄλην μέχρη τῆς κορωνίδος αὐτὴν περιέγραψεν. ἦν δὲ καὶ Φίλιππος ἐν τέτοις ὑπὸ ὀψιμαθίας ἑαυτῷ καινοπρεπέστερος ³. ὄθεν καὶ Φασι πρὸς τινε ψάλτην περὶ κρημάτων αὐτῷ διαφερομένε καὶ δοκῦντος ἐξελέγχειν, ἀτρέμα μειδιάσαντα τὸν ἀνδρῶπον εἰπεῖν. Μὴ γένοιτό σοι βασιλεῦ, ἀθλίως ἔτως, ἵνα ταῦτα ἐμῷ βέλτιον εἶδῃς.

II. Ἀλλ' Ἀλέξανδρος εἰδὼς τίνων δεῖ θεατὴν εἶναι καὶ ἀκροατὴν, καὶ τίνων ἀγωνιστὴν καὶ αὐτηγόν, ἦσαι μὲν αἰεὶ διὰ τῶν ὄπλων δεῖνός εἶναι, καὶ κατὰ τὸν Αἰχύλον, Βριθὺς ὀπλιτοπάλας, δάϊος ἀντιπάλαις. ταύτην ἔχων τέχνην προγονικὴν ἀπ' Αἰακιδῶν, ἀφ' Ἡρακλέεσ-
ταῖς δὲ ἄλλαις τέχναις τὸ τιμᾶν ἀνευ τῷ ζῆλῶν ἀπε-
δίδα, καὶ τὸ ἐνδοξον αὐτῶν καὶ χάριεν, τῷ τέρπειν ⁴

1 Petav. κατατέχνουσι.

2 Petav. τὴν τραγωδίαν.

3 Bas. μικρότεροι καὶ καινοπρεπέστερος, quod Xyl. vertendo exprimit: se ipso inferior, et adolescentuli in morem atrogans. Idem e Petav. vitiose enotatum videtur μικρότερον καινοπρεπ. Mox idem ἀντιπάλαισι.

4 Dedi cum W. τῷ τέρπειν e Bas. & Petav. adfentientibus Xyl. E. F. Voff. Gron. Mez. Vulgo τὸ τέρπειν. R. locum sic restituendum censuit τὸ χάριεν ἠσπάζετο, τῷ τέρποντι δὲ ἐκ ἦν — amabat gloriam et jucunditatem artium, vel id, quod in artibus gloriae est & delectat, at earum suavitate illi se ad imitandum baud patiebat. Meo quoque sensu praemissa καὶ τὸ ἐνδ. — χάρ. manca videntur, sic forte supplenda: ἔτερπε μὲν αὐτὸν, quale expressit Nic. Per. — si quid in his erat laude & gloria dignum, delectabatur: neque tamen ob voluptatem &c.

δ' ἐκ ἦν εὐάλωτος εἰς τὸ μιμεῖσθαι. γεγονόασι δὲ κατ' αὐτὸν τραγωδοὶ μὲν οἱ περὶ Θετταλὸν καὶ Ἀθηνόδαρον, ὧν ἀνταγωνιζομένων ἀλλήλοις, ἐχορήγηεν μὲν οἱ Κύπριοι βασιλεῖς, ἔκρινον δὲ οἱ δοκιμώτατοι τῶν στρατηγῶν. ἐπεὶ δὲ ἐνίκησεν Ἀθηνόδωρος, Ἐβελόμην ἄν, ἔφη, μᾶλλον ἀπολωλέναι μέρος τῆς βασιλείας, ἢ Θετταλὸν ἐπιδεῖν ἠτλημένον. ἀλλ' ἔτε ἐνέτυχε τοῖς κριταῖς, ἔτε τὴν κρίσιν ἐμέμψατο. πάντων οἴομενος δεῖν περιεῖναι, τῶ δίκαιε δὲ ἠτῶσθαι. κωμῶδοι δ' ἦσαν οἱ περὶ Λύκιωνα τὸν Σκαρφέα ¹. τάτω ² δ' εἰς τινα κωμῶδιαν ἐμβαλόντι εἶχον αἰτητικὸν, γελᾶσας ἔδωκε δέκα τάλαντα. Κιθάρωδοι δ' ἄλλοι τε ³ καὶ Ἀριστόνικος, ὃς ἐν μάχῃ τινὶ προσβοηθήσας, ἔπεσε λαμπρῶς ἀγωνισάμενος. ἐκέλευσεν ἔν αὐτῷ γενέσθαι καὶ σαθῆναι χαλκῆν ἀνδριάντα Πυθοῖ, κιθάραν ἔχοντα καὶ δόρυ προβεβλημένον, ἔ τὸν ἔνδρα τιμῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ μεσικὴν κοσμῶν, ὡς ἀνδροποιὸν, καὶ μάλιχα δὴ πληρῶσαν ἐνθεσιασμῷ καὶ ἔρμῆς τὰς γυησίως ἐντρεφομένους. Καὶ γὰρ αὐτός, Ἀντιγενίδε ποτὲ τὸν ἀρμάτειον ⁴ αὐλῆντος νόμον, ἔταιε παρέστη καὶ διεφλέχθη τὸν θυμὸν ὑπὸ τῶν μελῶν, ὡσεὶ τοῖς ὅπλοις αἰξας, ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας ἐγγὺς παρακειμένοις, καὶ μαρτυρῆσαι τοῖς Σπαρτιάταις ἕδουσι,

Ἔρπει γὰρ ἄντα τῷ σιδάρῳ τὸ καλῶς κιθαρῖσδειν.

⁵ Ἦν δὲ καὶ Ἀπελλῆς ὁ ζωγράφος, [καὶ Λύσιππος ὁ πλάσης κατ' Ἀλέξανδρον. ὧν ὁ μὲν ἔγραψε τὸν κερραυνοφόρον ⁵ ἔτως ἐναργῶς καὶ κερραμένως ⁶, ὡσεὶ λέ-

D 3

γειν,

¹ *Scarpheusem*, a nom. Σκαρφεύς, qui, teste Steph. Byz. aeque locum habet ac Σκαρφειεύς. *Scarphea* fuit oppidum Locridis prope Thermopylas. Petav. Σκαρφία, quod, R. iudice, dari debuisset Σκαρφιαῖ, contractum e Σκαρφία.

² Restitui τάτω e Basf. & Petav. quod R. quoque legi voluit. W. idem dedit. Vulgo τάτω.

³ Dedi sic e Petav. probante R. Vulgo ἄλλοι, καί.

⁴ Petav. ἀρμάτιον. Mox Turn. V. Bong. διεφλέγη.

⁵ Cf. Plip. L. XXXV. c. 10. pag. 622. ed. Froben.

⁶ Petav. κερραμένος.

γεν, ὅτι δυοῖν Ἀλεξάνδρων, ὁ μὲν Φίλιππε γέγονεν ἀνίκητος, ὁ δ' Ἀπελλᾶ ἀμίμητος. Λύσιππε δὲ τὸν πρῶτον ¹ Ἀλέξανδρον πλάσαντος, ἄνω βλέποντα τῷ προσώπῳ πρὸς τὸν ἄρανὸν (ὡσπερ αὐτὸς εἰώθει βλέπειν ² Ἀλέξανδρος, ἡσυχῇ παρεγκλίνας τὸν τράχηλον) ἐπέγραψέ τις ἐκ ἀπιθανῶς·

Αὐδασῶντι ³ δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος εἰς Δία λεύσσω,

Γᾶν ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι, Ζεῦ, σὺ δ' ὄλυμπον ἔχε.

διὸ καὶ μόνον Ἀλέξανδρος ἐκέλευε Λύσιππου εἰκόνας αὐτῷ δημιουργεῖν. μόνος γὰρ ἔτος, ὡς ἔοικε, κατεμήνυε ⁴ τῷ χαλκῷ τὸ ἦθος αὐτῷ, καὶ συνεξέφερε τῇ μορφῇ τὴν ἀρετὴν· οἱ δ' ἄλλοι τὴν ἀποστροφὴν τῷ τραχήλῳ, καὶ τῶν ὀμμάτων τὴν διάχυσιν καὶ ὑγρότητα μιμεῖσθαι θέλοντες, ἐ ⁵ διεφύλαττον αὐτῷ τὸ ἀρβενωπὸν καὶ λεοντῶδες. Ἐν δ' ἐν τοῖς ἄλλοις τεχνίταις καὶ Στασιπράτης ἦν ἀρχιτέκτων, ἐδὲν ἀνθηρὸν, ἐδὲ ἡδὺ καὶ πιθανὸν τῇ ὄψει διώκων, ἀλλὰ καὶ χειρὶ μεγαλεργῷ καὶ διαδέσει χορηγίας βασιλικῆς ἐκ ἀποδείξει ⁶ χρωμένος. ἔτος ἀναβάς ⁷ πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐμέμφετο τὰς γρα-

1 R. ad haec: „Omnium statuarum Alexandri, regem Macedonicum eo in statu corporis exhibentium, ut clementer inclinata cervice caelum suspiceret, prima illa fait, quam Lysippus fecit. Fuit igitur Lysippus inventor illius in Alexandri statuis fingendis rationis, quam eo auctore posteriorum multi fuerunt imitati.“

2 Petav. εἰώθειν, contracta, ut Collector V. L. monet, per incogitantiam voce ex εἰώθει βλέπειν. Idem deinde παραγκλίνας.

3 Vide supra pag. 42. R. adnotat, in anthologia H. Steph. P. 314. ubi epigramma hoc integrum legatur, ab aliis Archelao tribui, alios Aesclepiadae imputare.

4 R. mavult ὡς ἔοικεν, ἐγκατεμήνυε.

5 Petav. ἐδὲ διεφύλ.

6 R. mavult χορηγίας βασιλικῆς δεομένη, ea mentis dispositione, ut exsequendis ejus consiliis regia fortuna opus esset, necessariu subministrante.

7 scil. e Graecia in Asiam. R.

γραφομένας εἰκόνας αὐτῆ καὶ γλυφομένας καὶ πλαττομένας ¹, ὡς ἔργα δειλῶν καὶ ἀγεννῶν ² τεχνιτῶν· Ἐγὼ δ' (εἶπεν) εἰς ἄφθαρτον ὦ βασιλεῦ καὶ ζῶσαν ὕλην καὶ ῥίζας ἔχουσαν αἰδέας, καὶ βάρος ἀκίνητον καὶ ἀσάλευτον, ἔγνωκί σε τὴν ὁμοιότητα καταδέσθαι τῆ σώματος. ὁ γὰρ Θράκιος Ἄθως, ἧ μέγιστος αὐτῆ καὶ περιφανέστατος ἔξανέστηκεν, ἔχων ἑαυτῷ σύμμετρα πλάτη καὶ ὕψη, καὶ μέλη καὶ ἄρθρα καὶ διαστήματα μορφοειδῆ, δύναται κατεργασθεῖς καὶ χηματοειδείς, εἰκῶν Ἀλεξάνδρου καλεῖσθαι καὶ εἶναι ³, ταῖς μὲν βάσεσιν ἀπτομένας τῆς θαλάσσης, τῶν δὲ χειρῶν τῇ μὲν ἐναγκαλιζόμενα καὶ φέροντος πόλιν ἐνοικημένην μυριάδων, τῇ δὲ δεξιᾷ ποταμὸν ἀένναον ἐκ Φιάλης σπένδοντος ⁴ εἰς τὴν θάλασσαν ἐκχεόμενον. χρυσὸν δὲ καὶ χαλκὸν καὶ ἐλέφαντα, καὶ ξύλα, καὶ βαφὰς, ἐκμαγεῖα ⁵ μικρὰ καὶ κνητὰ καὶ κλεπτόμενα, καὶ συγχεόμενα καταβάλλωμεν ⁶.

D 4

παῦ-

1 Petav. πλαττομένας καὶ γλυφομένας (sic).

2 Vulgo δειλῶν καὶ τεχνιτῶν ἀγεννῶν. Hinc R. monet, aut alium locum dandum vocabulo τεχνιτῶν, sive post δειλῶν, sive post ἀγεννῶν, aut ante θαλῶν inferendum ἀνδραρίων. Dedi ordinem verborum, e Petav. enotatum. W. adnotat: forte rectius esse in Voss. & Petav. ἔργα θαλῶν τεχνιτῶν καὶ ἀγεννῶν. An Petaviana lectio in aliis libris sit diversa ab ea, quae in collectione Francofurtana exhibetur, me latet.

3 Male distingui solet vulgo καλεῖσθαι καὶ εἶναι ταῖς μὲν. Secutus sum Bas. In Petav. καλεῖσθαι καὶ εἶναι. ταῖς μὲν.

4 Dedi sic e Petav. Vulgo σπένδοστα. Idem W. recepit, adficientibus E. F. Gronov. Voss.

5 Ante h. v. vulgo datur καὶ. R. id delendum censuit, cum non colores tantum & picturae sint alicujus ἐκμαγεῖα, sed omnia illa, in quibus imago alicujus expressa oculis coram offerri possit — ὕλη πᾶσα, ἐν ἧ τις (vel τινὸς εἰκῶν) ἐκμάττεται. Delevi id cum Bas.

6 Sic dando secutus sum W. καταβάλλωμεν reponentem ex F. F. G. Gronov. Voss. pro vulg. καταβάλλομεν. R. legi voluit καταβάλλωμεν. Pro varietate est in E. Voss. Gronov. καταβάλλομεν.

ταῦτα ἀνάσας Ἀλέξανδρος, τὸ μὲν Φρόνημα τῆ τεχνί-
 τε καὶ τὸ θῆρος ἀγαθὸς, ἐπήνησεν. Ἔα δὲ μένειν
 (εἶπε) τὸν Ἄθω κατὰ χώραν ¹. ἀρκεῖ γὰρ ἑνὸς βασι-
 λέως ² ἐνυβρίσαντος εἶναι μνημεῖον. ἐμὲ δὲ ὁ Καύκα-
 σος δείξει, καὶ τὰ Ἡμῶδὰ, καὶ Τάναϊς, καὶ τὸ Κά-
 σπιον πέλαγος, αὐταὶ τῶν ἐμῶν ἔργων εἰκόνες.

III. Ἀλλὰ Φέρβ πρὸς Θεῶν ἐκτελεσθῆναι καὶ Φα-
 υῆναι τοῦτον ἔργον. εἴθ' ὅστις ³ ἂν ἰδὼν, ὑπέλαβε κα-
 τὰ τύχην γεγονέναι καὶ αὐτομάτως τὸ χῆμα καὶ τὴν
 διάθεσιν καὶ τὸ εἶδος; ἔδεις ἂν, οἶμαι. τί δὲ τὸν κε-
 ραυνοφόρον, τί δὲ τὸν ἐπὶ τῆς αἰχμῆς ⁴ προσαγορευό-
 μενον; εἴτα ἀνδριάντος μὲν μέγεθος ἐκ ἂν ἀνευ τέχνης
 ὑπὸ τῆς τύχης ⁵ γένοιτο χρυσοῦν καὶ χαλκὸν καὶ ἐλέ-
 Φαντα καὶ πολλὴν καὶ πλεσίαν ὕλην καταχεαμένης καὶ
 παραβαλῆσης ⁶. ἀνδρὰ δὲ μέγαν, μᾶλλον δὲ τῶν γε-
 γονότων ἀπάντων μέγιστον ⁷, ἐνδέχεται χωρὶς ἀρετῆς ἀπο-
 τελεσθῆναι διὰ τύχην, ὅπλα καὶ χρήματα καὶ πόλεις,
 καὶ ἵππους παρασκευάσασαν; ἃ τῷ μὴ μαθόντι χρῆσθαι,
 κινδυνός ἐστιν, ἔ δύναμις, ἔδὲ κόσμος, ἀλλ' ἔλεγχος
 τῆς ἀθροείας καὶ μικρότητος. ὀρθῶς γὰρ Ἀντιθένης ἔλε-
 γεν, ἔτι πάντα δεῖ τοῖς πολεμοῖσι εὐχεσθαι τὰ ἀγαθὰ,
 πλὴν ἀνδρείας· γίνεται γὰρ ἔτις ἐ τῶν ἐχόντων, ἀλλ'
 λὰ τῶν κρατέντων. διὰ τῆτο Φασὶ καὶ τὴν Φύσιν αγεν-
 τεσα-

1 Petav. ἔα δὲ κατὰ χώραν ἔφη τὸν Ἄθω μένειν.

2 Significatur Xerxes, montis hujus perfossione clarus.

3 Petav. εἴθ' ὅστις.

4 R. haec non satis bene se intelligere fatetur, & quaerit, an fuerit statua quaedam Alexandri sic efficta, ut super hasta humi inclinata, aut fracta, sederet? Nic. Perott. vertit: quid eam, quae ab hasta nomen habet —

5 Petav. ὑπὸ τύχης, omisso τῆς.

6 R. quaerit, an significet temere projiciente & effundente — an legendum παραβαλῆσης, circumpropeute? Posterius praefert.

7 Petav. γεγονότων μέγιστον, omisso ἀπάντων.

νεσάτω ¹ ζῶν τῷ ἐλάφῳ κέρατα θανυμασὰ τῷ μεγέθει
 καὶ τραχύτητι πρὸς ἄμυναν ἐμφῦσαι, διδάσκουσιν ἡμᾶς,
 ὡς εἰδὼν ἀφελεῖ τὸ ἰχθύειν καὶ ὑπλῖθαι, τὰς μάνειν καὶ
 θαρρεῖν μὴ δυναμένους. ἔτω καὶ ἡ τύχη πολλὰκις ἀτόλ-
 μος καὶ ἀνοήτοις προσάπλῃσα δυνάμεις καὶ ἀρχὰς, αἷς
 ἐνεκρημονῆσι, κοσμεῖ καὶ συνίστησι τὴν ἀρετὴν, ὡς μό-
 νη μέγεθος ἀνδρὸς καὶ κάλλος ἔσαν. εἰ μὲν γὰρ (ὡς
 Φησιν Ἐπίχαρμος) νῆς ὄρη, καὶ νῆς ἀκάει, τὰ ἅλα δὲ
 τυφλὰ καὶ κωφὰ τυγχάνει λόγῳ δεόμενα ². αἱ γὰρ
 ἀθήσεις ἰδίας ἔχειν ἀφορμὰς δοκῶσιν. ὅτι δὲ νῆς ὠφε-
 λιῦ καὶ νῆς κοσμεῖ, καὶ νῆς τὸ νικῶν καὶ κρατῶν καὶ
 βασιλεῦον, τὰ δ' ἄλλα τυφλὰ καὶ κωφὰ καὶ ἀψυχα
 παρέλκει, καὶ βαρύνει καὶ καταϊχύνει χωρὶς ἀρετῆς τὰς
 ἔχοντας, ἀπὸ τῶν πραγμάτων λαβεῖν ἐσι. τῆς γὰρ
 αὐτῆς δυνάμεως ὑποκειμένης καὶ ἡγεμονίας, Σεμίραμις
 μὲν ἔσα γυνή, εὐλας ἐπλήρης, καὶ Φάλαγγας ὑπλίσζε,
 καὶ Βαβυλῶνας ³ ἐκλίσζε, καὶ περιέπλει τὴν Ἐρυθρὰν
 θάλασ-

D 5

¹ Petav. ἀγενεσάτω; item παρῆν pro θαρρεῖν.

² Haec, quae vulgo leguntur, minus bene cohaerent. R. sic distinxit & legit: τυγχάνει, λόγῳ δεόμενον, subaudiendo ἐσι, — nam mentem videre & audire, reliqua autem hominis (corpus) coeca & surda esse, ne credatur asseveranti Epi- charmo, demonstratione opus est. Videntur enim sensus principia, unde oriuntur, sibi propria & a mente diversa habere. At ipsae res monstrant, caeteras facultates absque virtute possidentibus oneri & dedecori esse. Mellus, me iudice, conjicit W. legendum εἰ μὲν γὰρ πῶς Φησιν Ἐπίχαρμος, id quod jam Xyl. vertendo expressit: probe dictum est ab Epicharmo. Nic. Perott. δὲ post τὰ ἅλα omisit, (vel potius legit δὴ) & a voce τὰ ἅλα apodofin statuisse videtur; ante λόγῳ δεόμενα autem inserit — & inanimata nos sequuntur, ut, quae infra sequuntur, hoc quoque loco legisse sit putandus. Turn. V. Bong. ὄρη pro ὄρη; Petav. κῶφα καὶ τυφλὰ.

³ R. mavult Βαβυλῶνα, cum non una plures Babylonas condiderit Semiramis. Ego nolim mutare. Commode intelligi possunt plures urbes, a Semiramide conditae, Babylonii plus minusve similes, urbis clarissimae nomine simul comprehensae.

θάλασσαν, Αἰθιοπας κατασπρεφομένη καὶ Ἄραβας· Σαρδανάπαλος δὲ, ἀνὴρ πεφυκὼς, ἔξαινεν εἶναι πορφύραν, ἕναβρόδην ἐν ταῖς παλλακαῖς καθήμενος. ἀποθανόντος δὲ αὐτῆ, λιθίνην εἰκόνα κατασκευάσαντες ἐπορχημέτην ἑαυτῇ βαρβαρισί, καὶ τοῖς δακτύλοις ὑπὲρ κεφαλῆς αὐοῦ ὑποσφοῦσαν ¹, ἐπέγραψαν· Ἔθιε, πίνε, ἀφρυσιάζε· τὰλλα δὲ ἰδέν. Ὁ μὲν ἔν Κράτης ἰδὼν χρυσῆν εἰκόνα Φρύνης τῆς ἐταίρας, ἐσῶσαν ἐν Δελφοῖς, ἀνέκραγεν ², ὅτι τῆτο τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας τρόπων ἔστηκε. τὸν δὲ Σαρδαναπάλε βίον ἂν τις ἢ τάφον (ἰδέν γὰρ οἶμαι διαφέρειν) θεασάμενος, εἶποι τῆτο τῶν τῆς τύχης ἀγαθῶν τρόποιον εἶναι. τί ἔν ³; ἐάσωμεν τὴν τύχην Ἀλεξάνδρε μετὰ Σαρδανάπαλον ἄψαθαι. καὶ τῆ μεγέθες ἐκεῖνε καὶ τῆς δυνάμεως ἀντικοιῆθαι; τί γὰρ αὐτῶ πλέον ἔδωκεν ἢν οἱ λοιποὶ βασιλεῖς ἔλαβον παρ' αὐτῆς; ὄπλων, ἵππων, βελῶν, χρημάτων, δορυφόρων; ποιησάτω τέτοις ἢ τύχη μέγαν Ἀριδαῖον, εἰ δύναται, ποιησάτω τέτοις μέγαν Ἀμασιν ⁴, ἢ Ὡλχον, ἢ Ὀάρσην ⁵, ἢ Τιγγράνην τὸν Ἀρμένιον, ἢ τὸν Βιδυρόν Νικομήδην· ἢν ὁ μὲν τὸ διάδημα τοῖς Πομπηῖς ποσὶν ὑποβρίψας, αἰχρῶς τὴν βασιλείαν ἀπέβαλε ⁶, λάφυρον γενεμένην· ὁ δὲ Νικομήδης ⁷, τὴν κεφαλὴν ξυράμενος,

¹ R. fufp. ἀποσφοῦσαν, *edentem strepitum, vel crepitum.*

² Petav. ἐνέκραγεν; & deinde διαφέρεα.

³ Amovet Petav. interrogandi signum, quod post h. v. datur, cum Basf.

⁴ W. ad haec: „forte contemnendum; temere enim hic in contemnendis ponatur regibus.“

⁵ R. notante, Diodor. 17. 1. hunc appellat *Arsen*, Strabo L. 15. extremo *Narsen*. Petav. ὁ Ἄρσην, & paulo ante Ἀριδδαῖον.

⁶ W. verius fufp. ἀπέλαβε e Gronov.

⁷ R. monet, Polybium hoc de Prusia, Nicomedis patre, tradidisse. Petav. Νικομήδης δὲ τ. κ.

μενος, καὶ πῆλιον ἐπιθόμενος, ἀπελεύθερον ἑαυτὸν Ῥωμαίων ¹ ἀνηγόρευσεν.

IV. Εἶπωμεν ² ἕν, ὅτι μικρὸς ἢ τύχη καὶ περιδεεῖς ποιεῖ, καὶ ταπεινόφρωνας. ἀλλ' ἔ δίκαιον ἔτε κακίαν εἰς ἀτυχίαν, ἔτε ἀνδρίαν καὶ Φρόνησιν εἰς εὐτυχίαν τινὰ τίθεσθαι. μέγα δὲ τῷ ἄρχειν ³ Ἀλέξανδρον ἢ τύχη καὶ γὰρ ἔνδοξος ἐν ἐκείνῳ καὶ ἀήτητος, καὶ μεγαλόφρων, καὶ ἀνύβριτος, καὶ Φιλάνθρωπος. εἶτα ἐκλείποντος εὐθὺς, ὁ Λεωθένης ἔλεγε τὴν δύναμιν ἐμπλανωμένην ἑαυτῇ καὶ περιπίπτουσαν, εἰμέναι τῷ Κύκλωπι μετὰ τὴν τύφλωσιν ἐκτείνοντι πανταχῶς τὰς χεῖρας, ἐπ' ἑδὲνα σκοπὸν φερομένας. ἔτως ἐρέμβετο κενεμβατῶν καὶ σφαλλόμενον ὑπ' ἀναρχίας ⁴ τὸ μέγαθος αὐτῆς. μᾶλλον δὲ ὡσπερ τὰ νεκρὰ σώματα, τῆς ψυχῆς ἐκλείπασθαι, ἐκ ἔτι συνέσηκεν, ἑδὲ συμπέφυκεν, ἀλλ' ἐξίσταται ⁵ καὶ διαλύεται ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἄπεισι καὶ
Φεύ-

¹ Sic e MS. & rei ratione ipsa legit Xyl. pro Ῥωμαίων, quod est in Bas. Nam non Romanum, sed libertum Romani populi se professus est.

² dicamus ergo. Sic R. e Petav. & Xyl. versione legendum censuit, & dedi. Recepit idem W. adfentientibus E. F. Gronov. Vulgo εἶπωμεν. Petav. deinde ποιῶ καὶ περιδεεῖς.

³ Recepti τῷ ἄρχειν e MS. Xyl. cum W. idem e Voss. marg. Gronoviani, Mez. reponente, & simul suspicante, pro μέγα legendum μεγάλη, ut a correctione habent Voss. & Gronov. Vulgo τὸ ἄρχειν. Sententia, R. iudice, hoc flagitat: μέγα δὲ ἡμῶν ἀγαθὸν παρέσχε τὸ ἄρχειν — non Alexandro, sed nobis magnum fortuna bonum praestitit in regia potestate Alexandri; aut μέγα δὲ τὸ ἄρχειν Ἀλέξανδρος ἐποίησεν, ἔχ ἢ τύχη, Alexander, non fortuna, effecit, ut res magna esset impetare. Posterius mavult R.

⁴ Bas. οὕτως ἐρέμβε τὸ κενεμβατῶν καὶ σφαλλόμενος ὑπ' ἀναρχίας. Xyl. e MS. notat & probat ἐρέμβετο κενεμβατῶν ὑπ' ἀναρχίας. Petav. ἐρέμβετο.

⁵ R. monet, verbum hoc de rebus obsolescentibus & prae vetustate satifcentibus usurpari, praesertim de vino evaporato, infido, aut acido lacto.

Φεύγει ἔτιω ἀφείσα τὸν Ἀλέξανδρον ἢ δύναμις ἤσπαι-
 ρεν, ἐπάλλετο, ἐφλέγμαίνα, Περδίκκαις καὶ Μαλεάγοις,
 καὶ Σελεύκοις¹ καὶ Ἀντιγόνοις, ὡσπερ πνεύμασι θερμοῖς
 ἔτι, καὶ σφυγμοῖς διάτλτσι καὶ διαφερομένοισι· τέλος δ'
 ἀπομαραινομένη καὶ φθίνουσα, περὶ αὐτὴν οἶον εὐλά-
 τιναις ἀνέζεσεν ἀγευνῶν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων ψυχορ-
 ραγέντων². αὐτὸς μὲν ἔν ταῦθ', ὡς εἰκεν, Ἡφαι-
 σίωμι διενεχθέντι πρὸς Κρατερόν ἐπιτιμῶν, Τίς δὲ (εἴ-
 πεν) ἢ σὴ³ δύναμις ἢ πρᾶξις, ἂν σε τίς ἀφάλη τὸν
 Ἀλέξανδρον; ἐγὼ δὲ τῆτο εἰπεῖν πρὸς τὴν τότε τύχην
 ἐκ οὐκῆσω, τί σε τὸ μέγεθος, τίς δὲ ἢ δόξα, πῆ δὲ ἢ
 δύναμις, πῆ δὲ τὸ ἀνίκητον, ἂν σε τίς ἀφάλη τὸν Ἀ-
 λέξανδρον; τατέσιν, ἂν σε τίς ἀφάλη τῶν ὀπλων τὴν
 ἐμπειρίαν, τῶ πλέτε τὴν Φιλοτιμίαν, τῆς πολυτελείας
 τὴν ἐγκράτειαν, ἂν ἀγωνίζῃ τὸ θάρσος, ἐν οἷς κρατεῖς
 τὴν πρᾶότητα. ποιήσον ἄλλον (εἰ δύνασαι) μέγαν τοῖς
 χρήμασι μὴ⁴ χαριζόμενον, τοῖς στρατεύμασι μὴ προκιν-
 δυνεύοντα, τῆς Φίλικς μὴ τιμῶντα, τῆς αἰχμαλώτικς⁵
 μὴ ἐλευθῶντα, ταῖς ἡδοναῖς μὴ σωφρονέοντα, τοῖς καιροῖς
 μὴ ἀγρυπνεύοντα, ταῖς νίκαις⁶ μὴ εὐδιάλλακτον, τοῖς

κατ-

1 Petav. hoc ordine Περδίκκαις καὶ Σελεύκοις καὶ Μαλεά-
 γροις.

2 R. mavult ἡγεμονιῶν ψυχορράγασων.

3 Petav. ἢ σὴ δύν. Hinc Collector var. Lect. susp. voluisse
 scribere ἢ σῆ δύναμις. Quae sequuntur, omittit Petav. usque
 ad πῆ δὲ ἀνίκητον, pro quo habet πῆ δὲ ἀνίκητον.

4 Sic R. e Basf. & Petav. dandum monuit, & dedi cum W.
 adfentientibus Ald. Xyl. E. F. G. Voff. Mez. Legitidem Nic.
 Perott. Vulgo pro μὴ datur καὶ.

5 R. mavult τοῖς φίλοις & τοῖς αἰχμαλώτοις, ut reliquis
 praemissis & subjectis simillis fiat oratio. — Cedo magnum ali-
 quem per amicos factum, qui ejus honore profectus non fue-
 rit. Cedo aliquem per numerosos greges hostium in vincula
 missorum magnum factum, qui non clementer eos habuerit,
 respectu humanitatis foris.

6 Kaltw. susp. τοῖς νίκαις, ut convenientius τῶ εὐδιάλλακτος.

κατορθώμασι μὴ Φιλάνθρωπου. τίς μέγας ἐν ἐξουσίαις μετὰ ἀβελτηρίας καὶ μοχθηρίας; ἄφελος τὴν ἀρετὴν τῷ εὐτυχῆντος, καὶ πανταχῶ μικρός ἐστίν, ἐν χάρισι διὰ σμικρολογίαν, ἐν πόνοις διὰ μαλακίαν, παρὰ θεοῖς διὰ δεισιδαιμονίαν, πρὸς ἀγαθὸς διὰ Φθίνον, ἐν ἀνδράσι διὰ φόβον, ἐν γυναιξὶ διὰ Φιληδονίαν. ὥσπερ γὰρ οἱ Φαῦλοι τεχνῆται, βάσεις ¹ μεγάλας μικροῖς ὑφιστάντες ἀναθήμασιν, ἐλέγχουσιν αὐτῶν καὶ ² τὰς μικρότητας· ἔτιωσ ἢ τύχη ὅταν μικρὸν ἦθος ἐξάρη πράγμασιν ἔχουσιν ὄγκον τινὰ καὶ περιφάνειαν, ἐπιδαίνυσι μᾶλλον καὶ καταιχύνει σφαλλόμενον καὶ σαλευόμενον ὑπὸ κηφότητος.

V. Ὅθεν ἐκ ἐν τῇ κήσει τῶν ἀγαθῶν ³, ἀλλ' ἐν τῇ χρήσει τὸ μέγα ἐστίν. ἐπεὶ καὶ νήπια βρέφη κληρονομεῖ βασιλείας πατρῶας καὶ ἀρχάς· ὡς Χάριλλος, ὃν Λυκῆργος ἅμα τῶν σπαργάνων κομίσας εἰς τὸ Φιδίτιον ⁴, ἀνθ' ἑαυτῆ βασιλέα τῆς Σπάρτης ἀνηγόρευσε, καὶ ἐκ ἦν μέγας ὁ νήπιος, ἀλλ' ὁ τῷ νηπίῳ τὸ πατρῶον ἀποδὸς γέρας, καὶ μὴ σφετεριτάμενος, μηδ' ἀποσερήσας. Ἀριδαῖον δὲ τίς ἂν ἐποίησε μέγαν; ὃν ἔδεν ⁵ νηπίε διαφύροντα, μόνον δὲ σπαργανώσας τῇ πορφύρᾳ Μελέαργος, ἐπὶ τὸν Ἀλεξάνδρου θρόνον ἔθηκεν, εὖ γε ποιῶν, ἵνα ὁφθῇ παρ' ἡμέρας ὀλίγας, πῶς ἀρετῇ βασιλεύουσιν ⁶

ἐν-

¹ Vulgo ante βάσεις fuit καὶ. Delendum id censuit W. ut patet ex proxime antecedenti ται. Id deleui. Xyl. quoque & Nic. Perott. id omisisse videntur. Petav. deinde ἀναθύμασιν.

² Malim omnino cum R. καὶ αὐτῶν — eo ipso suimet quoque avaritias & humilitatem produunt.

³ Ald. Bas. Petav. ἐν κήσει τὸ ἀγαθόν, ἀλλ' ἐν χρήσει τὸ. (Est quidem in Bas. τὸ ἀγαθόν; at utroque loco datur artic. τῆ.) Xyl. vertendo exprimit τῶν ἀγαθῶν, de suone id legens, an ex scripto? latet. Nic. Perott. legit τὸ ἀγαθόν.

⁴ Petav. Φιλίτιον; deinde τοῖς Σπάρταις. Prius quoque habet Bas.

⁵ Restitui ἔδεν e Bas. volente id legi R. Vulgo ἔδεν. Petav. ἔδεν νήπιον. W. idem recepit, firmatum adhuc codd. E. F. Gronov. Voss. Xyl.

⁶ Minus exacte Xyl. vertit: *regerentur*,

ἔνθρωποι, καὶ πῶς τύχη. ἀγωνισῆ γὰρ ἡγεμονίας ¹ ὑποκρίτην ἐπεισήγαγε, μᾶλλον δὲ ὡς ἐπὶ σκηπῆς τὸ διάδημα κωφὸν διεξῆλθε τῆς οἰκωμένης.

Καὶ κε γυνὴ Φέροι ἄχθος, ἐπέεικεν ἀνὴρ ἀναδείη ². τῆναντίον μὲν ἔν εἴποι τις ἄν, ὅτι λαβεῖν καὶ ἀναδέδαι δύναμιν, καὶ πλεῖτον καὶ ἀρχὴν, καὶ γυναικὸς ἐστὶ καὶ παιδός. Ὁάρση ³ καὶ Δαρειῶ Βαγίας ὁ εὐνῆχος ἀράμενος ἐπέθηκε τὴν Περσῶν βασιλείαν· τὸ δὲ, λαβόντα μεγάλην ἐξουσίαν ἐνεγειν, καὶ μεταχειρίσασθαι, καὶ μὴ συντριβῆναι, μηδὲ διασραφῆναι τῷ βάρει καὶ μεγέθει τῶν πραγμάτων, ἀνδρός ἐστὶν ἀρετὴν καὶ νῦν καὶ Φρόνημα ⁴ ἔχουτος· ἦν Ἀλέξανδρος ἔχεν, ᾧ μέθην τινὲς ἐγκαλῶσι καὶ οἴνωσιν. ὁ δὲ ἦν μέγας, ἐν τοῖς πράγμασι νήφων, καὶ μὴ μεθυθεὶς μηδὲ βαυχευθεὶς ὑπ' ἐξουσίας καὶ δυνάμεως, ἧς μικρὸν ἕτεροι μεταλαβόντες καὶ απογευσάμενοι, κρατεῖν ἑαυτῶν ἐδύνανται.

Κακοὶ γὰρ ⁵ ἐμπληθέντες ἢ νομίσματος,

Ἡ πόλεως ἐμπεσόντες εἰς τιμὰς τινὰς,

Σιριτῶσιν, ἀδόκητα εὐτυχησάντων δόμων.

Κλειτός ἐν Ἀμοργῷ ⁶ τρεῖς ἢ τέτταρας Ἑλληνικὰς ἀνατρέψας τριήρεις, Ποσειδῶν ἀνηγορεύθη, καὶ τριαιναν ἐφόρει. Δημήτριος δὲ, ᾧ τῆς Ἀλεξάνδρου δυνάμεως ἡ τύχη σμικρὸν ἀποσπάσασα ⁷ προσέδηκε, καταιβίτης ⁸ καλούμενος ἐπήκε ⁹, καὶ πρέσβεις πρὸς αὐτὸν ἐκ ἐπεμπον ἀλλὰ

¹ Turn. V. Bong. ἡγεμῖνι.

² Aristoph. Equit. v. 1056.

³ Petav. ὁ Ἄρση & Βαγίας. Turn. V. Bong. Ξέρξης καὶ Δαρ.

⁴ Petav. inverso ordine καὶ Φρόνημα καὶ νῦν.

⁵ Sunt tres fenarii de comoedia aliqua sumti. Pro ἢ νομίσμα R. voloit ἄν νομίσμα. Pro ἀδόκητα Xyl. metri causa scribendum censuit ἀδόκητ'. Petav. ἐμπληθέντες & ἀδόκητα.

⁶ Diodor. Sic. II. p. 72. R. Μοχ Petav. ἀνατρέψας pro ἀνατρ.

⁷ Post ἀποσπάσ. R. videtur μόριον desse.

⁸ de coelo descendens. Cognomen Jovis.

⁹ W. rectius suspicatur ἐπήκε, ex Gr.

ἀλλὰ θεωρῶς ¹ αἱ πόλεις, καὶ τὰς ἀποκρίσεις, χρησμὸς προσηγόρευον. Λυσίμαχος τὰ περὶ Θράκην, ὡς περ ἔχρατίας τινος τῆς βασιλείας ² καταχῶν, εἰς τοσῶτον ἵεροψίας ἐφθασε καὶ θρασύτητος, ὡς εἰπεῖν. Νῦν Βυζάντιοι πρὸς ἐμὲ ἤκασιν, ὅτε τῇ λόγχῃ τῶ ἔραιῶ ἄπλομαι. παρῶν δὲ Πασιάδης ὁ Βυζάντιος. Ἵπάγωμεν, (ἔφη) μὴ τῇ ἐπιδορατίδι τὸν ἔρανὸν τρυπήσῃ. καὶ τί ἂν ³ περὶ τῶν λέγοι τις, οἷς ἐξῆν δι' Ἀλέξανδρον μέγα φρονεῖν, ὅπερ καὶ Κλέαρχος ⁴ Ἡρακλείας τυράννος γενόμενος, σιγητὸν ⁵ ἐφόρει, καὶ τῶν υἱῶν ἓνα κεραικὸν ὠνόμασε ⁶; Διονύσιος δὲ ὁ νεώτερος Ἀπόλλωνος υἱὸν ἑαυτὸν ἀνηγόρευσε, ἐπιγράψας,

Δαυρίδος ἐκ μητρὸς Φοίβη κοινώμασι βλασίων.

ὁ δὲ πατήρ αὐτῶ τῶν μὲν πολιτῶν ⁷ μυρίας, ἢ καὶ πλείους, ἀνελών, προδὸς δὲ τὸν ἀδελφὸν ⁸ ὑπὸ φθόνου τοῖς πολεμίοις, ἐκ ἀναμείνας δὲ τὴν μητέρα, γραῦν ἔσαν, ὀλίγαις ἡμέραις ἀποθανεῖν ἔσερον, ἀλλ' ἀποπνίξας, ἐν δὲ τραγωδίᾳ γράψας αὐτὸς, Ἡ γὰρ τυραννίς ἰδίας μῆτηρ ἔφυ. ὅμως τῶν θυγατέρων τὴν μὲν, Ἀρετὴν, τὴν δὲ, Σωφροσύνην ὠνόμασε, τὴν δὲ Δικαιοσύνην.

¹ Θεωροὶ dicebantur, qui a populo seu civitate mittebantur Deos consultum.

² R. susp. τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας, quod Xyl. exprimit vertendo.

³ R. susp. καίτοι τί ἂν.

⁴ De Clearcho, Heracleae tyranno, v. Wesseling. ad Diod. Sic. 15. 81. R.

⁵ Sic dando, W. sum secutus, monentem, ita G. & Voss. habere in margine, & corrigere Mez. & Valckenar. ad Eurip. Hippol. p. 212. Vulgo σιγητὸν.

⁶ Quae sequuntur, absunt a Turn. V. Bong. usque ad ἐπιγράψας, quod statim jungunt cum ὠνόμασε: nisi suspicari liceat, hanc ipsam vocem ab illis exhiberi pro ἀνηγόρευσε.

⁷ Ald. & Bas. τῶν πολιτῶν, absque μὲν.

⁸ De Leptina prodito a fratre Dionysio V. Diod. Sic. 16. 37. R.

σύνην. οἱ δὲ Εὐεργέτας, οἱ δὲ Καλλιμάχης, οἱ δὲ Σω-
τῆρας, οἱ δὲ Μεγάλης ἀνηγόρευσαν ἑαυτάς. γάμος δὲ
αὐτῶν ἐπαλλήλους, ὡσπερ ἵππων, ἐν ἀγέλαις γυναικῶν
ἀνέδην διημερευόντων, καὶ Φθοράς παιδῶν, καὶ τυμπαν-
ισμὸς ἐν ἀνδρογύνοις ¹, καὶ κυβείας μεσημερινῆς, καὶ
αὐλήσεις ἐν θεάτροις, καὶ νύκτα μὲν ἐν δεῖπνοις, ἡμέ-
ραν δὲ ἐν ἀρίστοις ἐπιλείπασαν, ἕδεις ἂν ἐφίκοιτο τῷ
λόγῳ διελεθεῖν.

VI. Ἄλλ' Ἀλέξανδρος ἤριστα μὲν ὄρθρε καθεζό-
μενος, ἐδείπνει δὲ πρὸς ἐσπέραν βαθείαν, ἔπινε δὲ θυ-
σας τοῖς θεοῖς, ἐκύβευε δὲ πρὸς Μήδιον, πυρέτιον,
ἐπαιζε δὲ ὀδοιπορῶν ἅμα καὶ μανθάνων τοξεύειν, καὶ
ἀποβαίνειν ἄρματος. ἔγημε δὲ Ῥωξάνην ἑαυτῷ μόνον ²
ἐραθεῖς· τὴν δὲ Δαρεῖς Στάτειραν, τῇ βασιλείᾳ καὶ
τοῖς πράγμασι· (συνέφερε γὰρ ἢ τῶν γενῶν ³ ἀνάμ-
ξις) τῶν δ' ἄλλων Περσίδων ἐκράτησε τοσούτου σωφρο-
σύνη, ὅσον ἀνδρεία Περσῶν. ἄκασαν μὲν γὰρ ἕδεμῖαν
εἶδεν· ἕς δ' εἶδε, μᾶλλον, ἢ ἕς ἐκ εἶδε, παρήλθε.
καὶ πᾶσιν ὦν τοῖς ἄλλοις Φιλάνθραπος, μόνοις ὑπερη-
φάνως τοῖς καλοῖς ἐχρῆτο. περὶ δὲ τῆς Δαρεῖς γυναι-
κὸς, εὐπρεπεστάτης γενομένης, ἐδὲ ⁴ Φωνὴν ἐπαινεῖσαν
τὸ κάλλος ἤκασεν· ἀποθανεῖσαν δὲ ἔτω βασιλικῶς ἐκό-
σμησε καὶ συμπανθῶς ἐδάκρυσεν, ὡς ἄπιστον αὐτῷ τὸ
σῶφρον ἐν τῷ Φιλανθρώπῳ γενέσθαι, καὶ λαβεῖν ἀδινίας
ἔγκλη-

¹ A Budaeo, & Nicol. Perott. omiffa sunt καὶ τυμπ. ἐν
ἀνδρ. Xyl. vertit: exoletorum excarnificationes. Kaltw. — *ib-*
tem Pauckensschlägen unter Verschnittenen. — adnotant:
„Vermuthlich in öffentlichen Aufzügen, die der Cybele zu Eh-
ren angestellt wurden.“

² Petav. ἐν αὐτῷ μόνην.

³ Sic R. legi voluit, & dedi cum W. ex Turn. V. Bong.
Petav. adfentientibus Gronov. Pol. Leonie. Jannot. Anon.

⁴ R. fufp. ἐδεῖς αὐτῆ, ἐδὲ Φωνὴν — *nemo ex ejus ore vel*
oculis audivit, quae illam laudaret. Sic vertit Kaltw.

ἔγκλημα τὴν χρησότητα. Δαρειὸς γὰρ ἔτιωσ ἱ ἐκινήθη πρὸς τὴν ἐξουσίαν αὐτῆ καὶ τὴν ἡλικίαν. (εἰς γὰρ ἦν καὶ αὐτὸς ἔτι τῶν νομιζόντων διὰ τύχην κρατεῖν Ἀλέξανδρον) ἐπεὶ δὲ τὸ ἀληθὲς ἔγνω, βασιλεύσας πανταχόθεν. Οὐ πάντως ἑ (εἶπεν) ἄρα Φαύλωσ ἔχει τὰ Περσῶν, ἐδὲ τις ἐρεῖ παντάπασι κακὲσ ἡμῶσ, ἐδὲ ἀνδρὲσ, ὑπὸ τοιῦτε κρατηθέντασ. ἐγὼ δὲ εὐτυχίαν μὲν εὐχομαι, καὶ κράτοσ πολέμου παρὰ Θεῶν ἑ, ἵνα εὖ ποιῶν Ἀλέξανδρον ὑπερβάλλωμαι. (καὶ με τισ ἔχει Φιλοτιμία καὶ ζῆλοσ ἡμερώτεροσ ἑ αὐτῆ Φανῆναι) εἰ δ' οἴχεται τὰ ἐμὰ, Ζεῦ πατρώε Περσῶν καὶ βασιλείασ Θεοῖ, μηδεὶσ εἰσ τὸν Κύροσ θρόνοσ ἄλλοσ, ἢ Ἀλέξανδροσ, καθίσειε. τῆτο εἰσποίησισ ἦν Ἀλεξάνδρου διὰ ἑ Θεῶν μαρτύρων.

VII. Οὕτω νικῶσιν ἀρετῆ. πρόσγραφον (εἰ βέλαι) τῆ τύχη τὰ Ἀρβηλα, καὶ τὴν Κιλικίαν, καὶ τὰλλα, ἃ γέγονε βίασ ἔργα καὶ πολέμου ἑ. Τύχη τὴν Τύροσ ἐσεισεν αὐτῶ, καὶ τύχη τὴν Αἴγυπτοσ ἀνέωξε. διὰ τύχην Ἀλικαρνασσὸσ ἔπεσε, καὶ Μίλητοσ ἑάλω, καὶ

1 R. quaerit, num ὑπόπλωσ, ut locus sic constituitur: Δαρειὸσ μὲν τὸ πρῶτοσ ὑπόπλωσ ἐκινήθη.

2 Recepi πάντωσ e Xyl. MS. pro vulg. πάντα. R. susp. ἑ παντάπασιν, εἶπεν.

3 Petav. περὶ Θεῶν.

4 Melius, R. iudice, indoli Graecae linguae responderet ζῆλοσ τῆ ἡμερώτεροσ.

5 R. susp. ἐπὶ, coram diis.

6 Sic R. distingui voluit, ut punctum, quod vulgo datur post ἔργα, post πολέμου promoveatur — quae violentia & bellum reperit. Sic quoque Nic. Perott. legit: quae vitium atque bellorum opera fuerit — dedique cum W. ex E. Voff. Gronov. ita distinguente. Petav. Ἀρβολα pro Ἀρβηλα; ἡλικίαν pro Κιλικίαν; ἐποιεσεν, quod Collect. notatum pro ἔπεισεν suspicatur, pro ἔσεισεν.

καὶ Μαζαῖος¹ Εὐφράτην ἔρημον ἀπέλιπε, καὶ νεκρῶν τὸ Βαβυλώνιον ἐπλήθη πεδίου· ἀλλ' ἔτοιγε² σάφρων ἀπὸ τύχης, ἔτ' ἐγκρατῆς διὰ τύχην, ἔτε ἀνάλωτον ἐφ' ἡδονῆς ἢ τύχης; καὶ ἄτρωτον ἐπιθυμίαις κατακλεισασα τὴν ψυχὴν ἐφέρρει. καὶ μὴν ταῦτα ἦν, οἷς αὐτὸν³ ἐρέψατο Δαρεῖον· τὰλλα δὲ, ὅπλων ἦσαν ἦται καὶ ἵππων, καὶ μάχαι καὶ Φόνοι, καὶ Φυγαὶ ἀνδρῶν. τὴν δὲ μεγάλην καὶ ἀναυτίβητον ἦταν ἡγήθη Δαρεῖος, καὶ ἐνέκλιεν⁴ ἀρετῇ καὶ μεγαλοφροσύνῃ καὶ ἀνδρίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ, θαυμάσας τὸ ἐν ἡδονῇ, καὶ πόνοις, καὶ χάρισιν ἀνίκητον. ἐπεὶ ἔν γε πέλταις καὶ σαρίσσαις, καὶ ἀλαλαγμοῖς καὶ συρράξεσιν ὅπλων, ἀνίκητος ἦν καὶ Ταρρύριος ὁ Δεινομένος, καὶ Ἀντιγένης ὁ Πελονηαῖος, καὶ Φιλώτας ὁ Παρμενίωνος, ἀλλὰ πρὸς ἡδονὰς καὶ γυναῖκα⁵ καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον, ἐθέεν τι βελτίως τῶν αἰχμαλώτων· ἀλλὰ Ταρρύριος μὲν, ὅτε τῶν χρεῶν ἠλευθέρα Μακεδόνας Ἀλέξανδρος, καὶ διελύετο τοῖς δανείσασιν ὑπὲρ πάντων, ψευδόμενος ὀφείλειν, καὶ δαιεισὴν τινα φάσκοντα εἶναι τῇ τραπέζῃ προσαναγῶν, εἶτα Φωραθεῖς, ὀλίγη δὲσφθειρεν αὐτὸς ἑαυτὸν· εἰ μὴ γινῆς Ἀλέξανδρος ἀφῆκε τῆς αἰτίας αὐτὸν, καὶ συνεχώρησεν ἔχειν τὸ ἀργύριον, ἀναμνηθεῖς, ὅτι Φιλίππε προσμαχομένη Περίνθῳ, βέλει πληγεῖς εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, ἃ παρέχεν, εἰδ' ὑπέμεινεν ἐξαιρεθῆναι τὸ βέλος αὐτῆ πρὶν ἢ τρέψασθαι τὰς πολεμίας. Ἀντιγένης δὲ τοῖς ἀποπεμφθεῖσιν εἰς Μακεδουίαν, διὰ νόσου καὶ πῆρωσιν αναμίξας ἑαυτὸν, καὶ ἀπογραψάμενος, ὡς ἐλήφθη μηδὲν καιρὸν ἔχων, ἀλλὰ

προσ-

¹ R. monente, Mazaeus hic idem videtur esse cum illo Ciliciae sub Artaxerxe praefecto, de quo memorat Diodor. XVI, 42.

² Dedi sic ex R. mente pro vulg. ἔτιγε. Subintelligendum est γέγονεν. Petav. σάφρων.

³ abest αὐτὸν a Petav. item a Gronov. & Voss. Mavult W. αὐτὸς.

⁴ Petav. ἀνέκλιεν.

⁵ Ald. Bas. γυναῖκας.

προσποιόμενος ἄρρώστιαν τινὰ, ἀνὴρ πολεμικὸς καὶ τραυματίων τὸ σῶμα μεσὸς ¹ ὀφθεῖς, ἠνίασε τὸν Ἀλέξανδρον. πυθανομένη δὲ τὴν αἰτίαν, ὠμολόγησε Τελεσίπτης ἔρῃν, καὶ συνακολεθεῖν ἐπὶ θάλασσαν ἀπίκση μὴ δυνάμενος ἀπολειφθῆναι ². Καὶ τίνος, ἔφη, τὸ γυναικίον ἐσιν, ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ πρὸς τίνα δεῖ διαλέγεσθαι; τῷ δὲ Ἀντιγένεος εἰπόντος, ὡς ἐλευθέρα ἐσίν· Οὐκᾶν (εἶπε) πείθωμεν αὐτὴν καταμένειν, ἐπαγγελλόμενοι καὶ δίδόντες· ἔτω παντὶ μᾶλλον ἐρῶντι συγγνώμην εἶχεν, ἢ ἑαυτῷ. καὶ μὴν καὶ Φιλώτας ὁ Παρμενίωνος τρόπον ³ τινὰ τῶν κακῶν ἔχε τὴν ἀκρασίαν. Ἀντιγόνα γὰρ ἦν Πελλαῖον γυναικίον ἐν τοῖς περὶ Δαμασκῶν αἰχμαλώτοις, ἠλώκει δὲ ὑπὸ Αὐτοφραδάτε πρότερον εἰς Σαμοθράκην διαπλεύσασα. τὴν δὲ ὄψιν ἦν ἰκανή, καὶ τὸν Φιλώταν ἀψάμενον αὐτῆς, εἶχε μάλα. καὶ δὴ ὁ σιδάρεος ἐκεῖνος ⁴ πεπαινόμενος, ἐκ ἐκράτει τῶν λογισμῶν ἐν ταῖς ἡδοναῖς, ἀλλ' ἀνοιγόμενος ⁵ ἐξέφερε πολλὰ τῶν ἀπορήτων πρὸς αὐτήν. Τί γὰρ ἦν ἐκεῖνος ὁ Φίλιππος, εἰ

E 2

μὴ

¹ Vulgo μεσὸν ὀφθεῖς. Hinc R. voluit ἔχων pro ὀφθεῖς. Ego dedi μεσὸς cum W. e Petav. consentientibus E. Voff. Gronov.

² Petav. ἀποληφθῆναι; deinde πείθωμεν, & ἢ αὐτῷ.

³ Ald. Bas. Petav. item Xyl. E. F. Gron. Voff. Jun. τράπη τινί. W Reiskio assentitur supplenti αἰτίαν τρόπον τινὰ — *Philotiam intemperantia quodammodo exitio dedit.*

⁴ Vulgo ὁ σιδάρεος ἐκ τινος πεπαιν. Hinc Xyl. simul monens, alludi ad poetæ alicujus doricum versum de homine durissimo alioqui, sed vi amoris emollito, susp. ἐκεῖνος, quod in margine scripti ipsi notatum videbatur, cum in scripto ipso voculae spatium esset. Dedi id cum W. Firmant hanc lectionem Voff. Gronov. Mez. Non longe abit G. ἐκείνη. Ma go cod. F. & Coll. Mur. habent ἀλεκλίτην. R. lectionem Xylandream tuetur, aut leg. susp. μάλα καρτερῶς καὶ δὴ ὁ σιδάρεος ἐκ κόρης τινὸς πεπαινόμε.

⁵ *se se recludens*, abdita pectoris sui in medium proferens. Sic R. vulgatam tuetur & explicat, antea eam suspectam habens, & conjiciens ἀνεμῆτος, remissus, & οἰνωμένος, inebriatus.

μὴ Παρμενίων; τί δ' Ἀλέξανδρος ἔτος, εἰ μὴ Φιλώτας; πᾶ δὲ ὁ Ἄμμων, πᾶ δὲ οἱ δράκοντες ¹, ἂν ἡμεῖς μὴ θέλωμεν; τάτες τὰς λόγους ἢ Ἀντιγόνα ἐξήνεγκε πρὸς τινὰ τῶν συνήθων γυναικῶν, ἐκείνη δὲ πρὸς Κρατερὸν Κρατερὸς δὲ πρὸς Ἀλέξανδρον αὐτὴν εἰσήγαγε τὴν Ἀντιγόνα κρύφα, καὶ τᾷ μὲν σώματος ἔκ ἐθιγεν, ἀλλ' ἀπέχετο τὸν δὲ Φιλώταν ὑποικερῶν δι' αὐτῆς, ὅλον ἐφώρασε, καὶ πλεον, ἢ ἐπ' ἅ ἐτῶν διαγενομένων, ἔκ ἐν οἴῳ κατὰ τὴν ὑπόνοιαν ταύτην ἐξέφηνεν ὁ μεθύων, ἔ δι' ὄργην ὁ θυμοειδῆς ², ἔ πρὸς Φίλον ὁ πάντα πιαύων Ἠφαισίῳ, καὶ πάντων μεταδίδας. λέγεται γὰρ, ὅτι ³ καὶ τῆς μητρὸς ἀπόρρητου ἐπισολὴν λύσαντος αὐτῆ, καὶ σιωπῇ πρὸς ἑαυτὸν ἀναγινώσκοντος, Ἠφαισίων ἀτρέμου παραβάλλων τὴν κεφαλὴν, συνανεγίνωσκεν. ὁ δὲ κωλύσαι μὲν ἐχ' ὑπέμεινε, ἐξελὼν δὲ τὸν δακτύλιον, προσέθηκε τὴν σφραγίδα τῷ σώματι τᾷ Ἠφαισίου.

VIII. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἂν τις ἀπείποι λέγων, οἷο ἀποδείκνυται κέλαια καὶ βασιλικώτατα τὴν ἐξουσίαν διατιθέμενος. καὶ γὰρ εἰ διὰ τύχην μέγας γέγονε, μείζων ἐστίν, ὅτι τῇ τύχῃ καλῶς κέχρηται. καὶ ὅσα τις ἂν μᾶλλον αὐτῆ τὴν τύχην ἐπαινεῖ, τοσῶτον ⁴ μᾶλλον αὐξήσει τὴν ἀρετὴν, δι' ἣν ἄξιός τῆς τύχης ἐγένετο. ἔ μὴ ἀλλ' ἤδη πρὸς τὰ πρῶτα τῆς αὐξήσεως αὐτῆ, καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς δυνάμεως βαδίζω, καὶ σκοπῶ, τί τὸ ⁵ τῆς τύχης ἔργον ἐν ἐκείνοις γέγονε, δι' ὃ φασὶν Ἀλέξανδρον ὑπὸ τῆς τύχης μέγαν γεγονέναι. πῶς γὰρ ἐχ' ⁶

τὸν

¹ alluditur ad fabulam, qua Jupiter sub forma serpentis Alexander ex Olympiade genuisse dicitur.

² Petav. ἔ θυμοειδῆς, omiffis interjacentibus. Paulo ante idem ὑποικερῶν, & deinde μεταδίδας pro μεταδιδ.

³ Vide eadem jam supra relata pag. 47.

⁴ Petav. ἐπαινεῖ τοσῶτον.

⁵ R. fufp. σκοπῶ, ὁποῖόν τι τὸ.

⁶ Subaudi, R. monente, εἰκὸς μέγαν διὰ τὴν τύχην γεγονέναι.

τὸν ἄτρωτον, ὦ Ζεῦ, τὸν ἀναίμακτον, τὸν ἀσράτευτον, ὃν χρεμετίσας ἵππος εἰς τὸν Κύρου θρόνον ἐκάθισεν, ὡς Δαρεῖον τὸν Ἰσάπτε πρότερον; ἢ κολακνευθεὶς ἀνὴρ ὑπὸ τῆς γυναικὸς ¹, ὡς Ξέρξην Δαρεῖος ὑπὸ Ἀτόσσης; ἐπὶ θύρας αὐτῷ τὸ διάδημα τῆς βασιλείας ἤλθεν; ὡς Παρύσατις ² διὰ Βαγῶαν. καὶ σολὴν ἐκδυσάμενος ³ ἀσάνδε, περιέθετο τὴν βασιλικὴν καὶ ὀρθοπαγῆ κίταριν. ἐξαίφνης ⁴ καὶ ἀπροσδοκῆτως κλήρω λαχὼν τῆς οἰκισμένης ἐβασίλευσεν, ὡς Ἀθήνησι κλήρω θεσμοθετῶσι ⁵ καὶ ἄρχασι; βάλει μαθεῖν, πῶς βασιλεύουσιν ἄνθρωποι διὰ τύχην; ἐξέλιπεν Ἀργείοις ποτὲ τὸ ⁶ Ἡρακλειδῶν γένος, ἐξ ἧ βασιλεύεσθαι πάτριον ἦν αὐτοῖς. ζητᾶσι δὲ καὶ διαπυνθανομένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν ἀετὸν δείξειν. καὶ μεθ' ἡμέρας ὀλίγας ἀετὸς ὑπερφανὴς καὶ κατάρως ἐπὶ τὴν Αἴγωνος οἰκίαν ἐκάθισε, καὶ βασιλεὺς ἠρέθη Αἴγων. πάλιν ἐν Πάφῳ ⁷, τῷ βασιλεύοντος ἀδίκῃ καὶ πονηρῇ Φανέντος, ἐκβαλὼν τῶτον Ἀλέξανδρος, ἕτερον ἐζήτει,

E 3

τῷ

1 abest artic. τῆς ab Ald. Bas. Petav. Hic deinde Ξέρξης pro Ξέρξην.

2 Ita omnes libri. Si vere, W. iudice, complura excidentur; si falso, variae sunt corrigendi viae. Xyl. vertit, quasi esset ὡς ὁ Παρυσάτιδος. R. e Diod. Sic. XVII. 5. p. 163. legendum censet ὡς περ Ἄρση δ. Βαγ. enimque Kaltw. sequitur. W. de ultimo Dario agi putat, & conjicit ἢ ἐπὶ θύρ. — ἤλθεν, ὡς Δαρεῖω τῷ Ἰσάπτε διὰ Βαγ. Amiot. & Mez. legunt quoque ὡς Δαρεῖω. Leopard. Emend. IV. 25. corrigit ὡς περ εἰσαχθεῖς. Xyl. porro monet, pro τῆς βασιλείας scriptum habere τῆς Ἀσίας, deesse Φέρων aut aliquid tale, nec sequentia esse integra.

3 Petav. ἐκδυσάμενος. Vid. supra pag. 31.

4 W. mavult ἢ ἐξαίφνης.

5 Dandum sic censuit R. e Petav. dedique cum W. accedentibus E. F. Voss. Xyl. Vulgo κληροθεσμοθετῶσι. G. κληροθετῶσι.

6 Petav. ἐξίλιπέ ποτε Ἀργείας.

7 R. monet, de Tyro narrare haec Diodor. Sic. XVII. 47. p. 196. hominemque *Ballonymum* appellare, quem Plut. *Alcyonium* infra nominet. Pro Κινυραδῶν Petav. Κινυρασῶν.

τῷ Κινυραδῶν γένεσ ἤδη Φθίνειν καὶ ἀπολείπειν δοκῶν-
τος· ἓνα δ' ἔν ἐφασαν περιβῖναι πένητα καὶ ἄδοξον
ἄνθρωπον ἐν κήπῳ τινὶ παρημελημένως ¹ διατρεφόμενον.
ἐπὶ τῆτον οἱ πεμφθέντες ἦσαν, εὐρέθη δὲ πρασιαῖς ὕδωρ
ἐπαντλῶν· καὶ διεταράχθη τῶν στρατιωτῶν ἐπιλαμβανο-
μένων αὐτῶ, καὶ βαδίζειν κελευόντων· ἀχθεῖς δὲ πρὸς
Ἀλέξανδρον ἐν εὐτελεῖ σινδονίσκῃ, βασιλεὺς ἀνηγορεύ-
θη, καὶ πορφύραν ἔλαβε, καὶ εἰς ἣν τῶν ἐταίρων προσ-
αγορευομένων. ἐκαλεῖτο δ' ἄρα Ἀλύνομος ². ἔτως αἱ
τύχαι ποιῶσι βασιλεῖς, μεταμφιέζεσι, μεταγράφεσι τα-
χὺ καὶ ³ ῥαδίως, μὴ προσδεχομένους, μηδ' ἐλπίζοντας.

IX. Ἀλεξάνδρῳ δὲ τί παρ' ἀξίαν, τί ἀνδρατὶ,
τί ἀναιμωτὶ, τί προῖκῃ, τί μὴ ποιήσαντι τῶν μεγάλων;
αἵματι ⁴ κενραμένους ποταμὸς ἔπιε, καὶ νεκροῖς γεγε-
φυρωμένους ⁵ διέβη· καὶ πόαν ἐφαγε διὰ λιμὸν, ἦν
πρώτον εἶδε, καὶ βάρεσι χιόνων κατακεχωσμένα ἔθνη ⁶,
καὶ πόλεις ὑπὸ γῆν ἐνδεδυκυίας διάρυξε, καὶ θάλατταν
μαχομένην ἔπλευσε, καὶ θῖνας ἀνύδρους τὰς Γεδροσίαν ⁷
καὶ Ἀραχοσίαν ὁδέυων, ἐν θαλάσσῃ πρότερον ἢ ἐν γῆ
φυτὸν εἶδεν· εἰ γὰρ ἦν ὡς πρὸς ἄνθρωπον ἀγαγεῖν παρ-
ρησίαν ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὴν τύχην, ἐκ ἂν εἶπω ⁸,
Πῶ σὺ καὶ πότε ταῖς Ἀλεξάνδρου πράξεσιν ὁδὸν ἔδωκας;
ποίηαν

¹ Petav. παρημελημένος. Turn. V. Bong. παρημελημένω.

² Ruhn. ad Polluc. VI, 105. notante W. mutat ἄρα Ἀλύ-
νομος in unum nomen Ἀρδαλόνομος. Petav. Ἀλύνομος.

³ Dedi καὶ e R. mente. Vulgo abest.

⁴ R. susp. μὴ ποιήσαντι; Στρατῶν μεγάλων αἵματι — san-
guine numeroforum exercituum tinctas bibit fluvius.

⁵ Turn. V. πεφυριμένους. Mox Petav. ἐνδεκυίας.

⁶ R. iudice, post ἔθνη deesse videtur imperfectum, e. i. c.
ἀνεζήτα, aut ἐξείλκυσε, aut εἰς Φῶς ἀνήγαγε.

⁷ Sumfi, iubente R. Γεδροσίαν ex Petav. & Xyl. versione.
Idem dedit W. Vulgo Γεδροσίαν. Nomina haec a Nic. Pe-
rotto absunt.

⁸ Sumfi εἶπω e margine Voss. & Gronov. qui alias habent
ἔτως ἂν εἶπε. Vulgo ἐκ ἂν εἶπε.

ποῖαν πέτραν ἀναιμωτὶ διὰ σὲ εἶλε; ποῖαν πόλιν ἀφρέ-
ρητον αὐτῷ παρέδωκας; ἢ ποῖαν ἄνοπλον Φάλαγγα; τίς
εὐρέθη βασιλεὺς ῥάθυμος, ἢ στρατηγὸς ἀμελής, ἢ κοι-
μῶμνος πυλωρός; ἀλλ' εἰδ' εὐβατος ποταμὸς, εἰδὲ χει-
μῶν μέτριος, εἰδὲ ἄερος ἄλυτον. ἄπιθι πρὸς Ἀντίο-
χον¹ τὸν Σελεύκην, πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν Κύρην ἀδελ-
φόν· ἀπελθε πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον. ἐκεῖ-
νας ζῶντες οἱ πατέρες βασιλεῖς ἀνηγόρευσαν, ἐκεῖνοι μά-
χας ἀδαικρῦτας ἐνίκων, ἐκεῖνοι πανηγυρίζοντες ἐν πομ-
παῖς καὶ θεάτροις διατέλεσαν, ἐκείνων ἕκαστος δι' εὐτυ-
χίαν βασιλεύων ἐγήρασεν. Ἀλεξάνδρην δ' εἰ μηδὲν ἄλ-
λο, τὸ σῶμα ἰδὲ κατατετρωμένον ἐξ ἄκρας κεφαλῆς
ἄχρι ποδῶν, διχένοπλαι καὶ περιτέθλασαι τυπθόμεναν
ὑπὸ τῶν πλεμίων,

Ἐγχεῖ τ' ἄορι τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισι².

ἐπὶ Γρανίκῃ ξίφει διακοπεῖς τὸ κράνος ἄχρι τῶν τριχῶν·
ἐν Γάζῃ βέλει πληγείς τὸν ὦμον, ἐν Μαραγκάνδοις³
τοξεύματι τὴν κνήμην, ὥσε τῆς κερκίδος τὸ ὄσειον ἀπο-
κλαθὲν ὑπὸ τῆς πληγῆς ἐξαλέθαι· περὶ τὴν Ἰρκα-
νίαν λίθῳ τὸν τράχηλον, ἐξ ἧ καὶ τὰς ὄψεις ἀμαυρω-
θεῖς, ἐφ' ἡμέρας πολλὰς ἐν Φόβῳ πηρώσεως ἐγένετο·
πρὸς Ἀσσανόοις Ἰνδικῶ βέλει τὸ σφυρὸν, ὅτε καὶ πρὸς
τὰς κόλακας εἶπεν ἐπιμειδιάσας, Τὰτι μὲν αἶμα, ἐκ
ἰχώρ, οἶός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσι⁴. ἐν Ἰσοῶ

E 4

ξίφει

¹ R. monente, respicit ad Antiochum primum vel Soterem, quem pater Seleucus Nicator, cum ad bellum cum Lyfimacho gerendam proficisceretur, Asiae superioris procuratorem consti-
tuebat & regem appellabat, teste Appiano.

² Hom. Iliad. XI 265.

³ Sic reposul ex Ald. Bas. Xyl. cum W. adfentientibus E. F Voss. Gronov. Vulgo Μαλλοῖς, quod Steph. sumsit e Coll. Mur. cui margo F Schott. Anon. consentiant. Petav. Μαραγκάν-
δοις. In cratione priori pag. 32, ubi hoc idem refertur, πρὸς
Μαρακακάρτοις legitur, quod hoc quoque loco retinet Nic. Perott.

⁴ abest θεοῖσι ab Ald. & Bas. E Petav. notatur θεοῖσι, Hom.
Iliad. V. 340.

ξίφει τὸν μηρὸν, ὡς Χάρης ¹ Φησί, ὑπὸ Δαρείῳ τῷ βασιλέως εἰς χεῖρας αὐτῷ συνδραμόντος. αὐτὸς δὲ Ἀλέξανδρος ἀπλῶς γράφων καὶ μετὰ πάσης αληθείας πρὸς Ἀντίπατρον· Συνέβη δέ μοι (Φησί) καὶ αὐτῷ ἐγχειρίδιῳ πληγῆναι εἰς τὸν μηρὸν. ἀλλ' ἐδὲν ἄτοπον ἔτε παραχρῆμα ἔτε ἕσπερον ἐν τῆς πληγῆς ἀπήντησεν. Ἐν Μαλλοῖς τοξεύματι διπήχει διὰ τῷ Δάρακος εἰς τὸ σῆθος ² ὑπελάσας, ἔλαβε κατὰ τῷ ἀνχένος, ὡς Ἀριστόβελος ἰσόρηκε. διαβάς δὲ τὸν Τάναϊν ἐπὶ τὸς Σκύθας, καὶ τρεψάμενος, ἐδίωξεν ἵππῳ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν σαδίαις, ὑπὸ διαρρύοις ἐνοχλόμενος.

X. Εὖγε, ὡ τύχη, τὸν Ἀλέξανδρον αὖξεις καὶ μέγαν ποιεῖς, διορύττιστα πανταχόθεν, ὑπερείπυσσα ³, πᾶν μέρος ἀνοίγσασα τῷ σώματος. ἐχ' ὥσπερ ἡ Ἀθηναῖα πρὸ τῷ Μενελίῳ τὸ βέλος εἰς τὰ καρτερώτατα τῶν ὀπλων ὑπάγσασα, θύρασι καὶ μίτρα καὶ ζωστῆρι τῆς πληγῆς τὸν τόνον ἀφείλε θιγάσης τῷ σώματος, ὅσον αἵματι πρόφασιν ῥυῆναι, ἀλλὰ γυμνὰ παρέχσασα τοῖς βέλεσι τὰ κείρια, καὶ δι' ὀστέων ⁴ ἐλαύνσασα τὰς πληγὰς, καὶ περιτρέχσασα κύκλῳ τὸ σῶμα, καὶ πολιορκῆσασα τὰς ὄψεις καὶ τὰς βάσεις ⁵, ἐμπαδίζσασα τὰς διώξεις, περισπῶσασα τὰς

¹ Mitylenaeus. Fabric. B. Gr. T. II. p. 213. R.

² Post σῆθος lacunam esse, R. monet. W. ad seqq. quaerit, an ὑπὲρ δὲ πληγῆ, utpote quo ducant loci de eadem re pag. 32. l. antep. h. vol. & Vit. Alexand. c. 63. p. 338. Vol. IV.

³ subruens. Dedi, quod R. legi voluit. Vulgo ὑπερείδσασα. Recepit eandem correctionem W. licet invitis omnibus libris, Xyl. vertit: undique laedens. Perott. plane omisit.

⁴ Petav. καὶ ὀστέων, omisso δι'.

⁵ Vulgo locus hic sic legitur & distinguitur τὰς ὄψεις, τὰς βάσεις ἐμπαδίζσασα, τὰς διώξεις, περισπῶσασα τὰς νίκας. Correctionem aliquam esse necessariam, facile quis intelligit. Xyl. versione ductus inferui καὶ inter ὄψεις & τὰς βάσεις, deleto commate, utpote quo facto nil deesse videtur. Perott. plane omittit τὰς βάσεις. R. susp. ad τὰς βάσεις deesse σφάλλσασα vel ὑπὸσκαλίζσασα. W. sic distinguit τὰς βάσεις ἐμπαδίζσασα, τὰς διώξεις περισπῶσασα, τὰς νίκας ἀνατρέπσασα, τὰς ἐλπίδας.

τὰς νίκας, ἀνατρέψασα τὰς ἐλπίδας. ἔμοι μὲν ἔδει βαρυτέρᾳ δοκεῖ κερηῖθαι τύχη τῶν βασιλέων, καίτοι πολλοῖς ἐνέπεσε σκληρὰ καὶ βάσκανος· ἀλλ' ὡς σκηπλὸς ἀπέκοψε τὰς ἄλλας καὶ διέφθειρε ¹, πρὸς δὲ Ἀλέξανδρον αὐτῆς τὸ δυσμενὲς γέγονε Φιλόνεικον καὶ δύσαρι καὶ δυσενβίασον, ὥσπερ πρὸς τὸν Ἡρακλέα. ποίως γὰρ Τυφῶνας, ἢ πελωρίης γίγαντας, ἐκ ἀνέστησεν ἀνταγωνιστὰς ἐπ' αὐτόν; ἢ τίνας ἐκ ὠχύρωσε ² τῶν πολεμίων πλήθεισιν ὄπλων, ἢ βάθεισιν ποταμῶν, ἢ τραχύτησι κρημνῶν, ἢ θηρίων ἀλκαῖς ἀλλοφύλων; εἰ δὲ μὴ μέγα ἦν τὸ Ἀλεξάνδρου Φρόνημα, μηδὲ ἀπ' ἀρετῆς ὀρμώμενον μεγάλης ἐξανέφερε, καὶ δὴ ³ διηριδίετο πρὸς τὴν τύχην, ἐκ ἃν ἔκαμε καὶ ἀπηγόρευσε παρατατλόμενος, ἐξοπλιζόμενος, πολιορκῶν, διάκων, ἀποσάσσει, μυρίαῖς ἀποτροπαῖς, σιριγήσειν ἐθνῶν, βασιλέων ἀφηνιασμοῖς, Βάκτρα, Μαράκανδα, Σογδιανὰς, ἐν ἔθνεσιν ἀπίστοις καὶ ἐπιβέλοις, ὕδραν τέμνων ⁴ αἰεὶ τισὶ πολέμοις ἐπιβλασάνουσιν;

XI. Ἀτοκόν τι δόξα λέγειν, ἐρῶ δ' ἀληθές· μικρῶ ⁵ διὰ τὴν τύχην Ἀλέξανδρος ἀπώλεσε τὸ δοκεῖν Ἀμμωνος εἶναι. τίς γὰρ ἂν ἐκ θεῶν γεγωναὶς, ἐπισφαλεῖς ἔτω καὶ πολυπόνος καὶ τλήμονας ⁶ ἐξεμόχθησεν ἄθλος, πλὴν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς; ἀλλ' ἐκεῖνω μὲν εἰς ἀνὴρ ὑβριστῆς ἐπέταττε λέοντας αἰρεῖν, καὶ κάπρος διώκειν, καὶ σοβεῖν ἕρμιδας· ἵνα μὴ χολάζῃ τοῖς μείζονσι περιτῶν, Ἀνταῖας κολάζειν, καὶ Βασίριδας παύειν

E 5

μια-

¹ Petav. hoc ordine ἀπέκοψε καὶ διέφθ. τὰς ἄλλας.

² Petav. ἐχώρησε.

³ Pro δὴ W. mavult αἰεὶ vel μὴ. Mox Petav. ἀπηγόρευσε.

⁴ Post τέμνων R. sup. deesse καινοῖς.

⁵ Vulgo πρὸ μικρῶ. Xyl. R. & W. aut πρὸ delendum cen- fuerunt, aut legendum παρὰ μικρὸν — tantum non, rariunt defuit. Prius, jam Xyl. editione firmatum, sum amplexus. Eiusdem MS. παρομικρῶ.

⁶ Petav. ἐπισφαλῆς ἔτω καὶ τλήμονας καὶ πολυπόνος.

μιαιφουδύτας. Ἀλεξάνδρῳ δὲ ἐπέταττε μὲν ἡ ἀρετὴ τὸν βασιλικὸν καὶ θεῖον ἄθλον, ἔ τέλος ἦν, ἔ χρυσὸς ὑπὸ μυρίων καμήλων περικομιζόμενος, ἔδὲ τρυφαὶ Μηδικαὶ καὶ τράπεζαι καὶ γυναῖκες, ἔδὲ Καλυδώνιος¹ οἶνος, ἔδὲ Ὑρκανικὰ ἰχθύες· ἄλλ' ἐνὶ κόσμῳ κοσμήσαντα πάντας ἀνθρώπους, μιᾶς ὑπηκόος ἡγεμονίας, καὶ μιᾶς ἐξάδας διαίτης κατασῆσαι. τῶτον ἐκ παιδὸς ἐμφυτον ἔχων ἔρωτα συντρεφόμενον καὶ συναυξανόμενον, ὡς ἀφίκοντο πρέσβεις παρὰ τῆ Περσῶν βασιλέως πρὸς Φίλιππον, ὁ δὲ ἐν εὐδημος ἦν, Φιλοφρονέμενος καὶ ξενίζων αὐτὰς Ἀλέξανδρος, ἔδὲν ἡρώτα παιδικὸν, οἶον ἄλλοι, περὶ τῆς χρυσῆς ἀναδενδράδος, ἡ τῶν κρεμασῶν κήπων, ἡ πῶς ὁ βασιλεὺς κενόσμηται, ἔλλ' ὅλος ἐν τοῖς κυριωτάτοις ἦν τῆς ἡγεμονίας, διαπυθνόμενος, πόση² δύναμις ἡ Περσῶν, πᾶ τεταγμένος ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς μάχαις ἀγωνίζεται, καθάπερ Ὀδυσσεὺς ἐμείνος³,

Πᾶ δὲ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα, πᾶ δὲ οἱ ἵπποι·
 τίνες ὁδοὶ βραχύταται τοῖς ἄνω περευομένοις ἀπὸ Θαλάττης ὡσεὶ τὰς ξένας ἐκπεπλήχθαι, καὶ λέγειν ὡς, Ὁ παῖς ἄτος, βασιλεὺς μέγας, ὁ δὲ ἡμέτερος, πλῆσις. ἐπεὶ δὲ Φίλιππος τελευτήσαντος ὄρητο διαβαλεῖν, καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἤδη καὶ ταῖς παρασκευαῖς ἐμπεφυκῶς, ἔσπευδεν ἔψαθαι τῆς Ἀσίας· ἐνίστατο δὲ⁴ ἡ τύχη,
 καὶ

1 R. voluit Βαβυλώνιος, quod Kaltw. vertendo exprimit. W. sup. Χαλυβώνιος, cum J. Toup. Cur. Nov. in Suid. p. 145. — vinum Syriae celebratum. Paulo ante Petav. τρυφαί pro τρυφαί; & deinde ἔχον pro ἔχων.

2 Haud dubitavi, cum W. vulgatam lectionem ἰδίᾳ πυθνόμενος, πῶς ἢ sic corrigere, reponendo διαπυθνόμενος ex Ald. Bas. Petav. Xyl. E. F. G. Voss. Gron. & πόση ex iisdem, Ald. & G. exceptis, in quibus est πῶς ἢ.

3 Iliad. X. 407.

4 R. δὲ vult tolli; W. cum δὲ mutari. Alterutrum necesse esse videtur, nisi statnas apodofin periodi longioris infra sequi, forte a vocibus ἐκ τέτῃ διίβ. vel a sequenti capite incipientem,
 ita

καὶ ἀπέστρεψε καὶ ἀνθεῖλκεν ὀπίσω, καὶ μυρίας περιέβαλλεν ἀρχολίας καὶ διατριβὰς ἐπιλαμβανομένη· πρῶτον αὐτῷ τὰ βαρβαρικά τῶν προσοίκων διετάραξεν, Ἰλλυρικὰς καὶ Τριβαλλικὰς μηχανωμένη πολέμου. οἷς μέχρι Σκυθίας τῆς παρ' Ἰστρον ἀποσπαθεῖς ἀπὸ τῶν ἄνω πράξεων, καὶ περιδραμῶν καὶ κατεργασάμενος πάντα κινδύνοις καὶ ἀγῶσι μεγάλοις, αὐτοῖς ὤρητο καὶ ἔσπευδε πρὸς τὴν διάβασιν πάλιν· ἡ δὲ πάλιν αὐτῷ τὰς Θήβας ἐνέσεισε, καὶ πῦλον Ἑλληνικὸν ἐμποδὼν κατέβηκε, καὶ δεινὴν πρὸς ἀνδρας ὁμοφύλους καὶ συγγενεῖς¹ διὰ Φόνος καὶ σιδήρος καὶ πυρὸς ἀνάγκην ἀμύνης, ἀτερπέσατον τέλος ἔχουσαν. ἐκ τότε διέβαινον, ὡς μὲν Φύλαρχος² Φησιν, ἡμερῶν τριάκοντα ἔχων ἐφόδιον ὡς δ' Ἀριστόβελος, ἑβδομήκοντα τάλαντα· τῶν δ' οἴκοι κτήματων³ καὶ προσόδων βασιλικῶν διένειμε τὰς πλείους τοῖς ἐγαίροις, μόνος δὲ Περδίκκας ἑδὲν ἔλαβε διδόντος, ἃ καὶ ἠρώτησε· Σαυτῷ δὲ τί καταλείπεις, Ἀλέξανδρε; τῷ δ' εἰπόντος, ὅτι τὰς ἐλπίδας· Οὐκὲν (ἔφη) καὶ⁴ ἡμεῖς τέτων μεθέξομεν· ἔ γὰρ δίκαιον τὰ σὰ λαμβάνειν, ἀλλὰ τὰ Δαρεῖς περιμένειν.

XII. Τίνες ἦσαν ἐλπίδες, ἐφ' αἷς διέβαινον εἰς Ἀσίαν Ἀλέξανδρος; ἔ τείχεσι πόλεων μυριάδων ἐκμετρημένη δύναμις, ἐδὲ σόλοι δι' ὄρων πλείοντες, ἐδὲ μάστιγες, ἐδὲ πέδιλοι, μανικὰ καὶ βάρβαρα κελασήρια θαλάσσης· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐν ἡμέτεροις, ἐν ὀλίγοις ὄπλοις Φιλοτιμία πολλή, καὶ ζῆλος ἡλικίας παρακλήλα, καὶ ἀμιλλὰ

ita ut plura interjacentia parenthetice sint sumenda. Petav. ἐνίσταται; deinde id Τριχαλικὰς; Ald. ἤε μέχρι pro οἷς μέ.

¹ Hercules, a quo Macedonum reges generis originem traherant, erat Thebis natus. Hinc Thebani συγγενεῖς dicuntur.

² Sic R. dedit pro vulg Φύλαρχος. Idem W. reposuit e Xyl. E. F. G on. Voff. Conf. pag. 34. h. v. cap. 3. exeunte, & not. 4. Fabr B. Gr T. II. p. 225.

³ Turn. V. Bong. οἰκημάτων.

⁴ Petav. ἔφη ὅτι καὶ ἡμεῖς.

λα περί δόξης καὶ ἀρετῆς ἐταίρων· αὐτὸς δ' εἶχεν ἐν
 ἑαυτῷ τὰς μεγάλας ἐλπίδας, εὐσέβειαν περί θεῶς, πί-
 σιν πρὸς Φίλους, εὐτέλειαν, ἐγκράτειαν, εὐποιίαν ¹,
 ἀφοβίαν πρὸς θάνατον, εὐψυχίαν, Φιλανθρωπίαν, ὁμι-
 λίαν εὐάρμοσον, ἀψευδὲς ἦθος, εὐσάθειαν ἐν βηλαῖς,
 τάχος ἐν πράξεσι, ἔρωτα ² δόξης, προαιρέσιν ἐν τῷ
 καλῷ τελεσιργόν. Ὅμηρος ³ μὲν γὰρ ἔπρεπόντως, ἀδὲ
 πιθανῶς, τὸ Ἀγαμέμνονος κέλευστος ἐκ τριῶν συνήρμοσεν
 εἰκόνων, ὁμοιώσας·

Ὅμματα καὶ κεφαλὴν Ἰκελος Διὶ τερπιπεραύνω,

Ἄρει δὲ ζώνην, σέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

τὴν δὲ Ἀλεξάνδρου Φύσιν, εἶπερ ἐκ πολλῶν συνήρμοσε
 καὶ συνέθηκεν ἀρετῶν ὁ γεννήσας θεός, ἄρα ἐκ ἂν εἴ-
 ποιμεν ἔχειν φρόνημα μὲν τὸ Κύριε, σωφροσύνην δὲ τὴν
 Ἀγχισίλας, σύνεσιν δὲ τὴν Θεμισοκλέες, ἐμπειρίαν δὲ
 τὴν Φιλίππε, τόλμαν δὲ τὴν Βρασιδε, δεινότητα δὲ καὶ
 πολιτείαν τὴν Περικλέες; τῶν δὲ ἔτι παλαιότερων, σω-
 φρονέστερος μὲν Ἀγαμέμνονος· (ὁ μὲν γὰρ προέκρινε
 τῆς νομίμης κηριδίας ⁴ τὴν αἰχμάλωτον· ὁ δὲ, καὶ πρὶν
 ἢ γῆμαι, τῶν ἀλισκομένων ἀπέιχετο) μεγαλοψυχότερος
 δὲ Ἀχιλλέως· (ὁ μὲν γὰρ χρημάτων ὀλίγων τὸν Ἐκίλο-
 ρος νεκρὸν ἀπελύτρωσεν· ὁ δὲ πολλοῖς χρήμασι Δαρειῶν
 ἔθαψε· καὶ ὁ μὲν παρὰ τῶν Φίλων δῶρα καὶ μισθὸν ἀν-
 τί τῆς ὀργῆς διαλλαγεῖς ἔλαβεν· ὁ δὲ τὰς πολεμίας κρα-
 τῶν, ἐπλάτιζεν) εὐσεβέστερος δὲ Διομήδης· (ὁ μὲν γὰρ
 θεοῖς μάχεσθαι ἦν ἕτοιμος· ὁ δὲ πάντα τὰς θεῶς ⁵
 ἐνό-

¹ Recepi cum W. εὐποιίαν ex Petav. E. Voss. Gron. accedente Perotti versione — *munificentiam*. Vulgo ἐμπειρίαν.

² Recepi sic e R. mente. Vulgo πρῶτα δόξης. Quae W. conjicit πρὸς τὸ δοξάν, vitiose impressa videntur. Nic. Perott. haec non exprimit.

³ Il. II. 478. 479.

⁴ Turn. Bong. Petav. E. F. Voss. Gron. γαμειτῆς.

⁵ R. susp. πάντα σὺν τοῖς θεοῖς κατορθῶν, eam sibi legem ferebat, ut omnia cum diis, diis propitiis & secundantibus, ad optatum finem perduceret.

ἐνόμιζε κατορθῶν) ποθεινότερος δὲ τοῖς προσήκεισιν Ὀδυσσέως. (ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἢ τεκῆσα διὰ λύπην ἀπέθανε· τῆτω δὲ ἢ τῆ πολεμίας μήτηρ ὑπ' εὐνοίας συν- κπέθανε ¹.)

XIII. Τὸ δ' ὅλον, εἰ μὲν καὶ Σόλων διὰ τύχην ἐπολιτεύσατο, καὶ Μιλτιάδης διὰ τύχην ἐστρατήγησε, καὶ Ἀριστείδης ἀπὸ τύχης ἦν δίκαιος, ἔθεν ἄρα τῆς ἀρετῆς ἔργον ἐστίν, ἀλλ' ὄνομα τῆτο ² καὶ λόγος ἔχων δέξαν ἕλλως διέξεισι τῆ βία, πλατῆόμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν καὶ τῶν νομοθετῶν. εἰ δὲ τῆτων καὶ τῶν ὁμοίων ἀνδρῶν ἕκαστος πένης μὲν, ἢ πλέσιος, ἢ ἀθηνῆς, ἢ ἰχυρός, ἢ ἄμορφος, ἢ καλός, ἢ εὐγῆρος, ἢ ἠκύμορος, διὰ τύχην γέγονε· μέγαν δὲ στρατηγόν, καὶ μέγαν νομοθέτην, καὶ μέγαν ἐν ἀρχαῖς καὶ πολιτείαις ἕκαστος ἑαυτὸν ἀρετῆ καὶ λόγῳ παρέχῃκε. Φέρε θεῶ ³ τὸν Ἀλέξανδρον ἅπασι παραβάλλων. Σόλων χρεῶν ἀποκοπῆν ἐν Ἀθῆναις ἐποίησε, σεισάχθειαν προσαγορεύσας. Ἀλέξανδρος δὲ τοῖς τὰ χρεῖα δανείσασιν ⁴, ὑπὲρ τῶν ὀφειλόντων αὐτὸς ἐξέτισε. Περικλῆς Φορολογῆσας τῆς Ἑλλάδας, ἐκ τῶν χρημάτων ἐκῆσμησεν ἱεροῖς τὴν ἀκρόπολιν. Ἀλέξανδρος δὲ τὰ τῶν βαρβάρων χρήματα λαβῶν, ἔπεμψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ναὺς τοῖς θεοῖς ἀπὸ ⁵ μυρίων ταλάντων οἰκοδομῆσαι κελεύσας. Βρασίδαν ἐν τῇ Ἑλλάδι ⁶ περιβόητον ἐποίησε τὸ πρὸς Μεθώνην διαδραμεῖν τὸ στρατόπεδον τῶν πολεμίων, βαλλόμενον παρὰ τὴν θάλατταν. Ἀλεξάνδρῳ δ' ἐν Ὀξυδράκαις τὸ δεινὸν ἐκεῖνο πῆ-
δημα

¹ Loca Homeri, ad quae Plut. in his respicit, haec sunt: II. I, 112. XXIV, 228. Isg. XIX, 243. Isg. V, 330. Odyss. XV, 357.

² R. Isfp. μόνον αὐτ κενόν. Ald. deinde ἄλλος.

³ Cur Frft. R. W. θεῶ? Reposui absque jota subscr. e Baf. & Steph. Paulo ante Petav. ἕκαστον.

⁴ Petav. τὰ χρεῖα τοῖς δανείσασιν.

⁵ Petav. ὑπὸ, omisso simul sequenti οἰκοδομῳ.

⁶ Thucyd. II. 25. Petav. mox βαλλόμενον περὶ τ. θ.

δημα καὶ ἄπισον ἀκέσσι, καὶ θεωμένοις φοβερόν, ἐκ τειχῶν ἀφέντος ἑαυτὸν εἰς τὰς πολεμίας, δόρασι καὶ βέλεσι καὶ ξίφεσι γυμνοῖς ἐκδεχομένους ¹, τίνι ἂν τις εἰκάσειεν; ἢ πυρὶ κεραυνίῳ βλαγέτι, καὶ φερομένῳ μετὰ πνεύματος, οἷον ἐπὶ γῆν κατέσκηψε φάσμα φοῖβε φλογοειδέσιν ὄπλοις περιλαμπόμενον ²; οἱ δὲ τοπρῶτον ἐκπλαγύντες ἅμα φρίκη διέτρεσαν ³ καὶ ἀνεχώρησαν· εἶτα ὡς ἑώρων ἀνδρωπον ἕνα πολλοῖς ἐπιφερόμενον, ἐντέσησαν. ἐνταῦθα ἄρα ἡ τύχη μεγάλη καὶ λαμπρὰ διέφηνεν ⁴ ἔργα τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον εὐμενείας, ὅτε αὐτὸν μὲν εἰς χωρίον ἄσημον καὶ βάρβαρον ἐμβαλῆσα, κατέκλεισε καὶ περιετείχισε, τὰς δὲ ὑπὸ σπκῶς ἐπιβοηθῆντας ἐξώθεν καὶ τῶν τειχῶν ἐφιεμένους, κλάσασα καὶ συντρίψασα τὰς κλίμακας, ὑπεσκέλισε καὶ κατεκρήμνισε· τριῶν δὲ, ὅπερ ἐφθῆσαν μόνοι τῆ τείχεος λαβέδαι καὶ καθέντες ⁵ ἑαυτὰς περισῆναι τῷ βασιλεῖ, τὸν μὲν εὐθὺς ἀνήρπασε καὶ προανείλεν· ὁ δὲ, τοξεύμασι πολλοῖς διαπεπαρμένος, ὅσον ὄρῳ καὶ συναιδιάνεσθαι μόνον ἀπεῖχε

¹ Dedi sic e Petav. R. legi ita iubente, ut redeat ad πολέμια. Vulgo ἐκδεχομένοις.

² Pro Φοῖβε W. mavult Φόβη, suspicans tamen, ne esse quidem fortasse a Plutarcho, cum absit ab omnibus ejus libris, Ald. Bas. Xyl. Nec habet Petav. Pro περιλαμπόμενον R. mavult περιλαμπομένη, sole suis radiis ardentia collustrante arma.

³ R. monet, sibi ignotum esse verbum διατρεῖν, & vix videri commodum: quare legit φρίκη, νῆ Δι', ἔτρεσαν. At si Hesychium consulas, non erit, quod mutes. Habet idem διέτρεσαν — διέφηνον, ἠύλαβήθησαν.

⁴ Petav. διέβην, ut vox non plene scripta esse videatur.

⁵ Dedi sic cum W. quod R. dari voluit, e Turn. V. Bong. Petav. accedentibus E. F. Voff. Coll. Mur. Schott. Anon. — qui se demiserant, deorsum coniecerant. Vulgo καταθέτες. R. simul maluit τὸν βασιλέα, cum περιέσασθαι τινα, non τινὲ dicatur. Non desunt tamen exempla hujus quoque constructionis, qualia jam e lexicis colligere licet. W. autem susp. παρῆσαν, quod loco variae lectionis in margine habet F.

εἶχε τῷ τεθνήσκειναι. κεναὶ δ' ἔξωθεν προσδρομαὶ καὶ ἀλαλαγμοὶ Μακεδόνων, ἢ μηχανῆς τινος, ἐκ ὀργάνων παρόντων, ἀλλ' ὑπὸ σπαδῆς ξίφεσι τυπνόντων τὰ τείχη, καὶ χερσὶ γυμναῖς παραρῖψαι καὶ μονοῦ διαφραγεῖν βιαζομένων. ὁ δ' εὐτυχῆς βασιλεὺς, καὶ ὑπὸ τῆς τύχης φυλαττόμενος αἰεὶ καὶ δορυφορέμενος, ὡς περ Θηρίον ἀρκυσιν ἐνχεθεῖς, ἔρημος καὶ ἀβοήθητος, ἔχ' ὑπὲρ Σέσων, ἐδὲ Βαβυλῶνος, ἐδὲ Βάνηρα λαβεῖν ¹, ἐδὲ τὸ μέγα τῷ Πάρι κρατῆσαι τοῖς γὰρ ἐνδόξοις καὶ μεγάλοις ἀγῶσι, κἂν δυστυχῶνται, τὸ γὰρ αἰχρὸν ἢ πρόσσειν· ἀλλ' ἔτιω δύσερις ἦν καὶ βύσκανος ² ἢ τύχη, καὶ Φιλοβάρβαρος καὶ μισαλέξανδρος, ὡς μὴ τὸ σῶμα μόνον αὐτῷ μηδὲ τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὴν δόξαν ἀνελεῖν, ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ, καὶ διαφθεῖραι τὴν εὐκλειαν. ἢ γὰρ παρ' Εὐφράτην Ἀλέξανδρον, ἢ Ἰθάσπην πεσόντα κείθαι, δεινὸν ἦν, ἐδ' ἀγευνὲς, ἐν χερσὶ Δαρεῖς γενόμενον, καὶ ἵπποις καὶ ξίφεσι καὶ κοπίσι Περσῶν ἀμυνομένων ὑπὲρ ³ τῷ βασιλέως ἀποθανεῖν· ἐδὲ τῶν Βαβυλῶνος ἐπιβαίνοντα τειχῶν σφαλῆναι, καὶ πεσεῖν ἀπ' ἐλπίδος μεγάλης. ἔτιω Πελοπίδας καὶ Ἐπαμινώνδας ⁴. ἀρετῆς ὁ τέτων θάνατος ἦν, ἢ δυστυχίας ἐπὶ τηλικέτοις. τῆς δὲ νῦν ἐξεταζομένης τύχης οἶον τὸ ἔργον; ἐν ἔχατι ⁵ βαρβάρου παραποταμίας, καὶ τείχεσιν ἀδόξου πόλεως

¹ R. mavult ἐδὲ τῷ Βάνηρα λαβεῖν. Ald. & Bas. βαλεῖν. Deest porro verbum finitum, e. c. ἡγωνία, vel ἐκινδύνευσεν, quod R. monet. W. cui sequens τὸ μέγα vix sanum videtur; iudice, legendum est ἐνεχέθη pro ἐνχεθεῖς, nisi in hoc ipso τὸ μέγα lateat verbum. Nic Perott. legisse videtur τῷ μεγάλῃ Πάρι.

² Petav. ἔτιω δύσερις καὶ βύσκανος ἦν.

³ Turn. V. Bong. περί.

⁴ R. monet, posse quidem post Epaminondae nomen e superioribus arcessitum subaudiri ἔπεσον; mavult tamen ἔτιω, ὡς Πελοπίδας.

⁵ Sic e w. mente dare haud dubitavi. Vulgo ἔχατια. R. voluit ἔχατια.

λίχνης περιβαλλάσης ¹ καὶ ἀποκρυψάσης τὸν τῆς οἴκου μένης βασιλέα καὶ κύριον, ὅπλοις ἀτίμοις καὶ σκεύεσσι τοῖς παρατυχεῖσι τυπτόμενον καὶ βαλλόμενον ἀπολέθαι. καὶ γὰρ κοπίδι τὴν κεφαλὴν διὰ τῆς κράνης ἐπλήγη, καὶ βέλει τις ἀπὸ τόξε τὸν θώρακα διέκοψεν, ἔ τοῖς περὶ τὸν μασὸν ἐνερειθέντος ὁσέοις καὶ καταπαγέντος, ὁ μὲν καυλὸς ἐξεῖχε βαρύνων, τῆς δὲ ἀκίδος ὁ σίδηρος τεσσάρων δακτύλων εὖρος ἔχε, καὶ πέντε μῆκος. ἔχατον δὲ τῶν δεινῶν, ὁ μὲν ἡμύνετο τὰς κατὰ σῶμα, καὶ τὸν βαλόντα καὶ πελάσαι τολμήσαντα μετὰ ξίφους, αὐτὸς τῷ ἐγχειριδίῳ φθάσας κατέβαλε καὶ ἀπέκλειεν. ἐν τῷ τῶν δὲ τις δραμῶν ἐκ μύλωνος, ὑπέρω κατὰ τῆς αὐχένος ² ὅπισθεν πληγὴν κατήνεγκεν, ἢ συνέχεε τὴν αἵδησιν αὐτῆς σιοτωθέντος· ἢ δ' ἀρετὴ παρῆν, θάρσος μὲν αὐτῷ, βίωμην δὲ καὶ σπαδὴν τοῖς περὶ αὐτὸν ἐμποῖσσα. Λημναῖοι γὰρ καὶ Πτολεμαῖοι, καὶ Λεοννάτοι, καὶ ὅσοι τὸ τεῖχος ὑπερκαταβάντες ³, ἢ ῥήξαντες ἔησαν πρὸ αὐτῆς, τεῖχος ἀρετῆς ἦσαν, εὐνοία καὶ Φιλία τῆς βασιλέως τὰ σώματα καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰς ψυχὰς προβαλλόμενοι. ἔ γὰρ διὰ ⁴ τύχην ἀγαθῶν βασιλέων ἕτεροι προαποθνήσκουσιν ἐκασίως καὶ προκινδυνεύουσιν, ἀλλ' ἔρωτι τῆς ἀρετῆς, ὡσπερ ὑπὸ Φίλτρων μέλιται, τῷ ἄρχοντι προσέρχονται καὶ προσπεφύκασι. τίς ἐν ἐκείνῳ εἶποι τότε παρὼν ἀκίνδυνος θεατῆς, ὅτι τύχης μέγαν ἀγῶνα κατ' ἀρετῆς θεᾶται, καὶ τὸ μὲν βάρβαρον παρ' ἀξίαν ἐπικρατεῖ διὰ τύχην, τὸ δ' Ἕλλητικὸν ἀντέχει παρὰ δύναμιν δι' ἀρετὴν; καὶ μὲν ἐκεῖνοι περιγέωνται, τύχης καὶ δαίμονος φθονεῖ καὶ νεμέσεως ⁵ ἔσαι τὸ ἔργον· ἂν δὲ ἔται κρατήσωσιν, ἀρετῆ καὶ

¹ Petav. περιβαλλάσης. Idem deinde μασόν.

² Petav. ἐγχειριδίῳ φθάσας πέρω κατὰ τῆς αὐχ. omisiss interjacentibus.

³ R. mavult ὑπερβάντες absque κατὰ.

⁴ Petav. βαλλόμενοι. ησθ) δια.

⁵ Petav. γενέσεως.

καὶ τόλμα καὶ Φιλία καὶ πίστις ἐξοίσεται τὸ νικητήριον. ταῦτα γὰρ μόνα παρῆν Ἀλεξάνδρῳ ¹. τῆς δ' ἄλλης δυνάμειος καὶ παρασκευῆς, καὶ σόλων, καὶ ἵππων, καὶ στραπέδων, μέσον ἔθηκεν ἡ τύχη τὸ τεῖχος. ἐτρέψαντο μὲν ἔν τῆς βαρβάρους οἱ Μακεδόνες, καὶ πεσῶσιν αὐτοῖς ἐπικατέσκαψαν τὴν πόλιν. Ἀλεξάνδρῳ δ' ἔδεν ἦν ὄφελος. ἤρπασο ² γὰρ μετὰ τῆ βέλους, καὶ τὸν πόλεμον ἐν τοῖς σπλάγχθοις εἶχε, καὶ δεσμός ἦν αὐτῷ καὶ ἦλος τὸ τόξευμα τῆ θάρακος πρὸς τὸ σῶμα· καὶ σπᾶσαι μὲν ὡσπερ ἐν ῥίζῃς τῆ τραύματος βιαζομένοις ἐκ ὑπήκεν ὁ σίδηρος, ἔδραν ἔχων τὰ πρὸ τῆς καρδίας σερεὰ τῆ σήθους· ἐκπρίσαι δὲ τῆ δόνακος ἐκ ἐθάρρουν τὰ πρῶχον, ἀλλ' ἐφοβῆντο, μήπως σπαραγμῷ χιζόμενον τὸ ὄσέον, ὑπερβολὰς ἀλγηδόνων παράσχη, καὶ ῥῆξις αἵματος ἐκ βάθους γένηται. πολλὴν δὲ ἀπορίαν καὶ διατριβὴν ὄρων αὐτός, ἐπεχείρησεν ἐν χρῶ τῆ θάρακος ἀποτέμνειν τῷ ξιφιδίῳ τὸν ὄισόν· ἠτόνει δὲ ἡ χεὶρ, καὶ βάρος εἶχε ναρκῶδες ὑπὸ φλεγμονῆς τῆ τραύματος· ἐκέλευεν ³ ἔν ἀπλεῖσαι, καὶ μὴ δεδιέναι, τῆς ἀτρώτης θάρρουνων. καὶ τοῖς μὲν ἐλοιδορεῖτο κλαίεσι καὶ περιπαθῶσι, τῆς δὲ, λειποτάνας ἀπεκάλει, μὴ τολμῶντας αὐτῷ βοηθεῖν. ἐβόα δὲ πρὸς τῆς ἐταίρους· Μηδεὶς ἔσω μηδὲ ὑπὲρ ἐμῆ δειλός· ἀπιστῆμαι μὴ φοβεῖσθαι θάνατον, εἰ ⁴ τὸν ἐμὸν φοβεῖσθε ὑμεῖς.

1 Quae sequuntur τῆς δ' ἄλλης — Ἀλεξάνδρῳ δ', omissa sunt a Petav.

2 R. suspectum est ἤρπασο. Quaerit, num ἀνήρπασο — iam erat in an. in: in salus ejus, ut venendum esset, ne unquam e vulso telo anima quoque ejus avolaret. Nic. Perott. — qui telo iransfixus erat.

3 Petav ἐκέλευεν

4 abest hoc εἰ a Petav. Pro φοβεῖσθε Ald. Val. φοβεῖσθαι.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΟΤΕΡΟΝ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΝ

Η ΚΑΤΑ

ΣΟΦΙΑΝ ΕΝΔΟΞΟΤΕΡΟΙ.

Ταῦτα ¹ ὀρθῶς μὲν ἐκεῖνος εἶπε πρὸς τὰς μεθ' ἑαυ-
 τὸν στρατηγὰς, οἷς πάροδον ἐπὶ τὰς ὕπερον πράξεις
 ἔδωκεν ἐξελάσας τὸν βάρβαρον, καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλευ-
 θερώσας· ὀρθῶς δ' εἰρήσεται καὶ πρὸς τὰς ἐπὶ τοῖς λό-
 γοις μέγα Φρονῆντας. ἂν γὰρ ἀνέλθῃς τὰς πράττοντας,
 ἔχῃ ἔξεις τὰς γράφοντας. ἄνελε τὴν Περικλέες πολι-
 τεῖαν, καὶ τὰ ναύμαχα πρὸς Ῥίῳ Φορμίωνος τρόπαια,
 καὶ τὰς περὶ Κύθηρα καὶ Μέγαρα καὶ Κόρινθον ἀνδρα-
 γαθίας Νικίαι, καὶ τὴν Δημοθένης Πύλον, καὶ τὰς
 Κλέωνος τετρακοσίαις αἰχμαλώτους, καὶ Τολμίδαν ² Πε-
 λοπόννησον περιπλέοντα, καὶ Μυρωνίδην νικῶντα Βοιω-
 τὰς ἐν Οἰνοφύτοις· καὶ Θεκυδίδης σοὶ διαγέγραπται.
 ἄνελε τὰ περὶ Ἑλλάσποντον Ἀλκιβιάδου νεανιεύματα,
 καὶ τὰ πρὸς Λέσβου Θρασύλλου ³, καὶ τὴν ὑπὸ Θηραμέ-
 νου τῆς ὀλιγαρχίας κατάλυσιν, καὶ Θρασύβουλον καὶ Ἀρ-
 χιππον ⁴, καὶ τὰς ἀπὸ Φυλῆς ἐβδομήκοντα κατὰ τῆς
 Σπαρτιατῶν ἡγεμονίας ἀνισαμένους, καὶ Κόωνα πάλιν
 ἐμβιβάζοντα τὰς Ἀθήνας εἰς τὴν θάλατταν· καὶ Κρά-
 τιπ-

¹ Xyl. R. & W. monent, initium deesse, ejusque proximi-
 mam partem fuisse dictum Themistoclis de Diebus Festo & Po-
 stero. Vid. de hoc pag. 14. h. v.

² Dedi cum W. Τολμίδαν, Xyl. & R. jubentibus ex Thu-
 cyd. I, 109. & 112. Est quoque varia lectio cod. G. Vulgo
 Τολμίαν.

³ Apud Xenophontem hoc nomen unico λ exaratum pro-
 stare, monet R.

⁴ Emendandum esse Ἀρχῖνον, monent R. & W.

τιππος ¹ ανήρηται. Ξενοφῶν μὲν γὰρ αὐτὸς ἐαυτῷ γέγονεν ἰσορία, γράψας ἃ ἐπρατήγησε καὶ κατώρθωσε, καὶ Θεμισογένη ² περὶ τῶν συντετάχθαι τὸν Συβρῆκῆσιον, ἵνα πισύτερος ἢ διηγόμενος ἐαυτὸν ὡς ἄλλοι, ἐτέρω τῆν τῶν λόγων δόξαν χαριζόμενος. οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἰσορικοί, Κλεινόδημοι ³, Δίυλοι ⁴, Φιλόχορος, Φύλαρχος ⁵, ἀλλοτρῶν γεγόνασιν ἔργων ⁶, ὡσπερ δραμάτων, ὑποκριταί, τὰς τῶν στρατηγῶν καὶ βασιλέων πράξεις διατιθέμενοι, καὶ ταῖς ἐκείνων ὑποδύομενοι μνήμας, ἵνα ὡς αὐγῆς τινος καὶ φωτὸς μετάχωσιν. ἀνακλιᾶται γὰρ ἀπὸ τῶν πραττόντων ἐπὶ τὰς γράφοντας καὶ ἀναλάμπει δόξης εἰδῶλον ⁷, ἀλλοτρίας ἐμφαινομένης διὰ τῶν λόγων τῆς πράξεως, ὡς ἐν ἐσόπῳ.

II. Πολλῶν μὲν δὴ καὶ ἄλλων ἡ πόλις ἤδε μήτηρ καὶ τροφὸς εὐμενῆς τεχνῶν γέγονε, τὰς μὲν εὐραμένη καὶ ἀναφήνασα πρώτη, ταῖς δὲ δύναμιν προσδεῖσα καὶ τιμὴν καὶ αὐξήσειν· ἐχ ἤμιστα δὲ ὑπ' αὐτῆς ζωγραφία προῆκται καὶ κειόσμηται. καὶ γὰρ Ἀπολλόδωρος ὁ ζω-

F 2

γρά-

¹ Cratippus Thucydidæ fuit æqualis eumque supplevit. Vid. Fabric. B. Gr. T. I. p. 369. R.

² Xyl. monet, γράψας esse repetendum ἀπὸ τῆ κοινῆ, nisi aliquid desit. Locus Xenophontis est initio tertii Ἑλληνικῶν. Turn. V. Bong. Θεμισογένεια — τῷ Συρακασίῳ.

³ Xyl. notat, se nescire, quid historiae Clinodemus scripserit, atque adeo an hoc nomen sit integrum; citari quidem apud Plut. & alios & Cleodemum & Clidemum historicos; at non constare, an ista nomina omnia eodem recidant. W. susp. Κλειδήμοι.

⁴ Gemino λ hoc nomen esse exarandum, monet Xyl. nec non R. ex Wesseling. ad Diodor. Sic. II. p. 93. Conf. Voff. de Histor. Gr. p. 360.

⁵ Sic R. dedit. Vulgo Φίλαρχος. Retinet hanc scripturam W. licet probabilius legendum censet Φύλαρχος. In Orat. altera de fort. & virt. Alex. c. XI. sic correxit pag. 75.

⁶ Dari hoc voluit R. & dedi e Turn. V. Bong. cum W. accedentibus Pol. Leonie. Schott. Anon. Mez. Vulgo ἐράτων.

⁷ Comma post ἀλλοτρίας promovendum censuit R.

γράφος, ἀνθρώπων πρῶτος ἐξευρών Φθοράν¹ καὶ ἀπό-
 χρωσιν σκιάς, Ἀθηναῖος ἦν. ἔ τοῖς ἔργοις ἐπιγέγρα-
 πται· Μωμήσεται τις μάλλον, ἢ μιμήσεται. καὶ Εὐ-
 Φράνωρ καὶ Νικίας καὶ Ἀσκληπιόδωρος, καὶ Πλεισταί-
 νετος, ὁ Φειδίας ἀδελφός, οἱ μὲν στρατηγὸς ἔγραψαν νι-
 κῶντας, οἱ δὲ μάχας, οἱ δὲ ἥρωας· ὥσπερ ΕὐΦράνωρ
 τὸν Θησέα τὸν ἑαυτῷ τῷ Παρράσιε παρέβαλε, λέγων τὸν
 μὲν ἐκείνους ῥόδα βεβρωκέναι, τὸν δὲ ἑαυτῷ κρέα βίβια.
 τῷ γὰρ ὄντι γλαφυρῶς ὁ Παρράσιε γέγραπται, καὶ πε-
 ποιήται, καὶ τι προσέοικε². τὸν δ' ΕὐΦράνωρος ἰδὼν
 τις, εἶπεν ἐκ ἀφύως τις³

Δῆμον Ἐρεχθίδης μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 Θρέψε Διὸς θυγάτηρ.

γέγραφε δὲ καὶ τὴν ἐν Μαντινεῖα πρὸς Ἐπαμινάνδαν
 ἵππομαχίαν ἐκ ἀνευθασιάσως ΕὐΦράνωρ. τὸ δ' ἔργον
 ἔχεν ἔτως· Ἐπαμινώνδας Θηβαῖος⁴ ἀπὸ τῆς ἐν Λεύκ-
 τροις μάχης ἀρτεῖς μέγας, ἐπεμβῆναι τῇ Σπάρτῃ πεσά-
 σῃ, καὶ πατήσῃαι τὸ Φρόνημα καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς πό-
 λεως ἠθέλησε. καὶ πρῶτα μὲν ἐμβαλὼν ἐπ' αὐτῷ μυριάσι
 στρατῷ, διεπόρθησε τὴν χώραν, καὶ τὰς περιοίκους⁵ ἀπ-
 ἔσησεν

1 R. notat, se non satis intelligere, quid sibi velit Φθοράν, nec tamen audere, id, quod aliquando conjecerit Φωτὸς Φθοράν — in lucem proferre. Xyl. vertit: *colorum temperationem diversorum*, ductus loco Plat. Sympos. VIII. quaest. V. τὰς μίξεις τῶν χρωμάτων οἱ ζωγράφοι Φθορὰς ὀνομάζουσι. De Apollodoro pictore conf. Plin. H. N. 35. Ibidem quoque fit mentio Euphranoris, Niciae, & Asclepiodori.

2 Locus vitii suspectus. R. iudice, Plutarchus dedisse videtur καὶ ἔτι ἡρώϊ ἀρχαίῳ προσέοικε. W. autem verisimillimam emendandi rationem censet καὶ πεποιήται . . . καὶ τι προσέοικε, ut prius notet *factum esse* Epigramma in illam tabulam: posterius sit una ex reliquiis Epigrammatis.

3 R. aut delendum censet τις, aut cum ἰδὼν, vel ἰδῶν, vel Διῷ mutandum. Versus est Hom. Iliad. II, 547. sq.

4 R. mavult ὁ Θηβαῖος.

5 R. docente, hoc nomen erat proprium foederatis Lacedaemoniorum, qui Spartanis quodammodo parebant, & eorum protectione fruebantur.

ἔστησεν αὐτῶν· ἔπειτα περὶ Μαντίνειαν ἀντιταταγμένους εἰς μάχην πρόκαλεῖτο. μὴ βελομένων δὲ μηδὲ τολμώντων, ἀλλὰ τὴν Ἀθήνησιν ἐπικυρίαν ἐκδεχομέναν, νυκτὸς ἕρας καὶ λαθῶν ἅπαντας εἰς τὴν Λακωνικὴν κατέβη, καὶ μικρῶ ἔφθη τὴν πόλιν ἔρημον ἐξ ἐφόδου λαβεῖν καὶ καταχεῖν. αἰδομένων δὲ τῶν συμμάχων, καὶ βοήθειας τάχος¹ πρὸς τὴν πόλιν γενομένης, ὑπέδειξε μὲν² ὡς αὐτοῖς ἐπὶ λεηλασίαν καὶ Φθορὰν τῆς χώρας τρεψόμενος· ἐξαπατήσας δὲ καὶ κατακοιμίσας ἔτω τὰς πολέμους, ἀνέζευξε νυκτὸς ἐκ τῆς Λακωνικῆς· καὶ διαδρομῶν εἰς³ τὴν μεταξὺ χώραν, ἐπεφαίνετο τοῖς Μαντινεῦσιν ἀπροσδόκητος, καὶ διαβηλευομένοις⁴ αὐτοῖς ἀκμὴν τῷ πέμπειν τὴν εἰς Λακεδαίμονα βοήθειαν, εὐθέως ὀπλιζέσθαι προσέταξε τοῖς Θηβαίοις. οἱ μὲν ἔν Θηβαῖοι μέγα φρονεῦντες ἐν τοῖς ὅπλοις, ἐπεφέρντο καὶ περιελάμβανον κύκλω τὰ τείχη. τῶν δὲ Μαντινέων ἐκπληξίς ἦν καὶ ἀλαλαγμὸς καὶ διαδρομὴ, ὡς ρεῦμα τὴν δύναμιν ἀθρόαν ἐμπίπτεσαν ὥσαυται μὴ δυναμένων⁵, μηδ' ἐπινοήτων βοήθειαν. ἐν τέτρω δὲ καιρῶ καὶ τύχης Ἀθηναῖοι κατέβαινον ἀπὸ τῶν ἄκρων εἰς τὴν Μαντινικὴν, ἐκ εἰδότες τὴν ῥοπήν, ἐδὲ τὴν ὀξύτητα τῷ ἀγῶνος, ἀλλ' ὁδῶ πορευόμενοι κατ' ἡσυχίαν· ὡς δὲ τις αὐτῶν ἐκδρομῶν

F 3

μῶν

1 R. *ispr.* βοήθειας ὅσον τάχος, *hand quidem ignorans, saepe τάχος pro ταχέως usurpari, ut πέραι pro ἐπὶ πέραιτι, τέλοι pro ἐν τέλει.* W. *manult ταχέως.*

2 *Subaudiendum, R. monente, ἐμφασιν.*

3 R. *eis delendam censet.* *Consentit W. & post χώραν inē feri vult ἔωθεν.*

4 *Sic Xyl. & R. legi voluerunt — dum adhuc deliberarent — dedique cum W. e Turn. & Bong. adfentientibus G. Coll. Mar. Leonie. Schott. Vulgo διαβηλευόμενος.*

5 R. *sic distinguit & legit: διαδρομή, ὡς ρεῦμα, τὴν δύναμιν, ἀθρόαν ἐμπίπτεσαν, ἀνώσαυται vel ἀπώσαυται μὴ δυναμένων, discursatio hominum ruentis in se tota vi hostilis exercitus malem, velut torrentis, a se amoliri haud valentium. Vulgo est comma post ὥσαυται, quod delevi.*

μῶν ἀπήγγειλε τὸν κίνδυνον, ὀλίγοι μὲν ὄντες ὡς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, ἐξ ἁδὲ δὲ κευμηκότες, ἐδενὸς δὲ τῶν ἄλλων συμμάχων παρόντος, ὁμῶς εὐθὺς εἰς τάξιν καθίσταντο τοῖς πλείστοις ¹. οἱ δ' Ἴππεῖς διασκευασάμενοι καὶ προεξελάσαντες ², ὑπὸ τὰς πύλας αὐτὰς καὶ τὸ τεῖχος ἔβητο καρτερὰν ἵππομαχίαν· καὶ κρατήσαντες, ἐκ τῶν χειρῶν τῆ Ἐπαμινώνδα ἀφείλοντο τὴν Μαντίνειαν. τῆτο τὸ ἔργον Εὐφράνωρ ἔγραψε, καὶ πάρεσιν ὄραν ἐν εἰκόνι, τῆς μάχης τὸ σύγγραμμα ³, καὶ τὴν ἀντέρεισιν ἀλκῆς καὶ θυμῆ καὶ πνεύματος γέμεσαν. ἅμ' ἐκ ἂν οἶμαι τὴν ζωγράφου κρίσιν προσδείητε πρὸς τὸν στρατηγὸν ⁴, ἃδ' ἀνάχοιθε τῶν προτιμώντων τὸν πίνακα τῆ τροπαίῃς, καὶ τὸ μίμημα τῆς ἀληθείας.

III. Πλὴν ὁ Σιμωνίδης, τὴν μὲν ζωγραφίαν, ποίησιν σιωπᾶσαν προσαγορεύει ⁵, τὴν δὲ ποίησιν, ζωγραφίαν λαλῶσαν. ἃς γὰρ οἱ ζωγράφοι πράξεις ὡς γινόμενας δεικνύουσι, ταῦτας οἱ λόγοι γεγενημένας διηγῶνται καὶ

¹ R. docente, pro maxima sui numeri parte. W. legendum censet τοῖς ὀπλίταις vel τοῖς πεζοῖς.

² Sic W. & R. legi voluerunt, dedique — evecti e reliquis & praegressi reliquam gregem subsequenter. Vulgo προεξελάσαντες.

³ Non quadrare τὸ σύγγραμμα, Xyl. monuit. R. conjecerat quidem σύστημα τῆς μάχης, consensionem copiarum confertiarum in pugnaudo, vel σύρρηγμα, collisionem; postea tamen vulgatam tueri conatur, ut σύγγραμμα μάχης ἐν εἰκόνι eleganter & metaphoricè sit dictum pro pictura pugnae. W. mavult σύρρηγμα cum Mez.

⁴ R. falsp. πρὸς τὴν τῆ στρατηγῆ — *judicium pictoris ad latus iudicii imperatorii non, opinor, ponetis* — non profecto existimem, vos pictoris prudentiam cum imperatoris (is erat Hegelochus) comparaturos. Paulo ante W. legi vult τῷ ζωγράφῳ κρίσιν προσδείητε.

⁵ Sic dandum fuit cum W. quod cod. E. pro varia lectione annotatum habet, nisi cum R. statuere praestet post ὁ Σιμωνίδης δεesse ἐρῶσι ἀπεικόνισε. Vulgo προσαγορεύων.

καὶ συγγράφασιν. εἰ δὲ οἱ μὲν χρώμασι καὶ χήμασι, οἱ δ' ἑνόμασι καὶ λέξεσι ταυτὰ ¹ δηλοῦσιν. ἕλη καὶ τρόποις μιμήσεως διαφέρουσι ², τέλος δ' ἀμφοτέροις ἐν ὑπόκειται, καὶ τῶν ἰσορικῶν κράτιστος ὁ τὴν διήγησιν ὡσπερ γραφὴν πάθει καὶ προσώποις εἰδωλοποιήσας. ὁ γὰρ Θεουκιδίδης ἀεὶ τῷ λόγῳ πρὸς ταύτην ἀμιλλᾶται τὴν ἐνάργειαν, οἷον θεατὴν ποιῆσαι τὸν ἀκροατὴν, καὶ τὰ γινόμενα περὶ τὰς ὁρῶντας ³ ἐκπληρικῶς καὶ ταραχικῶς πάθει τοῖς ἀναγινώσκουσιν ἐνεργάσασθαι λιχνευόμενος ⁴. ὁ γὰρ παρὰ τὴν Ῥαχίαν αὐτῆς τῆς Πύλης παρατάτλων τὰς Ἀθηναίους Δημοσθένους, καὶ ὁ τὸν κυβερνήτην ἐπισπέρχων Βρασιδάς ἐξοκέλλειν, καὶ χωρῶν ἐπὶ τὴν βάραν, καὶ τραυματιζόμενος καὶ λειποψυχῶν καὶ ἀποκλίνων εἰς τὴν παρεξείρεσιαν. καὶ οἱ πεζομαχεῦντες μὲν ἐν θαλάττης Λακεδαιμόνιοι, ναυμαχεῦντες δ' ἀπὸ γῆς Ἀθηναῖοι. καὶ πάλιν ὁ ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐν τῆς γῆς πεζῶς ⁵ ἀμφοτέρων, ἰσορροπία τῆς ναυμαχίας καθεστηκυίας, ἄλαστον ἀγῶνα καὶ σύνταξιν τῆς γνώμης ἔχων διὰ τὰς συντάξεις, ὡς συνεχὲς τῆς ἀμίλλης καὶ τοῖς σώμασι αὐτοῖς, ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς συμπνέων τῇ διαδέσει καὶ τῇ διατυπώσει τῶν γινομένων γραφικῆς ἐνάργειας ⁶. ὡσεὶ εἰ τὰς ζῶντα φέροντας ἐκ ἀξίου παραβάλλειν

F 4

λειν

¹ Dedit ταυτὰ, quod W. dari voluit, & Xyl. vertendo expressit. Vulgo ταυτὰ.

² R. legi vult aut ἕλη τε καὶ τρόποις, aut διαφέροντες. Equidem causam mutationis haud perspicio.

³ R. susp. ὁρῶντας — *illas animorum affectiones, quibus tenebantur illi, qui res sermone expositas gerebant.*

⁴ R. conjiceret γλιχόμενος, nisi Plutarchum nosset distionis poeticae & dithyrambicae affectatorem.

⁵ Subaudiendum, R. monente, στρατός.

⁶ Locum hunc impeditum, nec a Xyl. in versione satis expressum, R. sic constituendum & vertendum censuit: ἀκλαστον ἀγῶνα καὶ σύνταξιν τῆς γνώμης ἔχων διὰ τὸ τῆς συντάξεως συνεχὲς τῆς ἀμίλλης τοῖς σώμασι αὐτοῖς, ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς συμ-

λειν τοῖς στρατηγοῖς, μηδὲ τὰς ἰσορῶντας παραβέλωμεν. τὴν τοίνυν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἀπηγγείλεν, ὡς μὲν Ἑρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἰσορεῖ, Θέροσιππος ὁ Ἐραεὺς¹, οἱ δὲ πλείστοι λέγουσιν Εὐκλέα², δραμόντα σὺν τοῖς ὅπλοις³ θερμὸν ἀπὸ τῆς μάχης, καὶ ταῖς θύρασι ἐμπεσόντα τῶν πρώτων⁴, τασᾶτον μόνον εἰπεῖν, Χαίρετε, καὶ χαίρομεν· εἶτα εὐθὺς ἐκπνεῦσαι. πλὴν ἔτος μὲν αὐτάγ-

συμπνόν τῇ διαθήσει καὶ τῇ διατυπώσει τῶν γιγνομένων, γραφικῆς ἔργου ἰσαργείας scil. ἐστὶ — *in belli Siculi navataiunc Stratiopolitum & Atheniensium exercitus pedester* (scil. in terra continenti dimicans, quo numero etiam equester continetur) *post commissam dubio parte pugnam navalem, contentionem servans invictam & nervos animi intuos in dictione historici* (Thucydidae) *quae dicitio ipsis pugnantibus parva facere, & eorum facta verbis aequare videtur, pariter, atque illi, de conservanda gloria parva sollicita in disponenda & effluenda atque coram oculis ponenda rerum gestarum enarratione, opus est artis pictoriae, res, quas significatum it, perspicue ostendentis & velut oculis subjicientis.* W. notante, locus Thucydidis est VII, 71. unde verba ipsa nonnulla fuisse hic Plutarchus; Graeca autem ei ita videntur constituenda: καὶ πάλιν ὁ ἐν — ἀλαστον ἀγῶνα καὶ σύντασιν (vel, ut Thuc. ζύσαν) — ἔχων διὰ τὸ συνεχὲς τῆς ἀμύλλης ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς συμπίοντες (vel συναποειόντες) — ἰσαργείας ἐφίεται — versionem Xylandri ita emendando: *rursumque bello Siciliensi terrestris amborum exercitus e terra prospectans praelium anceps navale, & servans inservitam contentionem animi, per certaminis continuationem ita corpore se inclinans, ut opinionem viso conceperat: hic igitur terrestris a Thucydide descriptus exercitus, plime est opus pictoriae evidenziae, cum compositione tum conformatione.* A Plutarcho res tangitur in Vita Niciae, Vol. III. p. 393. sq.

1 Xyl. mavult Ἐροῦνς. R. teste, Steph. Byz. Ἐροιάδης gentile perhibet esse, & ad tribum Hippothoontida refert — Ἐροιάδης δῆμον Φυλῆς Ἰπποθοώντιδος. — Corfinus Fast. Att. T. I. p. 221. in dubio relinquit, utrum Ἐροιάδης, an Θερεῦς, rescribi hic debeat. Bas. Θεροσιππος. Xyl. π geminavit.

2 R. aut Εὐκλέαν, aut Εὐκλεῖαν legendum monet.

3 Ald. σὺν τοῖς ὅπλοις.

4 W. fasq. τὸ πρῶτον.

αὐτάγγελος ἦκε τῆς μάχης, ἀγωνιστῆς γενόμενος. Φέρε δ' εἴ τις ὑπὲρ λόφου τινὸς ἢ σκοπῆς αἰπέλων ἢ βοτήρων τῶ ἀγῶνος ἀπαθεῖν γενόμενος θεατῆς, καὶ κατιδῶν σὸ μέγα καὶ παντὸς λίγου μεῖζον ἐκεῖνο ἔργον, ἦκεν εἰς τὴν πόλιν ἄτρωτος ἄγγελος καὶ ἀναψαυῆτος, εἶτα ἤξει τιμὰς ἔχειν, ὡς Κυναίγειρος ἔχεν, ὡς Καλλιμαχος, ὡς Πολύζηλος, ὅτι τὰς τέτων ἀριτείας καὶ τραύματα καὶ θανάτους ἀπήγγειλεν, ἄρα ἐκ αὐτοῦ ἐδόκει πᾶσαν ὑπερβάλλειν ἀναίδειαν; ὅπως γε Λακεδαιμονίους Φασί τῷ τὴν ἐν Μαντινείᾳ φράσαντι νίκην, ἣν ¹ Θεκυδίδης ἰσόρηκεν, εὐαγγέλιον ἐκ Φιδιτίου κρέας ἀποσεῖλαι ². καὶ μὴν οἱ συγγράφοντες, ἐξάγγελοί τινες εἰσὶ τῶν πράξεων εὐφῶνοι, καὶ τῷ λόγῳ διὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν δύναμιν ἐξικινέμενοι ³, οἷς εὐαγγέλιον ὀφείλουσιν οἱ πρώτως ἐντυγχάνοντες καὶ ἰσορῶντες ⁴. ἀμέλει δὲ καὶ ἐγκωμιάζονται μνημονευόμενοι, καὶ ἀναγινωσκόμενοι διὰ τὰς κατορθώσαντας. ἔγὰρ οἱ λόγοι ποιῶσι τὰς πράξεις, καὶ ἀκοῆς ἀξιῶνται ⁵.

IV. Καὶ γὰρ ἡ ποιητικὴ χάριν ἔχει καὶ τιμὴν τῷ τοῖς ⁶ πεπραγμένοις εἰκότα λέγειν· ὡς Ὀμηρος εἶφη·

Ἴσκει ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὅμοια ⁷.

λέγεται δὲ καὶ Μενάνδρῳ τῶν συνήθων τις εἰπεῖν· Ἐγ-

F 5

γὺς

¹ Addi hoc, R. monet, ne cum illa celebri ad Mantineam pugna, de qua paulo ante exposuerat, & in qua Epaminondas cecidit, confundatur. Thucyd. 5, 66. sqq.

² Dedi sic e Xyl. & R. mente. Vulgo ἀπέσειλαν.

³ *penetrantes* quam fieri potest locorum & temporum & animorum longissime. R

⁴ id est, R. docente, aequales historicorum.

⁵ Ante καὶ ἀκ. ἀξ. hanc ferme sententiam excidisse ἀλλὰ διαγόμεναι αὐτὰς εὐδοκίμασι, R. monet. W. consentit, deesse quid ad integritatem orationis.

⁶ Inferendum duxi τῷ e W. mente. Etiam R. id dari voluit, aut διὰ τὸ τοῖς πεπρ.

⁷ Odyss. XIX, 203. Ald. & Bas. ἴσκει & λέγων.

γὺς ἔν Μένανδρε τὰ Διονύσια, καὶ σὺ τὴν κωμωδίαν ἐπεποίηκας; τὸν δὲ ἀποιρῖνασθαι. Νῆ τὰς θεὰς ἐγὼ γε πεποίηκα τὴν κωμωδίαν. ἠκονόμηται γὰρ ἡ διάθεσις. δεῖ δ' αὐτῇ τὰ σοιχίδια ἐπᾶσαι, ὅτι καὶ αὐτοὶ τὰ πράγματα τῶν λόγων ἀναγκαιότερα καὶ κυριώτερα νομίζουσιν ¹. ἡ δὲ Κόρινθα τὸν Πίνδαρον, ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον, ἐνεθέτησεν, ὡς ἄμεινον ὄντα καὶ μὴ ποιῆντα μῦθους, ὃ τῆς ποιητικῆς ἔργον εἶναι συμβέβηκε. γλῶσσας ² δὲ καὶ καταχρήσεις καὶ μεταφράσεις καὶ μέλη καὶ ῥυθμὰς ἠδύσματα τοῖς πράγμασιν ὑποτίθεται ³. σφόδρα ἔν ὁ Πίνδαρος ἐπίσησας τοῖς λεγομένοις, ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μέλος.

Ἰσμηνόν, ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,

*Ἡ Κάδμον, ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,

*Ἡ τὸ πάνυ σθένος Ἡρακλέους

*Ἡ τὰν — 4.

δειξα-

¹ R. susp. ἐπᾶσαι. Δῆλον ἔν, ὅτι καὶ αὐτὸς — ἐνόμιζε — constat igitur, ipsum quosque Menandrum res verbis magis necessarias & majoris momenti habuisse. W. autem susp. ἐπᾶσαι ἔτι. καὶ αὐτὸς — νομίζων.

² Dedi sic cum W. ex E. & Mez. probante R. cum Wolff. ad fragm. poetiarum Graecar. 50. — *dictiones obsoletas, aut alio sensu, quom quo vulgus eas usu terit, adhibitas*; Vid. Ernesti Lex. Technol. Graec. Rhet. ad voc. γλῶσσα. In Bas. deest δδ.

³ Pendere hoc ab ὡς praemisso, R. notat, addens: „monuit Corinna Pindarum, ipsum Musarum expertem seu infectum esse, quod fictionibus parum uteretur, & se existimare, glossas cum reliqua figurarum rhetoricarum caterva, non res, sed cupedias rebus adspersas esse.“ W. ad ὑποτίθεται subaudiendum monet ἢ ποιητικῆ, aut legendum ὑποθετόν. Schneider. in fragm. Carm. Pindar. pag. 44. locum hunc Plutarchi citans, retinet γλῶσσα, & pro ῥυθμὰς exhibet ῥυθμὸς.

⁴ Vulgo ἦσαν. Corrigenendum monuit Wolff & R. dedique ἦ τὰν cum W. auctoritate Luciani in Demosth. encom. Opp. T. III. p. 505. eisdem versus plenius afferentis. (Conf. Schneid. fragm. Carm. Pind. l. c.) Versu 2. non habet ἀνδρῶν; ante tertium

tium

δειξαμένε δὲ τῇ Κορίνῳ, γελάσασα ἐκείνη τῇ χειρὶ δεῖν ἔφη σπεῖρειν, ἀλλὰ μὴ ὄλω τῷ θυλάκῳ. τῷ γὰρ ὄντι συγκεράσας καὶ συμφορήσας πανσπερμίαν τινὰ μύθων ὁ Πίνδαρος εἰς τὸ μέλος ἐξέχευεν. ἀλλ' ὅτι μὲν ἡ ποιητικὴ περὶ μυθοποιίαν ἐστὶ, καὶ Πλάτων εἴρηκεν. ὁ δὲ μῦθος εἶναι βέλεται λόγος ψευδῆς ἑοικὼς ἀληθινῷ. διὸ καὶ πολὺ τῶν ἔργων ἀφῆσκειν, εἰ λόγος μὲν, ἔργον, καὶ λόγος δὲ μῦθος εἰκῶν καὶ εἰδωλῶν ἐστὶ. καὶ τοσούτων τῶν ἰσορέων οἱ πλάττοντες τὰς πράξεις ὑπερῶσιν, ὅσον ἀπολείπονται τῶν πραττόντων οἱ λέγοντες.

V. Τῆς μὲν ἔν ποιήσεως ¹ ἡ πόλις ἐκ ἐχθρῶν ἔνδοξον δημιοργόν, εἰδὲ μελικῆς ². ὁ γὰρ Κινησίας, ἀργαλέος ἔοικε ποιητῆς γεγενῆσθαι διθυράμβων· καὶ αὐτὸς μὲν ἄγονος καὶ ἀκλεῆς γέγονε, σκωπτόμενος δὲ καὶ χλευαζόμενος ὑπὸ τῶν κωμωδοποιῶν, ἐκ εὐτυχῆς δόξης μετέχθηκε. τῶν δὲ δράματοποιῶν, τὴν μὲν κωμωδοποιίαν ἔτως ἄσεμνον ἠγάγαντο καὶ φορτικόν, ὥστε νόμος ἦν μηδένα ποιεῖν κωμῳδίας ἀρεσπαγίτην ³. ἤνθησε δὲ ἡ τραγωδία καὶ διεβοήθη, θαυμαστὸν ἀκρόαμα καὶ θεῖα τῶν τότε ἀνθρώπων γενομένη, καὶ παραχρῆστα τοῖς μύθοις καὶ τοῖς πάθεσιν ἀπάτην, ὡς Γοργίας Φησίαν, ἣν ὁ τε ἀπατήσας, δικαιοτέρος τῆ μὴ ἀπαντήσαντος, καὶ ὁ ἀπατηθεὶς, σοφώτερος τῆ μὴ ἀπατηθέντος. ὁ μὲν γὰρ ἀπατήσας, δικαιοτέρος, ὅτι τῆτο ὑποχόμενος πεποίηκεν. ὁ δὲ ἀπατηθεὶς, σοφώτερος· εὐάλωτον γὰρ ὑφ' ἡδονῆς λόγων τὸ μὴ ἀναίδητον. τίνα ἔν αἱ καλαὶ τραγωδίαί ταις

tium Plutarchi inserit hunc versum ἢ τὰν κυανόμυκα Θήβων quartus sic expletur: Ἡ τὰν Διονύσεσ πολυγάθεα τιμάν, adjun-
cto hoc: Ἡ γάμον λευκωλένε Ἀρμονίας ὑμνήσομεν. Melia, de qua v. i. fit mentio, erat filia Oceani, e qua Apollo Tenerum suscepit.

1 R. & W. praeponi volunt ἐπικῆτε ante ποιήσ.

2 R. εἰδὲ τῆς μελικῆς. De Cinefia lyrico poeta v. Fabric. B. Gr. T. I. p. 578.

3 Xyl. laetam ab Areopagitis legem putat, qua omnem hujusmodi scriptionem vetarent. Sic quoque vertit.

ταῖς Ἀθηναίαις ὄνητιν ἤνεγκαν; ὡς ἡ Θεμιστοκλέης δεινότης ἐτείχισε τὴν πόλιν, ὡς ἡ Περικλέης ἐπιμέλεια τὴν ἄκραν ἐκίσμησεν, ὡς Μιλτιάδης ἠλευθέρωσεν, ὡς Κίμων προῆγεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν. εἰ ἕτως ἡ Εὐριπίδου σοφία, καὶ ἡ Σοφοκλέους λογιότης, καὶ τὸ Αἰχύλου τόμα, τί τῶν δυσχερῶν ἀπήλλαξεν, ἢ τι τῶν λαμπρῶν περιεποίησεν, ἕξιόν γε τὰ δράματα τοῖς τροπαίοις ἀντιπαραθεῖναι, καὶ τῷ στρατηγῷ τὸ θεάτρον ἀνταναστῆσαι, καὶ ταῖς ἀριστείαις τὰς διδασκαλίας ἵ ἀντιπαραβαλεῖν.

VI. Βέλεθε τὰς ἀνδρας εἰσάγωμεν αὐτὰς τὰ σύμβολα καὶ τὰ παράσημα τῶν ἔργων κομίζοντας, ἰδίαν ἐκατέρω πάροδον ἀποδιδόντες; ἐνθεν μὲν δὴ προσίτωσαν ὑπ' αὐλοῖς καὶ λύραις ποιηταὶ λέγοντες καὶ ἄδοντες·

ΕὐΦημεῖν ² χρῆ, κἄξιζαθαι τοῖς ἡμετέροισιν,

Ὅσις ἀπειρος τοῖωνδε λόγων, ἢ γλώσση μὴ κατάρυει,

Ἡ γενναίων ὄργια Μισῶν μήτε ἦσε, μήτε ἐχόρευσε,

Μηδὲ Κρατίνε τῆ ταυροφάγε γλώσσης βαυχεῖ ἐτελέεθη· καὶ σκευὰς, καὶ προσωπεῖα καὶ βωμὰς καὶ μηχανὰς ἀπὸ σκηνῆς ³ περιάκτες, καὶ τρίποδας ἐπινικίαις κομίζοντας ⁴. Τράγοι ⁵ δ' αὐτοῖς ὑποκριταὶ καὶ Νικόστρατοι, καὶ Καλ-

λιπ-

1 Kaltw. in versione retinet *Didaskalicen*, haec adnotans: „Didaskalicen waren Verzeichnisse auf hölzernen Tafeln, oft auch auf Marmor, in welchen von den Verfassern der Schauspiele, von der Zeit, dem Ort und der Vorstellung derselben Nachricht gegeben wurde. S. G. A. Oderici de Marmorea Didascalica in urbe reperta epistola. Rom. 1777.“

2 Locus petitus est e Ranis Aristophanis v. 356. Ad ἡμετέροισιν inde addunt χοροῖσιν Anon. Jun. Mez. item Turn. χοροῖσι; V. χρόνοις; & pro γλώσση Mez. γνώμη. Pro Κρατίνε Xyl. fufp. κρατίνε, monens simul, omnia esse confusa.

3 R. fufp. βωμὰς καὶ σκηναὶ ἀπὸ μηχανῆς περιάκτες.

4 Dedi κομίζοντας, ut redeat ad οἱ ποιηταὶ e R. & W. mente. Vulgo κομίζοντας.

5 Vox Τράγοι, R. iudice, fufpecta, cum hoc nomen in humanis

λιππίδαι, καὶ Μηνίσκοι καὶ Θεόδωροι, καὶ Πῶλοι συνί-
 τωσαν, ἄσπερ γυναικὸς πολυτελεῖς, τῆς τραγωδίας κομ-
 ματαὶ καὶ διφροφόροι, μᾶλλον δὲ ὡς ἀγαλμάτων ἐγκαι-
 ραὶ καὶ χρυσωταὶ καὶ βαφεῖς παρακολυθῆντες. σκευῶν
 δὲ καὶ προσίπταν καὶ ξυσιῶν ἀλαργῶν, καὶ μηχανῶν
 ἀπὸ σκηνῆς ¹, καὶ χοροποιῶν, καὶ δορυφόρων δυσπραγ-
 μάττουτος λαός, καὶ χορηγία πολυτελεῖς παρασκευαζέσθω.
 πρὸς ἃ Λάκων ἀνὴρ ἀποβλέψας, ἔ κακῶς εἶπεν ², ὡς
 ἀμαρτάνουσιν Ἀθηναῖοι μεγάλα, τὴν σπαρθὴν εἰς τὴν παι-
 δίαν καταναλίσκοντες, τατέσι μεγάλων ἀποσόλων δαπάν-
 νας καὶ στρατευμάτων ἐφόδια καταχορηγῶντες εἰς τὸ
 θέατρον. ἂν γὰρ ἐπιλογισθῇ τῶν δραμάτων ἕκαστον ὅσα
 κατέστη, πλέον ἀνηλωκῶς φανεῖται ὁ δῆμος εἰς Βάκχας
 καὶ Φοινίσσας καὶ Οἰδίποδας καὶ Ἀντιγόνην, καὶ τὰ
 Μηδείας κακὰ καὶ Ἠλέκτρας, ὧν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ
 τῆς ἐλευθερίας πολεμῶν τὰς βαρβάρους ³ ἀνάλωσεν. οἱ
 μὲν στρατηγοὶ πολλάνικισ παραγγείλαντες ἄπυρα σιτία κο-
 μίζειν, ἐξήγον ἐπὶ τὰς μάχας τὰς ἀνδρας· καὶ νῆ Δία
 οἱ τριήραρχοι τοῖς ἐλαύνουσιν ἄλφιστα παρασκευάσαντες,
 ἔψον δὲ κρόμυα καὶ ⁴ τυρὸν, ἐνεβίβαζον εἰς τὰς τριή-
 ρεις. οἱ δὲ χορηγοὶ τοῖς χορευταῖς ἐγχέλια καὶ θριδά-
 κια καὶ σκελίδας ⁵ καὶ μυελὰν παρατιθέντες, εὐώχεν
 ἐπὶ

manis nominibus Graecis non meminit. Quaerit, num Οἰά-
 γροι? cum *Oeager* histrico tragicus memoretur. W. cum Mez.
 Ievi mutatione rem expedit, legendum censens *Τραγικοί*. Pro
 Πῶλοι Ald. & Bas. πολλοί.

¹ R. h. l. tuetur vulgatam, quam supra damnaverat. Sunt,
 eo docente, μηχαναὶ ἀπὸ σκηνῆς scenicae machinae, a scena
 petitae, vel petendae, adeoque ad eam pertinentes.

² Ald. & Bas. εἶπεῖν.

³ Turn. ταῖς βαρβάρους.

⁴ Inferui hoc καὶ ex Turn. probantibus R. & W. Posterior
 in praecedenti legendum censet σῖτον μὲν ἄλφιστα, & postea
 exhibet ὄψον καὶ κρόμυα.

⁵ R. scribi vult σκελίδας, *pernas*. Xyl. vulgatam vertit:
 aliorum nucleos.

ἐπὶ πολὺν χρόνον, Φωνασκόμενος καὶ τρυφῶντας. καὶ
 τῶν τοῖς μὲν ἡττηθεῖσι περιῆν προσυβρίδαι καὶ γεγο-
 νέναι καταγελάσας· τοῖς δὲ νικήσασιν ἔτριπας ὑπῆρ-
 χεν, ἐκ ἀνάθημα τῆς νίκης, ὡς Δημήτριός Φησιν, ἀλλ'·
 ἐπὶ πεισμάτων ἐκκεχυμένον βίου, καὶ τῶν ἐκλελοιπότην
 κενεοτάφιον οἶνον ¹. τοιαῦτα γὰρ τὰ ποιητικῆς τέλης,
 καὶ λαμπρότερον ἄδεν ἐξ αὐτῶν.

VII. Τῆς δὲ στρατηγῆς αὖ πάλιν ἐνθύνδε παριόν-
 τας σιοπῶμεν, ἧν παρερχομένων ὡς ἀληθῶς εὐφημεῖν
 χρὴ ἀξίως αἰδοῦναι τῆς ἀπρῆκῆς καὶ ἀπολιτεύτης καὶ ἀσρα-
 τεύτης, ὅσις ἀτολμος ² πρὸς ἔργα τοιαῦτα καὶ γνώμη
 μὴ καθαρῆς, μηδὲ Μιλτιάδου τῆ μηδοφόνου, μηδὲ τῆ
 περσοῦλου Θεμισοκλέους, χειρὸς βακχεῖ' ἐτελέθη. Ἀ-
 ρρήσιος ὁ κῆμος ἔτος, ἐκ γῆς ἅμα Φάλαγγι, καὶ σόλοις
 ἐκ Θαλάττης, καὶ μεμιγμένοις ³ σιύλοις καὶ τροπαιοῖς
 βεβριδίως. Κλυθι Ἐνυὸ ⁴, Πολέμου θυγατρὸς, ἐγγέων
 προοίμιον. ἀμφύετε ⁵ ἄνδρες τὸν ἱερόθυτον θύνατον
 (ὡς ὁ Θηβαῖος Ἐπαμινώνδας ⁶ εἶπεν) ὑπὲρ πατρίδος καὶ
 τάφου

¹ Corrupta haec sunt. R. *supr.* ἀλλ' ἐπίσπασμα τῶν ἐκκε-
 χυμένων βίων, καὶ τῶν ἐκλελοιπότην κενεοτάφιον οἶνον, haec ad-
 dens: „est ἐπίσπασμα effusio, vel libatio, quae, confecto con-
 vivio, comotatione, sacrificio, *postrema libatur*. Significat
 postremum conatum choragi suas facultates publice monstrandæ
 & in usus rei publicae impendendæ, post quem editori ludorum
 integrum non sit aliud simile periculum facere, fundo exhausto,
 & fortunis in ludicra profusis.“ W. hanc conjecturam non pro-
 bat, nulla tamen meliori tentata.

² Dedi sic e Turn. probante R. pro vulg. εὐτόλμωτι.

³ R. *supr.* ἡμαχμένοις aut φόνου μεμιασμένοις σκ. Prius pro-
 bat W.

⁴ Bas. & cod. non nominatus Κλυθι ἄνα ἐγώ; pro quo
 Xyl. legit veritque Κλυθι Ἀλαλά, Pindaricum esse monens.

⁵ Turn. V. Bong. ἐμφύετε; item Turn. ἐνφύετε. Hinc R.
 quaerit, num ἐμφύετε? Mavult tamen ἀμφένυτε — *indui-
 te, viri, moriem, quam induere res sacra & augusta est*.
 Eodem redit ἀμφίετε, quod Mez. correxit.

⁶ W. corrigendum putat Πίνδαρος, ita quidem, nisi forte
 exciderit dictum Epaminondae.

τάφων καὶ ἱερῶν ἐπιδιδόντες ἑαυτὰς τοῖς καλλίστοις καὶ
λαμπροτάτοις ἀγῶσιν, ὧν τὰς νίκας ὄραν μοι δοκῶ προσ-
ερχομένας, ἔβην ἑπαθλον ἐλκίσσας, ἢ τρέχον· ἐδὲ
ἀνεσομένης κίτῳ, καὶ Διονυσιακῆς τρυγὸς ὀδωδύιας.
ἀλλ' ἔλαι μὲν πόλεις αὐτῶν εἰσι καὶ νῆσοι καὶ ἡπειροί,
καὶ νηχοτάλαντοι ¹, καὶ δήμων ἀποικισμοὶ μυριάνδρῳι,
τροπαιοῖς δὲ παντοδαποῖς ἀνασέφονται ² καὶ λαφύροις. ὧν
ἀγάλματα καὶ σύμβολα, παρθενωῖες ἐκατόμπεδοι, νο-
τία τεῖχη, νεῶν οἴκοι ³, προπύλαια, Χερῶν ἡστος, Ἄμ-
Φίπολις. Μαραθῶν τὴν Μιλτιάδε νίκην προπέμπει, καὶ
Σαλαμῖς τὴν Θεμισοκλέους, χιλίων σκαφῶν ναυαγίους
ἐπιβεβηκυῖαν. Φέρει δὲ ἡ μὲν Κίμωνος, τριήρεις ἐκα-
τὸν Φοινίσσας ἀπ' Εὐρυμέδοντος· ἡ δὲ Δημοθένης καὶ
Κλέωνος, ἀπὸ Σφακηρίας τὴν Βρασίδα ἀσπίδα αἰχμη-
λωτον, καὶ δεδεμένους στρατιώτας ⁴. τειχίζει δὲ τὴν πό-
λιν ἡ Κόνωνος. ἡ δὲ Θρασυβέλα κατὰγει τὸν δῆμον ἀπὸ
Φυλῆς ἐλευθερον. αἱ δὲ ⁵ Ἀλκιβιάδου περὶ Σικελίαν ὀλι-
θῆσαν τὴν πόλιν ἐγείρασιν. ἐκ δὲ τῶν Νειλέου καὶ Ἄν-
δρό-

1 Xyl. ignorans, quid haec vox valeat, eam omittit. Bryan.
ad Plut. Vit. T. I. p. 100. conjicit ναοὶ χιλιάτῳλαντοι, quod
κατ'ω amplectitur *millionenreiche Tempel*. R. susp. νῆκαι πο-
λυτάλαντοι, cum constet, in donariis populorum Romam, A-
thenas, aut ad alias eminentioris fortunae urbes missas etiam
victorias aureas fuisse.

2 Recepi sic, R. probante, e Turn. & Bong. Dedit idem
W. ex iisdem & Leonic. Schott. Anon. Vulgo ἀνασέφονται.

3 Mez. & R. corrigunt νεώσαιοι.

4 W legendum censet Σπαρτιάτας.

5 Recepi αἱ δὲ — ἐγείρασιν e Baf. quod a Mez. correctum
esse W. notat, retenta vulgari lectioe ἡ δὲ — ἐγείρασιν; pro
qua R. de suo dedit ἡ δὲ — ἐγείρα, monens, significari na-
valem pugnam ad Cyzicum, qua Alcibiades Lacedaemonios vi-
cit, & in qua Mindarus eorum dux cecidit. Amplectitur id
Kaltw & vertit: *Alcibiades Sieg bey Kyzikus richiet den sin-
kenden Staat wieder auf* Ego nil mutem, cum περὶ Σικε-
λίαν ad ὀλιθῆσαν referam, non ad antecedentia. Sic mihi hi-
storia rei servata videtur, & textus sanus. Cf. Cornel. Nep.
Alcibiad. c. V. VI.

δρόκλε περι Λυδίας καὶ Καρίας ἀγώνων, Ἰωνίαν ἀνισα-
 μένην ἐπέιδεν ἢ Ἑλλάς. τῶν δὲ ἄλλων ἐκίσης ἂν πόδι
 τί τῇ πόλει γέγονεν ἐξ αὐτῆς ἀγαθόν, ἢ μὲν ἐρεῖ Λέσ-
 βον, ἢ δὲ Σάμον, ἢ δὲ Κύπρον, ἢ δὲ Πόντον Εὐξει-
 νον, ἢ δὲ πεντακοσίας τριήρεις, ἢ δὲ μυρία τάλαντα,
 προῖκα τῆς δόξης καὶ τῶν ¹ τροπαίων. ταῦτα ἢ πόλις
 ἐορτάζει, καὶ ὑπὲρ τέτων θύει τοῖς θεοῖς, ἢ ἐπὶ ταῖς
 Αἰχύλῃς νίκαις, ἢ Σοφοκλέεσσι. ἐδὲ ὅτε Καρκίνος Ἀε-
 ρόπη συνῆν ², ἢ Ἐκλῆρι Ἀσυδάμας ³, ἀλλὰ ἐκ ἢ μὲν
 ἰσαμένεα ⁴ βοηδραμιῶνος ἐσέτι νῦν τὴν ἐν Μαραθῶνι νίκην
 ἢ πόλις ἐορτάζει. ἔκῃ δὲ μεσῆντος ⁵ οἰνοχοεῖται τῆς
 Χαβρίας περι Νάξου ἐπινίκια ναυμαχίας. τῇ δὲ δωδε-
 κάτῃ χαριστήρια ἔθουον ἐλευθερίας. ἐν ἐκείνῃ γὰρ οἱ ἀπὸ
 Φυλῆς κατήλθον. τρίτῃ δ' ἰσαμένεα τὴν ⁶ ἐν Πλαταιαῖς
 μαχὴν ἐνίκων. τὴν δὲ ἔκῃ ἐπὶ δέκα τῶ Μενυχιῶνος
 Ἄρτέ-

1 Recepi τῶν e R. mente. Vulgo abest.

2 Perobscurum ipsi esse hunc locum, R. monet, cum neque
 Carcinus Aëropae nomine fabulam scripserit, neque, si scripse-
 rit, ex eo magis intelligatur, quid sibi velit Καρκίνος Ἀερόπη
 συνῆν, nisi pro συνῆν legatur ἐνίκη. Porro addit, posse in Ἀε-
 ρόπη vitium esse, & Ἀλόπη legi oportere, Aristotele Nicomach.
 7, 7. Carcini Alopeu citante, nisi vicissim hic ipse locus Ari-
 stotelis vitio laboret, aut Carcinus duas fabulas diversas, unam
 Alopeu, alteram Aëropes nomine ediderit. Ἀλόπη etiam susp.
 W. cum H. Vales. ad Harpocrat. p. 43. & Valcken. Diatr. p. 13.
 nec non ἐνίκη cum R. Alope fuit Cercyonis filia, filii Amphi-
 thyonis; Aërope autem filia Cratei, filii Minois, regis Cretae,
 mater Agamemnonis

3 R. notat, se non reperisse in fabulis Atydamantis, iis qui-
 dem, quas Fabricius B. Gr. T. I. p. 671. attulit, Hectorem.

4 Dedi, quod Wesseling. ad Herod. VI. 106. & Taylor. Vit.
 Lyfiae p. 139. legendum monuerunt. Vulgo ἰσαμένη.

5 Recepi μεσῆντος e mente Taylor. l. c. & Mez. pro vulg.
 μηνός. Xyl. hanc lectionem mendo non vacare adnotavit, &
 legendum conjecit ἔκῃ δ' ἐπὶ δέκα τῶ αὐτῆ μηνός. Sic est in
 Phocione Vol. V. pag. 7. cap. VI. exeunte.

6 Dando τὴν, secutus sum W. id reponentem ex E. & Mez.
 Vulgo μὲν.

Ἄρτεμιδι καθιέρωσαν, ἐν ἣ τοῖς Ἑλλησι περὶ Σαλαμί-
να μάχῃσιν ἐπέλαμψεν ἡ θεὸς πανσέληνος. τὴν δὲ δω-
δεκάτην τῷ Σκιρρῷ Φοριῶνος ἱερωτέραν ἐποίησαν ὁ Μαν-
τιαχὸς ἀγών, ἐν ᾧ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐμβιαθέντων
καὶ τραπέντων, μόνοι τὸ καθ' ἑαυτὰς νικήσαντες ἐσή-
σαντο τρόπαιον ἀπὸ τῶν νικῶντων πολεμίων. ταῦτα
τὴν πύλιν ἤγειρεν εἰς δόξαν, ταῦτα εἰς μέγεθος. ἐν
τέτοις Πίνδαρος ἔρεισμα τῆς Ἑλλάδος προσεῖπε τὰς Ἀθή-
νας, ἔχ ὅτι ταῖς Φρυγίαις τραγωδίαις καὶ Θεσπίδος
ᾠρθαν ¹ τὰς Ἑλλήνας, ἀλλ' ὅτι πρῶτον (ὡς Φησιν αὐ-
τὸς) ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο Φαι-
νήν κρηπῖδ' ἐλευθερίας. ἐπὶ τε Σαλαμίῃ καὶ Μυκάλῃ
καὶ Πλαταιαῖς, ὡς περ ἄδαμαντινοὶ ² σφριζάντες τὴν ἐλευ-
θερίαν τῆς Ἑλλάδος, παρέδοσαν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις.

VIII. Ἀλλὰ νῆ Δία παιδιὰ τὰ τῶν ποιητῶν· οἱ
δὲ ῥήτορες ἔχασί τι παράβαλλόμενοι πρὸς τὰς στρατη-
γὰς. ἔξ ᾧν εἰκὸς ὡς Αἰχίνης σιῶπῳ τὸν Δημοθέην
λέγειν Φησίν, ὅτι γράφεται τῷ βήματι διαδικασίαν πρὸς
τὴν στρατηγίαν ³. ἄρ' ἐν ἄξιον προκρίναι τὸν Ὑπερίδην
Πλαταικὸν τῆς Ἀριείδος παραγγελίας νίκης ⁴; ἢ τὸν
Λυ-

¹ Dedi sic e R. mente, cum redeat ad Athenas. Vulgo ᾠρθη.

² R. susp. ὡς περ βίαισιν ἄδαμαντιναῖς σφριζ.

³ W. sic legendum censet ἔξ ᾧν εἰκὸς, ὡς Ἀ. σκ. τ. Δ. λέ-
γει, ὅτι Φησὶ γράφεται τῷ βήματι διαδικασίαν πρὸς τὸ στρατη-
γίον. Locus est Orat. Ctesiph. c. 27. R. voluit ἔξ ᾧν εἰ-
κότως & πρὸς τὸ στρατήγιον. Haec vox στρατήγιον jam supra
occurrit pag. 92. c. V. exeunte.

⁴ Xyl. legit τῆς Ἀριείδος ἐν Πλαταιαῖς νίκης. R. inferit
καὶ inter παραγγ. & νίκης, ut prius, ἢ παραγγελία respiciat ad
nuncium ab Aristide ad Themistoclem allatum, Graecos ad Sa-
laminem a Persis undique circumventos esse (v. Herodot. VIII.
79. & 81.) alterum, ἢ νίκη, significet victoriam, quam Aristi-
des Atheniensium ad Plataeas dux, ab iisdem Persis & Mardo-
nio retulit. (v. Herodot. IX, 28. sq.) Mez. correxit τῆς Ἀρι-
είδος παρὰ Πλαταιαῖς νίκης. Pro Πλαταικὸν substituit Ἀθηναῖκον
Valckenar. ap. Ruhnck. Diss. de Orator. Gr. p. 70.

Λυσία κατὰ τῶν τριάκοντα ¹, τῆς Θρασυβέλε καὶ Ἀρχίε ² τυραννοκτονίας; ἢ τὸν Αἰχίνα κατὰ Τιμάρχου ἐταιρήσεως, τῆς Φωκίανος εἰς Βυζάντιον βοήθειας, δι' ἧς ἐκώλυσε τὰς τῶν συμμάχων υἷας ἐνύβρισμά τε καὶ παροϊνῆμα γενέσθαι Μακεδόνων; ἢ τοῖς κοινοῖς σεφάνοις, ἔς τῆν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας ἔλαβε, τὸν Δημοθέους περὶ τῶ σεφάνου παραβάλαμμεν, ἐν ᾧ τῶτο λαμπρότατον καὶ λογιώτατον ὁ ῥήτωρ πεποίηκεν, ὁμῶσας τὰς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, ἢ τὰς ³ ἐν ταῖς χολαῖς τὰ μερικάκια προδιδάσκοντας· ἐφ' οἷς ἔ τὰς Ἰσοκράταις καὶ Ἀντιφῶντας καὶ Ἰσαίεας, ἀλλὰ τέτρεσ ἡ πόλις δημοσίαις ταφαῖς ἔθαψεν, ὑποδεξαμένη τὰ λείψανα τῶν σωμάτων καὶ τέτρεσ ἀπεθέωσε τὰς ὄρκια ⁴ ὁ ῥήτωρ ἠμύνων, ἔς ἐκ ἐμμεῖτο. Ἰσοκράτης δὲ τὰς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας ὥσπερ ἄλλοτρίαις ψυχαῖς φήσας ἐναγανίσασθαι, καὶ κηθυμνήσας τὴν τόλμαν αὐτῶν καὶ τὴν ὑπεροψίαν τῶ ζῆν, αὐτὸς (ὡς Φασιν) ἤδη γέρων γεγωνῶς, πρὸς τὸν πυθόμενον, πῶς διάγει· Οὕτως (εἶπεν) ὡς ἄνθρωπος ὑπὲρ ἐνενήκοντα ἔτη γεγωνῶς, καὶ μέγιστον ἠγέμενος τῶν κακῶν τὸν θάνατον. ἢ γὰρ ἰκονῶν ξίφος, ἐδὲ λόγχην χαράτλων, ἐδὲ λαμπρῶνον κράνος, ἐδὲ στρατευόμενος, ἐδὲ ἐρέσσω, ἀλλ' ἀντίθετα καὶ πάρισα καὶ ὁμοιόπλωτα κολλῶν καὶ συντιθεῖς, μονοὺν κολαπτήρσι καὶ ξυστήρσι τὰς περιόδους ἀπολεαίνων καὶ βυθμίζων ἐγήρασε. πῶς ἔν ἐκ ἐμελλεν ἄνθρωπος φόφον ὅπλων φοβεῖσθαι καὶ σύρρηγμα φάλαγγος, ὁ Φοβέμε-

¹ Hanc eandem cum oratione contra Evatosthenem, quae in Lyfiaci adhuc extat, esse, Taylorus censet in Lyfiae vita p. 49. R.

² R. & W. legendum movent Ἀρχίονε, uti supra ab initio libelli. Xylandro locus mancus videbatur. Hinc vertit: *Pelopidae Arcbiam tyrannum interficientis.*

³ Ald. Bas. ἢ τὰς. Turn. V. Bong. ἢ ἔ τὰς.

⁴ Mez. τοῖς ὄρκοις. Idem R. voluit e Bas. At in meo exemplari perspicue lego τὰς ὄρκιας, quod de suo quoque W. monet.

βήμενος Φωνῆεν Φωνήεντι συγκρῆσαι, καὶ συλλαβῆ τὸ
 ἰσόκωλον ἐνδεὲς ἐξενεγκεῖν; Μιλτιάδης μὲν γὰρ αὐτὸς
 εἰς Μαραθῶνα ¹ τῆ ὑπεραία τὴν μάχην συνάψας, ἦεν
 εἰς ἄστυ μετὰ τῆς στρατιᾶς νενικηκώς, καὶ Περικλῆς ἐν-
 νέα μῆσι Σαμίς κατασρεψάμενος, ἐφρόνει τῷ Ἀγα-
 μέμνονος μεῖζον ἔτει δεκάτῳ τὴν Τροίαν ἐλόντος. Ἴσο-
 κράτης δὲ μικρῶ τρεῖς ὀλυμπιάδας ἀνήλωσεν, ἵνα γράψῃ
 τὸν πανηγυρικὸν λόγον, ἐ στρατευσάμενος ἐν τέτοις τοῖς
 χρόνοις, ἐδὲ πρεσβεύσας, ἐδὲ πόλιον κῆσας, ἐδὲ ναύαρχος
 ἐκπεμφθεῖς, καίτοι μυρίας τῷ τότε χρόνῳ πολέμας
 ἐνέγκαντος. ἀλλ' ἐν ᾧ Τιμόθεος Εὐβοίαν ἠλευθέρη,
 καὶ Χαβρίας περὶ Νάξου ἐναυμάχει, καὶ περὶ Λέχαιον
 Ἰφικράτης κατέκλιπε τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν ², καὶ
 πᾶσαν ἠλευθέρως πόλιον ὁ δῆμος, ἰσόψηφον αὐτοῖς τὴν
 Ἑλλάδα κατέστησεν, οἴκοι καθῆσο, βιβλίον ἀναπλάττων
 τοῖς ὀνόμασιν, ὅσῳ χρόνῳ τὰ προπύλαια Περικλῆς ἀνέ-
 στησε καὶ τὰς ἑκατομπέδας ³. καίτοι καὶ τῆτον ὡς βρα-
 δέως ἀνύοντα τοῖς ἔργοις ἐπισκίαπλων Κρατῖνος, ἔτω πως
 λέγει, περὶ τῷ διὰ μέσον ⁴ τείχεος. λόγοισι γὰρ αὐ-
 τὸν ⁵ προάγει Περικλῆς, ἔργοισι δὲ ἐδὲ κινεῖ. σπόπει
 δὲ σοφιστικὴν μικροφροσύνην, τὸ ἕνατον μέρος τῷ βίβι εἰς

G 2

ἕνα

1 R. *supr.* Μιλτιάδης γὰρ παραγεγονώς εἰς Μαραθῶνα, τῆ ὑπεραία — Miltiades enim, altero, postquam in castra Marathoniam venisset, die feliciter commissa pugna, rediit in urbem cum exercitu victor.

2 R. non improbat quidem vulgatam; mavult tamen *μόραν*. Idem probat W. cum Mez.

3 Subaud. *παρθενῶνας*, quod R. monet, addens pluralem numerum pro singulari esse positum; unum tantum fuisse sic dictum Minervae sanum, centum pedes longum & latum.

4 R. mavult *διὰ μέσων*, αὐτ' ἀνὰ μέσον, subaudiendo τῷ ἄστυ καὶ τῷ πειραιῶσι.

5 R. αὐτὸ legi vult, ut redeat ad *τείχος*. In verbis ex alio scriptore citatis nil mutem, cum non constet, quale substantivum ille sit secutus.

ἓνα λόγον καταναλίσκουσιν. ἀλλὰ δὴ ¹ μετὰ τὰς Δημο-
 θένους τῆ ῥήτορος λόγου ², ἄξιόν ἐστι τοῖς στρατηγοῖς παρα-
 βάλλειν τὸν κατὰ Κόνωνος ἀνοίας ³, τοῖς περὶ Πύλον
 τροπαίοις ἐκείνῃ ⁴. πρὸς Ἀμαθῆσιον ⁵ περὶ ἀνδραπό-
 δων, τοῖς ἐξαυδραποδιθεῖσιν ὑπ' ἐκείνῃ Σπαρτιάταις. ἢ
 ὅτι τὰς ἐποικίας ἔγραψε, ταύτην Ἀλκιβιάδης ἔχων Μαν-
 τινεῖς καὶ Ἡλβίους ἐπὶ τὴν Λακεδαίμονα συνέσπεε. καὶ
 μὴν οἱ τε δημόσιοι λόγοι τῆτο ἔχουσι Θαυμασόν, ὅτι τοῖς
 Φιλιππικοῖς ἐπὶ πράξεις προτρέπεται, καὶ τὴν Δεπλί-
 νη πρᾶξιν ἐπαινεῖ.

1 Haec ad finem corrupta & mutila esse, monent Xyl. R.
 & W.

2 Quaerit R. an haec ita sint corrigenda: ἀλλὰ δὴ μετὰ τὰς
 Δημοθένους λόγου τὰς ῥήτορας ἄξιόν ἐστι τοῖς στρατηγοῖς παρα-
 βάλλειν? W. sic legendum censet: Ἀλλὰ, μὰ τὸν Δία, τὰς
 Δημοθένους — ἄξιόν ἐστι τοῖς τῆ στρατηγῆ ἔργοις παραβάλλειν.

3 Xyl. Meurf. & Fabric. B. Gr. T. I. p. 921. ex Demosthe-
 ne legi volunt αἰκίας. Probat id W. At R. tuetur vulgatam —
 aivocitate, iraculentia, immanitate.

4 R. monet, redire ἐκείνῃ ad vetustum illum Demosthenem,
 imperatorem, Nicias & Alcibiadae aequalem, e Thucydida &
 Aristophanis *Equis.* notum. Pro ἐκείνῃ Ald. & Bas. ἔχου.

5 Amathusius ille quis fuerit, R. fatetur se haud tenere, si-
 mul monens, neque orationem Demosthenis adversus eum ho-
 die extare, neque indicatam fuisse a Fabricio B. Gr. T. I. p. 919.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ
ΠΕΡΙ
ΙΣΙΔΟΣ ΚΑΙ ΟΣΙΡΙΔΟΣ 1.

Πάντα μὲν, ὡς Κλέα 2, δεῖ τάγαθὰ τὰς νῦν ἔχοντας αἰτεῖσθαι παρὰ τῶν θεῶν, μάλιστα δὲ τῆς περὶ αὐτῶν ἐπισήμης, ὅσον ἐπιήμιον ἐσιν ἀνθρώποις, μετιόντες, εὐχόμεθα τυγχάνειν παρ' αὐτῶν ἐκεινῶν 3. ὡς ἐθὲν ἀνθρώπων λαβεῖν μείζον, ἐχαρίσασθαι θεῶν σεμνότερον 4 ἀληθείας. τὰ ἄλλα μὲν γὰρ 5 ἀνθρώποις ὁ θεὸς, ὧν δέονται, δίδωσιν, οἰκεῖα 6 κεκλημένους ταῦτα καὶ χρώμενος. ἐ γὰρ ἀργύρω καὶ χρυσῷ μακάριον τὸ θεῖον, ἐδὲ βρονταῖς καὶ κεραινοῖς ἰχυρὸν, ἀλλ' ἐπισήμη καὶ φρονήσει.

G 3

1 In Lampriae Catalogo titulus hujus libri sic legitur: *περὶ τῆ κατ' Ἴσιν λόγος καὶ Σάραπιν*. Aliter ab aliis, & ab ipso Plut. alibi citatur. V. Fabr. B. Gr. Vol. 3. p. 339.

2 Eidem libellum *de mulierum virtutibus* composuit. Cf. Vol. VIII. p. 263. R. autem judice nomen ejus cum analogia Graecorum nominum foeminarum haud congruere videtur, cum Κλέας sit nomen masculinum pro Κλέανδρος, foemininum ergo nequeat esse Κλέα, sed Κληαρέτη.

3 R. voluit ἐκείνης, ut ad ἐπισήμην redeat. Petav. παρὰ τῶν κείνων.

4 R. susp. σεμνότερον ἂν ἀληθείας.

5 R. hunc vult ordinem vocum τὰ μὲν γὰρ ἄλλα.

6 Xyl. susp. leg. ἐκ οἰκεῖα, & sic vertit: *reliqua quippe non sibi propria sed peculiatia deus homini largitur, possidens ea atque usurpans tantum*. In ind. Var. enotatur quoque eadem lectio e cod. non nominato, & Squir. teste est in Petav. & Xyl. editione; unde hic ipse in suam recepit. Markl. judice desunt nonnulla inter δίδωσιν & οἰκεῖα. Seml. & Kaltw. amplectuntur hanc lectionem, licet prior vulgatam non proflus improbet. Supplenda censet ea W. hoc modo: δίδωσιν, νῦν δὲ καὶ φρονήσιως μεταδίδωσιν, οἰκεῖα κ. τ. κ. χρ. & sic interpretatur: *reliqua quippe quae precamur homines, deus iis dat, memens vero ac prudentiam cum iis communicat, tantquam domesticos possiden: eas atque usurpans*. Salmaf. κεκλημένοις & χρωμένοις emendavit.

νήσει. καὶ τῆτο κάλλιπα ἰ πάντων Ὅμηρος, ὧν εἶρηκε
περὶ θεῶν ², ἀναφθεγγόμενος,

Ἡ μὲν ³ ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτερ,

Ἄλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ἦδει,

σεμνοτέρην ἀπέφηνε τὴν τῷ Διὸς ἡγεμονίαν, ἐπισήμη
καὶ σοφίᾳ ⁴ πρεσβυτέραν ἔσαν. οἶμαι δὲ καὶ τῆς αἰώ-
νικῆ ζωῆς, ἣν ὁ θεὸς εἶληκεν, εὐδαιμον εἶναι τὸ τῇ γνώ-
σει μὴ προαπολιπεῖν τὰ γινόμενα ⁵. τῷ δὲ γινώσκειν
τὰ ὄντα, καὶ φρονεῖν ἀφαιρεθέντος, ἐβλῶν, ἀλλὰ χρο-
νον εἶναι τὴν ἀθανάσιαν.

II. Διὸ θεϊότητος ὄρεξις ἐστὶν ἡ τῆς ἀληθείας, μά-
λιπα δὲ τῆς περὶ θεῶν, ἔφεσις, ὥσπερ ἀνάληψιν ἱε-
ρῶν ⁶ τὴν μάθησιν ἔχουσα καὶ τὴν ζήτησιν, ἀγγελίας τε
πάσης καὶ νεωκορίας ⁷ ἔργον ὁσιώτερον, ἐχ' ἦκιστα δὲ τῇ
θεῷ ταύτῃ κεχαρισμένον, ἣν σὺ θεραπεύεις ἐξαιρέτως
σοφὴν καὶ φιλόσοφον ἔσαν, ὡς τῆνομά τε ⁸ φράζειν
ἔοικε παντὸς μᾶλλον αὐτῇ τὸ εἰδέναι καὶ τὴν ἐπισήμην
προσήμισαν. Ἑλληνικὸν γὰρ ἡ Ἰσίς ἐστὶ, καὶ ὁ τυφῶν,
πολέ-

1 Squir. fusp. καὶ τῆτο, κάλλιπον πάντων ὧν Ὅμηρος εἶρηκε
περὶ θεῶν, ἀναφθεγγόμενος — atque hoc, omnium, quae de
Diis dixit Homerus pulcherrimum, effatus — majestate Jovis
Imperium anteire innuit. —

2 Dedi, R. jubente, comma post θεῶν, quod vulgo extat
post εἶρηκε. Idem a W. est observatum.

3 Hom. Iliad. XIII. 354. 355. Frst. & R. ἴα. Restitui ἴα.

4 Vulgo ἡγεμονίαν ἐπισήμης καὶ σοφίας, πρεσβυτέραν ἔσαν.
In distinguendo & corrigendo secutus sum Xyl. versionem & Mark-
landi conjecturam, Squir. & W. probatam. R. fusp. ἡγεμο-
νίαν, ὑπ' ἐπισήμης καὶ σοφίας πρ. ἔσ.

5 R. fusp. τῶν γινόμενων. W. fusp. γινωσκόμενα.

6 Squir. docente, ἀνάληψις ἱερῶν, non est recuperatio sa-
crorum, quod Xyl. vertit (Kaltw. Wiederherstellung des
Gottesdienstes) nec Platonica quaedam reminiscensia, uti
Baxterus interpretatur, sed simpliciter susceptio sacrorum.

7 intellige munus aeditui, res sacras tractantis, custodien-
tis, ornantis.

8 R. fusp. ἦε τῆνομά γε φρ.

πολέμιος τῇ θεῷ ¹, καὶ δι' ἀγνοίαν καὶ ἀπάτην τετυφω-
 μένος, καὶ διασπῶν καὶ ἀφανίζων τὸν ἱερὸν λόγον, ὃν
 ἡ θεὸς συνάγει καὶ συντίθησι, καὶ πᾶραδίδωσι τοῖς τε-
 λαιμένοις θεώσεως ², σώφρονι μὲν ἐνδελεχῶς διαίτη, καὶ
 βρωμάτων πολλῶν καὶ ἀφροδισίων ἀποχαῖς κολυέσαις ³
 τὸ ἀκόλασον καὶ Φιλήδονον, ἀθρύπτει δὲ καὶ σεβῆρας ἐν
 ἱεροῖς λατρείαις ἐθιζέσαις ⁴ ὑπομένειν, ὧν τέλος ἐστὶν ἡ
 τῶ πρώτῃ καὶ κυρίῃ καὶ νοητῇ γνῶσις, ὃν ἡ θεὸς πα-
 ρακαλεῖ ζητεῖν παρ' αὐτῇ καὶ ⁵ μετ' αὐτῆς ὄντα καὶ
 συνόντα ⁶. τῶ δ' ἱερῷ τένομα καὶ σαφῶς ἐπαγγέλλεται
 καὶ γνῶσιν καὶ εἰδήσιν τῶ ὄντος. ὀνομάζεται γὰρ Ἴσειον
 ὡς εἰσομένων ⁷ τὸ ὄν, ἂν μετὰ λόγε καὶ ὁσίως εἰς τὰ ἱε-
 ρὰ παρέλθωμεν τῆς θεῆς.

III. Ἐτι πολλοὶ μὲν Ἑρμῆ, πολλοὶ δὲ Προμη-
 G 4 θεῶς

¹ R. & W. addendum censent ὧν; Markl. pro καὶ δι' ἄ.
 fufp. ὃ δι' ἄ.

² R. fufp. διὰ θεώσεως, per faustificationem. W. vocem
 minime sinceram censet, addens, in promptu esse conficere
 θεῶς ὁσίως τε; verisimilius autem videri, Plutarchum reli-
 quisse Ἰσιακοῖς.

³ In hac voce secutus sum W. sic e Venet. reponentem.
 Vulgo κωλύσαις.

⁴ Sic cum W. dandum censui, referendo ad praecedens ἀπο-
 χαῖς κολυέσαις. Vulgo ἐθιζέσαις. Ob hunc participii casum
 Squir. etiam praemissum dedit κωλύσαις, ut utrumque referat-
 ur ad θεώσεως, adnotans, idem a Baxt. & Markl. legi. Pe-
 tav. σεβῆρας pro σεβῆρας; mox id. ζητεῖν παρακαλεῖ pro παρα-
 ζητ.

⁵ Hoc καὶ Squir. abesse mavult.

⁶ R. notante, καὶ συνόντα videri queat redundare; sed re-
 spexit ad uxoris cum marito consuetudinem conjugalem.

⁷ Dedi sic cum W. ex conjectura Bentl. Baxt. Markl. Squir.
 R. pro vulg. εἰσόμενον — ac si cognitivum esset. Xyl. legit
 εἰσόμενοι. Squir. quidem nihil in textu immutandum esse du-
 xit, quia apud atticae elegantiae imitatores accusandi casus fae-
 pius absolute ponatur. Petav. εἰσόμενον; mox τῆς θεῆς παρέλ-
 θωμεν pro παρέλθ. τ. Θ.

Θεῶς ἰσορήκασιν αὐτὴν θυγατέρα· ὦν τὸν μὲν ¹ ἔρε-
ρον, σοφίας καὶ προνοίας, Ἑρμῆν δὲ γραμματικῆς καὶ
μουσικῆς εὐρετὴν νομίζοντες. διὸ καὶ τῶν ἐν ² Ἑρμαπό-
λει Μεσῶν τὴν προτέραν Ἴσιν ἄμα καὶ δικαιοσύνην κα-
λῶσι σοφίαν, ὥσπερ εἴρηται, καὶ δεικνύουσαν ³ τὰ θεῖα
τοῖς ἀληθῶς καὶ δικαίως ἱεροφύροις ⁴ καὶ ἱεροσόλοις προσ-
αγορευομένοις. Ἔτοι δὲ εἰσιν οἱ τὸν ἱερὸν λόγον ⁵ περὶ
θεῶν πάσης καθαρῆντα δεισιδαιμονίας καὶ περιεργίας
ἐν τῇ ψυχῇ φέροντες, ὥσπερ ἐν κίση, καὶ περισέλλον-
τες ⁶ τὰ μὲν μέλανα καὶ σκιάδη, τὰ δὲ φανερὰ καὶ
λαμπρὰ τῆς περὶ θεῶν ὑποδηλῶντες, ⁷ οἴσεως, οἷα καὶ
περὶ

1 Dedi τὸν μὲν e Bas. & Xyl. cum Squir. In rell. est τὸ
μὲν. Locus tamen nondum sanus est. Aut enim, quod R.
monet, ὦν delendum est, aut cum ὡς mutandum, aut deinceps
pro νομίζοντες legendum νομίζομεν. Markl. νομίζουσι vel νομι-
ζονται leg. censuit. Mez. τὸν μὲν sine ὦν, quod W. probat.
Mihī ad νομίζοντες excidisse videtur verbum σίβοντα.

2 Cum Squir. dedi ἐν, quod vulgo abest, Bent. Baxt. &
Markl. probantibus. Petav. Ἑρμῆ πόλα.

3 R. ἴσιν, εἴρηται, ἔσαν, καταδεικνύουσαν. W. καλῶσιν,
ἔσαν σοφίαν. Squir. cum Bentl. & Markl. mavult σοφῆν, ad-
dito ἔσαν.

4 Squir. ἱεροφύροις scribendum censet. R. tuetur vulgatam,
cum in talibus a pari jure locoque sit atque o. Hieraphorum
erat, ferre Cistam Sacrorum capacem. De Hierostolis Squir.
monet, nihil quicquam apud idoneos auctores inveniri, & vo-
cis hujus loco reponendum esse censet Πασοφύροις, quibus sacra
vestimenta, tum variegata illa ἱδῖς, tum splendida & coru-
scentia Ὀσφιδῖς, demandata fuerunt, vel qui Vestitores erant
divinorum simulacrorum.

5 Quae sequuntur περὶ θεῶν — τῆ τε τὸν λόγον, absunt a
Petav.

6 Post hanc vocem vulgo datur colon, quod cum Squir. & R.
amovendum duxi. Xyl. aliquid deesse monuit. R. cum Mez.
περισέλλοντες μὲν τὰ μέλανα.

7 Sic Mez. Bentl. Markl. R. legi voluerunt, & dedi pro
vulg. ὑποδηλῶντα. W. hoc quidem ad λόγον relatum tuetur.
Squir. hac correctione non opus esse censuit, cum vestes ipsae
sint,

περὶ τὴν ἐδῆτα τὴν ἱερὰν ἀποφαίνεται. διὸ καὶ τὸ κοσμεῖσθαι τέτοις τὰς ἀποθανόντας Ἰσιακὰς, σύμβολόν ἐστι τῆτον ¹ τὸν λόγον εἶναι μετ' αὐτῶν, καὶ τῆτον ἔχοντας, ἄλλο δὲ μηδὲν, ἐκεῖ βαδίζειν. ἔτε γὰρ Φιλοσόφως πωγωνοτροφίαι, ὧ Κλέα, καὶ τριβωνοφορίαι ποιῆσιν, ἔτ' Ἰσιακὰς αἱ λινοσολίαι καὶ ξύρησις ². ἀλλὰ Ἰσιακὸς ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, ὁ τὰ δεικνύμενα καὶ δρώμενα περὶ τὰς θεὰς τέττες, ὅταν νόμῳ παραλάβῃ ³, λόγῳ ζητῶν, καὶ Φιλοσοφῶν περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀληθείας.

IV. Ἐπεὶ τὰς γε πολλὰς καὶ τὸ κοινότατον τῆτον καὶ τὸ σμικρότατον λέληθεν, ἐφ' ὅτῳ τὰς τρίχας οἱ ἱερεῖς ἀποτίθενται καὶ λιναῖς ἐδῆτας φορῶσιν· οἱ μὲν ⁴ ἐδ' ὅλως φροντίζουσιν εἰδέναι περὶ τέτων· οἱ δὲ τῶν μὲν ἐρίων ὡσπερ τῶν κρεῶν, σεβομένους τὸ πρόβατον, ἀπέχεσθαι λέγασιν, ξύρεσθαι δὲ τὰς κεφαλὰς διὰ

G 5

τὸ
sint, quae subindicare videantur, qualem de diis opinionem Pastophoros edoceat sacra doctrina.

¹ Cum Squir. ex Ald. & Bas. restituendum censui τῆτον pro vulg. τῆ τε. Quo retento, etiam deinde scribendum videtur καὶ τῆ τῆτον ἔχ. Baxt. pro εἶναι reposuit ἴναι.

² R. mavult ξυρήσις in plur. Pro praeced. αἱ λινοσ. Markl. legit αὐ λινοσ. quod Squir. probat.

³ Ald. & Bas. παραβάλη. Xyl. praemissum ὅταν abesse voluit, ut constet sensus. Bentl. pro eo substituit ἄτ' ἄν. Squir. mutata interpunctione (vulgo enim παραλάβῃ cohaeret cum λόγῳ ζητῶν; & in Bas. ante & post ὅταν datur comma) omnem difficultatem tolli posse monet. & ὅτ. v. παραλ. parenthesi includit, sic locum vertens: Sed is vere est Isiacus, qui postquam earum rerum notitiam rite comparauerit, quae de his diis ostenduntur & ab his arguuntur (an haec valent δρώμ. π. τ. θεῖς?) ea omnia ad rationis normam examinat. Seml. pro νόμῳ legit νόμον.

⁴ Ante has voces vulgo datur comma. Dedi colon cum w. Id probavit Squir. qui simul καὶ pro οἱ inferendum duxit, & post εἰδέναι addendum τι. Markl. legit & distinxit φροντῖσιν· οἱ μὲν ἔν (vel γάρ) ἐδ' ὅλως. Mez. & R. οἱ μὲν γάρ. Voces ἐδ' ὅλως dedi cum Squir. Vulgo ἀδῶλως.

τὸ πένθος, Φορεῖν δὲ τὰ λινᾶ διὰ τὴν χρόαν, ἣν τὸ λίνον ἀνδρῶν ἀνίησι τῇ περιεχέσει τὸν κόσμον αἰθερίῳ χαροπότητι προσεικνύαν. ἡ δ' ἀληθῆς αἰτία μία πάντων ἐστὶ καθαρῶ γὰρ ¹ (ἣ Φησιν ὁ Πλάτων) ἐθμετὸν ἀπλεῖσαι μὴ καθαρῶ. περίσσωμα δὲ τροφῆς καὶ σκύβαλου ἐδὲν ἀγνόν, ἀδὲ καθάρων ἐσιν· ἐκ δὲ περιττωμάτων ἔρια καὶ λάχλαι, καὶ τρίχες καὶ ὄνυχες ἀναφύονται καὶ βλαστάνουσι. γελοῖον ἔν ἦν ², τὰς μὲν αὐτῶν τριχας ἐν ταῖς ἀγνείαις ἀποτίθεσθαι ξυρωμένους καὶ λειαινομένους πᾶν ὁμαλῶς τὸ σῶμα, τὰς δὲ τῶν θρεμμάτων ἐμπέχεσθαι ³ καὶ Φορεῖν· καὶ γὰρ τὸν Ἡσίοδον οἶεσθαι δεῖ, λέγοντα ⁴

Μηδ' ἀπὸ πεντόξοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖη

Αἶον ἀπὸ χλωρῶ τάμνειν αἰθῶνι σιδήρῳ·

διδάσκειν, ὅτι δεῖ καθαρὰς τῶν τοιούτων γενομένης ἐορτάζειν, ἐκ ἐν αὐταῖς ταῖς ἱερουργίαις χρῆσθαι καθάρσει καὶ ἀφαιρέσει τῶν περιττωμάτων. τὸ δὲ λίνον φύεται ⁵ μὲν ἐξ ἀθανάτου τῆς γῆς, καὶ καρπὸν ἐδάδιμον ἀναδίδασσι, λιτὴν δὲ παρέχει καὶ καθάρων ἐθῆτα, καὶ τῶ σκέποντι ⁶ μὴ βαρύνεσθαι, εὐάρμοσον δὲ πρὸς πᾶσαν ἄραν· ἦμισα δὲ φθειροποιὸν ⁷, ὡς λέγουσι· περὶ ὧν ἕτερος λόγος.

V. Οἱ δὲ ἱερεῖς ἔτω δυσχεραίνουσι τὴν τῶν περιττωμάτων φύσιν, ἅτε μὴ μόνον παραιτεῖσθαι τῶν ὀσπρίων
τὰ

¹ Verba sunt Socratis ap. Platon. Phaedon. ubi ἐφ'ἀπλεῖσαι legitur pro ἀπλεῖσαι.

² Squir. mavult γελ. ἔν ἂν ἦν.

³ Petav. ἀπέχεσθαι; uti paulo ante λυαινομένους.

⁴ Op. & d. v. 740. sq.

⁵ Plin. Hist. Nat. XIX. 2.

⁶ Markl. susp. τὸν σκέποντα μὴ βαρύν. vel τῶ σκέποντι μὴ βαρύναν ἔσαν. R. tuetur vulgatam, monens τῶ σκέποντι idem esse atque ἐν vel ἅμα τῶ σκέποντι — quatuor tegat hominem, non ideo gravat; vel simul tegit atque non gravat. Petav. τῶ σκέποντι.

⁷ Petav. φθοροποιόν.

τὰ πολλὰ, καὶ τῶν κρεῶν τὰ μήλεια καὶ ὕεια, πολλὴν ποιοῦντα περίτλωσιν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας τῶν σιτίων ἐν ταῖς ἀγνεύαις ἀφαιρεῖν. ὡλλας τε πλείονας αἰτίας ἔχοντας, καὶ ποτικωτέρας ¹ καὶ βρωτικωτέρας ποιεῖν ἐπιθήγοντας ² τὴν ὄρεξιν. τὸ γὰρ (ὡς Ἀρισταγόρας ἔλεγε) διὰ τὸ πηγνυμένοις πολλὰ τῶν μικρῶν ζώων ἐναποθνήσκειν ἀλισκόμενα μὴ καθαρὰς λογίζεσθαι τὰς ἄλλας, εὐθές ἐστι ³. λέγονται δὲ καὶ τὸν Ἄπιον ἐκ Φρέατος ἰδίᾳ ποτίζειν, τῷ δὲ Νεῖλις παντάπασι ἀπειργεῖν, ἔμιαρὸν ἠγγέμενοι ⁴ τὸ ὕδωρ διὰ τὸν κροῦόδειλον, ὡς ἐνιοὶ νομίζουσιν. (ἐδὲν γὰρ ἔτω τιμῆ ⁵ Αἰγυπτοῖς, ὡς ὁ Νεῖλος) ἀλλὰ πιαίνειν ⁶ δοκεῖ καὶ μάλις πολυσαρκίαν ποιεῖν ⁷ τὸ Νεῖλῶον ὕδωρ πινόμενον. ἔβέλονται δὲ τὸν Ἄπιον ἔτως ἔχειν, ἐδὲ αὐτὰς, ἀλλὰ εὐσαλῆ καὶ κῆφα ταῖς ψυχαῖς περικεῖσθαι τὰ σώματα, καὶ μὴ πιάζειν, μηδὲ καταθλίβειν ἰχθύοντι τῷ θνητῷ, καὶ βαρύνοντι ⁸ τὸ θεῖον.

VI. Οἶνον δὲ οἱ μὲν ἐν Ἠλίᾳ πόσει θεραπεύοντες τὸν θεόν, ἐκ εἰσφέρουσι τοπαράπαυ εἰς τὸ ἱερὸν, ὡς ἔπροσῆκον ἡμέρας ⁹ πίνειν, τῷ κυρίῳ καὶ βασιλείᾳ ἐφορῶν-

1 W. ante h. v. bene monet addendum τὸ.

2 Cum Squir. & W. restituit ex Ald. & Bas. ἐπιθήγοντας, adficientibus Xyl. A. E. Flor. Vulgo ἐπιθίγοντας.

3 R. addit vult λέγαν. Petav. ἀληθές ἐστι.

4 Dedi sic, Markl. suadente & R. probante, pro vulg. ἠγγέμενοι. Tuetur quidem Squir. hanc vulgatam. At rationem ab ipso allatam haud satis intelligo.

5 R. cusp. ἔτω τίμιον, aut ἔτως ἐν τιμῆ.

6 Squir. mavult ἀλλ' ὅτι πιαίν.

7 Petav. ποιῆ; & deinde τὸ θνητὸν pro τῷ θνητῷ.

8 Squir. notat, ad oram cod. Bentl. loco ἰχθύοντι & βαρύνοντι substitutas esse voces ἰχθύοντα & βαρύνοντα. Non tamen probat.

9 Squir. corrigendum censet ἱερεῦσι pro ἡμέρας. Retenta autem vulgata, in sequenti pro οἱ δ' ἄλλοι legi vult ἄλλως δὲ. R. tuetur vulgatam. W. iudice, ἡμέρας habet aliquid obscuritatis.

ορῶντος· οἱ δ' ἄλλοι χρῶνται μὲν, ὀλίγω¹ δέ· πολ-
 λὰς δ' αἰόνας ἀγνείας ἔχουσιν, ἐν αἷς Φιλοσοφῶντες καὶ
 μαθητάνοντες καὶ διδάσκοντες τὰ θεῖα διατελοῦσιν. οἱ δὲ
 βασιλεῖς καὶ μετρητὸν ἔπινον ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων
 (ὡς Ἐκαταῖος ἰσόρηκεν) ἱερεῖς ὄντες· ἤρξαντο δὲ πίνειν
 ἀπὸ Ψαμμητίχης, πρότερον δ' ἐκ ἔπινον οἶνον, ἐδὲ ἔσπεν-
 δον, ὡς Φίλιον θεοῖς, ἀλλ' ὡς αἷμα τῶν πολεμησάν-
 των ποτὲ τοῖς θεοῖς, ἐξ ἧν αἶονται πεσόντων καὶ τῇ
 γῆ συμμιγέντων² ἀμπέλους γενέσθαι· διὸ καὶ τὸ με-
 θύειν ἐκφρονας ποιεῖ³ καὶ παραπλήγας, ἅτε δὴ τῶν
 προγόνων⁴ τῆ αἵματος ἐμπιπλαμένης. ταῦτα μὲν ἐν
 Εὐδοξος⁵ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῆς περιόδου λέγεσθαι Φησιν
 ἔτιωσ ὑπὸ τῶν ἱερέων.

VII. Ἰχθύων δὲ θαλαττίων, πάντες μὲν ἐ πάν-
 των, ἀλλ' ἐνίαν⁶ ἀπέχονται. καθάπερ Ὀξυρυγχί-
 ται⁷ τῶν ἀπ' ἀγνίστου. σεβόμενοι γὰρ τὸν ὀξύρυγχου
 ἰχθύν, δεδίασι, μὴ ποτε τὸ ἀγνίστον ἐ καθαρὸν εἶναι
 ὀξυρύχου περιπεσόντος αὐτῷ. Συνηῖται δὲ Φάγγη⁸.
 δοκεῖ γὰρ ἐπιόντι τῷ Νεῖλῳ συνεπιφαίνεσθαι, καὶ τὴν
 αὔξησιν ἀσμένους φράζειν αὐτάγγελος ἰρώμενος. οἱ δ'
 ἱερεῖς ἀπέχονται πάντων· πρῶτε δὲ μηνός⁹ ἐνάτη τῶν
 ἄλλων Αἰγυπτίων ἐκάσε πρὸ τῆς αὐλείου θύρας ὀπθίου
 ἰχθύν

tatis. Mavult hanc vocem aut deleri, aut reponi post *κυρίας* —
evidente Domino diei. — Forte etiam majus vitium latere
 suspicatur.

1 Petav. ὀλίγων, quod Collector positum susp. pro ὀλίγον.

2 Markl. quaerit, an ἐξ ἧς πεσόντος — καὶ συμμιγέντος?

3 Markl. legi vult ποιεῖν sc. οἶονται.

4 Squir. mutandum censet προγόνων in πληρογόνων. Sic —
e luto nari — dicebantur Gigantes a pluribus.

5 Cnidius videlicet. Vid. Voss. de Hist. Gr. pag. 28. 29.

6 Markl. corrigit ἀλλ' ἐνίοι ἐνίαν.

7 *Oxyrynchus* & *Syene*, urbes in Aegypto superiore sitae.

8 Turn. & V. Φάγγης.

9 Markl. quaerit, annon lateat nomen mensis aegyptiaci sub
 voce πρῶτε?

ἰχθύον καταθίοντος, οἱ ἱερεῖς ἐ γεύονται μὲν, κατακαίσει δὲ πρὸ τῶν θυρῶν τὰς ἰχθύς· δύο λόγους ἔχοντες, ὧν τὸν μὲν ἱερὸν καὶ περιττὸν αὐθις ἀναλήψομαι, συνάδοντα τοῖς περὶ Ὀσίριδος καὶ Τυφῶνος ὁσίως Φιλοσοφημένοις· ὁ δ' ἐμφανῆς καὶ πρόχειρος, ἐκ ἀναγκαίου, ἐδ' ἀπερίεργον ¹ ὄψον ἀποφαίνων ² τὸν ἰχθύον, Ὀμήρῳ μαρτυρεῖ, μήτε Φαίακας τὰς ἀβροβίαις, μήτε τὰς Ἰθακησίας ἀνθρώπους νησιώτας, ἰχθύσι χρωμένους ποιοῦντι, μήτε τὰς Ὀδυσσέως ἐταίρους ἐν πλῶ τοςέτω καὶ ἐν Θαλάτῃ, πρὶν εἰς ἐσχάτην ἐλθεῖν ἀπορίαν. ὅπως δὲ καὶ τὴν Θαλάτταν ἐκ πυρὸς ἠγῶνται καὶ ³ παρωρισμένην, ἐδά μέρος ⁴, ἐδά σοιχεῖον, ἀλλὰ ἄλλοῖον περίττωμα διεφθαρὸς καὶ νοσῶδες.

VIII. Οὐδὲν γὰρ ἄλογον, ἐδά μυθῶδες, ἐδά ὑπὸ δεισιδαιμονίας (ὡς περ ἔνιοι νομίζουσιν) ἐγκατεσοιχειῖτο ἰσορρογίαις, ἀλλὰ τὰ μὲν, ἠθικὰς ἔχοντα καὶ χρειώδεις αἰτίας, τὰ δὲ ἐκ ἄμοιρα κομψότητος ἰσορικῆς ἢ φυσικῆς ἐσιν· οἷον τὸ περὶ κρομμύκ. τὸ γὰρ ἐμπεσεῖν εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἀπολέσθαι τὸν τῆς Ἰσίδος τρέφειμον Δίκτυον τῶν κρομμύων ⁵ ἐπίδρασσόμενον, ἐσχάτως ἀπίθανον· οἱ δὲ ἱερεῖς ἀφοσιῶνται καὶ δυσχεραίνουσι τὸ κρόμμυον ⁶ παραφυλάττοντες, ὅτι τῆς σελήνης Φθινέσης μόνον,

1 Dedi sic e Bentl. correctione, W. probata. Vulgo ἐδὲ περίεργον. R. susp. περισπέδασον. Salmaf. pro ἐδὲ emendat ἀλλά. Sic Xyl. vertit: sed supervacaneum.

2 Dedi sic cum Squir. Vulgo ἀποφαίνων. Petav. ἀποφαίνα.

3 Hoc καὶ delendam¹ censet Squir. ut ab ultima syllaba vocis praecedentis ortum. R. excidisse putat ὕδατος post καὶ — ex ἰγνι φ aqua coalitum; & παρωρισμένον explicat eliminatum, παρὰ τὰς ὄρας ἐκβεβλημένον, extra terminos ejectum. W. pro ἐκ πυρὸς susp. ἐκφυλον.

4 Squir. monet, post haec addendum τῆς γῆς, vel saltem subintelligendum.

5 Ald. & Bas. ἐ κρομμύων. Xyl. particulam negantem movit delendam, & delevit Steph. reposito artic. τῶν.

6 Ante τὸ κρ. vulgo fuit καὶ, quod Squir. & W. delendum cen.

νον, ευτροφειν τ̄το και τεθληναι πεφικεν. ε̄σι δ̄
 προςφορον ε̄τε αγνευσιν ε̄τε εορτάζουσι, το̄ις μ̄ν, ὅτι
 διψῆν, το̄ις δ̄, ὅτι δακρύειν ποιε̄ι τ̄ς προσφερομένης.
 ὁμοίως δ̄ και τ̄ν ἔν αν̄ιερων ζ̄ων ἡγ̄νται. ὡς μάλι-
 σα γὰρ ὀχεῡεσθαι δοκεῑ τ̄ης σελήνης Φ̄θινέσης· και τ̄ων
 τὸ γάλα πινόντων ἐξανθε̄ι τὰ σώματα λέπραν και ψω-
 ρικὰς τραχύτητας. τὸν δ̄ λόγον, ὃν θ̄υοντες ἄπαξ¹
 ἔν ἐν πανσελήνω, και ἐθ̄ιοντες² ἐπιλέγασιν, ὡς ὁ
 Τυφ̄ων ἔν διώκων πρὸς τ̄ν πανσέληνον, ε̄υρε τ̄ν ξυ-
 λινην σορον, ἐν ἣ³ τὸ σ̄ωμα τ̄ Ὀσιρίδος ἐκειτο, και
 διέβριψεν, ἐ πάντες ἀποδέχονται παρακκσμάτιον⁴ ἄσ-
 περ ἄλλα πολλα νομίζοντες· ἀλλὰ τρυφήν γε και πο-
 λυτέλειαν και ἡδυπάθειαν ἔτω προβάλλεσθαι τ̄ς πα-
 λαιᾶς λέγασιν, ὡσε και σ̄ήλην ἐφασαν ἐν Θήβαις ἐν τῷ
 ἱερῷ κεῑθαι κατάρας ἐγγεγραμμένας ἔχασαν κατὰ Μεί-
 νιος⁵ τ̄ βασιλέως, ὃς πρ̄ωτος Αἰγυπ̄τίας τ̄ης ἀπλέ-
 τε και ἀχρημάτα και λιτ̄ης ἀπήλλαξε διαίτης. λέγεται
 δ̄ και Τέχνατις, ὁ Βοκχόρεως⁶ πατήρ, στρατεύων ἐπ̄

Ἄρα-
 censuerunt, nisi cum Markl. pro παραφυλάττοντες reponatur πα-
 ραφυλάττουσι.

1 Post h. v. excidisse τ̄ ε̄τας, Squir. demonstrat ex Ae-
 lian. de Animal. L. X. c. 16. & probat W.

2 Sic cum Squir. e Bentl. correctione dedi, W. probante.
 Vulgo κατεθ̄ιοντες absque και. Markl. correxit και κατεθ̄ιον-
 τσι.

3 Petav. ἐν ῶ; & mox διέκριψεν pro διέβριψεν.

4 Dedi hanc vocem e conjectura Xyl. Baxt. Bentl. proban-
 tibus Squir. & W. Vulgo παρακκσμάτων. Xyl. quidem ad-
 dit, si recte hoc legatur, ἔλλαψιν esse particulae indefinitae.
 Markl. legendum putat παράκκσμα τ̄ων, ad quod excidisse su-
 spicatur νεωτέρων, vel ὑστερον, vel tale quid. Petav. ad Synes.
 p. 19. corrigit παράκκσμα τ̄το.

5 Petav. una voce καταμεινιος; & mox πρ̄ωτης.

6 Dedi sic e Petav. & Venet. cum W. & Squir. Vulgo
 Βοκχόρεως. Etiam Xyl. adnotat, ab aliis, & ipso Plut. scribi
 Βόκχορις. Pro Τέχνατις A. E. Venet. Τέχνατις. Athen. l. X.
 vocat Νεόχουβιν; Diod. Sic. l. I. Τεφάχθον vel Γνεφάχθω; P. in.
 H. N. l. 36. 19. Nestabim.

Ἄραβας, τῆς ἀποσκευῆς βραδυπόσης, ἠδέως τῷ προστυ-
χόντι σιτίῳ χρησάμενος, εἶτα κοιμηθεὶς βαθεῖον ὕπνον
ἐπὶ εἰβάδος, ἀσπάσασθαι τὴν εὐτέλειαν· ἐκ δὲ τότε
καταράσασθαι τῷ Μειλίῳ ¹, καὶ τῶν ἱερέων ἐπαινεσάν-
των ², ζηλιτεῦσαι τὴν κατάραν.

IX. Οἱ δὲ βασιλεῖς ἀπεδείκνυντο μὲν ἐκ τῶν ἱε-
ρέων ἢ τῶν μαχίμων, τῶ μὲν δι' ἀνδρίαν, τῶ δὲ διὰ
σοφίαν, γένεσ ἀξίωμα καὶ τιμὴν ἔχοντας. ὁ δὲ ἐκ
μαχίμων ἀποδεδειγμένος, εὐθὺς ἐγένετο τῶν ἱερέων, καὶ
μετεῖχε τῆς Φιλοσοφίας ἐπιμεκρυμμένης τὰ πολλὰ μύ-
θοις καὶ λόγοις ἀμυδρὰς ἐμφάσεις τῆς ἀληθείας καὶ δια-
φάσεις ³ ἔχασιν, ὥσπερ ἀμέλσι καὶ παραηλῆσιν αὐτοί,
πρὸ τῶν ἱερῶν τὰς σφίγγας ἐπιεικῶς ⁴ ἰσάντες, ὡς αἰ-
νιγματώδη σοφίαν τῆς θεολογίας αὐτῶν ἐχέσσης. τὸ δ'
ἐν Σέει τῆς Ἀθηναῖς (ἦν καὶ Ἴσιν νομίζεσιν) ἔδος ⁵
ἐπιγραφήν εἶχε τοιαύτην, Ἐγὼ εἰμι πᾶν τὸ γεγονός, καὶ
ὄν, καὶ ἐσόμενον· καὶ τὸν ἐμὸν πέπλον ἔδεις πω θυη-
τὸς ἀπεκάλυψεν. Ἐτι δὲ τῶν πολλῶν νομιζόντων ἴδιον
παρ' Αἰγυπτίοις ὄνομα τῶ Διὸς εἶναι τὸν Ἀμῆν ⁶, (ἀ
παράγοντες ἡμεῖς Ἀμμωνα λέγομεν) Μανεθῶς μὲν ὁ
Σεβεννίτης τὸ κενυρρῦμένον οἶεται καὶ τὴν κρύψιν ὑπὸ
τρυφῆς δηλεῖσθαι τῆς Φωνῆς· Ἐκαταῖος δὲ ὁ Ἀβδηρίτης ⁷
Φησί

¹ Squir. dedit Μείνι.

² R. monet, si bene habet ἐπαινεσάντων, idem valere, at-
que συναεινεσάντων, consentientibus. Mavult tamen aut hoc, aut
ἐπινευσάντων.

³ R. monet, διαφάσεις idem esse, atque διαφάσεις, dimica-
ziones, velut lucis per spissas tenebras. Ego me haud nosse
fateor, quid sit διάφασεις.

⁴ plerumque, quod R. monet, & Xyl. vertit.

⁵ Squir. ἔδος *statuam* interpretatur; Xyl. *fanum*.

⁶ Apud Jamblichum Sect. 8. c. 3. Ἀμῶν dicitur; apud He-
rodot. L. 2. c. 42. Ἀμμῶν.

⁷ Ald. & Bas. scribunt Ἀβδηρίτης, quod Xyl. corrigendum
monuit. Scripsit *Hecataeus* libros *περὶ τῆς Αἰγυπτίων Φιλοσο-*
φίας.

Φησὶ τέτω καὶ πρὸς ἀλλήλους τῷ ῥήματι χρῆσθαι τὰς Αἰγυπλίους, ὅταν τινὰ προσκλῶνται. προσκλητικὴν γὰρ εἶναι τὴν Φωνήν. διὸ τὸν πρῶτον Θεόν, ὃν ¹ τῷ παντὶ τὸν αὐτὸν νομίζουσιν, ὡς Ἀφανῆ καὶ κεκρυμμένον ὄντα, προσκάλόμενοι καὶ παρακαλῶντες ἐμφανῆ γενέσθαι καὶ δῆλον αὐτοῖς; Ἀμὲν λέγουσιν. ἡ μὲν ἔν εὐλάβεια τῆς περὶ τὰ Θεῖα σοφίας Αἰγυπτίων, τοσαύτη ἦν.

X. Μαρτυροῦσι δὲ ² καὶ τῶν Ἑλλήνων οἱ σεφώτατοι, Σόλων, Θαλῆς, Πλάτων, Εὐδόξος, Πυθαγόρας (ὡς δ' ἔνιοι Φασὶ, καὶ Λυκῆργος) εἰς Αἴγυπτον ἀφικόμενοι, καὶ συγγενόμενοι τοῖς ἱερεῦσιν. Εὐδόξον μὲν ἔν Χονέφεως Φασὶ ³ Μεμφίτε δικηῆσαι. Σόλωνα δὲ, Σόγχιτος Σάιτε. Πυθαγόραν δὲ, Οἰνέφεως Ἠλικπολίτε. μάλιστα δὲ ἔτος, ὡς ἔοικε, Θαυμαδεῖς καὶ Θαυμάσας τὰς ἀνδρας, ἀπεμιμήσατο τὸ συμβολικὸν αὐτῶν καὶ μυστηριῶδες, ἀναμίξας αἰνίγμασι τὰ δόγματα. τῶν γὰρ καλεσμένων ἱερογλυφικῶν γραμμμάτων ⁴ ἔθεν ἀπολείπει τὰ πολλὰ τῶν Πυθαγορικῶν παραγγελμάτων, οἷόν ἐστι τὸ Μὴ ἐθίειν ἐπὶ δίφρῳ, μηδ' ἐπὶ χοίνικος καθῆσθαι, μηδὲ Φοῖνικα φυτεύειν, μηδὲ πῦρ μαχαίρῃ σκαλεύειν ἐν οἴκῳ. δοκῶ δ' ἐγῶγε καὶ τὸ ⁵ τὴν μονάδα

τὰς

¹ Inferui hoc ὃν e correctione Benti, Markl. Squir. quam W. probat. Vulgo abest, & facillime ob ultimam syllabam vocis Θεόν unisonam excidisse videtur — *Quapropter Principem illum Deum (quem cum universo eundem putant) uerose absconditum.* &c. —

² R. post haec inferi vult αὐτῆ.

³ *ajunt.* Sic corrigi necesse fuit, nisi Auctoris alicujus nomen excidisse dixeris. Vulgo Φησι. Xyl. Baxt. Benti. Markl. ita corrigendum censuerunt, & dedi cum Squir. & W. adfententibus E. & Venet.

⁴ Dedi eo ordine, quem R. voluit. Vulgo γραμμμάτων ἱερογλυφικῶν.

⁵ Revocavi τὸ cum Squir. & W. ex Ald. Bas. simul exhibitum in Xyl. A, E. In tell. abest.

τὸς ἄνδρας ὀνομάζειν Ἀπόλλωνα, καὶ τὴν θυάδα 1 Ἄρ-
 τεμιν, Ἀθηνᾶν δὲ τὴν ἐβδομάδα, Ποσειδῶνα δὲ τὸν
 πρῶτον κύβον, εἰκέναι τοῖς ἐπὶ τῶν 2 ἱερῶν ἰδρυμέ-
 νοις, καὶ δρωμένοις νῆ Δία καὶ γραφομένοις. τὸν γὰρ
 βασιλέα καὶ κύριον Ὀσιριν ὀφθαλμῶ καὶ σκήπτρῳ γρά-
 φασιν. ἔνιοι δὲ καὶ τένομα διερμηνεύουσι πολυόφθαλ-
 μον, ὡς τῆ μὲν 3 ος, τὸ πολὺ, τῆ δὲ ἴρι τὸν ὀφθαλ-
 μὸν Αἰγυπτίᾳ γλώττῃ Φράζοντος· τὸν δ' ἔρανόν, ὡς
 ἀγῆρω διὰ ἀϊδιότητα, καρδίᾳ θυμὸν ἐσχάρας 4 ὑποκει-
 μένης. ἐν δὲ Θήβαις εἰκόνες ἦσαν ἀνακείμεναι δικασῶν
 ἔχειρες· ἡ δὲ τῆ ἀρχιδικασῶ, καταμύεσσα τοῖς ὀμμασιν,
 ὡς ἄδωρον ἅμα τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀνέντευκτον ἔσαν.
 τοῖς δὲ μαχίμοις κἀνθάρος ἦν γλυφῇ σφραγίδος· ἐ γὰρ
 ἐστὶ κἀνθάρος θῆλυς, ἀλλὰ πάντες ἄρσενος. τίτλισι δὲ
 τὸν γόνον 5, ὡς σφαιροποιῆσιν, ἐ τροφῆς μᾶλλον ἕλην,
 ἢ γενέσεως χῶραν, παρασκευάζοντες.

XI.

1 Vulgo θυάδα τὴν Ἄ. Transposui articulum cum Squir.
 id quod antecedentia & sequentia requirunt.

2 Revocavi cum Squir. & W. articulum τῶν ex Ald. Bas.
 Xyl. Fallitur Squir. notans, eum sola in Ald. esse. R. susp.
 ἐπὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερῶν ἰδρυμένοις νῆ Δία καὶ γραφομένοις.
 Eo iudice, illud καὶ δρωμένοις est indicatio pravæ variæ le-
 ctionis.

3 Dedi τῆ cum Squir. & W. ex Ald. Bas. Xyl. E. Vulgo
 ὡς τὸ μὲν. Venet. Flor. καὶ τῆ μὲν. In sequenti necesse fuit
 dare Φράζοντος cum Squir. & W. pro vulg. Φράζοντες.

4 Xyl. θυμὸν vitiosum censuit, & legendum existimavit θυ-
 μιατηρίᾳ, ita quidem, ut vel ἐσχάρας hujus, vel hoc ἐσχάρας
 glossēma sit, inque textum librarii culpa insertum. R. susp.
 καρδίᾳ ἐπὶ θυμῶν, ἐσχάρας ὑποκειμένης, exprimitur imaginem
 coeli pingendo corde acervis lignorum superposito, in ara ex-
 structis. W. susp. θυμιατηρίᾳ ἐπικειμένη.

5 Vitiatum esse hunc locum, Xyl. monuit. Markl. ea, quæ
 manca sunt, sic supplet τίτλισι δὲ, τὸν γόνον ἀφίεντες, εἰς τὸν
 ἔνθον (vel εἰς τὸ τέλμα) ὄν (vel ὁ) σφαιροποιῆσιν. R. susp.
 τὸν γόνον εἰς κόπρον, ἢν σφ. W. ita corrigendum censet τίτλι-
 σιν.

XI. Ὅταν ἔν, ἃ μυθολογεῖσιν Αἰγύπιοι περὶ τῶν θεῶν, κέσσης, πλάνας καὶ διαμελισμῶς, καὶ πολλὰ τοιαῦτα παθήματα ¹, δεῖ τῶν προειρημένων μνημονεύειν, καὶ μηδὲν οἶσθαι τέτων λέγεσθαι γεγονὸς ἔτω καὶ πεπραγμένον. ἔ γὰρ τὸν κύνα κυρίως Ἑρμῆν λέγουσιν, ἀλλὰ τῷ ζῶσι τὸ Φυλακικὸν καὶ τὸ ἄγρυπνον, καὶ τὸ Φιλόσοφον, γνῶσει καὶ ἀγνοίᾳ τὸ Φίλον καὶ τὸ ἐχθρὸν ὀρίζοντος, ἧ Φησιν ὁ Πλάτων, τῷ λογιστάτῳ τῶν θεῶν συνοικεῖσιν ². ἔδὲ τὸν ἥλιον ἐν λατῆ ³ νομίζουσι βρέφος ἀνίχειν νεογλόν, ἀλλ' ἔτως ἀνατολὴν ἥλις γραφασί, τὴν ἐξ ὑγρῶν ἥλις γινομένην ἀναψιν αἰνιτίζομενοι. καὶ γὰρ τὸν ὠμότατον Περσῶν βασιλέα καὶ Φοβερῶτατον Ὀρχον ⁴ ἀποκλείουσαντα πολλὰς, τέλος δὲ καὶ τὸν Ἄπιν ἀποσφάξαντα καὶ καταδειπνήσαντα μετὰ τῶν Φίλων, ἐκάλεσαν μάχαιραν, καὶ καλῶσι μέχρι νῦν ἔτως ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν βασιλέων, ἔ κυρίως δὴπε τὴν ἑσῖαν αὐτῷ σημαίνοντες, ἀλλὰ τῷ τρόπῳ τὴν σιληρότητα καὶ κακίαν

σι δὲ τὸν γόνον εἰς ὕλην ἢ σφαιροποιεῖσιν ἔ τροφῆς μᾶλλον ἢ γενέσεως χώρων παρασκευάζοντες. Abest ὕλην a Bas. Ald. Xyl.

¹ Sic Xyl. Baxt. Bentl. Salmaf. Seml. corrigi voluerunt vulgatam μαθήματα, & dedi cum Squir. & W. — Markl. correxit μυθεύματα.

² Secutus sum hac voce Squir. qui sic pro vulg. κυνικῶσιν dedit, Bentl. & Baxt. habens consentientes. Idem probat Seml. & respicit W. Jam Xyl. voluit προσοικεῖσιν.

³ Squir. susp. ἐξ ἰλῦος — neque reputant Solem infantem regens natum ex luto se attollere, cum ex *Porphyr.* ad *Anebon.* Epist. conflet, Aegyptios olim inter sacras eorum picturas Solem habuisse ἐξ ἰλῦος ἀναφανέντα sive ἀνίχοντα descriptum, & cum haec lectio cum seqq. ἐξ ὑγρῶν ἥλις ἀναψιν conveniat. Certi tamen absque MSS. nihil audet statuere, praesertim cum ab iis (*Theophrasto* praecipue & *Plinio*) qui de Loto scripserint, observatum sit, gaudere eam palastribus praecipue regionibus.

⁴ R. ad haec: „Herodotum si sequaris, dicendus erit Plutarchus memoria lapsus fuisse, ut Ochum pro Cambyse nominaret. Sed alios auctores, & in his Dinonem, fuit secutus.“

κίαν ἑργάνω Φοινικῶ παρεικάζοντες. ἔτω δὴ τὰ περι Θεῶν ἀκέσασα καὶ δεχομένη παρὰ τῶν ἐξηγημένων τὸν μῦθον ὁσίως καὶ Φιλοσόφως, καὶ δρῶσα μὲν αἰεὶ καὶ διαφυλάττωσα τῶν ἱερῶν τὰ νενομισμένα, τῆ δ' ἀληθῆ δόξαν ἔχειν περὶ Θεῶν μηδὲν οἰομένη μᾶλλον μῆτε Ζύσειν, μῆτε ποιήσειν αὐτοῖς κεχαρισμένον, ἕδεν ἔλαττον ἀποφεύξοιο, κακὸν ἀθεότητος δεισιδαιμονίαν.

XII. Λέγεται δὲ ὁ μῦθος ἕτος ¹ ἐν βραχυτάτοις ὡς ἕνεσι μάλιχα τῶν ἀχρήστων σφόδρα καὶ περιγῶν ἀΦαιρεθέντων. Τῆς Ῥέας Φασὶ κρύφα τῶ Κρόνῳ συγγενομένης, αἰδόμενον ἐπαράσασθαι τὸν ἥλιον αὐτῇ μῆτε μηνί, μῆτε ἐνιαυτῷ ² τεκεῖν ἑρῶντα δὲ τὸν Ἑρμῆν τῆς Θεῆ συνελθεῖν, εἶτα παίξαντα πέτλια πρὸς τὴν σελήνην, καὶ ἀφελόντα τῶν φώτων ἐκάσθε τὸ ἑβδομηκοσόν, ἐκ πάντων ἡμέρας πέντε συνελεῖν ³, καὶ ταῖς ἐξήκοντα καὶ τριακοσίαις ἐπάγειν ⁴, ἧς νῦν ἐπαγομένης Αἰγύπτιοι καλεῖσι, καὶ τῶν Θεῶν γενεθλίας ἀγασσι ⁵. τῇ μὲν πρώτῃ τὸν Ὅσιριν γενέσθαι, καὶ Φωνῆν αὐτῷ

H 2

τε-

¹ Baxt. Squir. R. susp. ἕτως, quod W. probat. In seq. R. susp. ὡν ἕνεσι pro ὡς ἐν.

² In Bas. fuit ἐν αὐτῷ. Xyl. e sua conjectura correxit ἐνιαυτῷ, quod Ald. habet, vel inserto ἐν, μῆτε ἐν μηνί, μῆτε ἐν ἐνιαυτῷ legendum proponens. Rem ipsam sic explicat: Solem Rheae ex incesto cum Saturno concubitu gravidae imprecatum, ut neque in mense, neque in anno, id est (ut ipse putabat) nunquam pareret. Mercurium tamen astu usum, inter ludendum cum Luna vicisse certas dierum portiones, quibus a Luna perfolutis, quinque dies confecerit, quos anno extra ordinem adderet, ita ut puerperium Rheae in eos dilatatum, neque in annum, qui erat 360 dierum, neque in menses, qui extra annum nullibi ulli erant, incideret; itaque execrationem Solis eluse it.

³ Dedi sic e Xyl. conjectura — concinnare, in summatam contrahere — a R. & W. probata, pro vulg. συνελθεῖν, quae vox nullo modo hic lo. i stare potest. Markl. conjecit συνθεῖναι.

⁴ R mavult ἐπαγαγεῖν.

⁵ Post ἀγασσι excidisse susp. λέγοντες. Markl. in seq. dandum censet τῇ μὲν ἐν πρώτῃ, vel καὶ τῇ μὲν πρώτῃ.

τεχθέντι¹ συνεκπεσεῖν, ὡς ἀπάντων² κύριος εἰς Φῶς
 πρῶσις. ἔνιοι δὲ Παμύλην τινὰ λέγουσιν ἐν Θήβαις
 ὑδρευόμενον³ ἐκ τῆς ἱερᾶς τῆς Διὸς Φωνῆν ἀκῆσαι, δια-
 κελευομένην ἀνειπεῖν μετὰ βοῆς, ὅτι μέγας βασιλεὺς⁴
 εὐεργέτης Ὀσίρις γέγονε· καὶ διὰ τῆτο θρέψαι τὸν
 Ὀσίριν, ἐγχειρίσαντος⁵ αὐτῷ τῆς Κρόνου, καὶ τὴν τῶν
 Παμυλίων ἑορτὴν αὐτῷ τελεῖσθαι, Φαλαηφορλοῖς εἰοικῦαν.
 τῇ δὲ δευτέρᾳ τὸν Ἀρήριν, ὃν Ἀπόλλωνα, ὃν⁶ καὶ
 πρεσβύτερον Ὀρρον ἔνιοι καλεῶσι· τῇ τρίτῃ δὲ Τυφῶ-
 να, μὴ καιρῷ, μηδὲ κατὰ χώραν, ἀλλ' ἀναβρόχιστα
 πληγῇ διὰ τῆς πλευρᾶς ἐξαλέσθαι⁷. τετάρτῃ δὲ τὴν
 Ἰσιν ἐν πανύγροισι⁸ γενέσθαι· τῇ δὲ πέμπτῃ Νέφθον⁹,
 ἦν

1 E Steph. prodit in rell. *ταχθέντι*. Restitui priorem lectionem cum Squir. & W. quam R. e Salmasii correctione memorat.

2 R. mavult ὁ πάντων.

3 Sic Baxt. & Bentl. corrigendum monuerunt, deditque Squir. notans, nullum esse posse dubium, ex Pamylis praesertim, quae Phallica erant festa, quin *Pamyles* iste, qui Osirin educavit, vir fuerit. Recepit idem W. flagitante re ipsa & neku loci, monente etiam Jablonskio in Panth. Aeg. Part. III. p. 202. Vulgo *ὑδρευομένην*; Frst. & R. *ὑδρευομένην*.

4 Vox *βασιλεὺς* abest a Petav.

5 Dedi sic cum Squir. quod Bentl. & Baxt. corrigendum monuerunt, & R. e Salmaf. memorat. Vulgo *ἐγχειρήσαντος*. Idem recipere voluisse videtur W. at vitio typhotetarum omissum est. Cum sequatur αὐτῷ, Xyl. ob *ὑδρευομένην*, quod praecesserat, corrigendum id monuit per αὐτῇ, si quidem Pamyla mulier fuerit. Idem sentit Seml.

6 Hoc alterum ὃν Squir. R. & W. delendum monent. Bentl. voces ὃν Ἀπόλλωνα uncis includit, quasi ex glossemate in textum primum irreperint.

7 *exsiluisse*. Dedi sic e R. mente pro vulg. *ἐξάλλεσθαι*.

8 Squir. quaerit, num leg. *παρύγροισι*, in locis valde *humidis*, in *paludibus*, scil. *Aegypti*? cum vox *Panygtra*, quam Xyl. vertit, nullibi inveniatur, nisi apud *Galenum*, in quo alii quoque pro *πάνυγρον* substituendum monent *παρυγρον*.

9 Dedi hoc & sequentibus locis (quod Xyl. jam monuit) vocem hanc sic scriptam cum Squir. Eandem recepit W. ex A. & E. Vulgo *Νέφθον*.

ἦν καὶ Τελευτήν καὶ Ἀφροδίτην, ἔνιοι δὲ καὶ Νίκην ὀνομάζουσιν. εἶναι δὲ τὸν μὲν Ὀσίριν ἐξ Ἑλλῆ καὶ τὸν Ἀρέηριν, ἐκ δὲ Ἑρμῆ τὴν Ἴσιν, ἐκ δὲ τῆς Κρόνου τὸν Τυφῶνα καὶ τὴν Νέφθυν. διὸ καὶ τὴν τρίτην ἵ τῶν ἐπαγομένων, ἀποφράδα νομίζοντες οἱ βασιλεῖς, ἐκ ἐχρημάτιζον, ἐδ' ἐθεράπευον αὐτὰς ², μέχρι νυκτός. γήμαθαι ³ δὲ τῷ Τυφῶνι τὴν Νέφθυν. Ἴσιν δὲ καὶ Ὀσίριν ἐρῶντας ἀλλήλων, καὶ πρηνὴ γενέσθαι κατὰ γαστρός ὑπὸ σκότῳ συνεῖναι. ἔνιοι δὲ Φασι καὶ τὸν Ἀρέηριν ἔτω γεγονέναι, καὶ καλεῖσθαι πρεσβύτερον Ὠβρον ὑπ' Αἰγυπτίων, Ἀπόλλωνα δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων ⁴.

XIII. Βασιλεύοντα δ' Ὀσίριν Αἰγυπτίους μὲν εὐθὺς ἀπόρρ βίη ⁵ καὶ θηριώδεις ἀπαλλάξαι, καρπὰς τε δείξαντα, καὶ νόμους θέμενον αὐτοῖς, καὶ θεὰς δείξαντα ⁶ τιμᾶν. ὕπερον δὲ γῆν πᾶσαν ἡμερήμενον ἐπελθεῖν, ἐλάχισα μὲν ὄπλων δεηθέντα, πειθοῖ δὲ τὰς πλείους καὶ λόγῳ μετ' ᾧδῆς πάσης καὶ μεσιτικῆς ⁷ θελγομένους προσαγόμενον. ὅθεν Ἑλλῆσι δόξαι Διονύσω τὸν αὐτὸν εἶναι. Τυφῶνα δὲ, ἀπόντος μὲν ἐθεν νεωτερίζειν, διὰ

H 3

τὸ

1 R. *supr.* τὴν τρίτην καὶ τὴν πέμπτην τῶν ἐπαγ. & *perinde esse addit, ἀποφράδα, an ἀποφράδας legas.*

2 Sic cum Squir. *dedi*, a Bentl. *quoque adnotatum.* Vulgo αὐτὰς. Petav. *omittit ἐθεράπευον* — Τυφῶνι.

3 *Recepti γήμαθαι cum Squir. pro vulg. τιμᾶσαι, e correctione Xyl. Baxt. Bentl. Markl. a W. probata.*

4 W. *ἔνιοι δὲ Φασι* — Ἑλλήνων, *glossam esse putat, ortam ex antecedentibus.* Squir. *legi vult cum Markl. καὶ καλεῖσθαι μὲν* — *sequente Ἀπόλλωνα δὲ.*

5 E Steph. in *rell.* *transiit, eandem fecutas, βίαι.* R. *priorem lectionem restituit, e Salmas. quoque correctione prolatam.*

6 Markl. *legit διδάξαντα, quod W. cum Squir. probat.* R. *voluit καταδείξαντα, quod verbum proprium esse monet de illis, qui primi usum alicujus rei & modum ejus aut comparandae, aut perficiendae, humano generi monstrarunt, qui primi aliquid instituerunt.*

7 R. *manvult μετ' ᾧδῆς καὶ πάσης μεσιτικῆς.*

τὸ τὴν Ἴσιιν εὖ μάλα Φυλάττεσθαι καὶ προσέχειν ἐγκρα-
 τῶς ἔχουσαν ¹, ἐπανελθόντι δὲ δόλον μηχανᾶσθαι, συνω-
 μότας ἀνδρας ἐβδομήκοντα καὶ δύο πεποικημένον, καὶ συν-
 εργὸν ἔχοντα βασιλισσαν ἐξ Αἰθιοπίας παρῆσαν, ἣν
 ὀνομάζουσιν Ἀσώ· τῆ δὲ Ὀσίριδος ἐκμετρησόμενον λά-
 θρα τὸ σῶμα, καὶ κατασκευάσαντα πρὸς τὸ μέγεθος
 λάρνακα καλὴν καὶ κεκοσμημένην περιτῶς, εἰσενεγκεῖν
 εἰς τὸ συμπόσιον. ἠθέκτων δὲ τῆ ὄψει καὶ θαυμασάν-
 των, ὑποχέσθαι τὸν Τυφῶνα μετὰ παιδιᾶς, ὃς ἂν ἐγ-
 κατακλιθεῖς ² ἐξισωθεῖη δίδοναι δῶρον αὐτῷ τὴν λάρ-
 νακα. πειραμένων δὲ πάντων κατ' ἕκαστον, ὡς ἐδεῖς ἐνὴρ-
 μοτιεν, ἐμβάντα τὸν Ὀσίριν κατακλιθῆναι. τὰς δὲ
 συνούτας ³ ἐπιδραμόντας ἐπιρῆσαι τὸ πῶμα, καὶ τὰ
 μὲν γόμβοις καταλαβόντας ἐξῶθεν, τῶν δὲ θερμὸν μό-
 λιβδον καταχεαμένους ⁴ ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐξενεγκεῖν, καὶ
 μεθεῖναι διὰ τῆ Ταναῖτινῆς σόματος εἰς τὴν Θάλασσαν,
 ὃ διὰ τῆτο μισητὸν ἔτι νῦν ⁵, καὶ κατὰ πῦσον ὀνομά-
 ζουσιν Αἰγυπτίοις ⁶. ταῦτα δὲ πραχθῆναι λέγουσιν ἐβδό-
 μη ἐπὶ δέκα μηνὸς Ἀθῶρ, ἐν ᾧ τὸν σορπίον ὁ ἥλιος
 διεξέεισιν, ἄγδρον ἔτος καὶ εἰκοσὸν ἐκεῖνο ⁷ βασιλεύοντος
 Ὀσί-

¹ Markl. *supr.* ἄρχουσαν.

² Dedi sic cum Squir. e Markl. correctione, W. probata. Vulgo ἐγκατακλιθεῖς. Infra legitur κατακλιθῆναι.

³ Squir. cum Markl. mavult συνωμότας. Probat idem W. cum Mez. Mox Petav. ἐπιρῆσαι.

⁴ Vulgo τῶν δὲ θερμῶν μόλιβδων καταχεαμένων. Ob haec in antecedenti Salmaf. correxisse videtur καὶ τῶν μὲν γόμβοις καταλαβόντων. Ego Squirii emendationem, W. probatam, sum amplectus. R. quidem se tueri monet θερμῶν μόλιβδων, nulla tamen ratione allata. Unde vitium vulgatae sit ortum, haud difficile est intelligere.

⁵ Vulgo μισητὸν ἔτι νῦν. Markl. correxit ἔτι νῦν; Idem voluit R. aut ἔτι τε νῦν. Prius tamen, quod dedi, praetulit.

⁶ Sic Xyl. legisse videtur — *nominatum abominabile est Aegyptiis* — & dedi e Bentl. correctione. Markl. pro ὀνομάζουσιν voluit νομίζουσιν.

⁷ Sic Xyl. Baxt. Bentl. Markl. legi voluerunt, & dedi cum Squir, & W. pro vulg. ἐκεῖνο.

*Οσίριδος. ἔνιοι δὲ βεβιωκέναι Φασὶν αὐτὸν, & βεβασιλευκέναι χρόνον τοσούτον.

XIV. Πρώτων δὲ τῶν τὸν περὶ Χέμμιν ¹ οἰκόντων τόπον Πανῶν καὶ Σατύρων τὸ πάθος αἰδομένων, καὶ λόγον ² ἐμβαλόντων περὶ τῆς γεγονότος, τὰς μὲν αἰφνίδας τῶν ὄχλων ταραχὰς καὶ πλοήσεις ἔτι νῦν διὰ τῆτο πανικὰς προσαγορεύεται ³. τὴν δ' Ἴσιον αἰδομένην, κείρεται μὲν ἐνταῦθα τῶν πλοκάμων ἓνα, καὶ Πένθιμον σολὴν ἀναλαβεῖν, ὅπερ τῇ πόλει μέχρι νῦν ὄνομα Κοπή ⁴. ἕτεροι δὲ τῆνομα σημαίνειν οἴονται ἐρῆσιν τὸ γὰρ ἀποσερεῖν, κόπῃειν λέγασαι ⁵. πλανωμένην δὲ πάντη καὶ ἀπορῆσαν, ἐδέξατο προσελθεῖν ⁶ ἀπροσαύθητον, ἀπᾶ καὶ παιδαρίοις συντυχῆσαν, ἐρωτᾶν περὶ τῆς λάρνακος. τὰ δὲ τυχεῖν ⁷ ἑωρακότα, καὶ φράσαι τὸ εἶμα, δι' ἧ τὸ ἀγγεῖον οἱ φίλοι τῷ Τυφῶνος εἰς τὴν θάλασσαν ἔωσαν. ἐκ τῆτε τὰ παιδάρια μαντικὴν δύναμιν ἔχειν οἶσθαι τὰς Αἰγυπτίους, καὶ μάλιστ' αὐτῶν τῶν ὀτλεύεται ⁸ κληδόσι παιζόντων ἐν ἱεροῖς καὶ φθέγγομένων, ὅτι ἂν τύχῃσι. αἰδομένην δὲ τῇ ἀδελφῇ

H. 4

ἐρῶν-

¹ Sic Xyl. conject, probat W. cum L. Holsten. ad Steph. Byz. p. 355. item Seml. dedique cum Squir. cf. Herod. l. 2. c. 91. & Diodor. Sic. l. l. p. 16. Ed. Rhodom. — In Petav. Χέννιδι.

² Sic cum Squir. & W. restitui ex Ald. & Baf. pro λόγων, quod e Steph. in rell. transiit. Salmaf. quoque vulgatam correxerat. W. ἐμβαλλόντων.

³ Dedi sic ex Ald. & Baf. pro προσαγορεύεται, quod e Steph. prodiit, & ipse W. retinet.

⁴ A Strabone & aliis Κοπήος scribitur. Ipse Plut. infra ἐν Κοπή. R. susp. ὅπερ πόλις, ἧ μέχρι νῦν.

⁵ Markl. susp. κόπῃειν Ἑλληνες λέγασαι.

⁶ Mez. Bentl. corrigunt παρελθεῖν.

⁷ Sic Baxt. & Bentl. correxerunt, & dedi cum Squir. Vulgo τὰ δ' ἔτυχεν.

⁸ Sic R. dedit e Salmaf. correctione, quae e Petav. quoque affertur. Receptit idem Squir. nec non W. ex E. Flor. Sallier. ad Moerin. p. 280. Vulgo ὀτλεύεται.

ἐρῶντα ¹ συγγεγονέναι δι' ἄγνοιαν, ὡς ἑαυτῇ τὸν Ὀσίριον, καὶ τεκμήριον ἰδέσθαι τὸν μελιλώτινον ² ἐσφάνον, ὃν ἐκεῖνος παρὰ τὴν Νέφθυον ³ κατέλιπε, τὸ παιδίον ζητεῖν. (ἐκθεῖναι ⁴ γὰρ εὐθύς τεκῆσαν διὰ φόβον τῆς Τυφῶνος). εὐρεθῆν ⁵ χαλεπῶς καὶ μόγις κυνῶν ἐπαγόντων τὴν Ἴσιον, ἐκτραφῆναι καὶ γενέσθαι Φύλακα καὶ ὀπαδὸν αὐτῆς, Ἀνεβίον προσαγορευθέντα, καὶ λεγόμενον τὰς θεὰς Φερρεῖν, ὡς περ οἱ κύνες τὰς ἀνθρώπους.

XV. Ἐκ δὲ τότε πυθέσθαι περὶ τῆς λάρνακος, ὡς πρὸς τὴν Βύβλον χώραν ⁶ ὑπὸ τῆς θαλάττης ἐκκυμανθεῖσαν αὐτὴν ἐρίκη τινὶ μαλθακῶς ὁ κλύδων προσέμιξε· ἢ δ' ἐρίκη κάλλιπον ⁷ ἔρνος ὀλίγω χρόνῳ καὶ

{ μ 6

1 Dedi sic enim W. e Baf. & Xyl. probantibus Bentl. Markl. licet Squirio haud repugnem, afferenti, hanc lectionem cum iis, quae statim subsequantur, minus apte convenire, commodiusque legendum esse ἐρώση — *Osirin per errorem cum sorore amate, inquam secum, rem habuisse.* Haud bene quidem Squir. ἐρώση legendum proponit pro ἐρώση. Seml. plane omittit R. melius rem expedire videtur, susp. ἢ ἐρῶντα, monensque, post συγγεγονέναι perinde esse, ἀλλὰ addas, an omittas. Pro τὸν Ὀσίριον Ald. τὸν Ἴριον.

2 Dedi sic cum Squir. & W. e Baf. & Xyl. Vulgo τὸν μὲν λῆτινον; *Salmaf.* correxit τὸν λῆτινον; *Turpi. & Spanhem.* in *Diff. de Praest. Numism. & Cuper.* in Harpocrate suo τὸν μὲν λῆτινον.

3 R. mavult παρὰ τῇ Νίφθυϊ.

4 Sic Xyl. conjecit, in suaque reposuit editione, dedique cum Squir. & W. pro vulg. ἐκεῖνον. Seml. susp. ἐκεῖνο sc. παιδίον — *Τυφῶνος ἀποκεκρυφέναι.*

5 Squir. susp. εὐρεθῆν δέ, quod W. probat. R. haec cum antecedentibus sic distinguenda & restituenda censet: *ζητεῖν. ἐκείνην γὰρ (Nephtbyn) εὐθύς τεκῆσαν, διὰ φόβον τῆς Τυφῶνος ἐκθεῖναι, ὃ εὐρεθῆν χαλεπῶς καὶ μόγις, κυνῶν ἐπαγόντων τὴν Ἴσιον, ἐκτραφῆναι.*

6 Squir. cum Bentl. correxit Βύβλ. κ. χ. R. vulgatam tueretur, monens χώραν additum esse, ne lector parum attentus de papyro cogitet, & si quid mutandum, se praeferre Βυβλίῳν χώραν.

7 Squir. & R. inseri volunt εἰς κάλλ. ζ.

μέγιστον ἀναδραμῶσα, περιέπληξε καὶ περιέφυ καὶ ἀπέκρυψεν ἐντὸς ἑαυτῆς· θαυμάσας δὲ ὁ βασιλεὺς τῆ Φυτῆ τὸ μέγεθος καὶ περιτεμῶν τὸν περιέχοντα τὴν σορὸν ἔχ ὄρωμένην κόλπον ¹, ἔρεισμα τῆς σένης ὑπέστησε. ταῦτά τε ² πνεύματι Φασὶ δαιμονίῳ Φήμης πυθομένην τὴν Ἴσιν εἰς Βύβλον ἀφικέσθαι, καὶ καθίσασαν ἐπὶ κρήνης ταπεινὴν καὶ δεδακρυμένην, ἄλλω μὲν μηδενὶ προσδιαλέγεσθαι, τῆς δὲ βασιλίδος τὰς θεραπευίδας ἀσπάζεσθαι καὶ φιλοφρονεῖσθαι, τὴν τε κόμην παραπλέκυσαν αὐτῶν, καὶ τῷ χρωτὶ θαυμαστὴν εὐωδίαν ἐπιπνέεσαν ἀφ' ἑαυτῆς. ιδέσης δὲ τῆς βασιλίδος ³ τὰς θεραπευίδας, ἕμερον ἐμπεσεῖν τῆς ξένης τῶν τε τριχῶν ⁴ τῆ τε χρωτὸς ἀμβροσίαν πνέοντος· ἔτω δὲ μεταπεμφθεῖσαν καὶ γενομένην συνήθη, ποιήσασθαι τῆ παιδίᾳ ⁵ τὴν τίτην. ὄνομα δὲ τῷ μὲν βασιλεῖ Μάλκιανδρον ⁶ εἶναι Φασιν· αὐτῇ δὲ οἱ μὲν Ἀσάρτην ⁷, οἱ δὲ Σάωσιν, οἱ δὲ Νεμανῆν· ὅπερ ἂν Ἑλλήνες Ἀθηναῖδα προσείποιεν.

H 5

XVI.

¹ Markl. κόρμον, truncum; R. idem cum Salmaf. aut κλάδον, aut λόχμην. aut κόμην; Ispr. τὰς περιέχοντας τ. σ. ἔχ ἔρ. κλάδες.

² Probo conjecturam Squirii ταῦτα δὲ. Mox Petav. πειθομένην.

³ R. monet, defendi posse quidam hanc constructionem, & magnam copiam similibus locorum afferri, subaudiendo deinde αὐτῇ; mollius tamen fluere orationem, si aut ιδέση δὲ τῆ βασιλίδι retentis caeteris legatur, aut ιδέσαν δὲ τὴν βασιλίδα τὰς θεραπευίδας, εἰς ἕμερον ἐμπεσεῖν vel ἐκπεσεῖν. Salmaf. quoque correxit εἰς ἕμερον.

⁴ Post τριχῶν deesse quid R. monet e. c. εὔ διακισμῶν, aut κεκοσμημένων, aut ἐντέχνως διαπεπλεγμένων.

⁵ Markl. deesse putat τῆ προσβυτέρᾳ, cum duos habuerit regina filios, & natu majoris nutrix constituta fuerit Isis. Sequentem articulum τὴν W. aut delendum censet, aut in αὐτὴν mutandum.

⁶ Baxt. substituendum monet Μάλκιαρθρον, vel Μελίκιαρθρον.

⁷ Dedi αὐτῇ e Markl. correptione, a R. probata. Vulgo αὐτὴν. Nec non Ἀσάρτην recepi cum Squir. & W. e Baf. Xyl. Mez.

XVI. Τρέφειν δὲ τὴν Ἴσιον, ἀντὶ μακρῶ τον δάκρυλον εἰς τὸ σῶμα τῆ παιδὸς διδῶσαν¹, νύκτωρ δὲ περικαίειν τὰ θνητὰ τῶ σώματος. αὐτὴν δὲ γενομένην χελιδόνα τῇ κίονι περιπέτεσθαι καὶ θρηνεῖν, ἄχρις ἃ τὴν βασιλίσσαν παραφυλάξασαν καὶ ἐκκραγῶσαν² ὡς εἶδε περικαίόμενον τὸ βρέφος, ἀφελῆσθαι τὴν ἀθανασίαν αὐτῆ. τὴν δὲ θεῶν Φανερὰν γενομένην αἰτήσασθαι τὴν κίονα τῆς σέγης. ὑφελῶσαν δὲ ῥῶσα περικόψαι τὴν ἐρίκην, εἶτα ταύτην μὲν ἐθῶνη περικαλύψασαν, καὶ μύρον καταχεαμένην, ἐγχειρίσαι τοῖς βασιλεῦσι, καὶ νῦν ἔτι σέβασθαι Βυβλίης τὸ ξύλον ἐν ἱερῶ κείμενον Ἰσιδος. τῇ δὲ σορῶ περιπεσεῖν, καὶ κωκῶσαι τηλικῶτον, ὡσε τῶν παιδῶν τῶ βασιλέως τὸν νεώτερον ἐνθανεῖν³, τὸν δὲ πρεσβύτερον μεθ' ἑαυτῆς ἔχασαν, καὶ τὴν σορὸν εἰς πλοῖον ἐνθεμένην ἀναχθῆναι. τῶ δὲ Φαίδρε ποταμῶ πνεῦμα τραχύτερον ἐκθρέψαντος⁴ ὑπὸ τὴν ἑω, θυμωθεῖσκαν ἀναξηρῆναι τὸ ρεῖθρον.

XVII.

Mez. Salmaf. Vulgo Ἀσπίρητην. Legebatur deinde οἱ δ. Σ. οἱ δὲ Νομανῶν (ὅπερ ἂν Ἕλληνας Ἀθηναίους) προσειπεῖν; id quod nemo certe pro sincera lectione venditabit. Arripui ergo, quae Markl. correxit, & R. probavit, ut deleta parenthesi pro προσειπεῖν legerem προσείπαιεν. Idem legendum censet W. nisi malis legere Ἕλληνας. Squir. aliam profert corrigendi rationem, rescribendo τῆς μὲν, τῆς δὲ pro οἱ μὲν, οἱ δὲ, vel προσειπεῖν mutando in προσείπαισι. Post ὄνομα δὲ Petav. omittit, quae sequuntur usque ad οἱ μὲν Ἀ.

1 R. susp. ἐνδιδῶσαν; W. legi vult aut τῶ παιδίῳ, aut τιθεῖσκαν.

2 Dedi sic cum Squir. ex Bentl. correctione. Vulgo ἐκκραγῶσαν. Ald. Basf. κεκραγεῖσκαν; Petav. κεκραγῶσαν.

3 R. monente, si bene habet ἐνθανεῖν, significat ἐν τῶ καυτῶ θανεῖν, interea dum ea ejulare, exspirasse. Mavult tamen ἐκθανεῖν, quod W. probat.

4 Sic ex Ald. probante Xyl. restitui cum Squir. & W. Habent eandem vocem A. E. Flor. at nequaquam Basf. cui eam W. tribuit. Vulgo ἐκθρέψαντος. R. neutrum probat & susp. ἐκθρέψαν

XVII. Ὅπως δὲ πρῶτον ἐρημίας ἔτυχεν, αὐτὴν καὶ ἑαυτὴν γενομένην, ἀνοίξαι τὴν λάρνακα, καὶ τῷ προσώπῳ τὸ πρόσωπον ἐπιθεῖσαν, ἀσπασαδαὶ καὶ δακρύειν. τῆ δὲ παιδίε σιωπῇ προσελθόντος ἐκ τῶν ἐπιθεν καὶ καταμανθάνοντος, αἰδομένην μεταστραφῆναι καὶ δεινὸν ὑπὸ ὀργῆς ἐμβλέψαι. τὸ δὲ παιδίον ¹ ἐκ ἀναχέ-
σαι τὸ τάρβος, ἀλλὰ ἀποθανεῖν. οἱ δὲ Φασιν ἐχ ἔτως, ἀλλ' ὄν ² εἴρηται τρόπον ἐκπεσεῖν εἰς τὴν θάλασσαν. ἔχει δὲ τιμὰς διὰ τὴν θεόν. ὄν γὰρ ἄδασιν Αἰγύπτιοι παρὰ τὰ συμπόσια Μανέρωτα, τῆτον εἶναι. τινὲς δὲ τὸν μὲν παῖδα καλεῖσθαι Παλαισινόν, ἢ Πηλέσιον, καὶ τὴν πόλιν ἐπώνυμον ἀπ' ³ αὐτῆ γενέσθαι, κλιθεῖσαν ὑπὸ τῆς θεῆ. τὸν δ' ἄδόμενον Μανέρωτα, πρῶτον εὐρεῖν μεσικὴν ἰσορῆσιν. ἔνιοι δὲ Φασιν, ὄνομα μὲν ἕδενός εἶναι, διὰ-
λεχλον ⁴ δὲ πίνεσιν ἀνθρώποις καὶ θαλειάζεσι πρέπε-
σαν,

ερίψαντος, aut ἐκρίψαντος. Markl. susp. ἐκπέμφαντος. Semler. quaerit, an pro πνεῦμα fit legendum πλεῦμα.

1 abesse posse παιδίον absque damno orationis cum elegantiā, R. monet. Petav. omittit δέ.

2 Dedl sic cum Squir. e correctione Xyl. Baxt. Bentl. Markl. Primus horum etiam πρότερον legi posse monet pro τρόπον. Hoc Semler. amplectitur, vertens: es sey bey gemeldter unbequemen Schiffahrt umgekommen: item Kaltw. — W. probat ὄν, siquidem caetera sint sana: aut enim corrupta esse, addit, aut in antecedentibus excidisse locum de obitu pueruli. Posterius observat quoque Squir. cum Markl. Ante, aut post εἴρηται R. videtur πρότερον aut ἐν τοῖς ἄνω excidisse.

3 Markl. abesse mavult ἀπ', cum profaiciis scriptoribus certe usitatius sit ἐπώνυμον αὐτῆ. R. monet, adesse & abesse posse pari jure.

4 Haec vitio suo suam superare conjecturam, Xyl. fatetur. Bene explicat Squir. & vertit: formulam vero loquendi esse dicunt, quae hominibus bibentibus & festa celebrantibus conveniant, quasi qui optarent, ut felicia haec, quae jam agantur, iis obviant. W. consentit; nec non Seml. & Kaltw. Pro τὰ ταῦτα W. legi vult ταῦτα; & R. monet, verba αἴσ. τ. τ. π. ipā formulam non constituisse videri, sed ea Plutarchi esse,

σαν, Αἴσιμα τὰ τοιαῦτα παρείη· τῆτο γὰρ, τῷ Μανέρωτι Φραζόμενον ¹, ἀναφωνεῖν ἐκίσοτε τὸς Αἰγυπλίους· ὡσπερ ἀμέλει καὶ τὸ δεικνύμενον αὐτοῖς εἶδωλον ἀνδρώπε τεθνηκότος ² ἐν κιβωτῷ περιφερόμενον, ἐκ ἔσιν ὑπόμνημα τῆ περι' Ὀσίριδος ³ πύθης, ἣ τινες ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' οἰόμενος ⁴ παρακαλεῖν αὐτὸς χρῆσθαι τοῖς παρῶσι καὶ ἀπολαύειν, ὡς πάντας αὐτίκα μάλα τοιάτους ἐσομένους, ἔ χάριν ἐπὶ κῆμον ἐπεισάγῃσι.

XVIII. Τῆς δὲ Ἰσίδος πρὸς τὸν υἱὸν Ὠρον ἐν Βέτω τρεφόμενον πορευθείσης, τὸ δ' ἀγγεῖον ἐκποδῶν ἀποθεμένης, Τυφῶνα κυνηγετᾶντα νύκτωρ πρὸς τὴν σελήνην ἐντυχεῖν αὐτῷ, καὶ τὸ σῶμα γυνώρισαντα διελεῖν εἰς τεσσαρεσκαίδεκα ⁵ μέρη, καὶ διαρροῖψαι· τὴν δ' Ἰσιν πυθο-

esse. & legi oportere ὅπως αἴσιμα; formulam cantici ipsam Μανέρωτι, Μάνερως videri fuisse, aut Μανέρωτι. Pro Θαλιιάζ. Squir. manvlt Θαλιιάζκσι.

¹ Markl. correctionem sum secutus — hoc enim, voce Μανέρως intellectum &c. Vulgo τῆτω γὰρ τῷ Μανέρωτι Φραζόμενον. Saimaf. correxit τῆτο μὲν γὰρ τῷ Μ. Squir. voluit τῆτο γὰρ, τὸν Μανέρωτα Φραζόμενος vel Φράζοντας; R. τῆτο γὰρ τῷ Μανέρωτι εὐφρανομένους ἀναφωνεῖν.

² Cf. Herod. l. 2. c. 78.

³ R. περι' Ὀσίριον usitatus esse monet. Pro ἐκ ἔσιν Markl. legi voluit ἐκ εἶναι, subaudiendo Φασί.

⁴ R. susp. οἰόμενοι, sed existimantes, se oportere αἰθουταῖς κοινῶς, ita ut ad παρακαλεῖν subaudiatur δεῖν, & non ἰνα-
 tivus οἰόμ. cohaereat cum ἐπεισάγῃσι, ubi pro ἔ χάριν legi vult ἰλαρῆ χάριν, laetitiae gratia. Eisdem malim simpliciter τῆ-
 τς χάριν. Eleganter & acute pro οἰόμενος Markl. substituit οἰ-
 νημένους, bene potos, id quod, w. iudice, οἰνωμένους scribendum
 fuisset. Mihi utrumque valere videtur, alterum pro praef. part.
 alterum pro praeter.

⁵ Rectius, R. monente, τεσσαρακαίδεκα. Vulgatam in Plut. haud inusitatam esse, apparet ex loco Apophth. Vol. VIII. pag. 146. lin. 18. τεσσαρεσκαίδεκα ἔτη. Nec defunt exempla aliorum scriptorum, quibus ista firmetur. Secundum Diodor. l. 1. p. 18. Osiridis corpus in XXVI partes a Typhone discerptum fuit.

κυβηομένην αναζητεῖν ἐν βάριδι πακυρίνη, τὰ ἔλλη¹ δι-
 εκπλέυσαν. ἔθεν ἐκ ἀδικεῖσθαι τὰς ἐν πακυρίνοις σκά-
 Φεσι πλέοντας ὑπὸ τῶν κροκοδαίλων, ἢ Φοβημένων, ἢ
 σεβομένων διὰ² τὴν θεόν. ἐκ τῆς δὲ καὶ πολλὰς τά-
 Φας Ὀσίριδος ἐν Αἰγύπτῳ λέγεσθαι διὰ τὸ προστυγχά-
 νησαν ἐκάστῳ μέρει ταφὰς ποιεῖν. οἱ δὲ ἔφασιν· ἀλ-
 λά εἶδωλα ποιημένην διδόναι³ καὶ ἐκάστην πόλιν, ὡς
 τὸ σῶμα διδῶσαν· ὅπως⁴ παρὰ πλείοσιν ἔχη τιμὰς,
 καὶ ὁ Τυφὼν ἐπικρατήσῃ τῆ Ὀρε⁵, τὸν ἀληθινὸν τά-
 Φον ζητῶν, πολλῶν λεγομένων καὶ δεικνυμένων ἀπαγο-
 ρεύσῃ. μόνον δὲ τῶν μερῶν τῆ Ὀσίριδος τὴν Ἴσιν ἔχ
 εὔρειν τὸ αἰδοῖον· εὐδὺς γὰρ εἰς τὸν ποταμὸν ῥιφῆναι.
 καὶ γεύσασθαι τὸν τε λαπιδωτὸν αὐτῆ καὶ τὸν Φάγγρον
 καὶ τὸν ὀξύρυγχον, ἔς⁶ μάλισα τῶν ἰχθύων ἀφοσιῶ-
 θαι. τὴν δ' Ἴσιν· ἀντ' ἐκείνη μίμημα ποιησαμένην
 καθιερωσάσαι τὸν Φαλλὸν, ἧ καὶ νῦν ἐορτάζειν τὰς Αἰ-
 γυπτίαις.

XIX. Ἐπειτα τῷ Ὀρῷ τὸν Ὀσίριον ἐξ ἧδε πα-
 ραγενόμενον διακονεῖν⁷ ἐπὶ τὴν μάχην καὶ ἀσκεῖν. εἶ-
 τα διερωτῆσαι, τί κάλλιστον ἡγεῖται. τῆ δὲ Φήσαντος,
 τῷ

1 Vulgo τὰ δὲ ἔλλη. Delevi partic. δὲ cum Squir. & W. prae-
 euntibus Bas & Xyl.

2 R. susp. δὴ αὐτὸ δὴθεν.

3 R. cum Markl. susp. διαδέναι.

4 Post ὅπως Squir. addit vult τε.

5 Est haec lectio Bas, quam cum Squir. & interpp. Kaltw.
 & Seml. retinui. Ald nulla utitur distinctione. Steph. Frst. &
 R. contra sensum sic distinguunt ἐπικρατήσῃ. τῆ Ὀρε τὸν ἀλ. τ.
 Sola W. nulla ratione correctionis allata, ἐπικρατήσῃ, τῆ Ὀσί-
 ριδος τὸν ἀλ. τ. Versio quidem Xyl. cum hac lectione consen-
 tit. An forte utrumque valet nomen?

6 Vulgo ὡς ἔς. Delevi ὡς cum Squir. & W. auctoritate Ald.
 & Xyl. Transponi potuisset ἔς ὡς μάλ. ut fit pro ὅτι μάλ.
 quae maxime. R. id monet, simul dandum censens ἀφοσιῶ-
 ται pro ἀφοσιῶσαι. Salmaf. ὡς οἱ μάλισα.

7 Reposui sic cum Squir. & W. ex Petay. Bas. Xyl. Mez.
 & var. lect. cod. A. Vulgo διαπομέναν.

τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ τιμωρεῖν κακῶς παθεῖσιν, δευ-
 τερον ἐρέσθαι, τί χρησιμώτερον οἴεται ζῶον εἰς μάχην
 ἐξίῃσι. τῆ δ' Ὀρρα ἵππον εἰπόντος, ἐπιθαυμάσαι καὶ
 διαπορῆσαι, πῶς ἔλονται μᾶλλον, ἀλλ' ἵππον ¹. εἰ-
 πεῖν ἔν τὸν Ὀρρον, ὡς λέων μὲν ἀφ᾿ ἐλίμου ἐπιδομένῳ
 βοηθείας, ἵππος δὲ Φεύγοντα διασπᾶσαι καὶ καταναλῶ-
 σαι τὸν πολέμιν ². ἀκῆσαντα ἔν ἠθῆναι τὸν Ὀσirin,
 ὡς ἰκανῶς παρασκευασαμένῳ τῷ Ὀρρα. λέγεται δὲ, ὅτι
 πολλῶν μετατριθεμένων ἀεὶ πρὸς τὸν Ὀρρον, καὶ ἡ παλ-
 λακῇ τῷ Τυφῶνος ἀφίκετο Θέηρις. ὄφις δὲ τις ἐπιδιώ-
 κων αὐτὴν ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὀρρον ³ κατεκόπη, καὶ
 νῦν διὰ τῆτο χοιλίου τι προβαλόντες ⁴ εἰς μέσον κατα-
 κόπησι. τὴν μὲν ἔν μάχην ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας γενέ-
 θαι καὶ κρατῆσαι τὸν Ὀρρον, τὸν Τυφῶνα δὲ τὴν Ἴσιν
 δεδεμένον παραλαβῆσαν, ἐκ ἀνελεῖν, ἀλλὰ καὶ λῦσαι
 καὶ μεθεῖναι τὸν δὲ Ὀρρον ἔ μετρίως ἐνεγκεῖν, ἀλλ'
 ἐπιβαλόντα τῇ μητρὶ τὰς χεῖρας ἀποσπᾶσαι τῆς κεφα-
 λῆς τὸ βασίλειον ⁵. Ἑρμῆν δὲ περιθεῖναι βέκρανον αὐ-
 τῇ κράνος ⁶. τῆ δὲ Τυφῶνος δίκην τῷ Ὀρρω νοθείας
 λαχόντος, βοηθήσαντος τῷ Ἑρμῆ τὸν Ὀρρον ⁷ ὑπὸ
 τῶν

¹ W. susp. ἀλλ' ἵππον εἶπεν· εἰπεῖν —.

² R. susp. βοηθείας, διασπᾶσαι καὶ καταναλῶσαι τὸν πόλε-
 μιν, ἵππος δὲ Φεύγοντα καταλαβεῖν. ἀκῆσαντα ἔν —.

³ Semlero ex usu Gr. linguae notante, idem atque ὑπὸ τῷ
 Ὀρρα, contra Xyl. versionem ab Ori hominibus.

⁴ Sic Benti. Markl. & Squir. conjecerunt, dedique cum W.
 ex E. Vulgo προσβαλόντες. Petav. προσβάλλοντες.

⁵ coronam, R. docente. v. du Cange Glossar. Gr. v. βασι-
 λειον & Lat. v. Regnum, & Wesseling. ad Diodor. Sic. T. I.
 P. 57, 31.

⁶ Bovinum caput, sive κράνος, cornibus distinctum, vide-
 tur fuisse olim inter regia insignia annumeratum. Hujusmodi
 autem Iſidis simulacra adhuc videre est apud Montefaulconium
 aliosque. Squir.

⁷ Vulgo βοηθήσαντος δὲ τῷ Ἑρμῆ καὶ τ. Ὀ. Delevi δὲ &
 καὶ • R. mente.

τῶν Θεῶν γνήσιον κριθῆναι, τὸν δὲ Τυφῶνα δυσὶν ἄλλοις μάχαις καταπολεμηθῆναι. τὴν δ' Ἴσιον μετὰ τὴν τελευταίην ἐξ Ὀσίριδος ¹ συγγενομένης, τεκεῖν ἡλιτόμηγον ² καὶ ἀδελφῆ τοῖς κάτωθεν γυίοις τὸν Ἄρποκράτην.

XX. Ταῦτα σχεδὸν ἐσι τῆ μύθε τὰ κεφάλαια τῶν δυσφημοτάτων ἐξαιρεθέντων· οἷόν ἐστι τὸ περὶ τὸν Ὄρα ³ διαμελισμὸν καὶ τὸν Ἴσιδος ἀποκεφαλισμὸν. ὅτι μὲν ἐν εἰ ταῦτα περὶ τῆς μακαρίας καὶ ἀφθάρτε φύσεως, καθ' ἣν μάστιγα νοεῖται τὸ Θεῖον, ὡς ἀληθῶς πραχθέντα καὶ συμπεσόντα δοξάζεσι καὶ λέγουσι, ἀποπύσαι δεῖ ⁴ καὶ καθῆραθαι το ⁵ σόμα κατ' Αἰχύλον, ἐδὲν δεῖ λέγειν πρὸς σε. καὶ γὰρ αὐτῆ ⁶ δυσκολαίνεις τοῖς ἔτω παρὰ νόμοις καὶ βαρβάραις δόξαις περὶ Θεῶν ἔχουσι. ὅτι δ' ἐν εἰσε ταῦτα νομιδῆ μυθεύμασιν ἀραιοῖς καὶ διακέναις πλάσμασιν, οἷα ποιητῆ καὶ λογογράφου, καθάπερ οἱ ἀράχουαι, γεννῶντες ἀφ' ἑαυτῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀνυποθέτε ⁷ ὑφαίνουσι καὶ ἀποτείνουσι, ἀλλ' ἔχει ⁸ τινὰς ἀπορίας καὶ παθῶν διηγήσεις, αὐτῆ οἶδα ⁹. καὶ καθάπερ οἱ μαθη-

ματι-

1 Aptior foret ordo vocum, quem R. voluit Ἴσιον ἐξ Ὀσίριδος μετὰ τελευταίην συγγ.

2 Suida teste, ἡλιτόμηγον, τὸ ἀμαρτάνον τῆς γενήσεως τῆ ἐνδεχομένης καιρῶ. Alii mire de hac voce erraverunt.

3 R. legend. censet Ὀσίριδος. Markl. legi vult περὶ τῆ Ὄ. διαμελισμῶ καὶ τῆ Ἴσιδος ἀποκεφαλισμῶ. Petav. τὸν περὶ τὸν.

4 Petav. δὴ; & deinde ἐδὲ λέγουσι pro ἐδὲν δεῖ λ. nec non τοῖσιν pro τοῖς ἔτω, & παλαιύμασιν pro πλάσμασιν.

5 Delendum censet τὸ R.

6 Squir. dedit αὐτῆ, notans, olim male extitisse αὐτῆ. Tuetur R. vulgatam.

7 Dedi sic cum Squir. & W. e correctione Baxt. & Bentl. — quae, ananeanum instar, omni veritatis historicae fundamento destituta, ex se ipsis gignentes pertexunt poëtae.

8 Sic quoque Squir. correxit vulgatam ἔχουσι. Idem cum W. recepi ex Petav. E. Flor. Pro seq. ἀπορίας R. susp. ἰσορίας; Markl. ὑπονοίας. Alterutrum probandum, W. iudice.

9 Ausus sum dare, quae R. conjecerat, praeeunte quodsmmodo

ματικοὶ τὴν ἴριν ἔμφασιν εἶναι τῆ ἡλίας λέγουσι ποικιλῶ-
 μένην τῇ πρὸς τὸ νέφος ἀναχωρήσει ¹ τῆς ὄψεως, ἕτως
 ὁ μῦθος ἐνταῦθα ² λόγος τινὸς ἔμφασίς ἐστιν ἀνακλῶντος
 ἐπ' ἄλλα τὴν δίκνοϊαν, ὡς ὑποδηλῶσιν αἱ τε θυσίαι τὸ
 πένθημον ἔχουσαι καὶ σκυθροπὸν ἐμφαινόμενον, αἱ τῶ
 τῶν ναῶν διαθέσεις, πῆ μὲν ἀνειμένων εἰς πέρα καὶ
 δρόμους ὑπαιθρίους καὶ καθαρὰς, πῆ δὲ κρυπτὰ καὶ σκό-
 τια κατὰ γῆς ἐχόντων σολισήρια ³ θηβαίους ⁴ εἰομότα
 καὶ

modo Xylandro interprete. Vulgo nimirum διηγῆσαι αὐτῇ abs-
 que οἶδα. Deesse tale quid, omnes consentiunt. W. in αὐτῇ
 aut latere quid monet, aut cum Squir. legendum αὐτῇ ὄρεται,
 aut cum R. αὐτῇ οἶδα.

1 R. susp. ἀνακλάσει; W. aut idem legendum censet, aut
 ἀναχωρήσει.

2 Squir. mavult ὁ ἐνταῦθα μῦθος, praesens fabula, i. e.
 de qua nunc agimus.

3 Xyl. σολισήρια accipit *cellulas*, aut *facella*, imagunculis
 allisve id genus rebus consecratis in operto abstrudendis facta.
 At quis hunc significatum originī vocis aptum censet? R. mo-
 net, cellas esse in penetralibus, ubi sacerdotes se lavabant & ve-
 stes mutabant, item numina sua ἐσόλιζον, vestiebant. Sic propius
 quidem acceditur ad originem vocis, sensumque inde derivan-
 dum. At non capio, cur cellae huic fini accommodandae di-
 cantur σκοτεινά. Semler. legit de suo ὀλιθήρια — Klüfte,
 verborgene Löcher, worein man leicht fallen kann, wegen ib-
 rer schlechten Zubereitung oder Ausbauung. Kaltw. vertit:
 verborgene Gemäcker.

4 Xyl. hanc vocem non putat integram. Susp. Θήκαις, aut
 Θηλαίκοις, aut θησαυροῖς, quales erant apud Delphos. Squir.
 maluit σπηλαίοις. Bentl. & Salmaf. correxerunt Θήβαις, quod
 W. male notatum censet pro Θήκαις. Semler. mire de suo con-
 jicit, & vertit συβοσίσαις, Schweinställe, cum sequens σηκοῖς
 ovilia significet. Kaltw. cum eo facit. R. susp. ἐθηβαίους —
 loca, ubi puberes ungebantur in palaestris & vestes ponebant:
 quare omnibus illuc aditus non patebat. Non est, quod meam
 de his sententiam pluribus feram. Subjicio, quae meo quidem
 sensu probanda videntur. Pro θηβαίοις lego θηκαίους cum Bu-
 berio in Cicer. Tuscul. Disput. p. 356. Habet eandem vocem
 Hero-

καὶ σηκοῖς· ἔχ ἤκιστα δὲ ἢ τῶν Ὀσιρείων δόξα. πολλαχῆ γὰρ ¹ κείδαι λεγομένε τῆ σώματος, ὀνομάζεσθαι πολίχνην λέγουσιν, ὡς μόνην τὸ ἀληθινὸν ἔχουσαν, ἐν τε Ἀβύδῳ τὰς εὐδαίμονας τῶν Αἰγυπτίων καὶ δυνατὲς μάλιστα θάπτεσθαι φιλοτιμημένους ² ὁμοτάθης εἶναι τῆ σώματος Ὀσίριδος. ἐν δὲ Μέμφει τρέφεσθαι τὸν Ἄπιν, εἰδῶλον ὄντα τῆς ἐκείνης ψυχῆς, ὅπε καὶ τὸ σῶμα κείδαι

Herodot. II. 86. in fin. θησαυρίζεσι (τὸν νεκρὸν), ἐν οἰκήματι θηκαίῳ. Vid. Hesych. in v. θηκία — τὰ ἐντάφια. δηλοῖ δὲ καὶ θησαυρὸν. καὶ τάφον, καμψίον, γλωσσοκομῆιον. Si quis de voce θήβαις, supra memorata, cogitare velit, conferat velim in eodem notam ad θήβα — κιβώτιον. Ne quis voce σηκοῖς, quasi ovilia denotet, moveatur, ex eodem addo σηκός — οἶκος. τάφος. ναός. μάνδρα. ἐνδοτέρως τόπος τῆ ἱερῆ; item σηκῶ — βαθεῖ τόπος. Sic omnia forent commoda, modo de voce σολισήρια mihi constaret, aut quid succurreret, quod bene pro ea commendari possit.

¹ Quidquid correctionis jam nunc hic locus usque ad finem capitis prae se fert, acceptum refero plurima ex parte Wyttenbachtio, cujus sententiam, neglectis aliorum conjecturis, maxime amplectendam censui. Vulgo post δόξα datur comma, & sequentia sic struuntur: πολλαχῆ κείδαι λεγομένα τῆ σώματος, Ἀβυδὸν ἴσως ἢ Μέμφιν, ὀνομάζεσθαι πολ. λέγ. &c. &c. Post πολλαχῆ W. cum R. inferendum duxit γὰρ. Voces Ἀβ. — Μέμφ. absunt a Petav. A. E. Flor. — nec modo commode abesse queunt, sed &, si adsunt, omnem sensum turbant. R. haud aequo animo se ferre fatetur, quod Memphis πολίχνη appelletur, & pro λέγουσιν legendum conjecit ἴχουσιν. Quenam autem intelligatur πολίχνη, proxime indicatur — Τυρβοσίτις — post Abydum & Memphin; de quibus urbibus quaequam valeat opinio, prius refertur. Squir. pro Ὀσιρείων legi voluit Ταφοσιρείων, locumque sic constitui: ἔχ ἤκιστα δὲ ἢ τῶν ταφοσιρείων δόξα. Πολλαχῆ δὲ κείδαι λεγομένα τῆ σώματος, Ἀβυδὸν ἴσως ἢ Μέμφιν ὀνομάζεσθαι (νομίζεσθαι forte, Markl. suspirante) πολίχνην λέγουσιν. &c. R. monente, in voce Ὀσιρεῖον nil vitii haeret. Ea sunt templa & monumenta, seu tumuli Osiridis. Ald. & Bas. τῶν ἀληθινῶν.

² Salmas. φιλοτιμημένους correxit.

Θαι· καὶ τὴν μὲν πόλιν οἱ μὲν Ὀρμον ἀγαθῶν ἐρμη-
νεύουσιν, οἱ δ' ἰδίως ¹ τάφον Ὀσίριδος. τὴν δὲ πρὸς
Φίλαις νησίδα τὴν ἄλλως ² μὲν ἄβατον ἅπασι καὶ ἀπροσ-
πέλασον εἶναι, καὶ μὴδ' ὄρνιθας ἐπ' αὐτὴν καταίρειν ³,
μηδὲ ἰχθῦς προσπελάζειν, ἐνὶ δὲ καιρῷ τὰς ἰσρεῖς δια-
βαλίνοντας ἐναγίζειν καὶ κατασέφειν τὸ σῆμα μηθίδης ⁴
Φυτῷ περισκιάζομενον, ὑπεραίρουσι πάσης ἐλαίας μέ-
γεθος.

XXI. Εὐδοξος δὲ, πολλῶν τάφων ἐν Αἰγύπτῳ λε-
γομένων, ἐν Βασίριδι τὸ σῶμα κεῖσθαι. καὶ γὰρ πατρι-
δα ταύτην γεγονέναι τῆ Ὀσίριδος. ἐκέτι μέντοι λόγος
δεῖσθαι τὴν Ταφίσιριν· αὐτὸ γὰρ φράζειν τὸνομα ταφὴν
Ὀσίριδος. αἰνῶ ⁵ δὲ τομὴν ξύλου καὶ χίσιον λίνας καὶ χοῶς
χρῶ-

1 *Recepi ἰδίως ex W. mente. Vulgo οἱ δ' ὡς τ. Ὀ. R. monet, post οἱ δ' deesse aliquid.*

2 *Vulgo monstrose legitur τὴν δὲ πρὸς Πύλαις Νισιτάνην ἄλλως. W. correctionem sum secutus, quam nemo non lubentissime probabit — insulam, quae ad Philas adjacet alio tempore &c. Squir. haec cum antecedentibus sic jungenda putavit: καὶ ταύτην μὲν πόλιν οἱ (vel εἶνοι) μὲν Ὀρμον ἀγαθῶν ἐρμηνεύουσι, ὡς δὲ τάφον Ὀσίριδος εἶναι τὴν πρὸς Φίλαις νῆσον, ἢν ἄλλως μὲν &c. — Atqui quidam sunt, qui hanc urbem (Memphin scil.) Porzum Boiozum interpretantur, dum Serpulebrum Osiridis esse statuunt apud Insulam, quae ad Philas adjacet: quae quidem Insula reliquo tempore. &c. Optime defendit Φίλαις locis ex Strab. 17. p. 803. Diad. Sic. l. 1. p. 19. Servio ad Aeneid. VI. 154. ex Senec. lib. de rit. & sacris Aegyptiorum depromptis. Hinc W. hanc vocem pro Πύλαις reponere non dubitavit; νησίδα τὴν ἄλλως (idem quod τῆ ἄλλως) dedit ex Bas. & Xyl.*

3 *descendere, appellere. Sic Xyl. dedit, & R. legi voluit, deditque W. Vulgo καρτερῆν.*

4 *„Quid plantae sit μηθίδης, non facile credo invenias“ — Xyl. adnotat. Petav. A. E. μηθίδης; Pol. Amiot. Mez. μηθίδης; Baxt. μηδικῆς; Squir. ἐρίκης mavult.*

5 *Sic cum Squir. & W. ex Ald. & Bas. restitui pro vulg. αἰνῶν. W. autem legendum censet εἶν δὲ, id quod necesse est, nisi*

χεομένας, διὰ τὸ πολλὰ τῶν μουσικῶν ἀναμεμίχθαι τέτοις. ἔ μόνον δὲ τέττα ¹ οἱ ἱερεῖς λέγεσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ὅσοι μὴ ἀγέννητοι, μηδ' ἄφθαρτοι, τὰ μὲν σώματα παρ' αὐτοῖς κείσθαι καμόντα καὶ θεραπεύεσθαι, τὰς δὲ ψυχὰς ἐν ἔρανῳ λάμπειν ἄσρα, καὶ καλεῖσθαι κύνα μὲν τὴν Ἰσιδος ὑφ' Ἑλλήνων, ὑπ' Αἰγυπτίων δὲ Σῶθιν, Ὠρίωνα δὲ τὴν Ὠρε ², τὴν δὲ Τυφῶνος, ἄρκιον. εἰς δὲ τὰς τροφὰς ³ τῶν τιμωμένων ζώων, τὰς μὲν ἄλλας συντεταγμένα τελεῖν, μόνες δὲ μὴ διδόναι τὰς Θηβαΐδα κατοικῆντας, ὡς θνητὸν θεὸν εἰδέναι νομίζοντας, ἀλλὰ ὅν καλεῖσιν αὐτοὶ Κνήφ, ἀγέννητου ⁴ ὄντα καὶ ἀθάνατον.

XXII. Πολλῶν δὲ τοιούτων λεγομένων καὶ δεικνυμένων, οἱ μὲν οἴομενοι βασιλέων ταῦτα καὶ τυράννων (δι' ἀρετὴν ὑπερφέρεσαν ἢ δύναμιν ἀξίωμα τῇ δόξῃ ⁵ θεότητος ἐπιγραψαμένων, εἶτα χρησαμένων τύχαις ⁶)

I 2

ἔργα

nisi eundem sensum verbo *αἰνεῖν* tribuere placeat, quod Squir. monet, ut haec prodeat sententia: „alia argumenta ad comprobandum veri quid subesse iis, quae de Osiride narrantur, adduci possunt, qualia sunt *τομὴ ξύλας*. &c. Haec vero *omitto* omnia, διὰ τὸ πολλὰ τῶν μουσικῶν ἀναμεμίχθαι τέτοις.“ Markl. legit *ὄκνῳ* δὲ scil. λέγειν.

1 Sic e Petav. reposui. Dedit idem Squir. adfentientibus Baxt. & Bentl. Vulgo *τέτων*. Redit enim ad *Osiridem* solum, de quo adhuc sermo fuit.

2 Sic cum Squir. dedi — scil. *τὴν ψυχὴν Ὠρε* — comprobantibus Baxt. Bentl. Markl. & Xylandro ita vertente. Vulgo τὸν Ὠρον.

3 Cum Squir. dedi, quod Xyl. & Mez. legerunt. Vulgo *γραφαῖς*, quod Seml. tuetur. Salmaf. R. Jablonsk. Panth. Aeg. Part. I. p. 84. conjecerunt *ταφᾶς*, quod W. recepit.

4 Dedi cum Squir. & W. quod Xyl. Mez. Baxt. Bentl. Markl. legendum monuerunt. Vulgo *κηφαγέννητον*. Cf. de hoc Thebanorum Deo, Κνήφ dicto, Euseb. de Praep. Evang. I. I. & III.

5 R. *supr. δύναμιν, ἢ ἀξίωμα, δόξαν θεότητος*.

4 Vocem *τύχη* hic de sola adversa fortuna intelligi debere, & sensu malo accipi, monet R. Cum Squir. voces *δι' ἀρετὴν* — *τύχαις* parenthesisce dedi, ut constructio fiat clartior.

ἔργα καὶ πάθη δεινὰ καὶ μεγάλα διαμνημονεύεσθαι, ἔα-
 ση μὲν ἀποδράσει τῆ λόγῃ χρῶνται, καὶ τὸ δύσφημον
 ἔ Φαύλως ἀπὸ τῶν θεῶν ἐπ' ἀνθρώπου μεταφέρσει, καὶ
 ταύτας ¹ ἔχουσιν ἀπὸ τῶν ἰσορμενῶν βοηθείας. ἰσο-
 ρῆσι γὰρ Αἰγύπτιοι τὸν μὲν Ἑρμῆν τῷ σώματι γενέσθαι
 γαλιόγκωνα ², τὸν δὲ Τυφῶνα τῇ χροῖα πυρρὸν, λευ-
 κὸν δὲ τὸν Ὀδρου, καὶ μελάγχρην τὸν Ὀσιριν, ὡς τῇ
 φύσει ἕγονότας ἀνθρώπου. ἔτι δὲ καὶ στρατηγὸν ὀνο-
 μάζουσιν Ὀσιριν, καὶ κυβερνήτην Κάνωβον, ἔ Φασιν
 ἐπώνυμον γεγονέναι τὸν ἀστῆρα· καὶ τὸ πλοῖον, ὃ κα-
 λῶσιν Ἑλληνες Ἀργῶ, τῆς Ὀσίριδος νεὺς εἰδῶλον ἐπὶ
 τιμῇ ³ κατηγερισμένον, ἔ μακρὰν φέρεσθαι τῆ Ὀρίω-
 νος καὶ τῆ Κυνός, ὧν τὸ μὲν Ὀρε, τὸ δὲ ⁴ Ἰσιδος ἰσ-
 ρὸν, Αἰγύπτιοι νομίζουσιν.

XXIII. Ὀυνῶ δὲ, μὴ τῆτο ἢ τὰ ἀκίνητα κινεῖν,
 καὶ πολεμεῖν ἔ ⁵ τῷ πολλῷ χρόνῳ, κατὰ Σιμωνίδην,
 μόνον, πολλοῖς δ' ἀνθρώπων ἔθνεσι ⁶ καὶ γένεσι κατό-
 χοις ὑπὸ τῆς πρὸς τὰς θεὰς τέττασ ὀσιότητος, εἰδὲν ἀπο-
 λιπόντας ⁷ ἐξ ἔρανῶ μεταφέρειν ἐπὶ γῆν ὀνόματα τη-
 λικαῦτα, καὶ τιμὴν καὶ πῖσιν ὀλίγη δεινὴ ἀπάσιν ἐκ πρώ-
 της

¹ R. *supr.* καὶ πρὸς ταῦτα.

² Hanc vocem Hesych. explicat ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττονα ἔχων. Apud Eusebium, Xyl. notante, est γαλιόγκωνα. Monnet simul Xyl. se aliquando cogitasse βαλιόγκωνα, ut sit, *venerato*, seu *versicolore cubito insignis*.

³ Vulgatam, minus planam, Squir. sic corrigendam censet: Ἀργῶ, τῆς Ὀσίριδος νεὺς εἰδῶλον ὄν, ἐπὶ τέττα τιμῇ κατ. Argo nimirum, cum Osiridis navis imago esset, in illius honorem inter sidera relata fuit.

⁴ R. *supr.* τὸν μὲν, τὸν δὲ.

⁵ Restitui particulam negantem cum Squir. & W. ex Ald. Bas. Xyl. Mez. Salmat. A. E. Venet. Vulgo ex Steph. ἐν τῷ. R. ex hoc ἐν effici voluit μὲν, & seq. μόνον deleri. Eo iudicæ, si ἔ μόνον teneatur, in sequentibus oratio erit impedita.

⁶ Petav. ἔθνεσι. Idem infra κλησιάδας.

⁷ Squir. monente, constructio flagitare videtur post hanc vocem τῶ.

της γενέσεως ἐνδεδουκίαν ¹ ἐξιζάναι καὶ ἀναλύειν, μεγάλας μὲν τῷ ἁθέῳ λεῶν κλισιάδας ἀνοίγοντας καὶ ἐξανθρωπίζοντι ² τὰ θεῖα, λαμπρὰν δὲ τῆς Εὐήμερα τῆ Μεσσηνίας ³ Φενακισμοῖς παρῆρσιαν δίδοντας, ὃς αὐτὸς ἀντίγραφα συνθεῖς ἀπίε καὶ ἀνυπάρκη μυσθολογίας, πᾶσαν ἀθεότητα κατασπεδάννυσι τῆς οἰκεμένης, τὰς νομιζόμενας θεὸς πάντας ὁμαλῶς διαγράφων ⁴, εἰς ὀνόματα ⁵ στρατηγῶν καὶ ναυάρχων καὶ βασιλέων, ὡς δὴ πάλαι γεγονότων, ἐν δὲ Πάγχοντι γράμμασι χρυσοῖς ἀναγεγραμμένων ⁶, οἷς ἔτε βάρβαρος ἔδειξ, ἔτε Ἑλλην, ἀλλὰ μόνος Εὐήμερος, ὡς ἔοικε, πλεύσας εἰς τὰς μηδαμόθι γῆς γεγονότας, μηδὲ ὄντας Παγχώως καὶ Τριφύλλης ⁷, ἐντετυχήκει ⁸.

XXIV. Καίτοι μεγάλαι μὲν ὑμνῶνται πράξεις ἐν Ἀσσυρίοις, Σεμιράμιος· μεγάλαι δὲ αἱ Σεσῶτριος ἐν Αἰγύπτῳ· Φρύγες δὲ μέχρι νῦν τὰ λαμπρὰ καὶ θαυμασὰ τῶν ἔργων, Μανικὰ καλεῖσι, διὰ τὸ Μάνιν ⁹ τινὸς

I 3

τῶν

1 Markl. mavult ἐντετηκίαν, vel ἱμπερφυκίαν.

2 Markl. fufp. ἐξανθρωπίζοντας, quod W. probat. Squir. ex Bentl. conjectura dedit ἐνανθρωπίζοντι.

3 Clem. Alex. Evemerum hunc Agrigentinum facit; nec non Arnob. l. 4. Vitiose haec Petav. τῆς Εὐήμερα & Μεσσηνίας Φενακισμοῖς παρῆρσιαν δίδοντας, ὡς αὐτὸς ἀντίγ.

4 Markl. legi voluit διαγράφων. R. tuetur vulgatam.

5 Dedi sic cum Squir. comprobantibus Bentl. Baxt. W. Vulgo ὄνομα.

6 Sic Xyl. Squir. Wesseling. (ad Diod. Sic. T. I. p. 364.) R. & W. legendum monent, & dedi pro vulg. ἀναγεγραμμένοις. Salmaf. idem quoque conjecit, aut ἀναγεγραμμένα. Pro Πάγχοντι Xyl. voluit Παγχάια, uti infra Παγχάιας (sic haud dubie pro voce Παγχάίων male impressa legendum est) auctoritate Euseb. Praep. Evang. l. 2. Diodor. l. V. Strabo l. VII. Wesseling. id probat. Squir. legi vult ἐν δὲ παγχάιαις γράμμασι ἀναγ. R. fufp. Παγχᾶντι.

7 Xyl. legit Τριφύλλιας; Squir. Τριφυλαίας.

8 R. mavult ἐντετύχηκε.

9 Salmaf. corrigit Μάνην.

τῶν πάλαι βασιλέων ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ δυνατὸν γενέθαι παρ' αὐτοῖς, ὃν ἔνιοι Μάσδην καλεῖσι. Κῦρος δὲ Πέρσας, Μακεδόνας δὲ Ἀλέξανδρος, ὀλίγας δεῖν ἐπὶ πέρας 1 τῆς γῆς κρατῦντας προήγαγον· ἀλλὰ ὄνομα καὶ μνήμην βασιλέων ἀγαθῶν ἔχουσιν. εἰ δέ τινες ἐξαρθέντες 2 ὑπὸ μεγαλαυχίας, ὡς Φησιν ὁ Πλάτων, ἅμα νεότητι καὶ ἀγνοίᾳ 3 φλεγόμενοι τὴν ψυχὴν μεθ' ὕβρεως ἐδέξαντο θεῶν ἐπωνυμίας, καὶ ναῶν ιδρύσεις, βραχὺν ἤνθησεν ἡ δόξα χρόνον, εἶτα κενότητα καὶ ἀλαζονείαν μετὰ ἀσεβείας καὶ παρανομίας προσόφλοντες,

Ἐκθύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀπέπλαν 4, καὶ νῦν, ὡσπερ ἀγώγιμοι δραπέται, τῶν ἱερῶν καὶ τῶν βωμῶν ἀποσπαθέντες ἐδὲν ἄλλ' ἢ τὰ μνήματα καὶ τὰς τάφους ἔχουσιν. ὅθεν Ἀντίγονος ὁ γέρων 5, Ἐρμοδοτέτινός ἐν ποιήμασιν αὐτὸν ἠλίξ παιῖδα καὶ θεὸν ἀναγορεύοντος· Οὐ τειραῦτά μοι (εἶπεν) ὁ λαसानοφόρος σύνοιδεν. εὔ δὲ καὶ Λύσιππος ὁ πλάσης Ἀπελλῆν ἐμέμψατο τὸν ζωγράφον, ὅτι τὴν Ἀλεξάνδρου γράφων εἰκόνα, κεραυτὸν ἐνεχείρισεν· αὐτὸς δὲ λόγχην, ἧς τὴν δόξαν ἐδὲ εἰς ἀφαιρήσεται χρόνος ἀληθινὴν καὶ ἰδίαν ἔσαν.

XXV. Βέλτιον ἔν 6 οἱ τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα καὶ Ὅσιριν καὶ Ἴσιον ἰσορέμενα, μῆτε θεῶν παθήματα, μῆτ' ἀνθρώπων, ἀλλὰ δαιμόνων μεγάλων εἶναι νομίζοντες, ἕς 7 καὶ Πλάτων καὶ Πυθαγόρας καὶ Ἐσνοκράτης καὶ

1 Petav. δεῖν ἐπὶ Πέρσας omisso ὀλίγας.

2 Sic Xyl. dedit, & probarant Baxt. & Benth. repoulique cum Squir. & W. pro vulg. ἐξαρθέντες.

3 Sic restitui ex edit. prioribus pro ἀγνοία, quod est in R. & Frft. Unde W. & Squir. ἀγνοία?

4 Petav. καπνοῖς δίκην ἀρθέντες ἀπέσαν.

5 Antigonus primus, Demetrii Poliorcetæ pater. R.

6 Euseb. Praep. Ev. l. 5. sect. 5. Omittitur ibid. seq. artic. τὰ.

7 Sic Xyl. Mez. Squir. dedique cum W. ex Euseb. l. c. Vulgo ὡς.

καὶ Χρῦσιππος, ἐπόμενοι τοῖς πάλαι Θεολόγοις ¹, ἐρ-
 ῶμενεσέρας μὲν ἀνθρώπων γεγυῖναι λέγουσι, καὶ πολ-
 λῇ τῇ δυνάμει τὴν Φύσιν ὑπερφέροντας ἡμῶν, τὸ δὲ
 θεῖον ἐν ἀμιγῆς, ἐδ' ἀκρατον ἔχοντας, ἀλλὰ καὶ ψυχῆς
 φύσει καὶ σώματος αἰδέησαι συνειληχῶς ², ἡδονὴν δεχο-
 μένη ³ καὶ πόνον, καὶ ὅσα ταύταις ἐγγενόμενα ταῖς με-
 ταβολαῖς πάθη, τὰς μὲν μᾶλλον, τὰς δὲ ἥττον ἐπιτα-
 ράττει. γίνονται γὰρ ὡς ἐν ἀνθρώποις, καὶ δαίμοσιν,
 ἀρετῆς διαφοραὶ καὶ κακίας. τὰ γὰρ Γιγαντικὰ καὶ Τι-
 τανικὰ παρ' Ἑλλήσιν ἀδόμενα, καὶ Κρόνους τινὲς ⁴ ἄθεσ-
 μοὶ πράξεις, καὶ Πύθωνος ἀντιτάξεις πρὸς Ἀπόλλωνα,
 Φυγαί ⁵ τε Διούσεως καὶ πλάναι Διμήτρος, ἐδὲν ἀπολεί-
 πται τῶν Ὀσιριανῶν καὶ Τυφωνικῶν, ἄλλων τε ὧν πᾶ-
 σιν ⁶ ἔξουσι ἀνέδην μυθολογεμένων ἀκείνῃ. ὅσα τε μου-
 σικοῖς ἱεροῖς περικαλυπτόμενα καὶ τελεταῖς, ἀρρήτα δια-
 σώζεται καὶ ἀθέατα πρὸς τὰς πολλὰς ⁷, ὁμοίον ἔχει λόγον.

XXVI. Ἀκόμην δὲ καὶ Ὀμήρα, τὰς μὲν ἀγα-
 θὰς διαφόρως θεοειδέας ἐκάστοτε ⁸ καὶ ἀντιθέας, καὶ

I 4

θεῶν

1 Sic ex Ald. & Bas. restitui, cum Squir. idem ex Euseb. afferente, & W. Vulgo τὰς πάλ. θεολόγους.

2 Vulgo ἐνσυναληχῶς; Ald. & Bas. ἐν συναληχῶς. Hoc in non esse in Euseb. monuit Xyl. & omisi cum Squir. & W.

3 Sic cum Xyl. dedi, R. probante e Salmas. conjectura, ut referatur ad αἰδέησαι. W. idem dedit, & ex Euseb. vult reposuisse. At ex eodem Squir. se dedisse monet δεχόμενον, relatum ad τὸ θεῖον. Utri credendum?

4 Ex Euseb. cum Squir. dedi τινὲς pro vulg. τινός, Xyl. probante. Male in eodem pro Κρόνους legitur πολλαί.

5 Sic R. ex Euseb. restituit pro vulg. φεύγαι, unde Φόνοι, caedes, efficiendum fuisse monet. Dederunt idem Squir. & W. quod etiam Xyl. legit.

6 ἄλλων τε abest ab Euseb. Idem pro πᾶσιν exhibet παρὰ πᾶσιν, & ἀναίδην pro ἀνέδην. Tuetur Xyl. vulgatam — licentia, abunde, sive, Eustath. explicante, ἀνέτως καὶ ἑλευθέρως.

7 Apud. Euseb. haec ita leguntur, ἀθέατα, πρὸς τὰς θεὰς ἴμ. ἔ. λ.

8 R. post h. v. deesse suspicatur καλῆντος.

Θεῶν ἄπο μήδε' ἔχοντας· τῷ δ' ἀπὸ τῶν δαιμόνων προσ-
ρήματι χρωμένε κοινῶς ἐπὶ τε χρησῶν καὶ Φαύλων·

Δαιμόνιε ¹ χεδὸν ἐλθέ· τῆ δειδίσσεαι ἕτως

Ἄργεϊς; καὶ πάλιν·

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
καί·

Δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες,

Τόσσα κακὰ βέβησιν, ὅτ' ἀσπερχές μενεαίνεις

Ἴλιε ἐξαλαπάξαι εὐκλίμενον πηλοῖεθρον;

ὡς τῶν δαιμόνων μίλην καὶ ἀνώμαλου Φύσιν ἐχόντων
καὶ προαίρεσιν. ὅθεν ὁ μὲν Πλάτων Ὀλυμπίους Θεοὺς
τὰ δεξιὰ καὶ περιγῆα, τὰ δ' ἀντίφωνα τέτων δαίμοσιν
ἀποδίδωσι. ὁ δὲ Ξενοκράτης καὶ τῶν ἡμερῶν τὰς ἀπο-
Φράδας, καὶ τῶν ἐαρτῶν ὅσαι πληγὰς τινὰς, ἢ κοπι-
τὲς, ἢ νησεῖας, ἢ δυσφημίας, ἢ αἰχρολογίαν ἔχασιν,
ἔτε Θεῶν τιμαῖς, ἔτε δαιμόνων οἶεται προσήκειν χρη-
σῶν, ἀλλὰ εἶναι Φύσεις ² ἐν τῷ περιέχοντι μεγάλας
μὲν καὶ ἰχυράς, δυστρόπες δὲ καὶ σκυθρωπὰς, αἱ χαί-
ρουν τοῖς τοιέτοις, καὶ τυγχάνουσαι πρὸς ἐθὲν ἄλλο χεῖ-
ρον τρέπονται. τὰς δὲ χρῆσας πάλιν καὶ ἀγαθὰς ὅτε
Ἡσίοδος ἀγνὸς δαίμονας καὶ Φύλακας ἀνθρώπων προ-
αγορεύει

Πλατοδότας, καὶ τῆτο γέρας βασιλῆϊον ἔχοντας ³.

ὅτε Πλάτων ἐρμηνευτικὸν τὸ τοιῆτον ὀνομάζει γένος
καὶ διακονικὸν, ἐν μέσῳ Θεῶν καὶ ἀνθρώπων, εὐχὰς
μὲν ἐκεῖ καὶ δεήσεις ἀνθρώπων ἀναπέμποντας, ἐκεῖθεν
δὲ μαντεῖα δεῦρο καὶ δόσεις ἀγαθῶν φέροντας. Ἐμπε-
δοκλῆς δὲ καὶ δίκας Φησὶ διδόναι τὰς δαίμονας, ἧν ἐξα-
μάρτωσι ⁴ καὶ πλημμελήσωσιν.

Αἰθέ-

¹ Iliad. XIII. 810. Seqq. v. extant Iliad. XX, 447. & IV, 31. 199.

² Squir. mavult addi τινὰς, vel mente saltim intelligi.

³ Hesiod. Op. & d. v. 122. 125. Squir. desiderat καὶ ante πλατοδότας.

⁴ Ex Euseb. dedit Squir. ἧν ἂν ἐξαμαρτήσωσι.

Αἰθέριον μὲν γὰρ σφε μένος πόντου δὲ διώκει,
 Πόντος δ' ἐς χθονὸς ἔδρα ἀπέπλησε, γαῖα δ' ἐς αὐγὰς ἰ
 Ἡελίᾳ ἀκάμαντος, ὃ δ' αἰθέρος ἔμβαλε δίναις·
 Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεσθαι, συγέσει δὲ πάντες.

ἄχρις ἔκκολαθέντες ἔτω καὶ καθαρθέντες, αὖτις τὴν κα-
 τὰ φύσιν χώραν καὶ τάξιν ἀπολάβωσι.

XXVII. Τέτων δὲ² καὶ τῶν τοιούτων ἀδελφὰ λέγε-
 θαί φασι περὶ Τυφῶνος, ὡς δεινὰ μὲν ὑπὸ Φθόνου καὶ δυσ-
 μενείας εἰργάσατο· καὶ πάντα πράγματα ταραξας, ἐν-
 ἐπλησε κακῶν γῆν ὁμᾶ τι³ πᾶσαν καὶ θάλασσαν, εἶ-
 τα δίκην ἔδωκεν. ἡ δὲ τιμωρὸς Ὀσίριδος ἀδελφῆ⁴ καὶ
 γυνὴ τὴν Τυφῶνος σβέσασα καὶ κατακαύσασα μανίαν
 καὶ λύσσαν, ἔκπεριεῖθε τὰς ἄθλιας καὶ τὰς ἀγῶνας, ἔς
 ἀνέτλη, καὶ πλάνας αὐτῆς, καὶ πολλὰ μὲν ἔργα σοφίας,
 πολλὰ δ' ἀνδρίας ἀμνησίαν ὑπολαβῆσαν⁵ καὶ σιωπῆν,
 ἀλλὰ ταῖς ἀγιωτάταις ἀναμίξασα τελεταῖς, εἰκόνας καὶ
 ὑπονοίας καὶ μίμημα⁶ τῶν τότε παθημάτων, εὐσεβείας
 ὁμᾶ δίδαγμα καὶ παραμύθιον ἀνδράσι καὶ γυναιξίν ὑπὸ
 συμφορῶν ἐχομένοις ὁμοίων⁷ καθωσίωσεν. αὐτὴ δὲ καὶ
 Ὀσίρις ἐκ δαιμόνων ἀγαθῶν δι' ἀρετῆς⁸ εἰς θεὰς μετα-

I 5

βαλόν-

1 Sic cum Squir. & W. dedi ex Euseb. Xyl. & ipso Plut. in libello de vit. aere alieno. Vulgo ἰσαῦθις.

2 Euseb. τέτων δὴ, male, Squir. iudice.

3 Dedi τι e R mente. Vulgo ὁμᾶ τε.

4 Squir. mavult ἀδελφῆ ἔσα καὶ γ.

5 Dedi sic sublato puncto, quod vulgo est ante καὶ πολλά, e Mez. probante W. Vulgo ὑπολαβῆσα — noui commisit, ut silentium & oblivio susciperent certamina aerumnasque suas & errores, quibus fuerat jactata, neque passus est tam multa sapienter, multa fortiter abs se gesta silentio obliterari. Xyl. & Bentl. susp. ἀνδρίας, ἐκ ἀμνησίας ὑποβαλῆσα καὶ σιωπῆν; Markl. ἀμνησίαν ὑπολαβόντα; Squir. cum Baxt. εἰς ἀμνησίαν καὶ σιωπῆν ἐπιβαλῆσα.

6 Squir. dedit μιμήματα, Markl. probante.

7 Sic Salmaf. & Markl. corrigant, & dedi cum W. adfentientibus codd. A. & E. Vulgo ὁμοίως.

8 Usitatus esse δι' ἀρετῆν, monet R.

βαλόντες, ὡς ὕπερον Ἡρακλῆς καὶ Διόνυσος, ἅμα καὶ
 θεῶν καὶ δαιμόνων ἐκ ἀπὸ τρόπε μεμιγμένους τιμὰς ἔχε-
 σι, πανταχῶ μὲν ¹, ἐν δὲ τοῖς ὑπὲρ γῆν καὶ ὑπὸ γῆν
 δυνάμενοι μέγιστον. ἔ γὰρ ἄλλον εἶναι Σάραπιν ², ἢ
 τὸν Πλέτωνά Φασι, καὶ Ἰσιὺ τὴν ³ Περσεφασταν, ὡς
 Ἀρχέμαχος εἶρηκεν ὁ Εὐβοεὺς, καὶ ὁ Ποντικὸς Ἡρά-
 κλειδης ⁴ τὸ χρησηριον ἐν Κανώβῳ Πλέτωνος ἠγόμενος
 εἶναι.

XXVIII. Πτολεμαῖος ἐξ ὁ Σωτήρ ὄναρ εἶδε ⁵
 τὸν ἐν Σινώπῃ τῷ Πλέτωνος κολοσσόν, ἐκ ἐπισίμενος,
 ἐδὲ ἑωρακῶς πρότερον, οἷος τὴν μορφὴν ⁶, κελεύοντα
 κομίσαι τὴν ταχίστην αὐτὸν ⁷ εἰς Αλεξάνδρειαν. ἀγνοῦν-
 τι δ' αὐτῷ καὶ ἀπορῶντι, πῶς καθίδρυται, καὶ διηγεμέ-
 νω τοῖς φίλοις τὴν ὄψιν, εὐρέθη πολυπλανηὸς ἄνθρωπος,
 ὄνομα Σωσίβιος ⁸, ἐν Σινώπῃ Φάμενος ἑωρακέναι τοῖ-
 τον κολοσσόν, οἷαν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν ἔδοξεν. ἔπεμψεν ἐν
 Σωτέ-

¹ Deleri vult R. μὲν. In seqq. dedi ἐν δὲ τοῖς cum Squir.
 & W. e correctione Xyl. Mez. Bentl. Baxt. Markl. Vulgo ἐν
 δὲ τέτοις. Voces ὑπὲρ γῆν καὶ, Xyl. judice, abundant. R.
 eas tuetur.

² Squir. susp. Ὅσιον dandum fuisse, ut sibi constet senten-
 tia auctoris.

³ R. mavult Ἰσιὺ, ἢ τὴν Π.

⁴ Sic legendum monuerunt Xyl. Baxt. Bentl. Markl. dedi-
 que cum Squir. & W. Vulgo Ἡράκλειτος. Pro εἶρηκεν, quod
 praecessit, mavult Squir. ἰσόρηκεν.

⁵ Secutus sum in his Squirium, ita, Baxt. & Bentl. con-
 sentientibus, dantem pro vulg. ἀνεῖλε. Probat W. hanc corre-
 ctionem. Sequentia ἐν Σιν. τῷ Πλ. proleptice dicta sunt cen-
 senda, nisi ex glossemate in textum irrepfisse statuas, Squir.
 monente. Nondum enim noverat Ptolomaeus, vel cujus esset
 Colossus, quem Colossus viderat, vel ubinam locorum situs ef-
 fet. Cf. Tac. Hist. I. 4. c. 83.

⁶ W. probat, scribi cum Mez. & R. οἷος ἦν τὴν μορφ.

⁷ Cum Squir. sic dedi, e mente Markl. Vulgo αὐτὸν.

⁸ Petav. ὄναρ Σωσίβιος; & deinde Σωτέλην. R. pro Sofi-
 bio nomen Sotelis hic loci reponendum esse censet, aut deinde
 pro Sotele Sosibium. Posterius quoque susp. Squir.

Σωτέλη καὶ Διόνυσον, οἱ χρόνῳ πολλῷ καὶ μόλις, ἐκ
 ἄνευ μέντοι θείας προνοίας, ἤγαγον ἐκκλέψαντες. ἐπεὶ
 δὲ κομιθεὶς ὠφθη ¹, συμβαλόντες οἱ περὶ Τιμόθεον πῶν
 ἐξηγητὴν καὶ Μανέθωνα τὸν Σεβεννίτην Πλάτωνος ὄν ²
 ἄγαλμα, τῷ Κερβέρῳ τεκμαιρόμενοι καὶ τῷ δράκοντι,
 πείθασι τὸν Πτολεμαῖον, ὡς ἑτέροι θεῶν ἕδενός, ἀλλὰ
 Σαράπιδός ἐστιν. ἔ γὰρ ἐκεῖθεν ἕτως ³ ὀνομαζόμενος
 ἦκεν, ἀλλ' εἰς Ἀλεξάνδρειαν κομιθεὶς τὸ παρ' Αἴγυ-
 πτῆσις ὄνομα τῷ Πλάτωνος ἐκλήσατο τὸν Σάραπιν. καὶ
 μέντοι Ἡρακλεῖτε τῷ Φυσικῷ λέγοντος Ἄδης καὶ Διό-
 νυσος ἕτος, ὅτε ἐν ⁴ μαίνονται καὶ ληραίνεσιν, εἰς
 ταύτην ὑπάγασι τὴν δόξαν. οἱ γὰρ ἀξιοῦντες ἄδην λέ-
 γεσθαι

1 Sic R. dedit e Salmaf. correptione, quod Squir. & W. re-
 pofuerunt e Baf. Xyl. A. E. Flor. Petav. Vulgo ὠφθην.

2 Squir. consentiente Baxt. dedit εἶναμ.

3 Dedi sic cum Squir. & W. e Salmaf. Markl. R. correptione.
 Vulgo ἕτος.

4 Varie de hoc loco sentiunt Eruditi, varioque modo eum
 corrigere tentant. Xyl. iudice, est mutilus. Idem Kaltw. am-
 plectitur. Squir. afferit, Auctorem novo uti argumento, quo
 Osiridem esse Plutonem demonstrat, sic locum vertens: „Quod-
 que etiam Heraclitus Physicus dicit, *Hades & Bacchus idem
 est, quando insanit & delirat uterque*, in eandem hanc ducere
 volunt sententiam,“ Osirin scil. & Plutonem nihil inter se
 differre. Pro ἕτος dedit ὠτὸς e dial. Jon. — Baxt. legi vo-
 luit ὁ αὐτὸς. De integritate sequentium vocum, quas ipsi He-
 raclito tribuit, dubius est. Semler. sic interpretatur: und wie
 Heraclitus, der Naturverständige, vorgibt, so ist dieser Osiris
 sowohl der Hades, als Dionysus oder Bacchus; und eben dar-
 nach verstehen auch einige die Gewohnheit, daß man sich un-
 sinnig anstellt in Geberden und Reden. Quomodo sibi textum
 straxerit, haud commemorat. R. sic leg. susp. καὶ μέντοι οἱ πε-
 ρὶ Ἡράκλειτον τὸν Φυσικὸν λέγοντες, Ἄδης καὶ Διόνυσος ὁ αὐ-
 τὸς, ὅτε ἔ μαίνονται — ut haec ipsa maïn. κ. ληρ. redeant ad
 τὰς π. Ἡράκλ. non ad Haden & Dionysum. W. partim ex
 Clem. Alex. Protr. p. 22. sic legendum monet Ἄδης καὶ Διό-
 νυσος ὠτὸς, ὅτι μαίνονται καὶ ληραίνεσιν; & vertit: Jam quod
 Heraclitus physicus dicit, *Pluto & Liber idem, nam qui in-
 sanunt iidem delirant*, in hanc concedunt sententiam.

γεθαι τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς, οἷον παραφρονέσης καὶ μεθυόσης ἐν αὐτῷ, γλίχρως ἀλληγορεῖσι. βέλτιον δὲ τὸν Ὅσιριν, εἰς ταυτὸ συνάγειν τῷ Διονύσῳ, τῷ τ' Ὅσιριδι τὸν Σάραπιν, ὅτε τὴν φύσιν μετέβαλε, ταύτης τυχόντι ¹ τῆς προσηγορίας. διὰ πᾶσι κοινὸς ὁ Σάραπις ἐστίν, ὡς καὶ ² τὸν Ὅσιριν οἱ τῶν ἱερῶν μεταλαβόντες ἴσασιν.

XXIX. Οὐ γὰρ ἕξιον προσέχειν τοῖς Φρυγίοις γράμμασιν ³, ἐν αἷς λέγεται χαροπῶς, τὰς μὲν τῆ Ἡρακλέως γενέθαι θυγάτηρ, Ἰσριακῆ δὲ τῆ Ἡρακλέως ὁ Τυφῶν ⁴. ἐδὲ Φυλάρχης ⁵ μὴ καταφρονεῖν, γράφοντος, ὅτι πρῶτος εἰς Αἴγυπτον ἐξ Ἰνδῶν Διόνυσος ἤγαγε δύο βῆς, ἧν ἦν τῷ μὲν Ἄπις ὄνομα, τῷ δ' Ὅσιρις. Σάραπις δ' ὄνομα τῆ τὸ πᾶν κοσμευτός ἐστι, παρὰ τὸ παίρειν, ὃ καλλύνειν τινές ⁶ καὶ κοσμεῖν λέγουσιν.

ἀγο-

1 Aptius fane fuit, sic dare cum Squir. probante W. ut red-eat ad proximum Ὅσιριδι, cum quo nexus sententiae jungit, quam cum R. tenere lectionem vulgatam τυχόντα, ad remotius Ὅσιριν referendam.

2 Dedi καὶ e Markl. mente pro vulg. δὲ, probantibus Squir. & W. ut etiam Ofirin omniūbus communem esse norunt initiati.

3 Harum literarum ab Hercule Aegyptio conscriptarum mentio fit apud Cicer. de nat. deor. l. 3. c. 16.

4 Locus. iterum varie a viris doctis tentatus. Bas. & Xyl. exhibent χάροπός τις — in quibus dicitur Charopos quaedam Herculis filia fuisse, Herculis autem Iliaci filius Thyphon. Squir. edidit Χάραπός τις, τῆ μὲν Ἡρακλ. γ. θ. Pro Χάραπός τις autem rescribendum censet Σάραπις τις, aut cum Markl. Σάραπώ τις. Semler. sic leg. suscip. ἐν αἷς λέγεται Σαραπις τις μὲν τῆ Ἡρακλέως γενέθαι θυγάτηρ, αἰγυπτιακῆ δὲ τῆ Ἡρακλέως ὁ Τυφῶν; R. λέγεται Σάραπις μὲν τῆς τῆ Ἡρακλέως γενέθαι θυγατρὸς Ἰσριακῆς, Αἰακῆ δὲ, τῆ Ἡρακλέως ὁ Τυφῶν; Sic Kaltw. verit. W. ἐν αἷς λέγεται αὐτὸς μὲν (scil. Ὅσιρις) Σαραπῆς τῆς Ἡρακλέως γενέθαι θυγατρὸς. Venet. praebet θυγατρὸς.

5 Sic & hoc loco & infra nomen hoc dedit R. cum Xyl. & Squir. Vulgo Φιλάρχης, quod retinet W.

6 Markl. pro τινές suscip. Ἕλληνας.

ἄτοπα γὰρ ταῦτα τῷ Φυλάρχῃ, πολλῶ δὲ ἀτοπώτερα τὰ ¹ τῶν λεγόντων, ἢ εἶναι θεὸν τὸν Σάραπιν, ἀλλὰ τὴν Ἄπιδος σορὸν ἕτως ὀνομάζεσθαι, καὶ χαλκῆς τινος ἐν Μέμφει πύλας λήθης καὶ κηρυτῆ προσαγορευόμενας, ὅταν θάπτωσι τὸν Ἄπιν ἀνοίγεσθαι, βαρὺ καὶ σιληρὸν ψοφῆσας. διὸ παντὸς ἡχῆντος ἡμᾶς χαλκώματος ἐπιλαμβάνεσθαι ². μετριώτερον δὲ οἱ ³ παρὰ τὸ σεύεσθαι καὶ τὸ σῆθαι ⁴ τὴν τῆ παντὸς ἅμα κίνησιν εἰρηθεῖναι ⁵ Φάσκοντες. οἱ δὲ πλείοσι τῶν ἱερέων εἰς τὸ αὐτὸ Φάσι τὸν Ὅσιριν συμπεπλήχθαι καὶ τὸν Ἄπιν, ἐξηγέμενοι καὶ διδάσκοντες ἡμῶς, ὡς εὐμορφον εἰκόνα χρῆ νομίζειν τῆς Ὀσίριδος ψυχῆς ⁶ τὸν Ἄπιν. ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν Αἰγύπτιόν ἐστι τὸνομα τῆ ⁷ Σαράπιδος, εὐφροσύνην αὐτὸ δηλῶν εἶομαι καὶ χαρμοσύνην, τεκμαιρόμενος, ὅτι τὴν ἑορτὴν Αἰγύπτιοι τὰ χαρμόσυνα σαίρει καλεῖσιν. καὶ γὰρ Πλάτων ⁸ τὸν ἕξθην, ὡς αἰδῆς οὖν τοῖς παρ' αὐ-

τῆ

¹ Recipiendo τὰ Squirium sum fecutus. Vulgo abest.

² In loco hoc intelligendo & vertendo se sibi non satisfecisse, Xyl. asterisco adjecto testatum fecit. Susp quidem ἐπιλανθάνεσθαι, legendam pro ἐπιλαμβ. quasi dicat auctor, aëris strepitu oblivionem eorum, quæ animum nostrum moestitia afficerent, conciliari. Squir. totam dictionem καὶ χαλκῆς τινος — ἐπιλαμβ. ut additam a librario & e margine in contextum investam, notat, & uncis includit. Seml. vertit: und daher soll es kommen, daß wir auf alles tönende Erzt achtgeben, ut ἐπιλαμβ. sit h. l. perpendere. Eum sequitur Kaltw.

³ Xyl. οἱ voluit addi. Idem sentiunt Bentl. Baxt. Markl. & dederunt Squir. & W. Subintelligendum monet R. λέγειν.

⁴ Cum sermo sit de derivatione vocis *Serapis*, neque ea ex his verbis, quæ vulgo leguntur, duci possit, Seml. susp. fuisse σύρεισθαι vel σόρεισθαι.

⁵ Sic ex Ald. Bas. Xyl. A. E. cum Squir. & W. reposui pro vulg. αἰρεῖσθαι.

⁶ W. susp. ἐμφυχον εἰκόνα — τῆ Ὀσίριδος.

⁷ Markl. susp. τὸ Σαρ.

⁸ in *Cratylo*, Vol. III. ed. Bipont. pag. 269. sqq. De ratione nominis autem, quam Plut. h. l. memorat, nihil ibi legitur.

τῶ γενομένοις καὶ προσηνῆ θεὸν ὀνομάσαι Φησί· καὶ παρ' Αἴγυπτίοις ἄλλα τε πολλὰ τῶν ὀνομάτων λόγοι ἰεῖσι, καὶ τὸν ὑποχθόνιον τόπον, εἰς ὃν αἰόνται τὰς ψυχὰς ἀπέρχεσθαι μετὰ τὴν τελευτὴν, Ἀμένθην καλεῖσιν, σημαίνοντες τῶ ὀνόματος τὸν λαμβάνοντα καὶ διδόντα. εἰ δὲ καὶ τῆτο τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπελθόντων πάλαι καὶ μετακομιθέντων ὀνομάτων ἓν ἔστιν, ὕπερον ἐπισκεψώμεθα². νῦν δὲ τὰ λοιπὰ τῆς ἐν χερσὶ δόξης προσδιέλθωμεν.

XXX. Ὁ μὲν γὰρ Ὅσιρις καὶ ἡ Ἴσις δαιμόνων ἀγαθῶν εἰς θεὰς μετέλλαξαν· τὴν δὲ τῶ Τυφῶνος ἡμαυρωμένην καὶ συντετριμμένην δύναμιν, ἔτι δὲ καὶ ψυχοῦργαγεῖσαν καὶ σφαδάζεσαν, ἔστιν αἷς παρηγορεῖσι θυσίαις καὶ πρᾶύνουσιν· ἔσι δ' ὅτε πάλιν ἐκλαπεινῶσι καὶ καθυβρίζουσιν ἐν τισιν ἑορταῖς, τῶν μὲν ἀνθρώπων τὰς

gitur. Hinc Squir. sic leg. fufp. καὶ γὰρ Πλάτων τὸν ἄδην, ὡς ἄδκ υἷόν, καὶ τοῖς παρ' αὐτῷ γενομ. προσηνῆ θεὸν, ἄν. Φ. ut fit ἄδος, laetitia & gaudium, εὐφροσύνη. Receptit simul in textum αὐτῷ, quod apud Platon. extat. R. tuetur αἰδῆς, Platonem ἄδην dictum voluisse monens, quasi αἰδίδην, a *verecundia*, quasi verecundaretur & parceret illis, qui ad se venissent. Idem pro αὐτῷ (in nota αὐτῷ) mavult αὐτὸν. Addit, frigidam quidem esse etymologiam & futilem, dignam tamen auctoris ingenio, cujus plura talia commenta proferunt; & quamvis fortassis in ejus editis ea non legatur, posse tamen in perditis olim extitisse, & lecta Plutarcho fuisse. W. nec vulgatam, nec Squirii παθῆς υἷόν (sic est in nota, quod autem supra e Squir. memoratis non convenit) probat, tale quid a Plut. scriptum esse suspicans τὸν Ἄδην ὡς αἰτίον τοῖς παρ' αὐτῷ γνώσεως καὶ προσηνῆ θεόν. &c.

1 R. fufp. ἄλλα τε πολλὰ τῶν κάτω ὀνόματα εἰσι. Squir. cum Markl. sic interpretatur: Non *Sarapis* tantum & *Hades* tot significaciones habent, justamque quasi sententiam per se conficiunt, cum & plura alia extant Aegyptia nomina, quae *mentis sententiae sint*.

2 Markl. fufp. ἐπισκεψώμεθα. Paulo ante Petav. Ἀμένθιν; nec non ἔνεστιν pro ἓν ἔστιν.

τὰς πυρρὰς προσηλακίζοντες ¹, ὄνον δὲ καὶ κατακρημνίζοντες, ὡς Κοπιῖται, διὰ τὸ πυρρὸν γεγονέναι τὸν Τυφῶνα καὶ ὀνώδη τὴν χροάν. Βασιρεῖται δὲ καὶ Λυκοπολιῖται σάλπιγγιν ἔχρῶνται τοπαράπαν, ὡς ὄνω Φθαγομέαις ἐμΦερές. καὶ ὅλως τὸν ἄνον ἐκαθαρόν, ἀλλὰ δαιμονικόν, ἡγῆνται ζῶον εἶναι, διὰ τὴν πρὸς ἐνεῖνον ἁμειότητα, καὶ πόπανα ποιῶντες ἐν θυσίαις, τῆ τε Παυῦνι καὶ τῆ Φαωφί μηνός ἐπιπλάτῃσι παράσημον ὄνον δεδεμένον. ἐν δὲ τῇ τῆ ἡλίε θυσίᾳ τοῖς σεβομένοις ² τὸν θεὸν παρεγγυῶσι μὴ Φορεῖν ἐπὶ τῷ σώματι χρυσία, μηδ' ὄνω ³ τροφήν δίδοναι. Φαίνονται δὲ καὶ οἱ Πυθαγορικοὶ τὸν Τυφῶνα δαιμονικὴν ἡγέμενοι δύναμιν. λέγουσι γάρ ἐν ἀρτίῳ μέτρῳ ἑκῶ καὶ πεντηκοσῶ γεγονέναι Τυφῶνα. καὶ πάλιν τὴν ⁴ μὲν τῆ τριγώνη, Ἄδε καὶ Διονύσε καὶ Ἄρεος εἶναι· τὴν δὲ τῆ τετραγώνη, Ῥέας, καὶ Ἄφροδίτης καὶ Δήμητρος καὶ Ἐσίς καὶ Ἥρας· τὴν δὲ τῆ δωδεκαγώνη, Διός· τὴν δὲ ἑκκαί- πεντηκονταγώνη ⁵, Τυφῶνος, ὡς Εὐδόξος ἰσόρηκεν.

XXXI.

1 Ante hanc vocem vulgo est καὶ, quod Xyl. delendum censuit, nisi quid excidisse statuas. Delevi cum Squir. accedente Markl. & R. auctoritate. Markl. πυρρῶχρησι legi voluit pro πυρρῶς.

2 Dedi sic cum Squir. probante W. e conjectura Xyl. Baxt. Benti. Markl. Vulgo ἑσομένοις. Semler. impugnat receptam correctionem, quasi audacius tentatam, nec sensui commodam. Ipse legit vertitque εἰσομένοις, ab εἶδω — diejenigen, so das Bild dieser Gottheit haben sehen, oder näher zur Kenntniß der damaligen Feierlichkeit haben gelassen werden wollen.

3 Sic Xyl. legi voluit, & recepit Steph. ex Pol. Leoníc. Schott. Anon. Antea Ald. Bas. nec non A. E. μὴ δομένῳ. Nec hanc correctionem Semler. probat. Susp. μὴ, δεόμενοι τροφήν δίδοναι, sc. Τυφῶνι — damit, daß sie rothsärbigtes Gold an sich haben, möchte dem Typho ein Vergnügen gelchaft werden.

4 Subaudi δύναμιν. R.

5 Secutus sum in hac voce cum Squir. & W. Xylandri auctoritatem, suffragiis Baxt, & Benti. firmatam. Vulgo ἑκκαί-
καί-

XXXI. Αἰγύπτιοι δὲ πυρρῶν χρυσὸν γεγονέναι τὸν Τυφῶνα νομίζοντες, καὶ τῶν βοῶν τὰς πυρρὰς καθιερεύουσιν, ἕτως ἀκριβῆ ποιέμενοι τὴν παρατήρησιν, ὥστε καὶ μίαν ἔχει τρίχα μέλαιναν ἢ λευκὴν, ἀδύτου ἠγεῖσθαι. Δύσιμον γὰρ ἐ Φίλον εἶναι θεοῖς, ἀλλὰ τελευτήσιον, ὅσα ψυχὰς ἀνοσίων ἀνθρώπων καὶ ἀδίκων εἰς ἕτερα μεταμορφωμένων σώματα συνελήθε ¹. διὸ τῇ μὲν κεφαλῇ τῆ ἱερῆς καταρασάμενοι καὶ ἀποκόψαντες, εἰς τὸν ποταμὸν ἐρρίπτεν πάλαι, νῦν δὲ τοῖς ξένοις ἀποδίδονται. τὸν δὲ μέλλοντα θύεσθαι βῆν οἱ σφραγισαὶ λεγόμενοι τῶν ἱερέων κατεσημαίνοντο, τῆς σφραγίδος (ὡς ἰσορεῖ Κίσιωρ ²) γλυφὴν μὲν ἐχάσης ἀνθρώπου εἰς γόνυ καθεικόμενα ταῖς χερσὶν ὀπίσω περιηγμέναις ³, ἔχοντα κατὰ τῆς σφαγῆς ξίφος ἐγκείμενον· ἀπολαύειν δὲ ⁴ καὶ τὸν ὄνον ὡς περ εἴρηται τῆς ὁμοιότητος, διὰ τὴν ἀμαθίαν καὶ τὴν ὕβριν ἔχ ἤτλον ἢ διὰ τὴν χροῶν οἴονται. διὸ καὶ τῶν Περσικῶν βασιλέων ἐχθραίνοντες μάλις τὸν Ὡλχον ὡς ἐναγῆ καὶ μιαρὸν, ὄνον ἐπωνόμασαν. κηκεῖνος εἰπὼν, ὁ μέντοι ὄνος ἕτος ὑμῶν κατεωχῆσεται τὸν βῆν, ἔθυσσε τὸν Ἄπιν, ὡς Δείνων ἰσόρηκεν. οἱ δὲ λέγοντες, ἐκ τῆς μάχης

καιπευτηκονταγωνία. Xyl. suam correctionem his verbis tuerur: „Nam LVI. numerus paulo ante etiam fuit assignatus Typhoni. Ac LIX. quidem ex iis numeris non est, quos Pythagorici tractent, quippe duplicatione primi numeri XXIX. procreatus, ideoque pariter impar, & nulli aptus figurae. At 56. duplus est trigoni 28. qui est numerus perfectus. Pronicus est (ut vocabulo scientiae utar) 56. & quidem ex 7. & 8. procreatus, numeris longe mysticissimis. Itaque nihil hic dubii relinquatur.“ R. legi vult τὴν δὲ τῆ ἑκκασις.

1 W. ex Ald. Bas. Xyl. E. reposuit ψυχαῖς, & de suo dedit συνείληχε pro συνείληθε.

2 Castor Rhodius, vulgo Chronographus olim dictus. R.

3 Frft. & R. ἐπηγμέναις. Restitui ex Ald. Bas. Steph. περιηγμ.

4 Secutus sum Markl. auctoritatem cum Squir. Vulgo τε.

μαχης ἐπὶ ὄντι τῷ Τυφῶνι τὴν Φυγὴν ἐπὶ ἡμέρας ¹ γενέσθαι, καὶ σώθენტα γεννηῆσαι παῖδας, Ἱεροσόλυμον καὶ Ἱδαῖον, αὐτόθεν εἰςὶ κατάδηλοι τὰ Ἱδαϊκὰ παρέλκοντες εἰς τὸν μῦθον.

XXXII. Ταῦτα μὲν ἐν τοιαύτας ὑπονοίας δίδωσιν ἀπ' ἄλλης δ' ἀρχῆς τῶν Φιλοσοφώτερόν τι λέγειν δοκούντων ² τὸς ἀπλασκάτους σκεψάμεθα πρῶτον. ἔτι δὲ εἰσὶν οἱ λέγοντες, ὥσπερ Ἕλληνας Κρόνου ἀλληγοροῦσι τὸν χρόνον, Ἦραν δὲ, τὸν ἄερα, γένεσιν δὲ Ἡφαίστη, τὴν εἰς πῦρ ἄερος μεταβολήν· ἔτω παρ' Αἰγυπτίοις Νεῖλον ³ εἶναι τὸν Ὅσιριν, Ἰσιδι συνόντα τῇ γῆ· Τυφῶνα δὲ τὴν θάλασσαν, εἰς ἣν ὁ Νεῖλος ἐμπύων ἀφανίζεται καὶ διασπᾶται, πλὴν ὅσον ἡ γῆ μέρος ἀναλαμβάνουσα ⁴ δεχομένη, γίνεται γόνιμος ὑπ' αὐτῆ. καὶ θρηῆνός ἐστὶν ἱερός ἐπὶ τῷ Κρόνῳ ⁴ γενόμενος, θρηγεῖ ⁵ δὲ τὸν ἐν τοῖς ἀρισεραῖς γενόμενον ⁶ μέρεσιν, ἐν δὲ τοῖς δεξιῶς Φθειρόμενον. Αἰγύπτιοι γὰρ οἴονται τὰ μὲν ἑῶα, τῷ κόσμῳ πρόσωπον εἶναι, τὰ δὲ πρὸς βορρῶν δεξιὰ, τὰ δὲ πρὸς νότον ἀρισερά· Φερόμενος ἔν ἐκ τῶν νοτίων ὁ Νεῖλος, ἐν δὲ τοῖς βορείοις ὑπὸ τῆς θαλάσσης

κατ-

¹ Sic est in R. utrum casu, an consilio, latet. In aliis enim edd. est ἡμέραις. Noli tamen mutare, cum, Markl. & Squir. iudicibus, multo usitatius sit hoc casu loqui, quam dativo.

² Dedit hoc R. cum Squir. ex Euseb. l. 3. Praep. Evang. probante Xyl. Vulgo δυναμένων, unde R. olim effecerat οἰόμενων.

³ Squir. mavult, addi μὲν post Νεῖλον.

⁴ Quid sit θρ. ἔ. Κρ. se non intelligere Xyl. fatetur. Squir. legendum monet ἐπὶ τῷ Ὅσιριδος, quod W. probat. Mez. Νεῖλος. Ad hunc accedit conjectura R. ἐπὶ τῷ Νεῖλῳ διασπώμενος ὑπὸ τῷ Κρόνῳ. Vertit quoque Kaltw. ein Klaglied auf den Nil; Seml. mutat Κρόνῳ in χρόνῳ — Sie haben auch ein heiliges Klaglied zu gewöhnlicher Zeit. Subaudit des Nilfestes.

⁵ R. sup. θρηγεῖ δὲ.

⁶ Squir. dedit de suo γεννώμενον; praeter necessitatem, R. iudice.

καταναλισκόμενος, εικότως λέγεται τὴν μὲν γένεσιν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς ἔχειν, τὴν δὲ Φθορὰν ἐν τοῖς δεξιοῖς. διὸ τὴν τε θάλασσαν οἱ ἱερεῖς ἀφοσιῦνται, καὶ τὸν ἄλα, Τυφᾶνος ἀφρὸν καλῶσι καὶ τῶν ἀπαγορευομένων ἐν ἐσιν¹ αὐτοῖς ἐπὶ τραπέζης ἄλα μὴ προτίθεσθαι². καὶ κυβερνήτας ἔπροσαγορεύουσιν, ὅτι χρῶνται θαλάτῃ, καὶ τὸν βίον ἀπὸ τῆς θαλάττης ἔχουσιν. ἔχ ἦκιστα δὲ καὶ τὸν ἰχθὺν ἀπὸ ταύτης προβάλλονται τῆς αἰτίας, καὶ τὸ μισεῖν ἰχθῦν γράφουσιν. ἐν Σαίῳ γὰρ ἐν τῷ προτύλῳ³ τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἦν γεγλυμμένον βρέφος, γέροντων, καὶ μετὰ τῆτο ἱέραξ, ἐφεξῆς δ' ἰχθὺς, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἵππος ποτάμιος. ἐδήλωε δὲ συμβολικῶς, ὡ γινόμενοι καὶ ἀπογινόμενοι, διογέρων⁴. ἱέρακι δὲ τὸν θεὸν φράζουσιν, ἰχθῦν δὲ μῖσος, ὡσπερ εἶρηται, διὰ τὴν θάλατταν. ἵππῳ ποταμίῳ⁵ δ' ἀναίδειαν. λέγεται γὰρ ἀποκτείνεσθαι τὸν πατέρα, τῇ μητρὶ βία μίγνυσθαι. δοξεῖ⁶ δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν Πυθαγορικῶν λεγόμενον, ὡς ἡ θάλαττα, Κρόνος δάκρυόν ἐστιν, αἰνίττεσθαι τὸ μὴ κηθαρόν, μηδὲ

1 Ita cum Squir. & W. dedi auctoritate Xyl. Baxt. Bentl. Markl. firmata cod. E. Vulgo ἐνεσιν.

2 Sic R. legi voluit, & dedi cum W. idem ex E & Venet. repouente. Vulgo προστίθεσθαι.

3 R. mavult προφυλαίφ, ut usitatius; licet non damnet vulgatam.

4 Squir. locum hunc mutilum ita corrigit & supplet duce Clem. Alex. Strom. 5. p. 670. ὡ γινόμενοι καὶ ἀπ. γινόμενοι, θεὸς μισεῖ ἀναίδειαν· βρέθει γὰρ καὶ γέροντι τὰς γινόμενας καὶ ἀπογινόμενας, ἱέρακι δὲ τὸν θεὸν φράζουσι. &c. R. ὁ θεὸς μισεῖ τὴν ἀναίδειαν. δηλοῖ γὰρ βρέφος τὴν γένεσιν, τὸν δὲ θανατοὺν γέροντων — αὐτὸ γὰρ ἄνθρωπος γεννᾶται βρέφος, τελευταῖα δὲ γέροντων. W. θεὸς μισεῖ ἀναίδειαν· δηλοῖ γὰρ βρέφος τὸν γινόμενον, τὸν ἀπογινόμενον δὲ ὁ γέροντων. In Veneto dile te esse δὲ ὁ γέροντων, adnotat: in E. autem διό . . . γέροντων interjecta lacuna duorum versuum.

5 Sic Bas. & Xyl. dedique cum Squir. Vulgo ἵπποποταμίφ.

6 Squir. cum Bentl. & Baxt. legi vult δοξεῖ.

μηδὲ σύμφυλον αὐτῆς. ταῦτα μὲν ἐν ἔξωθεν εἰρήθῳ κοινήν ¹ ἔχοντα τὴν ἰσορίαν.

XXXIII. Οἱ δὲ σοφώτεροι τῶν ἱερέων, ἔ μόνον τὸν Νεῖλον Ὅσιριν καλεῖσιν, ἐδὲ Τυφῶνα τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ Ὅσιριν μὲν ἀπλῶς ἄπασαν τὴν ὑγροποιὸν ἀρχὴν καὶ δύναμιν, αἰτίαν γενέσεως καὶ σπέρματος ἕσταν ² νομίζοντες. Τυφῶνα δὲ πᾶν τὸ αὐχμηρὸν καὶ πυρᾶδες καὶ ξηραυτικὸν ὅλως καὶ πολέμιον τῇ ὑγρότητι. διὸ καὶ πυρρόχρων γεγονέναι τῷ σώματι καὶ πάρωχρον νομίζοντες, ἔ πάνυ προθύμως ἐντυγχίνουσιν, ἐδὲ ἡδέως ὀμιλεῖσι τοῖς τοιούτοις τὴν ὕψιν ἀνθρώποις. τὸν δὲ Ὅσιριν αὖ πάλιν μελάγχρον γεγονέναι μυθολογῶσιν, ὅτι πᾶν ³ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἰμάτια καὶ νέφη μελαίνει μινυόμενον, καὶ τῶν νέων ὑγρότης ἐνῆσα παρέχει τὰς τρίχας μελαίνας. ἡ δὲ πολίωσις οἶον ὠχρίασις ὑπὸ ξηρότητος ἐπιγίνεται τοῖς παρακμάζουσι. καὶ τὸ μὲν ἕαρ, θαλερὸν καὶ γίνιμον καὶ προσηνές. τὸ δὲ φθινόπωρον, ὑγρότης ἐνδεία, καὶ φυτοῖς πολέμιον καὶ ζώοις νοσῶδες. ὁ δὲ ἐν Ἡλιαπόλει τρεφόμενος βῆς, ὃν Μνεῦιν ⁴ καλεῖσιν, (Ὅσιρίδος δὲ ἱερὸν, ἔνιοι δὲ καὶ τῷ Ἄπιδος ⁵ πατέρα νομίζουσι) μέλας ἐστὶ καὶ δευτέρας ἔχει τιμὰς μετὰ τὸν Ἄπιν. ἔτι τὴν Αἴγυπτον ἐν τοῖς μάλις μελάγγειον ἕσαν, ὡσπερ τὸ μέλαν τῷ ὀφθαλμῷ, Χημίαν ⁶ καλεῖσιν καὶ καρδίᾳ παρεϊκάζουσι. θερμὴ γάρ ἐστὶ καὶ ὑγρὰ

K 2

καὶ

¹ *vulgarem, plebejam considerationem.* R.

² *abest ἕσταν a Petav. Idem deinde αὐχμηρὸν ἐν πυρρῶδες; item παρωχρον.*

³ *Squir. monet, πᾶν quarto casu esse — Omne, quocumq; admixta est, aqua subnigrum reddi, terram, vestes. &c. Mavult tamen πάντα.*

⁴ *Sic Bas. Xyl. & dari voluerunt Baxt. Benti. Markl. dedique cum Squir. & W. Vulgo μνεῦσαν.*

⁵ *Sic cum Squir. e Petav. dedi. Recepit idem W. firmatum codd. Venet. & Flor. Vulgo Ἄπιος.*

⁶ *Dedi sic cum Squir. quod W. quoque e Venet. recepit. Vulgo χημία. Petav. μημία καλεῖται.*

καὶ τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς οἰκισμένης, ὥσπερ ἡ καρδία τοῖς εὐωνύμοις τῆ ἀνθρώπου, μάλιστ ἐγκέλευσαι καὶ προσεχώρηκεν ¹.

XXXIV. Ἡλιον δὲ καὶ σελήνην ἐχ ἄρμασιν, ἀλλὰ πλοίοις ² ὀχλήμασι χρωμένως περιπλεῖν ³ αἰ-
νιτόμενοι τὴν ἀφ' ὑγρῆ τροφῆν αὐτῶν καὶ γένεσιν ⁴.
οἶονται δὲ καὶ Ὀμηρον, ὥσπερ Θαλῆν μαθόντα παρ'
Αἰγυπτιῶν, ὕδαρ ἀρχὴν ἀπάντων καὶ γένεσιν τίθεισθαι.
τὸν γὰρ Ὀκεανὸν Ὀσίριον εἶναι, τὴν δὲ Τηθὺν Ἴσιν,
ὡς τιθηνεμένην πάντα καὶ συνεκέρεφασαν. καὶ γὰρ Ἑλ-
ληνας τὴν τῆ σπέρματος πρόεσιν ⁵, ἀπασίαν καλῶσι,
καὶ συνασίαν τὴν μίξιν· καὶ τὸν υἱὸν ἀπὸ τῆ ὕδατος καὶ
τῆ ὕσαι ⁶. καὶ τὸν Διόνυσον ἦν, ὡς κύριον τῆς ὑγρῆς
Φύσεως, ἐχ ἕτερον ὄντα τῆ Ὀσίριδος. καὶ γὰρ τὸν
Ὀσίριον Ἑλλάνικος Ὑσίριον εἴκειν ⁷ ἀκηκοέναι ὑπὸ τῶν
ἱερέων λεγόμενον. ἔτω γὰρ ὀνομάζων διατελεῖ τὸν θεόν,
εἰκότως ἀπὸ τῆς Φύσεως καὶ τῆς εὐρέσεως ⁸.

XXXV.

¹ Petav. προσεχώρηκεν.

² Restitui πλοίοις ex edd. prioribus pro πλοίοις, quod habet Frst. & R. E Petav. notatur πλοίοις.

³ Salmaf. correxit περιπολεῖν. Seq. αἰὶ R. delendum censuit, aut cum λέγουσιν mutandum.

⁴ Squir. aut hoc vocum ordine legendum censet γένεσιν αὐτῶν καὶ τροφῆν; aut potius γένεσιν vult mutari in κίνησιν.

⁵ Sic legi iusserunt Salmaf. Mez. Baxt. Bentl. Markl. dedique cum Squir. & W. Vulgo πρόθεσιν.

⁶ Squir. aut alterum horum verbum alterius glossema statuendum esse arbitratur, aut pro καὶ legendum ἦ.

⁷ Sic R. legendum monet, nec non Valcken. ad Eurip. Phoen. p. 251. dedique cum W. Vulgo ἔφηκεν. Squir. susp. εἶρηκεν; Markl. ἔφηκεν.

⁸ Corrupta haec esse, facile patet. Squir. susp. ἀπὸ τῆς Φύσεως τῆς ὑγρῆς, ob humidam ejus naturam; Markl. ἀπὸ τῆς ὑγρῆς Φύσεως καὶ τῆς ὕσαι, vel ἀπὸ τῆς ὕσεως καὶ τῆς ὑγρασίας. Posterius W. probat. R. ἀπὸ τῆς ὕσεως (vel δέυσεως, humidatione) καὶ τῆς ὑγρασίας. (Equidem haud novi vocem ὑγρευσις, neque verbum ὑγρεύειν. An forte voluit ὑγρασις, aut ὑδρευσις?) Etiam Salmaf. ὕσεως correxerat.

XXXV. Ὅτι μὲν ἔν ὁ αὐτός ἐστι Διούσω, τί-
να μᾶλλον, ἢ σε, γινώσκειν, ὧ Κλέα, δὴ προσῆκον
ἔστιν, ἀρχηγὸν μὲν ἔσαν ¹ ἐν Δελφοῖς τῶν θυσιάδων, τοῖς
δὲ ² Ὀσιριακοῖς καθωσιωμένην ἱεροῖς ἀπὸ πατρὸς καὶ
μητρὸς; εἰ δὲ ³ τῶν ἄλλων ἕνεκα δεῖ μαρτύρια παραθέ-
σαι, τὰ μὲν ἀπόρρητα κατὰ χώραν ἔωμεν, ἀ δ' ἐμφα-
νῶς δρῶσι θάπτοντες τὸν Ἄπιν οἱ ἱερεῖς, ὅταν παρακο-
μίζωσιν ἐπὶ χεδιάς τὸ σῶμα, βακχείας ⁴ ἔδδν ἀποδεῖ.
καὶ γὰρ νεβρίδας περιμαθάπτονται, καὶ θύρσους φορᾶσι,
καὶ βοαῖς χραῦνται καὶ κινήσεσιν, ὥσπερ ⁵ οἱ κίτοχοι
τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον ὀργιασμοῖς. διὸ καὶ ταυρόμορφα
Διούσας ⁶ ποιῶσιν ἀγάλματα πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων· αἱ
δ' Ἑλλείων γυναῖκες ⁷ καὶ παρακαλᾶσιν εὐχόμεναι, πο-

K 3

δι

¹ Restitui sic ex Bas. & Xyl. versione loco monstrosae vocis,
quae ex Ald. in omnes rell. transiit, ἀρχικλαμένησαν. A ne-
mine autem, ne a Squirio quidem & Wyttenbachio, istam Ba-
sileensis editionis lectionem unice veram, alioque Plutarchi lo-
co, in Quaest. Graec. (Vol. VIII. p. 348. l. 2.) obvio fati pro-
batam, observatam fuisse, miror sane. Tunc superfedere po-
tuissent Critici omni divinandi & corrigendi labore. Vide,
quanta e vitiosa lectione conjecturarum orta sit copia. Baxt. ἀρ-
χίδαν μὲν ἔσαν; Palmer. ἀρχικλάαν; Ortivinius ἀρχικλαυ-
δᾶσαν, h. e. principem vociferantium Baccharum Delphicarum;
Markl. ἀρχιφλαμενίζεσαν, vel ἀρχιφλαμινίαν ἔσαν; Salmaf.
ἀρχιέρσαν μὲν ἔσαν; Mez. Bentl. Squir. R. Wesseling. veram
divinarunt lectionem. W. vel eandem vel Salmafii correctionem
probat.

² abest δὲ a Petav.

³ Sic Xyl. correxit. Bas. ἢ δὲ — μαρτυρία. Semlerum
hanc lectionem contra Xylandrum tueri potuisse, quis patet?
Ald. ἢ δὲ — δὴ μαρτυρία.

⁴ Squir. leg. susp. βακχείων — ab iis ritibus & caeremoniis
nihil distant, quae ad Bacchanalia celebrantur.

⁵ Markl. αἵσπερ vult legi.

⁶ Sic Markl. Salmaf. & R. corrigi voluerant, & probat W.
cum Squir. Vulgo ταυρόμορφον Διόνυσον. Xyl. voluit aut ταυ-
ρομόρφα Διούσας, aut deinde ἀγαλματοποιοί. Posterius placuit
Bentleio. Etiam h. l. Semler. male tuetur vulgatam.

⁷ Cf. Quaest. Gr. Vol. VIII, pag. 396. cap. 36.

δι βροίῳ τὸν θεὸν ἐλθεῖν πρὸς αὐτάς. Ἀργείοις δὲ βα-
 γενῆς Διόνυσος ἐπέκλην ἐσίν· ἀνακαλῶνται δ' αὐτὸν
 ὑπὸ σαλπίγγων ἐξ ὕδατος, ἐμβάλλοντες εἰς τὴν ἄβυσ-
 σον ἄρνα τῷ πυλαόχῳ ¹. τὰς δὲ σάλπιγγας ἐν θύρ-
 σοις ἀποκρύπτειν, ὡς Σωκράτης ἐν τοῖς περὶ Ὀσίων ²
 εἶρηκεν. ὁμολογεῖ δὲ καὶ τὰ τιτανικὰ, καὶ νῦξ τελεία ³
 τοῖς λεγομένοις Ὀσίριδος διασπασμοῖς, καὶ ταῖς ἀναβιώ-
 σεσι καὶ παλιγγενεσίαις· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περὶ τὰς
 ταφάς. Αἰγυπιοὶ τε γὰρ Ὀσίριδος πολλαχῶς θῆκας,
 ὥσπερ εἶρηται, δεκνύουσι, καὶ Δελφοὶ τὰ τῷ Διονύσῳ
 λείψανα παρ' αὐτοῖς παρὰ τὸ χρηστήριον ἀποκειθαι νο-
 μίζουσι· καὶ θύουσιν οἱ Ὀσιοὶ θυσίαν ἀπόρρητον ἐν τῷ
 ἱερῷ τῷ Ἀπόλλωνος, ὅταν αἱ θυσιάδες ἐγείρωσι τὸν Λικ-
 νίτην ⁴. ὅτι δ' ἔ μόνον τῷ οἶνε Διόνυσον, ἀλλὰ καὶ
 πάσης ὑγρᾶς φύσεως Ἕλληνες ἠγῶνται κύριον καὶ ἀρ-
 χηγόν, ἄρκει Πίνδαρος μάρτυς εἶναι, λέγων· Δενδρέων ⁵

δὲ

¹ R. docente, Pylaochus est Neptunus, qui Pylas Isthmi
 Corinthiaci tenet. At quid hoc ad locum nostrum valeat, haud
 video. Squir. haec habet: „Quis fit Pylaochus iste, sive Πυ-
 λάωρος ampliandum. Num ipse fuit Charo? Bacchum enim ae-
 que ac Osirim Inferorum Praesidem fuisse opinati sunt Aegyptii
 (teste Herodot. II. c. 123.) atque adeo Argivi, a Danao quip-
 pe Aegyptio edocti.“ Est quidem Πυλάρτης Homericum Epi-
 theton Plutonis, Iliad. VIII. 367.

² Cf. Quaest. Gr. IX. Vol. VIII. pag. 380. sq.

³ Squir. de suo dedit *νυκτελία*, quod, W. quoque iudice,
 legendum videtur.

⁴ Λικνίτης inter Bacchi cognomenta saepius reperitur ἀπὸ
 τῷ λίκνε, ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται, secundum Hesych.

⁵ Recepi *δενδρέων* cum Squir. pro vulg. *δένδρον*. Legitur sic apud
 Pindarum (cf. Schneid. fragm. Pindar. p. 70.) & in Plut. Ἑρωτικ.
 Vox νόμον Xyl. suspecta fuit. Squir. eam tuetur duce Hesychio, qui
 νόμον explicat per νομὴν, νομὴν autem per τροφήν, βοσκήν.
 Altero autem Plutarchi loco pro τροπόν, quod ibi legitur, τρο-
 Φήν reponendum censet. Sunt, qui hoc sensu νομὸν scribi vo-
 luit. Vid. nota ad Hesych. in voce νόμος. R. susp. γόμον,
 proventum, quo gravidae & plenae sunt arbores. Δενδρείτης
 fuit inter usitatissima Bacchi cognomenta.

δὲ νόμον Διόνυσος πολυγαθῆς αὐξάνοι, ἀγνὸν Φέγγος ἑπάρας. διὸ καὶ τοῖς τὸν Ὀσίριν σεβομένοις ἀπαγορεύεται δένδρον ἡμερον ἀπολλύναι, καὶ πηγὴν ὕδατος ἐμφράττειν.

XXXVI. Οὐ μόνον δὲ τὸν Νεῖλον, ἀλλὰ ¹ πᾶν ὑγρὸν ἀπλῶς Ὀσίριδος ἀπορροὴν καλεῖσι· καὶ τῶν ἱερῶν ἀεὶ προπομπέουσι τὸ ὑδρεῖον ἐπὶ τιμῇ τῆς Θεῆς. καὶ θρίῳ βασιλέα καὶ τὸ νότιον κλίμα τῆς κόσμου γράφει ², καὶ μεθερμηνεύεται τὸ θρίον ποτισμὸς καὶ κίνησις ³ πάντων, καὶ δοκεῖ γεννητικῶς μορίῳ τὴν Φύσιν εὐομεῖναι. τὴν δὲ τῶν Παμυλίων ἑορτὴν ἄγοντες, (ὡς περ εἴρηται) Φαλικὴν ἔσαν, ἀγαλμα προτίθενται καὶ περιφέρουσιν ⁴, ἧ τὸ αἰδοῖον τριπλάσιόν ἐστιν. ἀρχὴ γὰρ ⁵ ὁ Θεός, ἀρχὴ δὲ πᾶσα τῶ γονίμῳ πολλαπλασιάζει τὸ ἐξ αὐτῆς. τὸ δὲ πολλακίς εἰώθαμεν καὶ τρίς λέγειν, ὡς τὸ τρισμάκαρες, καὶ

Δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπίρονες ⁶.

εἰ μὴ νῆ Δία κυρίως ἐμφαίνεται τὸ τριπλάσιον ὑπὸ τῶν παλαιῶν· ἢ γὰρ ὑγρά Φύσις, ἀρχὴ καὶ γένεσις ἔσω πάντων ἐξ ἀρχῆς, τὰ πρῶτα τρία σώματα, γῆν, ἀέρα, καὶ πῦρ ἐποίησε. καὶ γὰρ ὁ προστιθέμενος τῶ μύθῳ λόγος, ὡς τῆ Ὀσίριδος ὁ Τυφῶν τὸ αἰδοῖον ἐβρίψεν εἰς τὸν πεταμὸν, ἢ δ' Ἴσις ἐχ εὔρεν, ἀλλ' ἐμφερὲς ἀγαλ-

K 4

μα

¹ Squir. cum Markl. καὶ post ἀλλὰ vult reponi.

² Squir. monente, folium ficus non intellige signum regis, aut meridionalis climatis mundi in genere: sed Osiridis τῆ βασιλείας, & Aegypti in ea parte terrarum orbis vergentis.

³ Xyl. κίνησις legendum censuit: item Markl. — R. conjecerat νοτισμὸς καὶ γέννησις. Squir. voluit aut γένεσις aut κίνησις. Posterius quoque probat Seml. & W. Pro seq. καὶ Squir. mavult ὅτι.

⁴ Squir. addendum censet aut τῆ Θεῆς, aut αὐτῆς, cum Ἰσιδος statim subsequatur.

⁵ Markl. mavult ἀρχὴ γὰρ γένεσις ὁ Θεός.

⁶ Hom. Odyss. VI. 153. VIII. 340. Pro τρεῖς Markl. scribi vult τρις.

μα θεμένη και κατασπενύασα, τιμῶν και Φαλληφορειν ἔταξεν, ἐνταῦθα¹ παραχωρεῖ, διδάσκων, ὅτι τὸ γόνιμον και τὸ σπερματικὸν τῷ θεῷ πρῶτον² ἔχεν ἕλην τὴν ὑγρότητα, και δι' ὑγρότητος ἐνεκράθη τοῖς πεφυκόσι μετέχειν γενέσεως. ἄλλος δὲ λόγος ἐστὶν Αἰγυπίων, ὡς Ἀποπις ἡλίου ὡν ἀδελφὸς ἐπολέμει τῷ Διῷ, τὸν δ' Ὀσίριον ὁ Ζεὺς συμμαχήσαντα και συγκατασπενύαμενον αὐτῷ τὸν πολέμιον, παῖδα θεμένος, Διόνυσον προσηγόρευσεν. και τότε δὲ τῷ λόγῳ τὸ μυθῶδες ἐστὶν ἀποδείξει τῆς περὶ³ Φύσιν ἀληθείας ἀπλόμενον. Δία μὲν γὰρ Αἰγύπιοι τὸ πνεῦμα καλεῖσιν, ὡ πολέμιον τὸ αὐχμηρὸν και πυρῶδες· τῷτο δὲ ἡλίου μὲν ἐκ ἐστὶ, πρὸς δὲ ἡλίον ἔχει τινὰ συγγένειαν. ἡ δὲ ὑγρότης σβεννύσασα τὴν ὑπερβολὴν τῆς ξηρότητος, αὔξει και ῥάννυσσι τὰς ἀναθυμιάσεις, ὑφ' ὧν τὸ πνεῦμα τρέφεται και τέθληεν.

XXXVII. Ἔτι τε τὸν κιστῶν⁴ Ἑλληνές τε καθιερεῖσι τῷ Διόνυσῳ, και παρ' Αἰγυπίοις λέγεται χενόσιρις ὀνομάζεσθαι, σημαίνοντος τῷ ὀνόματος (ὡς Φασί) φυτὸν Ὀσίριδος. Ἀρίων⁵ τοῖνον ὁ γεγραφὼς Ἀθηναίων ἀποικίαν⁶ ἐπιστλή τινι Ἀλεξάρχη περιέπεσεν,

ἐν

1 Vulgo ἐνταῦθα δὲ. W. cum Squir. particulam delendam censuit. R. susp. ἐνταῦθα προχωρεῖ, aut ἐνθάδε προχωρεῖ, huc pertinet, illuc procedit, ut doceat.

2 R. mavult πρῶτην. Mox Petav. δι' ὑγρότητα pro δι' ὑγρότητος.

3 aut sic, aut κατὰ legi voluit Xyl. Etiam Squir. cum Markl. mavult περὶ. Probat W. cum Mez. dedique pro vulg. παρὰ.

4 Vulgo τὸν κιστῶν, ὃν Ἑλλ. Squir. corrigendum censuit ἔτι δὲ ὁ κιστῶν, ὃν Ἑλληνες καθιερε. aut ἔτι δὲ, τὸν κιστῶν Ἑλληνές τε καθ. R. & W. ἐν deleri voluerunt; id quod facere non dubitavi.

5 Aristo Chius significatur, qui κλισίαι scripsit, hoc est, historias conditarum urbium, & deductarum coloniarum. Cf. Fabric. B. Gr. T. II. p. 390.

6 Markl. Squir. R. & W. mavult ἀποικίας.

ἐν ἧ Διὸς ἰσορεΐται καὶ ¹ Ἴσιδος υἱὸς ἂν ὁ Διόνυσος ὑπὸ Αἴγυπτιῶν, ἐκ Ὀσιρις, ἀλλὰ ἌρσαΦῆς ², (ἐν τῷ ἄλ-
φα γράμματι) λέγεσθαι, δηλοῦντος τὸ ἀνδρείον τῆ ὀνό-
ματος. ἐμφαίνει δὲ τῆτο καὶ ὁ Ἑρμαῖος ³, ἐν τῇ
πρώτῃ περὶ τῶν Αἴγυπτιῶν. ὁμβριμον γὰρ Φησι μεθερ-
μηνευόμενον εἶναι τὸν Ὀσιριν. ἐῷ δὲ Μνασέαν ⁴ τῷ
Ἐπάφῳ προστιθέμενα τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Ὀσιριν, καὶ
τὴν Σάραπιν. ἐῷ καὶ Ἀντικλείδην ⁵, λέγοντα τὴν Ἴσιν
Προμηθεὺς ἕσαν θυγατέρα, Διονύσῳ συνοικεῖν. αἱ γὰρ
εἰρημέναι περὶ τὰς ἐορτὰς καὶ τὰς θυσίας οἰκισιότητες
ἐναργεστέραυ τῶν μαρτύρων ⁶ τὴν πίσιν ἔχουσι.

K 5

XXXVIII.

1 Vulgo hic locus ita extitit: περιπέσας νῆιδος. ἰσορεΐται
δὲ καὶ Ἴσ. Hinc Xyl. conjecit, totum id, quod ex epistola
Alexarchi Aristo retulerit, intercidisse. Squir. ita corrigendum
monuit: ἐν ἧ ἰσορεΐται ἄς καὶ Ἴσ. Semler. de suo sic vertit:
Daher auch Ariston, der von der Atheniensischen Völkerab-
sendung geschrieben hat, das bestreiten mag, was der unver-
ständige Alexarchus in einem Brief vorgegeben. Man berichtet
ferner, dafs &c. &c. Quod deditus, R. conjecit; nec non
W. recepit ex emendatione Valckenar. ad Euripid. Phoeniss.
p. 251.

2 Squir. legi voluit Ἀσιρις, & λέγεται pro seq. λέγεσθαι.
Vulgatam ἌρσαΦῆς tuetur Jablonsk. Panth. Aegypt, P. I. pag.
289. eique assentitur W. Simul autem sequentia ἐν τῷ ἄλ. γρ.
quas uncis inclusi, cum R. delenda censet.

3 Semler. adnotat, nomen hoc esse incognitum, & suspi-
catur legendum Ἐκαταῖος. R. legendum videtur Ἑρμαῖος, ut Her-
meas Hermopolitanus significetur, cujus *Patria*, hoc est descri-
ptionem urbis patriae, aut Aegypti, & alia quaedam memorat
Photius cod. 279. Pro ἐμφαίνει δὲ Squir. mavult ἐμφαίνει δὲ.
Petav. δὲ καὶ τὸ καὶ ὁ Ἐ.

4 Dedi sic cum Squir. & W. e correctione Xyl. Mez. Salmas.
Valckenar. l. c. R. Vulgo Μνάσαν. Monet R. videri Mna-
sean Patarentem significari, qui *Periplum & Europaëa* scripsit,
& a Columella Graecæ gentis non obscurus scriptor appellatur.
Squir. esse vult Mnasean Colophonium. Cf. Voss. de histor. Gr.
p. 134.

5 Vid. Fabr. B. Gr. T. II. p. 209.

6 Markl. susp. πάντων μαρτύρων. W. autem λέγει pro ἔχουσι.

XXXVIII. Τῶν τε ἄσρων τὸν σείριον, Ἴσιδος * νομίζουσιν, ὑδραγωγὸν ὄντα. καὶ τὸν λέοντα τιμῶσι, καὶ χάσμασι λεοντείοις τὰ τῶν ἱερῶν θυρώματα κοσμοῦσιν, ὅτι πλημμυρεῖ Νεῖλος

Ἡεῖτε ταπρῶτα συνερχομένοιο λέοντι.

ὡς δὲ Νεῖλον Ὀσίριδος ἀπορῶ ἦν, ἕτως Ἴσιδος σῶμα γῆν ἔχουσι καὶ νομίζουσιν ², ἐ πάσαν, ἀλλ' ἥς ὁ Νεῖλος ἐπιβαίνει σπερμαίνων καὶ μιγνύμενος. ἐκ δὲ τῆς συνασίας ταύης γεννώσι τὸν Ὠρον. ἐστὶ δὲ Ὠρος ἡ πάντα σώζουσα καὶ τρέφουσα τῆ περιέχοντος ὕρα, καὶ κρῆσις ἀέρος. ὃν ἐν τοῖς ἔλεσι τοῖς περὶ Βῆτον ὑπὸ Λητῆς τραφῆναι λέγουσιν. ἡ γὰρ ὑδατώδης καὶ διάβροχος γῆ μάλις τὰς σβεννύσας καὶ χαλώσας τὴν ξηρότητα καὶ τὸν αὐχμὸν ἀναθυμιάσεις τιθηνεῖται. Νέφθου δὲ καλεῖται τῆς γῆς τὰ ἔχατα καὶ παρόρια καὶ ψαύοντα τῆς θαλάττης. διὸ καὶ τελευταίην ³ ἐπονομάζουσι τὴν Νέφθου. καὶ Τυφῶνι δὲ συνοικεῖν λέγουσιν. ὅταν δὲ ὑπερβαλὼν καὶ πλεονάσας ὁ Νεῖλος, ἐπέκεινα πλησιάσῃ τοῖς ἔχατεύουσι, τότε μίξιν Ὀσίριδος πρὸς Νέφθου καλεῖσιν, ὑπὸ τῶν ἀναβλασανόντων φυτῶν ἐλεγχεμένην. ἂν καὶ τὸ μελίλωτόν ἐστιν, ἢ Φησί μῦθος ἀπορρέοντος, καὶ ⁴ ἀπολειφθέντος αἰθῆσιν γενέσθαι Τυφῶνι τῆς περὶ τὸν γάμον ἀδικίας. ὅθεν ἡ μὲν Ἴσις ἔτενε γνησίως ⁵ τὸν Ὠρον, ἡ δὲ Νέφθου, σκότιον τὸν Ἄνκβιν. ἐν μέντοι ταῖς διαδοχαῖς τῶν βασιλέων ἀναγράφουσι τὴν Νέφθου Τυφῶνι γημαμένην, πρώτην ⁶ γενέσθαι εἴραν. εἰ δὲ

τῶτε

¹ Squir. legendum cenfet Ὀσίριδος, cum Osiris, non Isis, Sol five Sirius dictus fuerit.

² Markl. sup. καὶ ὀνομάζουσιν.

³ Squir. dedit Τελευτήν, W. iudice, forte rectius; idem nomen supra cap. 12. exhibetur, & infra occurrit cap. 59.

⁴ R. καὶ vult abesse, cum ἀπορρέοντος ad Nilum pertineat, ἀπολειφθέντος ad coronam melilotinam — ex eo, quod, postquam defluxisset Nilus, melilotina corona fuisset derelicta.

⁵ Markl. mavult γνήσιον.

⁶ Squir. cum Markl. legi vult πρώτον.

τῆτο μὴ περὶ γυναικός, ἀλλὰ περὶ τῆς Θεῆ λέγουσιν, αἰνίττονται τὸ παντελές ¹ τῆς γῆς ἄγονον καὶ ἄκαρπον ὑπὸ σερρότητος.

XXXIX. Ἡ δὲ Τυφῶνος ἐπιβελή καὶ τυραννίς, αὐχμῆ δύναμις ἦν ἐπικρατήσαντος, καὶ διαφορήσαντος τὴν τε γεννώσαν ὑγρότητα τὸν Νεῖλον καὶ αὐξισαν. ἡ δὲ συνεργός αὐτῆ βασιλις Αἰθιοπῶν αἰνίττεται πνοῶς νοτίως ἐξ Αἰθιοπίας· ὅταν γὰρ αὐται τῶν ἐτησίων ἐπικρατήσωσι τὰ νέφη πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν ἐλαυνόντων, καὶ κωλύσωσι τὰς τὸν Νεῖλον αὐξοντας ὄμβρους καταβράγῃναι, κατέχων ὁ Τυφῶν ἐπιφλέγει, καὶ τότε κρατήσας παντάπασιν τὸν Νεῖλον εἰς ἐναντίον ² ὑπὸ ἀδενείας συσκαλέντα καὶ ῥυέντα, κοῖλον καὶ ταπεινὸν ἐξέωσεν εἰς τὴν θάλασσαν. ἡ γὰρ λεγομένη κάθειρξις εἰς τὴν σορὸν Ὀσίριδος, ἡδὲν ἔοικεν ἄλλ᾽ ἢ κρύψιν ὕδατος καὶ ἀφανισμόν αἰνίττεσθαι. διὸ μὴνός Ἀθῦρ ἀφανισθῆναι τὸν Ὀσίριν λέγουσιν, ὅτε τῶν ἐτησίων ἀπολειπόντων παντάπασιν ὁ μὲν Νεῖλος ὑπονοσεῖ, γυμνῆται δὲ ἡ χώρα· μηκνυομένης δὲ τῆς νυκτός, αὐξεται ³ τὸ σκότος· ἡ δὲ τῆ Φωτὸς μαραίνεσθαι καὶ κρατεῖται δύναμις, οἱ ἱερεῖς ἄλλα τε δρῶσι σκυθραπὲ, καὶ βῆν διάχρυσον ἱματίῳ μέλανι βυσσίνῳ περιβάλλοντες, ἐπὶ πένθει τῆς Θεῆ δεικνύουσι (βῆν γὰρ Ὀσίριδος εἰκόνα καὶ γῆν νομίζουσιν ⁴) ἐπὶ τέσσαρας

1 Squir. conjecit παραθαλασσίης esse legendum; probat autem correctionem Markl. παντελεῦς. W. mavult ἄλιτενός.

2 Squir. e sua & Bentl. correctione dedit εἰς ἐναντόν.

3 Praemitti voluit Bentl. ὅταν; quo accepto emendetur necesse est αὐξήται, μαραίνηται. Squir. ὅτε inferendum censuit. Alii ad integritatem loci restituendam aliam sunt ingressi viam. R. post seq. δύναμις addi vult εἰς ὃ οἱ ἱερ. W. nexum postulare monet οἱ δὲ ἱερεῖς. Semler. & Kaltw. post δύναμις periodum claudunt, & omnem hanc sententiam ad praecedens ὅτε referunt.

4 In eo solo acquievi, ut haec cum Squir. & W. signis parentheseos comprehenderem, cum antea post δεικνύουσι datur pan-

σαρας ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἑβδόμης ἐπὶ δέκα ἐξῆς. καὶ γὰρ τὰ πενθέμενα τέσσαρα· πρῶτον μὲν ὁ Νεῖλος ἀπολείπων καὶ ὑπονοσῶν, δεύτερον δὲ τὰ βίρεια πνεύματα κατασβεννόμενα κομιδῇ τῶν νοτίων ἐπικρατέντων, τρίτον δὲ τὸ τὴν ἡμέραν ἐλάττωον γίνεσθαι τῆς νυκτός, ἐπὶ πᾶσιν ἢ τῆς γῆς ἀπογύμνωσις ἅμα τῇ τῶν φυτῶν ψιλότητι τηλικαῦτα φυλλορρόεντων. τῇ δ' ¹ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα νυκτός ², ἐπὶ θάλασσαν κάτεισι ³. καὶ τὴν ἱερὰν κίσην οἱ σολισαὶ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκφέρουσι χρυσοῦν ἐντὸς ἔχουσιν κιβώ-

punctum, & νομίζουσιν absque ulla distinctione cum seqq. cohaereat. Multum tamen adest, ut haec sana & integra censeam. Fateor potius, me dubium esse, quam ratione sint restituenda. Qualia nunc sunt, turbant maxime voces καὶ γῆν. Omissit eas vertendo Xyl. eumque sequuntur Seml. & Kaltw. Pro istis Squir. recepit ἔμφυχον duce ipso Plut. cap. 43. τὸν ἄπιν εἰκόνα μὲν Ὀσίριδος ἔμφυχον εἶναί. W. autem Ὀσίριδος mutavit in Ἰσιδος auctoritate cod. A. & E. (quibus Petav. addere licet) & sic rationem ipsam postulare monet. Quid autem in his valeant καὶ γῆν, nondum capio. An forte, retentis reliquis, quae vulgo leguntur, καὶ Ἰσιν τὴν γῆν? Cf. si placet, ne temere quaesivisse videar, cap. 57. & meo quidem sensu antecedentia & consequentia ita suadent.

1 ante haec vulgo fuit comma, quod cum Squir. & W. in punctum mutandum fuisse, facile patet.

2 Bene, me iudice, exponit Squir. quae haec in lectione absurdum sint censenda, & quomodo corrigenda. Nomen mensis, quo alterum festum, cuius nunc fit mentio, celebratum fuit, certe excidit, vel potius latet vitium in voce νυκτός, male pro nomine huius mensis data. Festum ἀφανισμῶς Osiridis ad 17. mensis Aithyr, sive 14 Novembr. per dies quatuor celebrabant, quo quidem tempore Nilus jam humilis propriasque inter ripas contractus mare versus submitte fluebat. Jam si pro νυκτός legas παχόντος, omnis difficultas evanescit. Παχῶν nomen fuit mensis illius apud Aegyptios, quo Etesis sive fiatibus borealibus invalescentibus, australibusque deficientibus ascensum Nilii annuum jam expectabant. Decimus vero nonus τῆ παχόντος in decimum quintum Mōji Juliani incidit. Ad hoc ergo tempus necesse est festum Εὐρέσεως referri.

3 R. legi vult κατιᾶσιν, descendunt, scilicet sacerdotes.

κιβώτιον, εἰς ὃ ποτίμῃ λαβόντες ὕδατος ἐγχεῖσι, καὶ γίνεται κραυγὴ τῶν παρόντων, ὡς εὐρημένε τῷ Ὀσίριδος. εἶτα γῆν ¹ κάρπιμον Φυρῶσι τῷ ὕδατι, καὶ συμμίξαντες ἀρώματα καὶ θυμιάματα τῶν πολυτελῶν, ἀναπλάττεισι μνησείδεσ ἀγαλμάτιον· καὶ τῆτο σολίζεσι καὶ κοσμοῖσιν, ἐμφαίνοντες, ὅτι γῆς ἐσίαν καὶ ὕδατος τὰς θεὰς τάττε νομίζεσι.

XL. Τῆς δ' Ἰσιδος πάλιν ἀναλαμβανέσης τὸν Ὀσιριν, καὶ ἀυξανέσης τὸν Ὠρον, ἀναθυμιάσει καὶ οὐμίχλαις καὶ νέφεσι ῥωννύμενον, ἐκρατήθη μὲν, ἐν ἀνηρέθη δὲ ὁ Τυφῶν. ἔ γὰρ εἶασεν ἡ κυρία τῆς γῆς θεὰς ἀναιραθῆναι παντάπασι τὴν ἀντικειμένην τῇ ὑγρότητι φύσιν, ἀλλ' ἐχάλασε καὶ ἀνῆκε, βελομένη διαμένειν τὴν κρῆσιν ². ἔ γὰρ ἦν ³ κόσμον εἶναι τέλειον, ἐκλείποντος καὶ ἀφανιδέντος τῆ πυρώδεσ. εἰ δὲ ταῦτα μὴ λέγεται παρ' αὐτοῖς ἀπεικότως ⁴, ἐδὲ ἐκείνου ἂν τις ἀπορρίψει τὸν λόγον, ὡς Τυφῶν μὲν ἐκράτει πάλαι τῆς Ὀσίριδος μοίρας· θαλάσσα γὰρ ἦν ἡ Αἴγυπτος ⁵. διὸ πολλὰ μὲν ἐν τοῖς μετάλλοις καὶ τοῖς ὄρεσιν εὐρίσκειται μέχρι νῦν κογχύλια ἔχειν ⁶. πᾶσαι δὲ πηγαὶ καὶ φρέατα πάντα, πολλῶν ὑπαρχόντων, ἀλμυρὸν ὕδωρ καὶ πικρὸν ἔχουσιν, ὡς ἂν ὑπόλειμμα τῆς πάλαι θαλάσσης ἔωλον

1 Sic Xyl. Baxt. Bentl. correxerunt, & dedi cum Squir. pro vulg. τὴν κάρπ.

2 Recepi cum Squir. quod Xyl. vertit, & Baxt. & Bentl. legendum monuerunt. Vulgo κρῆσιν. Petav. βελομένης.

3 Squir. post ἦν mavult addi ἂν. Markl. quaerit, an τὸν κόσμον, & ἐκλείποντος. Ad posterius accedit Petav. ἐκλείποντος.

4 Secutus sum Marklandii correctionem. Vulgo sic legitur παρ' αὐτοῖς, εἰκότως &c. Bentl. pro παρ' αὐτοῖς voluit παρὰ τρόπον vel παρὰ δόν; Squir. εἰ δὲ ταῦτα μὲν λ. π. αὐτοῖς εἰκότως; R εἰ δὲ αὐτοῖς μὴ ἀπεικότως λέγεται παρ' αὐτῶν; W. mavult πῆ vel δῆ, λέγεται παρ' αὐτοῖς εἰκότως.

5 Squir. suspicatur, desiderari ad haec verba ποτὲ vel πάλαι.

6 R. mavult, aut deleri ἔχαν, aut legi ἐκῶ cum Markl. aut ἐκείνη eodem sensu,

λον ένταυθοῖ συνεβρύηκός ¹. ὁ δὲ Ὀρος χρόνῳ τῆς Τυφῶνος ἐπεκράτησε· τετέεσιν, εὐκαιρίας ὄμβριων ² γενομένης, ὁ Νεῖλος ἐξεώσας τὴν Θάλασσαν, ἀνέφηνε τὸ πεδῖον καὶ ἀνεπλήρωσε ταῖς προσχώσεσιν. ὁ δὲ μαρτυρεῖσαν ἔχει τὴν αἰδησιαν· ὁρῶμεν γὰρ ἔτι νῦν ἐπιφέρουσι τῷ ποταμῷ νέαν ἰλὺν καὶ προσαγαγόντι τὴν γῆν ³, κατὰ μικρὸν ὑποχωρῶν ὀπίσω τὸ πέλαγος, καὶ τὴν Θάλασσαν, ὕψος τῶν ἐν βάρθαι ⁴ λαμβανόντων διὰ τὰς προσχώσεις, ἀπορρέεσαν· τὴν δὲ ⁵ Φάρον, ἣν Ὀμηρος ἤδει δρόμον ἡμέρας ἀπέχεσσαν Αἰγύπτῃ, νῦν μέρος ἔσαν αὐτῆς, ἐκ αὐτὴν ἀναδραμῆσαν, ἐδὲ προσαναβάσαν ⁶, ἀλλὰ τῆς μεταξὺ Θαλάττης ἀναπλάττοντι τῷ ποταμῷ καὶ τρέφοντι τὴν ἡπειρον ἀνασταλείσης. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὅμοια τοῖς ὑπὸ τῶν Στωϊκῶν θεολογεμένοις ἐσί. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τὸ μὲν γόνιμον πνεῦμα καὶ τρόφιμον, Διῶνυσον εἶναι λέγουσι· τὸ πληκτικὸν δὲ καὶ διαιρετικὸν, Ἡρακλέα· τὸ δὲ δεκτικὸν ⁷, Ἄμμωνα· Δήμητραν δὲ καὶ Κόρην, τὸ διὰ τῆς γῆς καὶ τῶν καρπῶν διήκον· Ποσειδῶνα δὲ, τὸ διὰ τῆς Θαλάττης.

XLI. Οἱ δὲ τοῖσδε τοῖς Φυσικοῖς καὶ τῶν ἀπ' ἀερολογίας μαθηματικῶν ⁸ ἐνια μιγνύντες, Τυφῶνα μὲν οἴονται τὸν ἡλιακὸν κόσμον, Ὀσίριν δὲ τὸν σεληνιακὸν λέγουσιν.

1 Dedi sic cum Squir. & W. e Markl. & Bentl. correctione. Vulgo συνεβρύηκόςτος.

2 R. mavult ὄμβρων. Consentit W. simul pro ἐξεώσας legendum monens ἐξώσας. Mox Petav. ἰμῶ pro ἰλύν.

3 Squir. mavult τῆ γῆ. R. tuetur vulgatam, idem vale- re eam monens, ac πρόσω ἀγαγόντι, ulterius producenti τερ- ρατι.

4 Ald. τὸ ὕψος τὸ ἐν βάρθαι; Bas. habet quidem artic. τὸ ante ὕψος, nequaquam tamen repetit τὸ post h. v. sed habet τῶν. Turn. V. Bong. τῶν ὕψος τὸ ἐν βάρθαι.

5 Squir. legi vult τὴν τα. Cf. Odyss. IV, 355. sqq.

6 Post h. v. Markl. addit ἐκεῖνην.

7 δεκτικὸν est suspectum R.

8 Markl. monente, scribendum μαθηματικῶν.

γεθαι. τὴν μὲν γὰρ σελήνην γόνιμον τὸ Φῶς καὶ ὑγροποιὸν ἔχουσαν, εὐμενῆ καὶ γοναῖς ζῶων¹ καὶ φυτῶν εἶναι βλασθήσει· τὸν δὲ ἥλιον ἀκράτῳ πυρὶ κεκληρωκότα² θάλπειν τε καὶ κατακαίνειν τὰ φυόμενα καὶ τὰ θηλότα, καὶ τὸ πολὺ μέρος τῆς γῆς παντάπασιν ὑπὸ φλογμῶ ποιεῖν ἀοίκητον, καὶ κατακρατεῖν πολλαχῶ καὶ τῆς σελήνης. διὸ τὸν Τυφῶνα Σῆθ³ ἀεὶ Αἰγύπτιοι καλεῖσιν, ὅπερ ἐστὶ καταδυναστεῦον, ἢ καταβιαζόμενον. καὶ τῷ μὲν ἡλίῳ τὸν Ἡρακλέα μυθολογεῖσιν ἐνιδρυμένον συμπεριπολεῖν, τῇ δὲ σελήνῃ τὸν Ἑρμῆν. λόγῳ γὰρ ἔργοις ἔοικε καὶ σοφίας⁴ τὰ τῆς σελήνης, τὰ δὲ ἡλίου⁵ πληγαῖς ὑπὸ βίας καὶ ῥώμης περαινόμενα⁶. οἱ δὲ Στωϊκοὶ⁷ τὸν μὲν ἥλιον ἐκ θαλάττης ἀνάπτεθαι, καὶ τρέφεται Φασι, τῇ δὲ σελήνῃ τὰ κρηναῖα καὶ λιμναῖα νάματα γλυκεῖαν ἀναπέμπειν καὶ μαλακὴν ἀναθυμίασιν⁸.

XLIH.

1 R. mavult καὶ ζῶων γοναῖς.

2 W. monet, si hoc retineatur, delendum esse καὶ ante τὸ πολὺ; forte tamen aliud latere, aut legendum esse καὶ σκληρωτάτῳ.

3 Salmast. quaerit, an Σάθι? Squir. monente, haud quam verum est, Aegyptios Typhona Seth semper appellitasse. Βεβῶ & Σμύ eum aliquando vocabant. — Hic idem pro seq. αἰ, nisi prorsus delendum censeatur, rescribi vult oi.

4 Vulgo καὶ παρὰ σοφίας; Ald. & Bas. τὰ περὶ σοφίας. Delevi praepositionem e R. mente, ut prorsus otiosam, nisi cum Markl. & W. transpositionem istius praeseras; ut legas τὰ παρὰ τῆς σελήνης. R. quoque susp. πέρα, ut sit: est plus quam sapientia, aut περισσῆς σοφίας.

5 Vulgo τὰ δ' ἐν ἡλίῳ πληγαῖς. Facile intelligitur, praepositionem ἐν hoc loco nullius esse pretij. Eam non agnoscunt Bas. & Xyl. & omisi cum Squir. & W. Prior suspiciatur, ortum esse ἐν ex εἶναι, quod desideretur, suoque loco exturbatum.

6 aut sic legi voluit Markl. aut περαινόμενας. Posterius dedit Squir. Prius, quod dedi, probat W. Vulgo περαινόμενης.

7 Squir. mavult ἔτω δὲ οἱ Στ. cum nimis abrupta & cita videatur haec ab Aegyptiis ad Stoicos transitio.

8 Vulgo post h. v. datur comma. Puncto distinxerunt Squir. & W.

XLII. Ἐβδόμη ἐπὶ δέκα ¹ τὴν Ὀσίριδος γενέ-
 θαι τελευτήν Αἰγύπιοι μυθολογῶσιν, ἐν ἣ μάλις α γί-
 νεται πληρεμένη κατάδηλος ἢ παυσέληνος. διὸ καὶ τὴν
 ἡμέραν ταύτην ἀντιφραξίν οἱ Πυθαγόρειοι καλεῖσι, καὶ
 ὅλως τὸν ἀριθμὸν τῆτον ἀφοσιῦνται. τῆ γὰρ ἐξκαίδε-
 κα τετραγώνω, καὶ τῆ ὀκτωκαίδεκα ἑτερομήκεις, οἷς μό-
 νοις ἀριθμῶν ἐπιπέδων συμβέβηκε τὰς περιμέτρους ἴσας
 εἶχειν ² τοῖς περιεχομένοις ὑπ' αὐτῶν χωρίοις, μέσος
 ὁ τῶν ἐπτακαίδεκα παρεμπίπτων, ἀντιφράττει καὶ δια-
 ζεύγνυσιν ἅπ' ἀλλήλων, καὶ διαίρει τὸν ἐπόγδοον λόγον ³
 εἰς

¹ Squir. de suo dedit *ἑβδόμη δ' ἐπὶ δ.* Petāv. *ἐπὶ δεκάτην*
 Ὀσ. R. post *δέκα* videtur deesse τῆ Ἄθου.

² Sufficit adijcere, quae Xyl. tironum caula adnotavit: „Sum-
 ma laterum quadrati, cujus area est 16. sunt quater quatuor.
 Et summa laterum parallelogrammi rectanguli (de his enim ser-
 mo est, ubi nihil adijcitur) longi 6. lati 3. puncta, est 3. 6.
 3. 6. hoc est 18. tanta etiam area. At summa laterum, cujus
 area 59. (verbi gratia) est quater septem, seu 28. & summa la-
 terum parallelogrammi, cujus area 15. est 3. 5. 3. 5. id est 16.“

³ Variā est ratio, qua Eruditi in his vocibus explicandis
 utuntur. Squir. legi vult τῆ ἐπόγδω λόγω, vel ὁ ἐπόγδοος
 λόγος; & per hanc dictionem intelligit numerum *septendecim*,
 ita locum ipsum vertens: *inter 16 & 18 medius interveniens*
17 obstruit quasi viam, disjungit eos, inque duas inaequa-
les partes profcindens (an τεμνόμενος active sumi licet?) *diri-*
mit & dividit. ἐπόγδοον λόγον numerum esse *decimoseptena-*
rium, auctorem citat *Martian. Capell. de nupt. Philolog. lib.*
2. p. 26. ed. Grot. haec habentem: *novem vero ab octo ἐ-*
πόγδος numeri efficiunt junctionem. R. monet, se vix posse
 credere τὸν ἐπόγδοον λόγον esse numerum *septendecim*, cum
 ἐπιτίταρτος dicatur esse *novem*; eique ἐπόγδοος est *octodecim*.
 Xyl. pro *διαίρει* aliud quid legisse videtur, cum vertat: *inque*
partes scissus inaequales sesquioctavam proportionem constitui-
 — forte *διατηρεῖ*, quod Wytttenbachio loco vulgatae placet.
 Seml. vertit: und zertheilt das neunte Verhältniß, weil sie in
 ungleiche Theile zerrissen wird, quod in annotationibus sic il-
 lustrare vult: Die Zahl 17. zerreißt die geraden Zahlen, und
 nimmt über 3, 8, noch 1. an. — λόγος ἐπόγδοος wäre 9.
 diese

εἰς ἄνισα διασήματα τεμνόμενος. ἐτῶν δ' ἀριθμὸν οἱ μὲν βῶσαι τὸν Ὅσιριν, οἱ δὲ βασιλεῦσαι λέγασιν ὁκτὼ καὶ

diese wird zerrissen in $8\frac{1}{2}$, $8\frac{1}{2}$, welches 17. ausmacht. Kaltw. paraphrasi quadam rem absolvit: und wenn man dieselbe (Zahl 17) in ihre beiden einander am nächsten kommenden Bestandtheile zerlegt, so geben sie die Glieder des, zwischen der Sechszehn und Achtzehn bestehenden und den Namen $1\frac{1}{8}$ führenden Verhältnisses ab, indem man sich nemlich diese Sechszehn und Achtzehn als in ihren Hälften getheilt vorstellt. Variis hisce sententiis explicandique modis recensitis, cuinam lectori, Pythagoreorum mysteriis, mira sua obscuritate satis cognitis, haud initiato constabit, quid sequatur, five vero simillimum censeat? Ἐπογδοός certe nihil aliud est, quam quod Latini exprimunt *sesquioctavus*. Valet hic usus five sensus in aliis numeralibus ejusdem compositionis ἐπίτριτος, ἐπίτεταρτος, *sesquitercius*, *sesquiquartus*. Idem mihi quidem voluisse videntur ipsa Martiani Capell. verba, supra allata, & a Squir. minus recte intellecta, &, ut puto, vitiose impressa. Legendum enim censeo *novem ad octo*, non *novem ab octo*, quod nihil valet. Hi numeri nimirum 9 & 8, ad se invicem additi, efficiunt junctionem numeri ἐπογδοός, $8\frac{1}{2}$, five eandem exhibent summam, quam $8\frac{1}{2}$ & $8\frac{1}{2}$ efficiant. Ex his ipsis verbis Plutarchi sententiam aliquo modo conjici posse putavi: numerus decimoleptenarius, τεμνόμενος εἰς ἄνισα διασήματα, *difsectus in partes inaequales* (8 & 9, quae additae eum efficiunt, & quarum singulae ad se ipsas additae miram istam & sensu Pythagoreorum, arearum & ambitus in quadratis & reſtangulis continent & signant aequalitatem) *distrahit rationem sesquioctavam, διαίρει τὸν ἐπογδοὸν λόγον*, (quae ad se addita efficit numerum 17, ita ut istae partes nequaquam eodem modo resolvantur, vel in mutua earum ratione applicentur, quo partes numerorum 16 & 18 sibi aequales, 8 & 8, 9 & 9. resolvi possunt, & omnis ex aequalitate partium dependens usus quasi evanescat). Cum tamen mihi ipse nondum in his satisfacerem, Virum singulari sua eruditione inter nos conspicuum consulendum duxi. Quae humanissime respondit, & quae, meo quidem sensu, loci difficultatem egregie tollunt, haec sunt: Suspicio legendum esse: κ. δ. τ. ἐπ. λ. εἰς ἄν. διασήματα δ' ἄνα τεμνόμενος ac vertendum: & *bifariam sectus, rationem sesquioctavam* (seu 9 ad 8, PLVT. T. IX. L. quae

καὶ εἴκοσιν. τσαῦτα γὰρ εἰσι Φῶτα τῆς σελήνης, καὶ
 τσαῦταις ἡμέραις τὸν αὐτῆς κύκλον ἐξελίσσει. τὸ δὲ
 ξύλον ἐν ταῖς λεγομέναις Ὀσίριδος ταφαῖς τέμνοντες,
 κατασκευάζουσι λάρνακα μηνοειδῆ, διὰ τὸ τὴν σελήνην,
 ὅταν τῷ ἡλίῳ πλησίον ᾖ, μηνοειδῆ ¹ γινομένην ἀποκρύ-
 πτεσθαι. τὸν δ' εἰς δεκατέσσαρα μέρη τῆ Ὀσίριδος δια-
 σπασμὸν αἰνίττονται πρὸς τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς Φθίνει με-
 τὰ πανσέληνον ἄχρι νεμηνίας τὸ ἄφρον. ἡμέραν δὲ, ἐν
 ἣ φαίνεται πρῶτον ἐκφυγεῖσα τὰς αὐγὰς καὶ παρελθῆ-
 σα τὸν ἥλιον, ἀτελὲς ἀγαθὸν προσαγορεύουσιν. ὁ γὰρ
 Ὀσίρις ἀγαθοποιὸς, καὶ τῆνομα ² πολλὰ φράζει, ἐχ
 ἡμῖς δὲ κράτος ἐνεργῶν ³ καὶ ἀγαθοποιὸν, ὁ λέγασι ⁴.
 τὸ δ' ἕτερον ὄνομα τῆ θεῆ τὸν ὄμφιν εὐεργέτην ὁ Ἑρ-
 μαῖος ⁵ φησιν δηλῶν ἐρμηνευόμενον.

XLIII. Οἴονται δὲ πρὸς τὰ Φῶτα τῆς σελήνης
 ἔχειν τινὰ λόγον τῆ Νεῖλε τὰς ἀναβάσεις. ἡ μὲν γὰρ
 μεγίστη περὶ τὴν Ἑλεφαντίνην, ὁκτὼ γίνεται καὶ εἴκο-
 σι πήχεων, ὅσα Φῶτα καὶ μέτρα τῶν ἐμμήνων περιό-
 δων

quae eadem est rationi 18 ad 16) in inaequalia dividit inter-
 valla. Numerus nempe medius proportionalis inter 9 & 8,
 qui rationem 9 ad 8 in aequalia intervalla dividit, est

$$6 \sqrt{2} > \frac{42}{5} \text{ seu } 8\frac{2}{5}$$

$$\text{ac } < \frac{17}{2} \text{ seu } 8\frac{1}{2}$$

$$\text{Quippe } 2 = \frac{50}{25} > \frac{49}{25} \quad \text{Unde } \sqrt{2} > \frac{7}{5}$$

$$2 = \frac{288}{144} < \frac{289}{144} \quad \quad \quad < \frac{17}{12}$$

¹ Restitui sic cum Squir. & W. ex Bas. Xyl. Petav. Mez.
 Vulgo μηνοειδῆ ex Ald. cui Squir. falso μηνοειδῆ tribuit.

² Squir. desiderat μὲν post τῆνομα.

³ Markl. Squir. W. susp. εὐεργετῶν.

⁴ Markl. iudice post λέγ. deesse videtur vox Aegyptiaca.
 W. susp. ὡς λέγασι. R. ἀγαθοποιὸν. τὸ δ' ἕτερον ὄνομα, ὁ
 λέγασι τῆ θεῆ. Pro δὲ ante ἕτερον Squir. substitui mavult καὶ
 vel γὰρ.

⁵ R. scribi vult Ἑρμῆος.

δων ἐκάσῃς ἐστίν· ἢ δὲ περὶ Μένδητα καὶ Σοῖν βρα-
 χυτάτη ¹ πήχεων ἕξ πρὸς τὴν διχοτόμου· ἢ δὲ μέση
 περὶ Μέμφιν, ὅταν ἦ δικαία, δεκατεσσάρων πηχῶν πρὸς
 τὴν πανσέληνον. τὸν δὲ Ἄπιον, εἰκόνα μὲν Ὀσίριδος,
 ἔμφυχον εἶναι, γενέσθαι δὲ, ὅταν Φῶς ἐρείσῃ γόνιμον
 ἀπὸ τῆς σελήνης, καὶ καθάψηται βοὸς ὀργώσης. διὸ
 καὶ τοῖς τῆς σελήνης χήμασιν ἕοικε πολλὰ τῷ Ἄπιδος,
 περιμελαινομένε ² τὰ λαμπρὰ τοῖς σκαιοῖς. ἔτι δὲ ³
 τῇ νεμηίᾳ τῷ Φαμενώθ μηνὸς ἑορτὴν ἄγασιν, ἔμβασιν
 Ὀσίριδος εἰς τὴν σελήνην ὀνομάζοντες, ἕαρος ἀρχὴν
 ἔσαν. ἔτω τὴν Ὀσίριδος δύναμιν ἐν τῇ σελήνῃ τίθεν-
 ται, καὶ ⁴ τὴν Ἴσιον αὐτῷ γένεσιν ἔσαν συνεῖναι λέγε-
 σι. διὸ καὶ μητέρα τὴν σελήνην τῷ κόσμῳ καλεῖσι, καὶ
 Φύσιν ἔχειν ἀρσενόθηλον οἶονται, πληρεμένην ⁵ ὑπὸ
 Ἥλις καὶ νυκτισκομένην, αὐτὴν δὲ πάλιν εἰς ⁶ τὸν ἀέρα
 προιεμένην γεννητικὰς ἀρχὰς καὶ κατασπεύρεσαν. ἔ γὰρ
 αἰεὶ τὴν Φθορὰν ἐπικρατεῖν τὴν Ὑψώνειον. πολλὰκις δὲ
 κραταμένην ὑπὸ τῆς γενέσεως καὶ συνδεομένην, αὐθις
 ἀναδύεσθαι ⁷ καὶ διαμάχεσθαι πρὸς τὸν Ὠρόν. ἔστι δ'

L 2

ἔτος

¹ Sic cum Squir. & W. recepi ex E. Xyl. versione, Sal-
 maf. Benti. Baxt. Markl. Vulgo βραχυτάτην. Sequens num-
 merus ἕξ, Squir. iudice, corruptus. Legi vult ἐπὶ, ut sibi
 constet ratio numerorum, quorum *medius* dicitur *quatuoordecim*.

² Baxt. susp. περιμειγνυμένα. R. περιμελαινώμενα ἔχασῃς
 τὰ λαμπρὰ.

³ In his amplexus sum correctionem Benti. & Squir. a W.
 quoque probatam. Vulgo σκαιοῖς, ὅτι. Markl. conjecit, post
 σκαιοῖς aliquid excidisse, nisi scribatur σκαιοῖς, ὅθεν —. In
 seq. correxi mendum, quod R. e Frst. retinuit, dando ἔμφα-
 σιν pro ἔμβασιν.

⁴ Inierui καὶ, quod vulgo deest. Markl. reponi voluit τι-
 θέντες; Squir. ἔτω τὴν μὲν Ὀσ. — τὴν δὲ Ἴσιον; R. τιθέμενοι;
 W. aut τιθέντες, aut τίθενται καὶ.

⁵ Post h. v. inferi vult Squir. μὲν, ob seq. αὐτὴν δὲ.

⁶ abest εἰς a Petav.

⁷ W. susp. ἀναλύεσθαι. In seq. Petav. ὑπὸ μάχεσθαι (sic)
 σρ. τ.

ἔτος ὁ περιγείος κόσμος, ἔτε Φθορᾶς ἀπαλλαττόμενος παντάπασι, ἔτε γενέσεως.

XLIV. Ἐνιοὶ δὲ καὶ τῶν ἐκλείπηνων ¹ αἴνιγμα ποιῶνται τὸν μῦθον. ἐκλείπει μὲν γὰρ ἡ σελήνη πανσέληνος, ἐναντίαν τῆ ἡλίᾳ εἶσιν ἔχοντος πρὸς αὐτήν, εἰς τὴν σκιάν ἐμπίπτουσα τῆς γῆς, ὥσπερ Φασὶ τὸν Ὅσιριν εἰς τὴν σορόν. αὐτὴ δὲ πάλιν ἀποκρύπτει καὶ ἀφανίζει ταῖς τριακάσιν, ἐ μὴν ἀναιρεῖται παντάπασι τὸν ἥλιον, ὥσπερ ἐδὲ τὸν Τυφῶνα ἢ Ἴσις. γεννώσης ² τῆς Νέφθουος τὸν Ἄναβιν, Ἴσις ὑποβάλλεται. Νέφθουος γὰρ ἐστὶ τὸ ὑπὸ γῆν καὶ ἀφανές, Ἴσις δὲ τὸ ὑπὲρ τὴν γῆν καὶ φανερόν. ὁ δὲ τέτων ³ ὑποψαύων καὶ καλάμενος ὀρίζων κύκλος, ἐπίκεινος ἂν ἀμφοῖν, Ἄναβις κέκληται, καὶ κυνὶ τὸ εἶδος ἀπεικάζεται ⁴. καὶ γὰρ ὁ κύων χρηταὶ τῆ ὄψει νυκτὸς τε καὶ ⁵ ἡμέρας ὁμοίως. καὶ ταύτην ἔχειν δοκεῖ παρ' Αἰγυπτίοις τὴν δύναμιν ὁ Ἄναβις, οἶαν ἢ Ἐκάτη παρ' Ἑλλήσι, χθόνιος ἂν ὁμῶ καὶ ἐλύμπιος. ἐνίοις δὲ δικεῖ Κρόνος ⁶ ὁ Ἄναβις εἶναι διὸ πάντα τίκων ἐξ ἑαυτῆ καὶ κύων ἐν ἑαυτῷ, τὴν τῆ κυνὸς ἐπίκλησιν ἔχεν. ἔτι δ' ἔν ⁷ τοῖς σεβομένοις τὸν Ἄναβιν,

¹ Squir. mavult ἐκλείψων. R. tuetur vulgatam, τὰ ἐκλείπηνά eadem esse monens atque αἰ ἐκλείψεις, subaudiendo συμπλήματα.

² Squir. mavult γεννώσης δὲ. Iterum R. mendum Frst. retinuit, dando in seq. Ἴβις pro Ἴσις.

³ Recepti cum Squir. τέτων e Bentl. & R. correctione, W. probante. Vulgo τέτω.

⁴ Sic cum W. probante R. dedi e Bas. Xyl. & E. pro vulg. ἀπεικάζεται. Accedit Petav. ἀπικάζεται.

⁵ Petav. νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

⁶ Markl. correxit χρόνος. Recepti id Squir. — praeter necessitatem, W. iudice.

⁷ Markl. susp. ἔστι δ' ἔν — scil. ὁ κύων, nisi pro ἔν legendum sit ὁ κύων. Squir. ἔστι δὲ τῆτο — est vero (haec scil. explicatio nominis Anubidis) inter ea secreta, quae cum iugis dei cultoribus tantum communicantur. Mez. aliquid excidit-

βιν, ἀπόρρητόν τι, καὶ πάλαι μὲν τὰς μεγίστας ἐν Αἰ-
γύπτῳ τιμὰς ὁ κύων ἔχεν· ἐπεὶ δὲ Καμβύσης τὸν Ἄ-
πιν ἀνελόντος καὶ ῥίψαντος, ἐδὲν προσῆλθεν ἐδὲ ἐγεύ-
σατο τῷ σώματος, ἀλλ' ἢ μόνος ὁ κύων, ἀπώλεσε τὸ
πρῶτος εἶναι καὶ μάλιστα τιμᾶσθαι τῶν ἐτέρων ζώων. εἰ-
σὶ δὲ τινες οἱ τὸ σκίασμα τῆς γῆς, εἰς ὃ τὴν σελήνην
ὀλιθαίνεσσαν ἐκλείπειν νομίζουσι, Τυφῶνα καλεῦντες.

XLV. Ὁ θεὸς ἐκ ἀπέοικεν εἰπεῖν, ὡς ἴδιχ μὲν
ἐκ ὀρθῶς ἕκαστος, ὁμᾶ δὲ πάντες ὀρθῶς λέγουσι· ἔ-
γὰρ αὐχμὸν, ἐδ' ἀνεμὸν, ἐδὲ θάλατταν, ἐδὲ σκότος,
ἀλλὰ πᾶν ὅσον ἢ φύσις βλαβερόν καὶ Φθαρτικὸν ἔχει
μόριον, τῷ Τυφῶνός ἐστιν ¹. ἔτε γὰρ ἐν ἀψύχοις σώ-
μασι τὰς τῷ παντός ἀρχὰς θετέον, ὡς Δημόκριτος καὶ
Ἐπίκουρος, ἔτ' ἀποία ² δημιουργὸν ἕλης, ἕνα λόγον καὶ
μίαν πρόνοιαν, ὡς οἱ Στωϊκοί, περιγινόμενην ἀπάντων
καὶ κρατῆσαν. ἀδύνατον γὰρ ἢ Φλαῦρον ὀτιῖν, ὅπερ
πάντων ³, ἢ χρηστὸν, ὅπερ μηδενός ὁ θεὸς αἴτιος, ἐγγε-
νέσθαι.

L 3

νέσθαι.

cidisse putat. R. monet, posse quidem pro ἔτι aut pro seq. τε
subjici ἐστὶ, necesse tamen non esse, cum ἐστὶ quoque subaudiri
queat; forte tamen legendum ἔτι δὲ νῦν. W. ἔτι γὰρ, nunc
quoque Anubis cultioribus nefas est canem nominare. Petav.
omittit, quae sequuntur post ἐπίκλησιν ἔχεν usque ad alterum
ἔχεν.

¹ Baxt. & Squir. legendum monent εἶναι. Consentit R. si-
mul monens, comma ante μόριον retrahendum. — quidquid
patuita noxium in se tenet, id pro Typhonis particula est ha-
bendum.

² Sic correxerunt Mez. Bentl. Baxt. item Lennep. ad Pha-
lar. p. 149. & dedi cum Squir. & W. Vulgo ἐδ' ἀποίον, ἔ δ.

³ W. in his sum secutus. Vulgo corrupte: ἀδύνατον γὰρ
ἢ καὶ Φλαῦρον ὀτιῖν ὁμᾶ πάντων. Petav. nec non E. & Flor.
καὶ omittunt. Pro ὁμᾶ W. cum Mez. bene correxit ὅπερ. Squir.
sic conjecit: ἀδύν. γ. ἢ Φλαῦρον ὀτιῖν ὁμᾶ πάντων, ἢ χρηστὸν
(ἐπεὶ μηδενός κακῆ ὁ θεὸς αἴτιος) ἀρχὴν γενέσθαι — fieri ne-
quit; quod unum idemque Principium, sive Malum statuas,
sive Bonum, omnium rerum possit esse causa & auctor; Deus
quip-

νόθαι· παλίντονος γὰρ ἁρμονίη κόσμῳ ὡςπερ ¹ λύρης
καὶ τόξῳ ², καθ' Ἡράκλειτον· καὶ κατ' Εὐριπίδην,

Οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐθλὰ καὶ κακὰ,

Ἄλλ' ἔσι τις σύγκρασις, ὡς ἔχειν καλῶς.

διὸ καὶ παμπάλαιος αὕτη κάτεισιν ἐκ θεολόγων καὶ
νομοθετῶν εἰς τε ποιητὰς καὶ φιλοσόφους δόξα, τὴν
ἀρχὴν ἀδέσποτον ἔχουσα, τὴν δὲ πίσιν ἰχυρὰν καὶ δυσ-
εξάλειπτον, ἢ ἐν λόγοις μόνον, ἐδὲ ἐν φήμαις, ἀλ-
λὰ ἐν τε τελεταῖς, ἐν τε θυσίαις, καὶ βαρβάροις καὶ
Ἑλλήσι πολλαχῆ περιφερομένην, ὡς ἄτ' ἔνευ ³ καὶ
ἄλογον καὶ ἀκυβέρνητον αἰωρεῖται τῷ αυτομάτῳ τὸ πᾶν,
ἔτε εἰς ἐσιν ὁ κρατῶν καὶ κατευθύνων, ὡςπερ οἶαξι
ἢ τισι πειθηνίοις χαλινοῖς, λόγος, ἀλλὰ ποτὰ καὶ
μειμιγμένα κακοῖς καὶ ἀγαθοῖς· μᾶλλον δὲ μηδέν, ὡς
ἀπλῶς εἰπεῖν, ἄκρατον ἐνταῦθα τῆς φύσεως φερέσης,
ἢ δυεῖν πίδων εἰς ταμίας, ὡςπερ νύματα τὰ πράγμα-
τα καπηλικῶς διανέμων ἀναπεράννυσιν ἡμῖν· ἀλλ' ἀπὸ
δυεῖν ἐναντίων ἀρχῶν, καὶ δυεῖν ἰαντιπάλων δυνάμεων
τῆς μὲν ἐπὶ τὰ δεξιὰ, καὶ κατ' εὐθεῖαν ὑψηγμένης,
τῆς δ' ἐμπαλιν ἀναστροφῆς καὶ ἀνακλώσης, ὅ τε βίος
μικρὸς, ὅ τε κόσμος, εἰ καὶ μὴ πᾶς, ἀλλ' ὁ περίγειος
ἔτος καὶ μετὰ σελήνην, ἀνώμαλος καὶ ποικίλος γέγο-
νε. καὶ μεταβολὰς πάσας δεχόμενος. εἰ γὰρ ἐθὲν
ἀναι-

quippe nullius mali artifex est. Semler. vertit: denn es wä-
re nicht möglich, daß bey allen Dingen sich etwas böses und
gutes zugleich finden sollte, wenn nicht Gott dergleichen ver-
urfachte. R. fufp. ἄδ. γ. ἢ φλ. ὅτι᾽ ὁμοίως τῶν (aut διὰ)
πάντων, ἢ καὶ χρῆσθον ὁμοίως, ὡν μηδενὸς ὁ θεὸς αἰτίος ἐγγε-
νέδαι — nequit enim fieri, ut existat aliquid aut aequaliter per
omnes sui partes pravum, aut aequaliter bonum & praeclatum,
deo nullam ejus rei causam praebente. Kaltw. eum sequitur.

¹ Ald. Bas. Xyl. A. E. Venet. ὅπως περ, unde, W. mo-
nente, Jonica forma ὅπως περ apparet.

² De integritate hujus loci, ex Heraclito desumpti, dubitat
Semi.

³ Petav. ὡς τ' ἔνευ.

ἀναιτίως πέφυκε γενέσθαι, αἰτίαν δὲ κακῆ τὰγαθὸν ἐκ
 ἂν παράχοι, δεῖ γένεσιν ἰδίαν καὶ ἀρχὴν, ὡς περ ἀγα-
 θῆ καὶ κακῆ ¹, τὴν φύσιν ἔχειν.

XLVI. Καὶ δοκεῖ τῶτο τοῖς πλείστοις καὶ σοφωτά-
 τοις. νομίζουσι γὰρ οἱ μὲν θεὸς εἶναι δύο, καὶ θάπερ
 ἀντιτέχνες τὸν μὲν ² ἀγαθῶν, τὸν δὲ φαύλων δη-
 μιουργόν. οἱ δὲ τὸν μὲν κρείνονα, θεόν, τὸν δὲ ἕτε-
 ρον δαίμονα καλεῖσιν. ὡς περ Ζωρόαστρις ὁ μάγος, ὃν πεν-
 τακιχίλιαις ἔτεσι τῶν Τρωϊκῶν γεγονέναι πρεσβύτερον
 ἰσορῶσιν. ἔτος ἔν ἐκάλει τὸν μὲν Ὀρομάζην, τὸν δ'
 Ἀρειμάνιον καὶ προσαπεφαίνεται, τὸν μὲν εἰοικέναι Φω-
 τὶ μάλισα τῶν αἰδητῶν, τὸν δ' ἔμπαλιν σιότῳ καὶ ἀ-
 γνοίᾳ ³, μέσον δ' ἀμφοῖν τὸν Μίθρην εἶναι. διὸ καὶ
 Μίθρην Πέρσαι τὸν Μεσίτην ὀνομάζουσι. ἐδίδαξε τῶ
 μὲν ⁴ εὐκταῖα θύειν καὶ χαρισήρια, τῶ δ' ἀποτρόπαια
 καὶ σκυθραπᾶ. πόαν γὰρ τινα κόπλοντες Ὀμωμι ⁵ κα-
 λεμένην ἐν ὄλμῳ, τὸν ἄδην ἀνακαλεῖνται καὶ τὸν σιό-
 τον. εἶτα μίξαντες αἵματι λύκας σφαγέντος, εἰς τόπον
 ἀνήλιον ⁶ ἐκφέρουσι καὶ ῥίπτουσι. καὶ γὰρ τῶν φυτῶν
 νομίζουσι τὰ μὲν, τῆ ἀγαθῆ θεῆ, τὰ δὲ, τῆ κακῆ δαί-
 μονος εἶναι καὶ τῶν ζώων, ὡς περ ⁷ κύνας καὶ ὄρ-
 νιδας καὶ χερσαίας ἐχίνας, τῆ ἀγαθῆ. τῆ δὲ φαύλε,
 τὰς ἐνύδρας ⁸ εἶναι. διὸ καὶ τὸν κλείναντα πλείους εὐ-
 δαιμονίζουσι.

L 4

XLVII.

¹ Petav. ὡς περ ἀγαθῆ, κακῆ.

² Vulgo τὸν μὲν γὰρ. Delevi γὰρ cum Squir. probante Markl.

³ Vocem ἀγνοίᾳ suspectam habet Squir. ut e glossemate ad-
 notatoris in textam intrusam.

⁴ Sic cum Squir. ex Ald. Bas. Xyl. reposui. Vulgo μὲν
 τῶ. Benti. ante ἐδίδ. reponi vult κα'; Markl. & R. post h. v.
 inferi volunt ἔε.

⁵ Petav. Ὀμωμιν.

⁶ Ald. Bas. ἀνήλεον. Xyl. corrigendum monuit.

⁷ Markl. quaerit, num leg. ὡσαύτως, vel ὁμοίως. W. le-
 gendum monet ὡς περ καὶ τῶν ζώων.

⁸ Squir. e Plut. Sympof. l. 4. prob. 5. recepit μὲν ἐνύδρας.

XLVII. Οὐ μὴν κῆκεῖνοι¹ πολλαὶ μυθώδη περι-
 τῶν θεῶν λέγουσιν· οἷα καὶ ταῦτά ἐστιν. ὁ μὲν Ὀρο-
 μάξης ἐκ τῆ καθαρωτάτης Φάκας, ὁ δ' Ἀρειμάνιος ἐκ
 τῆ Ζόφης γεγωνῶς, πολεμῶσιν ἀλλήλοισι. καὶ ὁ μὲν ἐξ
 θεῶς ἐποίησε, (τὸν μὲν πρῶτον, εὐνοίας, τὸν δὲ δεύ-
 τερον, ἀληθείας, τὸν δὲ τρίτον, εὐνομίας· τῶν δὲ λοι-
 πῶν, τὸν μὲν σοφίας, τὸν δὲ πλέτης, τὸν δὲ τῶν ἐπι-
 τοῖς καλοῖς ἠδέων δημιουργόν) ὁ δὲ τέτοις ὡςπερ ἀντι-
 τέχνης ἴσας τὸν ἀριθμόν. εἶθ' ὁ μὲν² Ὀρομάξης
 τρίς ἑαυτὸν αὐξήσας ἀπέσκησε τῆ ἡλίας τοσῶτον, ὅσον ὁ
 ἥλιος τῆς γῆς ἀφέσκησε, καὶ τὸν ἕρανὸν ἄστροις ἐκόσμη-
 σεν· ἕνα δ' ἀστέρα πρὸ πάντων, οἷον Φύλακα καὶ προ-
 ὀπήην ἐγκατέσκησε, τὸν σείριον. ἄλλας δὲ ποιήσας τέσ-
 σαρὰς καὶ εἴκοσι θεῶς, εἰς ὧν ἔθηκεν. οἱ δὲ ὑπὸ τῆ
 Ἀρειμανίε γενόμενοι, καὶ αὐτοὶ τοσῶτοι, διατρήσαντες
 τὸ ὧν γανωθῆν³, ἀναμείμιθαι τὰ κακὰ τοῖς ἀγαθοῖς.
 ἔπεισι δὲ χρόνος εἰμαρμένος, ἐν ᾧ τὸν Ἀρειμάνιον,
 λοιμὸν ἐπάγοντα⁴ καὶ λιμὸν, ὑπὸ τέτων ἀνάγκη Φθα-
 ρῆναι παντάπασι καὶ ἀφανιθῆναι, τῆς δὲ γῆς ἐπιπέδα
 καὶ ὀμαλῆς γενομένης, ἕνα βίον καὶ μίαν πολιτείαν ἀν-
 θρώπων μακαρίων καὶ ὁμογλώσσω ἀπάντων γενέσθαι.

Θεῶ-

1 R. *supr.* ἔ μὴν ἀλλὰ κῆκεῖνοι — *postquam quoque illi, scilicet* Perfae. Tale quid Xyl. legisse videtur, vertens: *enim vero illi quoque.*

2 W. *supplendum* monet ὡς ὁ μὲν Ὀ.

3 Xyl. monente, vox *γανωθῆν* ob oscitante librario, ex allicujus verbi fine, cujus principium perlit (fortasse cum aliquot vocum iactura) & particula ὄθεν conflata videtur, ut scribendum foret τὸ ὧν γαν. ὄθεν ἀναμ. Markl. consentit. Squir. *supr.* τὸ ὧν ἡνοίγον, ὄθεν. &c. quod Semler. amplectitur. R. *σι* δὲ ἀπὸ τῆ Ἀρειμανίε (subaudi ὄντες vel ὑπάρχοντες vel γεγενημένοι) γενόμενοι καὶ αὐτοὶ τοσῶτοι, διατρήσαντες τὸ ὧν διέλειψαν (aut παρεσέδον.) ὄθεν ἀναμ. W. quaedam excidisse suspicatur, & corrigendum διέτρησαν τὸ ὧν ὄθεν.

4 Ald. Basf. ἐπάγοντα. Xyl. correxit, monens tamen, ne sic quidem plenam esse constructionem.

Θεόπομπος δὲ Φησι κατὰ τὰς μάγας ἀνὰ μέρος τρισχίλια ἔτη τὸν μὲν κρατεῖν, τὸν δὲ κρατεῖσθαι τῶν Θεῶν, ἄλλα δὲ τριχίλια μάχεσθαι καὶ πολεμεῖν καὶ ἀναλύειν τὰ τῷ ἑτέρῳ τὸν ἕτερον· τέλος δ' ἀπολείπεσθαι ¹ τὸν ἄδην, καὶ τὰς μὲν ἀνθρώπους εὐδαίμονας ἔσεσθαι, μήτε τροφῆς δευμένους, μήτε σικὴν ποιῶντας· τὸν δὲ ταῦτα μηχανησάμενον Θεόν, ἡρεμεῖν καὶ ἀναπαύεσθαι χρόνον ², καλῶς μὲν ἐ πολὺν τῷ Θεῷ, ὡς περ ἀνθρώπῳ κοιμωμένῳ μέτριον. ἡ μὲν ἔν μάγων μυθολογία τοιαῦτον ἔχει τρόπον.

XLVIII. Χαλδαῖοι δὲ τῶν πλανητῶν τὰς Θεὰς γενέσθαι, ἃς καλᾶσι ³, δύο μὲν ἀγαθουργὰς, δύο δὲ κακοποιὰς, μᾶσθε δὲ τὰς τρεῖς ἀποφαίνεσι καὶ κοινῆς. τὰ δὲ Ἑλληνῶν, πᾶσι πε δῆλα, τὴν μὲν ἀγαθὴν, Διὸς ὀλυμπία μερίδα, τὴν δ' ἀποτρόπαιον ⁴, Ἄδης ποιημένων. ἐκ δ' Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως ἀρμονίαν γεγυῖναι μυθολογῶνται. ἦν ὁ μὲν ἀπηνῆς καὶ Φιλόνεικος, ἡ δὲ μειλίχιος καὶ γενέθλιος. σκόπει δὲ τὰς Φιλοσόφους τέτοις συμφερομένους. Ἡράκλειτος μὲν γὰρ ἀντικρυς πτόλεμον ὀνομάζει πατέρα καὶ βασιλέα καὶ κύριον πάντων, καὶ τὸν μὲν Ὅμηρον, εὐχόμενον ⁵ ἐκ τε Θεῶν ἔριν, ἐκ

L 5

τ'

¹ Markl. & R. *sup.* ἀπολεῖσθαι, quod w. probat. Bentl. ἀπολέσθαι. In τὸν ἄδην remanere tamen quid difficultatis, W. monet.

² Vulgo χρόνον. Petav. ἀναπαύσασθαι χρόνον. Ex eo, adfentientibus E. Flor. Venet. cum W. recepi χρόνον. Probant id Bentl. Markl. Squir. & R. In seqq. iidem omnes pro καλῶς volunt legi ἄλλως; Markl. deinde ὡς τῷ Θεῷ, ὡς δὲ ἀνθρ. Squir. ὡς περ δὲ ἀνθρ. R. ὡς Θεῷ, ὡς περ δ' α'. w. turbatum vocum ordinem sic restituendum censet ὡς μὲν ἀνθρώπῳ κοιμωμένῳ πολὺν, ὡς δὲ Θεῷ μέτριον. Paulo ante Squir. cum Markl. legendum monet μηχανησάμενον pro μηχανησάμ.

³ Markl. *sup.* inter εἰ & καλᾶσι deesse vocem Chaldaicam.

⁴ sic dedi e Markl. & R. correctione. Vulgo ἀποτροπαία. Bixt. Bentl. Squir. ob hanc vocem mutari volunt ἀγαθὴν in ἀγαθᾶ.

⁵ Hom. Iliad. XVIII. 107.

τ' ἀνθρώπων ἀπολέσθαι, λανθάνειν Φησὶ τῇ πάντων γενέσει καταρώμενον, ἐκ μάχης καὶ ἀντιπαθείας τὴν γενέσειν ἐχόντων, ἥλιον ¹ δὲ μὴ ὑπερβήσεσθαι τὰς προσήκοντας ὅρας· εἰ δὲ μὴ, γλώττας μιν δίκης ἐπικέρως ἐξευρήσειν. Ἐμπεδοκλῆς δὲ τὴν μὲν ἀγαθουργὸν ἀρχὴν, Φιλότητα καὶ Φιλίαν, πολλὰκις δὲ ἀρμονίαν καλεῖ θεμερῶπι ², τὴν δὲ χείρονα, νεῖκος ἐλόμενον καὶ δῆριν αἰματώσσαν. οἱ μὲν ³ Πυθαγορικοὶ διὰ πλειόνων ὀνομάτων κατηγοροῦσι, τῷ μὲν ἀγαθῷ τὸ ἓν, τὸ ⁴ πεπερασμένον, τὸ μένον, τὸ εὐθύ, τὸ περισσόν, τὸ τετραγώνον ⁵, τὸ δεξιόν, τὸ λαμπρόν· τῷ δὲ κακῷ, τὴν δυάδα, τὸ ἀπειρον, τὸ φερόμενον, τὸ καμπύλον, τὸ ἄρτιον, τὸ ἑτερόμηκες, τὸ ἄνισον, τὸ ἀρισερόν, τὸ σκοτεινόν· ὡσε ταύτας ⁶ ἀρχὰς γενέσεως ὑποκειμένας. Ἀναξαγόρας δὲ νῦν καὶ ἀπειρον· Ἀριστοτέλης δὲ, τὸ μὲν εἶδος, τὸ δὲ ἐρήσιν· Πλάτων δὲ πολλαχῶ μὲν οἷον ἐπι-

1 Squir. pro ἥλιον legendum censet ἔριν, & μοίρας pro seq. γλώττας, ut sit sensus: contentionem vero hanc limites sibi positos nunquam transgressuram esse; quod si foret unquam, fata justitiae patrocinantia eam inventura esse, & in ordinem redactura. R. monente, vulgata commodum affert sensum — vel ipsum solem habere principium sibi adversarium, quod non finat eum fines ei praescriptos transgredi; justitiae, vel recti, linguam ejus injurias statim esse indicaturam, & ad rerum omnium supremum dominum delaturam. In lib. περὶ Φυγῆς Plutarchus habet ἐριννύες pro γλώσσας; Mez. corrigit μοίρας vel ποινὰς.

2 Dedi sic cum Squir. e Benti. correctione, W. probata. Vulgo καλεῖσθαι μέροπι. Particulam δὲ post τὴν omittit Petav.

3 μὲν mutandum in δὲ, judice Mez.

4 Artic. τὸ, quem recepi, vulgo abest ante πεπερ. Squir. eum dedit ex Benti. & Baxt. correctione; W. ex cod. E.

5 Post haec Squir. ex correctione Benti. Baxt. Markl. & Xyl. versione inserit τὸ ἴσον, ut sit, cui respondeat τὸ ἄνισον, in secundo periodi membro.

6 W. susp. ὡς ἐναντίας ἀρχαίς.

ἐπιλυγίζόμενος ¹ καὶ παρακαλυπτόμενος, τῶν ἐναντίων ἀρχῶν, τὴν μὲν ταυτὸν ὀνομάζει, τὴν δὲ θάτερον. ἐν δὲ τοῖς νόμοις ἤδη πρεσβύτερος ὢν, ἔ δι' αἰνιγμῶν, ἐδὲ συμβολικῶς, ἀλλὰ κυρίοις ὀνόμασιν, ἔ μίχ ψυχῇ Φησί κινεῖσθαι τὸν κόσμον, ἀλλὰ πλείοσιν ἴσως, δυοῖν δὲ πάντως ἐκ ἐλάττωσιν. ὅθεν ² τὴν μὲν ἀγαθουργὸν εἶναι ³, τὴν δ' ἐναντίαν ταύτη, καὶ τῶν ἐναντίων δημιουργόν. ἀπολείπει δὲ καὶ τρίτην τινὰ μεταξὺ φύσιν, ἐκ ἄψυχον, ἐδ' ἄλογον, ἐδ' ἀκίνητον ἐξ αὐτῆς, ὥσπερ ἔνιοι νομίζουσιν, ἀλλ' ἀνακειμένην ἀμφοῖν ἐκείναις. ἐφιεμένην δὲ τῆς ἀμείνονος αἰεὶ, καὶ ποθεῖσαν, καὶ διώκεσαν, ὡς ⁴ τὰ ἐπίοντα δηλώσει τῆ λόγῃ, τὴν Αἰγυπτίων θεολογίαν μάλιστα ταύτη τῇ φιλοσοφίᾳ συνοικεῖντος.

XLIX. Μεμιγμένη γὰρ ἡ τῶδε τῆ κόσμῳ γένεσις καὶ σύστασις ἐξ ἐναντίων, ἔ μὴν ἰσοθεῶν, δυνάμεων, ἀλλὰ τῆς βελτίονος τὸ κράτος ἐστίν· ἀπολέσθαι δὲ τὴν φαύλην παντάπασιν ἀδύνατον, πολλὴν μὲν ἐμπεφυκυῖαν τῷ σώματι, πολλὴν δὲ τῇ ψυχῇ τῷ παντός, καὶ πρὸς τὴν βελτίονα αἰεὶ δυσμαχεῖσαν ⁵. ἐν μὲν ἔν τῇ ψυχῇ
νῆς

1 Xyl. scribendum monuit, & dedit ἐπηλυγίζόμενος, Baxt. quoque & Bentr. probatum; R. ἐπηλυγαζόμενος. Utrumque valet verbum apud Hesychium. Prius Squir. recepit. Mihi tamen cum W. vulgata non temere damnanda videtur, cum non solum dicatur ἡλύγη, unde derivatur ἐπηλυγίζ. & ἐπηλυγάζ. sed & Hesych. habeat voces λυγαίαν — σκοτεινήν, λυγαῖως — σκοτανῶς; item Suid. λυγίζόμενος — καλυπτόμενος, unde legitime deduci potest ἐπιλυγίζ.

2 Squir. pro ὅθεν legi vult ἔν.

3 Markl. inferi vult καὶ τῶν ἀγαθῶν αἴτιον.

4 R. legi vult ἔν, quod cohaereat cum sequenti ταύτη, subaudiendo φιλοσοφίῳ. Petav. paulo ante ἀφιεμένων & ποθεῖσαν

5 Vulgo τῷ παντός αἰεὶ πρὸς τὴν βελτ. καὶ δυσμαχεῖσαν. Squir. & W. voces αἰεὶ & καὶ trasponendas constiterunt. Markl. consentit, nisi participium aliquod ante vel post αἰεὶ deficit. R. supr. inferendum ὑπανώσαν, i. e. ἐναντιομένην; & διαμαχεῖσαν legendum pro δυσμαχεῖσαν.

νῆς καὶ λόγος ὁ τῶν ἀρίστων πάντων ¹ ἡγεμῶν καὶ κύριος, Ὁσίρις ἐστὶν ἐν δὲ γῆ καὶ πνεύματι καὶ ὕδατι ² καὶ ἔρανω καὶ ἄεροις τὸ τεταγμένον καὶ καθεστηκός καὶ ὑγιαίνων, ἰσχύς καὶ κράσσει καὶ περιόδοις, Ὁσίριδος ἀπορροή καὶ εἰκὼν ἐμφαινομένη ³. Τυφῶν δὲ, τῆς ψυχῆς τὸ παθητικὸν καὶ τιτανικὸν καὶ ἄλογον καὶ ἐμπληκτὸν ⁴. τῆ δὲ σωματικῆ τὸ ἐπίκλητον ⁵ καὶ νοσῶδες, καὶ ταρακτικὸν ἀωρίαις ⁶ καὶ δυσκρασίαις, καὶ κρύψουσιν ἠλίε καὶ ἀφανισμοῖς σελήνης, οἷον ἐκδρομαὶ καὶ ἀφανισμοὶ Τυφῶνος ⁷. καὶ τένομα κατηγορεῖ τὸ Σήθ, ἦ ⁸
τὸν

1 abest πάντων a Petav.

2 Ald. Steph. ὕδασι.

3 Xyl. cum hoc participio junxit praemissas voces ἰσχύς καὶ κράσσει καὶ περιόδ. vertendo: tempestatum, temperamentorum ac conversionum vicibus conspicua. Post haec Markl. addendum censuit Ἔρος.

4 Markl. susp. ἐμπληκτὸν.

5 Xyl. dubitat quidem an vox ἐπίκλητον fit genuina, & mavult ἐπίκλητον; explicat tamen, ἐπίκλητον per adsciscium, haec addendo: quae praeter naturam adsciscit sibi corpus, morbis non raro aniam praebent. Bentl. Markl. corrigunt ἐπίκλητον. Probat id Squir. Mavult item W. vel ἐπικλητικὸν cum Mez. Judice autem R. ἐπίκλητον rectum est — illud, quod exprosum est reprehensionis.

6 Dedi sic cum Squir. probante W. e correctione Bentl. & Baxt. Vulgo ἀωρίαις. Xyl. ad h. l. ἀθρί” in suo exemplari se legisse monet, cujus loco ἀθρίαις legendum suspicatur. Idem scripserat Salmf. & affertur e Petav.

7 Vulgo ἀφανισμοὶ καὶ Τυφῶνες. Pro duabus ultimis vocibus cum W. recepi Τυφῶνος ex A. E. Venet. Proxime accedit lectio Petav. Τυφῶνος. Pro ἀφανισμοὶ κ. T. Bentl. correxit εἰκονισμοὶ τῆ Τυφῶνος. Markl. post σελήνης deesse aliquid suspicatur; porro legi vult ἀφηνιασμοὶ τῆ Τυφ. Probat W. ἀφηνιασμοὶ. R. judice, vulgata sana esse potest, si ἀφανισμοὶ pro devastatione, destructione, corruptione rerum accipiatur, τυφῶνες pro procellis omnia sternentibus & evertentibus, & subaudiatur εἰσί, & punctum commate mutetur.

8 Recepi ἦ e Xyl. Salmf. & Markl. correctione, w. probata,

τὸν Τυφῶνα καλεῖσι· Φράζει μὲν ¹ τὸ καταδυναστεῦον καὶ καταβιαζόμενον, Φράζει δὲ τὴν ² πολλάνικις ἀναστροφὴν καὶ πάλιν ὑπερπήδησιν. Βεβαῖωνα ³ δὲ τινὲς μὲν ἓνα τῶν τῷ Τυφῶνος ἐταίρων γεγονέναι λέγουσιν, Μάνεθος δ' αὐτὸν τὸν ⁴ Τυφῶνα, καὶ Βέβωνα καλεῖσθαι. σημαίνει δὲ τὸνομα κάθεξιν, ἢ κώλυσιν, ὡς τοῖς πράγμασιν ὁδῶ βαδίζουσι καὶ πρὸς ὃ χρῆ φερομένοις, ἐνισαμένης τῆς τῷ Τυφῶνος δυνάμεως.

L. Διὸ καὶ τῶν μὲν ἡμέρων ζώων ἀπονέμεισιν αὐτῷ τὸ ἀμαθέστατον, ὄνον ⁵. τῶν δ' ἀγρίων τὰ θηριώδεστα, κροκόδειλον καὶ τὸν ποτάμιον ἵππον. περὶ μὲν ⁶ τῷ ὄντι προεδηλώκαμεν. ἐν Ἐρμυπόλει δὲ Τυφῶνος ἄγαλμα δεικνύουσιν ἵππον ποτάμιον· ἐφ' ἃ βέβηκεν ἰέραξ, ὅφει μαχόμενος· τῷ μὲν ἵππῳ τὸν Τυφῶνα δεικνύοντες, τῷ δὲ ἰέρακι δύναμιν καὶ ἀρχὴν, ἣν βία κτώμενος ὁ Τυφῶν πολλάνικις ἐκ ἀνιάται ⁷ ταραττόμενος ὑπὸ

τῆς
bata, pro vulg. αὐ̄. Squir. suspr. κατηγορεῖ τῆτο, τὸ Σήθ, ᾧ τὸν Τυφ. R. αὐτὸ, ᾧ vel ὃ τ. T. x. ut sit constructio τῷ σαματικῷ τὸ ἐπικλητὸν κατηγορεῖ αὐτὸ τὸ ὄνομα, ὃ τὸν Τυφῶνα καλεῖσι, scil. Σήθ.

1 Markl. & Squir. volunt Φράζα μὲν γάρ; W. ὃ Φράζα. Omissa sunt haec Φράζα μὲν — καταβιαζ. in R. edit. — Petav. Φράζα δὲ τὸ δυναστεῦον.

2 Dedi τὴν ex consensu Markl. Squir. R. & W. Vulgo τὸ. Petav. in seq. ἀναστροφὴν καὶ ὑπερπήδησιν absque πάλιν.

3 Petav. Βεβαῖωνα. Recepit id W. ex A. & E. R. dubitat, quatenam vox sit restior.

4 Vulgo Μάνεθος αὐ̄ τὸν T. Dedi, quod Markl. & Squir. dari voluerunt. Salmas. quoque αὐτὸν uno vocabulo scripsit. W. αὐ̄ mutandum censuit in δε.

5 Squir. cum Markl. mavult τὸν ὄνον; & in seq. τὸν κροκόδ.

6 Mez. καὶ περὶ μὲν; Markl. περὶ μὲν ἓν; R. ὡν περὶ μὲν.

7 Xyl. vertit: quibus vi potitus ille saepenumero non defatigatur prae mali ia turbatus atque turbans. Semler. der (scil. Gewalt und Ueberlegenheit) er (der Typho) nicht lcs werden kann, ob er sich gleich aus Bosheit äusserst bestrebt. Markl. suspr. ἐκ ἀνιάται; R. idem censet, aut ἃ παύεται; W. αὐ̄ κινεῖται, vel ἐξανίσταται.

τῆς κακίας καὶ ταράτλων. διὸ καὶ θύοντες ἐβδόμη τῷ
 Τυβί μηνός, ἦν καλῶσιν ἄφιξιν Ἰσιδος ἐκ Φοινίκης,
 ἐπιπλάτῃσι τοῖς ποτάνοις ἵππου ποτάμιον δεδεμένον.
 ἐν δ' Ἀπόλλωνος πόλει νενομισμένον ἐς κροκοδείλου Φα-
 γεῖν πάντως ἕκασον· ἡμέρα δὲ μιᾷ θηρεύσαντες, ὅσας
 ἂν δύνωνται, καὶ κλείναντες ἀπαντικρὺ τῷ ἱερῷ προβάλλ-
 λουσι, καὶ λέγουσιν, ὡς ὁ Τυφῶν τὸν Ὠρον ἀπέδρα κρο-
 κόδειλος γενόμενος, πάντα καὶ ζῶα καὶ φυτὰ καὶ πά-
 θη τὰ Φαῦλα καὶ βλαβερὰ, Τυφῶνος ἔργα καὶ μέρη
 καὶ κινήματα ¹ ποιεῖμενοι.

LI. Τὸν δ' Ὀσίριν αὖ πάλιν ὀφθαλμῶ καὶ σκή-
 πλῳ γράφουσιν, ὧν τὸ μὲν τὴν πρόνοιαν ἐμφαίνει, τὸ
 δὲ τὴν δύναμιν, ὡς Ὀμηρος ² τὸν ἄρχοντα καὶ βασιλεύ-
 οντα πάντων Ζῆν ὑπάτον καὶ μήσῳρα καλῶν, εἶοιμε τῷ
 μὲν ὑπάτῳ τὸ κράτος αὐτῷ, τῷ δὲ μήσῳρι τὴν εὐβελίαν
 καὶ τὴν φρόνησιν σημαίνειν. γράφουσι καὶ ³ ἱέρακι τὸν
 θεὸν τῆτον πολλάνικς. εὐτονία γὰρ ὄψεως ὑπερβάλλει,
 καὶ πῆσσεως ἐξύτῃτι, καὶ διοικεῖν αὐτὸν ἐλαχίστη ⁴ τῇ
 τροφῇ πέφυκε. λέγεται δὲ καὶ νεκρῶν ἀτάφων ἔμμα-
 σι ⁵ γῆν ὑπερπετόμενος ἐπιβάλλειν. ὅταν δὲ πιάμενος
 ἐπὶ τὸν ποταμὸν ⁶ καταίρει, τὸ πλερὸν ἴσησιν ὀρθῶν
 πίων

¹ Ald. Baf. μέρη κινήματα. Hinc Xyl. monet, aut μέρη
 abundare, aut καὶ abesse.

² Iliad. IX, 22.

³ R. mavult γράφουσι δὲ καὶ.

⁴ Recepi lectionem a W. datam pro vulgata αὐτὸν ἐλάχισα.
 De dictione ipsa Xyl. jam monuit, διοικεῖν ἑαυτὸν τῇ τροφῇ,
 esse cibum digerere etiam apud Aphrodisium, & Aerium ipsum-
 que Galenum. Markl. pro ἐλάχισα voluit τάχισα. Ita qui-
 dem Xyl. vertit: eaque est natura, ut celerrime alimentum di-
 gerat. R. susp. καὶ διώκειν πάντων τάχισα τὴν τροφήν πέφυκε.

⁵ Xyl. ex Aelian. II. 42. legendum esse monuit σώμασι. W.
 id probat. Squir. vulgatam tuetur auctoritate Porphyrii (lib. de
 abstinencia) eadem cum Plut. de accipitre tradentis — γῆν το
 ἐπιμώμενος εἰς τὰς ὀφθαλμούς. Petav. νεκρῶν τάφων.

⁶ Intellige Nilum. Vulgo ἐπὶ τῶν ποταμῶν. Squir. voluit
 τῷ

πιῶν δὲ κλίνει τῆτο πάλιν ᾧ δῆλός ἐστι σεσωσμένος καὶ διαπεφευγώς τὸν κροκόδειλον. ἂν γὰρ ἀρπαδῆ, μένει τὸ πτερόν ὡσπερ ἔση πεπηγός. Πανταχῶ δὲ καὶ ἀνθραπόμορφον Ὀσίριδος ἀγαλμα δεικνύσασιν, ἐξορδιάζον τῶ αἰδοίῳ, διὰ τὸ γόνιμον καὶ τὸ τρώφικον. ἀμπεχόνη δὲ Φλογοειδεῖ σέλλασιν ¹ αὐτῆ τὰς εἰκόνας, ἥλιον σῶμα τῆς τὰγαθῆ δυνάμεως, ὡς ὁρατὸν ἐσίας νοητῆς, ἠγέμενοι. διὸ καὶ καταφρονεῖν ἀξιόν ἐστι τῶν τὴν ἥλιε σφαῖραν Τυφῶνι προσνεμόντων, ᾧ λαμπρόν ἕδαν, ἕδδ σωτηριον, ἕδδ τάξις ², ἕδδ γένεσις, ἕδδ κίνησις μέτρον ἔχουσα καὶ λόγον, ἀλλὰ τὰναντία προσήκει. καὶ αὐχμὸν, ὅς ³ φθείρει πολλὰ τῶν ζώων καὶ βλασανόντων, ἐχ ἥλιε θετέου ἔργον, ἀλλὰ τῶν ἐν γῆ καὶ ἀέρι μὴ κατ' ἄραν κεραυνυμένων πνευμάτων καὶ ὑδάτων, ὅταν ἡ τῆς ἀτάξις καὶ ἀορίστῃ δυνάμεως ἀρχὴ πλημμυλήσασα κατασβέση τὰς ἀναθυμιάσεις.

LII. Ἐν δὲ τοῖς ἱεροῖς ἕμνοις τῆ Ὀσίριδος ἀνακαλῶνται τὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις κρυπτόμενον τῆ ἥλιε, καὶ τῆ τριακάδι τῆ Ἐπιφῆ μηνός, ἐορτάζουσι Ὀφθαλμῶν Ὄρε γενέθλιον, ὅτε σελήνη καὶ ἥλιος ἐπὶ μιᾶς εὐθείας γεγονάσιν, ὡς ἐ μόνου τὴν σελήνην, ἀλλὰ καὶ τὸν ἥλιον ὅμμα τῆ Ὄρε καὶ Φῶς ἠγέμενοι. τῆ δὲ ὀγδόῃ Φθίνον-

τος

τῆ ποταμῆ. Markl. τὸν ποταμόν. Dedi id cum W. ex A. E. Venet. idem reponente.

¹ Vulgo ἀμπεχόνη δὲ Φλογοειδῆς σέλλασα. Pravitatem hujus lectionis quivis facile sentit. Hinc necesse duxi, ut sequar mutationem, Markl. & Squir. probatam, neque multum a vulgata discedentem. Voluit Squir. in seqq. sic legi: ὡς ἥλιον σ. τ. τὰ. δυνάμεως, καὶ ὄραμα ἐ. ν. ἡ. R. ὡς delendum censuit, ut e fine praemissi vocabuli perperam iteratum. Markl. ἥλιον σῶμα (quaerit, an ὄμα?) τ. τὰ. δυνάμεως, Φῶς ὁρατὸν ἐσ. ν. ἡγ. Vocabula nimium ὄμμα & Φῶς paulo post leguntur. W. cum Mez. ἠγέμενοι mutandum censuit in σημαίνει.

² Markl. suscip. ἐ τάξις.

³ Reposui sic e Bontl. & Baxt. correctione cum Squir. Vulgo οἷς φθ. Petav. καὶ αὐχμηρόν.

τος τῷ Φαωφί βακτηρίας ἡλικί γενέθλιον. ¹ ἄγασι μετὰ Φθινοπωρινήν ἰσημερινάν, ἐμφαίνοντες οἶον ὑπερέισματος δεῖσθαι καὶ ῥύσεως, τῷ τε Θερμῷ γινόμενον ² καὶ τῷ Φωτὶ ἐνδεῶν, κλινόμενον καὶ πλάγιον ἀφ' ἡμῶν φερόμενον. ἔτι δὲ τὴν βῆν ὑπὸ τροπὰς χειμερινὰς ἐπ' ἰστικῆς περιτὸν τὸν ναὸν περιφέρεισι ³. καὶ καλεῖται ζήτησις Ὀσίριδος ἢ περιδρομὴ τῷ ἡλικί ⁴, τὸ ὕδωρ χειμῶνος τῆς Θεῆ ποθέσης· τοσαυτάκις δὲ περίεσιν, ὅτι τὴν ἀπὸ τροπῶν χειμερινῶν ἐπὶ τροπὰς θερινὰς πάροδον ἐβδόμῳ μηνὶ συμπεραίνει ⁵. λέγεται δὲ καὶ θῦσαι τῷ ἡλίῳ τετράδι μηνὸς ⁶ ἰσαμένῃ πάντων πρῶτος Ὡρος ὁ Ἴσιδος ⁷, ὡς ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις γενεθλίοις Ὡρε γίγραπται. καὶ μὴν ἡμέρας ἐκάστης τριχῶς ἐπιθυμῶσι τῷ ἡλίῳ, ῥητινήν μὲν ὑπὸ τὰς ἀνατολάς, σμύρναν δὲ μεσηρανεῦντι, τὸ δὲ καλέμενον κῦφι περὶ δυσμάς· ὧν ἕκασον ὄν ἔχει ⁸ λόγον, ὕσερον ἀφηγήσομαι. τὸν δὲ ἥλιον πᾶσι τέτοις προτρέπεσθαι καὶ θεραπεύειν οἴονται. καὶ τί δεῖ πολλὰ τοιαῦτα συνάγειν; εἰσὶ γὰρ οἱ τὸν Ὀσίριν ἀντικρυς ἥλιον

¹ Sic Benti. Markl. Squir. R. corrigendum monuerunt vulgata *γενέσθαι*, ὄν. Eisdem W. est secutus.

² Vulgo post h. v. exhibetur *ἐνδεῶν*, quod deinde suo loco legitur. Delevi id auctoritate Petav. cum Squir. & W.

³ Petav. *ἐπ' ἰστικῆς περιφέρεισι* absque *περὶ τὸν ναόν*.

⁴ W. susp. cum Mez. ἢ *περιδρομὴ τῷ ἡλ.* Squir. sic distinguendūm & legendum censet: ἢ *περιδρομὴ, τῷ ἡλικί τὸ πῦρ χειμῶνος τῆς Θεῆ ποθέσης* — bovem femellam (quae est inter Isis symbola) sub solstitium hybernū septies circa templum ducunt, vocaturque circuitio haec Osiridis indagatio, solis calorem, sive ignem tunc temporis, hieme scil. desiderante Dea. Benti. & Markl. susp. *περιδρομὴ, τῷ Νεῖλα τ. ὕ. &c. &c.*

⁵ Baxt. susp. deesse post haec ἡλιος. Pro *πάροδον* Markl. mavult *περίοδον*.

⁶ Markl. susp. post *μηνὸς* deesse nomen mensis Aegyptiaci, latens forte sub voce *πάντων*.

⁷ Squir. vel addendum censet *ἢ Ὀσίριδος*, vel Ἴσιδος in Ὀσίριδος immutandum.

⁸ Ald. ὧν ἕκασον ὧν ἔχει.

ἥλιον εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι σείριον ὑφ' Ἑλλήνων λέγοντες, εἰ καὶ παρ' Αἰγυπτίοις ἢ πρόθεσις τῆ ἀρθρα τῆ νομα πεπεσῆκεν ἀμφιγνοεῖσθαι· τὴν δ' Ἴσιον ἔχ' ἑτέραν τῆς σελήνης ἀποφαίνοντες, καὶ τῶν ἰ ἀγαλμάτων αὐτῆς τὰ μὲν κερασφόρα τῆ μνηοειδῆς γεγυμένα μιμήματα, τοῖς δὲ μελανόλοιοις ἐμφαίνεσθαι ἑ τὰς κρύψεις καὶ τὰς περισκισμῆς, ἐν οἷς διώκει ποδῶσα τὸν ἥλιον. διὸ καὶ πρὸς τὰ ἐρωτικὰ τὴν σελήνην ἐπικαλεῖνται, καὶ τὴν Ἴσιον Εὐδοξὸς Φησι ἑ βραβεύειν τὰ ἐρωτικά. καὶ τέτοις μὲν ἀμωσγέπως ἑ τῆ πιθανῆ μέτεσι· τῶν δὲ Τυφῶνα ποικύτων τὸν ἥλιον, ἐδ' ἀκείν ἄξιον. ἀλλ' ἡμεῖς αὖθις τὸν αἰνεῖον ἀναλάβωμεν λόγον ἑ.

LIII. Ἡ γὰρ Ἴσις ἐστὶ μὲν τὸ τῆς Φύσεως θῆλυ, καὶ δεκτικὸν ἀπάσης γενέσεως, καθὸ τιθηνὴ καὶ παιδεχῆς ὑπὸ τῆ Πλάτωνος, ὑπὸ δὲ τῶν πολλῶν μυριόνυμος κέκληται, διὰ τὸ πάσας ὑπὸ τῆ λόγῳ τρεπομένη μορφῆς δέχεσθαι καὶ ἰδέας. ἔχει δὲ σύμφυτον ἔρωτα τῆ πρώτῃ καὶ κυριωτάτῃ πάντων, ὃ τὰγαθῶ ταύτου ἐστὶ, κἀκείνο ποθεῖ καὶ διώκει· τὴν δ' ἐκ τῆ κακῆ ἑ Φεύγει καὶ διαφεύγει μοῖραν, ἀμφοῖν μὲν ἑσσα χώρα καὶ ἕλη, ῥέπασα δ' αἰεὶ πρὸς τὸ βέλτιον ἐξ ἑαυτῆς, καὶ

1 Vulgo ἀποφαίνοντες, ἐν καὶ τῶν ἀγ. αὐτῆς, τὰ μὲν δεσ. Markl. praemissis εἰ καὶ — ἀμφιγνοεῖσθαι parentesi inclusis, post ἀποφαίνοντες per colon vult distingui, & pro ἐν καὶ legi ὄσον καὶ. Squir. probat id, licet ipse loco earundem vocum legendum conjecerat εἰ καὶ, cum prioribus jungendum, & a seqq. per comma separandum. R. voluit ἀποφαίνονται ἐκ τῆ καὶ τῶν ἀγ. W. cum Mez. delendam censuit ἐν; Id quod probandum mihi videbatur.

2 Dedi sic Markl. R. & W. jubentibus. Vulgo ἐμφαίνεσθαι.

3 R. monente, Eudoxus id in Γῆς περιόδῳ tradidisse videtur.

4 Dedi sic Markl. & W. jubentibus. Vulgo ἄλλως γέ πως.

5 Petav. ordine inverso λόγον ἀναλάβωμεν.

6 Markl. dari vo'uit absque ἐκ.

καὶ παρέχουσα γεννᾶν ἐκείνω ¹ καὶ κατασπείρειν εἰς ἑαυ-
τὴν ἀπορροίας καὶ ὁμοιότητος, αἷς χαίρει καὶ γέγηθε
κυϊσκομένη καὶ ὑποπιμπλαμένη τῶν γενέσεων. εἰκῶν γάρ
ἔσιν ἐσίας ἐν ὕλῃ ἢ γένεσις ², καὶ μίμημα τῆ ὄντος τὸ
γινόμενον.

LIV. Ὅθεν ἐκ ἄπο τρόπε μυθολογῶσι τὴν Ὀσί-
ριδος ψυχὴν αἰδίου εἶναι καὶ ἄφθαρτον, τὸ δὲ σῶμα
πολλὰκις διασπᾶν καὶ ἀφανίζειν τὸν Τυφῶνα· τὴν δ'
Ἴσιον πλανωμένην καὶ ζητεῖν ³ καὶ συναρμόττειν πάλιν.
τὸ γὰρ ὄν καὶ νοητὸν καὶ ἀγαθόν, Φθορᾶς καὶ μετα-
βολῆς κρείττον ἐσιν· ὡς ⁴ δ' ἀπ' αὐτῆ τὸ αἰδητὸν καὶ
σωματικὸν εἰκόνας ἐκμάττεται, καὶ λόγος, καὶ εἶδη καὶ
ὁμοιότητος ⁵ ἀναλαμβάνει, καθάπερ ἐν κηρῶ σφραγι-
δες ἐκ αἰεὶ διακμένουσιν, ἀλλὰ καταλαμβάνει τὸ ἄτακτον
αὐτὰς καὶ παραχῶδες, ἐνταῦθα ⁶ τῆς ἄνω χάρας ἀπ-
εληλαμένον καὶ μαχόμενον πρὸς τὸν Ὠρον, ὃν ἡ Ἴσις
εἰκόνα τῆ νοητῆ κόσμου αἰδητὸν ὄντα γεννᾷ. διὸ καὶ δι-
κην Φεύγειν λέγεται νοθείας ὑπὸ Τυφῶνος, ὡς ἐκ ἑν
καθάρως, ἐδὲ εἰλικρινῆς, οἷος ὁ πατὴρ λόγος αὐτὸς καθ'
ἑαυτὸν ἀμιγῆς καὶ ἀπαθῆς, ἀλλὰ νενοθευμένος τῇ ὕλῃ
διὰ τὸ σωματικόν. περιγίνεται δὲ καὶ νικᾷ ⁷, τῆ Ἐρ-
μῆ,

1 Sic Baxt. Benti. Markl. vulgatam ἐκεῖνο corrigendam mo-
nuerunt, & dedi cum Squir. & W.

2 Dedi cum articulo, qui vulgo abest, e R. & W. mente.
Markl. & Squir. voluerunt ἢ ἐν ὕλῃ γένεσι.

3 Markl. mavult ἀναζητεῖν.

4 Sic ex W. conjectura dare haud dubitavi, utpote quae
vitium vulgatae ἐσι· τινὰς δ' commodissime corrigit, & inte-
gritatem totius loci optime restituit. Squir. post seq. ἀναλαμ-
βάνου de suo dedit αἷ, quod etiam Markl. inferendum duxit;
Bentl. α, quod minus probandum videtur ob seq. αὐτὰς.

5 Markl. mavult ποιότητος. Pro seq. κηρῶ Petav. καιρῶ.

6 Markl. mavult ἐνταυθοί. R. monet, haud multam re-
ferre, utrum comma ante an post ἐνταῦθα collocetur — *in
hunc humilem terrarum orbem deorsum.*

7 Cum Squir. dedi, quod Xyl. vertit, Markl. & Baxt. con-
jecerunt, & W. probat. Vulgo περιγίνονται δὲ καὶ νικᾷ τῆ Ἐ.

μῆ, τρεῖσι τῷ λόγῳ, μαρτυρῶντος καὶ δεικνύοντος, ὅτι πρὸς τὸ νοητὸν ἢ Φύσιν μετακχηματιζομένη τὸν κόσμον ἀποδίδωσιν. ἡ μὲν γὰρ, ἔτι τῶν Θεῶν ἐν γαστρὶ τῆς Ῥέας ὄντων, ἐξ Ἰσίδος καὶ Ὀσίριδος γενομένη γένεσις Ἀπόλλωνος αἰνίττεται τὸ πρὶν ἐκφανῆ γενέσθαι τὸνδε τὸν κόσμον, καὶ συντελεσθῆναι τῷ λόγῳ ¹ τὴν ἕλην, Φύσει ἐλεγχομένην ἐφ' αὐτῆς ² ἀτελεῖ, τὴν πρῶτην γένεσιν ἐξευεγεῖν. διὸ καὶ Φασὶ τὸν Θεὸν ἐκεῖνον ἀνάπνηρον ὑπὸ σκότῳ γενέσθαι, καὶ πρεσβύτερον Ὠρον καλεῖσθαι. ἢ γὰρ ἦν κόσμος, ἀλλ' εἰδωλόν τι καὶ κόσμος Φάντασμα ³ μέλλοντος.

LV. Ὁ δὲ Ὠρος ἕτος ⁴, αὐτὸς ἐστὶν ὠρισμένος καὶ τέλειος, ἐν ἀνηρηκίῳ τὸν Τυφῶνα παντάπασιν, ἀλλὰ τὸ δρατήριον καὶ ἰχυρὸν αὐτῷ παρηρημένος. ὅθεν ἐν Κοπήῳ τὸ ἄγαλμα τῷ Ὠρῷ λέγουσιν ἐν τῇ ἐτέρᾳ χειρὶ Τυφῶνος αἰδοῖα κατέχειν καὶ τὸν Ἑρμῆν μυθολογῶσιν, ἐξελόντα τῷ Τυφῶνος τὰ νεῦρα, χορδαῖς χρῆσασθαι, διδάσκοντες, ὡς τὸ πᾶν ὁ λόγος διαρμυζόμενος, σύμφωνον ἐξ ἀσυμφάνων μερῶν ἐποίησε, καὶ τὴν Φθαρτικὴν ἐκ ἀπάλεσεν, ἀλλ' ἀνεπλήρωσε ⁵, δύναμιν. ὅθεν ἐκεῖνη μὲν ἀθηνῆς καὶ ἀδρανῆς ἐνταῦθα, Φυρομένη ⁶ καὶ προσπλεκομένη τοῖς παθητικοῖς καὶ μεταβολικοῖς μέλεσι ⁷, σεισμῶν μὲν ἐν γῆ καὶ τρόμων, αὐχμῶν δὲ ἐν

M 2

ἀέρι,

¹ Dedi sic e Markl. correctione, W. probata, pro vulg. τῷ λόγῳ. Squir. inferi voluit ἀπὸ; Semler. ὑπὸ; R. idem vel ἐκ.

² Dedi sic e Markl. correctione, Squir. & W. probata; R. voluit ἐπ' αὐτῇ (seorsim in se) ἕσθαι ἀτελεῖ.

³ R. mavult καὶ Φάντασμα κόσμος μέλλοντος.

⁴ Squir. pro ἕτος dari vult ἕτερος, cum jam sermo non esse possit de Horo seniore, cuius vix fecerat mentionem. W. susp. ὁ δὲ Ὠρ. ὁ νέος. In seqq. Squir. post αὐτὸς inferendum censet μὲν, & δὲ post ἀνηρηκίως. R. quoque hoc δὲ vult addi.

⁵ Baxt. Bentl. Markl. corrigunt ἀνεπλήρωσε. Squir. id recipit.

⁶ Markl. susp. ἀδρανῆς, ἐνταῦθα Φυρομένη.

⁷ Markl. susp. μέρεσι.

ἀέρι ¹, καὶ πνευμάτων ἀτόπων, αὔθις δὲ πρησῆρων καὶ κεραυνῶν δημιουργός ἐστι. Φαρμάττει δὲ καὶ λοιμοῖς ὕδατα καὶ πνεύματα, καὶ μέχρι σελήνης ἀνατρέχει καὶ αναχαιτίζει, συνέχουσα ² καὶ μελαίνουσα πολλὰς τὸ λαμπρὸν, ὡς Αἰγύπτιοι νομίζουσι, καὶ λέγουσιν, ὅτι τῷ Ὁρῶ νῦν μὲν ἐπάταξε, νῦν δ' ἐξελὼν κατέπιεν ὁ Τυφὼν τὸν ὀφθαλμόν, εἶτα τῷ ἡλίῳ πάλιν ἀπέδωκε. πληγὴν μὲν αἰνιτίζομενοι, τὴν κατὰ μῆνα μείωσιν τῆς σελήνης, πῆρωσιν ³ δὲ τὴν ἐκλειψιν, ἣν ὁ ἥλιος ἴσται διαφυγῆσθαι ⁴ τὴν σιάν τῆς γῆς εὐθὺς ἀντιλάμπων.

LVI. Ἡ δὲ κρείττων καὶ θειοτέρα Φύσις ἐκ τριῶν ἐστὶ, τῷ νοητῷ καὶ τῆς ὕλης καὶ τῷ ⁵ ἐκ τέτων, ὃν κόσμον Ἑλλῆνες ὀνομάζουσιν. ὁ μὲν ἔν Πλάτων, τὸ μὲν νοητὸν, καὶ ⁶ ἰδέαν καὶ παράδειγμα καὶ πατέρα, τὴν δὲ ὕλην, καὶ μητέρα καὶ τιθηνήν, ἔδραν τε καὶ χώραν γενέσεως, τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν, ἐγγουον καὶ γένεσιν ὀνομάζουσιν εἴωθεν. Αἰγυπτίους δ' ἂν τις εἰκόσσειε τῶν τριῶνων τὸ κάλλιστον ⁷, μάλιστα τέτῳ τὴν τῷ παντὸς Φύσιν

¹ Sic e Basf. & Xyl. cum W. recepi. R. idem dandum censuit. Vulgo τρόμων καὶ ἀύχμων, καὶ ἐν αἵμα δὲ. Ald. τρόμων ἀύχμων, καὶ ἐν αἵμα. Recepit hoc Squir. commate post τρόμων dato.

² Baxt. Bentl. Markl. corrigendum censent συγχέουσα. Consentunt Squir. & W.

³ Sic corrigendum censuerunt Mez. Bentl. Baxt. Markl. id, quod vulgo legitur πλήρωσιν, dedique cum Squir. & W. qui idem in cod. A. quamvis a secunda manu, notatum reperit.

⁴ Dedi sic cum Squir. e correctione Bentl. & Markl. Vulgo διαφυγῆσαι. W. quidem hoc non vitiosam censet, melius tamen διαφυγῆσθαι. Petav. deinde ἀντί λαμπρῶν.

⁵ Turu. V. Bong. καὶ τῷ.

⁶ Hoc καὶ, nec non id, quod deinde ante μητέρα legitur, R. deleri vult.

⁷ Markl. aliquid deesse censuit, & locum sic supplevit: τῶν τριῶνων τὸ ὀρθογώνιον κάλλιστον ἠγεῖσθαι, μάλιστα — — αἵ καὶ Πλ. Squir. & Bentl. corrigunt τῷ καλλίστῳ. R. susp. Αἰγυπτίους

σιν ὁμοῖντας, ἃ καὶ Πλάτων ἐν τῇ πολιτείᾳ δονεῖ τέ-
 τω¹ προσεχρηῆσθαι, τὸ γαμήλιον διάγραμμα συντάττων.
 ἔχει δ' ἐκεῖνο τὸ τρίγωνον, τριάων τὴν πρὸς ὀρθίαν²,
 καὶ τετάρων τὴν βάσιν, καὶ πέντε τὴν ὑποτείνεσταν ἴσου
 ταῖς περιχεύσαις δυναμένην. εἰκασέον ἔν τὴν μὲν πρὸς
 ὀρθᾶς³ ἄρβενι, τὴν δὲ βάσιν θηλεία, τὴν δὲ ὑποτεί-
 νεσαν ἀμφοῖν ἐγγύω· καὶ τὸν μὲν Ὀσίριν ὡς ἀρχὴν,
 τὴν δὲ Ἴσιν ὡς ὑποδοχὴν, τὸν δὲ Ὡρον ὡς ἀποτέ-
 λημα. τὰ μὲν γὰρ τρία, πρῶτος περιττός ἐσι καὶ τέ-
 λειος· τὰ δὲ τέτταρα, τετράγωνος ἀπὸ πλευρᾶς ἀρτίε
 τῆς δυάδος· τὰ δὲ πέντε, πῆ μὲν τῷ πατρὶ, πῆ δὲ τῇ
 μητρὶ προσέοικεν, ἐκ τριάδος συγκεῖμενα καὶ δυάδος.
 καὶ τὰ πάντα τῶν πέντε γέγονε παρώνυμα, καὶ τὸ
 ἀριθμησάσθαι πεμπάσασθαι λέγασιν. ποιεῖ δὲ τετράγω-
 νον ἢ πεντῆς ἀφ' ἑαυτῆς, ὅσον τῶν γραμμάτων παρ'
 Αἴγυπτοῖσι τὸ πληθὺς ἐσι, καὶ ὅσον ἐνιαυτῶν ἕξῃ χρό-
 νον ὁ Ἄπις⁴. Τὸν μὲν ἔν Ὡρον εἰώθασιν Καίμιν
 προσαγορεύειν, ὅπερ ἐσὶν ὀρίμενον. αἰθρητὸν γὰρ καὶ
 ὀρατὸν ὁ κόσμος. ἢ δ' Ἴσις ἔστιν ὅτε καὶ Μῆθ καὶ πύ-

M 3

λιν

γυπτικῆ δ' ἂν τις εἰκάσαι μιμῆμενον αὐτὸν ὀνομάσαι τὸ ὀρθογώ-
 νιον τῶν τριγώνων τὸ κάλλιστον, existimet aliquis, Platonem
 rectangulum triangulum omnium appellasse pulcherrimum ex
 imitatione Aegyptiorum, qui illi graecisque verum omnium na-
 turam assimilant. W. ita ab auctore scriptum censet: τῷ
 καλλίσῳ μάλιστα ἕτως τ. τ. π. φ. ὁμοῖνται, ὡς καὶ Πλ.

1 Squir. quaerit, annon legendum ταὐτῷ?

2 W. aut delendum censet πρὸς, aut legendum ὀρθᾶς. Markl.
 quaerit, annon scribendum τρία, τέτταρα?

3 Cum paulo ante dixerat, τὴν πρὸς ὀρθίαν, Squir. monet,
 utramque lectionem defendi posse, cum haec ad angulum, illa
 ad lineas, quae angulum conficiant, referatur. R. mavult τὴν
 μὲν πρὸς ὀρθίαν, subaudiendum esse monens ἴθυσιν vel ἴξιν,
 lineam perpendiculararem.

4 Sic e Bas. & Xyl. cum Squir. & W. restitui. Vulgo χρό-
 νον. ὁ ἄπις μὲν ἔν, Ὡ. Pro χρόνον R. maluit ἀριθμόν.

λιν Ἄθουρι καὶ Μεθόερ προσαγορεύεται ¹. σημαίνουσι δὲ τῶ μὲν πρώτῳ τῶν ὀνομάτων, μητέρα· τῶ δὲ δευτέρῳ, οἶνον Ὠρε κόσμιον· (ὡς καὶ Πλάτων χώραν γενέσεως καὶ δεξαμένην) τὸ δὲ τρίτου σύνθετον ἔστιν ἐν τε τῆ πλήρης καὶ τῆ αἰτία ². πλήρης γὰρ ἔστιν ἡ ὕλη τῆ κόσμου, καὶ τῶ ἀγαθῷ καὶ κατὰρῶ καὶ κεκασμημένῳ σύνεστιν.

LVII. Δόξαιε δ' ἂν ἴσως καὶ Ἡσίοδος, τὰ πρῶτα πάντα ³ χάος καὶ γῆν καὶ τάρταρον καὶ ἔρωτα ποῶν, ἐξ ἐτέρας λαμβάνειν ἀρχὰς, ἀλλὰ ταύτας ⁴. εἴ γε δὴ τῶν ὀνομάτων τῆ μὲν Ἴσιδι τὸ τῆς γῆς, τῶ δ' Ὀσίριδι τὸ τῆ ἔρωτος, τῶ δὲ Τυφῶνι τὸ τῆ τάρταρον μεταλαμβάνουτες, ἀποδίδομεν ⁵. τὸ γὰρ χάος δεκεῖ χώραν τινὰ καὶ τόπον τῆ παντὸς ὑποτίθεσθαι. προσκαλεῖται δὲ καὶ τὸν Πλάτωνος ἀμωσγέπως τὰ πράγματα μῦθου, ὃν Σαυκράτης ἐν συμπερίῳ περὶ τῆς τῆ ἔρωτος γενέσεως διήλθε, τὴν πενίαν λέγων τέκνων δεσμένην τῶ πόρῳ καθεύδοντι παρακληθῆναι, καὶ κυάσασαν ἐξ αὐτῆ τεκεῖν τὸν ἔρωτα, φύσει μικρὸν ⁶ ὄντα καὶ παντοδαπὸν,
ἄτε

¹ Sic cum W. e Basf. & Xyl. restitui. Vulgo προσαγορεύουσι. Markl. legendum censuit aut τὴν δὲ Ἴσιν — προσαγορεύουσι, aut ἡ δὲ Ἴσ. — προσαγορεύεται.

² R. sup. ἀρτία, quod si admittatur, πλήρης accipi posse monet pro περισσω. Markl. & Squir. τῆ ἀγαθῆ recipiendum censent, ob sequens τῶ ἀγαθῷ. W. τῆ αἰτία sanum esse monet e Jablonsk. animadversione Panth. Aeg. P. I. p. 224. & P. II. p. 123. & τῶ ἀγαθῷ mutari vult in τῶ αἰτίῳ.

³ Baxt. Bentl. Squir. malunt πάντων.

⁴ Dedi ταύτας de meo pro vulg. ταύτας. In seq. e W. mente & Xyl. versione inserui εἰ. Vulgo nimirum legitur ἀλλὰ ταύτας γε δὴ. B.ntl. ante ὀνομάτων poni voluit εἰ. Pro praemisso λαμβάνειν Markl. maluit ὑπολαμβάνειν.

⁵ Vulgo ὡς ἀποδίδομεν. Delevi ὡς, ut prorsus otiosum, e W. mente. R. voluit pro eo dari πως, quomodo.

⁶ Necessè duxi, ut amplectar correctionem, quam Voss. Mez. & Bentl. debemus, & W. probavit, recipiendo μικρὸν pro vulg. μακρὸν. Jam Xyl. de hac voce dubitavit, & vertit varium & ad

ἄτε δὴ πατρὸς μὲν ἀγαθῆ καὶ σοφῆ καὶ πᾶσιν αὐτάρ-
 κης, μητρὸς δ' ἀμηχάνης καὶ ἀπόρη, καὶ δι' ἔνδειαν αἰεὶ
 γλιχομένης ἐτέρας, καὶ περὶ ἕτερον λιπαρῆσης, γεγεν-
 νημένον. ὁ γὰρ πόρος ἔχ' ἕτερός ἐστιν τῶ πρώτῃ ἐρα-
 σῆ¹ καὶ ἐφετῆ καὶ τελείῃ καὶ αὐτάρκεις. πένταν δὲ
 τὴν ὕλην προσεῖπεν, ἐνδεῶ μὲν ἔσαν αὐτὴν κατ' ἑαυτὴν
 τῆ ἀγαθῆ, πληραμένην δὲ ὑπ' αὐτῆ, καὶ ποθῆσαν αἰεὶ
 καὶ μεταλαμβάνουσαν. ὁ δὲ γινόμενος ἐκ τρίτων κόσμος
 καὶ Ὀρος², ἐκ ἀίδιος, ἐδ' ἀπαθῆς, ἐδ' ἀφθαρτος,
 ἀλλ' ἀειγενῆς ὢν, μηχανᾶται ταῖς τῶν παθῶν³ μεταβο-
 λαῖς καὶ περιόδοις αἰεὶ νέος καὶ μηδέποτε φθαρσόμε-
 νος διχμένειν⁴.

LVIII. Χρησέον δὲ τοῖς μύθοις, ἔχ' ὡς λόγοις πᾶμ-
 παν ἔστιν⁵, ἀλλὰ τὸ πρόσφορον ἐκάστω τὸ⁶ κατὰ τὴν
 ὁμοιότητα λαμβάνοντας. ἔταν ἔν ὕλην λέγωμεν, ἐ δεῖ
 πρὸς ἐνίων Φιλοσόφων δόξας ἀποφερομένους ἀψυχόν τι
 σῶμα καὶ ἀποιοῦν ἀργόν τε καὶ ἀπρακτικόν ἐξ ἑαυτῆ δια-
 νοεῖσθαι. καὶ γὰρ ἔλαιον ὕλην μύρῃ καλῶμεν, καὶ χρυ-
 σὸν ἀγάλατος, ἐκ ὄντα πάσης ἔρημα ποιότητος⁷. αὐ-

M 4

τὴν

ad omnia sese vertentem. R. susp. ἀβληχρὸν, debilem, aut
 ἀμικρὸν; Markl. μικρὸν.

1 Markl. scribendum monuit ἔρατῆ, ab ἔρατὸς, amabilis.
 At valet quoque ἔρατὸς in eodem sensu. Vide Hesych. in vo-
 ce ἔρατᾶ.

2 Squir. maluit κόσμος, ὅς κατ' Ἔρωσ. R. tuetur vulgatum,
 cum mundus & ὄρος idem esse dicatur in superioribus, & utrum-
 que a munditie & venustate specie sit dictum.

3 Markl. quærit, num τῶν παθητῶν, vel τῶν παθητικῶν?

4 Markl. susp. διαμένειν δοκεῖν.

5 R. monente, ἔστιν h. l. positum est pro ἀληθῶς ἔστιν, aut
 ἀληθέστιν.

6 Hoc τὸ W. vult deleri. R. mavult τῶ, ut idem sit, at-
 que ἐκ τῆ — id quod unicuique rei præfenti ob aliquam si-
 militudinem conveniens est.

7 Sic cum Squir. & W. dedi ex correctione Xyl. Benti. Baxt.
 Markl. Vulgo ὁμοιότητος.

τὴν τε τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν τῷ ἀνθρώπῳ, ὡς ὕλην ἐπισήμης καὶ ἀρετῆς τῷ λόγῳ κοσμεῖν καὶ βυθμί-
ζειν παρέχμεν. τὸν τε νῦν ἔνιοι τόπον εἰδῶν ¹ ἀπεφῆ-
ναντο, καὶ τῶν νοητῶν οἷον ἐκμαγεῖον. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ
σπέρμα τῆς γυναικὸς, ἢ δύνάμιν, ἐδ' ἀρχὴν, ὕλην δὲ
καὶ τροφὴν γενέσεως εἶναι ὀξυζέσιν. ὧν ἐχομένης χρῆ
καὶ τὴν θεὸν ταύτην ἔγω διανοεῖσθαι τῷ πρώτῳ θεῷ με-
ταλαγχάνουσαν αἰεὶ καὶ συνῆσαν ἔρωτι τῶν περὶ ἐκείνον
αγαθῶν καὶ καλῶν, ἢ χ' ὑπειαντίαν ². ἀλλ' ὡσπερ ἄν-
δρα νόμιμον καὶ δίκαιον ἔρῃν ἐν δικαιοσύνῃ ³, καὶ γυ-
ναῖκα χρῆσθην ἔχουσαν ἄνδρα καὶ συνῆσαν, ὅμως ποθεῖν
λέγομεν. ἔτι αἰεὶ ⁴ γλιχραμένην ἐκείνη, καὶ περὶ ἐκεί-
νον παρῆσαν ⁵ καὶ ἀναπιμπλαμένην τοῖς κυριωτάτοις
μέρεσιν καὶ καθαρωτάτοις.

LIX. Ὅπως δὲ ὁ Τυφῶν παρεμπίπτει τῶν ἐσχά-
των, ⁶ ἀπλήμενος, ἐνταῦθα δοκῆσαν ἐπισκυθραπάζειν καὶ
πειθεῖν λεγομένην, καὶ ⁷ λείψανα ἄτρεκα καὶ σπαράγματα
τῷ Ὀσίριδος ἀναζητεῖν καὶ σολίζειν, ὑπεδεχομένην
τὰ φθειρόμενα καὶ ἀποκρύπτουσαν, ὡσπερ ἀναφαίνει πάλ-
ιν τὰ γινόμενα ⁸, καὶ ἀνίστην ἐξ ἑαυτῆς. οἱ μὲν γὰρ
ἐν

¹ Squir. mavult *ideōn*.

² R. *supr.* ὑπειαντιῶσαν. W. autem ὑπανείσαν, quae non
remittit amorem.

³ Squir. *judice*, voces ἄνδρα νόμιμον — δικαιοσύνη otiosa
prorsus sunt & delenda, & quasi scholion adnotatoris cujusdam
ad γυναῖκα χρῆσθην. Markl. praesertim notat, voces ἐν δικαιο-
σύνῃ monachum sapere. Consentit W. & corrigit γυναῖκός ἢ
συζῆ. R. tuctur vulgatam.

⁴ Markl. mavult ἔτι αἰεὶ ταύτην αἰεὶ.

⁵ Markl. Squir. R. W. *supr.* λιπαρῆσαν, quod supra adfuit
in re prorsus simili.

⁶ Squir. docente, τὰ ἔχματα sunt praecipuae terrarum or-
bis partes, quatenus ad caetera τῷ Παντός membra, quae su-
periora quasi reputentur, opponantur.

⁷ Markl. *judice*, hoc καὶ bene potest omitti.

⁸ Squir. *supr.* ἄπερ ἀναφαίνει πάλιν ἀναγινόμενα, quae scil.
nasceu-

ἐν ἔρανω καὶ ἄστροις λόγοι καὶ εἶδη καὶ ἀπὸ ῥῶαί τῶ
 θεῶ μένκτι, τὰ δὲ τοῖς παθητικοῖς διεσπαρμένα¹, γῆ
 καὶ θαλάττῃ καὶ φυγαῖς καὶ ζωαῖς, διαλεγόμενα² καὶ
 φθειρόμενα καὶ θυπτόμενα, πολλαῖς³ αὐτοῖς ἐκλάμπει
 καὶ ἀναφαίνεται ταῖς γενέσεσι. διὸ τὸν Τυφῶνα τῆ
 Νέφθυϊ συνοικεῖν φησὶν ὁ μῦθος⁴, τὸν δὲ Ὀσίριν κρύ-
 φα συγγενέθει. τὰ γὰρ ἕχρατα μέρη τῆς ἕλης, ἃ
 Νέφθυ καὶ Τελευτήν καλεῖσιν, ἡ φθαρτικὴ μάλισα
 κατέχει δύναις. ἡ δὲ γόνιμος καὶ σωτήριος ἀθενὲς
 σπέρμα καὶ ἀμαυρὸν εἰς ταῦτα διαδίδωσιν, ἀπολλύμε-
 νον⁵ ὑπὸ τῶ Τυφῶνος, πλὴν ἔσεν ἡ Ἴσις ὑπολαμβά-
 νουσα, σώζει καὶ τρέφει καὶ συνίστησι.

LX. Καθόλα δ' ἀμείνων ἔτος⁶ ἐστίν, ὥσπερ καὶ
 Πλάτων ὑπονοεῖ καὶ Ἀριστοτέλης. κινεῖται δὲ τῆς φύ-
 σεως τὸ μὲν γόνιμον καὶ σωτήριον ἐπ' αὐτὸν, καὶ πρὸς

M 5

τὸ
nascencia rursus edat. Markl. voluit *ἕως περ, donec*, item
 ἀναγιγόμενα.

1 W. mavolt ἐνδισπαρμένα.

2 Xyl. *ισπρ.* διαφλεγόμενα; Markl. διαλλαττόμενα; Baxt.
 διαλυόμενα, quod Squir. & W. probant. R. idem praeferen-
 dum censet, si vulgata mutanda esset. Hanc autem inetur &
 explicat — *quae deceruntur, deleguntur, seorsim quaeque*
diversis in locis deponuntur — addens, posse quoque cogita-
 ri de διαφερόμενα.

3 ante hanc vocem vulgo legitur καὶ, quod delevi jubenti-
 bus Markl. Squir. R. W.

4 Petav. ὁ μῦθος φησὶ.

5 Sic dedi e Benil. correctione, consensu Squir. R. & W.
 probata, ut redeat ad σπέρμα. Vulgo ἀπολλυμένη In seq.
 Petav. ὑπὸ Τυφῶνος absque τῶ.

6 Vitiosa haec esse, facile patet. Squir. *ισπρ.* Ὀσρος pro
 ἔτος, & deinde ἀπ' αὐτῶ pro ἐπ' αὐτῶ. R. ἀμείνων ἔτος
 ἐστίν, scil. διανοεῖσθαι — aut potius καθόλα δ' ὁ γεννῶν ἔτος
 ἐστίν, scil. Osiris. W. totum locum sic corrigendum censet: καθό-
 λα δὲ ἀμείνων, ἔτος ὥσπερ καὶ Πλάτων ὑπονοεῖ καὶ Ἀριστοτέ-
 λης· κινεῖσθαι τῆς φύσεως τὸ μὲν γόνιμον καὶ σωτήριον ἐπὶ τὸ
 ὄν καὶ πρὸς τὸ εἶναι· τὸ δὲ ἀν. κ. φθ. ἀπ' αὐτῶ καὶ πρὸς
 τὸ μὴ εἶναι.

τὸ εἶναι, τὸ δ' ἀναιρετικὸν καὶ Φθαρτικὸν, ὑπ' αὐτῶ, καὶ πρὸς τὸ μὴ εἶναι. διὸ τὸ μὲν Ἴσιον καλεῖται, παρὰ τὸ ἴεσθαι μετ' ἐπισήμης καὶ Φέρεσθαι, κίνησιν ἔσαν ἐμψυχον καὶ Φρόνιμον. ἔ γάρ ἐσι τῆνομα βαρβαρικὸν, ἀλλ' ὡσπερ τοῖς θεοῖς πᾶσιν ἀπὸ εὐεῖν γραμμάτων Ἰ τῶ θεατῆ καὶ τῶ θεόντος ἐσὶν ὄνομα κοινὸν, ἔτω τὴν θεὸν ταύτην ἀπὸ τῆς ἐπισήμης ἅμα καὶ τῆς κινήσεως, Ἴσιον μὲν ἡμεῖς, Ἴσιον² δ' Αἰγύπτιοι καλεῖται. ἔτω δὲ καὶ Πλάτων Φησὶ τὴν ὄσιαν δηλᾶν³ τὰς παλαιὰς, Ἴσιον καλεῖντας· ἔτω καὶ τὴν νόησιν καὶ τὴν Φρόνησιν, ὡς τῶ Φερᾶν καὶ κίνησιν ἔσαν, ἰεμένε καὶ Φερομένε, καὶ τὸ συνίεναι⁴ καὶ τὰγαθὸν ὅλως, καὶ ἀρετὴν ἐπὶ τοῖς βέεσι καὶ θέεσι⁵ θέσθαι· καθάπερ αὖ πάλιν τοῖς ἀντιφωνήσιν ὀνόμασι λοιδορεῖσθαι τὸ κακὸν⁶ τὸ τὴν φύσιν ἐμποδίζον καὶ συνδέεν καὶ ἴχον καὶ κωλύον ἴεσθαι καὶ ἰέναι

1 Markl. & Squir. volunt ῥημάτων, cum γράμμα vocem nequaquam significet. W. id probat. R. tuetur vulgatam, cum e vocabulis θεατῆς & θεών duae tantum primae literae serventur ad vocab. θεός formandum.

2 In vocabulo Ἴσιον exarando aliam Graecos, aliam Aegyptios, rationem fuisse secutos, hoc e loco colligitur: non tamen patet, quae illa fuerit diversitas. R.

3 Ald & Bas. δηλᾶντος. Xyl. correxit δηλᾶν. Extant haec apud Platonē. Cratyl. Vol. VIII, ed. Bipont. pag. 266. Squir. inde vult restitui ἔσιαν & ἔσιαν pro ὄσιαν & Ἴσιαν.

4 Plat. Crat. l. c. p. 288. 295. Sumfi inde, Squir. probante, τὸ συνίεναι loco vulg. τῶ συνίεναι.

5 Vulgo εὐροῖσι καὶ θεῖσι. Posterius correxi cum W. Prius vitiosum esse, quivis facile concedit. Sumendum ergo censui ex Platone ipso, quod rationi textus convenit, Squir. & Bentl. probantibus. R. susp. εὐροῖσι, praefert tamen βέεσι.

6 Vulgo mendose τῶν κατὰ. Markl. voluit λοιδορεῖσθαι, τὸ κατὰ τὴν φύσιν ἐμποδ. Squir. τὸ καὶ τὴν φύσιν ἐμποδ. R. aut τῶν κατὰ delendum censuit, aut cum τὰς πάλαι, vel τὰς παλαιὰς permutandum, aut cum νενομικένας, statuisse. Quod nunc exhibetur, e W. mente dedi, & Platonis ipsius auctoritate nititur.

ιέναι κακίαν, ἀπορίαν, δειλίαν, ἀνίαν προσαγορευόντων ¹.

LXI. Ὁ Ὅσιρις ἐν τῷ ὅσις καὶ ἱερῶ τένωμα μιγμένον ἔχθηκε· κοινὸς γάρ ἐσι τῶν ἐν ἑρανῶ καὶ τῶν ἐν ἕδα λόγος· ἴων τὰ μὲν ἱερὰ, τὰ δὲ ὄσια τοῖς παλαιοῖς ² ἦν προσαγορεύειν. ὁ δ' ἀναφαίναν τὰ ἑράνια καὶ τῶν ἄνω Φερομένων Ἄναβις λόγος ³, ἐσι δὲ, ὅτε καὶ Ἑρμάνεβις ὀνομάζεται, τὸ μὲν, ὡς τοῖς ἄνω, τὸ δὲ, ὡς τοῖς κάτω προσήκον ⁴. διὸ καὶ Θύεσι αὐτῶ τὸν μὲν λευκὸν ἀλεκτρυόνα, τὸν δὲ ⁵ κροκίαν, τὰ μὲν εἰλικρινῆ καὶ Φανά, τὰ δὲ μικρὰ καὶ ποικίλα νομίζοντες. ἔδει δὲ θουμάζειν τῶν ὀνομάτων τὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀνάπλασιν. καὶ γὰρ ἄλλα μυρία τοῖς μεθισκαμένοις ἐκ τῆς Ἑλλάδος συνεκπεσόντα, μέχρι νῦν παραμένει καὶ ξενιτεύει παρ' ἑτέροις, ἴων ἕνια τὴν ποιητικὴν ἀνακχλεμένην διαβάλλουσιν ὡς βαρβαρίζουσαν οἱ γλάτωτας τὰ τοιαῦτα ⁶ προσαγορεύοντες. ἐν δὲ ταῖς Ἑρμῆ λεγομέναις βίβλοις ἰσορῶσι γεγράφεσσι περὶ τῶν ἱερῶν ὀνομάτων, ὅτι τὴν μὲν ἐπὶ τῆς τῆ ἡλίας περιφορᾶς τεταγμέ-

¹ R. voluit προσαγορεύοντας, cum pendeat a superiori Φησι δηλῶν τὰς παλαιὰς: me iudice, praeter necessitatem.

² Deesse post παλαιοῖς ἕθος, aut ἐνέθει, aut νόμιμον, Markl. & R. conjiciunt. W. legit τοῖς πάλαι ἕθος ἦν.

³ Squir. mavult τῶν ἄ. Φ. λόγος, ἔστιν ὅτε Ἄναβις, ἔστι δὲ ὅτε καὶ Ἑρμ. ὀνομ. qui coelestia ostendit, superiorum quasi ratio, est quando Anubis, est quando etiam Hermanubis nominatur. R. mere vult transponi λόγος Ἄναβις.

⁴ Venet. προσήκων.

⁵ Markl. corrigit haec & sequentia sic: Θύεσι αὐτῶ μὲν λευκὸν — τῶ δὲ κροκίαν· τῶ μὲν εἰλικρινῆ καὶ Φανά, τῶ δὲ μικρὰ καὶ ποικίλα προσήκων νομίζοντες. R. legi vult aut τὸ μὲν & τὸ δὲ, modo album, modo croceum gallum, aut νῶν μὲν & νῦν δὲ, eodem sensu, & deinde susp. τῶ μὲν τὰ εἰλικρινῆ καὶ Φανά, τῶ δὲ τὰ μικρὰ καὶ ποικίλα δηλῶσαι νομίζοντες.

⁶ Dedi sic e Xyl. Mez. Salmas. correctione, Squir. probata. Vulgo τὰς τοιαύτας.

ταγμένην δύναμιν, Ὄρρον ¹, Ἑλληνας δ' Ἀπόλλωνα καλῶσι τὴν δ' ἐπὶ τῷ πνεύματος, οἱ μὲν Ὀσίριν, οἱ δὲ Σάραπιν ², οἱ δὲ, Σωθί, Αἰγυπλίσι. σημαίνει δὲ ³ κύησιν, ἢ τὸ κύειν. διὸ καὶ παρατροπῆς γενομένης τῷ ὀνόματι, Ἑλλησι κῶν κέκληται τὸ ἄσρον, ὅπερ ἴδιον τῆς Ἰσιδος νομίζουσιν. ἤκιστα μὲν ἔν δεῖ Φιλοτιμεῖσθαι περὶ τῶν ὀνομάτων, ἔ μὴν ἀλλὰ μᾶλλον ὑΦειμην ⁴ τῷ Σαράπιδος Αἰγυπλίσι, ἢ τῷ Ὀσίριδος· ἐκεῖνο μὲν (ἔν ⁵) ξενικόν, τῆτο δὲ Ἑλληνικόν, ἄμφω δὲ ἐνός θεῶ καὶ μίξ δυνάμεως ἠγόμενος.

LXII. Ἔοικε δὲ τέτοις καὶ τὰ Αἰγύπτια. τὴν μὲν γὰρ Ἴσιν πολλακίς τῷ τῆς Ἀθηνῶς ὀνόματι ⁶ καλῶσι, Φράζοντι τοιαῦτον λόγον, ἦλθον ἀπ' ἐμαυτῆς· ὅπερ ἐστὶν αὐτοκινήτη Φορῆς δηλωτικόν· ὁ δὲ Τυφῶν (ὡς περ εἴρη-

¹ Squir. legendum censet Ὄρρον μὲν Αἰγύπτιοι, Ἑλλ. δ. — praeter necessitatem, W. judice.

² Petav. σατράπην.

³ abest δὲ ab Ald. & Bas.

⁴ Cum Squir. & W. secutus sum Markl. & Bentl. correctionem. Vulgo ὑΦειμένην. Baxt. cum Xyl. voluit ὑΦειμην.

⁵ Vocem ἔν, quam cum Markl. delendam cenfeo, uncis inclusi.

⁶ Xyl. haec manca censuit, quae restituere non valeat. Squir. aliud sentit, & iusta explicatione & distinctione omnem rem expediti posse arbitratur, hoc modo: ipsa nomina, quae revera Aegyptia sunt, nostrae notioni, nostrisque definitionibus ex Graeca lingua petitis, quam maxime sunt affinia; uti videre est in Isidis nomine, quod ego a Graecia primum petitum fuisse contendo: Dea enim haec, lingua gentis vernacula Athene appellatur, quae quidem vox eandem prorsus notionem exhibet, atque Isis secundum graecam nostram explicationem: uti enim haec ἀπὸ τῆ Ἰέδας μετὰ ἐπισήμης, dicitur, ita Athene significat ἦλθον ἀπ' ἐμαυτῆς, ὅπερ ε. αὐ. φ. δ. Semler. haec ipsa sic corrigit ὃν ἦλθον εἰπὼν περὶ αὐτῆς — der eben das anzeigt, was ich jetzt von ihr gemeldet habe, nemlich eine ihr selbst eigene Bewegung und Thätigkeit. W. judice Plutarcho non opus fuit, nomen diserte ponere, quod Xyl. excidisse putavit. Νηθῶ voluisse videtur Jablonskio Panth. Aeg. P. I. p. 76.

εἴρηται) Σήθ, καὶ Βέβων, καὶ Σμὺ ὀνομάζεται, βλαῖόν τινα καὶ κωλυτικὴν ἐπίχρουν, ὑπεναντίωσιν, ἢ ἀναστροφὴν, ἐμφαίνειν βελομένων τῶν ὀνομάτων. ἔτι τὴν σιδηρεῖτιν λίθον, ὀσέον Ὠρκ, Τυφῶνιος δὲ τὸν σίδηρον, ὡς ἰσορεῖ Μανεθῶς ¹, καλᾷσιν. ὥσπερ γὰρ ὁ σίδηρος πολλάνικος μὲν ἐλκομένῳ καὶ ἐπομένῳ πρὸς τὸν λίθον ὁμοίως ἐστὶ, πολλάνικος δ' ἀποσρέφεται καὶ ἀποκρέεται πρὸς τὴν ἀντίον, ἕτως ἢ σωτήριος καὶ ἀγαθὴ καὶ λόγον ἔχουσα τῶν κόσμων κινήσει ἐπισρέφεται τε καὶ προσάγεται καὶ μαλακωτέραν ² ποιεῖ, πείθουσα τὴν σκληρὰν ἐπεινήν καὶ τυφῶνιον ³, εἴτ' αὐτῆς ἀναχεθεῖσα εἰς ἑαυτὴν ⁴ ἀνέσρεψε καὶ κατέδυσεν εἰς τὴν ἀπορίαν ⁵. ἔτι Φησὶ περὶ τῶν Διὸς ὁ Εὐδόξος μυθολογεῖν Αἰγυπτίως, ὡς τῶν σελῶν συμπεφυκότων αὐτῶ μὴ δυνάμενος βαδίζειν, ὑπ' αἰσχύνης ἐρημιά ⁶ διέτριβεν· ἢ δὲ Ἴσις διατεμῶσα καὶ διασήσασα τὰ μέρη ταῦτα τῶν σώματος, ἀρτίποδα τὴν πορείαν παρέχεν· αἰνίττεται δὲ καὶ διὰ τούτων ὁ μῦθος, ὅτι κατ' ἑαυτὸν ὁ τῶν θεῶν νῦς καὶ λόγος, ἐν τῷ ἀόρατῳ καὶ ἀφανεῖ βεβηκώς, εἰς γένεσιν ὑπὸ κινήσεως προήλθεν.

LXIII. Ἐμφαίνει καὶ ⁷ τὸ σείσθαι, ὅτι σείεσθαι δεῖ τὰ ὄντα καὶ μηδέποτε παύεσθαι Φορᾶς, ἀλλὰ οἶον
 ἐξ-

1 Dedi hoc nomen, quale supra cap. IX. occurrit scriptum cum Squir. Vulgo Μάνεθος.

2 Dedi sic e R. e W. mente. Vulgo μαλακώτερον.

3 Markl. scribi voluit σκληρὰν & τυφῶνιον. Squir. consentit. W. tuetur vocem σκληρὰν. R. voluit καὶ τυφῶνιον ἀπήγειον, nisi malis τυφῶνιον legere, idque τῶν τυφῶνιον interpretari.

4 Dedi sic e Markl. & Squir. mente. Vulgo ἀναχεθεῖσα εἰς ἑαυτὴν. R. probavit ἀναχεθεῖσα, aut voluit ἀναχεθεῖσα, aut ἀνεθεῖσα, aut ἀναχεθεῖσα. W. mavult συναχεθεῖσα εἰς ἑαυτὴν.

5 R. susp. ἀπειρίαν, aut ἀπειρίαν, aut ἀπολασίαν, aut ἀπειρίαν. W. mavult ἀπειρίαν, *infinitivum*. Hoc Xyl. vertendo exprimit.

6 W. susp. ἐν ἐρημίᾳ.

7 R. mavult ἐμφαίνει δὲ καὶ.

ἐξεγείρεσθαι καὶ κλονεῖσθαι καταδαρδάνοντα καὶ μαραινόμενα. τὸν γὰρ Τυφῶνα Φασὶ τοῖς σεισμοῖς ἀποτρέπειν καὶ ἀποκρέεσθαι, δηλοῦντες, ὅτι τῆς Φθορᾶς συνδέεσθαι καὶ ἰσάσης, αὐτῶς ἀναλύει τὴν Φύσιν καὶ ἀνίστησι διὰ τῆς κινήσεως ἢ γένεσις. τῶ δὲ σεισμῷ περιφερῶς ἀνωθεν ὄντος, ἢ ἀψίς¹ περιέχει τὰ σειόμενα τέτταρα. καὶ γὰρ ἡ γεννωμένη² καὶ Φθειρομένη μοῖρα τῶ κόσμῳ περιέχεται μὲν ὑπὸ τῆς σεληνιακῆς σφαίρας, κινεῖται δ' ἐν αὐτῇ πάντα καὶ μεταβάλλεται διὰ τῶν τετάρων στοιχείων, πυρὸς, καὶ γῆς, καὶ ὕδατος, καὶ ἀέρος. τῇ δ' ἀψίδι τῶ σεισμῷ κατὰ κορυφὴν ἐντορεύουσιν αἰθέρον ἀνθρώπων πρόσωπον ἔχοντα· κάτω δὲ ὑπὸ τὰ σειόμενα, πῆ μὲν Ἴσιδος, πῆ δὲ Νέφθουος πρόσωπον, αἰνιγόμενοι τοῖς μὲν προσώποις γένεσιν καὶ τελευτῇ, (αὐταὶ γὰρ εἰσι τῶν στοιχείων μεταβολαὶ καὶ κινήσεις) τῷ δ' αἰθέρω τὴν σελήνην, διὰ τὸ ποικίλον καὶ νυκτεργόν καὶ γόνιμον τῶ θηρία. λέγεται γὰρ ἐν τήλει, εἶτα δύο καὶ τρία καὶ τέσσαρα καὶ πέντε· καὶ καθ' ἐν ἕτῳς ἄχρι τῶν ἐπὶ προστίθῃσιν, ὡς' ὁκ'ὼ καὶ εἴησι τὰ πάντα τήλει, ὅσα καὶ τῆς σελήνης Φῶτά ἐσιν. τῆτο μὲν ἐν ἕτῳς μιθωδέερον· αἱ δ' ἐν τοῖς ὄμμασιν αὐτῶ κῶραι πληρῶσαι μὲν καὶ πλατύνεσθαι δοῦσιν ἐν πανσελήνω, λεπλύνεσθαι δὲ καὶ μαραυγεῖν ἐν ταῖς μειώσεσι³ τῶ ἄστρῳ. τῷ δ' ἀνθρωπομόρφῳ τῶ αἰθέρω τὸ νοερόν καὶ λογικόν ἐμφαίνεται τῶν περὶ τὴν σελήνην μεταβολῶν.

LXIV. Συνελόντι δ' εἰπεῖν, ἕτε ὕδωρ, ἕτε ἥλιον, ἕτε γῆν, ἕτε ἄρανον, Ὁσίριν, ἢ Ἴσιν, ὁρθῶς ἔχει νομίζειν, ἕτε πῦρ Τυφῶνα πάλιν, ἕτ' αὐχμὸν, ἐδὲ θάλατταν, καὶ ἀπλῶς ὅσον ἐσὶν ἐν τέτοις ἄμετρον καὶ ἄτα-

¹ W. sum secutus, sic dantem e Pol. & Leonic. pro vulg. ἢ ὄψις. Squir. ἢ ἄψις e Baxt. Bentl. Markl. correctione.

² Sic cum Squir. & W. restitui ex Ald. Bas. Xyl. adfessionibus A. & E. pro vulg. γενωμένη.

³ Petav. μαραυγεῖν καὶ μειώσεσι.

ἀτακτον ὑπερβολαῖς, ἢ ἐνδείαις, Τυφῶνι προσνέμον-
τες ¹, τὸ δὲ κενοσημένον καὶ ἀγαθὸν καὶ ἀφελίμον,
ὡς Ἴσιδος μὲν ἔργον, εἰκόνα δὲ καὶ μίμημα καὶ λόγον
Ἵσιρίδος, σεβόμενοι καὶ τιμῶντες, ἐν αὐτῷ ἀμαρτάνοιμεν,
ἀλλὰ καὶ τὸν Εὐδοξον ἀπιστᾶντα παύσομεν, καὶ διαπο-
ρῶντα, πῶς ἔτε Δημητρι τῆς τῶν ἐρωτικῶν ἐπιμελείας
μέτεσιν, ἀλλὰ Ἴσιδι τὸν τε Διόνυσον ἔ τὸν ² Νεϊ-
λον αὖξειν, ἔτε τῶν τεθνηκίτων ἄρχειν δυνάμενον ³. ἐνί
γὰρ λόγῳ κινῶ τὰς θεὰς τέτας περὶ πᾶσαν ἀγαθῆ
μοῖραν ἠγάμεθα ⁴ τετάχθαι. καὶ πᾶν, ὅσον ἔεσι τῇ
Φύσει, καλὸν καὶ ἀγαθὸν, διὰ τέτας ὑπάρχειν, τὸν
μὲν, διδόντα τὰς ἀρχὰς, τὴν δὲ, ὑποδεχομένην καὶ
διανέμεσαν ⁵.

LXV. Οὕτω δὲ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ Φορτιμοῖς
ἐπιχειρήσομεν, εἴτε ταῖς κατ' ἄραν μεταβολαῖς τῆ πε-
ριέχοντος, εἴτε ⁶ ταῖς καρπῶν γενέσεσι καὶ σποραῖς καὶ
ἀρότοις ⁷ χαίρεισι, τὰ περὶ τὰς θεὰς τέτας συνοικειῶν-
τες, καὶ λέγοντες, θάκπειθαι μὲν τὸν Ἵσιριν, ὅτε κρύ-
πτε-

¹ Petav. statim post προσνέμ. addit ἐν αὐτῷ ἀμαρτάνοιμεν, ut sequentia ab eo abesse videantur.

² Mez. pro ἔ τὸν corrigit ἔτε N. probabiliter, W. iudice.

³ Squir. post hæc verba deesse aliquid est suspicatus scilicet ἀλλ' Ἵσιριν, ut haberet quippe Bacchus, cui conferretur; praetulit tamen Markl. correctionem διανοόμενον pro δυνάμενον substituentis — scilicet παύσομεν τὸν Εὐδοξον διανοόμενον. R. voluit οἰόμενον.

⁴ R. sup. aut ἐπὶ πάσῃ ἀγαθῇ μοίρᾳ ἠγάμ. tet. aut περὶ πᾶσαν ἀγαθῆ μοῖραν ποιεῖν (vel στέφειθαι) ἠγ. tet. aut minimo motu ἐπὶ pro περὶ.

⁵ Sic Squir. & R. vulgatam διαμένεσαν, quae certe h. l. nil valet, corrigendam monuerunt, & dedi, W. probante. Paulo ante Petav. ὁ μὲν pro τὸν μὲν.

⁶ Markl. h. l. & seq. legi potest observat οἱ τε.

⁷ Sic cum Squir. & W. dedi e Petav. adfentientibus A. E. Flor. Vulgo ἀρότοις.

πλεται τῇ γῆ¹ σπειρόμενος ὁ καρπὸς, αὔθις δ' ἀναβιᾶθαι καὶ ἀναφαίνεσθαι, ὅτε βλασήσεως ἀρχή². διὸ καὶ λέγεσθαι, τὴν Ἴσιον αἰθυμένην, ὅτι κύβει, περιάψασθαι Φυλακῆριν, ἐκτὴ μηνὸς ἰσαμένη Φαωφί· τίηθεσθαι δὲ τὸν Ἀρπυκράτην περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἀτελῆ καὶ νεαρὸν ἐν τοῖς³ προαιθῆσι καὶ προβλασάνεσι. διὸ καὶ Φακῶν αὐτῷ Φουμένων ἀπαρχὰς ἐπιφέρουσι⁴, τὰς δὲ λοχείας ἡμέρας ἐορτάζειν μετὰ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν. ταῦτα γὰρ ἀκόντες αγαπᾶσι, καὶ πιτεύουσιν, αὐτόθεν ἐκ τῶν προχείρων καὶ συνήθων τὸ πιθανὸν ἔλκοντες.

LXVI. Καὶ δεῖνὸν ἐδὲν ἂν πρῶτον μὲν ἡμῖν τὰς θεὰς Φυλάτῳσι κοινὰς, καὶ μὴ ποιῶσιν Αἴγυπτίων ἰδίαις, μηδὲ Νεῖλον, ἣν τε Νεῖλος ἄρδει μόνην χώραν τοῖς ὀνόμασι τέτοις καταλαμβάνοντες, μηδὲ ἔλη, μηδὲ λωτὰς, μὴ Θεοποιῶν⁵ λέγοντες, ἀποστραῶσι μεγάλων θεῶν τὰς ἄλλας ἀνθρώπων, οἷς Νεῖλος μὲν ἐν ἔσιν, ἐδὲ Βῆτος, ἐδὲ Μῆμφις. Ἴσιον δὲ καὶ τὰς περὶ αὐτὴν θεὰς ἔχουσι καὶ γινώσκουσιν ἅπαντες⁶, ἐνὶ μὲν ἂ παλαι τοῖς παρ' Αἴγυπτίων ὀνόμασι καλεῖν μεμαθηκότες, ἐνάσθαι δὲ τὴν δύναμιν ἐξαρχῆς ἐπιστάμενοι καὶ τιμῶντες. δευτέρου⁷, ὃ μείζον ἐσιν, ὅπως σφόδρα προσέξουσι καὶ Φοβήσιν-

¹ Dedi sic cum Squir. e correctione Benti. Baxt. Markl. Vulgo τῆς γῆς. Petav. κρύψεσθαι pro κρύπτεσθαι.

² R. mavult ἀρχεῖ, incipit.

³ Markl. & Squir. inferi volunt ὡς post νεαρὸν.

⁴ R. legi vult aut προσφέρεισι aut ἀποφέρεισι

⁵ Xyl. vertit: dum Nili Aegyptique nomine, ac paludum, Lotum, & deorum effectiorem de his solis intelligunt, quibus ea omnia sunt tributa. Squir. omittit μηδὲ ante λωτὰς. R. supr. ἔλη, ἢ λωτὰς, μηδὲ Αἰθιοπίαν λέγοντες. Seml. μηδὲ ὅποια ἂν — oder irgend etwas derglei hen. Kaltw. idem amplectitur. W. μηδὲ πῶαν corrigendum censet.

⁶ Ut sententia prodeat expeditior, W. mavult ἅπαντας scil. Deos legi, & ἔχουσι καὶ γινώσκουσι pro daivis sumi, referendis ad αἰς. At sic quoque sequentia corrigi necesse esset.

⁷ Squir. inferit δὲ cum Markl. ut respondeat supra dictis ἂν πρῶτον μὲν.

βήσονται, μὴ λάθωσιν εἰς πνεύματα, καὶ βεύματα, καὶ σπόρες, καὶ ἀρότες ¹, καὶ πάθη γῆς καὶ μεταβολὰς ὠρῶν διαγράφοντες ² τὰ θεῖα καὶ διαλύοντες. ὥσπερ οἱ Διόνυσον τὸν οἶνον, Ἡφαισον δὲ τὴν φλόγα ³. Φερσεφόνην δὲ Φησί πε Κλείνθης τὸ διὰ τῶν καρπῶν Φερόμενον καὶ Φονεύομενον πνεῦμα. ποιητῆς δὲ τις ἐπὶ τῶν περιζόντων.

Τῆμος ὄτ' αἰζήροι Δημήτερα κωλοτομεῦσιν ⁴. εἰδὲν γὰρ ἔτοι ⁵ διαφέρεισι τῶν ἰσῖα καὶ κάλως καὶ ἄγκυραν ἠγεμένων κυβερνήτην, καὶ νήματα καὶ κρόκας, ὑφάντην, καὶ σπονδεῖον ⁶, ἢ μελίκρατον, ἢ πῖσανην, ἰατρόν. ἀλλὰ δεινὰς ⁷ καὶ ἄτεκας ἐμποιοῖσι δόξας, ἀναιδητοῖς καὶ ἀψύχοις καὶ φθειρομέναις ⁸ ἀναγκαίως ὑπ' ἀνθρώπων δεομένων καὶ χρωμένων φύσεσι καὶ πράγμασιν ονόματα θεῶν ἐπιφέρουτες. ταῦτα μὲν γὰρ αὐτὰ νοῆσαι θεοὺς ἐκ ἔσιν.

LXVII. Οὐ γὰρ ἄνευ ⁹ εἰδ' ἄψυχον εἰδὲ ¹⁰ ἀνθρώποις ὁ θεὸς ὑποχείριον. ἀπὸ τέτων δὲ τὰς χρωμένους

1 Dedi sic, Xyl. ita legi jubente, cum Squir. & W. ex Petav. A. E. Vulgo ἀρότες.

2 Sic e Petav. recepi cum W. adficientibus A. E. Venet. Xyl. Mez. Vulgo διαγράφοντες. Pro ὠρῶν Markl. quaerit, num ἄερων?

3 Squir. post haec desiderat καλῶντες, aut quid hujusmodi.

4 Xyl. adnotat: „in lib. de Homero citatur ex Ipso, & ibi est βωλοτομεῖσι, & pro ὄτ' legitur ἄρ'. & profecto nimis affectatum est κωλοτομεῖν: quanquam ad institutum quadret optime.“

5 Recepi sic cum Squir e Bas. & Xyl. pro vulgata τέτων; item dedi κάλως cum eodem, Xyl. ita legi jubente.

6 R. mavult σπογγίον.

7 R. mavult ἄμα δὲ δεινὰς.

8 Xyl. scribi vult φθειρομένοις.

9 Sic dedi e R. & W. conjectura. Vulgo εἰ γὰρ ἄν εἰδ' ἄψ.

10 Vulgo deest h. l. εἰδὲ. Inferendum id monuerunt Bentl. Squir. w.

- θ μένεσ αὐτοῖσ ¹ καὶ δωρεμένεσ ἡμῖν, καὶ παρέχοντασ ἀέννασ καὶ διαρκῆ, θεὸσ ἐνομίσαμεν, ἔχ' ἑτέρουσ παρ' ἑτέροισ, ἐδὲ βαρβάρουσ καὶ Ἑλληνασ, ἐδὲ ἰοτικουσ καὶ βορείουσ· ἀλλ' ὡσπερ ἥλιοσ καὶ σελήνη καὶ ἔρανοσ καὶ γῆ καὶ θάλασσα κοινὰ πᾶσιν, ὀνομάζεται δ' ἄλλωσ ὑπ' ἄλλων, ἔτωσ ἐνὸσ λόγου τῶ ταῦτα κοσμῆντοσ καὶ μίξουσ προνοίασ ἐπιτροπεύσθησ, καὶ δυνάμεων ὑπεργῶν ἐπὶ πάντασ ² τεταγμένων, ἕτεραι παρ' ἑτέροισ κατὰ νόμουσ γυγόνασι τιμαὶ καὶ προσηγορίαι καὶ συμβόλοισ χρῶνται, καθιερωμένοισ, οἱ μὲν ἀμυδροῖσ ³, οἱ δὲ τρανωτέροισ, ἐπὶ τὰ θεῖα τὴν νόησιν ὀδηγῶντεσ ἐκ ἀκινδύνωσ. ἐνιοι γὰρ ἀποσφαλέντεσ ⁴ παντάπασιν εἰσ δεισδαιμονίαν ὤλιθον· οἱ δὲ Φεύγοντεσ ὡσπερ ἔλοσ ⁵ τὴν δεισδαιμονίαν, ἔλαθον αὐθισ ὡσπερ εἰσ κρημνὸν ἐμπέσόντεσ τὴν ἀθεότητα.

LXVIII. Διὸ δεῖ μάλινα πρὸσ ταῦτα λόγον ⁶ ἐκ Φιλοσοφίασ μυσαγωγὸν ἀναλαβόντασ, ὁσίωσ ἐπαινοεῖσθαι τῶν ⁷ λεγομένων καὶ δρωμένων ἕκασον· ἵνα μὴ, καθάπερ Θεόδωροσ εἶπε, τὸσ λόγουσ αὐτῶ τῆ δεξιᾷ προτείνοντοσ, ἐνίασ τῆ ἀριστερᾷ δέχεσθαι τῶν ἀκρωμένων, ἕιωσ ἡμεῖσ,

¹ Markl. haec sic corrigenda censuit τὰσ δ' χρωμένεσ αὐτοῖσ; Bentl. ἐκ αὐτῶσ χρωμένεσ αὐτοῖσ; Squir. τὰσ ποιούμενεσ αὐτὰ; W. τὰσ χαρζομένεσ αὐτὰ. R. vulgatam probam existimat, & accipit pro illis, quibus cum ejusmodi rebus quiescuntque confortium est — χρῆται οἷω Bacchus, qui vinum invenit & hominibus largitur; Ceres frugibus, & sic porro.

² Squir. cum Ma kl. mavult ἐπὶ πάντα.

³ Sic cum Salmal. legendum censuerunt R & W. & dedl. Vulgo καθιερώμενοι, μὲν ἀμυδροῖσ. Markl. quoque & Squir. voluerunt inferi οἱ ante μὲν obsequens οἱ δὲ. Pro οἱ δὲ Petav. ἀδδ.

⁴ ante hanc vocem Markl. deesse suspicatur τῆσ εὐσεβείασ.

⁵ Ald. Bas. ὡσπερ ἔδοσ. Hinc Xyl. susp. ἔδος, sicut fieri solet, aut ἔδα, ut pat etat; aut denique ἔλοσ, quod Steph. recepit.

⁶ Ald. & Bas. πρὸσ ταυτόλογον. Xyl. legit πρὸσ τῆτο λόγον.

⁷ R. susp. διανοεῖσθαι πρὸσ τῶν δεσ.

ἡμεῖς, & καλῶς οἱ νόμοι περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς ἐορ-
 τὰς ἔταξαν, ἐτέρως ¹ ὑπολαμβάνοντες, ἐξαμάρτωμεν.
 ὅτι γὰρ ἐπὶ τὸν λόγον ἀνοισέον ² ἅπαντα, καὶ παρ'
 αὐτῶν ἐκείνων ἐπὶ λαβεῖν ³. τῇ μὲν γὰρ ἐνάτῃ ἐπὶ δέ-
 κα τῷ πρώτῃ μηνὸς ἐορτάζοντες τῷ Ἑρμῇ, μέλι καὶ
 σῦκον ἐδίδοσαν, ἐπιλέγοντες, Γλυκὸν ἢ ἀλήθεια. τὸ δὲ
 τῆς Ἰσιδος Φυλακῆριον, ὃ περιάπτεται μυθολογεῖσιν
 αὐτήν, ἐξηρμηνεύεται, Φωνὴ ἀληθείας. τὸν δὲ Ἄρπο-
 κράτην ἔτε θεὸν ⁴ ἀτελῆ καὶ νήπιον, ἔτε χεδροπῶν
 τινὰ νομισέον, ἀλλὰ τῷ περὶ θεῶν ἐν ἀνθρώποις λόγῃ
 νεαρῷ καὶ ἀτελεῖ καὶ ἀδιαρθρῶτα προσάτην καὶ σωφρο-
 νιστήν. διὸ τῷ σώματι τὸν δάκτυλον ἔχει προσκείμενον
 ἐχεμυθίας καὶ σιωπῆς σύμβολον. ἐν δὲ τῷ Μεσορῇ
 μηνὶ τῶν χεδροπῶν ἐπιφέροντες ⁵ λέγασιν, Γλῶσσα τύ-
 χη, γλῶσσα δαίμων. τῶν δ' ἐν Αἰγύπτῳ φυτῶν μά-
 λιστα τῇ θεῷ ⁶ καθιερωθῆαι λέγουσι τὴν περσέαν, ὅτι
 καρδία μὲν ὁ καρπὸς αὐτῆς, γλώττῃ δὲ τὸ φύλλον ἔοι-
 κεν. ἐδὲν γὰρ, ὡν ἀνθρώπος ἔχειν πέφυκε, θειότερον
 λόγῃ

N 2

¹ Sic cum Squir. & w. recepi ex Bas. Xyl. E. Mez. Vulgo ἐτέρως. Pro ὑπολαμβ. Markl. fusp. ἀπολαμβάνοντες.

² Haud dubitavi, in his w. sequi, ita dantem ex Exempl. Turn. & var. left. in margine Venet. codicis. Vulgo περὶ τὸν λόγον ἀνοισέον. Markl. fusp. κατὰ τ. λ. ἀ. Squir, ὅτι μὲν γὰρ παρὰ τ. λ. R. voluit κατὰ aut πρὸς. Mez. περὶ τῶν λόγων ἀνοισέον.

³ Markl. fusp. μαθεῖν.

⁴ Sic ex Ald. Bas. Xyl. adfentiente E. recepi cum Squir. & w. Vulgo θεῶν. Codex deinde, cujus nomen reticetur, χεδροπῶν τινὰ, quod praestare videtur Squirio. Idem pro νήπιον reponendum suspicatur νεαρὸν, quod statim sequitur, & jam supra de Harpocrate dicitur. Petav. deinde περὶ θεὸν pro περὶ θεῶν.

⁵ R. mavult ἀποφέροντες. Petav. deinde λέγουσι, τὴν Περσέαν Γλῶσσα τύχη.

⁶ Cuper. Harpocrat. p. 21. legi vult τῷ Θεῷ. Petav. τῇ Θεῷ καθιερωσῶν.

λόγῳ καὶ μάλις αὖτε περὶ θεῶν, ἐδὲ μείζονα ἰσοπῆν ἔχει πρὸς εὐδαιμονίαν. διὸ τῶ μὲν εἰς τὸ χρησθήριον ἐταῦθα κατιόντι παρεγγυᾶμεν ², ὅσια φρονεῖν, εὐφροσύνη ³ λέγειν. οἱ δὲ πολλοὶ γελοῖα δρᾶσιν ἐν ταῖς πομπαῖς καὶ ταῖς ἑορταῖς, εὐφροσύνην προκηρύττοντες, εἴτα περὶ τῶν θεῶν αὐτῶν τὰ δυσφροσύνητα καὶ λέγοντες καὶ διανοόμενοι ⁴.

LXIX. Πῶς ἐν χρησέῳ ἐστὶ ταῖς στυφρωπαῖς καὶ ἀγέλασι καὶ πενθίμοις θυσίαις, εἰ μήτε παραλιπεῖν τὰ νενομισμένα καλῶς ἔχει, μήτε φύρειν τὰς περὶ θεῶν δόξας, καὶ συνταράττειν ὑποψίαις ἀτόποις; καὶ παρ' Ἑλλήσιν ⁵ ὅμοια πολλὰ γίνεται περὶ τὸν αὐτὸν ὁμοῦ χρόνον, οἷς Αἰγύπτιοι δρᾶσιν ἐν τοῖς ἰσίοις ⁶. καὶ γὰρ Ἀθήνησι νησεύσιν αἱ γυναῖκες ἐν θεσμοφορίαις χαμαὶ καθήμεναι. καὶ Βοιωτοὶ τὰ τῆς Ἀχαιῆς μέγαρον ⁷ κινῶσιν, ἐπαχθῆ τὴν ἑορτὴν ἐκείνην ὀνομάζοντες, ὡς διὰ

¹ Markl. fufp. ἐδ' ὁ μείζονα.

² Sic e Petav. dedi, quod W. ex E. & Venet. recepit. Vulgo παρεγγυᾶμα. Xyl. voluit παρεγγυῶν; Bentl. Squir. R. παρεγγυῶνται — hortantur scilicet & mandant sacerdotes, qui oraculo praesunt.

³ Dedi sic cum Squir. & W. e correctione Mez. Bentl. Markl. Vulgo εὐφροσύνη.

⁴ Petav. λέγοντες διανοόμενοι absque καὶ.

⁵ Markl. fufp. καίτοι παρ' Ἑλλ. Squir. καὶ γὰρ π. Ἑ.

⁶ R. fufp. ἐν τοῖς Ὀσιείοις.

⁷ Ἀχαιῶν, Hesychio teste, Epitheton Cereris ἀπὸ τῆς περὶ τὴν κόρην ἄχης, ὅπερ ἐποιεῖτο ἀναζητῆσα αὐτήν. *Megara Cereris mouete* Squir. ita interpretatur — *Boeotos*, dum trifles ritus Cereri perfecerint, parva quaedam *fina* circumtulisse, quae Achaeae Cereris dicta essent. Sem'er. leg. fufp. τὰ τῆς Ἀχαιῆς *Μεγάρον* ἄχης; Spanhem. ad Callim. Cer. 12. corrigiτ *Μεγαλάρτια κινῶσιν*; Toup. Append. ad Theocrit. p. 44. *μέγαρον οἰκῶσιν*. W. notat, unum E. a vulgato aliud habere, idque a prima manu, *κινῶσι*, quod forte sit *pulvere adspersione*: correctorem autem *κινῶσι* reposuisse.

διὰ τὴν τῆς κόρης κάθοδον ¹ ἐν ἄξει τῆς Δήμητρος ἕσης. ἔσι δὲ ὁ μὴν ἕτος περὶ πλειάδα σπόριμος, ὃν Ἄθῦρ Αἰγύπιοι, Πυανεψιῶνα δ' Ἀθηναῖοι, Βοιωτοὶ δὲ Δαμάτριον καλεῖσι ². τὲς δὲ πρὸς ἐσπέραν οἰκῆντας ἰσορεῖ Θεόπομπος ἡγεῖσθαι καὶ καλεῖν, τὸν μὲν χειμῶνα Κρόνον, τὸ δὲ θερος, Ἀφροδίτην, τὸ δ' ἔαρ, Περσεφόνην. ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ἀφροδίτης γεννᾶσθαι πάντα. Φρύγες δὲ τὸν θεὸν οἰόμενοι χειμῶνος καθεύδειν, θερος δ' ἐγρηγορέναι, τοτὲ μὲν κατευνασμέες, τοτὲ δ' ἀνεγέρσεις βακχεύουτες αὐτῷ τελεῖσι. Παφλαγόνες δὲ καταδεῖσθαι καὶ ³ καθεῖργνυσθαι χειμῶνος, ἦρος δὲ κινεῖσθαι καὶ ἀναλύεσθαι φάσκουσι.

LXX. Καὶ δίδωσιν ὁ καιρὸς ⁴ ὑπόνοιαν ἐπὶ τῶν καρπῶν τῇ ἀποκρύψει γενέσθαι ⁵ τὸν σκυθρωπασμὸν, ἕς οἱ παλαιοὶ θεὸς μὲν ἐκ ἐνόμιζον, ἀλλὰ δῶρα θεῶν ἀναγκαῖα καὶ μεγάλα ⁶ πρὸς τὸ μὴ ζῆν ἀγρίως καὶ θηριωδῶς. καθ' ἣν δὴ ⁷ ὤραν τὲς μὲν ἀπὸ δένδρων ἐύρων ἀφανιζομένες παντάπασιν καὶ ἀπολείποντας, τὲς δὲ ⁸ καὶ αὐτοὶ κατασπείραντες ἔτι γλίχρως καὶ ἀπόρως, διαμῶμενοι ταῖς χερσὶ τὴν γῆν καὶ περιστέλλοντες

N 3

αὐ-

¹ R. non probat κάθοδον, *reditum*; Eo iudice, sententia flagitat ἀρπαγὴν.

² Quae nunc sequuntur usque ad φάσκουσι Squirio inconcinne dicta & ad aliud argumentum pertinentia videntur, quare ea vel amovenda prorsus vel saltem inter uncōs includenda censet.

³ abest hoc καὶ a Petav.

⁴ Petav. δίδωσιν ὁ θεός.

⁵ Recepi cum Squir. γενέσθαι e Petav. Dedit idem W. accedentibus A. E. Flor. Pol. Jannot. Vulgo γεννᾶσθαι.

⁶ Vox haec Markl. & Squir. est suspensa. R. hoc ordine legi vult δῶρα θεῶν μεγάλα καὶ ἀναγκαῖα πρὸς —.

⁷ Dedi sic e mente Markl. Squir. W. Vulgo καθ' ἣν δὴ. In seq. R. legi vult ἀπὸ τῶν δένδρων.

⁸ Dedi sic e W. mente. Vulgo ἕς δὲ. Squir. pro κατασπείραντες legi voluit κατέσπειραν.

αὐτοῖς, ἐπ' ἀδήλω τῷ πάλιν ¹ ἐκλελεῖσθαι καὶ συντέλειαν
 ἔχειν ἀποθέμενοι, πολλὰ θάπτισιν ὅμοια καὶ πενθῆσιν
 ἔπραττον. εἶτα ὥσπερ ἡμεῖς τὸν ἀνέμενον βιβλία Πλά-
 ταιος, ἀνεῖσθαι Φαμέν Πλάτωνα, καὶ Μένανδρον ὑπο-
 κρίνεσθαι τὸν ² τὰ Μενάνδρου ποιήματα ὑποτιθέμενον ³,
 ἕτως ἐκεῖνοι τοῖς τῶν θεῶν ὀνόμασι τὰ τῶν θεῶν δῶρα
 καὶ ποιήματα καλεῖν ἢ ἐφείδοντο, τιμῶντες ὑπὸ χρείας
 καὶ σεμνύοντες. οἱ δὲ ὕπερον, ἀπαιδευτῶς δαχόμενοι
 καὶ ἀμυθῶς ἀνασρέφοντες ἐπὶ τὰς θεὰς τὰ πάθη τῶν
 καρπῶν, καὶ τὰς παρσίας τῶν ἀναγκαίων καὶ ⁴ ἀπο-
 κρύψεις, θεῶν γενέσεις καὶ Φθοράς ἐ προσαγορεύοντες
 μόνον, ἀλλὰ καὶ νομίζοντες, ἀτόπων καὶ παρανόμων
 καὶ τεταραγμένων δοξῶν αὐτὰς ⁵ ἐνέπλησαν, καίτοι τῶ
 παραλόγῳ τὴν ἀτοπίαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχοντες. Ὁ μὲν
 ἐν ⁶ Ξενοφάνησ ὁ Κολοφώνιος ἠξίωσε τὰς Αἰγυπτιῶν, εἰ
 θεὰς νομίζουσι, μὴ θρηγεῖν, εἰ δὲ θρηγεῖσι, θεὰς μὴ νο-
 μίζουσι. ἄλλως δὲ ⁷ γελοῖον ἅμα θρηγεῖντας εὐχεσθαι, τὰς
 καρ-

¹ Markl. fusp. τῷ πάλιν; Squir. τὴν γῆν. καὶ σπέρματα αὐ-
 τοῖς, ἐπ' ἀδήλω τῷ πάλιν —.

² Dedi sic, R. probante, e Bas. cum W. Vulgo Μένανδρον
 τὸν ὑποκρίνοσθαι τὰ θεα.

³ W. mavult διατιθέμενον.

⁴ Abest hoc καὶ a Frft. Squir. & R. Id restitit ex edd.
 prioribus. Dari etiam id voluit Squir. In Bas. deest τὰς ante
 παρσίας.

⁵ Sola Frft. quam R. sequitur, αὐτὰς. Correxī e rell.

⁶ Vulgo legitur ἔχοντες. ἢ μόνον Ξεν. ὁ Κολοφώνιος, ἢ ἐξῆς
 οἱ τ. Αἰγ. Squir. desideravit verbum ὑπέμνησαν post ἔχοντες,
 deletis ἢ μόνον, & ἢ ἐξῆς οἱ mutandum censuit in καὶ οἱ ἐξῆς;
 aut si ἢ μόνον retinendum foret, sic legi posse monuit ἔχοντες ἢ
 μόνον ὑπέμνησαν ἂν. R. post seq. θρηγεῖν deesse censuit ἐκ-
 λευον. Sa-maf. ἢ ἐξῆς correxit ὡς ἀξιοῖ. Correctio, quam W.
 proponit, mihi multis nominibus probanda videbatur. Eam
 recepi.

⁷ Vulgo ἄλλ' ὅτι. Squir. fusp. ἄλλ' ἔτι. W. legendum
 proposuit aut ἄλλοι δὲ ἐγέλων, aut ἄλλως δὲ γελ. Posterius
 dedi, R. deinde cum Frft. θρηγεῖντας. Restitui θρηγεῖντας.

καρπῆς πάλιν ἀναφαίνειν καὶ τελειῶν ἑαυτὸς ¹, ὅπως πάλιν ἀναλίσκωνται καὶ θρηνῶνται.

LXXI. Τὸ δ' ἐν ἔστι τοιῶτον, ἀλλὰ θρηνῶσι μὲν τὰς καρπῆς, εὐχονται δὲ τοῖς αἰτίοις καὶ δοτῆρσι θεοῖς, ἐτέρως πάλιν νέεσ ποιεῖν καὶ ἀναφύειν ἀντὶ τῶν ἀπολλυμένων. ὅθεν ἄριστα λέγεται παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, τὸ τὰς μὴ μανθάνοντας ὀρθῶς ἀκίεειν ὀνομάτων, καθὼς χρῆσθαι καὶ τοῖς πράγμασιν· ὡσπερ Ἑλλήνων, οἱ τὰ χαλκῶ καὶ τὰ γραπτῶ καὶ λίθινα μὴ μαθόντες μηδ' ἐπιιδέοντες ἀγάλματα καὶ τιμὰς θεῶν, ἀλλὰ θεὸς καλεῖν, εἶτα τολμῶντες λέγειν, ὅτι τὴν Ἀθηναῖν Λαχάρης ἐξέδυσσε, τὸν δ' Ἀπόλλωνα χρυσοῦς βοσρύχης ἔχοντα Διονύσιος ἀπέκειρεν, ὃ δὲ Ζεὺς ὁ Καπετώλιος περὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἐνεπρήθη καὶ διεφθάρη, λανθάνουσιν ² ἐφελκόμενοι καὶ παραδεχόμενοι δόξας πονηρὰς ἐπομένους τοῖς ὀνόμασιν. τῆτο δ' ἐχ ἤκιστα πεπόνθασιν Αἰγυπῆσιοι περὶ τὰ τιμώμενα τῶν ζώων. Ἑλλήνες μὲν γὰρ ἐν γε τέτοις λέγουσιν ὀρθῶς καὶ νομίζουσιν, ἱερὸν Ἀφροδίτης ζῶον εἶναι τὴν περισερᾶν, καὶ τὸν δράκοντα τῆς Ἀθηναῖς, καὶ τὸν κόρακα τῆς Ἀπόλλωνος, καὶ τὸν κύωνα τῆς Ἀρτέμιδος, ὡς Εὐριπίδης.

¹ Ἐκίτης ἀγαλμα Φασφόρος κύων ἔση ³.

Αἰγυπῆσιων δὲ οἱ πολλοὶ θεραπεύοντες αὐτὰ τὰ ζῶα.

N 4

καὶ

¹ Squir sum fecutus, sic dantem de suo pro vulg. ἑαυτοῖς. Probat correctionem W.

² Sic ex mente Baxt. Bentl. Markl. Squir. dedi. Vulgo διεφθάρη· μανθάνουσιν ἔν. R. quoque monuit, deleto ἔν, & puncto cum commate permutato, legendum λανθάνουσιν ἑαυτοῖς ἐφελκόμενοι. W. corrigi vult λανθάνουσιν ὁμᾶ.

³ R. sic dedit, haud dubie Xyl. fecutus. Recepit idem, Saïmaf. & Markl. correctione probatum, Squir. & W. Vulgo κύων ἔσει. In suppl. var. lect. Frst. collector adnotat, legendum videri κύων ἔσιν. Xyl. insuper monet, ἀγαλμα non esse proprie simulacrum, sed quod habetur in deliciis, jocale barbaris, quo quis se oblectat. Semler. tuetur ἔσει, nec probat Xylandri interpretationem vocis ἀγαλμα.

καὶ περιέποντες ὡς θεὸς, ἔ γέλωτος μόνον, ἐδὲ χλευασμῶ, κα-απεπλήκασι τὰς ἱερουργίας· ἀλλὰ τῆτο ¹ τῆς ἀβελτηρίας ἐλάχισόν ἐσι κακόν· δόξα δ' ἐμφύεται δεινῆ, τὰς μὲν ἀθηνεῖς καὶ ἀκάκως εἰς ἄκρατον ὑπερείκασα ² τὴν δεισιδαιμονίαν, τοῖς δὲ δριμυτέροις καὶ θρασυτέροις εἰς ἀθέως ἐμπίπλῃσα ³ καὶ θηριώδεις λογισμῶς· ἧ καὶ περὶ τέτων τὰ εἰκότα διελθεῖν ἔκ ἀνάρμοσόν ἐσι.

LXXII. Τὸ μὲν γὰρ εἰς ταῦτα τὰ ζῶα τὸς θεος τὸν Τυφῶνα ⁴ δείσαντας μεταβαλεῖν, οἷον ἀποκρῦπλοντας ἑαυτὸς σώμασι βρωῶν καὶ κυνῶν καὶ ἱεράκιων, πᾶσαν ὑπερπέπεικε ⁵ τερατείαν καὶ μυθολογίαν· καὶ τὰ ταῖς ψυχαῖς τῶν θανόντων ὅσαι διαμένουσιν, εἰς ταῦτα μόνα ⁶ γίνεσθαι τὴν παλιγγενεσίαν, ὁμοίως ἄπισον. τῶν δὲ βελομένων πολιτικὴν τινα λέγειν αἰτίαν, οἱ μὲν Ὀσίριν ἐν τῇ μεγάλῃ σρατιᾷ Φασίν εἰς μέρη ποτὰ διανεύμαντα τὴν δύναμιν, (λόχως καὶ τάξεις Ἑλληνικῶς ⁷ καλῶ-

¹ R. manvlt τῆτο μὲν τῆς. Squir. locum sic vult refingi ἔ γέλωτος μὲν μόνον — ἱερουργίας (τῆτο γὰρ — κακόν) ἀλλὰ δόξα δὲ ἐμφ.

² Hand dubitavi, sic dare ex R. & W. mente — *deji- cients, subruens* — pro vulg. ὑπερείκασα. Baxt. voluit ἐπερε- εἶδασα.

³ Salmaf. correxerat τὰς δὲ δριμυτέρας καὶ θρασυτέρας εἰς ἀθέως ἐρέπλῃσα. Markl. quaerit, utrum recte usurpetur ἐμπίπλῃσα transitive, pro ἐμπέπλῃσεν ποιῶσα? Cum deinde Baf. (nec non Ald.) exhibeat ἧ καὶ, Xyl. monet, interrogative haec esse legenda, aut potius ἧ legendum, particulam, ut vocant, illati- vam.

⁴ Petav. θεὸς εἰς τὸν Τυφ.

⁵ Squir. suscp. ὑπερβέβηκε.

⁶ abest μόνα a Petav.

⁷ Cum Squir. secutus sum Xylandrum, dando Ἑλληνικῶς pro vulg. Ἑλληνικῶς, parenthesisque haec includendo. Salmaf. Ἑλληνικῶς aut Ἑλληνες conjecerat. Markl. Ἑλληνες; R. ἀ λό- χαι; Sic quoque W. ἀ λόχαι κ. τ. Ἑλληνες καλῶσιν.

καλῶσιν) ἐπίσημα δῶναι ζωόμορφα ¹ πᾶσιν, ὧν ἕκασον τῶν ² γένει τῶν συννεμηθέντων ἱερὸν γενέσθαι καὶ τίμιον. αἱ δὲ τὰς ὑπερον βασιλεῖς, ἐκπλήξεως ἕνεκα τῶν πολεμίων, ἐν ταῖς μάχαις ἐπιφαίνεσθαι θηρίων χρυσῶς προτομᾶς καὶ ἀργυρᾶς περιτιθεμένας. ἄλλοι δὲ ³ τῶν δειῶν τινα καὶ πανέργων βασιλέων ἰσορῶσι, τὰς Αἰγυπλίους καταμαθόντα τῇ μὲν φύσει κᾶφες, καὶ πρὸς μεταβλήην καὶ νεωτερισμὸν ὀξύρροπος ὄντας, ἄμαχον δὲ καὶ δυσκἀδεκτὸν ὑπὸ πλήθους δύναντι ἐν τῷ συμφρονεῖν ⁴ καὶ κοινοπραγεῖν ἔχοντας, αἰδίων αὐτοῖς ἐγκυατασπείραι ⁵, δεῖξαντα δεισιδαιμονίαν, διαφορᾶς ἀπαύσε πρόφασιν. τῶν γὰρ θηρίων, ἃ προσέταξεν ἄλλοις ἄλλα τιμᾶν καὶ σέβεσθαι, δυσμενῶς καὶ παλεμικῶς ἀλλήλοις προσφερομένων, καὶ τροφὴν ἑτέραν ἑτέρων προσίεσθαι πεφυκότων ⁶, ἀμύνοντες ⁷ αἰεὶ τοῖς οἰκείοις ἕκασοι, καὶ χαλε-

N 5

πῶς

¹ Vulgo ante ζωόμορφα fuit καὶ, quod deleui ex mente Markl. Squir. & R.

² Secutus sum Salmaf. & Markl. correctionem. Vulgo ὧν ἕκασον γένει. Squir. pro ὧν voluit ὄ; R. γένει τὸ συννεμηθέν; W. ὧν ἕκασον τῶ γενετῶ συννεμηθέντι. Bas. συννεμηθέντων, quod Xyl. corrigendum monnit; Petav. συννεμηθέντων.

³ Pcfst haec vulgo extat τῶν δὲ. Deleui id ex mente Mez. R. & W. ut iteratam e frequentibus.

⁴ Dedi sic e Markl. correctione, W. probata. Vulgo συμφρονεῖν.

⁵ Secutus sum in his corrigendis R. conjecturam, Mez. & W. consensu firmatam. Vulgo αὐτοῖς ἐν κατασπορᾷ δεῖξαντα δεισιδαιμονίαν δ. α. π. — *sparsisse inter ipsos aeternae discordiae argumentum docenda superstitione.* Markl. & Squir. δεῖξαν pro δεῖξαντα voluerunt. Uterque etiam de voce αἰδίων dubitat.

⁶ Sic Bentl. Salmaf. & Squir. legendum monnerunt dedique pro vulg. ἑτέρας προσίεσθαι πεφυκότας. Markl. correxit ἄτο δὲ, vel ὡς, vel ὡς καὶ, τροφὴν ἑτέραν ἕτερα προσίεσθαι πεφυκότα, parenthesi includendo. R. fufp. ἑτέρας προσί. πεφυκότος; W. τροφὴν ἑτέρων ἕτερα προσίεσθαι πεφυκότων.

⁷ Sic Baxt. Bentl. Markl. Squir. & W. corrigendum censuerunt, & dedi pro vulg. ἀμύνοντες.

πῶς ἀδικημένων¹ Φέροντες, ἐλάνθανον ταῖς τῶν Θηρίων ἐχθραῖς συνελκόμενοι² καὶ συνεκπολεμέμενοι πρὸς ἀλλήλους. μόνοι γὰρ ἔτι νῦν Αἰγυπτίῳ Λυκοπολιταί προβατον ἐθίσκιν, ἐπεὶ καὶ λύκος, ὃν θεὸν νομίζουσιν· οἱ δὲ Ὁξυρυγχῖται κατ' ἡμᾶς, τῶν Κυνοπολιτῶν τὸν ὀξύρυγχον ἰχθῦν ἐθιόντων, κύνες³ συλλαβόντες καὶ θύσαντες, ὡς ἱερεῖον κατέφαγον. ἐκ δὲ τέτε κατασάντες εἰς πόλεμον, ἀλλήλους τε διέθηκαν κακῶς, καὶ ὕπερον ὑπὸ Ῥωμαίων κολαζόμενοι διετεθήσαν⁴.

LXXIII. Πολλῶν δὲ λεγόντων εἰς ταῦτα τὰ ζῶα τὴν τῆ Τυφῶνος αὐτῆ διάραθαι⁵ ψυχὴν, αἰνίττεθαι δόξειεν ἂν ὁ μῦθος, ὅτι πᾶσα φύσις ἄλογος καὶ θηριώδης τῆς τῆ⁶ κακῆ δαίμονος γέγονε μοίρας, κηκείνον ἐκμειλισσόμενοι καὶ παρηγορῆντες περιέπησι ταῦτα καὶ θεραπεύουσιν· ἂν δὲ πολὺς ἐμπίπῃ καὶ χαλεπὸς αὐχμὸς, ἐπάγων ὑπερβαλλόντως⁷ ἢ νόσος ὀλεθρὴς ἢ συμφορὰς ἄλλας παραλόγως καὶ ἀλοκότης, ἕνια τῶν τιμωμένων οἱ ἱερεῖς ἀπέχοντες⁸ ὑπὸ σκότης μετὰ σιωπῆς καὶ ἡσυχίας, ἀπειλᾶσι καὶ δεδίττονται τοπρῶτον, ἂν δ' ἐπιμείνῃ, καθιεῖσι⁹ καὶ σφάτῃσιν, ὡς δὴ τινα κολασμὸν ὄντα τῆ δαίμονος τῆτον, ἢ καθαρμὸν ἄλλως μέγαν ἐπὶ
μεγί-

¹ scil. Θηρίων. Dedi sic e Markl. & Squir. mente. Vulgo ἀδικήμενοι.

² W. mavult συνελκόμενοι. Petav. deinde συμπολεμέμενοι.

³ R. mavult κύνες. Sic vertit Kaltw.

⁴ R. mavult διελύθησαν, i. e. συηλλάγησαν, reconciliati fuerunt.

⁵ W. quaerit, an διερῆθαι, distributam fuisse? Petav. τὴν Τυφῶνος, omisso articulo τῆ.

⁶ abest τῆ a Petav.

⁷ Bene monet W. legendum αὐχμὸς ἐπάγων ὑπερβάλλοντας, ut πολὺς ad Typhonem redeat.

⁸ Si: Markl. Squir. & W. dari voluerunt, dedique pro vulg. ἐπέχοντες — abauscentes, quod Xyl. quoque vertit

⁹ R. mavult καθιεῖσι, cum infra occurrat αἱ καθιερεύσασ.

μαγίσοις· καὶ γὰρ ἐν Εἰληθυσίας ¹ πολεὶ ζῶντας ἀν-
 θρώπων κατεπίμπρασαν, ὡς Μανεδῶς ² ἰσόρηκε, Τυ-
 Φωνίης καλῆντες, καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν λιμνῶντας
 ἠφάνιζον καὶ διέσπειρον. ἀλλὰ τῆτο μὲν ἐδῆτο Φανε-
 ρῶς καὶ κατ' ἓνα καιρὸν ἐν ταῖς κυνάσιν ἡμέραις· αἱ
 δὲ τῶν τιμωμένων ζῶων καθιρεύσεις ἀπόρρητοι καὶ χρο-
 νοίς ³ ἀτάκτοις πρὸς τὰ συμπύπλοντα γινόμεναι, τὰς
 ποτὰς λαυθάουσι, πλὴν ὅταν ταφὰς ⁴ ἔχωσι, καὶ τῶν
 ἄλλων ἀναδεικνύντες ἓνα πάντων παρόντων συνεμβάλω-
 σιν ⁵, οἴομενοι τῆ Τυφῶνες ἀντιλυπεῖν καὶ κολέειν τὸ
 ἠδόμενον. ὁ γὰρ Ἄπις δοκεῖ μετ' ὀλίγων ἄλλων ἱερὸς
 εἶναι τῆ Ὀσίριδος· ἐκείνῳ ⁶ δὲ τὰ πλεῖστα προσνέμεσι.
 καὶ ἀληθῆς ὁ λόγος ἔτος, σημαίνει ⁷ ἠγῆμαι τὸ ζητά-
 μενον ἐπὶ τῶν ὁμολογημένων καὶ κοινὰς ἐχόντων τὰς
 τιμὰς. οἷον ἐσιν ἴβις καὶ ἰέραξ καὶ κυνοκέφαλος, αὐ-
 τὰς ὁ Ἄπις ⁸. ἔτω δὴ γὰρ τὸν ἐν Μένδητι τράγον
 καλῶσι.

LXXIV. Λεῖπεται δὲ δὴ τὸ χρεῖῳδες καὶ τὸ
 συμβολικὸν, ὧν ἓνα θατέρη, ποτὰ δ' ἀμφοῖν μετέχη-
 κε.

¹ *Lucinae*. Ita legendum monuerunt Marsham. Can. Chron.
 p. 317. & Wesseling. ad Diod. Sic. I. 88. Probant idem R.
 & W. vertuntque Semler. & Kaltw. & dedi pro vulg. Ἰδαθυσίας.

² Dedi sic cum Squir. Vulgo Μανέθων.

³ Squir. mavult ἐν χρόνοις ἀτ.

⁴ Xyl. supplet Ἄπιδος; item Baxt. at Squir. τιμων. Pro-
 xima mire turbata esse, monent Squir. & W.

⁵ W. corrigi vult συνεμβάλλουσι. Squir. inferendum censet
 τότε inter καὶ & τῶν ἄλλων.

⁶ redit ad Typhonem W.

⁷ Markl. Squir. & W. legendum censent συμβαίνειν. Pro
 τὸ ζητέμ. Squir. mavult τὸ ποιούμενον.

⁸ Markl. legi vult αὐτὸς τε ὁ Ἄ. vel καὶ αὐτὸς ὁ Ἄπ. Pa-
 steius probat Squir. Inse i quoque idem vult in seq. post γὰρ.
 Semler. post Ἄπις excidisse suspicatur καὶ ὁ Μένδης, quod
 Kaltw. amplectitur, & vertendo exprimit. E iam W. deside-
 rat ὁ Παῖν, vel aliud ejus numinis nomen ὁ Μένδης, vel ὁ
 Θεμῆς, cum Wesseling. ad Diod. Sic. I. 84.

κε. βῆν μὲν ἔν καὶ πρόβατον καὶ ἰχνεύμονα δῆλον ὅτι χρείας ἕνεκα καὶ ὠφελείας ἐτίμησαν· ὡς Λήμνιοι κορύδες, τὰ τῶν ἀτρελάβων εὐρίσκοντας ¹ ὡς καὶ κόπλοντας· Θεσσαλοὶ δὲ πελαργὸς, ὅτι πολλὰς ὄφεις τῆς γῆς ἀναδίδασκεν ἐπιφανέντες ἐξώλεσαν ἅπαντας· διὸ καὶ νόμον ἔθεντο Φεύγειν, ὅσιν ἂν ἀποκλείηται πελαργόν· ἀσπίδα δὲ καὶ γαλῆν καὶ κύνθαρρον ², εἰκόνας τινὰς ἐν αὐτοῖς ³ ἀμαυρὰς, ὥσπερ ἐν σαγόσιν ἡλίῳ, τῆς τῶν θεῶν δυνάμειως κατιδόντες· τὴν μὲν γὰρ γαλῆν ἐπι πολλοὶ νομίζουσι καὶ λέγουσι κατὰ τὸ ἕξ ὀχουομένην, τῶ δὲ σώματι τρίψαν, εἰκασμα τῆς τῆ λογικῆ γενέσεως εἶναι· τὸ δὲ κύνθαρρον γένος ⁴ ἐκ ἔχειν θηλείαν, ἀφῆνας δὲ πάντας ἀφιέναι τὸν γόνον εἰς τὴν σφαιροποικμμένην ἕλλην, ἣν κυλινδῶσιν ἀντιβάδην ἠθέντες, ὥσπερ δοκεῖ τὸν ἕρανδον ὁ ἥλιος ἐς τὸναντίον περιστρέφειν, αὐτὸς ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς φερόμενος· ἀσπίδα δὲ, ὡς ἀγῆρω καὶ χρωμένην κινήσειν ἀνοργάνοις μετ' εὐπετείας καὶ ὑγρότητος ἄσφω ⁵ προσεῖκασαν.

LXXV. Οὐ μὴν ἐδὲ ὁ προκόδειλος αἰτίας πιθανῆς ἀμοιρῶσαν ἔχηκε τιμῆν, ἀλλὰ μίμημα ⁶ θεῶ λέγεται γεγενῆσθαι, μόνος μὲν ἀγλωσσος ἂν. Φανῆς γὰρ ὁ θεῖος ⁷ λόγος ἀπροσδεῆς ἐστὶ, καὶ δι' ἀψόφω βαίνων κελύθε

¹ R. mavult ἀνευρίσκοντας.

² Subaudiendum e superiori ἐτίμησαν. W. illa ὡς Λήμνιοι — πέλαργον, in parenthesis accipienda monet.

³ Sic Squir. dedit e correctione Bentl. Baxt. Markl. Receipt idem W. ex E. & Mez. Vulgo ἐαυτοῖς.

⁴ Ald. τὸν δὲ κύνθαρρον γ. ἔ. ἔ.

⁵ Solem intelligendum esse monet R. Vulgo fuit post hanc vocem particula ἦ, prorsus otiosa. Eam deleui cum Squir. & W. auctoritate Xyl.

⁶ Vulgo ἀλλά ἔ μίμημα. Particulam negāntem haud agnoscit Bas. & Xyl. eamque deleri jubent Salmaf. & R. Delevi cum Squir. & W. Pro ἔ μίμ. Mez. correxit ὁμοίωμα.

⁷ R. cum Frft. θεοῖς. Restitui priorem lesionem.

λεύθη καὶ δίκης τὰ θυητὰ ἀγχι κατὰ δίκην ¹. μόνε
 δέ Φασιν ἐν ὑγρῷ διαιτωμένε ² τὰς ὄψεις ὑμένα λείην
 καὶ διαφανῆ παρακαλύπτειν ³ ἐκ τῆ μετώπῃ κατερχό-
 μενον, ὡσε βλέπειν μὴ βλεπόμενον, ὃ ⁴ τῷ πρώτῳ θεῷ
 συμβέβηκεν. ὅπε δ' ἂν ἡ θήλεια τῆς χώρας ἀποτένη,
 τῆτο Νείλε πέρασ ἐπίσεται ⁵ τῆς αὐξήσεωσ γενόμενιν.
 ἐν ὑγρῷ γὰρ ἐ δυνάμεναι ⁶, πόρρω δὲ φοβόμεναι τίκειν,
 ἔτωσ ἀκριβῶσ προαιθάνονται τὸ μέλλον, ὡσε τῷ ποταμῷ
 προσελθόντι χρῆθαι λοχευόμεναι καὶ θάλπεται ⁷, τὰ
 δ' ὡς ξηρὰ καὶ ἄβρεγλα φυλάσσειν. ἐξήμοντα δὲ τίκει-
 σιν καὶ τοσαύταισ ἡμέραισ ἐκλέπται ⁸, καὶ τοσάτωσ
 ζῶσιν ἐνιαυτῆσ οἱ μακρότατον ζῶντεσ, ὃ τῶν μέτρων
 πρώτόν ἐσὶ τοῖσ περὶ τὰ ἐράνια πραγματουόμενοισ. ἀλ-
 λά μὴν τῶν δι' ἀρφότερα τιμωμένων, περὶ μὲν τῆ κυ-
 νόσ εἶρηται πρόσθεν. ἡ δ' ἴβις ἀποιλείουσα μὲν τὰ θα-
 νατηφόρα τῶν ἐρπετῶν, ἐδίδαξε πρώτη κενώματοσ ἰατρι-
 κῆ χρεῖαν κατιδόντασ, ἔτω κλυζομένην ⁹ καὶ καθαίρο-
 μένην

¹ Sententia est Euripidis Troad. 888. Voces καὶ δίκης de-
 leri vult Squir. & in earum locum promoveri κατ' δίκην. Idem
 sensit Salmas. Sed Markl. pro istis mavult καὶ σιγῆσ. R. tue-
 tur vulgatam, subaudiendo δι' ἀπόψε δίκης — *Deus per se-
 mitam tacitam tacitumque jus procedens agit coram se res
 humanas.* Pro κατὰ δίκην reponendum suspicatur κατ' Εὐρι-
 πίδην. W. iudice delendum καὶ δίκης.

² Dedi sic cum Squir & W. e Petav. Vulgo διαιτωμένε.

³ R. susp. περικαλύπτειν.

⁴ Dedi sic cum Squir. & W. e correctione Mez. Salm. Bentl.
 Markl. Vulgo ᾤ. Etiam in suppl. Var. lect. Frst. adnotatur,
 pro ᾤ legendum videi ὄ vel ὠσ.

⁵ Vez. Markl & R. susp. ἐπίσαντασ, scil. Aegyptii.

⁶ Vulgo δυνάμενοι, & deinde φοβόμενοι. Cum Squir. & W.
 restitui femininum e mente Mez & Markl.

⁷ R. subaucti vult ἐκταίσ. W. autem sic distinguendum
 monet λοχευόμεναι, καὶ θάλπειται δὲ τὰ ὠσ. &c.

⁸ Atid. & Basl ἐκλείπται. Xyl correxit.

⁹ Pro ἔτω κλυζ R. susp. uno verbo ὑποκλυζομένην, sibi
 partes infimas elucentem.

μένην ὑφ' ἑαυτῆς, εἰ δὲ νομιμώτατοι τῶν ἱερέων καθάρσιον ὕδωρ ἀγνιζόμενοι λαμβάνουσιν, ὃθεν ἴβις πέπωκεν. ἔπινει γὰρ ἡ ¹ νοσῶδες, ἡ πεΦαρμαγμένον, ἐδὲ πρόσσισι· τῇ δὲ τῶν ποδῶν διαβάσει πρὸς ἀλλήλους καὶ τὸ ῥύγχος ² ἰσόπλευρον ποιεῖ τρίγωνον. ἔτι δὲ ἡ τῶν μελάνων πτερῶν περὶ ³ τὰ λευκὰ ποικιλία καὶ μίξις ἐμφαίνει σελήνην ἀμφικυρτον. ἔδει δὲ θαυμάζειν, εἰ γλίχρας ὁμοιότητος ἕτως ἠγάπησαν Αἰγύπτιοι. καὶ Ἐλληνες ⁴ ἐν τε γραπτοῖς ἐν τε πλαστοῖς, εἰκάσμασι θεῶν ἐχρήσαντο πολλοῖς τοιούτοις. οἶον ἐν Κρήτῃ Διὸς ἦν ἀγαλμα μὴ ἔχον ὄτα· τῷ γὰρ ἄρχοντι καὶ κυρίῳ πάντων, ἐδενδὸς ἀκέειν προσήκει. τῷ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς, τὸν δράκοντα Φειδίας παρέθηκε· τῷ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἐν Ἥλιδι, τὴν χελώνην, ὡς τὰς μὲν παρθένους Φυλακῆς δεομένας, ταῖς δὲ γαμεταῖς οἰκρίαν καὶ σιωπὴν πρέπεσαν. ἡ δὲ τῆ Ποσειδῶνος τρίαινα σύμβολόν ἐστι τῆς τρίτης χώρας, ἣν θάλαττα κατέχει μετὰ τὸν ἔρανον καὶ τὸν ἀέρα τεταγμένη ⁵. διὸ καὶ τὴν ἀμφιτρίτην καὶ τὰς τρίτωνας ἕτως ὠνόμασαν. οἱ δὲ Πυθαγόρειοι καὶ ἀριθμὸς καὶ χήματα θεῶν ἐκόσμησαν προσηγορίαις. τὸ μὲν γὰρ ἰσόπλευρον τρίγωνον, ἐκάλεον Ἀθηνᾶν κορυφαγενῆ ⁶ καὶ τριτογένειαν, ὅτι τρισὶ καθέτοις ἀπὸ τῶν τριῶν γωνιῶν ἀγομέναις διαιρεῖται· τὸ δὲ ἐν, Ἀπολλωνᾶ,

¹ R. iudice, hoc ἢ videri potest e sequente ὃ iteratum, aut cum τι mutandum.

² Squir. cum Markl. voluit καὶ τῆ ῥύγχος. R. tuetur vulgatam, subaudiendo πρὸς a communi.

³ R. legi vult πρὸς.

⁴ Xyl. fufp. ὅπε καὶ Ἐλ. vel καὶ γὰρ καὶ Ἐ. Consentiant Baxt. Bentl. Markl. cum eo. Squir. & R. suppleant εἰ καὶ Ἐλ.

⁵ Sic W. ex E. Venet. Mez. Markl. reposuit pro vulg. τεταγμένην. Tuetur quidem hanc Squir. ut sit sensus: Neptuni tridens signum est tertiae regionis, quam regionem post coelum aëremque collocatam mare occupat.

⁶ Ald. Bas. Steph. κορυφαγενῆ.

λωνα, πείθασα προφάσει καὶ διπλοτάτοις μονάδος 1. ἔριον δὲ, τὴν δεκάδα καὶ τόλμαν 2. δίκην δὲ, τὴν τριάδα. τῆ γὰρ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι κατ' ἔλλειψιν καὶ ὑπερβολὴν ὄντος, ἰσότητι 3 δίκαιον ἐν μέσῳ γέγονεν· ἡ δὲ καλυμμένη τετρακὺς τὰ ἕξ καὶ τριάκοντα, μέγιστος ἦν ὄρκος, ὡς τεθρύλληται καὶ κόσμος ὠνόμασαι, τσσσαρῶν μὲν ἀρτίων τῶν πρώτων, τσσσαρῶν δὲ τῶν περισσῶν εἰς τὸ αὐτὸ συντιθεμένων, ἀποτελέμενος.

LXXVII. Εἶπερ ἔν οι δοκιμώτατοι τῶν Φιλοσόφων, ἐδ' ἐν ἀψύχοις καὶ ἀσωμάτοις πράγμασι αἰνίγμα 4 τῆ θείας κατιδόντες ἤξιεν ἀμελεῖν ἐδὲν, ἐδ' ἀτιμάζειν, ἔτι μᾶλλον οἶομαι τὰς ἐν αἰθανομέναις καὶ ψυχῆν ἐχέσαις καὶ πάθος καὶ ἡθος φύσεσιν ἰδιότητος κατὰ τὸ ἡθος. ἀγαπητέον ἔν ἐ ταῦτα 5 τιμῶντας, ἀλλὰ διὰ τέτων τὸ θεῖον, ὡς ἐναργεστέρων 6 ἐσὸπ' ἔρων καὶ φύσει γεγο-

1 Locus hic, Xyl. iudice, a librario arithmetices imperito corruptus. Squir. cum Baxt. voces πείθασα — μονάδος e textu de endas censet, e margine male in eum intrusas, cum textus sine eis optime procedat. R. susp. πείθᾶς γὰρ Φοσι καὶ ἀπλότη-ος σημεῖον εἶναι τὴν μονάδα; W. πλήθας ἀποφάσει καὶ ἀπλότητι τῆς μονάδος — quod nomen multitudine recusat, simplicitatem proficitur unitatis. Kaltw. cum Semlero haec omittit. Pro διπλοτάτοις Ald. Bal. διπλοτάτης.

2 R. quaerit, num πόλεμον?

3 Squir. susp. ὥς το δίκαιον. R. τὸ ἰσότητι δίκαιον.

4 Mez. μίμημα.

5 Relinquo haec, qualia sunt vulgo, corrupta aut mutila. Markl. pro κατὰ τὸ ἡθος coniecit κατὰ τὸ εἶκος, & sequentia cum praemissis junxit, deleta distinctione & particula ἔν, sic: ἰδιότητος κατὰ τὸ εἶκος ἀγαπητέον, ἐ ταῦτα τιμῶντας, ἀλλὰ &c. Squir. pro ἰδιότητος maluit οἰκειότητος, & κατὰ τὸ ἡθος aut profus delendum censuit, aut pro iis substituendum καταθαυμάζαν, aut quid ejusmodi. Salmaf. ita locum constituit ἐχέσαις κατὰ πάθος καὶ ἡθος φύσεσιν ἰδιότητος, ἀγαπητέον, ἐ τ τ. R. quoque delet κατὰ τὸ ἡθος, legens ἰδιότητος ἀγαπητέος, ἐ τ τ. Mez. & W. consentiunt Marklando.

6 R. mavult ἐναργεστέρων.

γεγονότων, ὡς ὄργανον ἢ τέχνην αἰεὶ τῆ πάντα κοσμεῖν-
τος θεῷ νομίζειν καλῶς ἀξιόν τε μηδὲν ἄψυχον ἐμ-
ψύχε, μηδ' ἀναίδητον αἰδανομένε κρεῖττον εἶναι ¹. μηδ'
ἐν τὸν σύμπαντά τις χρυσὸν ἐμῶ καὶ σμάραγδον εἰς ταύ-
τὸ συμφορήσῃ. ἐκ ἐν χροιαῖς γὰρ, ἐδ' ἐν χήμασιν,
ἐδ' ἐν λειότησιν ² ἐγγίνεται τὸ θεῖον, ἀλλ' ἀτιμότεραν
ἔχει ³ νεκρῶν μοῖραν, ὅσα μὴ μετέχε, μηδὲ μετέχειν
τῆ ζῆν πέφυκεν. ἢ δὲ ζῶσα καὶ βλέπασα καὶ κινήσεως
ἀρχὴν ἐξ αὐτῆς ἔχουσα, καὶ γνῶσιν οἰκείων καὶ ἄλλο-
τρίων φύσις, ἄλλως τε ⁴ ἔσπακεν ἀπορρόην καὶ μοῖραν
ἐκ τῆ φρονῆτος, ὅπως κυβερνᾶται τὸ σύμπαν ⁵ καθ'
'Ἡράκλειτον. ὅθεν ἔ χειρὸν ἐν τέτοις ⁶ εἰκάζεται τὸ
θεῖον, ἢ χαλκείοις ⁷ καὶ λιθίνοις δημιουργήμασιν, ἃ φθο-
ρὰς

1 Locus iterum corruptus, quem variis modis Eruditi cor-
rigendum statuerunt. Pro αἰεὶ τῆ Markl. fufp. αἰεὶς, & ἄψυχον
ἐμψύχε pro ἐμψυχον ἀψύχε, quod vulgo legitur. Squir. pro αἰεὶ
voluit αὐτὰ, pro καλῶς cum Bentl. καὶ ὅλως; pro ἀξιόν τε,
ἀξιώτων; nec non ἄψυχον ἐμψύχε, Bentl. & Baxt. consentienti-
bus; R. sic legendum censuit καὶ ὡς ὄργ. ἢ τ. δεῖ τῆ πάντα κα-
λῶς κοσμεῖντος θεῷ νομίζειν, per vocem τέχνην opus arte perfe-
ctum significari monens; item ἀξιόν γε pro ἀξιόν τε. W. sic lo-
cum constituit: γεγονότων ὡς ὄργανον τὴν ψυχὴν δεῖ τῆ πάντα
κοσμεῖντος θεῷ νομίζειν καὶ ὅλως ἀξίῳ μηδὲν ἄψυχον ἐμψύ-
χε, μηδὲ ἀναίδητον αἰδανομένε κρεῖττον εἶναι. Venetus prae-
buit ἀξίῳ; Jannot. & var. lect. cod. Δ. ἄψυχον ἐμψύχε. Ultima
haec in textum recipere, haud dubitavi.

2 Petav. ἐδὲ λειότησιν.

3 Ald. & Baf. ἔχαν. Recepti id Squir. praemissa ἐκ ἐν χρ-
— θεῖον parenthetice fumendo.

4 W. iudice, corruptum, pro quo Xyl. legisse videri idem
monet ὅλως γε. Vertit nimirum οπιῖνο.

5 Vulgo τὸ τε σύμπαν. Delevi τε ex Bentl. & Squir. men-
te. Markl. fufp. ὅτω κυβερνᾶται τῆτο τὸ σύμπαν, id quod
Xyl. vertendo exprimit: qua gubernari hoc Universum Hera-
cletos dixit.

6 Squir. fufp. ἐν τοῖτοις, in rebus scil. supra memoratis qua-
litatebus gaudentibus.

7 Markl. χαλκοῖς; Salmaf. idem voluit, & εἰκάζεται pro
εἰκάζεται; R. aut χαλκείοις vult poëtice, aut χαλκοῖς.

ρὰς μὲν ἰμοίως δέχεται καὶ ἐπιχρώσεις, αἰθήσεως δὲ πάσης φύσει καὶ συνέσεως ἐτέρηται. περὶ μὲν ἐν τῶν τιμωμένων ζώων ταῦτα δοκιμάζω μάλιστα τῶν λεγομένων.

LXXVIII. Στολαὶ δὲ αἱ μὲν Ἴσιδος, ποικίλαι ταῖς βαφαῖς· (περὶ γὰρ ὕλην ἢ δύναμιν αὐτῆς, πάντα γινόμενην καὶ δεχομένην, Φῶς, σκότος· ἡμέραν, νύκτα· πῦρ, ὕδωρ· ζῆν, θάνατον· ἀρχὴν, τελευτήν) ἢ δ' Ὀσίριδος ἐκ ἔχει σκίαν, ἐδὲ ποικιλμὸν, ἀλλὰ ἐν ἀπλῶν τὸ Φωτοειδές¹. ἄκρατον γὰρ ἢ ἀρχὴν, καὶ ἀμιγῆς τὸ πρῶτον καὶ νοητὸν. ὅθεν ἅπαξ ταῦτα² ἀναλαβόντες, ἀποτίθενται καὶ Φυλάττεισιν, τὸ γὰρ νοητὸν³ ἀόρατον καὶ ἀψαυσον· τοῖς δ' Ἰσιακοῖς⁴ χρωῦνται πολλάκις, ἐν χρήσει γὰρ τὰ αἰθητὰ καὶ πρόχειρα ὄντα πολλὰς ἀναπλύσεις καὶ θείας αὐτῶν⁵ ἄλλοι' ἄλλως ἀμειβομένων δίδωσιν. ἢ δὲ τῶ νοητῶ καὶ εἰλικρινῆς καὶ ἀγίας νόησις, ὡσπερ ἀσραπὴ διαλάμψασα, τῇ ψυχῇ⁶ ἅπαξ ποτὲ θιγεῖν καὶ προσιδεῖν παρέχε⁷. διὸ καὶ Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης ἐποπτικὸν τῆτο τὸ μέρος τῆς Φιλοσοφίας καλεῖσιν, ὡς οἱ⁸ τὰ δοξασὰ καὶ μικρὰ καὶ παντοδαπὰ ταῦτα παραμειψάμενοι τῷ λόγῳ, πρὸς τὸ πρῶτον ἐκεῖ-

1 Markl. monet, auctorem alibi scribere Φλογοειδές.

2 W cum Squir. & Markl. corrigendum monet ταύτην, ut redeat ad stolam Osiridis. R. susp. τῆτα. Xyl. vertit: Osiridis simulacra.

3 Voces τὸ γὰρ νοητὸν defunt in Ald. Bas. Xyl. A. E. Flor. — facile desiderandae, Squir. & W. iudiciibus. Eas addiderunt Pol. Leonie. Schott. Anon.

4 Squir cum Markl. mavult ταῖς δ' Ἰσιακοῖς, ut ad stolas Isis referatur.

5 Squir. susp. αὐτῶν. Deinde Markl. ἀγνῶ pro ἀγία.

6 Sic e Markl. & Squir. mente dedi pro vulg. τῆς ψυχῆς.

7 Sic e Bentl. correctione dedi. Vulgo προσίχε.

8 R. pro ὡς οἱ susp. ὅσοι; W. καλεῖσιν καὶ τὰς ὅσοι ταῖς δοξασὰ — καὶ θιγονται.

ἐκεῖνο καὶ ἐπλεῦν καὶ ἄϋλον ἐξάλλονται, καὶ θίγοντες ἄλλως ¹ τῆς περὶ αὐτὸ καθαρᾶς ἀληθείας, οἷον ἐντε-
λη ², τέλος ἔχειν φιλοσοφίαν νομίζουσι.

LXXIX. Καὶ τῆτο ὅπερ οἱ νῦν ἱερεῖς ἀφοσιόμενοι καὶ παρακαλυπτόμενοι ³ μετ' εὐλαβείας ὑποδηλῶσιν, ὡς ὁ θεὸς ἔτος ἄρχει καὶ βασιλεύει τῶν τεθνηκότων, ἔχ ἕτερος ἂν τῆ καλυμμένη παρ' Ἑλλήσιν ἔδε καὶ Πλετω-
νος, ἄγνοόμενον, ὅπως ἀληθές ἐστι, διαταράττει ⁴ τὴς πολλὰς ὑπονοῶντας ἐν γῆ καὶ ὑπὸ γῆν τὸν ἱερόν καὶ ὄσιον ὡς ἀληθῶς Ὀσίριον οἰκεῖν, ὅπε τὰ σώματα κρύπτεται τῶν τέλος ἔχειν δοκόντων. ὁ δ' ἐστὶ μὲν αὐτὸς ἀπωι-
ατῆς γῆς ἀχραντος καὶ ἀμίαντος καὶ καθαρὸς ἐσίας ἀπάσης φθορὰν δεχομένης καὶ θάνατον. ἀνθρώπων δὲ ψυχαῖς ἐνταυθοῖ μὲν ὑπὸ σωμάτων καὶ παθῶν περιε-
χομέναις ⁵ ἐκ ἐστὶ μετεσία τῆ θεῶ, πλην ὅσον οὐεῖρα-
τος ἀμαυρῆ θίγειν νοήσιν διὰ φιλοσοφίας. ὅταν δ' ἀπο-
λυθεῖσαι μετασῶσιν εἰς τὸ ἀεὶδὲς καὶ ἀόρατον καὶ ἀπα-
θές καὶ ἀγνόν, ἔτος αὐταῖς ⁶ ἠγεμῶν ἐστὶ καὶ βασι-
λεύς ὁ θεὸς, ἐξηρητημέναις ὡς ἂν ἀπ' αὐτῆ ⁷ καὶ θεω-
μέναις ἀπλήσως καὶ ποθέσαις τὸ μὴ φατὸν, μηδὲ ῥη-
τὸν ⁸ ἀνθρώποις κάλλος. ἔ τὴν Ἴσιον ὁ παλαιὸς ἀπο-
φαίνει λόγος ἐρῶσαν ἀεὶ καὶ διώκασαν καὶ συνῶσαν, ἀναπιμπλάναι τὰ ἐνταῦθα πάντων καλῶν ⁹ καὶ ἀγαθῶν,
ἕσα

1 R. *supr.* ἀδόλως, aut ὄλως, aut ἀπλῶς. W. *probat* ἀπλῶς.

2 R. & W. *supr.* οἷον ἐν τελετῇ, τέλος ἔχον φιλοσοφίας. Markl. ἐντελεῖς; Salmaf. *delet* τέλος ἔχον.

3 R. *manult* περικαλυπῶ.

4 Sic Xyl. Salmaf. Bentl. Baxt. Markl. *legerunt*, *dedique cum* Squir. & W. *pro vulg.* διαταράτταν.

5 Markl. *quaerit*, an *περιωχομέναις*?

6 Ald. & Basf. αὐτὸς.

7 W. *transponi* vult ὡς ἂν ἀπ' αὐτῆ ἐξηρητημέναις.

8 Bene W. *monet*, *vix haec esse ferenda*. *Supr.* μὴ φα-
τὸν, μηδὲ ῥητὸν, aut μὴ φατὸν, μηδ' ὄρατὸν.

9 Markl. *supr.* πάντων καλῶν.

ὅσα γενέσεως μετέχῃκε. ταῦτα μὲν ἔν ἔτως ἔχει τὸν μάλις Θεοῖς πρόποντα λόγον.

LXXX. Εἰ δὲ δεῖ καὶ περὶ τῶν θυμιωμένων ἡμέρας ἐκάστης εἰπεῖν, ὥσπερ ὑπεχόμην, ἐκεῖνο διανοηθεῖη τις πρότερον, ὡς αἰεὶ μὲν οἱ ἄνδρες ἐν σπεδῇ μεγίστη τρέφονται τὰ πρὸς ὑγίαν ἐπιτηδεύματα, μάλις δὲ ταῖς ¹ ἱερουργίαις καὶ ταῖς ἀγνείαις καὶ διαίταις ἐχ ἤτλόν ἐσι τῆτι τῷ ὅσις ² τὸ ὑγιεινόν. ἔ γὰρ ῥοντο καλῶς ἔχειν ἔτε σώμασιν, ἔτε ψυχῶις ὑπέλοις καὶ νοσώδεσι θεραπεύειν τὸ καθαρὸν καὶ ἀβλαβὲς πάντη καὶ ἀμίαντον. ἐπεὶ τοίνυν ὁ ἀήρ, ᾧ πλεῖστα χρώμεθα καὶ σύνεσμεν, ἐκ αἰεὶ τὴν αὐτὴν ἔχει διάθεσιν καὶ κρᾶσιν, ἀλλὰ νύκτωρ πυκνῆται καὶ πιέζει τὸ σῶμα καὶ συνάγει τὴν ψυχὴν εἰς τὸ δύσθυμον καὶ πεφροντικὸς, οἷον ἀχλυώδη γινόμενὴν καὶ βαρεῖαν, ἀνασάντες εὐθύς ἐπιθυμιῶσι ρητήνην, θεραπεύοντες καὶ καθαίροντες τὸν ἀέρα τῇ διακρίσει, καὶ τὸ σύμφυτον τῷ σώματι πνεῦμα μεμαρασμένον ἀναρρίπίζοντες, ἐχέσης τι τῆς ὀσμῆς σφοδρὸν καὶ καταπληκτικόν. αὐθις δὲ μεσημβρίας αἰθανόμενοι σφόδρα πολλὴν καὶ βαρεῖαν ἀναθυμίασιν ἀπὸ γῆς ἔλκοντα βία τὸν ἥλιον καὶ καταμιγνύοντα ³ τῷ ἀέρι, τὴν σμύρναν ἐπιθυμιῶσι. διαλύει γὰρ ἡ θερμότης καὶ σκίδνησι τὸ συνιστάμενον ἐν τῷ περιέχοντι θολερὸν καὶ ἰλυῶδες. καὶ γὰρ οἱ ἰατροὶ πρὸς τὰ λοιμικὰ πάθη βοηθεῖν δοκῶσι φλόγα πολλὴν ποιῶντες ὡς λεπτύνεσαν τὸν ἀέρα. λεπτύνει δὲ βέλτιον, ἐὰν εὐώδη ξύλα καίωσιν, οἷα κυπαρίτῃς καὶ ἀρκεῦθε καὶ πεύκης. Ἄκρωνα ⁴ γὰρ τὸν ἰατρὸν ἐν Ἀθηναῖς ὑπὸ τὸν μέγαν λοιμὸν εὐδοκιμῆσαι

Ο 2

λέγε-

¹ Markl. & Squir. inferi voluit *in* ante ταῖς.

² W. legendum cenfet *ἐν* τῷ ὅσις.

³ Sic cum Squir. & W. dedi e Xyl. Mez. & Markl. correctione pro vulg. καταμιγνύοντες. R. voluit *ἐγκαταμιγνύοντα*.

⁴ de Acrone Agrigentino v. Fabric. B. Gr. T. XIII. p. 32. Eam autem pestem indicat auctor, quae Athenas invasit tempore belli Peloponnesiaci.

λέγασι, πῦρ κελεύοντα παρακαίειν τοῖς νοσήσιν· ὠνη-
σε γὰρ ἐκ ὀλίγου. Ἀριστοτέλης δὲ Φησι καὶ μύρων καὶ
ἀνθέων καὶ λειμώνων εὐώδεις ἀποπνοίας ἐκ ἐλατῆρον ἔχειν
τῆ πρὸς ἡδονὴν τὸ πρὸς ὑγείαν, ψυχρὸν ὄντα φύσει
καὶ παγετώδη τὸν ἀγνέφαλον ἡρέμα τῇ θερμότητι ¹
καὶ λειότητι διαχεέσας. εἰ δὲ καὶ τὴν σμύριαν παρ'
Αἰγυπῆσι Βαλ καλέσιν, ἐξερμηνευθέν δὲ τῆτο μάλιχα
Φράζει τῆς ληρήσεως ἐκσκορπισμὸν, ἔσιν ἦν καὶ τῆτο
μαρτυρίαν τῷ λόγῳ τῆς αἰτίας δίδωσιν.

LXXXI. Τὸ δὲ Κῦφι, μίγμα μὲν ἐκκαίδεκα μνῶν ²
συντιθεμένων ἐστὶ, μέλιτος καὶ οἴνου καὶ σαφίδος καὶ κυ-
πέρου, ῥητίνης τε καὶ σμύρνης καὶ ἀσπαλάθου καὶ σεσέ-
λεως, ἔτι δὲ χίνου ³ τε καὶ ἀσφάλτου καὶ θρύου ⁴ καὶ
λαπάθου, πρὸς δὲ τέτοις, ἀρκευθίδων ἀμφοῖν (ἂν τὴν
μὲν, μείζονα, τὴν δὲ, ἐλάττονα καλέσιν) καὶ καρδαμύ-
κου καὶ καλάμου. συντίθενται δ' ἐκ ὅπως ἔτυχεν, ἀλ-
λὰ γραμμῶν ἰσῶν τοῖς μυρεψοῖς, ὅταν ταῦτα μίγνυσι-
σιν, ἀναγινωσκομένων. τὸν δ' ἀριθμὸν, εἰ καὶ πάνυ
δοκεῖ τετραγώνος ἀπὸ τετραγώνου, καὶ μόνος ἔχων τὸν
ἴσον ἰσάκις ἀριθμὸν τῷ χωρίῳ τὴν περίμετρον ἴσην ἀγα-
γέσθαι προσηκόντως ⁵, ἐλάχισα ῥητέον εἰς γε τῆτο συν-
εργεῖν, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα ⁶ τῶν συλλαμβανομένων, ἀρω-
ματι-

1 R. ad haec: „atqui frigidae sunt exhalationes florum. Sed in illis caufarum enarrationibus frigida & frivola multa vetustis sibi indulsent.“

2 Xyl. Baxt. corrigunt γενῶν. Squir. id in textum recepit. W. conjecerat δυνάμεων. Salmf. ἐξ ἐκκ. μ. συντιθέμενον. Kaltw. eine Mischung von sechzehnerley Dingen, jedes einer Mine schwer.

3 *junci odorati*, vel *lentisci*. Sic Benti. & R. correxerunt, & recepit, cod. E. teste W. idem exhibente. Vulgo χόινου.

4 Xyl. reposuit θρύου; Squir. ἰσφ. κρόκου.

5 Squir. cum Markl. voces εἰ καὶ πάνυ — προσηκόντως παρενθεσί vult includi. R. comma ante προσηκόντως tetrahendum censet. W. περίμετρον ἴσην, ἀγαγέσθαι προσηκόντως.

6 Dedi sic e n. ente Markl. Squir. R. W. Vulgo ἄλλα πλεῖστα. Ipse Squir. in textu habet ἀλλὰ πλ.

ματικὰς ἔχοντα δυνάμεις, γλυκὸ πνεῦμα καὶ χρησὴν μεθίσιν ἀναθυμιάσιν, ὑφ' ἧς ὁ τε ἀὴρ τρεπόμενος καὶ ¹ τὸ σῶμα διὰ τῆς πνοῆς κινέμενον λείως καὶ προσηνῶς ὑπνᾶται ² καὶ κρᾶσιν ἐπαγωγὸν ἴχει, καὶ τὰ λυπηρὰ καὶ σύντονα τῶν μεθμερινῶν Φροντίδων ἀνευ μέθης, οἷον ἄμματα χαλᾶ καὶ διαλύει καὶ τὸ Φαντασικὸν καὶ δεκτικὸν ὀνειρῶν μῆριον ³, ὥσπερ κάτοπλον ἀπολεαίνει, καὶ ποιεῖ καθαρώτερον, ἐδὲν ἤγλου, ἢ τὰ κρέματα τῆς λύρας, οἷς ἐχρῶντο πρὸ τῶν ὑπνῶν οἱ Πυθαγόρειοι, τὸ ἐμπαθὲς καὶ ἄλογον τῆς ψυχῆς ἐξεπάδοντες ἔτω καὶ θραπέυοντες. τὰ γὰρ ὀσφραντὰ πολλὰκις μὲν τὴν αἰθρῶν ἀπολείπασαν ἀνακαλεῖται, πολλὰκις δὲ πάλιν ἀμβλύνει καὶ κατηρεμίζει διαχαιομένων ἐν τῷ σώματι τῶν ἀναλωμάτων ⁴ ὑπὸ λειότητος. ὥσπερ ἔνιοι τῶν ἰατρῶν τὸν ὑπνον ἐγγίνεσθαι λέγουσιν, ὅταν ἡ τῆς τροφῆς ⁵ ἀναθυμιάσις οἷον ἔρπασα λείως περὶ τὰ σπλάγχνα, καὶ ψηλαφῶσα ποιῇ ⁶ τινὰ γαργαλισμόν. τῷ δὲ κῦφι χρῶνται

O 3

ται

1 Markl. Benti. & Squir. deleri volunt hoc καὶ — aër a suavi τῷ κῦφι exhalatione immutatus corpus suo motu affectum — ad somnum leniter ducit.

2 Vox ὑπνᾶται e Frft. in R. transit. In rell. legitur ὑπνᾶται. Corrigi quidem sic voluit Squir. & recepit ὑπνᾶται W. Priora autem vulgo sic leguntur κινέμενον ὡς δεῖ, καὶ πρὸς ἡμᾶς. Ald & Bas. Xyl. E. Ven. Flor. δεῖ ὡς. Mendosa haec esse, Xyl. sensit. R. bene conjecit, quod dedi cum W. Etiam Mez. Benti. Baxt. Markl. voluerunt προσηνῶς. Baxt. porro conjecit ὑπνᾶται; Mez. ὑπνᾶ τε κρᾶσιν.

3 Recepi μῆριον, quod vulgo abest, cum W. ex Petav. cui accedunt E. & Jun. Potest quidem, Squir. iudice, facile subintelligi.

4 Squir. de voce ἀναλ. dubitavit, nisi velis ἀναλώματα dici minutissimas illas corporum particulas, quae secundum quarundam philosophorum opiniones ex superficiebus eorum continuo fluitant. Susp. ἀναθυμιάσεων. R. ἀναθυμιακῶν. W. διαχαιομένων — λειότητος transponenda censet post ὅταν.

5 Petav. ἡ τροφῆς absque τῆς.

6 Dedi ποιῇ e Markl. mente pro vulg. ποιεῖ.

ται καὶ πόματι καὶ κράματι ¹. πινόμενον γὰρ δοκεῖ τὰ ἐντὸς καθάρειν, κοιλίας μαλακτικόν ὄν ². ἄνευ δὲ τῶν, ῥητίνη μὲν ἐστὶν ἔργον ἡλίου καὶ σμύρνα πρὸς τὴν εἶλην ³ τῶν φυτῶν ἐκδακρύντων. τῶν δὲ τὸ κῦφι ⁴ συντιθέντων ἐστὶν ἂν νυκτὶ χαίρει μᾶλλον, ὥσπερ ὅσα πνεύμασι ψυχροῖς καὶ σκιαῖς καὶ δρόσοις καὶ ὑγρότησι τρέφεται πέφυκεν. ἐπεὶ ⁵ τὸ τῆς ἡμέρας φῶς ἐν μὲν ἐστὶ καὶ ἀπλῆν (καὶ τὸν ἥλιον ὁ Πίνδαρος ⁶ ὀραῖσθαι φησὶν ἐρήμης δι' αἰθέρος) ὁ δὲ ⁷ νυκτερινὸς ἀήρ κράμα καὶ σύμμιγμα ⁸ πολλῶν γέγονε φώτων καὶ δυνάμεων. οἷον σπερμάτων ⁹ εἰς ἐν ἀπὸ παντὸς ἀερα καταρρέοντων. εἰκότως ἐν ἐκεῖνα μὲν, ὡς ἀπλᾶ καὶ ἀφ' ἡλίου τὴν γένεσιν ἔχοντα, δι' ἡμέρας, ταῦτα δὲ ὡς μικρὰ καὶ παντοδαπὰ ταῖς ποιότησιν, ἀρχομένης νυκτὸς ἐπιδυμιῶσιν.

1 R. iudice, κράματι videtur idem hic loci, atque Φαρμάκῳ, vel κυκεῶνι, significare. Squir. καὶ κράματι ex glossemate in textum descendisse putavit.

2 Addidi ὄν e R. & W. mente. Vulgo abest. Ald. Bas. Xyl. A. E. Venet. χρῆ μαλακτικόν; unde R. efficiendum monet χρῆμα μαλ. ὄν. E Steph. prodiit κοιλίας in rell.

3 Dedi sic e R. mente. Vulgo καὶ σμύρναν πρὸς τὴν σελήνην. — resina & myrrha est opus solis, germinibus ad solis teporem lacrymantibus, seu succum suum oleosum exfudantibus. Mez. correxit τὸ σέλας; Squir. susp. πρὸς τὸν ἥλιον.

4 Squir. susp. εἰς τὸ κ.

5 Squir. susp. ἔπειτα.

6 Olympion. I. ubi vulgo legitur ἐρήμης.

7 Sic Ald. & Bas. — dedique cum W. & Squir. pro vulg. καί.

8 Vulgo κράμα σύμμιγμα. Restitui καὶ cum Squir. ex Ald. & Bas.

9 Squir. mavult ζευμάτων — nocturnus vero aër mixtus est & temperatus e variis luminibus, quae, veluti rivuli, in unum ab omnibus stellis confluunt.

Π Λ Ο Τ Τ Α Ρ Χ Ο Τ
ΠΕΡΙ ΤΟΥΤ
ΕΙ ΤΟΥ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ 1.

Στιχιδίοις τισὶν ἐ Φαύλωσ ἔχουσιν, ὡ Φίλε Σαραπίων, ἐνέτυχον πρώην, ἃ Δικασταρχοσ 2 Εὐριπίδην οἶσται πρὸσ Ἀρχέλαον εἰπεῖν·

Οὐ βέλομαι πλατᾶντι δωρεῖσθαι πένησ,

Μή μ' ἄΦρονα κρινησ 3, ἧ διδᾶσ αἰτεῖν δοκῶ.

χαρίζεται μὲν γάρ ἐδὲν ὁ διδᾶσ ἀπ' ὀλίγων μικρὰ τοῖσ πολλὰ κεκλήμενοισ· ἀπιστέμενοσ δὲ ἀντὶ μηδενὸσ διδόναι, κακοηθείασ καὶ ἀνελευθερίασ προσλαμβάνει δόξαν. ἄρα δὲ ὅσον ἐλευθεριότητι καὶ κήλει τὰ χρηματικὰ δῶρα λείπεται τῶν ἀπὸ λόγησ καὶ σοφίασ, καὶ διδόναι καλόν ἐστὶ 4, καὶ διδόντασ ἀνταιτεῖν ὅμοια παρὰ τῶν λαμβανόντων. ἐγὼ γὰρ πρὸσ σε, καὶ διὰ σε 5, τοῖσ αὐτόθι Φίλοισ τῶν Πυθικῶν λόγων ἐνίασ, ὡσπερ ἀπαρχάσ ἀποσέλλων, ὁμολογῶ προσδοκᾶν ἐτέρεσ καὶ πλείονασ καὶ βελτίονασ παρ' ὑμῶν, ἄτε δὲ καὶ πόλει χρωμένων μεγάλῃ,

Ο 4

λη,

1 Dialogi personae sunt Ammonius, Lamprias, Plutarchus. Theon, Eustrophus, Nicander. De EI monent Xyl. & Camer. sciendum, non modo ejus quam diphthongum grammatici vocant, sed vocalis quoque apud veteres figuram fuisse.

2 Celebris historicus & geographus e Messana Siciliae ortus. Archelaus, cujus fit mentio, fuit rex Macedoniae, in cujus aula Euripides aliquandiu versatus, tandem a canibus dilacerabatur.

3 R. susp. κρινῆ. Me judice, bene habet vulgata, cum omnis sermo ad Archelaum, per πλατᾶντι, i. e. σοὶ πλατᾶντι, intelligendum, referatur.

4 R. susp. τασάτω καὶ διδόναι ταῦτα, ἧ ἐκείνα, κάλλιόν ἐστὶ.

5 R. mavult διὰ σε. In seq. αὐτόθι, ibi, Arbenas significari, ubi Serapion agebat, idem monet.

λη, καὶ χολῆς μᾶλλον ἐν βιβλίοις πολλοῖς καὶ παντο-
 दाπαῖς διαιτριβαῖς εὐποράντων. ὁ δ' ἔν Φίλος Ἀπόλ-
 λων ἔοικε τὰς μὲν περὶ τὸν βίον ἀπορίας ἰσθαι καὶ δια-
 λύειν, θεμισεύων τοῖς χρωμένοις, τὰς δὲ περὶ τὸν λό-
 γον αὐτὸς ἐνιέναι ¹ καὶ προβάλλειν τῷ Φύσει Φιλοσό-
 Φῳ τῆς ψυχῆς, ὄρεξιν ἐμποῶν ἀγωγὸν ἐπὶ τὴν ἀλή-
 θειαν, ὡς ἄλλοις τε πολλοῖς δηλῶν ἐσι καὶ τῇ περὶ ²
 τῆ εἰ καθιερώσει. τῆτο γὰρ εἰκὸς ἔ κατὰ τύχην, ἔδ'
 οἶον ἀπὸ κλήρῃ τῶν γραμμῶτων μόνον ³ ἐν προεδρία
 παρὰ τῷ θεῷ γενέσθαι, καὶ λαβεῖν ἀναθήματος τέξιν
 ἱερῆ καὶ θεάματος· ἀλλ' ἢ δύναμιν αὐτῆ κατιδόντας
 ἰδίαν καὶ περιττὴν, ἢ συμβόλῳ χρωμένους πρὸς ἕτερόν τι
 τῶν ἀξίων σπεδῆς τὰς ἐν ἀρχῇ περὶ τὸν θεὸν Φιλοσο-
 Φήσαντας, ἔτως προσέθαι. πολλὰνις ἔν ἄλλοτε τὸν
 λόγον ἐν τῇ χολῇ προβαλλόμενον ⁴ ἐκκλίνας ἀτρέμα καὶ
 παρελθὼν, ἐναυχος ὑπὸ τῶν υἱῶν ἐλήφθη ξένοις τισὶ
 συμφιλοτιμήμενος, ἔς εὐθύς ⁵ ἐν Δελφῶν ἀπαίρειν μέλ-
 λοντας, ἐκ ἧν εὐπρεπὲς παράγειν, ἔδὲ παραιτεῖσθαι,
 πάντως ἀκῆσαι τι προδυμεμένους. ὡς δὲ καθίσας περὶ
 τὸν νεῶν, τὰ μὲν αὐτὸς ἠρξάμην ζητεῖν, τὰ δ' ἐκείνας
 ἐρωτᾶν, ὑπὸ τῆ τόπῃ καὶ τῶν λόγων αὐτῶν ⁶, ἃ πάλαι
 ποτὲ

¹ Sic R. conjecit — *ipse immittere* — dedique, Petav. eo-
 dem ex parte ducente, e quo enotatur *ἐπιέναι*. Vulgo αὐτὰς
 ἐπιέναι. W. simul dedit αὐτὸς e Mez. & Ven. ἐπιέναι ex B.
 D. Ven.

² R. & W. delendum censent *περὶ*. A Petav. abest ar-
 tic. τῇ.

³ ante μόνον vulgo datur comma, quod ex R. mente de-
 levi, cum μόνον cum γραμμῶτων cohaereat — *unicum & so-
 lum e numero litterarum*.

⁴ Secutus sum W. ita dantem ex B. & Mez. pro vulg. *πῶ-
 ραβαλλόμενον*.

⁵ R. *sup. αὐθις*. Kaltw. minus recte vertit: weil sie so-
 gleich *nach Delphi reifen* wollten.

⁶ Excidit, quod etiam W. monet, hoc loco verbum *ἀνεμνήσθη*,
 vel tale quid. Xyl. *ἀναμνησθεις*; R. *eis μνήμην ἦλθεν* aut *ἀν-
 ἦλθεν*. Consentiant Amiot. Mez.

ποτὲ καὶ ὄν καιρὸν ἐπεδήμει Νέρων, ἠγάσαμεν Ἀμμωνίαν καὶ τινῶν ἄλλων διεξιόντων, ἐνταῦθα τῆς αὐτῆς ἀπορίας ὁμοίως ἐμπεσέσης ¹.

II. Ὅτι μὲν γὰρ ἐχ' ἦττον ὁ Θεὸς Φιλόσοφος, ἢ μάντις, ἐδόκει ² πᾶσιν ὀρθῶς πρὸς τῆτο τῶν ὀνομάτων ἕκαστον Ἀμμώνιος τίθεσθαι, καὶ διδάσκειν, ὡς Πύθιος μὲν ἐστὶ τοῖς ἀρχομένοις μανθάνειν καὶ διαπυθάνεσθαι· Δῆλιος δὲ καὶ Φαναῖος, οἷς ἤδη τι δηλεῖται καὶ ὑποφαινεταὶ τῆς ἀληθείας· Ἰσμήνιος δὲ, τοῖς ἔχασσι τὴν ἐπιστήμην, καὶ Λεσχηνόριος δὲ ³, ὅταν ἐνεργῶσι καὶ ἀπολαύωσι, χρώμενοι τῷ διαλέγεσθαι καὶ Φιλοσοφεῖν πρὸς ἀλλήλους. ἐπεὶ δὲ τῷ Φιλοσοφεῖν, ἔφη ⁴, τὸ ζητεῖν, τὸ θαυμάζειν καὶ ἀπορεῖν, εἰκότως τὰ ποθῆντα τῶν περὶ τὸν Θεὸν ⁵ ἔοικεν ἀνίγμασι κατακεκρῦφθαι, καὶ λόγον τινὰ ποθῆντα ⁶ διὰ τί, καὶ διδασκαλίαν τῆς αἰτίας· οἷον ἐπὶ τῷ πυρὸς τῷ ἀθανάτω, τὸ καίεσθαι μόνον αὐτόφι τῶν ξύλων ἐλάττην, καὶ δάφνην ἐπιθυμιᾶσθαι, καὶ τὸ δύο Μοίρας ἰδρῦσθαι ⁷, πανταχῆ τριῶν νομιζομένων· καὶ τὸ

O 5

μηδε-

¹ Ald. ἐμπεσέσης.

² Dedi sic, R. jubente, e Turn. & V. pro vulg. δεκῆ. Recepit Idem W. accedentibus Xyl. & Anon.

³ Dedi sic cum W. pro vulg. λέσχην ὄριος δεῖ. Vox Λεσχηνόριος extat in Basf. vertitur a Xyl. & Amiot. & restituenda videbatur Mez. & R. Habet eandem Joach. Camerarius, haec adnotans: „λεσχηνόριος est ἀπὸ τῆς λέσχης. Nam λέσχας huic Divo vetustas consecravit. Quod nomen in editis libris notis accentuum corruptum extat.“

⁴ Tolerari quidem posse ἔφη, Xyl. monet; mavult tamen ἔφν. R. mutandum censet in ἐστὶ.

⁵ Ald. & Basf. τῶν περὶ τῶν Θεῶν. Hinc Xyl. & Camer. vertunt de Diis.

⁶ scil. πολλὰ ἔοικεν ποθῆντα, pro ποθεῖν, quod quidem constructioni convenientius esse, haud negaverim. R. susp. καὶ λόγον ἔχων τινὰ ποθῆντα τὸ διὰ τί. Melius W. legendum censet ποθεῖν τῷ, quorum prius est in Ven. a secunda manu.

⁷ Petav. ἰδρῦσασθαι.

μηδεμιᾶ γυναικὶ πρὸς τὸ χρηστῆριον εἶναι προσελθεῖν ¹. καὶ τὸ τῷ τρίποδος, καὶ ὅσα τοιαῦτα, τοῖς μὴ παντά-
 πασι ἀλόγοις καὶ ἀψύχοις ὑφειμένα δελεάζει καὶ πα-
 ρακαλεῖ πρὸς τὸ σκαπεῖν τι καὶ ἀκείει καὶ διαλέγεσθαι
 περὶ αὐτῶν. ὄρα δὲ καὶ ταυτὶ τὰ προγράμματα, τὸ ²
 Γυνᾶσι σαυτὸν, καὶ τὸ Μηδὲν ἄγαν, ὅσας ζητήσεις κε-
 κίνηκε Φιλοσόφους, καὶ ὅσων ³ λόγων πλῆθος ἀφ' ἐκά-
 σης, καθάπερ ἀπὸ σπέρματος ἀναπέφυκεν ὧν ἕδενός
 ἦττον οἶμαι γόνιμον λόγον εἶναι τὸν νῦν ζητέμενον.

III. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τῷ Ἀμμωνίᾳ, Λαμπρίας
 ὁ ἀδελφὸς ⁴ εἶπεν. Καὶ μὴν ὃν ἡμεῖς ἀκηκάμεν λό-
 γον ἀπλῆς τίς ἐστὶ καὶ κομιδῆ βραχύς. λέγεται γὰρ ἐκεί-
 νος τὸς σοφῶς, ὑπ' ἐνίων δὲ σοφιστῶν προσαγορευθέντας,
 αὐτὸς μὲν εἶναι πέντε, Χίλωνα καὶ Θαλῆν καὶ Σόλωνα
 καὶ Βίαντα καὶ Πιττακόν. ἐπεὶ δὲ Κλεόβελος ὁ Λιν-
 δίων τύραννος, εἶτα Περίανδρος ὁ Κορίνθιος, ἐδὲν αὐ-
 τοῖς ἀρετῆς μετὸν ἐδὲ σοφίας, ἀλλὰ δυνάμει καὶ Φίλοις
 καὶ χάριτι καταβιαζόμενοι τὴν δόξαν, ἐπέβαλον εἰς τῷ-
 νομα τῶν σοφῶν, καὶ τινὰς γνώμας καὶ λόγους ἐξέπεμ-
 πον, καὶ διέσπειρον ⁵ εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῖς ὑπ' ἐκείνων
 λεγομένοις ὁμοίως ⁶, δυσχερῆναντας ἄρα τὸς ἄνδρας,
 ἐξελέγχειν μὲν ἐν ἐθέλειν τὴν ἀλαζονείαν, ἐδὲ φανερώς
 ὑπὲρ δόξης ἀπεχθάνεσθαι καὶ διαμάχεσθαι πρὸς ἀνθρώ-
 πους μέγα δυναμένους. ἐνταῦθα δὲ συνελθόντας αὐτὸς
 καθ' ἑαυτὸς, καὶ διαλεχθέντας ἀλλήλοις, ἀναθεῖναι τῶν
 γραμ-

¹ *quare foeminae nulli oraculum liceat consulere. R.*

² *abest hoc τὸ ab Ald. & Bas.*

³ *Petav. ὅσων, forte ut referatur ad πλῆθος. Paulo post idem τὸν γὰρ ζητέμενον pro τὸν νῦν ζητ. Recepi inde τὸν pro vulg. τὸ cum W. adficientibus A. & B.*

⁴ *Sic Bas. Xyl. Mez. Ven. dedique, R. probante, cum W. pro vulg. ὁ Δελφός. Correxisset quoque Camer.*

⁵ *Sic Bas. Xyl. Turn. & dedi, R. jubente, cum W. Accedunt A. & Mez. Vulgo διέσπειρον.*

⁶ *Secutus sum W. sic ex B. & Ven. dantem. Vulgo ὁμοίως.*

γραμμαμάτων ὃ τῇ τε τάξει πέμπτον ἐστὶ καὶ τῷ ἀριθμῷ τὰ πέντε δηλοῖ· μαρτυρομένους ¹ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς τὸν Θεόν, ὅτι πέντε εἰσὶ, τὸν δὲ ἕκτον καὶ τὸν ἑβδομον ² ἀποποιούμενους καὶ ἀποβάλλοντας, ὡς ἐπρὸς ἑαυτάς αὐτοῖς. ὅτι δ' ἐκ ἀποσκοπῆ ³ ταῦτα λέγεται, γνοίη τις ἂν ἀκέσας τῶν κατὰ τὸ ἱερόν τὸ μὲν χρυσῶν εἰς Λιβίας τῆς Καίσαρος γυναικὸς ὀνομαζόντων· τὸ δὲ χαλκῶν, Ἀθηναίων· τὸ δὲ πρῶτον καὶ παλαιότατον, τῇ δὲ ἐστὶν ξύλινον, ἔτι νῦν τῶν σοφῶν καλεῖσιν, ἔχον ἐνός, ἀλλὰ κοινὸν ἀνάθημα πάντων γενόμενον.

IV. Ὁ μὲν ἔν Ἀμμώνιος ἡσυχῇ διεμεδίασεν, ὑπονεήσας ἰδίᾳ τὸν Λαμπρίαν δόξῃ κεχρηῆσθαι, πλάττειν δ' ἰσορίαν καὶ ἀκοήν ἑτέρων πρὸς τὸ ἀνυπεύθυνον. ἕτερος δὲ τις ἔφη τῶν παρόντων, ὡς ὅμοια ταῦτ' ἐσὶν οἷς πρώην ὁ Χαλδαῖος ἐφλυῖρει ξένος, ἐπ' αὐτῷ μὲν εἶναι τὰ Φωνῆν ἰδίαν ἀφιέντα τῶν γραμμάτων, ἐπ' αὐτῷ δὲ τὰς κινήσιν αὐτοτελεῖ καὶ ἀσύνδετον ἐν ἑρανῶ κινεμένους ἀσέρας· εἶναι δὲ τῇ τάξει δεύτερον τότε εἰ τῶν Φωνηέντων ἀπ' ἀρχῆς, καὶ τὸν ἥλιον ἀπὸ σελήνης τῶν πλανητῶν. ἡλίῳ δ' Ἀπόλλωνα τὸν αὐτὸν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, πάντας Ἑλλήνας νομίζειν. ἀλλὰ ταυτὶ μὲν (ἔφη) παντάπασιν ἐκ πίνακος καὶ πυλαίας ⁴. ὁ δὲ Λαμπρίας ἔλαθεν, ὡς εἶπε, τὰς ἀφ' ἱερῶ ⁵ κινήσας ἐπὶ τὸν αὐτῷ λόγον. ὁ μὲν γὰρ ἐκεῖνος εἶπεν, ἄδεις ἐγίνωσκε Δελφῶν.

1 Dari sic voluit R. dedique cum W. accedente Ven. Vulgo μαρτυρομένους.

2 Dedi haec eo ordine, quo R. dari voluit. Vulgo τὸν δὲ ἑβδομον καὶ τὸν ἕκτον. A R. insuper abfuit τὸν ante ἕκτον.

3 Bas. ἀποσκοπῆ, quod Xyl. ex Ald. corrigendum monuit.

4 R. decente, proverbialis dictio significans: haec sunt trivialia, qualia rhapsodi e suspensa sua tabula picta canentes & bacillo singula demonstrantes recitant, & qualia in πυλαίαις confluxibus hominum jactari solent.

5 R. mavult ἀπὸ τῶ ἱερῶ.

Φῶν. τὴν δὲ κοινὴν καὶ περιγητικὴν δόξαν εἰς τὸ μέσον προῆγον, ἔτε τὴν ὄψιν ¹ ἀξιῶντες, ἔτε τὸν Φθόγον, ἀλλὰ τέναμα μόνον ² τῆ γραμματος ἔχειν τι σύμβολον.

V. Ἔσι γὰρ, ὡς ὑπολαμβάνουσι Δελφοί, καὶ τότε προηγοῦν ἔλεγε ³ Νίκανδρος ὁ ἱερεὺς, ὄχημα ⁴ καὶ μορφὴ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν εὐτεύξεως, καὶ τάξιν ἡγεμονικὴν ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν ἔχει τῶν χρωμένων ἐκκῶστε, καὶ διαπυρραυμένων, εἰ νικήσασιν ⁵, εἰ γαμήσασιν, εἰ συμφέρει πλεῖν, εἰ γεωργεῖν, εἰ ἀποδημεῖν. τοῖς δὲ διαλεκτικοῖς χαίρειν ἔλεγε σοφὸς ὢν ὁ Θεός, ἔδὲν οἰόμενοις ⁶ ἐκ τῆ εἰ μορία, καὶ τῆ μετ' αὐτῆ ἀξιώματος πρᾶγμα γίνεσθαι, πάσας τὰς ἐρωτήσεις ὑποτεταγμένας τέττω, καὶ νοῶν ὡς πράγματα καὶ προσιέμενος. ἐπεὶ δ' ἴδιον τὸ ἐρωτᾶν ὡς ⁷ πρὸς μάντιν ἐστὶν ἡμῖν, καὶ τὸ εὔχε-

1 R. haec sic illustrat: „respicit ad Lampriae sententiam, in EI vel E numeri quinaril notam sibi reperisse visi, ut Φθόγον ad Chaldaei, EI vel E pro secundo vocali habentis. Nam E pro numero habitum nota simplex est oculus seriens, non sonus, neque vocabulum, sed inter pronuntiandum aliter, atque scribitur, effertur, non e, sed πέντε. Igitur eatenus ipsi cum solis oculis, non item cum auribus, res est.“

2 id solummodo, quod significatur per εἰ ore prolatum. Significat autem α, vel si, num, uinam, vel, si cum circumflexo exaretur, es. R.

3 Vulgo καὶ τε προηγ. ἔλ. R. monet, se e vestigiis literarum aliud nequivisse exculpere, quam hoc: καὶ τότε πρὸς ἡμᾶς ὄρων ἔλ. W. susp. καὶ τότε προηγ. aut potius καὶ τότε παρῶν, quod in versione Xyl. cum Amiot. expressit. Recepi τότε.

4 Mez. bene, me iudice, corrigit οχημα.

5 Basf. κινήσασιν. Xyl. id correxit, Ald. consentiente. Eodem monente, Naogeorgus minus apte legit, εἰ κυήσασιν, an sint concepturae.

6 Secutus sum W. sic e Xyl. Am. Mez. dantem pro vulg. οἰόμενοι. Idem Camer. legit, qui mutantes vertit. Pro seq. μορία W. susp. μόνα.

7 Secutus sum W. ὡς ex D. reponentem. Vulgo abest. Ρεταν. ἴδιόν τ' ἐρωτᾶν.

εὐχεσθαι κοινὸν ὡς πρὸς Θεὸν, ἐχ' ἤτηλον οἶονταί τῆς πευ-
 σικῆς τὴν εὐκλιπὴν τὸ γράμμα περιέχειν δύναμιν. εἰ
 γὰρ ὠφελον, Φησί¹ ἕκαστος τῶν εὐχομένων. καὶ Ἄρ-
 χιλοχος·

Εἰ γὰρ ὡς ἐμοὶ² γένοιτο χεῖρα Νεοβέλης θίγειν.
 καὶ τῆ εἴθε τὴν δευτέραν συλλαβὴν παρέλκεσθαι Φησί³,
 οἶον τὸ Σάφρονος³, ὅμα τέκνων θῆν δευομένα· καὶ τὸ
 Ὀμηρικόν⁴.

Ὡς θῆν καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος — —

ἐν δὲ τῷ Εἰ τὸ εὐκλιπὸν καὶ ἀποχρώντως δηλεῖσθαι.

VI. Ταῦτα τῆ Νικάνδρε διελεθόντος, οἶδα γὰρ δὴ
 Θέωνα τὸν ἐταῖρον, ἤρετο τὸν Ἀμμώνιον, εἰ διαλεκτι-
 κῆ παρρησίας μέτεσιν ἔτω περιυβρισμένη· τῆ δ' Ἀμ-
 μωνίε⁵ λέγειν παρακελευομένη καὶ βοηθεῖν· Ἄλλ' ὅτι
 μὲν (ἔφη⁶) διαλεκτικώτατος ὁ Θεός ἐστιν, οἱ πολλοὶ τῶν
 χρησμῶν δηλεῖσιν. τῆ γὰρ αὐτῆ δήκεθεν ἐστὶ καὶ λύειν
 καὶ ποιεῖν ἀμφιβολίας. ἔτι δ', ὡς περ Πλάτων ἔλεγε,
 χρησμῶ δοθέντος, ὅπως τὸν ἐν Δήλῳ⁷ βωμὸν διπλασιά-
 σωσιν, ὃ τῆς ἀκρας ἕξεως περὶ γεωμετρίαν ἔργον ἐστίν,
 ἔ τῆτο⁸ προστάττειν τὸν Θεὸν, ἀλλὰ καὶ γεωμετρεῖν δια-
 κελύεσθαι τοῖς Ἑλλησιν· ἔτως ἄρα χρησμὸς ἀμφιβόλος
 ἐκ-

¹ Mez. *sup.* Φασίν.

² R. *sup.* εἰ γὰρ πως ἐμοὶ γέν. aut εἰ γὰρ ἐξ ἐμοὶ γένοιτο, ut per tmesin dictum fit pro εἰ γὰρ ἐμοὶ ἐκγένοιτο.

³ Est nomen proprium poetæ Sophronis, cujus extra Plutar-
 tarchum etiam mentio fit apud Suidam, Athenæum & alios.
 Deinde pro ὅμα Bas. Petav. A. B. D. ὅμα. Hinc R. quaerit,
 num leg. ἡ μήτηρ τέκνων θῆν δευομένα, mater liberos deside-
 rantis, liberorum indigens, liberis orba.

⁴ Iliad. XVII, 29.

⁵ Turn. V. Bong. περιυβρισμένη ἀνηκουῖα. τῆ Ἄμ.

⁶ Secutus sum Xyl. dando ἔφη pro vulg. ἔφην, cum haec
 Theonem loqui, non Plutar-
 tarchum, constet ex sequentibus.

⁷ Xyl. *v.* titit: aram Delphicam.

⁸ Post τῆτο aut deesse, aut saltim subaudiri debere, μένον,
 R. monet.

ἐκΦέρων ὁ Θεὸς, αὖξει καὶ συνίησι διαλεκτικῆν, ὡς ἀναγκάϊαν τοῖς μέλλουσιν ὀρθῶς αὐτῆ συνήσειν. ἐν δὲ διαλεκτικῇ δῆπε μεγίστην ἔχει δύναμιν ὁ συναπτικὸς ἄποσι σύνδεσμος, ἅτε δὴ τὸ λογικώτατον χηματίζων ἀξίωμα. πῶς γὰρ ¹ ἐ τοῖσδε τὸ συνημμένον, εἴ γε τῆς μὲν ὑπάρξεως τῶν πραγμάτων ἔχει καὶ τὴ θηρία γνῶσιν, ἀκολούθῃ δὲ θεωρίαν καὶ κρίσιν ἀνθρώπῳ μόνῳ ² παρέδωκεν ἡ Φύσις. ὅτι γὰρ ἡμέρα ἐστὶ καὶ Φῶς ἐστίν, αἰθάνονται δὴ πε καὶ λύκοι καὶ κύνες καὶ ὄρνιθες· ὅτι δὲ εἰ ἡμέρα, Φῶς ἐστίν ³, πᾶν ἄλλο συνίησι, πλὴν ἀνθρωπος, ἡγεμὸν καὶ λήγοντος, ἐμφάσεώς τε καὶ συναρτήσεως τέτων πρὸς ἄλλα καὶ χέσεως· καὶ διαφορᾶς μόνος ⁴ ἔχων ἐννοίαν, ἐξ ὧν αἱ ἀποδείξεις τὴν κυριωτάτην ἀρχὴν λαμβάνουσιν. ἐπεὶ τοίνυν Φιλοσοφία μὲν περὶ ἀλήθειάν ἐστίν, ἀληθείας δὲ Φῶς ἀπόδειξις, ἀποδείξεως δ' ἀρχὴ ⁵ τὸ συνημμένον, εἰκότως ἡ τῆσδε συνέχεσσι καὶ ποιῆσσι δύναμις ὑπὸ σοφῶν ἀνδρῶν τῷ μάλις τὴν ἀλήθειαν ἡγαπηκότι θεῷ καθιερώθη· καὶ μάντις μὲν ὁ Θεὸς, μαντικὴ δὲ τέχνη περὶ τὸ ⁶ μέλλον, ἐκ τῶν παρόντων, ἢ παρρωχημένων. ἐδευὸς γὰρ ἐδ' ἀνάϊτιος ἢ γένεσις, ἔτ' ἄλογος ἢ πρόγνωσις· ἀλλ' ἐπεὶ πάντα τοῖς γεγονόσι τὰ γιγνόμενα, τὰ τε γενησόμενα τοῖς γιγνομένοις ἔπεται καὶ

συν-

¹ Turn. V. Bong. πᾶς γὰρ ἅν' ἐ τοῖς.

² Dedi μόνῳ e Petav. pro vulg. μόνον.

³ R. haec sic illustrare tentat: ὅτι γὰρ, εἰ (i. e. ὅταν) ἡμέρα ἐστίν, καὶ Φῶς ἐστίν — nam lucem esse, quando dies est, sentiunt etiam bestiae; at sic ratiocinari: εἰ (i. e. ἐάν) ἡμέρα, καὶ Φῶς ἐστίν — si dies est, etiam lucet, solus homo novit. Petav. δῆπε λύκοι absque interjecto καὶ. Idem deinde post εἰ ἡμέρα, statim exhibet ἐστίν ἐμφάσεως καὶ συναρτ. omiffis interjacentibus.

⁴ Sic Xyl. jubente, dedi cum W. idem ex A. B. D. Ven. Mez. reponente pro vulg. μόνον.

⁵ Inferendum duxi particulam δ' e R. mente. Vulgo abest.

⁶ R. susp. τέχνη προοιπεῖν τὸ μ. Post seq. ἐκ Petav. omittit τῶν.

συνήρηται, κατὰ διέξοδον ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος περαι-
νεσαν, ὃ τὰς αἰτίας εἰς ταῦτ' οὐκ εἶναι ¹ τε πρὸς ἄλ-
ληλα καὶ συμπλέκειν Φυσικῶς ἐπιστάμενος, οἶδα καὶ
προλέγειν ²

Τὰ τε ὄντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἔοντα ³.

καὶ καλῶς Ὅμηρος πρῶτον ἔταξε τὰ παρόντα, εἶτα τὸ
μέλλον καὶ τὸ παρωχημένον. ἀπὸ γὰρ τῆς ὄντος ὁ συλ-
λογισμὸς κατὰ τὴν τῆς συνημμένου δύναμιν ὡς, εἰ τὸδ'
ἐστὶ, τότε προηγείται καὶ πάλιν, εἰ τότε ἐστὶ, τότε γε-
νῆσεται. τὸ γὰρ τεχνικὸν καὶ λογικὸν (ὡςπερ εἴρηται)
γνώσις ἀκολοθίας τὴν δὲ πρόσληψιν ἢ αἰδητικὴν τῶ λό-
γῳ δίδωσιν. ὅθεν (εἰ καὶ αἰχρὸν ⁴ εἰπεῖν) ἐκ ἀποσρέ-
ψομαι ⁵ τῆτον εἶναι τὸν τῆς ἀληθείας τρίποδα τὸν λό-
γον, ὃς ⁶ τὴν τῆς λήγοντος πρὸς τὸ προηγέμενον ἀκα-
λαθίαν θέμενος, εἶτα προσλαβὼν ⁷ τὴν ὑπαρξιν, ἐπά-
γει τὸ συμπέρασμα τῆς ἀποδείξεως. τὸν ἔν Πύθιον, εἰ
δὴ μυσικῆ τε ἴδεται, καὶ κύκνων Φωναῖς καὶ κισθάραις
ψόφοις, τί θαυμαστόν ἐστι διαλεκτικῆς Φιλίας τῆτο ἰσπάζ-
εσθαι τῆς λόγου τὸ μέρος καὶ ἀγαπᾶν, ᾧ μάλιστα καὶ
πλείω προσχρωμένους ὄρα τὰς Φιλοσόφους; ὃ δ' Ἡρα-
κλῆς ἔπω τὸν Προμηθεῖα λελυκῶς, εἰ δὲ τοῖς περὶ τὸν
Χεί-

1 Sic R. legendum censuit pro vulg. *συνιδεῖν*, & dedi cum
W. idem ex A. B. D. Mez. reponente.

2 Secutus sum W. sic ex D. & Mez. *dantem* pro vulg. *προ-
λέγειν*.

3 Hom. *Iliad.* I. 70. Ald. & Basf. *πρῶτ'*. Xyl. *correx*it.

4 W. legendum censet *γλίχρον*.

5 Secutus sum W. sic ex B. D. *dantem* pro vulg. *ἀποσρέψο-
μαι*. Ven. *ἀποσρέψομαι*. Simul cum W. recepi *τῆτον* ex Pe-
tav. *adsentientibus* A. B. Ven. pro vulg. *τῆτο*. Turn. V. *τρί-
ποδας* pro *τρίποδα*.

6 Sic R. legi voluit pro vulg. *εἰ*. Basf. *ὄν*. Id, quod in Ald.
legitur, propius accedit ad voculam *οὐ* litera posteriori male
formata. W. quidem sumit id pro *ὄν*, quod ipse dedit ex A.
B. D. Ven.

7 Turn. V. Bong. *προσλαβὼν*.

Χείρωνα καὶ Ἄτλαντα σοφισταῖς διειλεγμένους, ἀλλὰ νέος ὢν καὶ νομιδῆ Βοιωτός ¹, ἀναιρῶν τὴν διαλεκτικὴν καὶ καταγελῶν τῷ ἔ τὸ πρῶτον, τὸ δεύτερον ² ὑποσπᾶν ἔδοξε βία τὸν τρίποδα καὶ διαμάχεσθαι πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς τέχνης. ἐπεὶ προΐων γε τῷ χρόνῳ καὶ ἔτος ³ ἔοικε μαντικώτατος ὁμῆ γενέσθαι καὶ διαλεκτικώτατος.

VII. Παύσαμένους δὲ τῷ Θεῷνος, Εὐτροφον Ἀθηναῖον οἶμαι τὸν εἰπόντα εἶναι πρὸς ἡμᾶς ⁴. Ὁρᾶς, ὡς ἀμύνει τῇ διαλεκτικῇ Θεῶν προθύμως, μονοναχί ⁵ τὴν λεοντῆν ἐπενδυσάμενος. ἔτως ⁶ ἐδ' ἡμᾶς τὰς πάντα συλλήβδην πράγματα καὶ φύσεις καὶ ἀρχὰς θεῶν ὁμῆ καὶ ἀνθρωπειῶν ἐν ἀριθμῷ τιθεμένους, καὶ πολὺ μάλισα τῶν καλῶν καὶ τιμίων, τῆτον ⁷ ἡγεμόνα ποιημένους καὶ κύριον, εἰδὸς ⁸ ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλ' ἀπάρξασθαι τῷ θεῷ τῆς Φίλης μαθηματικῆς ⁹, αὐτὸ μὲν ἐφ' ἑαυτῷ μήτε δυνάμει, μήτε μορφῇ, μήτε τῷ ῥήματι τὸ ἔ ¹⁰ τῶν

¹ Turn. V. Bong. Βοιωτός. Petav. omittit καὶ ante καταγελ.

² R. susp. καταγελῶν τῷ εἰ τὸ πρῶτον ἀληθές, ἀληθές καὶ τὸ δεύτερον, deridens illud philosophorum usu contritum: Si verum est prius, verum quoque est posterius.

³ R. monente, idem est, atque αὐτός. Ald. Bas. Petav. ἔτως.

⁴ I. e. ἐμὲ, Plutarchum. R. — In Petav. est πρὸς ἡμᾶς.

⁵ Sic R. dedit, Turn. V. Bong. secutus, pro μοναχί, quod in Steph. & Frst. extat. W. dedit μονονὲ ex A. Eo facile ducit μόνον ε, quod est in Ald. Bas. Petav.

⁶ Recepti sic ex W. mente pro vulg. ἔπω. R. iudice, sententia flagitat ε τολύου vel ἐκέν. Pro seq. ἡμᾶς idem maluit ἡμᾶς. Petav. ἔπω ε δι' ἡμᾶς.

⁷ Ald. Bas. Petav. τᾶτων.

⁸ Vulgo εἰδώς. Ejus loco dedi, quod e V. enotatur, & Exempl. Turn. Anon. & Amiot. firmatur, & W. probandum videtur. R. susp. ἐπίδω, nolim vos videri.

⁹ Post hanc vocem vulgo legitur βελομένους. Cum W. id delevi auctoritate B. Ven. Xyl. Amiot.

¹⁰ Ita R. monet recte habere Bas. dedique pro vulg. τῷ ε. W. idem recepit ex D. & Mez.

τῶν ἄλλων στοιχείων διαφέρειν ἡγεμένους, ὡς δὲ ¹ μεγά-
 λε πρὸς τὰ ὅλα καὶ ² κυρίως σημεῖον ἀριθμῶ προτετι-
 μῆθαι ³ τῆς πεμπιάδος, ἀφ' ἧς τὸ ἀριθμεῖν οἱ σοφοὶ
 πεμπιάζειν ἠνόμαζον. ταῦτα δὲ πρὸς ἡμᾶς ἔλεγεν ἡ
 παίζων ὁ Εὐστροφος, ἀλλ' ἐπεὶ τῆνικαῦτα προσεκείμεν
 τοῖς μαθήμασιν ἐμπαθῶς, τάχα δὲ μέλλων ⁴ εἰς πάντα
 τιμήσειν τὸ μηδὲν ἄγαν, ἐν Ἀκαδημίᾳ γενόμενος.

VIII. Εἶπον ἔν, κάλλιστα τὸν Εὐστροφον τῷ ἀριθ-
 μῷ λύειν τὴν ἀπορίαν. ἐπεὶ γὰρ (ἔφην) εἰς τὸ ἄρτιον
 νενεμημένους παντὸς ἀριθμῶ καὶ τὸ περιττὸν, ἡ μὲν μο-
 νὰς ἀμφοτέρων ἐπίκεινται ἐς τὴν δυνάμει διὸ καὶ προσ-
 τιθεμένη τὸν μὲν περιττὸν ἀριθμὸν ἄρτιον ποιεῖ ⁵, τὸν
 δὲ ἄρτιον περιττὸν ἀρχὴν ⁶ δὲ τὰ μὲν ἀρτὶς τὰ δύο,
 τὰ δὲ περιττὰ τὰ τρία ποιῶνται ⁷. τὰ δὲ πάντες γεν-
 νῶνται

¹ Haec est lectio Aldinae. In Bas. ita legitur διαφέρειν, ἡγε-
 μένους δὲ ὡς. R. iudice locus ita est constituendus: αὐτὸ μὲν
 ἐφ' ἑαυτῆ δεικνύνται μήτε δυνάμει, μήτε μορφῇ, μήτε αὐτῇ
 πῶ ῥήματι, τὸ E τῶν ἄλλων στοιχείων διαφέρειν, ἡγεμένους δὲ,
 ὡς μέγα τὰ πρὸς τὰ ὅλα κυρίως σημεῖον ἀριθμῶ προτετιμῆθαι —
 primitias vestrorum profectuum in cura mathematica deo offerre
 in eo, ut demonstratis, in se quidem literam E nihil habere
 vel virtutis, vel formae, vel ipsius denique pronunciationis,
 quo praestet aliis literis, contra autem statuatis, eam literam
 propterea praelatam reliquis fuisse, quod grandis esset nota nu-
 meri in tota rerum universitate capitalis, quinarium puta, quo
 a numero. —

² Secutus sum W. καὶ, quod vulgo abest, e Ven. inferen-
 tem. Exprimit idem Camer.

³ W. susp. τετιμῆθαι, ut B. Ven.

⁴ R. susp. τάχα δ' ἔμελλον εἰς αὐθις τιμήσαν. W. susp.
 δὴ μέλλων.

⁵ Ald. Bas. Petav. ποιῶν. Xyl. correxit.

⁶ Xyl. legit ἀρχῆν.

⁷ Vulgo ποιῶνται. Xyl. legit ποιῶνται. Probat idem R. sub-
 audiendo homines vel arithmetici — & e Petav. notatur, De-
 di id cum W. accedente A.

νάται τῶν πρὸς ἀλλήλους μιγνυμένων· εἰκότως ἔχῃ-
 κε τιμὴν, πρῶτος ἐκ πρώτων ἀποτελέμενος, καὶ γά-
 μος ἐπωνόμασαι ¹ τῇ τῆ ἀρτίᾳ πρὸς τὸ θῆλυ, περιτῆ
 δὲ αὖ πρὸς τὸ ἄρρεν ὁμοιότητι· ταῖς γὰρ εἰς ἴσα το-
 μαῖς τῶν ἀριθμῶν, ὁ μὲν ἄρτιος πάντη ² διίσταμενος
 ὑπολείπει τινὰ δεκτικὴν ἀρχὴν οἷον ἐν ἑαυτῷ καὶ χώ-
 ραν, ἐν δὲ τῷ περιτῷ τὸ αὐτὸ παύοντι, μέσον αἰεὶ
 περίσσι τῆς νεμήσεως γόνιμον· ἢ γονιμώτερός ἐστι τῆ
 ἑτέρας, καὶ μιγνύμενος αἰεὶ κρατεῖ, κρατεῖται δὲ ἑδέ-
 ποτε· γίνεται γὰρ ἐξ ἀμφοῖν κατ' ἑδεμίαν μίξιν ἄρ-
 τιος, ἀλλὰ κατὰ πάσας περιτῆς. ἔτι ³ δὲ μᾶλλον αὐ-
 τὸς ἐπιβάλλων αὐτῷ καὶ συντιθέμενος, δείκνυσι τὴν
 διαφορὰν ἐνάτερος. ἄρτιος μὲν γὰρ ἑδείς ἀρτίῳ συνελ-
 θῶν περισσὸν παρέχεν, ἐδ' ἐξέβη τὸ οἰκτεῖον ὑπ' ἀδε-
 νείας ἄγνος ⁴ ἢ ἑτέρας καὶ ἀτελής· περισσοὶ δὲ μι-
 γνύμενοι περισσοῖς, ἀρτίαις ἄπολλας διὰ τὸ πάντη γόνι-
 μον ἀποτελεῖσι. τὰς δ' ἄλλας ἢ καὶ ἂν τις ἐν καιρῷ νῦν
 ἐπεξίῃ δυνάμεις καὶ διαφορὰς τῶν ἀριθμῶν. ὡς ἔν
 ἄρρενος τῆ πρώτης ⁵ καὶ θήλεος ὁμοιότητι τὰ πέντε γι-
 νόμενα γάμον οἱ Πυθαγόρειοι προσεῖπον. ἐστὶ δὲ ἡ καὶ
 φύσις ⁶ λέλεκεται τῷ περὶ αὐτὸν πολυπλασιασμῷ πάλ-
 λιν εἰς ἑαυτὸν περαίνων. ὡς γὰρ ἡ φύσις λαβῆσα πυ-
 ρὸν ἐν σπέρματι καὶ χεαμένη ⁷, πολλὰ μὲν ἐν μέσῳ φύει
 χή-

¹ Xyl. sic legit, & probat R. Dedi cum W. exhibentibus idem B & D. Vulgo ἀπωνόμασαι.

² quascunque ex parte. R.

³ Sic Xyl. legit pro ἔτι, quod est in Ald. & Bas. Habent idem ἔτι Turn. & Bong. & dedi cum W. accedentibus B. & Mez.

⁴ Xyl. sic legit, & dedi, R. probante, pro vulg. ἀπόγονος.

⁵ R. susp. ὡς ἔν ἄρρενος τῆ πρώτης ἀρτίαι, καὶ τῆ πρώτης περιτῆς θήλεος.

⁶ R. susp. ἔτι δὲ καὶ φύσις, porro quoque Pythagorei quinario numero nomen naturae tribuerunt, vel virtutis procreaticis.

⁷ Turn. Bong. Petav. χθαμένη.

χρήματα καὶ εἶδη, δι' ὧν ἐπὶ τέλος ἐξάγει τὸ ἔργον, ἐπὶ πᾶσι δὲ πυρὸν ἀνάδειξεν, ἀποδῶσα τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ τέλει τῆ παντός· ἔτω τῶν λοιπῶν ἀριθμῶν ὅταν αὐτὸς πολλαπλασιάσῃσιν ¹ εἰς ἑτέρας, τελευταίωντων τῆ αὐξήσει ², μόνος ὁ τῶν πέντε καὶ ἐξ γενόμενος τρισάκτις αὐτὸς ἀναφέρεισι καὶ ἀνασώζασιν. ἐξάκτις γὰρ τὰ ἐξ ³, τριακονταεξ, καὶ πεντάκτις τὰ πέντε, εἰκοσιπέντε γίνεται ⁴. καὶ πάλιν ὁ μὲν τῶν ἐξ ἅπαξ τῆτο ποιεῖ, καὶ μοναχῶς αὐτὸς ἀφ' ἑαυτῆ τετραγῶνος γινόμενος· τῆ δὲ πεντάδι καὶ τῆτο μὲν συμβέβηκε κατὰ πολυπλασιασμὸν, ἰδίως δὲ τὸ κατὰ σύνθεσιν ἑαυτὴν, ἢ δεκάδα ποιεῖν ⁵ παρὰ μέρος ἐπιβαλλόσης αὐτῆ, καὶ τῆτο γίνεσθαι μέχρι παντός, ἀπομιμημένα τῆ ἀριθμῆ τὴν τὰ ὅλα διακοσμεῖσαν ἀρχὴν. ὡς γὰρ ἐκείνην φυλάττισαν ⁶ ἐκ μὲν ἑαυτῆς τὸν κόσμον, ἐκ δὲ τῆ κόσμου πάλιν αὐ ⁷ ἑαυτὴν ἀποτελεῖν, πυρὸς τ' ἀνταμείβεσθαι ⁸ πάντα, Φησὶν ὁ Ἡράκλειτος, καὶ πῦρ ἀπαντων, ἄσπερ χρυσῆ χρήματα, καὶ χρημάτων χρυσός· ἔτως ἢ τῆς πεντάδος πρὸς ἑαυτὴν σύνοδος ἔδεν ἔτε ἀτελής,

P 2

ἔτε

1 Petav. πολλαπλασιασῶσιν.

2 R. manult ἐν τῆ αὐξήσει.

3 Dedi sic e R. mente. Vulgo τὸ ἐξ.

4 Petav. γίνονται.

5 Vulgo κατὰ σύνθεσιν καθ' ἑαυτὴν, ἢ δεκάδα ποιεῖ. In illis corrigendis W. sum fecutus, καθ' ἑαυτὴν cum Ven. ἢ fundamentem e Mez. & ποιεῖν ex A. & Ven. Pro ἰδίως, quod praecedat, W. legendum censet ἰδίον.

6 R. fufp. ἐκείνην τὴν αὐτὴν αἰεὶ τάξιν φυλάττισαν. Mez. διαλλάττισαν. W. fufp. addendum ἑαυτὴν.

7 Ald. Steph. Fift. πάλιν ἀφ' ἑαυτὴν. Bas. πάλιν ἑαυτὴν. R. recepit αὐ e Turn. V. Bong. Petav. Idem dedit W. ex A. monens deesse in B. & Ven.

8 Recepi id, quod W. dedit inferendo τ' ex B. & infinitivum verbi ponendo ex sententiae necessitate. Vulgo πυρὸς ἀνταμείβεται. R. voces πυρὸς ἀντ. — usque ad χρημάτων χρυσός parenthesi includendas censuit. A Camer. hoc fuit observatum.

ἔτε ἀλλότριον γανυᾶν πέφυκεν, ἀλλ' ἑρισμένας ἔχει μεταβολάς· ἢ γὰρ αὐτὴν ἢ τὴν δεκάδα γεννᾶ, τειέτιν, ἢ τὸ οἰκεῖον ἢ τὸ τέλειον.

IX. Ἐάν ἔν ἔρηταί τις, τί ταῦτα πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, Φήσομεν, ἔχι μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Διόνυσον, ὧ τῶν Δελφῶν ἐδὲν ἤτῃον ἢ τῶ Ἀπόλλωνι μέτεσιν. ἀκόμοεν ἔν τῶν Θεολόγων τὰ μὲν ἔν ποιημασι, τὰ δ' ἄνευ μέτρα λεγόντων καὶ ὑμνόντων, ὡς ἀφθαρτος ο Θεὸς καὶ ἰδίος πεφυκῶς, ὑπὸ δὴ τινος εἰμαρμένης γνώμης καὶ λόγῃ μεταβολαῖς ἑαυτῆ χρώμενος, ἀλλοτε μὲν εἰς πῦρ ἀνήψε τὴν φύσιν ¹ πάντα ὁμοιώσας πᾶσιν, ἄλλοτε δὲ παντοδαπὸς ἔν τε μορφαῖς καὶ ἔν πάθεσι καὶ δυνάμεσι διαφοροῖς γιγνόμενος, ὡς γίνεται νῦν ² κόσμος, ὀνομάζεται δὲ τῶ γνωριμωτάτῳ τῶν ὀνομάτων. κρυπτόμενοι δὲ τὰς πολλὰς οἱ σοφώτεροι, τὴν μὲν εἰς πῦρ μεταβολὴν Ἀπόλλωνά τε τῆ μονώσει ³, Φοῖβόν τε τῶ καθαρῶ καὶ ἀμιάντῳ καλῆσι. τῆς δ' εἰς πνεύματα ⁴ καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἄερα καὶ φυτῶν ζώων τε γενέσεις τροπῆς αὐτῆ καὶ διακοσμήσεως, τὸ μὲν πάθημα καὶ τὴν μεταβολὴν, διασπασμὸν τινα καὶ διαμελισμὸν αἰνίττονται. Διόνυσον δὲ καὶ Ζαγρέα καὶ Νυκῆλιον καὶ Ἴσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζουσι, καὶ Φθοράς τινας καὶ ἀφανισμὰς, καὶ τὰς ⁵ ἀποβιώσεις καὶ παλιγγενεσίας, οἰκεῖα
ταῖς

¹ Dedi sic e R. & W. mente pro vulg. τῆ φύσει.

² R. fufp. γιγνόμενος, γίνεται μὲν κόσμος, fit quidem mundus, h. e. ordinarius & cohaerens fibique consentiens & semet fulciens atque tuens rerum diversiffimarum & numero infinitarum complexus, appellatur autem nomine potiffimo, scil. κόσμος, i. e. totum hoc rerum universum & est, & audit id, quod est, scil. κόσμος, mundus. W. legi vult, γίνεται, ὡς νῦν, cum Amiot.

³ ἀπόλλων ita erit, quasi ἄνευ πολλῶν, cum particula α pri-vante. Camerar.

⁴ W. fufp. πνευμά τε cum Mez.

⁵ W. mavult καὶ abesse. B. D. καὶ οἱ τὰς ἀπορ. Ald. Baf. εἰ τὰς absque καὶ.

ταῖς εἰρημέναις μεταβολαῖς αἰνύματα καὶ μυθεύματα, περαίνεσι· καὶ ἄδασι¹ τῷ μὲν διθύραμβικῶν μέλη παθῶν μετὰ καὶ μεταβολῆς, πλάνην τινὰ καὶ διαφόρησιν ἐχέσης· μιξοβόαν γάρ, Αἰχύλος Φησί, πρέπει² διθύραμβον ὁμαρτεῖν σύγκοινον Διούσω· τῷ δὲ παιᾶνα τεταγμένην καὶ σὺφρονα Μῆσαν. ἀγήρω τε τῆτον³ αἰεὶ καὶ νέον, ἐκείνου δὲ πολυειδῆ καὶ πολύμορφον ἐν γραφαῖς καὶ πλάσμασι δημικργῆσι· καὶ ὅλως τῷ μὲν ὁμοιότητα⁴ καὶ τάξιν καὶ σπεδὴν ἄκρατον, τῷ δὲ μεμιγμένην τινὰ παιδιᾶ καὶ ὕβρει καὶ σπεδῆ καὶ μανίᾳ προσφέροντες⁵ ἀνωμαλίαν, εὖιον ὀρσιγύναικα μαινομέναις Διόνυσον ἀνθέοντα τιμαῖς ἀνακαλῶσιν, ἐ Φαύλως ἐκατέρας μεταβολῆς τὸ οἰκεῖον λαμβάνοντες. ἐπεὶ δ' ἐκ ἴσος ὁ τῶν περιόδων ἐν ταῖς μεταβολαῖς χρόνος, ἀλλὰ μείζων ὁ τῆς ἐτέρας, ἦν κόρον καλῶσιν, ὁ δὲ τῆς χρησιμοσύνης ἐλάττω, τὸ κατὰ λόγον τηρῶντες ἐνταῦθα, τὸν μὲν ἄλλου ἐνι-αυτὸν παιῶνι χρωῖνται περὶ τὰς θυσίας, ἀρχομένε δὲ χειμῶνος ἐπεγείραντες τὸν διθύραμβον, τὸν δὲ παιᾶνα καταπαύσαντες, τρεῖς μῆνας ἀντ' ἐκεῖνα τῆτον κατακαλῶνται⁶ τὸν θεόν· ὅπερ τρία πρὸς ἓν, τῆτο

P 3

τὴν

1 Ita cum W. fuit interpungendum. R. post περαίνεσι plane nulla utitur distinctione. In aliis περαίνεσι καὶ ἄδασι τῷ μὲν —.

2 Steph. Fift. & R. includunt μιξοβόαν — Φησί notis parenthesis. Hinc R. monet, illis sublatis legendum πρέπειεν. Idem pro σύγκοινον mavult σύγκοιτον.

3 R mavult καὶ ἀγήρων μὲν τῆτον. — scil. Apollinem.

4 W. fufp. ὁμαλότητα.

5 Dedi sic e W. mente. Vulgo μεμιγμένην τινὰ παιδιάν καὶ ὕβριν καὶ σπεδὴν καὶ μανίαν προσφέροντες, ἀνωμαλίαν εὖιον &c. Baccho mixtam jocis & petulantia & severitate & furore inaequalitatem tribuentes. R. fufp. καὶ ἀνωμαλίαν, εὖιον. Dedi porro ὀρσιγύναικα e Camer. & R. correctione cum W. pro vulg. ὀραγύναικα. Valckenar. Epist. ad Rover. p. 80. corrigi: Εὖιον ὀρσιγύναικα Διόνυσον, Μαινομένας συνθίοντα τιθήναι.

6 W. fufp. ἀνακαλῶνται ut Ven. a secunda manu.

τὴν διακόσμησιν οἰόμενοι χρόνω πρὸς τὴν ἐκπύρωσιν εἶναι ¹.

X. Ἄλλὰ ταῦτα μὲν ἰκανῶ καιρῶ μᾶλλον ἀπομνήσκονται· δῆλον δέ, ὅτι συνοικειῶσιν ² αὐτὸν οἱ τὴν πεντάδα, νῦν μὲν αὐτῇ ἑαυτὴν ὡς τὸ πῦρ, αὖθις δὲ τὴν δεκάδα ποιῶσαν ἐξ ἑαυτῆς, ὡς τὸν κόσμον, λέγουστές. τῆς δὲ δὴ μάλιστα κεχαρισμένης τῷ Θεῷ μυσικῆς ἐκ οἰόμεθα τῷ τῷ ἀριθμῶ μετεῖναι. τὸ γὰρ πλείστον, ὡς ἐνι εἰπεῖν ³, ἔργον ἀρμονικῆς περὶ τὰς συμφωνίας ἐστίν. αὐταὶ δ' ὅτι πέντε καὶ ἑπτά, ὁ λόγος ἐξελέγχει, τὸν ἐν χορδαῖς καὶ τρυπήμασι ταῦτα θηρᾶν ἀλόγως τῇ αἰδήσει βεβλόμενον. πᾶσαι γὰρ ἐν λόγοις τὴν γένεσιν ἀριθμῶν ⁴ λαμβάνουσιν, καὶ λόγος ἐστὶ τῆς μὲν διὰ τετάρων ἐπίτριτος· τῆς δὲ διὰ πέντε, ἡμιόλιος· διπλάσιος δὲ τῆς διὰ πασῶν· τῆς δὲ διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε τριπλάσιος· τῆς δὲ δις διὰ πασῶν, τετραπλάσιος· ἦν δὲ ταυταῖς ἐπεισάγασιν οἱ ἀρμανικοὶ διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων ὀνομάζοντες, ἕξω μέτρα βαίνουσαν, ἐκ ἀξιῶν ἐσι δέχεσθαι, τῆς ἀκοῆς τῷ ἀλόγῳ παρὰ τὸν λόγον, ὡσπερ νόμον, χαριζομένους. ἵνα τοίνυν ἀφῶ πέντε τετραχόρδων θέσεις, καὶ πέντε τὰς πρώτας εἴτε τόνους, ἢ τρόπους, εἴτε ἀρμονίας χρῆ κηλεῖν, ὡς ⁵ ἐπιτάσει καὶ ὑφέσει τρεπομένων. κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον,

¹ W. vertit haec: tempus exustionis ad tempus instaurati mundi ut unum ad tria esse censentes. Xyl. monet, haec de Apolline & Baccho esse vitiosa.

² Sic R. susp. & dedit W. ex A. Vulgo συνοικειῶσιν. Βαβ. συνοικῶσιν. In seq. R. conjicit αὐτὰ οἱ τὴν πεντάδα, νῦν μὲν αὐτὴν ἑαυτῇ ἐπαναπαυομένην (vel ἐπαναλυομένην) ὡς τὸ πῦρ. W. αὐτὸν οἱ corrigendum censet in αὐτῷ cum Mez. — Camer. vertit: *accommodari ad ipsum* scil. illum Divum — mendosa haec esse addens.

³ Camer. vertit, *ut semel dicam*, legendo ἐνι scil. λόγῳ. nisi verius fit, ὡς ἔπος εἰπεῖν.

⁴ Secutus sum W. sic dantem ex B. & Xyl. Vulgo ἀριθμῶ.

⁵ W. legi vult ὡς ἐπιτάσει.

τον, αἱ λοιπαὶ βαρύτερες εἰσι καὶ ὀξύτητες. ἄρ' εἰ καὶ πολλῶν, μᾶλλον δὲ ἀπείρων διασημάτων ὄντων, τὰ μελωδόμενα πέντε μόνα εἰσὶ; δῖσις καὶ ἡμιτόνιον, καὶ τόμος, καὶ τριμιτόνιον, καὶ δίτονον, ἄλλο. δὲ ἕδεν, ἔτε μικρότερον, ἔτε μείζον ἐν Φωνῇ¹ χωρίον ὀξύτητι καὶ βαρύτητι περατόμενον μελωδητόν ἐστι.

IX. Πολλὰ δ' ἄλλα τοιαῦτα, ἔφην ἐγὼ, παρελθῶν², τὸν Πλάτωνα προσέξομαι λέγοντα κόσμον ἕνα, ὡς εἶπερ³ εἰσὶ παρὰ τῆτον ἕτεροι καὶ μὴ μόνος ἕτος εἰς⁴, πέντε τὰς πάντας ὄντας καὶ μὴ πλείονας. ἢ μὴν ἄλλὰ καὶ εἰς ἕτος ἢ μονογενῆς, ὡς οἴεται καὶ Ἀριστοτέλης, τρόπον τινὰ⁵ καὶ τῆτον ἐκ πέντε συγκείμενον κόσμων⁶ καὶ συνηρμοσμένον εἶναι. ὦν ὁ μὲν ἐστὶ γῆς, ὁ δὲ ὕδατος, τρίτος δὲ πυρός, καὶ τέταρτος ἀέρος⁷. τὸν δὲ πέμπτον⁸, ἕρανόν, οἱ δὲ Φῶς, οἱ δ' αἰθέρα καλεῖσιν, οἱ δ' αὐτὸ τῆτο, πέμπτην ἕσαν, ἢ τὸ κύκλω περιφέρεισθαι μόνη τῶν σωμάτων, κατὰ Φύσιν ἐστὶν, ἐκ ἐξ ἀνάγκης ἔτ' ἄλλως συμβεβηκός⁹. διὸ δὴ καὶ τὰ πέντε κάλλιστα καὶ τελεώτατα χήματα τῶν ἐν

P 4

τῇ

1 Ald. Bas. ἐν Φωνῇ χωρ. Petav. ἐν Φωνῆς.

2 Sic Xyl. Camer. & R. legi voluerunt, dedique pro vulg. παρελθῶν cum W. idem ex B D. Mez. reponente. Xyl. porro monet, Platonis sententiam hic mutilatam referri de quinque mundis, de qua fatis prolixè disputatum fit in libro de defectu oraculorum.

3 R. susp. λέγοντα, ὅτι κόσμον ἕνα ἀποφαίνεται (vel ἰσχυρίζεται) εἶναι, ὡς εἶπερ — &c.

4 Secutus sum W. sic ex sententiae necessitate bene corrigentem. Vulgo ἕτος, εἰς πέντε &c. R. susp. ἕτος ἐστὶ πέντε &c.

5 R. susp. Ἀριστοτέλης. ἀνάγκη τρόπου τινὰ.

6 Sic Xyl. scribi voluit, dedique cum W. adficientibus B. D. Vulgo κόσμων.

7 W. susp. τρίτος δὲ αἶρος, καὶ τέταρτος πυρός.

8 Dedi sic e Petav. Vulgo τὸ δὲ πέμπτον. Idem W. comjerit, qui deinde vult inferi οἱ μὲν αὐτὸ ἕρανόν.

9 W. cum Mez. legi vult συμβεβηκός.

τῆ φύσει κατανοήσας ¹, πυραμίδα καὶ κύβον, καὶ οὐκί-
εδρον, καὶ εἰκοσάεδρον, καὶ δωδεκάεδρον, ἕκαστον οἰκείως
ἐκάσῳ προσένειμεν.

XII. Εἰσι δ' οἱ καὶ τὰς τῶν αἰθήσεων δυνάμεις
ἰσαρίθμως ἕσας τοῖς πρώτοις ² ἐκείνοις συνοικειῶσι, τὴν
μὲν ἀφῆν ὀρῶντες ἀντίτυπον ἔσαν καὶ γεάδη, τὴν δὲ
γεῦσιν ὑγρότητι τῶν γευσῶν τὰς ποιότητας προσιεμένην.
ἀὴρ δὲ πληγείς, ἐν ἀκοῇ γίνεται φωνὴ καὶ ψόφος.
δυεῖν δὲ τῶν λοιπῶν, ὁσμὴ μὲν, ἣν ἡ ὄσφρησις εἴληχεν,
ἀναθυμίασις ἔσα καὶ γεννωμένη θερμότητι, πυρῶδές ἐσιν·
αἰθέρι δὲ καὶ φωτὶ διὰ συγγένειαν διαλαμπέσης ³ τῆς
ὄψεως γίνεται κρᾶσις ἐξ ἀμφοῖν ὁμοιοπαθῆς καὶ συμπί-
λησις ⁴. ἄλλην δ' ἔτε τὸ ζῶον αἴθρησιν, ἔθ' ὁ κόσμος
ἔχει φύσιν ἀπλήν καὶ ἀμικλόν· ἀλλὰ θαυμασὴ τις, ὡς
ἔοικε, διανομὴ γέγονε τῶν πέντε πρὸς τὰ πέντε καὶ
σύλληξις ⁵:

XIII. Ἄμα δὲ πως ἐπισήσας καὶ διαλιπῶν· Οἶον,
(εἶπον) ὦ Εὐστροφε, πεπόνθαμεν, ὀλίγη παρελθόντες
τὸν Ὀμηρον, ὡς ἔχῃ πρῶτον εἰς πέντε νβίμαντα ⁶ μερί-
δας τὸν κόσμον, ὅς τὰς μὲν ἐν μέσῳ τρεῖς ἀποδέδωκε τοῖς
τρισι θεοῖς, δύο δὲ τὰς ἄκρας ἑλυμπον καὶ γῆν, ὧν ἡ
μὲν ἐσι τῶν κάτω πέρας, ἡ δὲ τῶν ἄνω, κοινὰς καὶ
ἀνεμήτας ἀφῆκεν. ἀλλ' ἀνεϊσέος ὁ λόγος, ὡς Εὐριπί-
δης φησὶν. οἱ γὰρ τὴν τετράδα σεμνύοντες ⁷, ἐ φάυ-
λωσ

¹ scil. Plato. R.

² subaudi σοιχείοις. R.

³ R. susp. διὰ βλεπέσης τ. ὅ.

⁴ Sic Steph dedit. Ald. Bas. nec non A. B. D. Ven. ha-
bent σύμπληξις. W. id retinuit. Ven. a secunda manu σύμ-
πηξις; S. L. συμπήλησις; Vera lectio, W. iudice, esse videretur
σύμπληξις.

⁵ distributio quasi per sortes. R. E Petav. notatur σὺλ-
ληψις.

⁶ Iliad. 15, 190. sqq.

⁷ W. susp. σεμνύονται.

λας διδάσκουσιν, ὅτι τῷ ταύτης λόγῳ πᾶν σῶμα γένεσιν ἔχθηκεν. ἐπεὶ γὰρ ἐν μήκει καὶ πλάτει βᾶθος λαβόντι πᾶν τὸ σερεόν ἐστίν, καὶ μήκεις μὲν προϋφίσταται σιγμῇ κατὰ μονάδα ταττομένη· μήκος δ' ἀπλατὸς ἢ γραμμῇ καλεῖται, καὶ μήκος¹ ἐστίν· ἢ δ' ἐπὶ πλάτος γραμμῆς κίνησις² ἐπιφανείας γένεσιν ἐν τριάδι παρέχε· βᾶθος δὲ τέτοις³ προσγενομένε δια τετάρων εἰς σερεόν ἢ αὐξήσις προβαίνει· παντὶ δῆλον, ὅτι μέχρι δεῦρο⁴ τὴν φύσιν ἢ τετράς προαγαγῆσα⁵ μέχρι τῆ σῶμα τελειῶσαι, καὶ παραχεῖν διττὸν⁶ ὄγκον καὶ ἀντίτυπον, εἴτ' ἀπολέλοιπεν ἐνδεῶ τῆ μεγίστη. τὸ γὰρ ἄψυχον⁷, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, ὀρφανὸν καὶ ἀτελὲς καὶ πρὸς ἐδ' ὀτιῶν, μὴ χρωμένης ψυχῆς, ἐπιτήδειον· ἢ δὲ τὴν ψυχὴν ἐμποιῶσα κίνησις ἢ διάθεσις μεταβολῇ διὰ πέντε γινομένη, τῇ φύσει τὸ τέλειον ἀποδίδωσι, καὶ τασάτω κυριώτερον ἔχει τῆς τετράδος λόγον, ὅσω τιμῇ διαφέρει τῆ ἀψύχῃ τὸ ζῶον. ἔτι δ' ἰχύσασα μᾶλλον ἢ τῶν πέντε συμμετρία καὶ δύναμις ἐν εἴασεν εἰς ἄπειρα γένη προσλθεῖν τὸ ἐμψυχον⁸, ἀλλὰ πέντε τῶν ζώντων ἀπάν-

P 5

τῶν

1 R. & W. susp. καὶ δυάς ἐστίν, — & obtinet locum numeri dualis. Vertit id Kaltw.

2 Vulgo post h. v. legitur καὶ, quod delevi e R. mente.

3 Sic R. legi voluit, & dedi cum W. adfentientibus Ven. & Mez. Vulgo τέτα.

4 Ald. Bas. Petav. ὅτι μὴ δεῦρο. Xyl. hoc μὴ vitiosum, aut otiosum esse iudicavit. Camer. legit ὅτι δὴ δεῦρο.

5 Vulgo post h. v. datur καὶ, quod R. delendum censuit, nisi addatur προβιβᾶσασα, vel simile quid. Delevi cum W. auctoritate D.

6 Quid sibi hic velit διττὸς ὄγκος, Xyl. fatetur se nescire. Vertit ταῖσι reniteniem molem. R. susp. ὀπλόν, conspectui parentem, aut potius ληπλόν, aut ἀπλόν, palpabilem.

7 Sic ex Ald. & Bas. restitui pro vulg. ἐμψυχον, quod ex Steph. in rell. transit. Dedit W. idem. Consentiant A. B. D. Ven. S. L. nec non Petav.

8 Ad hunc locum referenda fuit haud dubie Xyl. annotatio, pro

των ιδέας παρέχεν. εἰσὶ γὰρ θεοὶ δὴ πῦ καὶ δαίμονες, καὶ ἥρωες, εἶτα μετὰ τέτῃς τὸ τέταρτον ἀνθρώποι γένος· ἔχατον δὲ καὶ πέμπτον τὸ ἄλογον καὶ θηριώδες, ἔτι δ' εἰ τὴν ψυχὴν αὐτῆν κατὰ φύσιν διαιρεῖς ¹, πρῶτον αὐτῆς καὶ ἀμαυρότατόν ἐστι τὸ θρεπτικόν, δεύτερον δὲ τὸ αἰδητικόν, εἶτα τὸ ἐπιθυμητικόν, εἶτα ἐπὶ τέτῃ τὸ θυμοειδές. εἰς δὲ τὴν τῷ λογιστικῷ δύναμιν, ἐξικομένη ² καὶ τελειώσασα τὴν φύσιν, ὥσπερ ἐν ἄκρῳ τῷ πέμπτῳ καταπέπαυται.

XIV. Τοσαύτας δὲ καὶ τηλικαύτας ἔχοντος ³ τῷ ἀριθμῷ δυνάμεις, καλὴ καὶ ἡ γένεσις ἐστίν, ἐχὼ ἢν ἤδη διήλθομεν, ἐκ δυάδος ἕσα ⁴ καὶ τριάδος, ἀλλ' ἢν ἀρχὴ τῷ πρώτῳ συνελθῆσα τετραγώνῳ παρέχεν. ἀρχὴ μὲν γὰρ ἀριθμῷ παντὸς ἡ μονὰς, τετραγώνος δὲ πρώτος, ἡ τετράς· ἐκ δὲ τέτῃς, ὥσπερ ιδέας καὶ ὕλης πέρας ⁵ ἐχέσης, ἡ πεμπτής. εἰ δὲ δὴ καὶ τὴν μονάδα τετραγώνου ὀρθῶς ἐννοεῖται, δύναμιν ἕσαν ἑαυτῆς καὶ περαίνεσαν εἰς ἑαυτὴν, ἐκ δευτέρου πεφυκυῖα τῶν πρώτων τετραγώνων ἡ πεμπτής, ἐκ ἀπολέλοιπεν ὑπερβολὴν εὐγενείας.

XV.

pro ἄψυχον, quod vulgo legitur, scribendum esse τὸ ἔμψυχον, qua male a Steph. ad superius translata, textus vitio laboravit. Firmant vocem ἔμψυχον, cum W. receptam, A. B. Ven. nec non Turn. Bong. Petav. Legit verititque eandem Camerar.

1 Petav. διαροῖς. D. διαροῖς.

2 Ald. & Bas. ἐξικωμένη. Hinc Xyl. corrigendum censuit ἐξικωμένη. Steph. dedit ἐξικομένη. Petav. deinde τὸ πέμπτῳ.

3 Fuit hoc in R. — num consulto, Xyl. duce, an fortuito? latet — quod W. ex B. Ven. se recepisse monet pro vulg. ἔχοντες.

4 W. ex Ven. dedit ἕσαν.

5 Vulgo πέρα ἐχέσης, quod R. suspectum fuit. Dedi cum W. πέρας ex B. D. S. Anon. Mez. E. Turn. V. Bong. enotatur πρώτος πέρας, ut videantur abesse quae interjacent inter πρώτος, quod praecessit, & πέρας, nisi variantem esse velia pro ἡ τετράς. Petav. πρώτως.

XV. Τὸ δὲ μέγιστον, ἔφην ¹, δέδρα μὴ ῥηθῆν πιέ-
 ζῆ τὸν Πλάτωνα ἡμῶν ², ὡς ἐκεῖνος ἔλεγε πιέζεσθαι τῷ
 τῆς σελήνης ὀνόματι τὸν Ἀναξαγόραν, παμπάλαιον ἔ-
 σαν τινα τὴν περὶ τῶν Φωτισμῶν δόξαν αὐτῆς ἰδίαν ³
 ποιόμενον. ἢ γὰρ ἔ ταῦτα εἶρηκεν ἐν Κρατύλῳ ⁴; πά-
 νυ μὲν ἔν· (ὁ Εὐστροφος ἔφη) τί δ' ὅμοιον πέφυκεν ἔ
 συνορῶ. καὶ μὴν ⁵ οἶδα δὴπεθεν, ὅτι πέντε μὲν ἐν
 Σοφιστῇ ⁶ τὰς κυριωτάτας ἀποδείκνυσιν ἀρχὰς, τὸ ὄν,
 τὸ ταυτὸν, τὸ ἕτερον, τέταρτον δὲ καὶ πέμπτον ἐπὶ
 τάτοις κινήσει καὶ στάσει. ἄλλω δ' αὖ τρόπῳ διαιρέσεως
 ἐν Φιλήβῳ χρώμενος, ἐν μὲν εἶναί φησι τὸ ἄπειρον,
 ἕτερον δὲ, πέρασ. τάτων δὲ μιγνυμένων πᾶσαν συνίσα-
 δαι γένεσιν. αἰτίαν δ', ὑφ' ἧς μίγνυται, τέταρτον γέ-
 νος τίθεται καὶ πέμπτον ἡμῖν ὑπονοεῖν ἀπολέλειπεν,
 ὡ τὰ μιχθέντα πάλιν ἔχει διάκρισιν καὶ διάστασιν. τεκ-
 μαίρομαι δὲ ταῦτ' ἐπεικῶν ὥσπερ εἰκόνας λέγεσθαι, τῶ
 μὲν ὄντος τὸ γινόμενον, κινήσεως δὲ τὸ ἄπειρον, τὸ δὲ
 πέρασ, τῆς στάσεως, ταυτῶ δὲ τὴν μιγνύσασαν ἀρχὴν, φα-
 τέρσ δὲ τὴν διακρίνεσαν. εἰ δ' ἕτερα ταῦτ' ἐστὶ, κἀκεί-
 νως ἂν εἴη καὶ ἕτως ἐν πέντε γενέσεσι ⁷ καὶ διαφο-
 ραῖς. πυθόμενος (φησὶ ⁸) δὴ τις ταῦτα πρότερος συν-
 ἰδῶν

1 Ald. ἐφ' ἦν. Hinc Camer. monet, se legere ἔφην.

2 W. cum Mez. legi vult ἡμῖν. R. fufp. μὴ τὸ ῥηθῆν ὑφ'
 ἡμῶν πιέζῃ τὸν Πλάτ.

3 R. fufp. Φωτισμῶν αὐτῆς δόξαν. W. forte reponendum
 αὐτῶ ex D. adnotat.

4 Vol. III. edit. Bipont. p. 282.

5 Sic R. legi voluit, & dedi e Turn. V. Bong. Petav. pro
 vulg. καὶ μὲν.

6 Vol. II. p. 279. & deinde Vol. IV. p. 233.

7 Turn. V. Bong. S. L. Anon. γένεσι, hoc loco & paulo
 infra.

8 Locus corruptus, ad quem collustrandum Xyl. hæc habet :
 „Sententia quidem hæc est, Platonem cum in Sophista, tum
 in Philebo, ita de quinque rerum principiis disputasse, ut a se
 eam rationem excogitatam velit videri. Idem autem ei, quod
 Ανα-

ιδὸν Πλάτωνος, δύο εἰ καθιέρωσε τῷ Θεῷ, δῆλωμα καὶ σύμβολον τῆ ἀριθμῆ τῶν πάντων. ἀλλὰ μὴν καὶ τετραγώνον ἐν πέντε γενέσεσι φανταζόμενον κατανοήσας, ὡς πρῶτόν ἐστι τὸ μέτριον, δεύτερον δὲ τὸ σύμμετρον, καὶ τρίτον ὁ νῆς, καὶ τέταρτον αἰ περί ψυχὴν ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι καὶ δόξαι ἀληθεῖς, πέμπτον εἴ τις ἡδονὴ κατὰ ῥὰ καὶ πρὸς τὸ λυπεῖν ἄκρατος, ἐνταῦθα λήγει τὸ Ὀρφεῖον ὑπειπῶν ¹.

Ἐπὶ δ' ἐν γενεῇ καταπαύσατε θυμὸν ἀοιδῆς ².

XVI. Ἐπὶ τέτοις, ἔφην, εἰρημένοις πρὸς ὑμᾶς ³ ἐν βραχὺ τοῖς περὶ Νικάνδρον ἀείσω ξυνετοῖσι ⁴. τῆς γὰρ

Anaxagoræ, evenisse. Nam ut is deprehensus est, vetustam de Lunæ illuminatione rationem sibi falso arrogasse: ita multo ante Platonem tempore quendam perspecta quinque principiorum ratione, E apud Delphos consecrasset. Is hic vocatur (si recte tamen legitur, quod non credo) Πυθόμενος proprio nomine. Pro Φησι, aut Φασί, aut Φηαί, apparet legendum. Sed δύο e falsum est; & unicum fuit ligneum, de quo disputatur, ut ex hoc ipso loco patuit, forte διὰ τῶτο τὸ ε. "R. susp. πυθόμενος (Φήσας δὴ τις) ταῦτα πρότεροι, ἢ συνιδῶν — forsitan aliquis Platone vetustior, bis seu traditione & doctrina compertis, seu sua meditatione deprehensus & excogitatis, consecravit Deo literam E ut indicium & notam numeri rerum omnium: nam non deerunt, qui haec dicunt. W. forte ita corrigendum censet: διαφοραῖς αἰς καθόμενος, Φασί, δὴ τις ταῦτα πρότερος συνιδῶν Πλάτωνος δακεῖ τὸ ε καθιέρῶσαι τῷ Θεῷ. Notat idem esse καθόμενος in D. & δύο εἰ in B. — Camerar. legit vertitque Φασί. Reliqua ei sunt suspensa.

¹ Ven. secunda manu ὑπειπῶν.

² R. susp. καταπαύσατε θυμὸν ἀοιδῆς, exuetis animum conspectui haud patentem. Vid. Plat. Opp. IV. pag. 321. Camerar. legit καταπαύσατε, vel pro hoc positum censet καταπαύσατε — sexta aetate animo exemitis carminis usam. Petav. ἀοιδῆς.

³ Dedi ἔφην pro vulg. ἔφη, & ὑμᾶς pro vulg. ἡμᾶς, e R. mente, probante W. Vertit quoque Camer. inquam. Ald. Bas. Petav. deinde ἐμβραχυ.

⁴ R. monente, videtur ad versum aliquem Orphei aut Empedoclis respicere. Sequentia idem sic restituenda censet: τῆς

γὰρ ἔκλειε τῷ νέῳ μηνὸς ὅταν κατάγη, εἰς τὴν Πυθίαν εἰς τι πρυτανεῖον, ὁ πρῶτος ὑμῖν γίνεται τῶν τριῶν κλήρων εἰς τὰ πέντε πρὸς ἀλλήλους ἐκείνοις τὰ τρία ¹ ἐδὲ τὰ δύο βάλλοντες. ἢ γὰρ ἔχ' ἔτως ἔχει; καὶ ὁ Νικάνδρος· Οὕτως, εἶπεν· ἢ δ' αἰτία πρὸς ἐτέρας ἀρρήτος ἐστὶ. Οὐκἔν (ἐφην ἐγὼ μειδιάσας) ἀχρι εἰς τάληθες ἡμῖν ὁ θεὸς ἱεροῖς γενομένοις γυνῶναι παράχη, προσκεισεται καὶ τοῖτο ² τοῖς ὑπὲρ τῆς πεντάδος λεγομένοις. τοῖτο μὲν καὶ ὁ τῶν ἀριθμητικῶν καὶ ὁ τῶν μαθηματικῶν ἐγνωμίον τῷ εἰ λόγος, ὡς ἐγὼ μέμνημαι, πέρας ἔχεν.

XVII. Ὁ δὲ Ἀμμώνιος, ἅτε δὴ καὶ αὐτὸς ἐ τὸ Φαυλιστατον ἐν μαθηματικῇ Φιλοσοφίᾳ ³ τιθέμενος, ἦδη

δι (cur δὲ pro γὰρ, quod meo quidem sensu commode legitur?) ἐκλειε τῷ Πανέμῳ μηνός, ὅταν κατάγεις (annon κατάγης?) τὴν Πυθίαν εἰς τὸ πρυτανεῖον — nam sexto die Panem mensis, cum Pythiam in Prytaneum deducis, bisce adjestis: „alloquitur Nicandrum, sacerdotem Delphicum. De Panemo Boeotorum mense v. Corfini T. II. Fast. Attic. p. 412. Quis autem ille ritus fuerit Pythiae a sacerdote eo die in Prytaneum introducendae, nobis in tanta Boeotiarum antiquitatum obscuritate latet.“ W. susp. ὅταν κατάγητε τὴν Πυθίαν εἰς τὸ Πρ. Βαθ. non habet εἰς ante τὴν Πυθ. Camer. vertit quoque — deducitis.

¹ Locum hunc se non expedire, R. fatetur. Monet, sententiam flagitare: κλήρων τὰ πέντε, προσδέχεται γὰρ ἐκεῖνον, ἀδὲ τὰ τρία —. Kaltw. vertit: am sechsten Tag eines jeden Monats nemlich, wenn er die Pythia ins Prytaneum führt, nehmt ihr unter den drey Loosen zuerst die Fünfte, ohne die Dreye oder Zweye zu werfen. W. susp. κλήρων· εἰ τὰ πέντε πρὸς ἀλλήλους, ἐκείνοις τὰ τρία, ἐ δὲ τὰ δύο, βάλλοντες — sexta novi mensis die. cum Pythiam in Prytaneum introducitis, prima vobis de tribus sortibus ducitur quinario, per biquarium simul & ternarium jacto. — Petav. pro ὑμῖν habet ἡμῖν; pro εἰς τὰ πέντε Turn. V. Bong. εἰς τὰς εἰ.

² Petav. τοῖτο.

³ Sic R. legi voluit, dedique cum W. accedentibus B. & Ven. — non *restremam philosophiae partem in mathematica scientia ponens*. Vulgo Φιλοσοφία.

ἦθη τε τοῖς λεγομένοις καὶ εἶπεν. Οὐκ ἄξιον πρὸς ταῦτα λίαν ἀκριβῶς ἀντιλέγειν τοῖς νέοις, πλὴν ὅτι τῶν ἀριθμῶν ἕκαστος καὶ ὀλίγα βεβηλομένοις καὶ ἡμῖν ¹ ἐπαινεῖν παρέξει. καὶ τί δεῖ περὶ τῶν ἄλλων λέγειν; ἢ γὰρ ἰερὰ τῷ Ἀπόλλωνος ἐβδομάς ἀναλώσει τὴν ἡμέραν πρότερον, ἢ λόγῳ τὰς δυνάμεις αὐτῆς ἀπάσας ἐπέξελεθεῖν. εἶτα τῷ κοινῷ νόμῳ πολεμῆντας ἅμα καὶ τῷ πολλῷ χρόνῳ τὰς σοφὰς ἀποφανῶμεν ἄνδρας, εἰ τὴν ἐβδομάδα τῆς προεδρίας παρώσαντες, τῷ θεῷ τὴν πεντάδα καθιέρωσαν ², ὡς μᾶλλον τι προσήκασαν. ἔτ' ἔν ἀριθμὸν ³, εἴτε τάξι, εἴτε σύνδεσμον, ἔτ' ἄλλο τῶν ἑλλειπῶν μορίων ἢ δὲν οἶμαι τὸ γράμμα σημαίνειν. ἅλλ' ἔστιν αὐτοτελής τῷ θεῷ προσαγόρευσις καὶ προσφώνησις, ἅμα τῷ ῥήματι τὸν φεγγόμενον εἰς ἔννοιαν καθιστᾶσα τῆς τῷ θεῷ δυνάμεως. ὁ μὲν γὰρ θεὸς ἕκαστον ἡμῶν ἐνταῦθα
 προσ-

1 Sic e Petav. dedi pro vulg. καὶ ὅμιν. Idem Camerar. legit vertitque. Etiam W. id legendum suspicatur, aut ex D. ὅμιν καὶ ἐπαινεῖν. Ven. ἐπαινεῖν καὶ ὅμιν.

2 Secutus sum W. sic e Mez. reponentem pro vulg. καθιέρωσαν.

3 R. ad hunc locum haec adnotat: „ἀριθμὸν respicit ad sententiam Lampriae, qui volebat quinque Graeciae sapientes eo numero foribus Delphici templi inscripto, quot ipsi numero essent, significare voluisse: — τάξι ad sententiam Chaldaei, nescio cujus, respicit, stantem, eum, qui literam EI templo Delphico incrisisset, illud numen, cui sacrum esset templum Delphicum, h. e. Apollinem, quod cum sole idem est, eundem locum in septem planetis obtinere putasse, quem obtinet litera E in septem vocalibus. Eὶ σύνδεσμος est particula Si. In ἄλλο τῶν ἑλλειπῶν μορίων videtur ad illos respici, qui εἰ pro voce vel exclamatione *εἰ* accipiebant. Τὰ ἑλλειπῆ μορία, scil. τὰ λόγῳ, sunt particulae, quia saepius omittuntur.“ W. monet, totum hunc locum usque ad τῷ μὴ ὄντος cap. 20. exhiberi ab Euseb. Praep. Evang. XI, 11. Petav. ἑλλειπῶν. Pro ἑλλειπῶν Ald. Bas. Petav. οἶδαν. Quare Camerar. adnotat, mendosa haec esse, quae non nisi hariolando latine expoluerit. Vertit: neque aliquam adhuc *reliquarum partium* litera ista significare scit.

προσιόντα οἷον ἀσπαζόμενος προσαγορεύει τὸ ἰ Γνωθί
 σαυτόν· ὃ τῆ χαίρε δὴ, ἐθὲν μεῖον ἔστιν. ἡμεῖς δὲ πάλιν
 ἀμειβόμενοι τὸν θεόν, Εἴ Φαμέν, ὡς ἀληθῆ καὶ
 ἀψευδῆ καὶ μόνην μόνῳ προσήκησαν τὴν τῆ εἶναι προσ-
 αγόρευσιν ἑποδιδόντες.

XVIII. Ἡμῖν μὲν γὰρ οὕτως ἑποδιδόντες τῆ εἶναι μέτεστιν
 ἐθὲν, ἀλλὰ πᾶσα θνητὴ φύσις ἐν μέσῳ γενέσεως καὶ
 φθορᾶς γενομένη φάσμα παρέχει καὶ δόκησιν ἀμυδρᾶν
 καὶ ἀβέβχιον αὐτῆς· ἂν δὲ τὴν διάνοιαν ἐπερέισης λα-
 βέθαι βυθόμενος, ὡσπερ ἡ σφοδρὰ περιδραξίς ὕδατος τῷ
 πιέζειν εἰς ταῦτὸ καὶ συνάγειν διαρρέου ἀπόλλυσι τὸ πε-
 ριλαμβανόμενον, ἔτω τῶν παθητῶν καὶ μεταβλητῶν ἑ
 ἐκάστῃ τὴν ἄγαν ἐνάργειαν ὁ λόγος διώκων ἀποσφάλλεται,
 τῇ μὲν εἰς τὸ γιγνόμενον αὐτῆ, τῇ δ' εἰς τὸ φθειρόμε-
 νον, ἐθὲν λαβέθαι μένοντος, ἐδὲ οὕτως οὕτως δυνά-
 μενος. Ποταμῷ γὰρ ἐν ἔστιν ἐμβῆναι δις τῷ αὐτῷ, καὶ
 Ἡράκλειτον, ἐδὲ θνητῆς ἰσίας δις ἄψαθαι κατὰ ἕξιν·
 ἀλλ' ὀξυτήτι καὶ τέχει μεταβολῆς σιδήνησι καὶ πάλιν
 συνάγει ἑ, μᾶλλον δὲ ἐδὲ πάλιν ἐδὲ ὕπερον, ἀλλ' ἅμα
 συνίσταται καὶ ἀπολείπει· πρόσσεισι καὶ ἄπεισι· ἕθων
 ἐδ' εἰς τὸ εἶναι περαίνει τὸ γιγνόμενον αὐτῆς, τῷ μη-
 δέποτε λήγειν ἑ, μηδ' ἴσαθαι τὴν γένεσιν, ἀλλ' ἀπὸ
 σπέρματος ἀεὶ μεταβάλλουσιν, ἐμβρυον ποιεῖν, εἴτα βρέ-
 Φος,

1 Mez. corrigit τῶ.

2 V. τὴν τῆ εἰς προσαγόρευσιν. Ita quoque Euseb.

3 Petav. ὕπερον, & deinde βέβαιον αὐτῆ pro ἀβέβαιον αὐ-
 τῆς.

4 Sic Xyl. ex Euseb. legendum censuit; & enotatur e V.
 dedique pro vulg. τῶν παθημάτων μεταβάντων.

5 Quae sequuntur usque ad ἀπολείπει, cum Xyl. & W. rece-
 pi ex Eusebio. Vulgo absunt. Petav. συνάγει καὶ πρόσσει.

6 Sic ex Ald. & Euseb. legendum monnit Xyl. pro λίγαν,
 quod est in Bas. & e Petav. notatur. Recepti deinde cum W.
 ἴσαθαι pro vulg. ἠτῆθαι, Xyl. monente, ex Euseb. Af-
 fertur quoque a V.

Φος, εἶτα παῖδα, μεῖράκιον ¹, ἐφεξῆς νεανίσκον, εἶτε
 ἄνδρα, πρεσβύτην, γέροντα, τὰς πρώτας Φθείρησαν γε-
 νέσεις καὶ ἡλικίας ταῖς ἐπιγιγνομέναις. ἀλλ' ἡμεῖς ἕνα
 Φοβάμεθα γελοῖως θάνατον, ἤδη τοσάυτως τεθνηκόεις καὶ
 θνήσκοντες. ἔ γὰρ μόνον (ὡς Ἡράκλειτος ἔλεγε) πυ-
 ρὸς θάνατος, ἀέρι γένεσις, καὶ ἀέρος θάνατος, ὕδατι
 γένεσις, ἀλλ' ἔτι σαφέστερον ἐπ' αὐτῶν ² ἴδοις ἄν-
 Φθίρεται μὲν ἀκμάζων γινομένης γέροντος, ἐφθάρη δ' ὁ
 νέος εἰς πόν ἀκμάζοντα, καὶ ὁ παῖς εἰς τὸν νέον, εἰς
 δὲ τὸν παῖδα τὸ νήπιον· ὃ τε χθὲς εἰς τὸν σήμερον τέ-
 θνηκεν, ὃ δὲ σήμερον εἰς τὸν αὔριον ἀποθνήσκει· μένει
 δὲ ἑδείς, ἑδ' ἔστιν εἰς, ἀλλὰ γιγνόμεθα πολλοὶ, περὶ
 ἐν Φάντασμα, καὶ κοινὸν ἐκμαγεῖον, ὕλης περιελαυνο-
 μένης καὶ ολιθαινέσης. ἐπεὶ πῶς οἱ αὐτοὶ μένοντες
 ἐτέροις χαίρομεν νῦν, ἐτέροις πρότερον ³, τάναντία Φι-
 λῶμεν, ἢ μισῶμεν ⁴, καὶ θαυμάζομεν, καὶ ψέγομεν,
 ἀλλοις δὲ χρώμεθα λόγοις, ἀλλοις πάθεσι, ἐκ εἶδος, ἔ
 μορφήν, ἔ δίκνοιαν ἔτι τὴν αὐτὴν ἔχοντες; ἔτε γὰρ ἄνευ
 μεταβολῆς ἕτερα πάχειν εἰκὸς, ἔτε μεταβάλλων ὁ αὐ-
 τὸς ἔστιν· εἰ δ' ὁ αὐτὸς ἐκ ἔστιν, ἑδ' ἔστιν, ἀλλ' ἐκ τέ-
 τε αὐτῆ μεταβάλλει ⁵, γιγνόμενος ἕτερος ἐξ ἐτέρου.
 ψεύδεται δ' ἢ αἰδήσις, ἀγνοία τῆ ὄντος, εἶναι τὸ Φαι-
 νόμενον.

XIX.

¹ R. vult repeti εἶτα ante μεῖράκιον.

² V. ἀλλ' ἔτι σαφέστερον ἐπ' αὐτῶν. R. post ἴδοις ἄν addit
 vult τῶν ἀνθρώπων, & deinde inferi γὰρ post μὲν.

³ Recepi πρότερον cum Xyl. & W. ex Euseb. Vulgo abest.
 R. idem desideravit, legendum monens ἐτέροις δὲ πρότερον scilicet
 ἔχαιρομεν.

⁴ Malim cum R. καὶ μισῶμεν.

⁵ Vulgo ἑδ' ἔστιν ἕνα τῆτο αὐτὸ μεταβάλλει, unde certe
 nil sani prodit. R. sup. καὶ μεταβάλλει γιγνόμενος, non est
 simul idem ipse, & in alium statum translt. Euseb. ἑδ' ἔστιν,
 ἀλλ' ἐκ τῆ αὐτὸν μεταβάλλει. Ex his W. bene coniecit,
 quod recipere haud dubitavi — ne est quidem: sed ex illo
 ipso esse dejicitur alius ex alio mutationibus factus.

XIX. Τί ἐν οὕτως ἐν ἐσσι; τὸ αἰδίον καὶ ἀγένη-
 του¹ καὶ ἄφθαρτον, ᾧ χρόνος μεταβολὴν ἐδὲ εἰς ἐπ-
 ἄγει. κινήτων γὰρ τι, καὶ κινημένη συμφαιναζόμενον
 ὕλη, καὶ ῥέον αἶμα καὶ μὴ σέγον², ὡς περ ἀγγεῖον Φθο-
 ρᾶς καὶ γενέσεως, ὁ χρόνος. ἔ γε δὴ τὸ μὲν ἔπειτα
 καὶ τὸ πρότερον, καὶ τὸ ἔσαι λεγόμενον, καὶ τὸ γέγο-
 νεν, αὐτόθεν ἐξομολόγησις ἐσι τῷ μὴ ὄντος· τὸ γὰρ ἐν
 τῷ εἶναι τὸ μηδέπω γεγονός, ἢ πεπαυμένον ἤδη τῷ εἶ-
 ναι λέγειν, ὡς ἐσιν³ εὐηθες καὶ ἄτοπον. ᾧ δὲ⁴ μά-
 λιστα τὴν νόησιν ἐπερείδοντες⁵ τῷ χρόνῳ, τὸ ἐνέστηκε,
 καὶ τὸ πάρεσι καὶ τὸ νῦν Φθγγόμενα, τῆτο αὐτὸ πάλιν
 ἄγαν ἐκλυόμενος⁶ ὁ λόγος ἀπόλλυσιν. ἐκθλίβεται γὰρ
 εἰς τὸ μέλλον καὶ τὸ παρωχημένον, ὡς περ αὐγὴ, βε-
 λόμε-

1 Petav. ἀγένητον.

2 Secutus sum W. sic ex Euseb. pro vulg. *σεῖρόν* reponen-
 tem, & vertentem: mobile enim quiddam & cum mota appa-
 rens materie, semper fluens, nullam rem retinens, sed veluti
 vas ortuum & interituum est tempus.

3 W. deleri vult ὡς, aut legi *δεινῶς*. Annon liceat, cum
 exclamatione, cui ὡς saepius infervit, haec legere? — *quomodo
 fatuum & absurdum est!*

4 Restitui ex Ald. & Bas. ᾧ δὲ pro vulg. ᾧδε, R. probante
 — *id autem, quo.* W. susp. *εἰ δὲ*.

5 Dedi sic cum W. ex Euseb. pro vulg. *ἐπερείδοντες*. Ver-
 tit idem Xyl. — *id autem, in quo maxime inniuntur intel-
 lecturi tempus.* Bryan. quoque corrigendum monuit *ἐπερείδον-
 τες*. R. voluit: ᾧ δὲ μάλιστα τὴν νόησιν ἐπερείδοντες vel ἐπερ-
 είδομεν — Φθγγόμενοι. Sic omnino constructio foret planior.
 W. pro τῷ χρόνῳ mavult τῷ χρόνῳ.

6 R. iudice, ἄγαν aut transferendum est ad sequentia, &
 ante *διστάμενον* collocandum, aut mutandum in ἄμα. Euseb.
 ἄγαν ἐκλυόμενος, quod Xyl. exprimere videtur *elanguescens
 raris*. W. non probat. Suspicitur ἄμα καὶ λεγόμενον, *simul-
 ac dictum est*. Camer. vertit: id rursus ipsum ratio plane
 explicando evertit.

λομένοις ¹ ἰδεῖν, ἐξ ἀνάγκης διυσιόμενον. εἰ δὲ ² ταῦ-
τὰ τῷ μετρῶντι πέπονθεν ἢ μετραμένη ³ φύσις, ἐδὲν
αὐτῆς μένον ἐδὲ ὄν ἐστιν, ἀλλὰ γινόμενα πάντα καὶ Φθει-
ρόμενα κατὰ τὴν πρὸς τὸν χρόνον συννέμησιν ⁴. ὅθεν
ἐδ' ὅσιόν ἐστιν ἐδὲν τῷ ὄντος ⁵ λέγειν, ὡς ἦν, ἢ ἔσται·
ταῦτα γὰρ ἐγγίσεις τινές εἰσι καὶ μεταβάσεις καὶ παρ-
αλλάξεις τῷ μένειν ἐν τῷ εἶναι μὴ πεφυκότος.

XX. Ἄλλ' ἐστὶν ὁ Θεός, καὶ ἡ ⁶ Φύσις, καὶ ἐστὶ
κατ' ἐδένα χρόνον, ἀλλὰ κατὰ τὸν αἰῶνα τὸν ἀκίνητον,
καὶ ἄχρονον, καὶ ἀνέγκλιτον, καὶ ⁷ πρότερον ἐδὲν ἐστὶν,
ἐδ' ὕστερον ⁷, ἐδὲ μέλλον, ἐδὲ παρωχημένον, ἐδὲ πρε-
σβύτερον, ἐδὲ νεώτερον· ἀλλ' εἰς ὧν ἐνὶ τῷ νῦν τὸ
ἀεὶ πεπλήρωκε, καὶ μόνον ἐστὶ τὸ κατὰ τῆτον ὄντως ὄν,
ἔ

¹ Vulgo ὡσπερ ἀκμῆ βελοόμενος. Ald. & Bas. ἀκμῆ. Ca-
mer. vertit: nam eliditur in futurum atque praeteritum, quae
una acie id quod necessario distat contemplari volens — & adno-
tat: „ἀκμῆ μὲν legimus. Sed & ἀκμῆν posse legi suspicamur.“
Quod nunc exhibetur, legi voluit Xyl. ex Euseb. dedique cum
W. locum ita vertente: *eliditur enim spectare volentibus diffi-*
raciusque ut repentina lux, in futurum & praeteritum. R.
susp. ὡσπερ ὄγκον βελοόμενος συνδεῖν ἐξ ἀνάγκης διυσιόμενον, *ut*
si quis velit molem aliquam colligere, quae nequeat non bisce-
re & hiare. E codice, cujus nomen relicetur, enotatum est
ὡσπερ αἰ γῆ.

² Sic dedi cum W. ex Euseb. Vulgo ὁ δὲ.

³ Sic V. & dedi cum W. ex Euseb. Vulgo corrupte πέπον-
θεν, ἢ μέτρον μὲν ἢ Φ. R. sic leg. susp. ὅπερ δὲ ταῦτα τῷ
μετρῶντι πέπονθεν ἢ μετραμένη φύσις, (ἐδὲν γὰρ αὐτῆς —)
quam vero, quod tempori contingit naturam metienti, id ipsi
quoque naturae mensurae (vel mensuratae) contingat. (nihil enim
ejus in eodem statu manet —) Pro seq. μένον Petav. μόνον.

⁴ Sic ex Euf. cum W. dedi. Vulgo κατ' αὐτὴν πρὸς τὸν
χρόνον συννέμησιν. R. susp. κατ' ἀνάγκην πρὸς τ. χρ. σ. non
potest non cum tempore coalescere.

⁵ R. susp. ἐδὲ ὅσιόν ἐστι περὶ τῷ ὄντος λέγειν.

⁶ Xyl. vertit εἰ καὶ ex Euseb. Turbetur W vulgatam.

⁷ Quae sequuntur, usque ad πρεσβύτερον, W. reposuit ex
Euseb. cuius Xyl. Vulgo desunt. Enotantur quoque e V.

ἔ γαγονός, ἐδ' ἐσόμενον, ἐδ' ἀρξάμενον, ἐδδὲ παυσόμενον. ἔτως ἔν¹ αὐτὸ δεῖ σεβομένους ἀσπάζεσθαι καὶ προσαγορεύειν², ἢ καὶ νῆ Δία, ὡς εἵνοι τῶν παλαιῶν, εἰ ἔν. ἔ γὰρ πολλὰ τὸ θεῖόν ἐστιν, ὡς ἡμῶν ἕκαστος ἐκ μυρίων διαφορῶν ἐν πάθεσι γινομένων, ἄθροισμα παντοδαπὸν καὶ πανηγυρικῶς μεμιγμένον· ἀλλ' ἐν εἶναι δεῖ τὸ ὄν, ὡσπερ ὄν τὸ ἔν. ἢ δ' ἑτερότης, διαφορὰ τῆ ὄντος³, εἰς γένεσιν ἐξίσταται τῆ μὴ ὄντος. ὄθεν εὔ καὶ τὸ πρῶτον ἔχει τῶ θεῶ τῶν ὀνομάτων, καὶ τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον. Ἀπόλλων μὲν γὰρ, οἷον ἀρνεμένος τὰ πολλὰ καὶ τὸ πλήθος ἀποφύσκων ἐστίν. Ἴητος⁴ δὲ, ὡς εἰς καὶ μόνος· Φοῖβον δὲ δὴ περὶ τὸ καθαρὸν καὶ ἀγνὸν οἱ παλαιοὶ πᾶν ὠνόμαζον, ὡς ἔτι Θεσσαλοὶ τὰς ἱερέας ἐν ταῖς ἀποφράσιν⁵ ἡμέραις αὐτὰς ἐφ' ἑαυτῶν ἔξω διατρίβοντας⁶, οἶμαι, Φειβονομεῖσθαι λέγεσθαι. τὸ δὲ ἔν, εἰλικρινές καὶ καθαρὸν· ἕτερε γὰρ μίξει πρὸς ἕτερον ὁ μiasμός⁷, ὡς περὶ καὶ Ὅμηρος ἐλέφαντά τινα φοινισσόμενον βαφῆ μιαινέσθαι φησι· καὶ τὰ μιγνύμενα τῶν χρωμάτων οἱ βαφεῖς, φθειρέσθαι, καὶ φθαρὲν τὴν μίξιν ὀνομάζουσιν. ἐκὐν ἔν τε εἶναι καὶ ἱκράτον ἀεὶ τῶ ἀφθάρτῳ καὶ καθαρῶ προσήκει.

Q 2

XXI.

1 Recepi ἔν cum Xyl. & W. ex Euf. Vulgo δεεστ. Pro αὐτὸ W. mavult αὐτόν.

2 Dedi sic cum W. ex Euf. Vulgo καὶ προσεθίζαν. Hinc R. aut καὶ deleri voluit, aut addi προσεποιεῖν, vel προσαγορεύειν — hoc modo appellare & alloqui Deum, dum colimus & reverentiam nostram ipsi exhibemus, nos decet, ut affuescimus.

3 R. mavult ἔσα τῆ ὄντος. Petav. τῆ ὄντος. ὄθεν εὔ, omiffis interjacentibus.

4 Xyl. & Camer. Ἰήιος legunt. Cf. Hom. Iliad. 15, 365.

5 Petav. ἀποφράσεις.

6 Sic Xyl. & Camer. legerunt — extra templa domi suae privatim degentes — & dedi cum W. accedentibus A, B, D. Vulgo ἐξώδια τρίβοντας.

7 Subaudi γίνεται. R.

XXI. Τὸς δ' Ἀπόλλωνα καὶ ἥλιον ἡγεμένους τὸν αὐτὸν, ἀσπάζεσθαι μὲν ἄξιόν ἐστι καὶ Φιλεῖν δι' εὐφημίαν ¹, ὃ μάλιστα τιμῶσιν ἂν ἴσασι καὶ ποθέσιν, εἰς τῆτο τιθέοντας τῷ θεῷ τὴν ἐπίνοιαν ². ὡς δὲ νῦν ἐν τῷ κάλλιπῳ τῶν ἐνυπνίων τὸν θεὸν ὀνειροπολῶντες ³, ἐγγίρωμεν καὶ παρακαλῶμεν ἀνωτέρω προσάγειν ⁴, καὶ θεάσασθαι τὸ ὑπὲρ αὐτῆς ⁵ καὶ τὴν ἐσίαν· τιμῶν δὲ καὶ τὴν εἰκόνα τῆνδε, καὶ σέβεσθαι τὸ περὶ αὐτὴν γόνιμον, ὡς ἀνυσὸν ἐστὶν αἰδητῶ νοητῆ, καὶ φερομένῳ μένοντος, ἐμφάσεις τινὰς καὶ εἰώλα διαλάμπουσιν ἀμωσγέπως τῆς περὶ ἐκείνον εὐμενείας ⁶ καὶ μακαριότητος. ἐκσκεισὶς ⁷ δ' αὐτῆ καὶ μεταβολὰς πῦρ ἀφιέντος ⁸, αἰ αὐτὸν ἅμα σπῶσιν, ὡς λέγουσιν, αὐθίς τε καταθλίβοντος, ἐνταῦθα κατατείνοντος ⁹ εἰς γῆν καὶ θάλασσαν καὶ ἀνέμους καὶ ζῶα καὶ τὰ δεινὰ παθήματα, καὶ ζῶων

¹ Secutus sum W. sic ex D. dantem pro vulg. δι' εὐφημίαν.

² W. fusp. ἐπωνυμίαν.

³ R. fusp. ὅμοιος δὲ νῦν, οἷον τὸ κάλλιπον τῶν ἐνυπνίων, τὸν θεὸν, ὀνειροπολῶντες. W. adnotat, R. voluisse ὀνειροπολῶντας, quod ipse probat — eos Deum quasi in pulcherrimo omnium somniorum somnio imaginantes.

⁴ W. legi vult προάγειν, ut habet B. in margine. Petav. deinde θεάσασθαι.

⁵ W. legi vult ὑπὲρ αὐτῆς. Posterius est in Petav.

⁶ R. fusp. εὐμενείας, vel εὐδοαμενείας.

⁷ Restitui ἐκσάσας ex Ald. Bas. Steph. Petav. pro ἐκσάσας, quod in Fift. & R. legitur.

⁸ Quae sequuntur, vitiosa sunt & turbata. Refutantur, Xyl. monente, ea, quae supra disputabatur de Apollinis in ignem & alias res mutationibus fatalibus, ob quas etiam Dionysus diceretur. Pro αἰ αὐτὸν Petav. nec non A. B. D. εἰ αὐτὸν. Hinc R. fusp. καὶ εἰ αὐτὸν ἀνασπῶντος, ὅσοι λέγουσιν, αὐθίς τε καταθλίβοντος ἐνταῦθα, καὶ κατατείνοντος. W. fusp. ἀφιέντος, εἰ αὐτὸν ἀνασπῶντος, ὡς λέγουσιν, inrell. consentiens cum R.

⁹ Ald. Bas. Pet. κατατείνοντος εἰς καὶ θάλ. Hinc Xyl. se legere monet καὶ κατατείνοντος εἰς.

ζώων καὶ Φυτῶν, ἐδ' ἀκείνι ὅσιον ¹. ἢ τῷ ποιητικῷ παιδὸς ἔσαι ² Φαυλότερος, ἢν ἐκεῖνος ἐν τινι ψαμάθῳ συντιθεμένη καὶ διαχαιομένη πάλιν ὑφ' ἑαυτῆ ³ παίξει παιδιᾶν, ταύτῃ ⁴ περὶ τὰ ὅλα χρώμενος ἀεί· καὶ τὸν κόσμον, ἐκ ὄντα πλάττων, εἶτ' ἀπολλύων γενόμενον. τῆναντίου γὰρ ὅσον ἀμωσγέπως ⁵ ἐγγέγονε τῷ κόσμῳ, τῆτο συνδεῖ τὴν ἕσταν καὶ κρατεῖ τῆς περὶ τὸ σωματικὸν ἀθνευείας ἐπὶ Φθορὰν Φερομένης. καὶ μοι δοκεῖ μάλιστα πρὸς τῆτον τὸν λόγον ἀντιπατρίομενον τὸ ῥῆμα καὶ μαρτυρόμενον, Εἴ Φᾶναι πρὸς τὸν Θεόν, ὡς ἐδέποτε γενομένης περὶ αὐτὸν ἐκστάσεως καὶ μεταβολῆς, ἀλλ' ἐτέρῳ τινὶ Θεῷ, μᾶλλον δὲ δαίμονι τεταγμένῳ περὶ τὴν ἐν Φθορᾷ καὶ γενέσει Φύσιν τῆτο ποιεῖν καὶ πάχειν προσῆμον ⁶. ὡς δῆλόν ἐσιν ἀπὸ τῶν ὀνομάτων εὐθύς, ὅτον ἐναντίων ὄντων καὶ ἀντιφώνων. λέγεται γὰρ ὁ μὲν, Ἀπόλλων ⁷, ὁ δὲ, Πλάτων· καὶ ὁ μὲν, Δῆλιος, ὁ

Q 3

δὲ,

¹ R. susp. καὶ τὰ δανότατα παθήματα καὶ ζώων καὶ φυτῶν ἀπειραζομένη, ἐδ' ἀκείνι ὅσιον — *imprium est illos ferre neque probare, qui solis aliquos e statu & velut mente sua excessus & mutationes jactant, ignes emittentis & semetipsum in altum attrahentis, rursusque velut pressu & restrictu ad banc terram derrabentis & deorsum promittentis in terram & mare, & ventos & animalia, efficientisque gravissimas concitationes tam in animalibus quam in plantis* — id est verbis paulo planioribus: qui autem solem volunt modo sursum ferri & ignem de se emittere, modo deorsum ferri & terram mariaque & ventos & animalia movere atque gravissimis modis percillere, eoque statum suum mutare, illos oportet, ut impia sciscentes, averfari.

² scil. ὁ ἀκείνι τῶν ταῦτα λεγόντων.

³ R. mavult ἐφ' ἑαυτῆ, *pro se*, in solitudine sua, cum solus est & sibi indulget.

⁴ Sic legendum monuit Xyl. cum Ald. & Bas. habeat ταύτην. Pro seq. περὶ R. mavult πρὸς.

⁵ W. leg. susp. ἀσώματον.

⁶ Dedi sic, R. & W. jubentibus, *pro vulg. προσῆκεν*; Pendet enim ab ὡς.

⁷ tanquam multitudine carens — Πλάτων, quasi dicas πολυτίων. R.

δὲ, Ἀιδωνεύς· καὶ ὁ μὲν, Φοῖβος ¹, ὁ δὲ, Σκότιος·
καὶ παρ' ᾧ μὲν αἱ Μῆσαι καὶ ἡ Μνημοσύνη, παρ' ᾧ δὲ
ἡ Λήθη καὶ ἡ Σιωπή· καὶ ὁ μὲν Θεώριτος καὶ Φαναῖος,
ὁ δὲ Νυκτὸς αἰδοῦναι ² ἀεργηλοῦ τε Ὑπνα κοίρανος· καὶ
ὁ μὲν

— Βροτοῖσι θεῶν ἔχθριος ἀπάντων·
πρὸς ὃν δὲ Πίνδαρος εἴρηκεν, ἐκ ἀηδῶς,
κατεκρίθη, θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν ³.
εἰκότως ἔν ὁ Εὐριπίδης εἶπεν·

Λοιβαὶ νεκύων φθιμένων
Ἄοιδαί ⁴, ἃς ὁ χρυσοκόμας
Ἀπόλλων ἐκ ἐνδέχεται.

καὶ πρότερος ἔτι τάτε ὁ Στησίχορος,
Μάλα τοι (μάλισα ⁵) παιγμοσύνας Φιλεῖ μολπᾶς
τε Ἀπόλλων,
Κήδεά τε σουαχᾶς τε Αἴδας ἔλαχε.

Σοφοκλῆς δὲ καὶ τῶν ὀργάνων ἐκατέρω ⁶ προσνέμων
ἐκᾶτερον ⁷ δῆλός ἐστι διὰ τέτων·

Ου

¹ hoc est καθαρός, purus, liquidus, clarus. R.

² Petav. Νυκτὸς αἰδοῦναι.

³ Vulgo ἐκ ἀηδῶς κατεκρίθη, Δίον αὐτοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. Hinc R. legi voluit εἴρηκεν ἐκ ἀηδῶς· κατεκρίθη ὅδε θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν — Pindarus non inficere dixit: condemnatus hic est lata deorum lege, ut mortalibus sit humanissimus & jucundissimus. In restituendo loco W. sum secutus, qui eum, adjuvantibus duobus aliis Plut. locis, in lib. de def. Orac. & adversus Epicur. & monente Valcken. ad Eurip. Phoen. p. 11. & Hippoi p. 275. sic exhibuit. Schneider. in fragm. Pindar. pag. 74. legi mavult κατεκρίθη θεῶν θνατοῖς ἀγαν. ἔμμ.

⁴ R mavult εἶπεν· αἰοιδαὶ νεκύων φθιμένων, ἃς ὁ χρ. cum αἰοιδαὶ post φθιμένων positum nihil aliud fit quam emendatio pravae scriptionis λοιβαί.

⁵ Vocem μάλισα, quam uncis inclusi, R. delendam censuit, ut scholion dictionis μάλα τοι.

⁶ tam Apollini, quam Plutoni. R.

⁷ Apollini lyram, Plutoni tibiam. Pro δῆλός ἐστι Petav. δῆλος δὲ διὰ τ.

Οὐ νόβλα ¹ κωκυτοῖσιν, ἔ λύρα φίλε,
 καὶ γὰρ ὁ αὐλὸς ὄψε καὶ πρῶην ἐτόλμησε Φωνὴν ἐφ'
 ἱμερτοῖσιν ² ἀφιέναι. τὸν δὲ πρῶτον χρόνον εἴλκετο ³
 πρὸς τὰ πένθη, καὶ τὴν περὶ ταῦτα αὐτεργίαν ⁴ ἔ μά-
 λα ἄντιμον, ἐδὲ Φαιδρὸν εἶχευ, εἴτ' ἐμίχθη παντάπα-
 σι. μάλισα δὲ τὰ θεῖα πρὸς τὰ δαιμόνια συγχέοντες,
 εἰς παραχὴν αὐτὰς κατέστησαν ⁵. Ἄλλὰ γε τῷ Ε τὸ
 Γνώθι σευτὸν ἔοικέ πως ἀντικεῖσθαι, καὶ τρόπον τινα
 πάλιν συνάδειν. τὸ μὲν γὰρ ἐκπλήξει καὶ σεβασμῶ
 πρὸς τὸν θεόν, ὡς ὄντα διαπαντὸς, ἀναπεφώνηται, τὸ
 δ' ὑπόμνησις ἐστὶ τῷ θυητῶ τῆς περὶ αὐτὸ φύσεως καὶ
 ἀδενείας.

¹ Dedi sic cum W. auctoritate Brunck. ad Sophocl. T. II.
 p. 43. Vulgo ναῦλα. R. monente, Sophoclis versus hic est:
 αὐλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν, ἔ λύρα φίλα — lamentationibus amica
 est iibia, non lyra.

² Ald. Bas. Petav. ἐφινερθίσιν. Hinc Xyl. monet, confusa
 haec esse & manca. Paulo ante pro ὁ αὐλὸς Petav. cum iis-
 dem edd. ὁ αὐτὸς. Hinc Xyl. vertit: idem ille.

³ Dedi sic e Petav. cum W. accedentibus A. B. D. Vulgo
 εἴλκε. R. susp. τὸν δὲ πρὸ τῆς χρόνον, addens, verbum εἴλκε
 ipsi haud satis placere, sententiamque flagitare ἐφθέγγετο πρὸς
 τὰ πένθη, aut ἐξέκαυε τὰ πένθη, aut εἰλήχευ τὰ πένθη.

⁴ R. susp. ὑπεργίαν aut λατεργίαν. Posterius probat W.

⁵ Dedi sic cum W. e Petav. A. B. D. Ven. Vulgo ἔστησαν.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Τ

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤ

ΜΗ ΧΡΑΙΝ ΕΜΜΕΤΡΑ ΝΥΝ ΤΗΝ ΠΥΘΙΑΝ ¹.

ΒΑΣΙΛΟΚΛΗΣ.

Εσπέραν ἐποιήσατε βασιῆαν, ὦ Φιλῖνε, διὰ τῶν ἀναθημάτων παραπέμποντες τὸν ξένον. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἀναμένων ἀπηγόρευσα.

Φιλῖνος. Βραδέως γὰρ ὠδεύομεν, ὦ Βασιλόκλεις, σπείροντες λόγους καὶ θερίζοντες εὐθύς μετὰ μάχης ὑπέλκας καὶ πολεμικὰς, ὥσπερ οἱ Σπαρτοὶ ², βλασάνοντας ἡμῖν καὶ ὑποφουμένους κατὰ τὴν ὁδόν.

Βασ. Ἐτερον ἔν δεήσει τινὰ παρακαλεῖν τῶν παραγεγονότων, ἢ σὺ βέλει χαριζόμενος ἡμῖν διελθεῖν ³, τίνες ἦσαν οἱ λόγοι, καὶ τίνες οἱ λέγοντες;

Φιλ. Ἐμὸν, ὡς ἔοικεν, ὦ Βασιλόκλεις, τὸ ἔργον. τῶν γὰρ ἄλλων ἔδειν ῥαδίως ἂν ἐντύχοις κατὰ πόλιν. τὰς γὰρ πλείους ἐώρων αὐθις εἰς τὸ Κωρύκιον τῷ ξένῳ καὶ τὴν Λυκέρειαν ⁴ συναναβαίνοντας.

Βασ.

¹ Dialogi personae primae sunt Basilocles & Philinus. Ille initium colloquii facit, hunc alloquens. Secundae personae sunt Philinus, Diogenianus, Theon, Serapion, Boethus, Interpretes.

² illi, qui serpentis dentibus a Cadmo disseminatis orti credebantur.

³ Ald. Bas. διελθῖν.

⁴ R. ad haec: „Λυκέρειαν scribit Pausanias p. 811. (sive L. X. c. 6.) ubi ait, oppido huic vicinum esse antrum Corycium, quod p. 878. (s. L. X. c. 32.) describit, unde constat, in eo saxum fuisse stillicidium, seu sodinam lapidis stalactitae.“
V. Λυκέρειαν.

Βασ. Ἡ ¹ Φιλοθεάμων τις ἡμῶν καὶ περιτῶς
Φιλήκοός ² ἐστὶν ὁ ξένος;

Φιλ. Φιλόλογος δὲ ³ καὶ Φιλομαθῆς ἐστὶ μάλλον.
Ὁ μὴν ταῦτα μάλιστα θαυμάζειν ἄξιον, ἀλλὰ πραότης τε
πολλὴν χάριν ἔχασα, καὶ τὸ μάχιμον ⁴ καὶ διαπορητι-
κὸν ὑπὸ συνέσεως, ἔτε δύσκολον, ἔτε ἀντίτυπον πρὸς
τὰς ἀποκρίσεις· ὡς καὶ βραχὺ συγγενόμενον, εὐθύς
εἶπειν. Τέκος ἀγαθῆ πατρός. οἶδα γὰρ Διογενιανὸν
ἀνδρῶν ἀριστον.

Βασ. Αὐτὸς μὲν ἐν εἶδον, ὦ Φιλίνε ⁵, πολλοῖς
δὲ εὐτετεύχηκα καὶ τὸν λόγον καὶ τὸ ἦθος τῶ ἀνδρός
ἰχυρῶς ἀποδεχομένου, ὅμοια δὲ τέτοις ἕτερα περὶ τῶ
νεανίσκου ἔλεγεσιν. ἀλλὰ τίνα ἀρχὴν ⁶ ἔχον οἱ λόγοι καὶ
πρόφασιν;

II. Φιλ. Ἐπέβαινον ⁷ οἱ περιηγηταὶ τὰ συντε-
ταγμένα, μηδὲν ἡμῶν φροντίσαντες δεηθέντων ἐπιτεμεῖν
τὰς ῥήσεις καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἐπιγραμμάτων. τὸν δὲ
ξένου ἢ μὲν ἰδέα καὶ τὸ τεχνικὸν τῶν ἀνδριάντων με-
τρίως προσήγετο, πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων, ὡς εἶοικε,

Q 5

Θεα-

¹ Secutus sum in his W. ita dantem & personis distinguen-
tem ex B. & E. Vulgo continua erant, & ἡ Φιλοθεάμων λε-
gebatur.

² Dedi sic e Mez. & R. mente, W. probante, pro vulg. Φι-
λικός ἐστιν.

³ W. particulam δὲ mutandam censet in γε vel τε.

⁴ W. quaerit, an ἀρχίνεν?

⁵ Quae sequuntur πολλοῖς δὲ — ὅμοια W. restituit textui
ex B. & E. Vulgo ὦ Φιλίνε, πολλοὶ δὲ τέτοις ἕτερα. Hinc
R. susp. τέτοις ἀδελφῶ ἕτερα. Turn. V. πρὸς τέτοις vel τέ-
τοις ὅμοια ἐταῖρε.

⁶ Vulgo ante hanc vocem legebatur ἐτέραν. Eam delevit W.
auctoritate B. & E. Conjecit R. ἀλλὰ τίνα γὰρ, ὦ τῶν, ἀρ-
χὴν.

⁷ R. post hanc vocem inferi voluit ἐξη, scil. Philinus. Eo-
dem docente περιηγητῆς est interpret sacrorum, qui aliquem
in templis circumducit, eique sacra demonstrat, &, quid quid-
que sit, exponit.

θεατὴν γεγενημένον. ἐθαύμαζε ¹ δὲ τῆ χαλκῆ τὸ ἀν-
 θηρὸν, ὡς ἐ πίνω προσεικὸς ἰδὲ ἴω, βαΦῆ δὲ κυανῆ
 εἰλβουτος, ὡσε καὶ πέμψαι τι πρὸς τὰς νεάρχους ², (ἀπ'
 ἐκείνων γὰρ ἤρῃται τῆς θέας) οἷον ἀτεχνῶς θαλατῆος
 τῆ χροῶ καὶ βυθίος ἐσῶτας. Ἄρ' ἔν (ἔφη) κρᾶσις
 τις ἦν καὶ φάρμαξις τῶν πάλαι τεχνιτῶν περὶ τὸν χαλ-
 κὸν ³; ὡσπερ ἡ λεγομένη τῶν ξιφῶν σόμωσις, ἧς ἐκ-
 λειπέσης ἐκεχειρίαν ἔχε πολεμικῶν ἔργων ὁ χαλκός;
 τὸν μὲν γὰρ Κορίνθιον, ἐ τέχνη ⁴, ἀλλὰ συντυχίᾳ τῆς
 χροῶς λαβεῖν τὸ κάλλος, ἐπινειμαμένε πυρὸς οἰκίαν ἔχου-
 σάν τι χρυσῆ καὶ ἀργύρε, πλείστον δὲ χαλκὸν ἀποκείμε-
 ναυ. ἴων συγχυθέντων καὶ συντακέντων, ὄνομα τῆ χαλ-
 κῆ τῶ μείζονι τὸ πλῆθος παρέχεν. ὁ δὲ Θεῶν ὑπο-
 λαβῶν. Ἄλλου (ἔφη) λόγον ἡμεῖς ἀκησόαμεν πανερ-
 γέστερον ⁵. ὡς ἀνὴρ ἐν Κορίνθῳ χαλκοτύπος, ἐπιτυ-
 χῶν θήκη χρυσοῦ ἐχέση πολὺ, καὶ δεδοικὸς φανερὸς
 γενέσθαι, κατὰ μικρὸν ἀπρόοπῶν καὶ ὑπομιγνύς ἀτρέμα
 τῶ χαλκῶ, θαυμαστὴν λαμβάνοντι κρᾶσιν, ἐπίπρασις
 πολλῆ διὰ τὴν χροῶν καὶ τὸ κάλλος ἀγκυπώμενον. ἀλ-
 λά

¹ Sic cum W. restitui, probante R. ex Bas. Xyl. Amiot. Vulgo ἐθαύμαζον.

² Locus depravatus. Pro πέμψαι τι Mez. ἐπισηῆσαι, & ita fere Amiot. R. susp. ὡσε καὶ βιλέψαι πρὸς τὰς Νεάρχους, adeo ut aspiciens Nearchi filios — diceret: Estne? — W. con- jecit πάσχαι τι, vel πρέψαι, ut color valde deceret Navarchos. Nam ναύαρχους corrigendum monet cum Amiot. ex Vita Lysandri, c. 18. Vol. III. pag. 154. Turb. V. πρὸς τὰς ἀν- δριάντας.

³ Quae sequuntur ὡσπερ ἡ — ὁ χαλκός W. restituit textui ex B. & E.

⁴ Secutus sum W. sic ex B. & E. dantem. Vulgo τέχνης. R. susp. ἐ τέχνη ἐποίησεν, ἀλλὰ συντυχία, non ars sed casus fortuitus effecit, ut aes Corinthium dictum eam, qua se commendat, coloris venustatem adipiscereitur.

⁵ relationem de artificiosa eaque calliditatis ἐς versutiae plena ratione. R.

λὰ καὶ ταῦτα κέκκεινα μῦθος ἔστιν. ἦν δὲ τις (ὡς εἰ-
κε) μίξις καὶ ἄρτυσις, ὡς πε καὶ νῦν ἀνακεραυνύντες
ἀργύρῳ χρυσόν, ἰδίαν τινὰ καὶ περιτῆην, ἐμοὶ δὲ Φαι-
νομένην νοσώδη χλωρότητα καὶ Φθορὰν ἀκαλλῆ παρέ-
χουσι.

III. Τίνα ἔν αἰτίαν (ἔφη ὁ Διογενειανός) οἷσι τῆς
ἐνταῦθα τῆ χαλκῆ χροιάς γεγενῆσθαι; καὶ ὁ Θεών· "Ὅταν
(ἔφη) τῶν πρώτων καὶ Φυσικωτάτων καὶ ἔσομένων καὶ
ὄντων, πυρὸς καὶ γῆς καὶ ἀέρος καὶ ὕδατος ¹, μηδὲν
ἄλλο τῷ χαλκῷ πλησιάζῃ, μηδὲ ὀμιλῇ, πλὴν μόνος ὁ
ἄηρ, δῆλός ἐστιν ὑπὸ τῆς πεπονθῆς, καὶ διὰ τῆτον
ἐχηκῶς ἦν ἔχει διαφορὰν αἰεὶ συνόντα καὶ προσκειμένον,
ἢ τῆτο μὲν ἦδεις ², πρὶν Θεόγνιν γεγενῆσθαι, κατὰ τὸν
κωμικόν· ἦν δ' ἔχων φύσιν ὁ ἄηρ, ἢ τε χρώμενος δυ-
νάμει κατὰ τὰς ἐπιψεύσεις ἐπικέχρωκε τὸν χαλκὸν ἐπι-
θυμείας μαθεῖν; Φήσαυτος δὲ τῷ Διογενειανῷ· Καὶ γὰρ
ἐγὼ, (εἶπεν) ὦ παῖ· ζητώμεν ἔν κεινῇ καὶ πρότερον,
εἰ βέλει, δι' ἣν αἰτίαν μάλιστα τῶν ὑγρῶν ἀναπίμπληστιν
ἰὲ τέλειον. ἔ γὰρ αὐτό γε δὴ πε τῷ χαλκῷ προσ-
τρίβεται τὸν ἰόν, ἅτε δὴ καθαρὸν αὐτῷ καὶ ἀμίαν-
τον πλησιάζοντα ³. Οὐδαμῶς, (εἶπεν ὁ νεανίας) ἄλλο
δ'

¹ Vulgo post hanc vocem legitur *χρῆ*. Id delevi auctoritate Bas. probantibus R. & W.

² Vulgo post μὲν est lacuna. W. recepit ἦδεις ex Anon. Exempl. Turn. Mez. nec non Turn. & V. unde quidem in cod. Var. enotatum video ἦσαι. R. monuit, nil deesse praeter οἶδα, & proverbium fuisse Graecum: *novi haec, antequam nasceretur Theognis* — forte ex eo natum, quod carmina Theognidis Megarensis pueris in schola traderentur memoriae mandanda, ut itaque proverbium hoc velit dicere: *novi hoc, antequam Theognidis sententias ediscerem, i. e. admodum puer adhuc.* Cf. Erasm. Chil. IV. cent. III. 100.

³ Ad vocem *προστρίβεται* R. monet, esse hic loci pro αἰτι-
νο *προστρίβαν*, *affricare, applicare, non officari, vel se-*
mere affricare. Pro *πλησιάζοντα* autem idem legi vult *πλη-*
σιάζον,

δ' αὐτῶ δόκει τέτα¹ τὸ αἴτιον ὑπάρχειν· λεπτῶ γὰρ ὄντι καὶ καθαρῶ καὶ διαυγεῖ προσπίπτων ὁ ἰὸς, ἐκφανέστατός ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ὑγροῖς ἀφανίζεται. καὶ ὁ Θεών· Εὖγε (εἶπεν) ὦ παῖ, καὶ καλῶς²· σκόπει δὲ, εἰ βέλει, καὶ τὴν ὑπὸ Ἀριστοτέλους αἰτίαν λεγομένην. Ἀλλὰ βέλομαι, εἶπε³. Φησὶ τοίνυν τῶν μὲν ἄλλων ὑγρῶν ἐπιόντα διέχειν⁴ ἀδήλως καὶ διασπείρεσθαι τὸν ἰὸν, ἀνωμάλων καὶ μανῶν ὄντων⁵. τῶ δ' ἐλαίᾳ τῇ πυκνότητι σέγεσθαι, καὶ διαμένειν ἀθροισόμενον. ἂν ἔν καὶ αὐτοῖ⁶ τι τοιῶτον ὑποδέσθαι δυναθῶμεν, ἐπαντάξουσιν ἀπορήσομεν ἐπωδῆς καὶ παραμυθίας πρὸς τὴν ἀπορίαν.

IV. Ὡς ἔν ἐκελεύομεν καὶ συνεχωρῶμεν, εἶφη τὸν ἄερα τὸν ἐν Δελφοῖς πυκνὸν ὄντα καὶ συνεχῆ, καὶ τόνου ἔχοντα, διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἀνάκλασιν καὶ ἀντέ-

σιάζον, cum redeat ad τὸ ἔλαμον, non ad τὸν ἰὸν — *non enim credibile est, oleum aëri aeruginem inducere, cum ruit ei applicetur.* W. corrigendum putat, nisi quid exciderit: ἀναπίμπλησιν (scilicet ὁ αἴρ) ἐξ ἐλαίου· ἐ γὰρ αὐτός γε δήκε τῶ ἐλαίῳ προστριβεται τὸν ἰὸν, ὡς δὴ καθαρὸς αὐτῷ καὶ ἀμίαντος πλησιάζων.

¹ Sic R. e Turn. & V. legi voluit, dedique cum W. adficienter Anon. Vulgo τέτο.

² Vulgo est post καὶ lacuna. R. monente, nil deest nisi, aut καλῶς aut ἀληθῶς; W. iudice, supplendum καλῶς vel ἀληθῶς. Recepi καλῶς. Turn. ὦ παῖ καὶ σὺ αἰτιάζω.

³ Dedi sic, R. iubente, pro vulg. εἶπεν. W. εἶπεν recepit e Xyl.

⁴ W. susp. legendum διαθροῖν.

⁵ Vulgo post ἀνωμάλων fuit lacuna, sequentibus deinde καὶ μενόντων. Explevi eam cum W. dante καὶ μανῶν ὄντων ex Exempl. Turn. Mez. nec non Turn. & V. unde quidem in cod. Vat. enotatur καὶ μανῶν ὄντων. R. coniecerat ἀνωμάλων τῶν πόρων καὶ μανῶν ὄντων.

⁶ R. iudice, aut post αὐτοῖ, aut post ὑποδέσθαι deest τῆδε, sic, in te praesenti.

αυτέρεισιν, ἔτι καὶ δηλικόν, λεπτόν εἶναι ¹, ὥσπερ μαρτυρεῖ καὶ τὰ περὶ τὰς πέψεις τροφῆς. ἐνδύομενον ἔν ὑπὸ λεπτότητος καὶ τέμνοντα τὸν χαλκόν, ἀναχαράσσειν πολλὸν ἰὸν ἐξ αὐτῆ καὶ γεώδη ², εἴγειν δὲ τῆτον αὐ πάλιν καὶ πιάζειν τῆς πυκνότητος διάχυσιν ³ μὴ διδύσης, τόνδε ὑφιστάμενον αὐτὴν διὰ πλήθος ἐξανθεῖν, καὶ λαμβάνειν αὐγὴν καὶ γάνωμα περὶ τὴν ἐπιφάνειαν. ἀποδεξαμένων δὲ ἡμῶν, ὁ ξένος ἔφη τὴν ἐτέραν ἀρκεῖν ὑπόθεσιν πρὸς τὸν λόγον. Ἡ δὲ λεπτότης (ἔφη) δόξει μὲν ὑπεναντιῶσθαι καὶ ⁴ πρὸς τὴν λεγομένην πυκνότητα τῆ ἀέρος, λαμβάνεται δ' ἐκ ἀναγκαίως. αὐτὸς γὰρ ὑφ' ἑαυτῆ παλαιέμενος ὁ χαλκὸς ἀποπνεῖ ⁵ καὶ μεδίησι τὸν ἰὸν, ὃν ἡ πυκνότης συνέχευε καὶ παχυῆσα, ποιεῖ ἐκφανῆ διὰ τὸ πλήθος. ὑπολαβῶν δὲ ὁ Θέων, τί γὰρ, (εἶπει) ὦ ξένε, κωλύει ταῦτὸ εἶναι καὶ λεπτόν καὶ πυκνόν, ὥσπερ τὰ σηρικὰ καὶ τὰ βύσσινα τῶν ὑφασμάτων, ἐφ' ὧν καὶ Ὀμηρος εἶπε·

Καιροσέων ⁶ δ' ὀθονῶν ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον,
 ἐνδεικνύμενος τὴν ἀκρίβειαν καὶ λεπτότητα τῆ ὕφης,
 τῷ μὴ προσμένειν τὸ ἔλαιον, ἀλλ' ἀπορρεῖν καὶ ἀπολι-
 θαί-

1 W. ex B. & E. addidit voces λεπτόν εἶναι. Vulgo absunt. R. suspr. ἔτι δὲ καὶ δηλικόν, ὥσπερ μαρτυρεῖ, cui rei, vel asseritioni nostrae, testimonium vel argumentum fert. Restitui deinde τὰς ante πέψαι; abest a Frst. & R.

2 R. suspr. καὶ πῖνον γεώδη.

3 Voce διάχυσιν W. explevit lacunam, quae vulgo post πυκνότητος extitit, ex Anon. Idem voluisse videntur Turn. & V. e quibus enotatur διάλυσιν. Mez. διέξοδον. Idem R. deesse monuit, locum ita corrigens: τῆς πυκνότητος διέξοδον μὴ διδύσης. τὸν δὲ ὑφιστάμενον αὐτῆ (ibi) διὰ πλήθος. E cod. non nominato asseritur ὑφιστάμενον αὐτῆς.

4 R. hoc καὶ delendum censet.

5 Cum W. restitui ex Ald. Bas. Xyl. consentientibus B. E. & probante R. ἀποπνεῖ pro vulg. ἀποκνεῖ — exspirat, velut spirando e se protrudit.

6 Xyl. monente, ex ipso Homero locum integrabis. Odyss. 7, 107.

θαίνειν, τῆς πυκνότητος ἔ διείσης ¹. καὶ μὴν ἔ μόνον πρὸς τὴν ἀναχάραξιν τῆ ἰῆ χρήσαιο ἄν ² τῆ λεπτότητι τῆ ἀέρος, ἀλλὰ καὶ τὴν χροάν αὐτῆν ³ ποιεῖν ἕοικεν ἠδύνα καὶ γλαυκοτέραν, ἀναμιγνύσασα τῷ κυανῷ Φῶς καὶ αὐγῆν.

V. Ἐκ τέτα γενομένης σιωπῆς, πάλιν οἱ περιηγηταὶ προεχειρίζοντο ⁴ τὰς ῥήσεις. χρησμῶ δέ τινος ἑμμέτρον λεχθέντος, οἶμαι, περὶ τῆς Αἰγῶνος ⁵ τῆ Ἀργεῖς βασιλείας, πολλὰκις ἔφη θρυμάσαι τῶν ἐπῶν ὁ Διογενιανός, ἐν οἷς οἱ χρησμοὶ λέγονται, τὴν Φαυλότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν. καίτοι μισηγέτης ὁ θεός, καὶ τῆς λεγομένης λογιότητος ἔχ ἤτλον αὐτῷ τὸ καλόν, ἢ τῆς περὶ μέλη καὶ ἠδὰς καὶ εὐφωνίας ⁶ μετεῖναι, καὶ πολλὸν τὸν Ἡσίοδον εὐσπεία καὶ τὸν Ὀμηρον ὑπερφθέγγεθαι. τὰς δὲ πολλὰς τῶν χρησμῶν ὀρῶμεν καὶ τοῖς μέτροις καὶ τοῖς ὀνόμασι πλημμελείας καὶ Φαυλότητος ἀνακεπλησμένους ⁷. παρὼν ἔν Ἀθήνησιν ὁ ποιητὴς Σεραπίων. Εἶτα (ἔφη) ταῦτα τὰ ἐπη τῆ θεῆ πιστεύοντες εἶναι,

¹ Vulgo τῆς πυκνότητος, ἔ δῆσι καὶ μὴν —. R. mu'ata distinctione voluit τ. πυκν. ἔ διείσης. καὶ μὴν. W. διείσης, quod recepi. Ald. Bas. ἔ δῆσι. B. E. ἔ διείσι.

² R. legendum monet χρήσαιτό τις τῆ λ. aut χεῖσαιο, uaris, cum in Bas. sit χεῖσαιο, unde χεῖσαιο facile effici possit.

³ R. legi vult αὐτῆ, scil. ἢ λεπτότης τῆ ἀέρος.

⁴ Sic cum W. dedi, auctoritate B. E. Xyl. Potuisset quoque e Turn. & V. recipi πρὸχειρίζοντο. Ald. Bas. προσχειρίζοντο. Vulgo προσχειρίζοντο, de quo corrigendo monuit quoque R.

⁵ De Aegone, & quo modo Argis regnum adeptus fuerit, vid. supra pag. 69.

⁶ R. sup. ἔχ ἤτλον αὐτῷ ἐν τοῖς χρησμοῖς καλὸν εἶναι, ἢ τῆς περὶ τὰ μέλη καὶ ἠδὰς εὐφωνίας μετεῖναι — eumque decere non minus in oraculis edendis praestare facundia, quam sonora voce in canendis canonicis.

⁷ Sic cum W. restituit ex Bas. Xyl. probante R. & accedentibus B. E. Vulgo ἀνακεπλησμένους.

εἶναι, τὸ ἄσωμον ἔν πάλι, ὡς λέγεται, κάλλει τῶν Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδα λέγειν, ἔ¹ χρησόμεθα τέτοις ὡς ἄριστα καὶ κάλλιστα πεποιημένοις, ἐπανορθόμενοι τὴν αὐτῶν κρίσιν προκατεילהμένην ὑπὸ Φαύλης συνηθείας. ὑπολαβὼν ἔν Βόηθος ὁ γεωμέτρης· (οἶδα γὰρ τὸν ἄνδρα μεταταττόμενον ἤδη πρὸς τὸν Ἐπίκουρον) Ἄρ' ἔν ἔφη τὸ τῆ ζωγράφε Παύσωνος κήημοας; Οὐκ ἔγωγε (εἶπεν ὁ Σεραπίων) Ἄλλὰ μὴν ἄξιον. ἐκλαβὼν γὰρ, ὡς εἰοικεν, ἵππον ἀλινδόμενον γράψαι, τρέχοντα ἔγραψεν. ἀγανακτῆντος δὲ τῆ ἀνθρώπου, γελάσας ὁ Παύσων κατέσρεψε τὸν πίνακα· καὶ γενομένων ἀνω τῶν κάτω, πάλιν ὁ ἵππος ἔ τρέχων, ἀλλ' ἀλινδόμενος ἐφαίνετο. τῆτό Φησιν ὁ Βίων ἐνίς τῶν λόγων πάχειν, ὅταν ἀνατραφῶσι². διὸ καὶ τὰς χρησμὰς εἴνοι ἔ φήσκουσιν³ καλῶς ἔχειν, ὅτι τῆ θεῶ εἴσιν· ἀλλὰ τῆ θεῶ μὴ εἶναι, ὅτι

1 Haec lectio, quam corruptam esse facile patet, ex Ald. & Steph. inrell. transiit. Basf. πισεύετε εἶνα; ἐάσωμεν ἔν πάλι ὡς λίγεται κ. τ. Ὁ. κ. Ἡ. ἀποδείαν. ἔ χρησόμεθα — R. iudice, est haec correctoris παραδιώρθωσις, qua vetusta scriptio obscurata fuit. Xyl. eam sequitur vertendo. B. & E. habent τὸ ἄσωμον αὐ πάλι. R. susp. πισεύοντες εἶνα. τολμήσομεν ἔν (vel αὐ) πάλι, ὡς λείπεται κάλλια τῶν Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδα λέγειν, ἐδὲ χρησόμεθα — at, qui tamē, quatenus credentis, ea carmina a Deo profecta esse, nihilominus audebimus asseverare, venustate Homericis & Hesiodicis ea cedere, neque utemur — ? W. autem: τολμῶμεν αὐ πάλι ὡς λείπεται — λέγειν ἐδὲ χρησόμεθα — itaque hos Dei versus esse putantes, audeamus rursus eos dicere, Homericis & Hesiodicis pulchritudine longe inferiores esse? animum utemur iis? — Turn. V. ἐάσωμεν ἔμπυλιον λείπαιν αὐτὰ πάλι.

2 Dedi sic ex emendatione Perizon. ad Ael. V. H. XIV, 15. Vulgo ἀνασρέφωσι. R. voluit ἀνασρεφῶσι.

3 Vulgo φήσκουσιν ἔ. Ordinem inverti, Xyl. versionem secutus, R. & W. probantibus. Perizon. loc. cit. maluit deseri ἔ, & deinde legi ἄλλοι pro ἄλλα. ut sit sensus: idcirco & oracula nonnulli dicunt bene composita esse, quia dei sunt, alii, non esse dei, quia male composita sunt.

ὅτι Φαύλως ἔχουσιν. ἐκεῖνο ¹ μὲν γὰρ ἐν ἀδήλω· τὸ δὲ τὰ ἔπη ἐκ εὖ πεποιῆσθαι ² τὰ περὶ τὰς Χρησμάς, καὶ σοι κριτῆ δῆπεσον, ὧ Φίλε Σεράπιον, (εἶπεν) ἔναργές ἐσι. ποιήματα γὰρ ³ γράφεις, τοῖς μὲν πράγμασι Φιλοσόφως καὶ αὐστηρῶς, δυνάμει δὲ καὶ χάριτι καὶ κατασκευῆ ⁴ περὶ λέξιν εὐοικότα τοῖς Ὀμήρῃ καὶ Ἡσιόδῃ μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑπὸ τῆς Πυθίας ἐκφερομένοις.

VI. Καὶ ὁ Σεραπίων· Νοσῶμεν γὰρ, εἶπεν, ὧ Βόηθε ⁵, καὶ τὰ ὠτα καὶ τὰ ὄμματα, συνειδισμένοι διὰ τρυφὴν καὶ μαλακίαν τὰ ἡδία καλὰ νομίζου καὶ ἀποφαινέσθαι. τάχα δὲ μεμψόμεθα τὴν Πυθίαν, ὅτι Γλαύκης ⁶ φθέγγεται τῆς κιθάρᾳ δὲ λιγυρώτερον, ἐδὲ χρισμένη ⁶ μύροις, ἐδὲ ἀλεργῆδας ἀμπεχομένη κάτεισιν εἰς τὸ ἄδυτον, ἐδὲ ἐπιθυμιᾶ κασσίαν, ἢ λήθανον, ἢ λιβωνωτὸν, ἀλλὰ δάφνην καὶ κρίζιον ἄλευρον. ἔχ ὄρεας, (εἶπεν) ὅσην χάριν ἔχει τὰ Σαπφικὰ μέλη, κηλῶντα
καὶ

¹ scil. τὸ τῶ Θεῶ ταῦτα εἶναι.

² Vulgo τὸ δὲ πεποιῆσθαι. Xyl. sup. τὸ δὲ ἐκ ἐκπεποιῆσθαι, ποι. *elaboratum esse*, vertens. R. iudice, deest Φαύλως. Verba, quibus nunc lacuna expleta apparet, sunt e W. correctione, licet dubius fuerim, annon praeferenda sint, quae e Turn. enotantur τὸ δὲ μὴ καλῶς πεποιῆσθαι.

³ Vulgo μὲν γὰρ. Delevi μὲν, ut profus otiosum, e R. mente.

⁴ R. mavult κατασκευῆ τῆ περὶ λ.

⁵ Vulgo νοσῶμεν γὰρ ἐν τενῶ Βόηθε. Restitui lectionem Bas. & Xyl. quam Amiot. Mez. & R. probarunt, cum W.

⁶ Sic cum W. ex Turn. V. Anon. dedi pro vulg. χρισμένην. Simul necesse fuit cum eodem dare deinde ἀμπεχομένην κάτεισιν pro ἀμπεχομένην. καὶ τιτιν — e R. mente, quam quoque fecutus sum dando εἰς τὸ ἄδυτον, ἐδὲ ἐπιθυμιᾶ, pro vulg. εἰς τὸ ἐδὲ ἐπιθυμιᾶν. Ad εἰς τὸ Xyl. jam monuit aliquid excidisse; ἐπιθυμιᾶ autem est in Ald. & Bas. In his quidem W. retinet vulgatam, cum pro εἰς τὸ legendum ei videatur εἶσα. Glauce fuit celeberrima citharistria apud regem Ptolemaeum Philadelphum. Cf. Plin. X. 22. Aelian. Hist. anim. VIII, 11.

καὶ καταθέλοντα τὰς ακρωμένους; Σίβυλλα δὲ μαινο-
μένῳ στόματι, καθ' Ἑρύλειτον, ἀγέλασα καὶ ἀπαλλώ-
πικα καὶ ἀμύρικα Φεγγομένη, χιλίων ἐτῶν ἐξικνεῖται
τῇ Φωνῇ διὰ τὸν θεόν. ὁ δὲ Πίνδαρος ἀκῆσαι φησὶ τῷ
θεῷ τὸν Κάδμον ἐ μασικῶν ὄρθῶν ¹, ἐχ ἠδεῖαν, ἐδὲ
τρυφερὰν, ἐδὲ ἐπικεκλασμένην τοῖς μέλεσιν. ἡδονὴν γὰρ
ἐ προσίεται τὸ ἀπαθές καὶ ἀγνόν, ἀλλ' ἐνταῦθα μετὰ
τῆς ἄτης ² ἐρρίφη καὶ τὸ πλείον αὐτῆς, καὶ, ὡς κοι-
κην, εἰς τὰ ἄτα τῶν ἀνθρώπων συνεβύημεν.

VII. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τῷ Σεραπίωνος, ὁ Θέων
μειδιάσας. Ὁ Σεραπίων μὲν (εἶπε) τὸ εἰωθὸς ἀποδέ-
δωκε τῷ τρόπῳ, λόγε περὶ αὐτῆς ³ τῆς ἡδονῆς παρα-
πεσίντος ἀπολαύσας. ἡμεῖς δὲ, ὦ Βόηθε, κἄν ἢ Φαυ-
λότερα ⁴ τῶν Ὀμήρου ταῦτα τὰ ἔπη, μὴ νομίζωμεν αὐτὰ
πεπωνημένα τὸν θεόν, ἀλλὰ ἐκεῖνος τὴν ἀρχὴν τῆς κινή-
σεως ἐνδιδόντος, ὡς ἐκάστη πέφυκε κινεῖσθαι τῶν προφη-
τῶν ⁵. καὶ γὰρ εἰ γράφειν ἔδει μὴ λέγειν τὰς χρῆσι-
μὰς, ἐκ ἄν, οἶμαι, τῷ θεῷ τὰ γράμματα νομίζοντες ⁶
ἐψέγομεν, ὅτι λείπεται καλλιγραφία τῶν βασιλικῶν ⁷.

δ

1 R. ὄρθῶν mavult, deleto & ante μασικῶν, utpote quod
e fine nominis Cadmi sit natum. Amiot, quoque Mez. & W.
δ delendum censent.

2 Sic cum W. ex Turn. & V. recepi, R. probante, pro vulg.
ἡδῆς, quod Stephano debetur, id danti ex Leonic. — Ald & Bal.
μετὰ τῆς αὐτῆς, pro quo Xyl. conjecit αὐδῆς. Voluptatem
una cum Noxa e choro deorum expulsum, & in hunc terra-
rum orbem dejectam fuisse, praeclara est, & philosopho poë-
ta, qualis Serapio fuisse hic perhibetur, digna sententia.

3 R. αὐτῆς delendum censet. W. susp. περι' ἡδῆς το καὶ
ἡδονῆς.

4 W. susp. excidisse post haec καὶ βελτίονα.

5 Post hanc vocem R. susp. deesse ἔτις ἐξηρίχθαι, vel simi-
le quid.

6 R. mavult & νομίζοντες.

7 Kaltw. adnotat ad hanc vocem: „Königliche Buchstaben
sollen wohl solche seyn, deren man sich für Könige bedient;
PLVT. T. IX. R oder,

ἔ γάρ ἐστι θεῶ ἢ γῆρας, ἔδὲ ὁ Φθόγγος, ἔδὲ ἡ λέξις, ἔδὲ τὸ μέτρον, ἀλλὰ τῆς γυναικός· ἐκεῖνος δὲ μόιας τὰς Φαντασίας παρίσῃσι, καὶ Φῶς ἐν τῇ ψυχῇ ποιεῖ πρὸς τὸ μέλλον. ὁ γὰρ ἐνθεσιασμός τοιοῦτόν ἐστι. καθόλου δὲ εἰπεῖν, ὑμᾶς τὰς τῆ Ἐπικέρε προφήτας (δῆλος γὰρ εἶ καὶ αὐτὸς ὑποφερόμενος) ἐν ἐπι διαφυγεῖν, ἀλλὰ κακίας αἰτιᾶσθε ¹ τὰς πάλαι προφήτιδας, ὡς Φαύλοισι ποιήμασι χρωμένας, καὶ τὰς νῦν, καταλογάδην καὶ διὰ τῶν ἐπιτυχόντων ὀνομάτων τὰς χρησμούς λεγέσας, ὅπως ὑμῖν ἀκεφάλων καὶ λαγαρῶν μέτρων καὶ μειέρων εὐθύνας μὴ ὑπέχωσι. καὶ ὁ Διογενιανός· Μὴ παῖζε (εἶπεν) ὦ πρὸς θεῶν, ἀλλὰ διάλυσον ἡμῖν ταύτην τὴν ἀπορίαν κοινὴν ἔσαν. ἔδεις γὰρ ἐστὶν ἄλλων ², ὅς ἐκ αἰτίαν ἐπιζητεῖ καὶ λόγον, ὡς ³ πέπαιται τὸ μαντεῖον ἔπει καὶ λόγοις ⁴ χρώμενον. ὑπολαβὼν ἔν ὁ Θέων· Ἄλλὰ καὶ νῦν, (εἶπεν) ὦ παῖ, δευόμεν ἐπηρεῖα τινὶ τὰς περιγητὰς ἀφαιρεῖσθαι τὸ οἰκεῖον ἔργον. ἕασον ἔν γενέσθαι τὸ τέταν πρότερον, εἶτα περὶ ὧν βύλει καθ' ἡσυχίαν διαπορήσεις.

VIII. Ἦδη δὲ προϊόντες ἤμεν κατὰ τὸν Ἰέρωνος ἀνδριάντα τῆ τυράννης· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ὁ ξένος, εἰδὼς ἅπαντα, παρεῖχεν ὅμως ὑπὸ εὐκολίας ἀκροατὴν αὐτόν. ἀκήσας δὲ, ὅτι κίων τις ἐσὼς ἄνω χαλκῆς Ἰέρωνος

oder, die nach unsrer Art zu reden, aus königlichen Canzleien kamen. Sonst müßte man annehmen, daß alle Könige schön geschrieben hätten.“

¹ Dedī sic cum W. e Bas. Turn. Bong. Xyl. Leonie. Mez. probante R. Vulgo αἰτιᾶσθαι. W. κακίαις mutari mavult in κακείνας.

² R. iudice, aut legendum est ἀνθρώπων, aut ἐστὶ τῶν ἄλλων, i. e. τῶν πάντων. W. sup. ἄλλως, vel ἡμῶν. E. ἀλλήλων.

³ R. mavult ὅπως, qui factam sit, ut —

⁴ W. καὶ λόγοις vel delendum censet, vel cum R. corrigendum καὶ ἄλλοις μέτροις.

ρωνος ἔπεσεν αὐτομάτως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἣ τὸν Ἰέρωνα συνέβαινεν ἐν Συρακῆσαις τελευτᾶν, ἐθαύμασε. καὶ γὰρ τῶν ὁμοίων ἄμα συνανεμίμησιον, οἷα δὴ τῷ Ἰέρωνος ¹ μὲν τῷ Σπαρτιάτῃ, ὅτι πρὸ τῆς ἐν Λεύκτροις αὐτῷ γενομένης τελευτῆς ἐξέπεσον οἱ ὀφθαλμοὶ τῷ αἰδριάντος· οἱ δὲ ἀσέρες ἠφανίσθησαν, ἕς Λύσανδρος ἀνέσθηκεν ἀπὸ τῆς ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίας. ὁ δὲ αὐτῷ τῷ Λυσάνδρῳ λίθινος ἀνδρὶς ἐξήνθησεν ἀγρίαν λόχμην καὶ πόαν τσαύτην τὸ πλήθος, ὥστε κατακρύψαι τὸ πρόσωπον. ἐν δὲ τοῖς Σικελικοῖς τῶν Ἀθηναίων ἀτυχήμασιν αἱ τε χρυσαὶ τῷ Φοίνικος ἀπέρρῃβον βάλανοι ², καὶ τὴν ἀσπίδα τῷ Παλλὰδὶ κόρακες περιέκυον. ὁ δὲ Κνιδίων σέφανος, ὃν Φαρσαλίᾳ τῇ ὀρχησρίδι Φιλόμηλος, ὁ Φωκίων τύραννος, ἐδωρήσατο, μετασᾶσαν αὐτὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀπώλεσεν ἐν Μεταποντίῳ ³ παίζουσαν περὶ τὸν νεῶν τῷ Ἀπόλλωνος· ὀρμήσαντες γὰρ ἐπὶ τὸν σέφανον οἱ νεανίσκοι, καὶ μαχόμενοι περὶ τῷ χρυσίῳ πρὸς ἀλλήλους, διέσπασαν τὴν ἀνδρωπον. Ἀριστοτέλης μὲν ἔν μόνον Ὀμηρον ἔλεγε κινέμενα ποιεῖν ὀνόματα ⁴ διὰ τὴν ἐνάργειαν· ἐγὼ δὲ φαίην ἂν καὶ τῶν ἀναθημάτων τὰ ἐνταυθῶ μάλις συγκινεῖσθαι καὶ συνεπισημαίνεσθαι τῇ τῷ θεῷ προνοίᾳ· καὶ τῶν μέρους μὴδὲν εἶναι κενόν, μὴδὲ ἀναίθητον, ἀλλὰ πεπληθῆαι

R 2

πάν-

¹ R. monente, Hieronis nomen in Spartanis suspectum. Forte librarius illud e superioribus repetiit per socordiam. Forstman illud Cleombroti fuit, qui, Sparta rex in pugna Leuctrica occubuit. W. corrigendum suspicatur τοῖς Ἰέρωνος, οἷα δὴ τῶν μὲν Σπαρτιατῶν.

² Paullo aliter rem narrari a Pausania p. 834, R. monet.

³ R. legi vult Μεταπόντῳ, addens, se non videre, quid sibi velit hoc exemplum, cum Plutarchus afferat exempla prodigiorum funestorum in donariis, exitium illis, ad quos ea donaria pertinerent, significantium.

⁴ Post hanc vocem vulgo repetitur ποιεῖν, quod delendum, fuit auctoritate Bas. Xyl. Mez. E. Leonic. Pro ἐνάργειαν Ald. & Bas. ἐνέργειαν.

πάντα θεϊότητος. καὶ ὁ Βόηθος· Ναί· (εἶπεν) ἔ γάρ
 ἄρκει τὸν θεόν εἰς σῶμα καθεργυνοῦναι θνητὸν ἅπαξ ἐκά-
 σε μηνὸς ¹, ἀλλὰ καὶ λίθῳ παντὶ καὶ χαλκῷ συμφυ-
 ράσομεν αὐτὸν, ὡσπερ ἐν ἔχοντες ἀξιόχρεω ² τῶν τοιού-
 των συμπλημάτων τὴν τύχην δημιουργὸν καὶ τὸ αὐτόμα-
 τον. εἶτα (εἶπεν ἐγὼ ³) τύχη σοι δοκεῖ καὶ αὐτομάτῳ
 τῶν τοιούτων ἕκασον εὐκέναι ⁴, καὶ πιθανόν ἐσι τὰς ἐτό-
 μας ἐξολιδεῖν καὶ διαλυθῆναι καὶ παρεγκλίνας, μήτε πρό-
 τερον μήτε ὕστερον, ἀλλὰ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, ἐν
 ᾧ τῶν ἀναθέντων ἕκασος ἢ χειρὸν ἔμελλε πράξειν ἢ βέλ-
 τιον; καὶ σὲ μὲν Ἐπίκερος ἀφελεῖ νῦν, ὡς εἴκειν, ἀφ'
 ἧν εἶπεν, ἢ ἔγραψε, πρὸ ἐτῶν τριακοσίων ⁵. ὁ θεὸς
 δὲ, εἰ μὴ συνείρξει φέρων ἑαυτὸν εἰς ἅπαντα, μηδὲ
 ἀνακραδεῖ ⁶ πᾶσιν, ἐν ἧν σοι δοκεῖ κινήσεως ἀρχὴν καὶ
 πάσας αἰτίαν ⁷ παραχεῖν ἔδενί τῶν ὄντων;

IX. Τοιαῦτα μὲν ἐγὼ πρὸς τὸν Βόηθον ἀπεκρινά-
 μην· ὅμοια δὲ περὶ τῶν Σιβυλλείων. ἐπειδὴ γὰρ ἔσημεν
 κατὰ τὴν πέτραν γινόμενοι τὴν κατὰ τὸ βελευτήριον,
 ἐφ' ἧς ⁸ λέγεται καθίζεσθαι τὴν πρώτην Σιβυλλαν ἐν
 τῇ Ἐλικῶνος παραγενομένην, ὑπὸ τῶν Μισσῶν τραφεῖ-
 σαν,

1 R. quaerit, an nonnisi semel per mensem oracula dederit
 Pythia? Voces τὸν θεόν absunt a V.

2 R. mavult ἀξιόχρεων. Deinde cod. innominatus τῷ αὐ-
 τομάτῳ pro τὸ αὐτόματον, nisi id ad seq. αὐτομάτῳ referen-
 dum censeas.

3 Philinus loquitur. R.

4 R. legi vult γεγονέναι.

5 Late hoc sumendum monet R. & bene addi πρὸ ἐτῶν,
 cum a morte Epicuri ad mortem Plutarchi anni 390 fere exie-
 rint.

6 Aut sic, aut ἀνακραδεῖν legi voluit R. Dedi cum W.
 quod e Turn. enotatur. Vulgo ἀνακραδεῖν. Bas. habet ἀνα-
 κραδεῖν.

7 Ald. Bas. ἐτίαν. Steph. dedit αἰτίαν ex Leonie. & Schott.

8 Sic cum W. restitui ex Ald. Bas. Xyl. quibus accedunt B.
 & E. probante R. pro vulg. ἐφ' οἷς.

σαν, (ένιοι δέ Φασιν εις Μαλεΐνα¹ ἀΦικέσθαι, Λαμίας
 ἔσαν θυγατέρα τῆς Ποσειδῶνος) ὁ μὲν Σεραπίων ἐμνή-
 δη τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ὑμνησεν ἑαυτὴν, ὡς ἐδὲ ἀποθα-
 νῆσα λήξει μαντικῆς· ἀλλ' αὐτὴ² μὲν ἐν τῇ σελήνῃ πε-
 ρίσει τὸ καλέμενον Φαινόμενον γενομένη πρόσωπον, τῷ
 δὲ ἄερί τὸ πνεῦμα συγκρατῆν, ἐν Φήμας ἀεὶ Φορήσεται
 καὶ κληθῶσιν· ἐν δὲ τῷ σώματος μεταβαλόντος ἐν τῇ
 γῆ πῶας καὶ ὕλης ἀναφυομένης, βοσκῆσεται ταύτην ἱε-
 ρὰ θρέμματα, χροῶς τε παντοδαπὰς ἔχοντα καὶ μορφὰς
 καὶ ποιότητας ἐπὶ τῶν σπλάγχχνων, ἀφ' ὧν αἱ προδη-
 λῶσεις ἀνθρώποις τῷ μέλλοντος. ὁ δὲ Βόηθος ἔτι μάλ-
 λον ἦν Φανερός καταγελῶν· τῷ δὲ ξένος³ εἰπόντος, ὡς,
 εἰ καὶ ταῦτα μύθοις ἔοικεν, ἀλλὰ ταῖς γε⁴ μαντείαις
 ἐπιμαρτυροῦσι πολλαὶ μὲν ἀναστάσεις καὶ μετοικισμοὶ⁵
 πόλεων Ἑλληνίδων, πολλαὶ δὲ βαρβαρικῶν στρατιῶν ἐπι-
 Φάνειαι, καὶ ἀναιρέσεις ἡγεμονιῶν⁶. ταυτὶ δὲ τὰ πρόσ-
 Φατα καὶ νέα πάθῃ περὶ τοῦ Κύμην καὶ Δικαιαρχίαν,
 ἐχ⁷ ὑμνόμενα πάλαι καὶ ἀδόμενα διὰ τῶν Σιβυλλείων

R 3

δ

1 R. *sup.* Μαλεΐαν. Cf. de hac Sibylla Pausan. p. 825.

2 R. *manvult αὐτῇ, ἰρσα*, scil. mens Sibyllae.

3 Vulgo Ζῶς; ad quod R. adnotat, posse Ζωῶλε conjici, sed rectius fore ξένος, & Diogenianum significari. Recepi ξένος cum W. firmatum codd. B. & E.

4 Recepi γε pro vulg. τε ex R. & W. mente.

5 Ald. μετοικισμένοι.

6 Vulgo ἡγεμονικῶν, quod R. monet defendi quidem posse ex eo more, qui declinante Graeco sermone & imperio Romano increbrescebat, ut pro nominibus substantivis adjectiva ex iis ducta usurparent. Vix tamen putat, Plutarchi aetate eum invaluisse, & indignum tanto auctore judicat. Quare legi vult aut ἡγεμόνων, aut ἡγεμονιῶν. Posterius est in Basl. & Xyl. quibus accedunt B. E. Leonic. Mez. Amiot. & dedi cum W.

7 R. *judice, ἐχ* delendum est. Retinui, cum sententia interrogative sumi queat, auctoritate Xyl. & W. Notat porro R. significari h. l. illud Vesuvii incendium, quo Plinius major periit, & Campanus ager corruptus fuit A. C. 79. unde colligi queat, libellum hunc A. C. 80. ad 90. scriptum fuisse.

ο χρόνος ὡσπερ ὀφείλων ἀποδέδωκεν; ἐκρήξεις πυρὸς ορεῖς, καὶ ζέσεις θαλασσίας, καὶ πετρῶν καὶ φλεγμονῶν ὑπὸ πνεύματος ἀναρρίψεις, καὶ Φθορὰς πόλεων ἅμα τσάτων καὶ τηλικύτων, ὡς μεθ' ἡμέραν ἐπαλθῆσιν ἀγνοίαν εἶναι καὶ ἀσάφειαν ὅπως κατέκητο τῆς χώρας συγκεχυμένης. ταῦτα γὰρ εἰ γέγονε πισεῦσαι ¹ χαλεπὸν ἐστὶ, μὴ τοι γε προειπεῖν ἄνευ θεϊότητος.

X. Καὶ ὁ Βόηθος. Ποῖον γὰρ, (εἶπεν) ὦ δαιμόνιε, τῆ φύσει πάθος ὁ χρόνος ἐκ ὀφείλει; τί δέ ἐστὶ τῶν ἀτόπων καὶ ἀπροσδοκῆτων περὶ γῆν ἢ θάλασσαν, ἢ πόλεις, ἢ ἄνδρας, ὃ τις ἐν προειπῶν ἐ τύχοι γενομένης· καίτοι τῆτό γε χεδὸν ἐδὲ προειπεῖν ἐστὶν, ἀλλ' εἰπεῖν, μᾶλλον δὲ ρίψαι καὶ διασπεῖραι λόγος ἐκ ἔχοντάς ἀρχὴν εἰς τὸ ἀπειρον· οἷς πλανωμένοις ἀπήνησε πολλάνικς ἢ τύχη καὶ συνέπεσεν αὐτομάτως. διαφέρει γὰρ (οἶμαι) γενέσθαι τὸ ῥηθῆν, ἢ ῥηθῆναι τὸ γενησόμενον. ὁ γὰρ εἰπὼν τὰ μὴ ὑπάρχοντα λόγος ² ἐν ἑαυτῷ τὸ ἡμαρτημένον ἔχων, ἐ δικαίως ἀναμέμει τὴν ἐκ τῶ αὐτομάτε πίσι, ἐδὲ ἀληθεῖ τεκμηρίῳ χρῆται τῷ προειπεῖν ἐπιστάμενος τὸ μετὰ τὸ εἰπεῖν γενησόμενον ³, πάντα τῆς ἀπειρίας φεράσης· μᾶλλον ⁴ δὲ ὁ μὲν εἰκάζων καλῶς,

¹ *Secutus sum W. ita dantem ex B. & E. Locum, quem Xyl. vertendo omisit, ita W. exprimit: Quae vel credere difficile est, nedum praedicere sine divinitate. Vulgo πισεῖναι. R. coniecit, εἰ νῦν, ὅτι γέγονε, πισεῖναι — nam si nunc difficile est, ea sic contigisse, probare, multo erit difficilius, a numine quidem non acto, praedicere, ea sic esse evenitura.*

² R. monet subaudiendum ἄνευ βεβαίῃ τεκμηρίῳ, quae verba, aut similia, adesse mavult, & aegre desiderat.

³ Vulgo ἐπιστάμενος, μετὰ τὸ εἰπεῖν γενομένα. De meo inferui τὸ; e R. mente autem recepi γενησόμενον, quod Turn. & V. habuisse videntur, e quibus enotatur γενησόμενον, & quod Xyl. vertit — *sciens, postquam dixit futurum.*

⁴ Vulgo φεράσης καλῶς, sequente lacuna. R. pro mutilato & corrupto vocabulo legendum censuit aut νῦν aut μᾶλλον. Posteriorius

καλῶς, ὃν ἄριστον μάντιν ἀνηγόρευκεν ἢ παροιμία ¹,
 ἰχθυοσκοπεῦντι καὶ εἰβεύοντι διὰ τῶν εὐλόγων τὸ μέλλον
 ὁμοίως ἐσι. Σίβυλλαι δὲ αὐται καὶ Βάνιδες ² ὡσπερ
 εἰς πόντον ἀτεκμάρτως τὸν χρόνον κατέβαλον καὶ διέ-
 σπειραν ὡς ἔτυχε παντοδαπῶν ὀνόματα καὶ ῥήματα πα-
 θῶν καὶ συμπλημάτων. οἷς ³, γινομένων ἐνίων ἀπὸ τύ-
 χης, ὁμοίως ψευδὸς ἐσι τὸ νῦν λεγόμενον, καὶ ὑπερον
 ἀληθῶς, εἰ τύχοι, γένηται.

XI. Τοιαῦτα τῆ Βοήθη διελθόντος, ὁ Σεραπίων,
 Δίκαιον (ἔφη) τὸ ἔξιωμα περὶ τῶν ἔτους, ὡς ⁴ λέγει
 R 4 Βόη-

ruius recepi. Aliter locum corrigi vult W. προειπεῖν ἐπιστάμενος
 τῶ μετὰ τὸ εἰπεῖν γινομένων, πάντα τῆς ἀπειρίας φεράσης· ἀλλ'
 ὁ μὲν εἰκάζων. &c. & sensum correctionis vertendo ita ex-
 primit: neque si postea evenit res, ex hoc evenit recte demon-
 strat, se scientem praedixisse, quippe infinitas omnia fert. At
 bene conjiciens &c.

¹ Proverbium ipsum e Turn. & Bong. allatum videtur μάρ-
 τυς (sine dubio corrupte pro μάντις) ἄριστος οἱ ἂν εἰκάζῃ κα-
 λῶς.

² Sic R. cum Xyl. legi voluit, & dedi cum W. adfentien-
 tibus B. & E. pro vulgari βύκχιδες. Notum est Bacidis arloli
 nomen ex Aristophane & Pausania. v. Fabric. B. Gr. T. I.
 p. 108.

³ W. susp. ἐν οἷς vel ἐφ' οἷς. R. locum ita vult corrigi: συμ-
 πλημάτων, ὧν γενομένων ἐνίοις ἀπὸ τύχης ὁμοίως ψευδὸς ἐσι
 τὸ νῦν ἔπω γινόμενον, quorum quibusdam evenit datis, simi-
 liter illud, quod nondum evenit, falsum est, seu aliis ver-
 bis: pariter falsa sunt, quae praedicta evenere, & quae non-
 dum evenere; nam quamvis fortuna contigerint aliqua, quae
 aliquis praedixerat: non tamen dici potest ille ea praedixisse,
 quia non magis sciebat, ea eventura, quam ea, quae post
 ejus praedictionem nondum in eventum abierant, quamvis for-
 sitan fiat aliquando, ut revera contingant post nostram aetatem.
 Ald. pro καὶ ὑς. habet καὶ ὑς.

⁴ Vulgo περὶ τῶν ἔτους λέγει Βόηθος. W. corrigendum
 censuit aut λέγει Βόηθος περὶ τῶν ἔτους ἀορίσως. &c. aut, ut
 Xyl. vertit: περὶ τῶν ἔτους, ὡς λ. B. &c. Posterius dare haud
 dubitavi, cum id defendi posse videatur auctoritate Turn. &
 V. e quibus enotatur περὶ τῶν ἔτε ὡς.

Βόηθος, αορίσως και ανυποθέτως λεγομένων· εἰ νίκη
 ερκτηγηῶ προείρηται, νενίκηκεν· εἰ πόλεως ἀναίρεσις,
 ἀπόλαλεν. ὅπερ δὲ ἔ μόνον λέγεται τὸ γενησόμενον,
 ἀλλὰ και πῶς και πότε και μετα τί και μετα τίνος,
 ἐκ ἔσιν εἰκασμὸς τῶν τάχα γενησομένων, ἀλλὰ τῶν
 πάντως ἔσομένων προδήλωσις. και ταῦτα ¹ ἔσιν εἰς
 τὴν Ἀγησιλάεω χωλότητα·

Φράζο δὴ, Σπάρτη, καιπερ μέγλαυχος ἔεσσα,

Μὴ ² σέθεν ἀρτίποδος βλάψη χαλὴ βασιλεία.

Δηρὸν γὰρ μόχθοι σε καταχήμεσιν ἀελποῖ,

Φθισίβροτον τ' ἐπὶ κῦμα κυλιδομένε πολέμοιο.

και τὰ περὶ τῆς νήσεω πάλιν, ἣν ἀνήκεν ἢ πρὸ Θήρας και
 Θηρασίας θάλασσα, και περὶ τῶν Φιλίππεω και Ῥω-
 μαίων πολέμων ³.

Ἄλλ' ὅποτε Τρώων γενεὰ καιθύπερθε γένηται,

Φοινίκων ἐν ἀγῶνι, τότε ἔσσεται ἔργα ἄπισα ⁴.

Πόντος μὲν λάμψει πῦρ ἄσπετον, ἐκ δὲ κεραυνῶν

Πρη-

¹ Xyl. legendum monuit οἷα και ταῦτα, vel και τοιαῦτα. Prius quoque mavult W. cum Mez.

² Vulgo και). Dedi μὴ e Turn. Recepit idem W. ex Anon. Xyl. Mez. Conf. Vol. III. pag. 161. not. 3. & Vol. IV. p. 73. not. 6. ubi iidem versus citantur, adjecta lectioum diversitate. R. pro βλάψη mavult βλάση, proveniat, progerminat, & Φθισίβροτε, aut Φθισίβροτε pro Φθισίβροτον (hoc in Lyl. legitur; illud in Agel.) & denique κυλιδομένον, quod in utroque loco occurrit.

³ Vulgo θάλασσα και περὶ τὸν Φ. κ. Ῥ. πόλεμον. W. punctum majus habet post θάλασσα. R. voluit punctum & και deleri, quod Kaltw. sequitur, vertens: So auch das Orakel von jener Insel, welche das Meer vor Thera und Therasia um die Zeit des Krieges zwischen Philipp und den Römern hervorgebracht hat. Ego ductus cod. Turn. & V. e quibus assertur περὶ τῶν Φιλίππεω, malui punctum cum commate mutare, & deinde πόλεμον cum πολέμων.

⁴ Post finitum bellum Punicum secundum Romani bellum Philippo Macedoni inferebant. Cf. Just. 3°, 4. Strab. p. 99. ult. & ibi Casaubon.

Πρητῆρες μὲν ἄνω διὰ κύματος ἀίξεισιν
 Ἄμμια σὺν πέτρῃ ¹, ἣ δὲ σπρίζεται αὐτῷ,
 Οὐ Φατὸς ἀνδρῶποισ νῆσος, καὶ χείρονες ἄνδρες ²
 Χερσὶ βηισάμενοι, τὸν κρείσσονα ³ νικήσει.

το γὰρ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ Ῥωμαῖες τε Καρχηδονίων πε-
 ριγενέδαι καταπολεμήσαντας Ἀντίβαν, καὶ Φίλιππον
 Αἰτωλοῖς συμβαλόντα καὶ Ῥωμαίοις, μάχη κρατηθῆναι,
 καὶ τέλος ἐν βυθῷ νῆσον ἀναδύναι μετὰ πυρὸς πολλῆ καὶ
 κλύδωνος ἐπιζέσαντος, ἐκ ἂν εἴποι τις, ὡς ἀπήντησεν
 ἅμα πάντα καὶ συνέπεσε κατὰ τύχην αὐτομάτως, ἀλλ'
 ἢ τάξις ἐμφαίνει τὴν πρόγνωσιν. καὶ τὸ Ῥωμαίοις ⁴
 πρὸ ἐτῶν ὁμῶς τι ⁵ πεντακοσίων πραιπειῖν τὸν χρόνον,
 ἐν ᾧ ἅπαντα τὰ ἔθνη πολεμήσοιεν ἅμα· τῆτο δὲ ἦν
 τὸ πολεμῆσαι τοῖς οἰκέταις ἀποσῶσιν. ἐν τέτοις γὰρ
 εἶδεν ἀτέμμαρτον, ἐδὲ τυφλὸν, ἀμφὶ τε τύχην ⁶ ζη-
 τεῖν ἐν ἀπειρίᾳ ὁ λόγος· ἀλλὰ πολλὰ τῆς πείρας ἐνέ-
 χυρα δίδωσι, καὶ δαίκνυσι τὴν ὁδὸν, ἣ βαδίζει τὸ πε-
 πρωμένον. ἢ γὰρ οἶμαι τινα εἶρεῖν, ὅτι μετὰ τέτων ⁷

R 5

ὡς

¹ R. mavult πέτραις, cum ἡ redeat ad seq. νῆσος — meo quidem sensu, praeter necessitatem.

² Aetoli puta, neque opibus, neque numero, neque bellicarum artium peritia, neque fama cum Philippo comparandi. R.

³ Philippum scil. Macedonem. R.

⁴ Dedi sic e R. mente pro vulg. Ῥωμαῖες. Etiam Xyl. vertit: Romanis praedictum est tempus.

⁵ Sic R. legendum monuit pro vulg. ὁμῶς τοι. Dedit idem W. ex E.

⁶ R. fufp. ἀρνεῖται δὲ τύχην — negat ratio causam rei in infinito tempore penes fortunam quaerere. Attamen haud parum tribuit huic conjecturae, cum ἀρνεῖται pro ἢ θῆλα latinismus sit. W. non dubitat, quin corrigendum sit ἀφίησι τῇ τύχῃ. Ego sic suppleo: ἢ τὴν αἰτίαν ἀμφὶ τὴν τύχην ζητεῖν ἀναγκάζεται ἐν ἀπ. ὁ λ.

⁷ R. fatetur, se haec non intelligere. Quaerit, num ἐνικ (aut τὰ πλεῖστα) τέτων. Ego lego ὅτι τέτων τι, deleteo μετὰ.

ὡς προεβήθη συνέπεσε κατὰ τύχην. ἐπεὶ τί¹ καλῶς εἰπεῖν ἕτερον, ὡς ἐκ ἔγραψε τὰς κυρίας ἡμῶν² Ἐπίκτατος, ὃ Βόηθε, δόξας, ἀλλ' ἀπὸ τύχης καὶ αὐτῶν ἕτω πρὸς ἄλλα τῶν γραμμάτων³ συνεμπεσόντων, ἀπετελέθη τὸ βιβλίον;

XII. Ἄμα δὲ τέτων λεγομένων προήειμεν⁴. ἐν δὲ τῷ Κορινθίων⁵ οἴκῳ τὸν Φοίνικα θεωμένοις τὸν χαλκῶν, ὅσπερ ἔτι λοιπὸς ἐστὶ τῶν ἀναθημάτων, οἱ περὶ τὴν ρίζαν ἐντορευόμενοι βάτραχοι καὶ ὕδρι. Θαῦμα τῷ Διογενιανῶ παραίχον, ἀμέλει δὲ καὶ ἡμῶν. ἔτε γὰρ Φοίνιξ, ὡς ἕτερα δένδρα, λιμναῖόν ἐστι καὶ Φιλυδρον⁶ Φυτὸν, ἔτε Κορινθίοις τι βάτραχοι προσήκασιν, ὡς συμβολὸν ἢ παράσημον εἶναι τῆς πόλεως. ὡς περ ἀμέλει Σελινέντιοι ποτὲ χρυσῶν σέλινον ἀναθεῖναι λέγονται, καὶ Τευδοῖσι τὸν πέλεκυν ἀπὸ τῶν καρκίνων τῶν γινομένων περὶ τὸ καλέμενον Ἀσέριον παρ' αὐτοῖς. μόνοι γὰρ, ὡς εἴκειν, ἐν τῷ χελωνίῳ⁷ τύπον πελέκως ἔχουσι. καὶ

μῆν

¹ Ald. Bas. ἐπὶ τί. Xyl. correxit. In seqq. vulgo καλῶς ἕτερον. Inseruit ex Turn. & V. adficient'e Mez. εἰπεῖν, quod R. pro ἕτερον poni voluit. W. recepit λίγαν ex B. & E.

² Bas. μῶν praemisso asterisco, signo lacunae.

³ Ald. Bas. τῶν γραμμάτων. Epicuri liber κυριῶν δοξῶν notus est ex aliis Plutarchi libris, Tullio II. de finibus, Laërtio, aliis.

⁴ Ald. Bas. προήειμεν. Turn. V. προήειμεν.

⁵ Secutus sum W. sic dantem e Mez. pro vulg. Κορινθίῳ. Etiam Xyl. vertit in *Corinthiorum* domo. Kaltw. adnotat: „angesehene Städte Griechenlands hatten bey dem Tempel in Delphi gewisse Häuser oder Capellen, die *Θησαυροὶ* hießen, worinn die von ihnen verehrten Weyhgeschenke aufbewahrt wurden. Diese *Θησαυροὶ* würden in dem heiligen Kriege aller ihrer Kostbarkeiten beraubt.“ Cf. Plut. Opp. Vol. VIII. p. 51. liu. ult. Herodot. I. 14.

⁶ Repetitur vulgo ἐστὶ post hanc vocem. Id delevi. R idem censuit, aut ἐστὶ cum τε mutandum.

⁷ Sic scriptam dedi hanc vocem e Bas. cum vulgo detur *χελωνίῳ*. Quid autem sibi velit *χελώνιον*, dubius est R. Quærit, num

μην αὐτῷ γε τῷ θεῷ κόρακας καὶ κύκκας καὶ λύκας
καὶ ἰέρακας καὶ πάντα μᾶλλον ἢ ταῦτα εἶναι προσφιλῆ
τὰ θηρία νομίζομεν. εἰπόντος δὲ τῷ Σερραπίωνος, ὅτι τὴν
ἐξ ὑγρῶν ἠνίξατο τροφὴν τῷ ἡλίῳ καὶ γένεσιν καὶ ἀναθυ-
μιασιν ὁ δημικργός, εἶτε Ὁμήρη λέγοντος ἀκηκούς·

Ἡέλιος δ' ἀπόρρασε λιπῶν περικαλλέα λίμνην ¹.

εἶτ' Αἰγυπτίας ἐωρακώς ἀρχὴν ² ἀνατολῆς παιδίου νεογνὸν
γράφοντας ἐπὶ λωτῷ καθεζόμενον· γελάσας ἐγὼ· Πῆ
σὺ πάλιν, (εἶπον) ὦ χρηστὲ, τὴν Στοκὴν δευρὶ παρω-
θεῖς, καὶ ὑποβάλλεις ἀτρέμα τῷ λόγῳ, τὰς ἀνάψεις
καὶ ἀναθυμιάσεις; ἔχ ὥσπερ αἱ Θετταλαὶ κατάγων ³
τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον, ὡς ἐντεῦθεν ἀπὸ γῆς καὶ
ὕδατων βλασκάνοντας καὶ ἐρχομένους ⁴. ὁ μὲν γὰρ Πλά-
των καὶ τὸν ἄνθρωπον, ἐράνιον ωνόμασε Φυτὸν, ὥσπερ
ἐκ ῥίζης ἀνω τῆς κεφαλῆς ὀρθόμενον· ὑμεῖς δὲ τῷ μὲν
Ἐμπεδοκλέους καταγελᾶτε, Φάσκοντος τὸν ἥλιον περὶ
γῆν ⁵ ἀνακλάσει φωτὸς ἐραυτὴ γενόμενον, αὐθις ἀνταυ-
γεῖν πρὸς ὄλυμπον ἀταρβήτοις προσώποις· αὐτοὶ δὲ γη-
γενὲς ζῶον, ἢ Φυτὸν ἔλειον, ἀποφαίνετε τὸν ἥλιον, εἰς
βα-

num fuerit nomen numi Tenedii, an potius fuerit vocabulum
plebejum, idem atque νόμισμα significans? Posterius ei pluri-
mum arridet, quod, cum Peloponnesii numis suis testudinem
incuderent, factum ex eo fuit, ut χελῳνας, quemadmodum
γλαῦκες, pro numis univertim fuerint dictae. V. Hesych. in
voce χελῳνας; Polluc. 9, 74. & Franc. Wise ad numos populo-
rum Graecorum in Catalogo numorum antiquorum in scriniis
Bodlejanis reconditorum. Kaltw. amplectitur hanc sententiam.
Xyl. vertit *in testa*, & refert μόνου ἔχουσι ad caneros.

¹ Hom. Odyss 3, 1.

² Bas. ἀγτί ἀνατ.

³ R. iudice, post κατάγων desunt ἀλλ' ἀνάγων — non de-
ducens de coelo in terram solem & lunam, quod dicuntur
Thessalae mulieres facere, sed e terra in coelo sublevans eos-
dem.

⁴ W. corrigendum putat ἀρθομένους.

⁵ W. legendum censet τὸν ἥλιον περιαυγῆ; & deinde ἀταρ-
βήτοις.

βατράχων πατρίδα ἢ ὕδραν ¹ ἐγγράφοντες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰς τὴν Στωϊκὴν ἀναθάμεθα τραγωδίαν ². τὰ δὲ τῶν χειροτέχνων πάρεργα παρέργως ἐξετάσωμεν. ἐν πολλοῖς γὰρ εἰσι κομψοί, τὸ δὲ ψυχρὸν ἔπανταχῆ καὶ περιέργον ἐκπεφεύγασιν. ὥσπερ ἔν ὁ τὸν ἀλεκίρμυθον ποιήσας ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆ Ἀπόλλωνος ἐωθινὴν ὑπεδήλωσεν ἄραν, καὶ καιρὸν ἐπίσεως ἀνατολῆς· ἔτως ἐνταῦθα τὰς βατράχους ἐκρινῆς ἄρας φαίη τις ἂν γεγονέναι σύμβολον, ἐν ἣ κρατεῖν ἄρχεται τῆ ἀέρος ὁ ἥλιος, καὶ τὸν χειμῶνα διαλύειν· εἶγε δεῖ κατ' ὑμᾶς τὸν Ἀπόλλω καὶ τὸν ἥλιον, μὴ δύο θεοί, ἀλλ' ἓνα νομίζειν. καὶ ὁ Σεραπίων· Σὺ γὰρ (εἶπεν) ἐχ ἔτω νομίζεις; ἀλλὰ οἶε τὸν ἥλιον διαφέρειν τῆ Ἀπόλλωνος; Ἔγωγε, (εἶπεν) ὡς τῆ ἡλίας τὴν σελήνην. ἀλλ' αὐτῇ ³ μὲν ἔπολλάκις ἐδὲ πᾶσιν ἀποκρύπτει τὸν ἥλιον, ὁ δὲ ἥλιος ὁμῆ τι πάντας ἀγνοεῖν τὸν Ἀπόλλωνα πεπεῖημεν, ἀποσρέφων τῇ αἰδήσει τὴν διάνοικον ἀπὸ τῆ ὄντος ἐπὶ τὸ Φαινόμενον.

XIII. Ἐν τέτα τὰς περιηγητὰς ὁ Σεραπίων ἤρετο, τί δὴ τὸν οἶκον, ἔ Κυφέλλε ⁴ τῆ ἀναθέντος, ἀλλὰ Κορινθίων ὀνομάζεσθαι. ἀπορία δ' αἰτίας ἐμοὶ γῆν δοκεῖ ⁵ σιωπῶντων ἐκείνων, ἐπιγελάσας ἐγώ. Τί δὲ

(εἰ-

¹ Vulgo ἢ ὕδωρ, quod R. aut delendum censuit, ut scholium, aut legendum τὸ ὕδωρ, ut sit enarratio dictionis ejusdem ab ipso auctore profecta. Kaltw. legit vertitque ἢ ὕδρων, quod cum W. recepi, firmatum codd. B. & E.

² τραγωδίαν appellat illas magnificas & augustas Stoicorum de virtute & rebus naturalibus opiniones atque sanctiones, quae sua quidem majestate feriunt animos audientium, & aures grandibus implent sonis, verum aut in rerum natura non existunt, aut humanas vires superant & ipso exerceri opere nequeunt. R.

³ R. mavult αὐτῆς ἁεε.

⁴ Alii, ut R. monet, nomen *Cypseli* uno laxarant. Haec quoque scriptio, W. iudice, rector. Reddidit eam Xyl. Fuit Cypselus Corinthiorum tyrannus, Periandri pater.

⁵ R. susp. ἀπορία δ' αἰτίας, ὡς ἐμοὶ γῆν ἐδόξα, σιωπ. De di ἀπορία in dat. cum W. Vulgo ἀπορία.

(εἶπον) ἔτι τάττες οἴομεθα γινώσκειν, ἢ μνημονεύειν, ἐκπεπληγμένους παντάπασιν, ἡμῶν ¹ μετεωρολεχόντων; ἐπεὶ πρότερόν γε αὐτῶν ἠέκομεν λεγόντων, ὅτι, τῆς τυραννίδος καταλυθείσης, ἐβάλλοντο Κορινθιοὶ καὶ τὸν ἐν Πίσῃ ² χρυσοῦν ἀνδριάντα καὶ τὸν ἐνταῦθα τετονὶ θησαυρὸν ἐπιγράψαι τῆς πόλεως. Δελφοὶ μὲν ἔν ἔδοσαν, ὡς δίκαιον, καὶ συνεχώρησαν, Ἑλλείας δὲ Φθινύσαντας ἐψηφίσαντο μὴ μετέχειν Ἰθμίων. ὅθεν ἄδεις ἐξ ἐκείνης γέγονεν Ἰθμίων ἀγωνιστῆς Ἑλλείας. ὁ δὲ Μολιωνιδῶν Φόνοσ ὅφ' Ἑρκυλέας περὶ Κλεωνάας, ἐδέν ἐσι μεταίτιος (ὡς ἐνιοὶ νομίζουσιν) Ἑλλείας τῶ εἴργεσθαι. τῶναντίον γὰρ ἦν αὐτοῖς προσῆμον εἴργειν ³, εἰ διὰ τῶτο Κορινθίοις προσκεκρέκεσαν. ἐγὼ μὲν ἔν ταῦτα εἶπον.

XIV. Ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀκανθίων καὶ Βρασίδα ⁴ παρελθῶσιν οἶκον ἡμῶν ἐδειξεν ὁ περιηγητῆς χωρίου, ἐν ᾧ Ῥοδάπιδος ⁵ ἔκειντο ποτὲ τῆς ἐταίρας ὀβελίσκοι σιδηροῖ, δυσχεράνας ὁ Διογενειανός. Ἦν ἄρα τῆς αὐτῆς (ἔφη) πόλεως Ῥοδάπιδι μὲν χώραν παραχεῖν, ὅπερ τὰς δεκάτας Φέρσα καταθήσεται τῶν μισθῶν, Αἴσωπον δὲ ἀπολέσαι τὸν ὁμόθελον αὐτῆς. καὶ ὁ Σεραπίων. Τί δὲ ταῦτα (ἔφη) μακάριε, δυσχεραίνεις ⁶; ἐκεῖ βλέψον ἄνω, καὶ τὴν χρυσοῦν ἐν τοῖς σρατηγοῖς καὶ βασιλεῦσι
 θεα-

1 R. mavult ἡμῶν. Xyl. ita vertit.

2 V. hac de re Pausan. p. 378, ubi etiam de caede Molionidarum narrat, quam attingit quoque Aelian. V. H. IV, 5.

3 subaudi τὰς Κορινθίας — e contrario oportuerat Eleos a suis ludis Olympicis arcere Corinthios. R.

4 R. ad haec: „De Acanthiorum & Brasidas donariis nil habet Pausanias. Videntur autem hujus civitatis donaria cum Spartani viri juncta fuisse, quod Brasidas Acanthum a societate Atheniensium abstraxisset, auctore Thucydida.“

5 De Rhodopide meretrice v. Herod. 2, 135.

6 Vulgo signum interrogandi datur post ἐκεῖ, quod post δυσχεραίνεις collocandum monuit R. Exhibent id hoc loco Bat. Xyl. B. E. & dedi cum W. In Ald. nulla est interpunctio.

Θέασαι Μνησαρέτην, ἣν Κράτης εἶπε ¹ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας ἀνακεῖσθαι τρόπαιον. ἰδὼν δὲ νεανίας. Εἶτα περὶ Φρυνης - (εἶφη) τῆτο ἦν εἰρημέμενον τῷ Κράτητι; Ναί. (εἶπεν ὁ Σεραπίων) Μνησαρέτη γὰρ ἐκαλεῖτο, τὴν δὲ Φρύνην ἐπέκλησιν ἔχε διὰ τὴν ὠχρότητα. πολλὰ δὲ, ὡς εἶοικε, τῶν ὀνομάτων ἀποκρύψεσιν αἱ παρωνυμιαί. τὴν γὰρ Ἀλεξάνδρα μητέρα, Πολυξέναν, εἶτα Μυρτάλην, Ὀλυμπιάδα τε καὶ Στρατονίκην κληθῆναι λέγουσιν τὴν δὲ Κορινθίαν ³ Εὐμητιν, ἄχρι νῦν Κλεοβέλην πατρόθεν οἱ πλείοσι καλεῖσιν. Ἡροφίλην δὲ τὴν Ἐρυθραίαν, μαντικὴν γενεαμένην, Σίβυλλαν προσηγόρευσαν. τῶν δὲ γραμματικῶν ἀνέση καὶ τὴν Λήδαν, Μνησινόην ⁴, καὶ τὸν Ὀρέσην, Ἀχαιοὺ ἀνομάσαι ⁵ Φασκόντων. Ἀλλὰ πῶς, εἶφη, διανοῆ σὺ, βλέψας πρὸς τὸν Θέωνα ⁶, τὰτι διαλύσαι τὸ περὶ Φρύνης αἰτίωμα ⁷;

XV.

1 Aelian. V. H. 9, 32.

2 R. sup. εἶτα ἂ περὶ Φ. tu vero audesne negare, id de Phryne dictum fuisse?

3 E. Ῥοδίαν Deinde pro Κλεοβέλην Xyl. Κλεοβαλίην, quale nomen hoc exhibet var. lect. B. & Mez. cf. Vol. VIII. pag. 7. not. 2. Dubius porro est Xyl. an Cleobuline dici possit Corinthia, cum constet, Lindium fuisse Cleobulum. De Herophila Erythraea Sibylla v. Pausan. p. 825. sq.

4 Xyl. observat, Ledam Nemesin fuisse dictam, non tamen vulgatam mutandam putat, cum fieri potuerit, ut tria nomina haberit: quando Olympiadi tribuuntur quatuor. Nέμοσιν corrigit quoque Mez. ad Ovid. Epist. T. II. p. 346.

5 Ante ἀνομάσαι vulgo & in codd. scriptis est lacuna. Sed continuant Ἀχαιοὺ cum ἀνομάσαι. nec quid excidisse statuunt Amiot. Xyl. Mez. Ad sensum quidem nil deesse monet R. & posse locum integrum videri; potuisse tamen auctor in suis schedis vacuum spatium reliquisse, in quo plura deponeret exempla nominum propriorum & primitivorum a cognominibus posterius additis extinctorum, quod vacuum spatium librarii etiam in suis codd. servare consultum duxerint. Ego cum W. textum continuavi.

6 Bas. πρὸς τὸν Θεὸν Θέωνα. Hinc Xyl. monet, male Θεὸν esse repetitum a Θέωνα.

7 Recepi cum W. ex Ald. Bas. Xyl. adficientibus B. & E. αἰτίωμα pro vulg. αἵτημα, quod ex Steph. prodiit.

XV. Κῆκεῖνος διαμειδιάσας· Οὕτως, (εἶπεν) ὡς γε ¹ καὶ σοὶ προσεγκαλεῖν τὰ μικρότατα τῶν Ἑλληνικῶν πλημμελημάτων ἐλέγχοντι. καθάπερ γὰρ ὁ Σωκράτης ἐσιώμενος ἐν Καλλιῇ τῷ μύρῳ πολυμει² μόνον, ὀρχήσεις δὲ παίδων καὶ κυβισήσεις, καὶ Φιλήματα καὶ γελωτοποιὰς ὄραν ἀνέχεται· καὶ σὺ μοι δοκεῖς ὁμοίως γύναιον εἶργειν τῷ ἱερῷ³ χρησάμενον ὥρα σώματος ἐκ ἐλευθερίας, Φόνων δὲ καὶ πολέμων καὶ ληλασιῶν ἀπαρχαῖς καὶ δεκάταις κύκλῳ περιεχόμενον τὸν Θεὸν ὄρων, καὶ τὸν νεῶν σκύλων Ἑλληνικῶν ἀνάπλω³ καὶ λαφύρων, ἔδυσχεραίνεις· ἐδὲ οἰκίρεις τὰς Ἑλλήνας, ἐπὶ τῶν καλῶν ἀναδημάτων αἰχίσας⁴ ἀναγινάσκων ἐπιγραφὰς, Βρασιδάς καὶ Ἀνάνθιοι ἀπὸ Ἀθηναίων, καὶ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Κορινθίων, καὶ Φωκεῖς ἀπὸ Θεσσαλῶν, Ὀρνεάται⁵ δ' ἀπὸ Σικυωνίων, Ἀμφικλυόνες δ' ἀπὸ Φωκῶν. ἀλλὰ Πραξιτέλης, ὡς ἔοικε, μόνος ἠνάσσε Κράτητα τῇ ἐρωμένη τυχῶν αὐτόθι δωρεᾶς⁶, ἃν ἐπαινεῖν ὠφεῖλε Κράτης, ὅτι τοῖς χρυσοῖς βασιλεῦσι τέτοις παρέστησε χρυσῆν ἑταῖραν, ἐξονειδίζων τὸν πλεῖτον ὡς ἐδὲν ἔχοντα θουμάσιον ἐδὲ σεμνόν. δικαιοσύνης γὰρ ἀναδήματα καὶ σωφροσύνης καὶ μεγαλοσύνης καλῶς ἔχει τίθεσθαι παρὰ τὸν Θεόν, καὶ⁷ τὰς βασιλεῖς καὶ τὰς ἄρχοντας, ἔχρυσῆς καὶ τρυφώσης εὐπορίας, ἧς μέτεσι καὶ τοῖς αἰχίστα βεβιωκόσιν.

XVI.

¹ R. mavult ὡς καὶ σοὶ.

² Dedi sic e R. emendatione pro vulg. αἰτιώμενος ἐν Καλλιῇ τῷ μύρῳ πολυμειν — Socrates in aedibus Calliae convivio adhibitus. Vid. Xenoph. Sympos. unde locus desumptus est. W. recepit πολυμειν, reliquis retentis.

³ R. mavult ἀνάπλων.

⁴ Sic R. dedit. In omnibus rell. legitur αἰχίσαι.

⁵ De Orneatarum donatiis, victoriae monumento de Sicyoniis sibi partae, vid. Pausan. p. 841. R.

⁶ R. susp. τῇ ἐρωμένη λιπῶν αὐτόθι δωρεῶν; W. susp. λαχῶν.

⁷ R. delendum censet hoc καὶ.

XVI. Ἐκεῖνο δὲ ἃ λέγεις, (εἶπεν ἄτερος τῶν περιηγητῶν) ὅτι Κροῖσος ἐνταῦθα καὶ τῆς ἀρτοποιῆ χρυσοῦν εἰκόνα ποιησάμενος ἀνέθηκε ¹, πλὴν ἐκ ἐντροφῶν τῶ ἱερῶ, καλὴν δὲ λαβὼν αἰτίαν καὶ δικαίαν. λέγεται γὰρ Ἄλυάτην τὸν πατέρα τῶ Κροῖσος δευτέραν ἀγαγέσθαι γυναῖκα, καὶ παῖδας ἑτέρας τρέφειν· ἐπιβηλεύσασαν ἔν τῶ Κροῖσῳ τὴν ἄνθρωπον, Φάρμακον δὲναι τῇ ἀρτοποιῶ ², καὶ κελεύσασαι διαπλάσασαν ἄρτον ἐξ αὐτῆ, τῶ Κροῖσῳ παραθεῖναι ³. τὴν δ' ἀρτοποιὸν κρύφα τῶ Κροῖσῳ φράσαι, παραθεῖναι δὲ τοῖς ἐκείνης παισὶ τὸν ἄρτον· ἀνθ' ἧν βῆσιλεύσαντα τὸν Κροῖσον, οἷον ἐπὶ μάρτυρι τῶ θεῶ ⁴ τὴν χάριν ἀμείψασθαι τῆς γυναικὸς, εὖγε ποιῶντα ἐκείνον ⁵. ὅθεν (εἶπεν) ἄξιον δὴ καὶ τῶν πόλεων εἶ τι τοιοῦτόν ἐστιν ἀνάθημα τιμᾶν καὶ ἀγαθὰ ⁶, οἷον το Ὀπεντίων. ἐπεὶ γὰρ οἱ Φωκῆων τύραννοι πολλὰ τῶν χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν ἀναθημάτων συγχέαντες ἔκοψαν νόμισμα καὶ διέσπειραν εἰς τὰς πόλεις, Ὀπέντιοι συναγαγόντες ὅσον ἀργύριον ⁷, ὑδρίαν ἀνέκεμψαν ἐνθάδε τῶ θεῶ καὶ καθιέρωσαν. ἐγὼ δὲ καὶ Μυρινάικος ⁸

ἐπαι-

1 Vulgo post h. v. est lacuna. Xyl. Amiot. R. integræ hæc esse monent. Quare haud dubitavi textum continuare. W. putat excidisse Εὖ γ', ἔφη ὁ Στραπίων.

2 Dedi sic cum W. ex Turu. V. Bong. adfentientibus Leonie. Schott. Anon. Mez. pro vulg. ἀρτόπω; Xyl. ἀρτοποιῶ. Sic deinde quoque corrigendum fuit τὴν ἀρτοποιὸν pro vulg. τὴν ἄρτοπον.

3 Dedi sic, R. & W. jubentibus, pro vulg. παραθεῖναι.

4 Ald. μάρτυρι τῶν θεῶν.

5 W. jadicæ, his verbis εὖ γε ποι. ἐκ. Theo responfionem ordinis videtur. Quo probato, ab antecedentibus sunt disjungenda, & cum proximis connectenda.

6 Ald. & Bal. ἄγαθ; V. ἀγαθὰ.

7 R. fufp. οἱ Ὀπέντιοι συναγαγόντες ὅσον ἔλαβον τοιοῦτο ἀργύριον, ὑδρίαν.

8 Dedi, quod Xyl. vertit, & R. probavit pro vulg. Μυρινάικος. Mez. Σμυρναίικος.

ἑκατηῶ καὶ Ἀπολλωνιάτας, θέρη χρυσᾶ¹, δεῦρο πέμψαντας· ἐτι δὲ μᾶλλον Ἐρετριεῖς καὶ Μάγνητας, ἀνθράπων ἀπαρχαῖς δωρησαμένους τὸν θεόν, ὡς καρπῶν δοτῆρα, καὶ πατρῶων καὶ γενέσιον καὶ Φιλάνθρωπον· αἰτιῶμαι δὲ Μεγαρεῖς, ὅτι μόνοι χεδὸν ἐνταῦθα λόγχην ἔχοντα τὸν θεόν ἔσησαν ἀπὸ τῆς μάχης, ἢ Ἀθηναῖες μετὰ τὰ Περσικὰ τὴν πόλιν ἔχοντας² αὐτῶν, νικήσαντες ἐξέβαλον. ὕπερον μέντοι πλήηρον ἀνέθηκαν τῷ θεῷ χρυσὸν ἐπισήσαντες³, ὡς ἔοικε, Σκυθινῷ⁴ λέγοντι περὶ τῆς λύρας, ἣν ἀρμόζεται Ζηνὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων, πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος συλλαβῶν· ἔχει δὲ λαμπρὸν πλήηρον ἢ λίς Φάος.

XVII. Ἐπιβάλλοντος δὲ τῷ Σεραπίωνος εἰπεῖν τι περὶ τέτων, ὁ ξένος· Ἦδὺ μὲν (ἔφη) τὸ τοιότων ἀκροᾶσθαι λόγων, ἐμοὶ δὲ ἀναγκαῖόν ἐστι τὴν πρώτην ὑπόθεσιν ἀπαιτῆσαι περὶ τῆς αἰτίας, ἢ πέπαυκε τὴν Πυθίαν ἐν ἔπεισι καὶ μέτροις ἄλλοις θεοπίευσαν· ὥστε, εἰ δοκεῖ, τὰ λειπόμενα τῆς θεᾶς ὑπερθέμενοι, περὶ τέτων ἀκῆσωμεν, ἐνταῦθα καθίσαντες. ἔτος γὰρ ἐσιν ὁ μέλιτα πρὸς τὴν τῷ χρησηρικῆ πῖσιν ἀντιβαίνων λόγος· ὡς δυοῖν θάτερον⁵, ἢ τῆς Πυθίας τῷ χωρίῳ μὴ πελαγῆσης,

¹ *spicis aureas*, R. monente, non *messes*, quod Xyl. exprimit.

² Dedi ἦ & ἔχοντας e R. mente pro vulg. ἦν & ἔχοντες. Posterius quoque W. recepit ex B. E. Xyl. Hanc Megarensium de Atheniensibus victoriam narrari a Thucydide L. IV. monet R.

³ Mez. *πισεύσαντες*. Teneri posse vulgatam, W. monet.

⁴ Scythinus Tejus, historicus & poeta. Cf. Voss. de hist. Gr. P. 412.

⁵ R. deesse quaedam suspicatur, e. c. ὡς, δυοῖν θάτερον, ἀναγκαῖον τᾶτο γίνεσθαι ὑπολαμβάνειν, quare necesse est hoc fieri (seu Pythiam non amplius carmine respondere) existimare alterutra de causa, aut quod ea ad locum non accedat, unde aura divina spirat, aut —.

σης, ἐν ᾧ τὸ θεῖον ἐσιν, ἢ τῷ πνεύματος παντάπασι
ἀπεσβεσμένῃ, καὶ τῆς δυνάμεως ἐκλελοιπούσας. περιελ-
θόντες ἔν ἐπὶ τῶν μεσημβρινῶν καθεζόμεθα κρηπίδων
νωῶ ¹ πρὸς τὸ τῆς γῆς ἱερὸν τό τε ὕδωρ ἀποβλέποντες ².
ὡσε εὐθὺς εἰπεῖν τὸν Βάηθον, ὅτι καὶ ὁ τόπος τῆς ἀπο-
ρίας συνσπιλαμβάνεται τῷ ξένῳ. Μισῶν γὰρ ἦν ἱερὸν
ἐνταῦθα περὶ τὴν ἀναπνοὴν τῷ νάματος ³, ὅθεν ἐχρῶν-
το πρὸς τε τὰς λοιβάς ⁴ τῷ ὕδατι τέτρω, ὡς Φησι Σι-
μωνίδης. Ἐνθα χερνίβεσσιν ἀρύεται ⁵ Μισῶν καλλι-
κῆμων ὑπένερθεν ἀγνὸν ὕδωρ. μικρῷ δὲ περιεργότερον
αὐτίς ὁ Σιμωνίδης, τὴν Κλειῶ προσειπὼν ἀγνὰν ἐπί-
σκοπον, χερνίβων (Φησί) πολύλισον ἀραιὸν τέ ἐσιν ἀ-
χρυσόπεπλον — — — εὐῶδες ἀμβροσίῳν ἐκ μυχῶν
ἐρανὸν ὕδωρ ⁶. ἐν ὁρθῶς ἔν Εὐδόχος ἐπίτευσε τοῖς ⁷
Στυγὸς ὕδωρ τῆτο καλεῖσθαι ἀποφῆνασι ⁸. τὰς δὲ μέ-
σας

¹ R. *νωῶ delendum censet.*

² Vulgo post hanc vocem est lacuna. R. iudice nihil deesse potest. Hinc continuavi textum cum W. qui adnotat, E. lacunam ponere inter ὕδωρ & ἀποβλέποντες.

³ R. aut ἀναπνοὴν depravatam putat, aut ναμάτων. Mavult πνεύματος — spiraculum aurae divinar.

⁴ R. aut post λοιβάς, aut post τέτρω deesse suspicatur καὶ τὰς χερνίβιας.

⁵ Recepti ἀρύεται, R. & W. probantibus, e Turn. V. Anon. Mez. Vulgo εἰρύεται. Delevi simul τε, quod vulgo post hanc vocem legitur, e R. mente.

⁶ Corrupta haec R. sic reformanda putat ἀγνὰν ἐπίσκοπον χερνίβων, ὧν, Φησί, πολύλισον ἀρύοντα ἐς κανῶ χρυσοτευκτῆ εὐῶδες ἀμβροσίῳν ἐκ μυχῶν ἐρανὸν ὕδωρ, postquam Clonem Musam appellasset praesidem lavacrorum, addit, quorum lavacrorum multis supplicationibus consecratam, bene odoratam, amabilem aquam e sacris specubus hauriunt aureis vasibus. W. susp. πολυλίσιον ἀρύοντι ταῖσιν αἰ χρυσόπεπλοι θυιάδες ἀμβροσίῳν ἐκ μυχῶν ἐρανὸν ὕδωρ.

⁷ Restitul τοῖς, R. probante, cum W. ex Ald. Bas. Xyl. B. E. pro vulg. τῆς.

⁸ R. sic legi voluit, & dedi cum W. e Turn. V. Anon. Mez. Vulgo ποφῆνασι.

σας ιδρύσαντο παρέδρες τῆς μαντικῆς καὶ Φύλακας αὐ-
τῶ παρὰ τὸ νῦμα, καὶ τὸ τῆς γῆς ἱερὸν, ἧς λέγεται
τὸ μαντεῖον γενέσθαι, διὰ τὴν ¹ ἐν μέτροις καὶ μέλεσι
χρησμευδῖαν. ἔνιοι δὲ καὶ πρῶτόν Φασιν ἡρώων ἐνταῦθα
δα μέτρον ἰκκιδῆναι.

Συμφέρετε πῆρὰ οἰάνοι, κηρόν τε μέλισσαι,
ὄτε ² τῷ θεῷ ἐπίδεᾷ γενομένην ἀποβαλεῖν τὸ σεμνόν.

XVIII. Ὁ Σεραπίων. Ἐπεικέστερα ταῦτα (εἰ-
πεν) ὡ Βόηθε καὶ μυσικώτερα. δεῖ γὰρ μὴ μάχεσθαι
πρὸς τὸν Θεῶνα ³, μηδὲ ἀναιρεῖν μετὰ τῆς μαντικῆς ἅμα
τὴν πρόνοιαν καὶ τὸ θεῖον, ἀλλὰ τῶν ὑπεναντιῶσαι δο-
κούντων λύσεις ἐπιζητεῖν. τὴν δὲ ευσεβῆ καὶ πάτριον
μὴ προΐεθαι πίσειν. Ὁρῶς (ἔφην ἐγὼ) λέγεις, ἄρισε
Σεραπίων. εἰ δὲ γὰρ φιλοσοφίαν ἀπεγνωσκόμεν ὡς ἀνη-
ρημένην παντάπασι καὶ ⁴ διεφθορυῖαν, ὅτι πρότερον
μὲν ἐν ποιήμασιν ἐξέφερον οἱ φιλόσοφοι τὰ δόγματα
καὶ τὰς λόγους, ὡς περ Ὁρφεὺς καὶ Ἡσίοδος καὶ Παρ-
μενίδης καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Θαλῆς·
ὑστερον δ' ἐπαύσαντο καὶ πέπαινται ⁵ χρώμενοι μέτροις
πλήν σῶ. διὰ σῶ δὲ αὖθις εἰς φιλοσοφίαν ποιητικὴν κάτ-
σειν, ὄρθιον καὶ γενναῖον ἐγκελευομένη τοῖς νέοις. εἰδ'

S 2

ἀερω-

¹ Vulgo abest διὰ. Dedi id e W. mente, expressum ab eodem in Xyl. versione, ad sententiae nexum ordinandum. R. post χρησμευδῖαν deesse conjecit χορηγίας, vel simile quid, ad Mufas rediens.

² Ante ὄτε lacunam esse, R. notat. W. fatetur, se obscuritatem loci hujus non expedire, & complura excidisse suspicatur. Turn. ὡς τῷ θεῷ.

³ Amiot. Xyl. Mez. θεῖον.

⁴ Ald. Bas. δὲ pro καί.

⁵ R. admonet, videri posse καὶ πέπαινται supervacaneum & delendum, cum idem dicat atque ἐπαύσαντο: falli autem, qui sic existimet; ἐπαύσαντο nimirum pertinere ad tempus praeteritum: desierunt vel abstinuerunt se; πέπαινται autem ad praesens: adhuc hac aetate nostra cessavit & sibi caveat a phisiosophia carmine tradenda.

αερολογίαν ἀδοξοτέραν ἐποίησάν οἱ περιῖ Ἀρίσταρχον ¹ καὶ Τιμόχαριν καὶ Ἀρίστυλλον καὶ Ἴππαρχον, καταλογάδην γράφοντες, ἐν μέτροις πρότερον Εὐδόξου ² καὶ Ἡσιόδου καὶ Θαλῆ γραφόντων, εἶγε Θαλῆς ἐποίησεν, ὡς ἀληθῶς εἶπεῖν, τὴν αὐτῷ ³ ἀναφερομένην ἀερολογίαν. Πίνδαρος δὲ καὶ περὶ τρόπου μελωδίας ἀμελεμένας καὶ αὐτὸν ἀπορεῖν ὁμολογεῖ, καὶ θαυμάζει, ὅτι ⁴ — — — ἐθὲν γὰρ ἐστὶ δεινὸν ἐδὲ ἄτοπον αἰτίας ζητεῖν τῶν τοιούτων μεταβολῶν. ἀναρεῖν δὲ τὰς τέχνας καὶ τὰς δυνάμεις, ἂν τι κινήσῃ καὶ παραλλάξῃ τῶν κατὰ ταύτας, ἔ δίκαιον.

XIX. Ὑπολαβῶν δὲ ὁ Θέων. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν (εἶπεν) μεγάλας ἔσχκε τῷ ὄντι παραλλαγὰς καὶ καινοτομίας. τῶν δ' ἐνταῦθα ⁵ πολλὰς καὶ τότε καταλογάδην ἐκφερομένους καὶ περὶ πραγμάτων ἐ τῶν τυχόντων. Λακεδαιμονίοις τε γὰρ (ὡς Θεκυδίδης ἰσόρησε) περὶ τῆ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου χρωμένους, ἀνεῖλε νίκην καὶ κράτος, καὶ βροηθήσειν αὐτὸς καὶ παρακαλέμενος καὶ ἀπαρακλήτος ⁶. καὶ Πausανίαν

¹ ad hunc locum conferendum monet R. c. 5. L. III. B. Gr. Fabricii T. II. ubi agit de vetustis mathematicis.

² an suo loco sit hoc nomen inter poetas, dubium videtur W.

³ Ald. Bal. εἶπεῖν αὐτὴν ἀναφ. Turn. V. τὴν εἰς αὐτὸν. W. cum Mez. legendum censet τὴν ἐπ' αὐτὸν.

⁴ Mez. θαυμάζει διὰ τί: & ita nil excidisse putat. R. θαυμάζαν legi vult, & deinde desiderat ipsum Pindari locum, quem eundem fuisse suspicatur, qui infra cap. XXIII. e Pindaro afferitur: ὅτι, μέτροις ἀδείς, ἐδὲ φθαῖς ῥίμφα παιδίοις τοξείας μελιγῆρας ὕμνε.

⁵ R. susp. τῶν δὲ ἐνθάδε χρησμῶν αἰδαμεν πολλὰς, ορακτοριον hoc e templo editorum multa novimus sermone libero prolata. W. notat, deesse αἰδαμεν.

⁶ R. ad haec ita: „Thucydides I, 118. fine, unde locus hic petitus est, habet ἀκλήτος: neque tamen propterea damnare lectionem in Plutarcho vulgatam ausim; potuit enim ille e memoria locum citare. Porro videtur mihi Plut. ex eo, quod

Thucyd.

νίαν ¹ εἰ μὴ καταγάγοιεν ἀργυρέα εὐλάκα εὐλάξειν ².
 Ἄθηναίους περὶ τῆς ἐν Σικελίᾳ μαντευομένοις στρατείας
 προσέταξε τὴν ἐξ Ἐρυθρῶν ἰέρειαν ἀνάγειν τῆς Ἀθη-
 νῶν· ἐκαλεῖτο δὲ Ἠτυχία τὸ γύναιον. Δεινομένους δὲ
 τῷ Σικελιώτῃ μαντευομένῃ περὶ τῶν υἰέων, ἀνεῖλεν,
 ὡς οἱ τρεῖς τυραννήσοιεν. ὑποτυχόντος δὲ τῷ Δεινομέ-
 νους, οἰμωξόμενοι γε, ὦ δέσποτα Ἀπολλῶν, καὶ τῶτό
 σοι ³ (ἔφη) δίδοναι καὶ προσαναιρεῖν. ἴτε τοίνυν, ὅτι
 Γέλων μὲν ὕδρωπιῶν, Ἰέρων δὲ λιθίων ἐτυράνησεν·
 ὁ δὲ τρίτος Θρασύβελος ἐν γάσσει καὶ πολέμοις γενόμε-
 νος χρόνον ἔ πολὺν ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς. Προκλῆς τοί-
 νυν, ὁ Ἐπιδαύρου ⁴ τύραννος, ἄλλως τε πολλὰς ὠμῶς

S 3

καὶ

Thucyd. oraculum velut pedestri sermone editum retulit, haud
 satis tuto argumento confecisse, iisdem id verbis, quibus Thu-
 cydides usus fuit, conceptum & prolatum fuisse. Nam potuit
 reapse carmen fuisse, Thucydides autem satis habuisse, id suo
 more referre, h. e. solam ejus reddere sententiam suis verbis.
 Tandem hoc praeteriri non debet, Wasse in Observ. ad dictum
 Thucydidae locum recte nostrum sic emendare: ἀνεῖλε, νίκην
 κατὰ κράτος πολεμῶσιν ἔσθαι (infinitivum praeteriit vir do-
 ctus, sed necessarius est) καὶ βεβήσαν.

1 Non Pausaniam solum, sed Pausaniae filium, Plifsoana-
 stem, una cum patre ab exilio domum reducere iustos fuisse ab
 oraculo Lacedaemonios, e Thucyd. 5, 46. R. adnotat. W. ex
 eodem Πλεισοάνητα legendum statuit.

2 Sic R. cum Waffio l. c. ex Thucydidae locum hunc inte-
 grandum monet, & dedi cum W. — *argenteo vomere avaiu-
 tos esse*, i. e. Kaltw. e Scholiast. adnotante: es würde sie eine
 Hungersnoth befallen, und sie würden alles so theuer kaufen
 müssen, das es eben das wäre, als wenn sie mit silbernen Pfl-
 gen ackerten. Vulgo cum lacuna: ἀργύρεα — συλλέξαν.

3 R. sup. καὶ τῶτό οἱ ἔφη δίδοναι, se idem ipse quicque da-
 re aiebat, Dinomeni puta. Post καὶ προσαναιρεῖν eidem vi-
 detur εἰαυτὸν ἐκίλευσα deesse — ἢ praeterita suasis ei, ut
 ipse de medio se tolleret. W. adnotat, Mez. δίδοναι mutata
 in δίδοται.

4 Sic cum W. probante R. restitui e Bas. Xyl. adfentienti-
 bus B. E. Amiot, Mez. Refert Herodot. III. 50. & 52. Proclém,
 Epi-

καὶ παρανόμως ἀνεΐλε, καὶ Τιμαρχον ἀπ' Ἀθηῶν παραγενόμενον μετὰ χρημάτων πρὸς αὐτὸν ὑποθέξάμενος καὶ Φιλοφρονηθεὶς ἀπέκλεινε, καὶ τὸ σῶμα κατεπόντισεν ἐμβαλὼν εἰς Φορμὸν. ἔπραξε δὲ ταῦτα διὰ Κλεάνδρου τῆς Αἰγινήτης, τῶν ἄλλων ἀγνοούντων. ὕστερον δὲ τῶν πραγμάτων αὐτῷ ταραττομένων, ἐπεμψεν ἐνταῦθα Κλεότιμον τὸν ἀδελφὸν ἐν ἀποβόρῃτῳ μαντευσόμενον περὶ Φυγῆς αὐτῆς καὶ μεταξίσεως. ἀνεΐλεν ἔν ὃ θεός, δίδόναι Προκλεῖ Φυγὴν καὶ μετίσασιν, ὅπως τὸν Φορμὸν ἐκέλευσε καταδέσθαι τὸν Αἰγινήτην ξένον, ἢ ὅπως τὸ κέρασ ἀποβίβῃ ὁ ἔλαφος. συνείδεν ἔν ὃ τύραννος, ὅτι κελύει καταποντίζειν αὐτὸν ἢ κατορύττειν ὁ θεός, (οἱ γὰρ ἔλαφοι κατορύττουν καὶ ἀφανίζουσι κατὰ τῆς γῆς, ὅταν ἐκπέσῃ τὸ κέρασ) ἐπέχευ ὀλίγον κρίνον, εἴτα τῶν πραγμάτων παντάπασιν μοχθηρῶν γενομένων, ἔξεπεσε λαβούντες δ' αὐτὸν οἱ τῆς Τιμαρχῆς φίλοι καὶ διαφθείραντες, ἐξέβαλον τὸν νεκρὸν εἰς τὴν Θάλασσαν. ὃ δ' ἔπει μέγιστον, αἱ ῥήτραι, δι' ἃν ἐκόσμησε τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν Λυκάργος, ἐδόθησαν αὐτῷ καταλογάδην * Ἀλυρία ¹ τοίνυν καὶ Ἡροδότῃ καὶ Φιλοχόρῃ καὶ Ἰστῆ, τῶν μάλιστα τὰς ἐμμέτρους μαντείας Φιλοτιμηθέντων συναγαγεῖν, ἄνευ ² μέτρων χρησμὸς γεγραφότων, Θεόπομπος δδενδὸς ἡττοῦ ἀνθρώπων ἐσπαδικῶς περὶ τὸ χρησθήριον, ἰχυρῶς ἐπιτετιμῆκε, τοῖς μὴ νομίζουσι κατὰ τὸν τότε ³

χρό-

Epidauri tyrannum, Periandri focerum, a genero bello afflictum captumque, sed in vivis servatum fuisse. Vulgo Ἐπιδάυρα.

¹ R. susp. Ἀλυρία, ut ille *Alypius Andronicus* intelligatur, quem inter Graecos historicos ad Danielis extrema recte intelligenda necessarios laudat Hieronymus in praefat. ad Danielelem. Consentit W. — *Philochorus* scripsit *Atthidas*, quas citant scholia ad Sophoclem, item *Olympiadas*, s. indices annales *Olympiadum*. *Ister* quoque *Atthidas* scripsit, & de rebus ab *Alexandro M.* gestis, item ἀποικίας, alia.

² R. iudice, ante ἄνευ excidisse videtur τὰς πλείους.

³ cum scilicet *Theopompus* historiam suam conderet. R. ad haec

χρόνον ἔμμετρα τὴν Πυθίαν θεσπίζειν· εἶτα τῆτο βεβλό-
μενος ἀποδείξει, παντάπασιν ὀλίγων χρησμῶν ἠπόρηκεν ¹,
ὡς τῶν ἄλλων καὶ τότε ἤδη καταλογάδην ἐκφερομένων.

XX. Ἐνιοὶ δὲ καὶ νῦν μετὰ ² μέτρων ἐντρέχε-
σιν, ὣν ἓνα καὶ πρᾶγμα περιβόητον πεποίηκε. Μισο-
γύνε ³ Ἡρακλῆος ἱερόν ἐστιν ἐν τῇ Φωκίδι, καὶ νομί-
ζεται τὸν ἱερωμένον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ⁴ γυναικὶ μὴ ὀμι-
λεῖν· διὸ καὶ πρεσβύτας ἐπιεικῶς ἱερεῖς ἀποδεικνύεσι.
πλὴν ἔμπροσθεν ὀλίγῳ χρόνῳ νεανίας ἐ πονηρός, ἀλλὰ
Φιλότημος, ἐρῶν παιδίσκης, ἔλαβε τὴν ἱερωσύνην. καὶ
τὸ πρῶτον ἦν ἐγκρατὴς ἑαυτῆ, καὶ ἔφυγε τὴν ἀνδρω-
πον· ἀνακαυσιμένῳ δ' αὐτῷ ποτε μετὰ πότον καὶ χορείαν
προσπεπῆσαν διεπράξατο. Φοβόμενος ἔν καὶ ταρατ-
τόμενος, ἐπὶ τὸ μαντεῖον κατέφυγε, καὶ περὶ τῆς ἀμαρ-
τίας ἡρώτα τὸν θεόν, εἴ τις εἴη παράκλησις, ἢ λύσις·
καὶ ἔλαβε τόνδε τὸν χρησμόν· Ἄπαντα ἀναγκαῖα ⁵
συγχωρεῖ θεός· ἐ μὴν ἄλλὰ δὲς ἄν τις, ὡς ἐδὲν ⁶

S 4

ἀνευ

haec adnotat: „Caeterum comparatio Theopompi cum Alypio & Istro & Philochoro non ita debet accipi, ac si hi antiquiores illo essent, ut Herodotus fuit, quicquam hi jugantur. Haud paulo enim sunt recentiores, saeculo fere, aut quidam horum forsitan duobus tribusve. Nam Theopompus sub Philippo & Alexandro M. floruit, discipulus Isocratis. Ister fuit discipulus Callimachi, quo certe vetustiores non fuerunt, sed facile potuerunt multo recentiores esse Philochorus & Alypius.“

¹ Ald. ὑπόρηκεν; Bas. ἐπόρηκεν.

² Secutus sum W. μετὰ dantem ex B. & E. pro vulg. κατὰ. In seqq. vulg. ὡν ἓνεκα. R. susp. ὡν ἓνα καὶ ἄτοπον (vel παρὰδόξον) πρᾶγμα περιβ. πεπ. quorum oraculorum unum casus aliquis minus celebre fecit. W. probat ὡν ἓνα — quod dare haud dubitavi.

³ Sic Amiot. Xyl. Mez. R. legendum censuerunt, dedique pro vulg. μισῶν γὰρ.

⁴ R. subaudiendum monet τῷ, ᾧ ἱεραταί — illo anno, quo sacerdotio fungitur. W. cum Mez. susp. ἐν αὐτῷ.

⁵ Mauvlt R. τὰναγκαῖα.

⁶ R. susp. ὡς ἐδὲν ἐν μέτρῳ, ἅπαντα δ' ἀνευ μίτρα.

ἀνευ μέτρου θεσπίζεται καὶ ἡμᾶς, μᾶλλον διαπορήσει καὶ περὶ ¹ τῶν παλαιῶν, ποτὲ μὲν μέτροις, ποτὲ δ' ἀνευ μέτρων διδόντων τὰς ἀποκρίσεις. ἔσι δ' ἕδτερον, ὡ καί, παιάλογον, μόνον ἂν ὀρθῶς καὶ καθαρῶς περὶ τῆ θεῆ δόξας ἔχωμεν, καὶ μὴ νομίζωμεν αὐτὸν ἐκεῖνον εἶναι τὸν τὰ ἔπη συντιθέντα πρότερον, καὶ νῦν ὑποβάλλοντα τῇ Πυθίᾳ τὰς χρησμάς, ὥσπερ ἐκ προσωπίων φθγγόμενον.

XXI. Ἄλλ' αὖθις ἄξιον μὲν ἔσι διὰ μακροτέρων εἰπεῖν τι καὶ πυθέσθαι περὶ τέτων, τὰ δὲ νῦν ἐν βραχεῖ μαθόντες διαμνημονεύωμεν, ὡς σῶμα μὲν ὀργάνοις χρῆται πολλοῖς, αὐτῷ δὲ σώματι ψυχὴ καὶ μέρεσι τοῖς σώματος ψυχὴ δὲ ὄργανον θεῆ γέγονεν ὄργανα δ' ἀρετὴ μάλιστ' μιμεῖσθαι τὸ χρώμενον ἢ πέφυκε δυνάμει, καὶ παρέχειν τὸ ἔργον αὐτῆ τῆ νοήματος ἐν αὐτῷ (δυναμένη ²), δακνύναι δ' ἔχ οἶον ἦν ἐν ³ τῷ δημικρῷ καθαρὸν καὶ ἀπαθές καὶ ἀναμάρτητον, ἀλλὰ μειμιγμένον πολλῷ τῷ ἀλλοτριῷ ⁴. καὶ ἑαυτὸ ⁵ γὰρ ἄδηλον ἡμῖν. ἕτερον δὲ καὶ

¹ R. susp. διαπορήσεις περὶ τῶν π.

² W. δυναμένη delendum censet. Ego uncis inclusi.

³ Secutus sum W. voculas ἦν ἐν ex B. & E. recipientem. Vulgo absunt. R susp. τὸ ἔργον αὐτῆ, ἢ τῆ τῆ ἐνοικῶντος ἐν αὐτῷ (vel ἢ τῆ τῆ οἰκονομήσαντος αὐτῷ) δυνάμει, δακνύουσα δὲ ἔχ οἶον τὸ τῆ δημικρῆ, καθαρὸν —.

⁴ W. has tres voces πολλῷ τῷ ἀλλοτριῷ ad explendam lacunam, quae vulgo extat, e sua conjectura dedit.

⁵ Ad καὶ ἑαυτὸ W. subaudiendum monet τὸ τῆ χρώμενε ἔργον. R. susp. ἀλλὰ μειμιγμένον λῶβαις. καὶ ἑαυτὸ γὰρ ἄδηλον ἡμῖν τὸ θεῖον, ἕτερον δὲ ἐπιλαμβανόμενον (vel ἀπίομενον, vel μετέχον) καὶ δι' ἕτερον φαινόμενον. Locum totum W. in Xyl versione sic exprimit: Est autem virtus instrumenti, ut quam maxime qua fertur n^ona ejus, facultate impletur virtutem ejusque consilium effectu reddat: quod consilium quam reddere & ostendere nequeat, ut est in viete & orifice, ritum, & moius errorisque vacuum, ostendit mixtum nec fin-

καὶ δι' ἑτέρε Φαινόμενον ἀναπίμπλαται τῆς ἐκεῖνε Φύ-
σεως. καὶ κηρὸν μὲν ἔω, καὶ χρυσόν, ἄργυρόν τε καὶ
χάλκον, ὅσα τε ἄλλα πλατίζομένης ¹ ἐσίας εἶδη δέχεται
μὲν ἰδέαν μίαν ἐκίυπεμένης ὁμοιότητος, ἄλλο δ' ἄλλην
ἄφ' ἑαυτῆ τῶ μιμήματι διαφορὰν προστίθῃσι, καὶ τὰς
ἐν κατόπλοις ἐπιπέδοις τε καὶ κοίλοις καὶ περιηγήσι ²
Φασμάτων καὶ εἰδώλων ἄφ' ἑνὸς εἶδος μυρίας παρατυ-
πώσεις. καὶ γὰρ ἡλίω ³ ἐθὲν ἔτε μᾶλλον ἰδέαν ἔοικε,
ἔτε ὡς ὄργανον ⁴ χρῆσθαι Φύσει γέγονεν εὐκλειδέερον
σελῆνης· λαμβάνουσα δὲ παρ' ἡλίου τὸ λαμπρὸν καὶ πυ-
ρωτὸν ⁵, ἔχ ὁμοιον ἀποπέμπει πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ μιχθὲν
αὐτῇ, καὶ χρόαν μετέβαλε καὶ δύναμιν ἔχεν ἑτέραν· ἡ
δὲ θερμότης καὶ παντάπασιν ἐξοίχεται καὶ προλέλοιπε
τὸ Φῶς ὑπὸ ἐθνεύσεως. οἶμαι δὲ γινώσκειν τὸ παρ' Ἑρα-
κλείτῳ λεγόμενον, ὡς ὁ ἀναξ ⁶, ἔ τὸ μαντεῖόν ἐσι τὸ

S 5

ἐν

*fincerum. Per se enim nobis ignotum est: aliud autem est in
alio orratiens, contaminatur ab instrumenti natura ejus na-
tura.*

1 W. sic dedi, ^γχ B. E. Mez. — *alia genera materiae for-
mabilis, excipientia unam formam impressae similitudinis.* R.
susp. πλατίζομενα ἐσίας εἶδη δέχεται, νῦν μὲν ἰδέαν μίαν ἐκτυ-
πημένης τῆς ὁμοιότητος, ἄλλοτε δ' ἄλλην ἄφ' ἑαυτῆ τῶ μι-
μήματι διαφορὰν προστίθεισι.

2 *ροισμαῖς.* Aut sic aut περιηγήσι R. voluit pro vulg. *πε-
ριουγήσι.* W. probat correctionem, accedente auctoritate T.
Hemsterhuis. apud Musgrav. ad Eurip. Suppl. 652.

3 Vulgo εἰσί, relicta lacuna. W. bene conjicit, si εἰσί ma-
tetur in ἡλίω, ad integritatem sententiae nil requirendum vi-
deri.

4 R. susp. μᾶλλον τὴν ἰδέαν ἔοικεν, ἔτε ὡς ὄργανω χρῆσθαι.

5 Sic R. legi voluit, & dedi cum W. id ex B. & E. reci-
piente pro vulg. πυρωτὸν.

6 Vulgo ὄσ' ὄναξ. E. Turn. & V. assertur ὁ ἀναξ vel ὠναξ.
Prius dedi, R. probante, praemissa quoque sic corrigenda mo-
nente: οἶμαι δὲ καὶ σὲ γινώσκεν τὸ παρ' Ἑρακλείτῳ (*in libris
Heraclicis, an παρ' Ἑρακλείτῳ, ab Heraclicis, parum re-
fert,)* λεγόμενον. Xyl. ὡς ὠναξ. Mez. ὡς ὠ' ναξ; B. E.
ὡδ' ὠναξ.

ἐν Δελφοῖς, ἔτε λέγει, ἔτε κρύπτει, ἀλλὰ σημαίνει. πρόσλαβε δὲ τέτοις εὖ λεγομένοις καὶ νόησον τὸν ἐνταῦθα θεὸν χράμενον τῇ Πυθίᾳ, πρὸς ἀκοήν, καθὼς ἥλιος χρῆται σελήνῃ πρὸς ὄψιν¹ δείκνυσι ἢ μὲν γὰρ καὶ ἀναφαίνει τὰς αὐτῆ νήσεις, μεμιγμένας δὲ δείκνυσι διὰ σώματος θνητῆ καὶ ψυχῆς ἡσυχίαν ἄγειν μὴ δυναμένης, μηδὲ τῷ κινῶντι παρέχειν ἑαυτὴν ἀκίνητον ἐξ αὐτῆς καὶ καθεσῶσαν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν σάλῳ ψοφῶσαν καὶ συμπλεκομένην τοῖς ἐν αὐτῇ κινήμασι καὶ πάθεσιν ἐπιταράττεσιν αὐτὴν². ὡς γὰρ οἱ δῖνοι τῶν ἅμα κύκλῳ καταφερομένων σωμάτων ἐκ ἐπιπρατῶσι βεβαίως, ἀλλὰ κύκλῳ μὲν ὑπ' ἀνάγκης φερομένων, κάτω δὲ φύσει ῥεπόντων, γίνεται τις ἐξ ἀμφοῖν ταραχῶδης καὶ παράφορος ἐλιγμός, ἕτως ὁ καλέμενος ἐνθεσιασμός εἶοικε μίξις εἶναι κινήσεων δυοῖν, τὴν μὲν ὡς πέπονθε τῆς ψυ-

¹ Lubentissime secutus sum in his emendandis W. sic ex B. & E. recipientem. Vulgo τῇ Πυθίᾳ πρὸς ὄψιν πρὸς ἀκοήν, καθὼς ἥλιος χρῆται σελήνῃ. δείκνυσι διὰ σώματος &c.

² In his quoque necesse duxi, ut amplecterer W. conjecturam, qua locus depravatus optime illustratur. Vulgo nimis post ψυχῆς est lacuna, & sequentia sic leguntur ἡσυχίαν ἄγειν. μὴ δυναμένη δὲ τῷ κινῶντι πρὸς. ε. ἀκίη. ἐξ αὐτ. καθεσῶσαν, ἀλλ' ὡς. ε. σ. φαύσαν αὐτὴν καὶ συμπ. τ. ε. αὐ. κ. καὶ πάθεσιν ἐπιταρατῆσης. In hoc solo recessi a W. quod retinui καθεσῶσαν, quod ille amovendum censuit e textu, de meo praemittens καὶ auctoritate Xyl. versionis — *ἥ σὺ σibi constanter*. R. sup̄ δεικνύση (ut redeat ad τῇ Πυθίᾳ) διὰ σώματος θνητῆ καὶ ψυχῆς ἀθανάτη τὴν θεῖαν ἔνοιαν, βλαβωμένη μὲν ἡσυχίαν ἄγειν, μὴ δυναμένη δὲ. Deinde ἐξ αὐτῆς καθεσῶσαν explicat, cum ex semet, φύσει, natura sua tranquillam consistat, monens, posse quoque legi ἐξ ἀρχῆς, a principio inde. Sequentia denique sic corrigenda putat: ἀλλ' ὥσπερ ἐν σάλῳ ψαίρασα ναῦς, πλαγκτὴν καὶ συμπλεκομένην — ἐπιταράττεσιν — sed ut navis in aestu vacillans, vel natans, jactatam & implicitam in motus & affectus eam quietem. Turn. & V. ἐπιταράττεσαν; paulo ante Ald. & Bas. μὴ δυναμένης δὲ.

ψυχῆς ἅμα ¹, τὴν δὲ ὡς πέφυκε κινεμένης ². ὅπερ γὰρ ἀψύχοις σώμασι καὶ κατὰ ταύτῃ μονίμοις ἐκ ἑστὶ χρήσασθαι παρ' ὃ πέφυκε βιαζόμενον, ἐδὲ κινῆται σφαιρικῶς κύλινδρον, ἢ κυβικῶς ³, ἢ λύραν αὐλητικῶς, ἢ σάλπιγγα κιθαρικῶς· ἀλλ' ἐχ' ἕτερον ⁴, ἢ ὡς ἔοικε, τὸ τεχνικῶς ἐκάστω χρῆσθαι καὶ ὡς πέφυκεν· ἢ περὶ τὸ ἐμψυχον καὶ αὐτοκίνητον, ὁρμῆς τε καὶ λόγου μετέχον, ὡς ἄλλως ἂν τις ἢ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ⁵ προϋπάρχουσαν ἔξιν ἢ δύναμιν ἢ Φύσιν μεταχειρίζαιτο, μουσικῶς κινῶν ⁶ τὸν ἄμβρονον, ἢ γραμματικῶς τὸν ἀγράμματον, ἢ λογίως τὸν ἐν λόγοις ἀθεώρητον καὶ ἀνάσκητον, ἐκ ἑστὶν εἰπεῖν.

XXII. Μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ Ὅμηρος ⁷, αἰτίας μὲν ἄνευ Θεῶν ἐδὲν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὑποτιθέμενος περαινόμενον, ἐ μὴν πᾶσι πρὸς πάντα χρώμενον ποιῶν τὸν Θεόν, ἀλλ' ἐκάστω κατ' ἣν ἔχει τέχνην ἢ δύναμιν. ἢ γὰρ

1 Receptit sic W. ex B. & E. Vulgo ἄλλα. Recte ἄλλα omitti a Baf. monet R.

2 Sic quoque W. dedit ex B. & E. Vulgo κινεμένη. Baf. κινωμένης, unde R. efficiendum & legendum monet κινεμένης.

3 R. susp. ἢ κύβον; W. addendum videtur σφαιρικῶν, vel simile.

4 Turn. ἐδ' ἄλλο ἕτερον; V. ἐδὲν ἄλλο; W. vult deleri ἢ — vertens: neque aliud est secundum artem te mihi, quam secundum naturam. R. susp. ἀλλ' ἐχ' ἕτερόν ἐστιν, ὡς ἔοικε, τὸ τεχνικῶς ἐκάστω χρῆσθαι, ἢ (vel τῶ) ὡς πέφυκε.

5 Dedit sic e R. & Mez. correctione. Vulgo ἐαυτῶν. Ante ἄλλως praemittendum censui ὡς, quod vulgo deest, e Turn. & V. Ille exhibet ὡς ἄλλως ἂν τις; hic ὡς ἂν τις.

6 Sic legendum censuit W. dedique pro vulg. κινῶντι. Ald. deinde & Baf. κινῶν ἄμβρονον. Steph. dedit τὸν ex Leonic. quocum consentit Schott. & Anon. R. susp. μουσικῶς γὰρ κινῶντι, & post ἐκ ἑστὶν εἰπεῖν deesse putat ὡς προχωρήσει — bonum illi successum spondere non licet, qui mentem a musis alienam musice mouere instituat. Hoc assumpto deesse mihi videtur in praemissis ἐκ ante ἄλλως, nisi thesin interrogative pronuncies.

7 Cf. ad haec Iliad. II. 169. Iqq. IV. 86. Iqq. V. 1. Iqq.

γὰρ ἔχ ὄρξς (εἶπεν) ὦ Φίλε Διογενιανὲ τὴν Ἀθηνᾶν, ὅτε πείσαι βάλεται τὰς Ἀχαιῆς, τὸν Ὀδυσσεῖα παρακαλῶσαν, ὅτε συγγέαι τὰ ὄρκια, τὸν Πίνδαρον ζητῶσαν, ὅτε τρέψασθαι τὴς Τρῶας, ἐπὶ τὸν Διομήδην βαδίζουσαν; ὁ μὲν γὰρ εὐρωσος καὶ μάχιμος· ὁ δὲ τοξικός καὶ ἀνόητος· ὁ δὲ δεινὸς εἰπεῖν καὶ Φρόνιμος. εἰ γὰρ εἶχεν Ὅμηρος τὴν αὐτὴν Πινδάρῳ διάνοιαν, εἴ γε Πίνδαρος ἦν ὁ ποιήσας· Θεῶν Ἰέλονται, καὶ ἐπὶ ῥίπος ¹ πλέοις. ἀλλὰ ἐγίνωσκεν ² ἄλλας πρὸς ἄλλα δυνάμεις καὶ φύσεις γεγενημένας, ὧν ἐκάστη κινεῖται διαφόρως, καὶ ἐν ἧ τὸ κινεῖν ἀπάσας. ὡσπερ ἔν τὸ κινεῖν τὸ πεζὸν, εἰ δύναται πητικῶς, ἐδὲ ³ τορῶς τὸ τραυλόν, ἐδὲ εὐφάνως τὸ ἰχθυόφωνον. ἀλλὰ καὶ τὸν Βάττον ⁴ (οἶμαι) διὰ τῆτο ἐπὶ τὴν ῥώμην ⁵ παραγεγόμενον εἰς Λιβύην ἔπεμψαν οἰκιστὴν, ὅτι τραυλὸς μὲν ἦν καὶ ἰχθυόφωνος, βασιλικὸς δὲ καὶ πολιτικὸς καὶ Φρόνιμος· ἔτως ἀδύνατον διαλέγεσθαι ⁶ ποιητικῶς τὸν ἀγράμματον καὶ ἀνή-

¹ W. legendum monet ἐπὶ ῥίπος. Vulgata tamen ubique legitur locorum, in quibus hoc proverbium repetitur. Cf. Suid. in voce ῥίπος; Schneid. fragm. Pind. pag. 62. Ald. ἐπιζέ-
ρίπειν.

² Sic cum W. e Xyl. dedi, R. probante. Vulgo ἀλλὰ γίνωσκε.

³ R. *ισπ.* εἰ δύναται πητικῶς κινεῖν, ἔτως ἐδὲ τορῶς scil. δύναται κινεῖν.

⁴ Sic R. dedit pro vulg. Βάτον; Recepit idem W. e Xyl. Leonic. Collat. Mur. Schott. Mez. Anon. Turn. V. Bong.

⁵ R. legendum censet ἐπὶ τὴν Φωνὴν, cum eo sine adijisset oraculum, ut doceretur, qua ratione claram & sonoram vocem adipisceretur. Consentit W. ex verbis Oraculi apud Herodot. IV, 155. Deinde R. mavult ἔπεμψεν scil. ὁ Θεός, vel Apollo, pro vulg. ἔπεμψαν.

⁶ Quae sequuntur ποιητικῶς — λατρεύεσα, W. textui restituit ex B. & E. Mentionem quoque eorum facit Kaltw. a Ricardo, interprete Plut. Gallico, ex eodem codice depromptorum, quem W. signat litera E. Locum R. sic integrandum esse con-

jecit:

ἀνήκοον ἐπῶν. ὥσπερ ἡ νῦν τῷ θεῷ λατρεύουσα γέγο-
νε μὲν εἴ τις ἄλλος ἐνταῦθα νομίμως καὶ καλῶς, καὶ βε-
βίωκεν εὐτάκτως· τραφεῖσα ¹ δ' ἐν οἰκίᾳ γεωργῶν πε-
νήτων, ἔτ' ἀπὸ τέχνης ἔδδεν, ἔτ' ἀπ' ἄλλης τινὸς ἐμ-
πειρίας καὶ δυνάμεως ἐπιφερομένη, κάτεισιν εἰς τὸ χρη-
στῆριον, ἀλλ' ὥσπερ ὁ Ξενοφῶν ² οἶεται δεῖν, Ἐλάχισα
τὴν νύμφην ἰδῶσαν, ἐλάχισα δὲ ἀκῆσασαν εἰς ἀνδρὸς βα-
δίξειν, ἔτως ἀπειρος καὶ ἁδαῆς ὀλίγη δεῖν ἀπάντων, καὶ
παρθένος ὡς ἀληθῶς τὴν ψυχὴν, τῷ θεῷ σύνεσιν. ἀλλ'
ἡμεῖς ἐρωδιῶς οἴομεθα καὶ τροχίλοις καὶ κόραξι χρῆθαι
Φθεγγομένοις σημαίνοντα τὸν θεόν, καὶ ἐκ ἀξιοῦμεν ³,
ἢ θεῶν ἄγγελοι καὶ κήρυκες εἰσι, λογικῶς ἕκαστα καὶ
σαφῶς ⁴ φράζειν, τὴν δὲ τῆς Πυθίας φωνὴν καὶ διά-
λεκτον ὥσπερ ⁵ ἐκ θυμέλης, ἐκ ἀνήδυντον, ἐδδὲ λιτήν,
ἐλλ' ἐν μέτρῳ καὶ ὄγκῳ ⁶ καὶ πλάσματι καὶ μεταφο-
ραῖς ὀνομάτων, καὶ μετ' αὐτῆς φθεγγομένην παρέχειν ⁷
αξιοῦμεν.

XXIII. Τί ἐν φήσομεν περὶ τῶν παλαιῶν; ἔχ
ἐν, ἀλλὰ πλείονα, οἶμαι. πρῶτον μὲν γὰρ, ὥσπερ εἴ-
ρηται, τὰ πλεῖστα ἀκκείναι καταλογάδην ἀπεφθέγγοντο.
δεύ-

jecit: ἔτως ἀδύνατον τὴν ἀπαιδεύτον ἐν μέτρῳ καὶ γλαφυρῶς
διαλέγεσθαι, ἢ γέγονε μὲν.

¹ Sic R. dedit e Bas. & Xyl. Idem recepit W. adfentien-
tibus Amiot. & Mez. Vulgo γραφεῖσα.

² Oeconomic. c. 7.

³ R. mavult καὶ ἐκ ἀπαξιοῦμεν, non indignum censemus,
aut recte nos facere judicamus, existimantes, eos sapienter
& perspicue quaeque pronunciare. Pro seq. ἢ Bas. εἰ. Hoc
si recepit W. & notat, ἢ habere Bas. Xyl. De priori fal-
sum est.

⁴ Dedi σαφῶς e R. mente, W. probata. Vulgo σοφῶς.

⁵ Vulgo post hanc vocem lacuna. At Xyl. R. W. monen-
tibus, locus integer videtur. Quare continuavi absque nota
lacunae.

⁶ R. susp. ἐν μέτρῳ ὄγκῳ.

⁷ R. susp. παρελθεῖν, procedere in medium. Ego ad παρ-
έχων e communi subintelligo τὸν θεόν.

δεύτερον δὲ καὶ σωμάτων ἤνεγκε κράσεις καὶ Φύσεις ο χρόνος ἐκεῖνος, εὗρεν τι καὶ Φορὸν ἐχέσας πρὸς ποιήσιν ¹, αἷς εὐθύς ἐπεγίνοντο προθυμιαὶ καὶ ὄρμαι καὶ παρασκευαὶ ψυχῆς ², ἐτοιμότητα ποιῆσαι μικρᾶς ἔξωθεν ἀρχῆς καὶ παρατροπῆς τῆ Φαντασικῆ δεομένην ³, ὡς εὐθύς ἔλκεθαι πρὸς τὸ οἰκεῖον ἢ μόνον, ὡς λέγει Φιλῖνος ⁴, ἀσρολόγος καὶ Φιλοσόφος, ἀλλ' ἐν οἴνῳ το πολλῶ καὶ πάθει ⁵ γινομένων, οἷη τινας ὑποβρύεντος, ἢ χαρᾶς προσπεσῶσης ὠλίδανον ⁶ εἰς εὐωδὸν γῆρυν, ἐρωτικῶν τε κατεπίμπλυντο μέτρων καὶ ἀσμάτων τὰ συμπίσια καὶ τὰ βιβλία γραμμάτων. ὁ δ' Εὐριπίδης εἰπὼν ὡς Ἔρωσ ποιητὴν διδάσκει, καὶ ἄμσος ἢ τοπρίν, ἐνενοήσεν ⁷, ὅτι ποιητικὴν καὶ μσικὴν ἔρωσ δύναμιν ἐκ ἐντίθησιν, ἐνυπάρχουσιν δὲ κινεῖ, καὶ ἀναθερμαίνει λανθάνουσιν καὶ ἀργῶσαν. ἢ μηδένα νῦν ἐρᾶν, ὡ ξένε, λέγωμεν, ἀλλὰ Φρῶδον οἷχεθαι τὸν ἔρωτα, ὅτι μέτροις ἴδοις

1 Sic e Bas. & Xyl. probante R. restitui pro vulg. ἔχουσα προσποιήσιν. Dedit idem W. adfentientibus B. E. Mez. — ad roesin proclivem habentes indolem.

2 Promovi comma post ψυχῆς, quod vulgo est post παρασκευαί.

3 Sic omnino legendum fuit, dedique, R. & W. probantibus, pro vulgari δεομένης. Redit enim ad ἐτοιμότητα. Pro παρατροπῆς R. susp. προτροπῆς, instigatione, impulsu.

4 R. iudice, non videtur ille Philinus significari, qui hujus libelli initio collocutorem agebat, sed Philinus rhetor. Philinos alios recensuit Fabric B. Gr. T. XIII. p. 365.

5 R. quaerit, num πένθα?

6 Dedi sic e R. mente pro vulg. ὠλίδανεν. Continuavi deinde textum, cum, Xyl. R. W. iudicibus, nihil desit. Vulgo inter εὐωδον & γῆρυν est lacuna.

7 Secutus sum W. partim ex E. partim e Bas. & Xyl. ita recipientem, ἐνενοήσεν autem de suo dantem. Vulgo legitur: Εὐριπίδης ἐπιὼν διδάσκειν ποιητὴν, ὡς ἔρωσ καὶ ἄμσος ἢ τοπρίν ἐνενοήσασ. Bas. nimirum habet εἰπὼν, διδάσκεισ ποι. ἔρωσ καὶ ἄμσος ἢ τοπρίν, ἐνοήσασ. Ald. ἐνοήσασ. Turn. V. διδάσκεισ μσικὴν ἔρωσ. R. probavit lectionem Bas.

ἔδειξ ἠδὲ ῥαδαῖς ῥίμφα παιδίοις ¹, ὥσπερ Πίνδαρος ἔφη, τοξεύει μελιγυρέας ὕμνος. ἀλλ' ἄτοπον· ἔρωτες γὰρ ὅτι ² πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπιστρέφονται, ψυχαῖς ὀμιλῶντες ³ ἐκ εὐφυσῆς ἑδῶ ἐτοίμως πρὸς μεσικὴν ἐχέσασαι, ἀναυλοὶ μὲν ⁴ καὶ ἄλυροὶ, λάλοὶ δὲ ἑδὼν ἤτ' ἴον εἰσι καὶ διάπυροὶ τῶν παλαιῶν. ὅτι ⁵ ἑδῶ ὅσιον εἰπεῖν ἢ καλὸν ὡς ἀνέρασος ἦν ἢ ἀκαδημία, καὶ ὁ Σωκράτης καὶ Πλάτωνος χορὸς, ὧν λόγοις μὲν ἐρωτικοῖς ἐντυχεῖν ἔστι, ποιήματα δὲ ἐκ ἀπολελοῖπασι. τί δ' ἀπολείπει ⁶ τῷ λέγοντος ἐρωτικὴν μόνην γεγονέναι Σαπφῶ γυναικῶν, ὁ μαντικὴν μόνην Φάσκων γεγονέναι ⁷ Σίβυλλαν, καὶ Ἀριτονίκαν, καὶ ὅσαι διὰ μέτρων ἐθεμίσεισαν. ὁ μὲν γὰρ οἶνος, ὡς ἔλεγε Χαϊρήμων, τοῖς τρόποις κεράννυται τῶν πινόντων· ὁ δὲ μαντικὸς ἐνθεσιασμός, ὥσπερ ὁ ἐρωτικὸς, χρῆται τῇ ὑποκειμένῃ δυνάμει, καὶ κινεῖ τῶν δεξαμένων ἕκασον κατ' ὃ πέφυκεν.

XXIV.

1 i. e. πρὸς παιδία — *nemo mellitos hymnos jaculatur in pueros, velut ad scopum celeres sagittas, h. e. nemo puerorum formam & amores carminibus celebrat.*

2 R. legi vult ἔτι. W. οἱ πολλοί. Dedi deinde τῶν ἀνθρώπων e Turn. & V. cum ἐπιστρέφειν in sensu *curandi* cum Genit. jungi solet. W. in textu habet τὸν ἀνθρώπων, & adnotat, se ἀνθρώπων ex ἀνθρωπον ipsum correxisse.

3 R. legi vult ψυχαῖς δ' ὀμιλῶντες.

4 Receptit W. μὲν ex B. & E. Vulgo abest.

5 R. iudice, ante ὅτι deest aliquid, e. c. πρὸς τῆτοις δὲ σκοπῆς, aut legendum est ἔτι δ' ἑδῶ ὅσιον. W. legi vult ὄσον.

6 Sic R. legi voluit, dedique e Turn. & V. pro vulg. ἀπολελοῖπασιν. Consentit Anon. deditque ex iisdem W.

7 Vulgo γυναικῶν, μαντικὴν γεγονέναι. Ad explendam lacunam dedi, quae e Turn. & V. enotantur. Dedit eadem W. hoc ordine ὁ Φάσκων μ. μ. γ. adficiente Anon. Conjecit R. γυναικῶν ὁ μόναις λέγων μαντικῶς γεγονέναι τῆς Σίβυλλαν — *quid differt ab asseverante, solam Sapphionem amare fuisse percitam, ille, qui solas divino varidico numine afflatus pronunciat Sibyllam & Aristonicam.* Fuit Aristonica celebris Pythia, cujus aliquod oraculum refert Herodot. VII, 142.

XXIV. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τῷ θεῷ καὶ τῆς προνοίας σκοπεῦντες, ὀφόμεθα πρὸς τὸ βέλτιον γεγενημένην τὴν μεταβολήν. ἀμοιβῇ γὰρ ἔοικε νομίσματος ἢ τῷ λόγῳ χρεία, καὶ δόκιμον μὲν ¹ αὐτῷ τὸ σύνηθές ἐστι καὶ γνώριμον, ἄλλην ἐν ἄλλοις χρόνοις ἰχὺν λαμβάνοντος. ἦν ἔν ὅτε λόγῳ νομίσμασιν ἐχρῶντο μέτροις καὶ μέλεσι καὶ ᾠδαῖς, πᾶσαν μὲν ἰσορίαν καὶ Φιλοσοφίαν, πᾶν δὲ πάθος, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, καὶ πρᾶγμα σεμνοτέρως Φωνῆς δεόμενον εἰς ποιητικὴν καὶ μουσικὴν ἄγοντες. ἂ γὰρ ² μόνον νῦν ὀλίγοι μόλις ἐπαίεσι, τότε δὲ ³ πάντες ἠκροῶντο, καὶ ἔχαιρον ἄδαμένοισι ⁴ μηλοβόται τε ἀρόται τε, ὀρνιθολόχοι τε, κατὰ Πίνδαρον. ἀλλὰ ὑπὸ τῆς πρὸς ποιητικὴν ἐπιτηδειότητος, οἱ πλείστοι διὰ λύρας καὶ ᾠδῆς ἐναθῆεν, ἐπαρρησιάζοντο, παρεκκελεύοντο, μύθοις καὶ παροιμίαις ἐπέβαινον ⁵, ἔτι δὲ ὕμνος, θεῶν εὐχὰς, παιᾶνας, ἐν μέτροις ἐποίκοντο καὶ μέλεσιν, οἱ μὲν δι' εὐφύϊαν, οἱ δὲ διὰ συνήθειαν. ἐκὲν ἔδὲ μαντικῇ ⁶ κόσμος καὶ χάριτος ἐφθόνηι ὁ θεός, ἔδὲ ἀπηλαυνευ ἐνθάδε τιμαμένην μῆσαν τῷ γρίποδος, ἀλλὰ ἐπήγετο, μᾶλλον ἐγείρων τὰς ποιητικὰς Φυσεῖς καὶ ἀσπασζόμενος,

¹ R. deleri vult μὲν. Ejus loco Bas. Ald. repetunt καὶ.

² R. mavult ὦν γὰρ. Ald. Bas. & γὰρ, quod non absolute repudiandum monet W. ἂ γὰρ dedit Steph. ex Leonico quocum facit Schott. & Anon.

³ Sic dedi e R. mente. Vulgo δλ.

⁴ Vulgo post h. v. est lacuna. Ad eam explendam haud dubitavi, ex Pindar. Isthm. Od. I. 67. μηλοβόται τε textui restituere. Alius quoque extat locus in Plutarcho, ubi hisdem Pindari vocibus utitur, in libell. nimirum de *Τραπεζιτισμῷ*, c. 13. Xyl. idem legendum monuit & vertit. Falso ex ejus adnotatione a R. assertar, voluisse eum pro ἀρόται τε poni μηλοβόται τε. Voluit haec pro alteris poni. Eum porro secutus sum, scribendo e Pindaro ὀρνιθολόχοι loco vulg. ἔρνηθολόγοι.

⁵ W. legi vult aut μύθους καὶ παροιμίας, aut παρήγην.

⁶ Legi sic voluit R. e Turn. & Xyl. versione, dedique sum W. assentientibus Anon. Mez. Vulgo μαντικὴν.

μενος ¹, αὐτός τε Φαντασίας ἐνεδίδα, καὶ συνεξώρμα τὸ σοβαρὸν καὶ λόγιον ὡς ἀρμότιον καὶ θαυμαζόμενον. ἐπεὶ δὲ τῷ βίῃ μεταβολὴν ἅμα ταῖς τύχαις καὶ ταῖς Φύσεσι λαμβάνοντος ², ἐξωθῆσα τὸ περιττὸν ἢ χρεῖα, πρῶβύλας τε χρυσῆς ἀφῆρει, καὶ ξυσίδας μαλακὰς ἀπημφιάζε, καὶ πρὸς καὶ κόμην σοβαρωτέραν ἀπέκειρε, καὶ ὑπέλυσε καθορνόν, ἢ Φαύλως ἐδίξζυμένων ἀντικαθωπίζεσθαι πρὸς τὴν πολυτέλειαν εὐτελείᾳ, καὶ τὸ ἀφελὲς καὶ λιτὸν ἐν κόσμῳ τίθεσθαι μᾶλλον, ἢ τὸ σοβαρὸν καὶ περιεργον· ἔτω τῷ λόγῳ συμεταβάλλοντος ἅμα καὶ συναποδομένῃ, κατέβη μὲν ἀπὸ τῶν μέτρων, ὡσπερ ὀχημάτων, ἢ ἰσορία, καὶ τῷ πεζῷ μάλιστα ³ τῷ μυσθῶδες ἀπεκρίθη τὸ ἀληθές· Φιλοσοφία δὲ τὸ σαφές καὶ διδασκαλικὸν ἀσπασαμένη μᾶλλον ἢ τὸ ἐκπλήττον, διὰ λόγων ἐποίητο τὴν ζήτησιν ⁴. ἀπέπαυσε δὲ τὴν Πυθίαν ὁ θεὸς, πυρικήας μὲν ὀνομάζεσσαν τὰς αὐτῆς πολλίτας, ἰφιοβόρας δὲ τὰς Σπαρτιάτας, ὀρένας δὲ τὰς ἄνδρας, ὀρέμποτας δὲ τὰς ποταμῆς· ἀφελῶν δὲ τῶν χρησμῶν ἔπη καὶ γλώσσας καὶ περιφράσεις καὶ ἀσάφειαν; ἔτω διαλέγεσθαι παρεσκεύασε τοῖς χρωμένοις ὡς νόμοι τε πόλεσι διαλέγονται, καὶ βασιλεῖς ἐντυγχάνουσι δήμοις, καὶ μαθηταὶ ⁵ διδασκάλων ἀκροῶνται, πρὸς τὸ συνετὸν καὶ πιθανὸν ἀρμοζόμενος.

XXV.

¹ Vulgo τὰς ποιητικὰς ἀσπασόμενος Φύσεσι. Recipiendum duxi καὶ e V. & Φύσεσι suo loco restituendum.

² Restitui sic, R. jubente, e Bas. Dedit idem W. adsentientibus B. E. Xyl. Vu'go λαμβάνοντες.

³ R. mavult μᾶλλον — *verum potius quam fabulosum attribuebatur sermōni pedestri*, fanciebatur, ut pedestri sermone verum magis enarraretur, quam fabulosum.

⁴ articulum τὴν, qui vulgò legitur ante διὰ λόγων reponendum censui ad substantivum cum R.

⁵ Legi sic voluit R. e Xyl. versione & cod. innominato, quem Turnebianum vult esse, dedique cum W. accedentibus Lescnic. Schott. Anon. Amiot. Xyl.

XXV. Εὖ γὰρ εἶδέναι χρὴ τὸν Θεόν, ὡς Φησι Σοφοκλῆς,

Σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα Θεοφάτων αἰεῖ,

Σκαιοῖς δὲ Φαῦλον κἄν βραχεῖ¹ διδάσκαλον.

μετὰ δὲ τῆς σαφηνείας καὶ ἡ πίσις ἔτιωσ ἑτρέφετο συμ-
μεταβάλλουσα τοῖς ἄλλοις πράγμασιν, ἄσε πάλαι μὲν τὸ
μὴ σύνηθες μηδὲ κοινόν, ἀλλ' ἄδοξον² ἀτεχνῶς καὶ
περιπεφασμένον³, εἰς ὑπόνοιαν ὀσιότητος ἀνάγοντας ἐκ-
πλήττεσθαι καὶ σέβεσθαι τὰς πολλὰς. ὕπερον δὲ τὸ σα-
φῶς καὶ ῥαδίως ἕκαστα καὶ μὴ σὺν ὄγκῳ μηδὲ πλάσμα-
τι μανθάνειν ἀγαπῶντες, ἠτιῶντο τὴν περικειμένην τοῖς
χρησιμοῖς ποιήσιν, ἔ μόνον⁴ ὡς αντιπράττεσαν τῇ νοή-
σει πρὸς τὸ ἀληθές, ἀσάφειάν τε καὶ σκιάν τῷ Φρα-
ζομένῳ μιγνύουσαν, ἀλλὰ ἤδη καὶ τὰς μεταφορὰς καὶ τὰ
αἰνίγματα καὶ τὰς ἀμφιβολίας, ὥσπερ μυχῆς⁵ καὶ κα-
ταφυγὰς ἐνδύεσθαι, καὶ ἀναχωρεῖν τῷ πάλαιοντι πεποieh-
μέναις⁶ τῆς μαντικῆς ὑφεωρῶντο. πολλῶν δ' ἦν ἀκέειν,
ὅτι ποιητικοὶ τινες ἄνδρες ἐκδεχόμενοι τὰς Φωνὰς καὶ
υπολαμβάνοντες ἔτι κάθηται⁷ περὶ τὸ χρηστήριον, ἔπη
καὶ μέτρα καὶ ῥυθμὸς οἷον ἀγγελία τοῖς χρησιμοῖς ἐκ
τῆ προστυχάντος περιπλέκοντες. Ὀνομάκριτοι δ' ἐκεῖ-
νοι καὶ Προδόται⁸ καὶ Κινέσωνες ὄσην αἰτίαν ἠνέγκαν-
το τῶν χρησμῶν⁹, ὡς τραγωδίαυ αὐτοῖς καὶ ὄγκον ἔθεν

δαο-

¹ Sic Turn. & V. dedique, R. probante, pro vulg. βραχύν.

² R. corrigendum censet ἀλλὰ λοξὸν ἀτεχνῶς, unde *Loxias* Apollo didus. Consentit W.

³ W. mavult περιπεφασμένον cum Mez. & Θεότητος pro ὀσιότητος.

⁴ R. iudice, aut comma pone ἔ μόνον est promovendum, aut, quod mavult, ἔ μόνον ante ἠτιῶντο collocandum.

⁵ Sic, probante R. e Turn. & V. dedi. Recepit quoque W. advenientibus E. & Avon. pro vulg. χυμῆς.

⁶ R. sic dari voluit, dedique pro vulg. πεποικημένα, cum red-
eat ad καταφυγὰς. Consentit Mez.

⁷ W. susp. pro ἔτι κάθηται legendum ὑποκάθηται.

⁸ R. susp. leg. Ἡρόδοτοι, aut Ἡρόδοροι. Prius probat W.

⁹ R. susp. ἐπὶ τῶν χρησμῶν.

δεομένοις προσθέντες, εἰ λέγειν· ἐδὲ προσεῖναι τὰς μεταβολὰς ¹. πλείους μέντοι ποιητικὴν ² ἐνέπλησεν ἀδοξίας τὸ ἀγυρτικὸν καὶ ἀγοραῖον καὶ περὶ τὰ μητρῶα καὶ σεράπεια βωμολόχον ³ καὶ πλανώμενον γένος, οἳ μὲν αὐτόθεν, οἱ δὲ κατὰ κληρὸν ἐκ τινων γραμματίων χρησμούς περαίνοντες οἰκέταις καὶ γυναίοις ὑπὸ τῶν μέτρων ἀγομένοις ⁴ μάλισα καὶ τῆ ποιητικῆ τῶν ὀνομάτων· ὅθεν ἔχ ἤμισα ποιητικῆ ⁵ δοκῆσα κοινὴν ἐμπαρέχειν ἑαυτὴν ἀπατεῶσι καὶ γόησιν ἀνθρώποις καὶ ψευδομάντεσιν, ἐξέπεσε τῆς ἀληθείας καὶ τῆ τρίποδος.

XXVI. Οὐ τοίνυν θαυμάσαιμ' ἂν, εἰ διπλῆς τιμὸς ἔδει καὶ περιαγωγῆς καὶ ἀσαφείας ἔξιν ὅτε τοῖς παλαιῶις ⁶. ἐδὲ γὰρ ὁ δεῖνα κατέβαινε μὲν Δία περὶ ὠνῆς ἀνδραπόδε χρησόμενος, ἐδὲ ὁ δεῖνα περὶ ἐργασίας· ἀλλὰ πόλεις μέγα δυνάμεναι, καὶ βασιλεῖς καὶ τύραννοι μέτριον ἔθεν φρονέοντες, ἐνετύγχανον τῷ θεῷ περὶ πραγμάτων· ἔς ἀνιᾶν καὶ παραξύνειν ἀπεχθεῖα ⁷ πολλὰ τῶν ἀβελήτων ἀκούοντας, ἐκ ἐλυσιτέλει τοῖς περὶ τὸ χρησῆριον ⁸. ἔ πείθεται γὰρ ὁ θεὸς τῷ Εὐρύπιδῃ ὡσπερ ⁹ νομοθετῶντι καὶ λέγοντι· Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον

T 2

νον

¹ R. haec verba ἐδὲ προσεῖναι τ. μεταβ. se non intelligere fatetur, & esse indicium lacunae, aut huc non pertinere arbitratur. Bene W. legendum susp. προσέειπα τὰς διαβολὰς, neque admitto istas calumnias. Turn. & V. ἐδὲ προσεῖναι.

² Sic legi voluit R. e Turn. aut potius τὴν ποιητικὴν μαντείαν. Dedi cum W. pro vulg. ποιητικῆς.

³ Turn. V. βωμολόχης; Basf. βωμολοχῆν; Ald. βωμολοχέις.

⁴ Legi sic voluit R. dedique pro vulg. ἀγομένους. W. idem recepit e Mez. Proxime accedit lectio Basf. & Xyl. ἀγομένους.

⁵ R. mavult ἢ ποιητικῆ.

⁶ Sola Steph. παλοῖς; haud dubie vitio typhotetarum. Pro seq. ἐδὲ γὰρ E. ἔ γὰρ, quod rectius susp. W.

⁷ R. idem esse monet atque πρὸς ἀπέχθειαν.

⁸ Ald. Basf. δικασῆριον pro χρηστ.

⁹ Vulgo ὡσπερ τῷ Εὐρύπ. νομοθ. Transponenda fuit particula ὡσπερ, & dedi ordinem vocum cum W. — R. sic voluit dari ὡσπερ νομοθ. τῷ Εὐρύπ.

νον χρη̄ θεσπιωδεῖν. χρώμενος δὲ θνητοῖς ὑπηρεταῖς καὶ προφήταις, ὧν μῆδεθαι προσήκει καὶ Φυλάττειν, ὅπως ὑπ' ἀνθρώπων ἐκ ἀπολῦνται πονηρῶν θεῶν λατρύοντες, ἀφανίζειν μὲν ἐθέλει τὸ ἀληθές, παρατρέπων δὲ τὴν δήλωσιν αὐτῶν ¹, καθάπερ αὐγὴν ἐν τῇ ποιητικῇ πολλαῖς ἀνακλάσεις λαμβάνεσαν, καὶ πολλαχῆ περιχίζομένην, ἀφῆρει τὸ ἀντίτυπον αὐτῆ καὶ σκληρόν. ἦν δὲ ἄρα ² καὶ τυράννης ἀγνοῆσαι καὶ πολεμικὴς μὴ προαιθέδαι, τέτοις ἔν περιέβαλεν ³ ὑπουσίας καὶ ἀμφιλογίας, αἱ πρὸς ἑτέρας ἀποκρύπτουσαι τὸ φραζόμενον, ἐκ διέφευγον αὐτὰς, ἐδὲ παρεκρέοντο τὰς δεομένους καὶ προσέχοντας. ὅθεν εὐηθέστατός ἐστιν ὁ τῶν πραγμάτων ἑτέρων γεγονότων, εἰ μηκέτι τὸν αὐτὸν ἡμῖν τρόπον, ἀλλ' ἕτερον οἶεται δεῖν βοηθεῖν ὁ θεὸς ⁴ ἐγκαλῶν καὶ συκοφαντῶν.

XXVII. Ἐτι τοίνυν ἐθὲν ἀπὸ ποιητικῆς λόγῳ χρησιμώτερον ὑπάρχει, τὰ δεθέντα μέτροις τὰ φραζόμενα καὶ συμπλακέντα μᾶλλον μνημονεύεσθαι καὶ κρατεῖσθαι. τοῖς μὲν ἔν τότε πολλὴν ἔδει ⁵ μνήμην παρεῖναι. πολλὰ γὰρ ἐφράζετο καὶ τόπων σημεῖα καὶ πράξεων καιροί, καὶ θεῶν ἱερὰ διαποντίων, καὶ ἡρώων ἀπόρρητοι θῆκαι καὶ ⁶ δυσεξεύρετοι μακρὸν ἀπαίρεσε τῆς Ἑλλάδος. ἴσε γὰρ τὸν ⁷ Χίον καὶ Κρήτινον καὶ

¹ Xyl. vertit *ejus*, & W. habet αὐτῆ, referendum ad τὸ ἀληθές. Basf. autem, Steph. Frft. & R. αὐτῶν, quod mutare nolui, cum intelligi queat *explicatio quae per eos — Deo factos — fit.*

² R. mavult *ἐχεῖν* δὲ ἄρα.

³ R. mavult *περιέβαλεν*, aut *παρέβαλεν*, *projecit*, *objecit.*

⁴ Sic R. legi voluit, & est in Ald. & Basf. dedique cum W. *accidentibus* Xyl. B. E. Vulgo *βοηθεῖν ὁ θεῶν.*

⁵ Ald. *ἔτι.*

⁶ R. inferi voluit *καὶ*, quod vulgo abest. Id dedi, cum facillime a finali syllaba vocis praecedentis absorberi potuit.

⁷ Vulgo *εἰς γὰρ τὸ.* R. monet, Basf. dare *ἴσε γὰρ τὸν X.* Habet

καὶ ἰ Νήσιχον καὶ Φάλανθον, ἄλλες τε πολλὰς ἡγε-
μόνας εἰλῶν ὅσοις ² ἔδει τεκμηρίοις ἀνευρεῖν τὴν διδο-
μένην ἐκάσω καὶ προσήκασαν Ἰδρυσιν· Ἵν ἐνιοὶ καὶ διη-
μάρτανον, ὡσπερ Βάττος. ἔλεξε ³ γὰρ ἐκπεσεῖν, ἐ κα-
ταλαβῶν ἐφ' ὃν ἐπέμφθη τόπον. εἶτα ἦκε δεύτερου
ποτινῶμενος. ὑπειπὼν ἔν ὁ Θεός·

Ἄσυ ἐμεῦ Λιβύαν μαλοτρόφον οἶδας ἔρειον,

Μὴ ἐλθῶν ἐλθόντος· ἄγαν ἄγασμαι σοφίην σεῦ ⁴.

Ἔτω πάλιν αὐτὸν ἐξέπεμψε. Λύσανδρος δὲ καὶ παν-
τάπασιν ἀγνοήσας τὸν Ἄρχελίδην λόφον ⁵ καὶ Ἄλώ-

T 3

ποικον

Habet ea quidem τὸν; non tamen ἴσα. Sed hoc ex ipsius cor-
rectione videtur proditiisse, quam nemo non probandam censebit,
& ego recepi. Chi's fuit conditor Chii. v. Pausan. p. 532.

1 Post haec vulgo est lacuna. Ad sensum quidem nil deesse
videtur. Fortassis tamen aliis nominibus haec auxit Plutarchus;
aut, quod magis amplectendum puto, nomen Νήσιχον est cor-
ruptum & mutilum. R. cogitavit de Ἠγησίλοχον, aut Μνησί-
λοχον; Amiot. Ὀνήσιχον. Deinde e Bas. & Xyl. restitit Φά-
λανθον pro vulg. Φάλαινον. Phalanthus conditor fuit Tarenti.
v: Strab. nec non Pausan. p. 823. De Cretino & Nesicho nihil
constat.

2 Non dubium est, quin ὅσοις sententiae magis conveniat,
quam quod vulgo legitur ὅσας. Dedi id e R. mente.

3 R. susp. ἔδοξε — videbatur enim sibi e patria in exsilium
actus fuisse W. id probat. Deinde, R. iudice, sententia potius
requirere videtur ἐψεύδα, aut ἐξηπατηδα — videbatur
sibi ab oraculo decipitur & illusus.

4 Vulgo post ὁ Θεός est lacuna; deinde legitur με Λιβύαν
μαλοτρόφον, οἶδας ἔρειον, Μὴ ἐλθῶν· ἐλθόντος ἄγαν ἄγασμαι
σοφίην σεῦ. Restituenda censui haec, monente R. ex Herodot.
IV, 157. unde jam Turn. V. Bong enotarunt ἄσυ ἐμεῦ. Xyl.
idem vertit. Bas. μελιβοίαν μαλοτρόφον οἶδα σάρπον; Ald. με-
λιβοάν. W. notat, a Wesselingio & Valckenario hoc oraculum
ita fuisse constitutum: Ἄψυ (quid hoc sibi velit, me latet)
ἐμεῦ Λιβύην μηλότροφον οἶδας ἄμανον. Μὴ ἐλθ. ἐλθ. &c.

5 Conferendus est ad haec locus in vita Lyfandri, c. 29.
Vol. III. pag. 172. Pro Ἄρχελίδην ibi legitur Ὀρχαλίδην;
nec non Ἄλώποικον pro Ἄλώποικον. Haud dubie hujus loci im-
memor,

ποικον προσαιγορευόμενον καὶ τὸν Ὀπλίτην ποταμὸν, γῆς τε δράκοντα υἱὸν δόλιον κατόπιθεν ἰόντα, μάχῃ κρατηθεὶς, ἔπεσεν ἐν ταῖς τόποις ἐκείνοις ὑπὸ Νεοχώρα Ἀλιαρτίῃ¹ ἀνδρὸς ἀσπίδα Φορῦντος ἐπίσημον ὄφιν ἔχουσαν. ἄλλα δὲ τοιαῦτα πολλὰ δυσκάθεκτα καὶ δυσμνημόνευτα τῶν παλαιῶν διεξιέναι πρὸς ὑμᾶς εἰδότας, ἕκ ἀναγκαῖόν ἐστι.

XXVIII. Τὰ δὲ νῦν πράγματα καθεστῶτα, περὶ ὧν ἐρωτῶσι τὸν Θεόν, ἀγαπῶ μὲν ἔγωγε καὶ ἀσπάζομαι πολλή γὰρ εἰρήνη καὶ ἡσυχία, πέκαυται δὲ πόλεμος, καὶ πλῆναι καὶ σάσεις ἐκ εἰσίν, ἐδὲ τυραννίδες, ἐδὲ ἄλλα νεσήματα καὶ κακὰ τῆς Ἑλλάδος, ὥσπερ πολυφαρμάκων δυνάμεων² χρῆζοντα καὶ περιττῶν. ὅπερ δὲ ποικίλον ἐδὲν, ἐδ' ἀπόρρητον, ἐδὲ δεινόν, ἀλλ' ἐπὶ πράγμασι μικροῖς καὶ δημοτικοῖς ἐρωτήσεις, οἷον ἐν χολῇ προτάσεις, εἰ γαμητέον³, εἰ πλευστέον, εἰ δανειτέον. τὰ δὲ μέγιστα πόλεων μαντεύματα, Φορᾶς καρπῶν πέρι, καὶ βοτῶν ἐπιγονῆς, καὶ σωμάτων ὑγείας· ἐνταῦθα περιβάλλειν μέτρα, καὶ πλάττειν περιφράσεις, καὶ γλώσσας ἐπάγειν πύσμασιν ἀπλῆς καὶ συντόμῃ δεομένους ἀποκρίσεως, ἔργον ἐστὶ Φιλοτίμῃ σοφιστῆ κατῳπίζοντος ἐπὶ δόξῃ χρησῆριον. ἡ δὲ Πυθία καὶ κατ' αὐτὴν μὲν ἐστὶ γενναία τὸ ἦθος, ὅταν δ' ἐκεῖ κατέλθῃ καὶ γένηται

memor, R. notat, se de Archelida colle, Alopoco & Hopli-ta fluvio nihil reperire. Vid. insuper de Lysandri morte Diod. Sic. 14, 81. & Pausan. p. 774.

¹ Vulgo ἐν τ. τ. ἐκείνοις. ἰφ' ὧν ὁ χωρὸς Ἀλιαρτίῃ ἀνδρὸς &c. Nihil haec valere posse, facile est intellectu. Hinc non dubitavi, ea ex ipso Plutarcho in Vit. Lys. l. c. corrigere, praesertim: cum vestigia corruptae lectionis meliorem haud obscure innuant & probent. Bas. ὑπὸ Ἰναχίωτος Ἀλιαρτίῃ αἰ, quod Xyl. vertit ab Inachione Haliartio — at, quod R. bene monet, certe non ex bono codice, sed ex ingenio correctoris, Turn. V. ὁ χωρὸς ἀρτίῃ.

² R. mavult ὥσπερ πολυδυνάμων Φαρμάκων χρῆζ.

³ W. sum secutus, dando bis εἰ pro vulg. ἦ.

ται παρὰ τῷ θεῷ, πλέον ἀληθείας ἐκείνη μέλει ἢ δόξης ¹, καὶ ἀνδρώπων ἐπαινόντων, ἢ ψευδόντων.

XXIX. Ἔδει δὲ ἴσως καὶ ἡμᾶς ἔχειν ἕτως· νῦν δὲ ὡσπερ ἀγωνιῶντες καὶ δεδιότες, μὴ τριχιλίων ἐτῶν ἀποβέβη δόξαν ὁ τόπος, καὶ τῆ χρηστηρίᾳ κατὰπερ σοφιστῶν διατριβῆς ἀποφειτήσωσιν ἔνιοι, καταφρονήσαντες, ἀπολογώμεθα καὶ πλάσσομεν αἰτίας καὶ λόγους ὑπὲρ ἧν ἔτ' ἴσμεν, ἔτ' εἰδέναι προσῆκον ἡμῖν ἐστὶ παραμυθώμενοι τὸν ἐγκαλῶντα καὶ πείθοντες, ἢ χαίρειν εἰόντες.

Αὐτῷ γάρ οἱ πρῶτον ἀνιηρώτερον ἔσαι ², τοιαύτην ἔχοντι περὶ τῆ θεῆ δόξαν· ὡσε ταυτὶ μὲν τὰ προγεγραμμένα τῶν σοφῶν, τὸ Γυνῶσι σαυτὸν, καὶ τὸ Μηδὲν ἄγαν, ἀποδέχεσθε, καὶ θαυμάζετε ³ ἔχ ἡκιστα διὰ τὴν βραχυλογίαν, ὡς πυκνὸν καὶ σφυρήλατον νῦν ἐν θλίγῳ περιέχκσαν ὄγκῳ· τὰς δὲ χρησμῶς, ὅτι συντόμως καὶ ἀπλῶς καὶ δι' εὐθείας τὰ πλεῖστα φράζουσιν, αἰτιῶσθε ⁴. καὶ τὰ τοιαῦτα μὲν ἀποφθέγματα τῶν σοφῶν ταύτων τοῖς εἰς τευδὸν συνθλιβεῖσι πέπονθε ἡσύμασιν. ἢ γὰρ ἔχει τῆ νῆ δίοψιν, ἐδὲ ⁵ διαύγαιαν, ἀλλ' ἐὰν σκοπῆς, τί γέγραπται καὶ λέλεκται περὶ αὐτῶν τοῖς ὅπως ἕκαστον ἔχει βελομένοις καταμαθεῖν, ἢ ῥαδίως τέτων λόγους ἐτέρως εὐρήσεις μακροτέρως. ἢ δὲ τῆς Πυθίας

T 4

διά-

¹ Vulgo post πλέον est lacuna, & deinde legitur ἢ ἐκείνη μέλει δόξης. E cod. non nominato affertur πλέον ἀληθείας. Hinc amplexus sum, quod w. ex Anon. Exempl. Turn. Mez. legendum censet. R. consentit, solum τι post πλέον inferi volens.

² Odyss. 2. 191.

³ Sic R. voluit, & dedi e Turn. pro vulg. θαυμάζαν. V. θαυμάζεσθε. W. ἀποδέχεσθαι καὶ θαυμάζαν.

⁴ Sic ob antecedentia dandum fuit, R. probante, pro vulg. αἰτιῶσθαι.

⁵ Vulgo post ἐδὲ est lacuna. R. monet, nil desse nisi διαύγαιαν, quod e Turn. & V. exhibetur. Dedi id cum w. accedente Anon. Forte tamen Plut. scripsisse monet w. δίοψιν, ὡσπερ ἐδ' ἐκείνα τῆ βουθῆ.

διάλεκτος, ὥσπερ οἱ μαθηματικοὶ γραμμὴν εὐθείαν καλεῖ-
σι τὴν ἐλαχίστην τῶν τὰ αὐτὰ πέρατα ἔχασῶν, ἕτως ἔ-
ποιῆσα καμπὴν, ἐδὲ κύκλον, ἐδὲ διπλόην, ἐδὲ ἀμφιβο-
λίαν, ἀλλὰ εὐθεῖα πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἔσα, πρὸς δὲ πί-
ειν ἐπισφαλῆς ¹ καὶ ὑπεύθυνος, ἐδένα κατ' αὐτῆς ἔ-
λεγχον ἄχρι νῦν παραδέδωκεν, ἀναθημάτων δὲ καὶ δώ-
ρων ἐπέπληκε βαρβαρικῶν καὶ Ἑλληνικῶν τὸ χρησθή-
ριον, οἰκοδομημάτων δὲ κάλλεσι καὶ κατασκευαῖς Ἀμ-
φιθιονικαῖς. ὁρᾶτε δήπεθεν αὐτοὶ πολλὰ μὲν ἐπεκλισμέ-
να τῶν πρότερον ἔκ ὄντων, πολλὰ δ' ἀνειλημμένα τῶν
συγκεχυμένων καὶ διεφθαρμένων. ὡς δὲ τοῖς εὐθαλέσι
τῶν δένδρων ἕτερα παραβλασάνει, καὶ τοῖς Δελφοῖς ἢ
Πυλαία ² συνηβῆ καὶ συναναβόσκειται, διὰ τὰς ἐντεῦ-
θεν εὐπορίας χῆμα λαμβάνουσα καὶ μορφὴν καὶ κόσμον
ιερῶν καὶ συνεδρίων καὶ ὑδάτων, οἷν ἐν χιλίοις ἔτεσι
τοῖς πρότερον ἔκ ἔλαβεν. οἱ μὲν ἔν περὶ τὸ γαλάξιον ³
τῆς Βοιωτίας κατοικῶντες ἠθοντο τῆ θεῆ τὴν ἐπιφάνειαν,
ἄφθονία καὶ περισσία γάλακτος. „προβάτων γὰρ ἐκ
πάντων κελάρυξεν, ὡς ἀπὸ κρηνάων φέρτατον ὕδωρ,
θῆλεον γάλα· τοὶ δὲ ἐπίμπλων ἐσσόμενοι πίθας· ἀσκόδς
δ' ἔτε τις ἀμφορεὺς ἐλίπνυε δόμοις, πέλλαι δὲ ξύλινοι
πίθοι πλᾶθειν ἄπαντες ⁴.“ ἡμῖν δὲ λαμπρότερα καὶ
κρείττονα καὶ σαφέστερα σημεῖα τέτων ἀναδίδωσιν, ὥσπερ
ἔξ αὐχμῆ τῆς πρόθεν ἐρημίας καὶ πενίας, εὐπορίαν καὶ
λαμπρότητα καὶ τιμὴν πεποιημῶς. καίτοι Φιλῶ μὲν
ἑμαυτὸν ἐφ' οἷς ἐγενόμην εἰς τὰ πράγματα ταῦτα πρό-
θυμος

¹ W. dubius est, an corrigendum sit ἐπιφανής, vel εὐ-
λαβής.

² R. ex h. l. colligit, Pylaeam non solummodo nomen fuisse
conventus Amphithyonum, sed etiam suburbii Delphici, in quo
Amphithyones convenire solebant.

³ De Galaxio sese nil reperire, R. monet.

⁴ Citata haec sunt e poeta nescio quo. R. voluit καὶ ξύλινοι
π. & monet, addi ξύλινοι ad πίθοι, quia πίθοι proprie dice-
bantur seriae fictiles,

θυμος καὶ χρήσιμος μετὰ Πολυκράτες καὶ Πετραίη ¹, Φιλῶ δὲ τὸν καθηγεμόνα ταύτης τῆς πολιτείας γενόμενον ἡμῖν καὶ τὰ πλεῖστα τέτων ἐκφροντίζοντα καὶ παρασκευάζοντα· ἀλλ' ἐκ ἔσιν ἄλλως ἔτι ² τηλικαύτην καὶ τοσαύτην μεταβολὴν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γενέσθαι δι' ανδρωπίνης ἐπιμελείας, μὴ θεῶ παρόντες ἐνταῦθα καὶ συνειδεύζοντες τὸ χρησῆριον.

XXX. Ἄλλ' ὡσπερ ἐν τοῖς τότε χρόνοις ἦσαν οἱ τὴν λοξότητα τῶν χρησμῶν καὶ ασάφειαν αἰτιώμενοι, καὶ νῦν εἰσιν οἱ τὸ λίαν ἀπλῆν συκοφαντῆντες. ὧν καὶ κδικόν ³ ἐστὶ κομιδῆ καὶ ἀβέλτερον τὸ πάθος. καὶ γὰρ οἱ παῖδες Ἰριδας μᾶλλον καὶ ἄλλως καὶ κόμητας, ἢ σελήνην καὶ ἥλιον ἐρῶντες γεγήθασιν καὶ ἀγαπῶσιν καὶ ἔτοι τὰ αἰνίγματα καὶ τὰς ἀλληγορίας καὶ τὰς μεταφορὰς ⁴ τῆς μαντικῆς ἀνακλάσεις ἔσας πρὸς τὸ θνητὸν καὶ φαντασικόν, ἐπιποθεῖσιν· κἂν τὴν αἰτίαν μὴ ἰκανῶς πύθωνται τῆς μεταβολῆς, ἀπίασιν τῷ θεῷ καταγνόντες, ἐχῆμῶν ἐδ' αὐτῶν, ὡς ἀδυνάτων ὄντων ἐξικνεῖσθαι τῷ λογισμῷ πρὸς τὴν τῷ θεῷ διάνοιαν.

¹ Haud constat, quinam hi fuerint. Kaltw. conjicit, fuisse viros, cum Plutarcho Delphorum adornandorum causa publice constitutos,

² adhuc, his praesertim temporibus. Dedi sic e W. mente pro vulg. ὅτι. R. aut deleri voluit ἄλλως ὅτι, aut legi εἰς ἔσιν ἀνθρώπων γ' ὄντι εἰπεῖν (vel ὑπολαβεῖν) τοσαύτην. Est autem vulgo post παρασκευάζοντα lacuna. R. docente, aut nihil deesse videtur, aut nomen Imperatoris, qui tum orbi Romano praeerat, forsitan Adriani, desideratur. Malo ad W. sententiam accedere, quo iudice, aut nihil aut pauca defunt; obscuritas autem in καθηγεμόνα fuit, qua voce quum se ipse significaret Plutarchus, ab ignorante librario signum lacunae possum est.

³ W. susp. παιδικόν.

⁴ Ald, Bas, τὰς ἀλληγορίας τῆς μεταφορᾶς.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ

ΕΚΛΕΛΟΙΠΟΤΩΝ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩΝ ¹.

Αγέρας τινας ², ἢ κύκκως, ἃ Τερέντιος Πρίσκις, μυθολογῶσιν ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς ἐπὶ τὸ μέσον φερομένως εἰς ταῦτό συμπεσεῖν Πυθοῖ ³, περὶ τὸν καλλέμενον ὀμφαλόν. ὕπερον δὲ χρόνω τὸν Φαίσιον Ἐπιμενίδην ⁴ ἐλέγχοντα τὸν μῦθον ἐπὶ τῷ θεῷ ⁵, καὶ λαβόντα χρησμὸν ἀσαφῆ καὶ ἀμφίβολον, εἰπεῖν.

Οὔτε γὰρ ἦν γαίης ⁶ μέσος ὀμφαλός, ἐδὲ θαλάσσης.

Εἰ δέ τις ἐστὶ, θεοῖς δῆλος, θνητοῖσι δ' ἄφαντος.

ἐκεῖνον μὲν ἔν εἰκότως ὁ θεὸς ἠμύνατο, μύθε παλαιῷ, κατὰ περ ζωγραφήματος ἀφῆ ἀποπειρώμενον.

II. Ὀλίγον δὲ πρὸ Πυθίων τῶν ἐπὶ Καλλιμαχίᾳ ⁷, πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐναυτίων τῆς οἰκουμένης περάτων ἔτυ-
χον

¹ Personae dialogi sunt Lamprias, Cleombrotus, Didymus, Philippus, Demetrius, Ammonius, Heracleo.

² v. Strabon. p. 649. & Pausan. p. 835.

³ idem, quod Delphi. Credidit antiquitas Delphos orbis terrarum medium esse, quod ex pluribus auctorum veterum locis constat. Pausanias scribit, qui a Delphis appelletur umbilicus, eum e lapide candido factum esse, & a Delphis medium terrae censeri.

⁴ qui parum tribuebat divinationi, cum tamen ipse vates esset, verum non de futuris vaticinabatur, sed de praeteritis, quae obscura & ignota aliis essent. v. Menage ad Diog. Laërt. I, 109.

⁵ Ald. ἐπὶ τῷ θεῷ, quod nihil valere, Xyl. monet.

⁶ Ald. Βαλ γῆς. Ut versus stet, monuit Xyl. legendum, aut εἶν γῆς, aut ἦν γαίης. Posterius a Steph. receptum fuit.

⁷ R. docente, significat Callistratum, Leonis filium, Sophistam, Plutarchi aequalem, Amphistyonum in Pythiis procuratorem,

Χον ἄνδρες ἱεροὶ δύο συνδραμόντας εἰς Δελφούς, Δημήτριος μὲν ὁ γραμματικὸς ἐκ Βρετανίας εἰς Ταρσὸν ἀνακομιζόμενος οἰκᾶδε, Κλεόμβροτος δὲ ὁ Λανεδαιμόνιος, ποτὰ μὲν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν γῆν πεπλανημένος, πόρρω δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης ἀναπεπλευκῶς ἔκατ' ἐμπορίαν, ἀλλ' ἄνῃρ Φιλοθεύμων, καὶ Φιλομαθῆς, ἐσίαν δὲ ἔχων ἱκανὴν, καὶ τὸ ¹ πλείονα τῶν ἱκανῶν ἔχειν ἀκ' ἄξιον ποτὰ ποιέμενος, ἐχρηματο τῇ χολῇ πρὸς τὰ τοιαῦτα, καὶ συῆγεν ἰσορίαν, οἷον ὕλην Φιλοσοφίας Θεολογίαν, ὥσπερ αὐτὸς ἐκάλει, τέλος ἐχέσης. νεωστὶ δὲ γεγυῶς παρ' Ἀμμωνα, τὰ μὲν ἄλλα τῶν ἐκεῖ δῆλος ἦν μὴ πάνυ τεθαυμακῶς, περὶ δὲ τῆ λύχνης τῆ ἀσβέστη διηγείτο λόγον ἄξιον σπεύδης, λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἱερέων. αἰεὶ γὰρ ² ἔλαττον ἀναλίσκεν ἔλαιον ἕως ἐκάστη, καὶ τῆτο παιεῖσθαι τεκμήριον ἐκείνης τῆς τῶν ἐνικυτῶν ἀνωμαλίας, τὸν ἕτερον ³ τῆ προάγοντος αἰεὶ τῷ χρόνῳ βραχύτερον ποιέσης. εἰκὸς γὰρ ἐλάττοι χρόνῳ τὸ δαπανώμενον ἔλαττον εἶναι.

III. Θαυμασάντων δὲ τῶν παρόντων, τῆ δὲ Δημητρίῳ καὶ γέλοιον Φήσαντος ⁴ εἶναι, ἀπὸ μικρῶν πραγμάτων ἔτω μεγάλα θηρᾶν, ἔκατ' Ἀλκαῖον ἐξ' ὄνουχος τὸν λέοντα γράφοντας, ἀλλὰ θρυαλλίδι καὶ λύχνῳ τὰν ἐρα-

tozem, de quo v. Symposiac. 4, 4. & 7, 5. Deinde vulgo καθ' ἡμᾶς. Recipiendo πρὸς secutus sum W. sic dantem ex D. Paulo ante Peian. ὀλίγων, infra autem Βρετανίας; nec non Φιλοθνάμων καὶ ΦιλοΦανῆς. Est quoque ΦιλοΦανῆς in Ald. & Bas.

¹ Turn. V. καὶ τῷ πλ. (In aduott. observat Turn.: „in codice Graeco lego; καὶ τῷ πλείονα. an forte vitio typhotetae? nam Xyl. quoque notat, Turn. putasse legendum τῷ.“) Xyl. tuetur vulgatam τὸ.

² Turn. V. αἰεὶ γὰρ ὕπερον ἔλαττον.

³ Turn. legit τὸν ὕπερον.

⁴ Ald. Bas. ἀφέντος. Xyl. reprehendum monuit Φάντος aut Φήσαντος. Turn. V. Φάντος. R. quaerit, num εἰπόντος, an ἀποφήναντος?

ἔρανον ὁμῶς καὶ τὰ σύμπαντα μεθισάντας, καὶ τὴν μαθηματικὴν ἄρδην ἀναιρέοντας· ὁ Κλεόμβροτος· Οὐδὲν, ἔφη, τέταν διαταράξει τὸς ἀνδρας· ἰλλὰ τοῖς μαθηματικοῖς ἔχ' ὑφίστανται τῆς ἀκριβείας, ὡς μᾶλλον ἂν ἐκεῖνες διαφυγόντα τὸν χρόνον ἐν κινήσεσι καὶ περιόδοις ἔτω μακρὰν ἀφεςώσαις, ἢ τὸ μέτρον ἑαυτὸς τῆ ἐλαίᾳ, προσέχοντας ἀεὶ διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶ παραλόγω καὶ παραφυλάττοντας. τὸ δὲ μικρὰ μὴ δίδόναι συμεία γίνεσθαι μεγάλων, ὡς Δημήτριε, πολλαῖς ἐστὶ ¹ τέχναίς ἐμποδόν· ἐπεὶ καὶ πολλῶν μὲν ἀποδειξεῖς παραιρεῖσθαι συμβήσεται, πολλῶν δὲ προαγορεύσεις. καίτοι καὶ ὑμεῖς ² ἔ μικρὸν ἀποδεικνύετε πρᾶγμα, λεαίνεσθαι ξυρῶ τὰ σώματα τὸς ἥρωας, ἐντυχόντες Ὀμήρῳ ξυρὸν ὀνομάσαντι· καὶ δανείζειν ἐπὶ τόκοις, ὅτι περ χρέος ὀφέλλεσθαι ³ φησὶν, ἔτι νέον, ἐδ' ὀλίγον, ὡς τῆ ὀφέλλεσθαι τὸ αὐξεσθαι δηλῶντος. αὐθις δὲ τὴν νύκτα θοῆν ⁴ εἰπύν-

¹ Petav. ἔσαι.

² Secutus sum in his Xyl. & Turn. versionem, correctione Mez. firmatam, & W. probatam. Vulgo καίτοι καὶ ἡμῶν ἔ μ. ἀποδεικνύεται πρᾶγμα, — ἥρωας, ἐντυχόντες γὰρ Ὀμ. ἔ. ὄν. Grammaticos, i. e. viros, qui in explicandis poetis, praesertim Homero versabantur, compellat Cleombrotus, & in eorum numero fuit Demetrius, quocum disputat. Quare ἡμῶν locum habere non potest. Etiam R. maluit ὑμῶν, & W. dedit, consentiente Venet. 1. T. Xyl. Si quid deinde corrigendum fuit, haec, quam sum amplexus, correctio haud dubie fuit facillima maximeque in promptu. R. post ἥρωας deesse voluit ἀποδεικνύσαι, vel ἀποδεικνύσαις, & post ὀνομάσαντι, e. c. τῶνο αὐτῆ τεκμήριον αὐτῆ Φατὲ εἶναι, καὶ δανείζαν, scil. Φατὲ αὐτῆς. Notatur autem locus ex Homer. Iliad. X. 173. & deinde Odyss. 3, 367.

³ Sic Turn. & Xyl. ex Homero pro vulg. συμβάλλεσθαι, nec non deinde pro vulg. ὀφέλλεσθαι legendum monuerunt, & dedit, V. assentiente. Turn. siml & V. pro χρέος voluerunt χρεῖος, & post ὀλίγον addunt περ. Petav. χρεῖως. Ald. porro & Bas. τῆτο αὐξεσθαι. Correxerunt Turn. & Xyl. Consentit V. & dedit Steph. τὸ. Petav. τῆ αὐξ.

⁴ Pluribus locis, e. c. Iliad. X. 394. 468. XXIV, 366. Odyss.

πόντος, ἀγαπητῶς ἐμφύεθε ¹ τῷ ῥήματι. καὶ τῶτ' ἐκεῖνο Φατὲ Φράζεσθαι τὴν σικὴν τῆς γῆς ὑπ' αὐτῆ κωνικὴν ἔσαν ἀπὸ σφαιροειδῆς· ἰατρικὴν δὲ λοιμῶδες θέρους ἀραχνίων πλήθει προδηλῶν, καὶ θύοις ἐαρινοῖς, ὅταν κορώνης ποδὶ εἴκελα γένηται, τίς ἑάσει τῶν ἀξιέντων μικρὰ σημεῖα μὴ γίνεσθαι τῶν μεγάλων; τίς δ' ἀνέξεται πρὸς Χόα καὶ κοτύλην ὕδατος τὸ τῆ ἡλίε μέγεθος μετράμενον, ἢ τῆς ἐνταῦθα πλινθίδος, ἢ ποιεῖ γωνίαν ὀξεῖαν κεκλιμένην πρὸς τὸ ἐπίπεδον, μέτρον εἶναι λεγομένην τῆ ἐξῆρματος, ὃ ἐξῆρται τῶν πόλων ὃ ἀεὶ Φανερός ἀπὸ τῆ ὀρίζοντος ². ταῦτα γὰρ ἦν ἀκέειν τῶν ἐκεῖ προφητῶν, ὡσε ἄλλο τι λέγωμεν ³ πρὸς αὐτὰς, εἰ βεβλόμεθα τῷ ἡλίῳ κατὰ τὰ πάτρια τὴν νενομισμένην τάξιν ἀπαράβατον ποιεῖν ⁴.

IV. Παρὼν ἔν ἀνεφώνησεν Ἀμμώνιος ὁ Φιλόσοφος, ἔ τῷ ἡλίῳ μόνον εἰπεῖν, ἀλλὰ τῷ ἕρανῶ παντί· συσέλλεσθαι γὰρ ἀνάγκη τὴν ἀπὸ τροπῶν ἐπὶ τροπὰς κάρουον αὐτῆ, καὶ μὴ διαμένειν τηλικῆτον μέρος ἔσαν τῆ

Odyss. XII, 284. Turn. adnotat, varie θοῆν νύκτω a Grammaticis exponi: quosdam *quietam*, quia membra deponunt somno animantia, a θῶ, pono: quosdam *velocem* explicare, a θίω, curro, quod nobis non sentientibus & dormientibus cito praeterire videatur; alios *citam*, *auctam* & *fastigiatam* per metaphorin interpretari: quam sententiam hic commemoret Plutarchus, quod umbra terrae, quae nox est, in metam se colligat.

¹ Sic Turn. Xyl. & R. dandum monuerunt pro vulg. ἐμφύεσθαι, dedique cum W. consentiente Venet. a secunda manu & Mez.

² Post ὀρίζ. R. aliquid videtur deesse.

³ Dedi sic, R. probante, e Turn. & Mez. pro vulg. λεγόντων. Xyl. quoque de vulgata dubius fuit, monens, Attico dici λεγόντων pro λεγέτωσαν, quo assumpto pro βεβλόμεθα dicendum foret βέλονται. Petav. ληγόντων. W. monet, si vulgata vera sit, requirere eam videri οἱ βεβλόμενοι pro εἰ βεβλόμεθα.

⁴ Dedi sic e Petav. & Xyl. conjectura pro ποιῆσι. Idem recepit W. e Schott. Pol. Leonic. Exempl. Turn. forte latere monens τηρεῖν, quod R. quoque maluit.

τῆ ὀρίζοντος, ἤλικον οἱ μαθηματικοὶ λέγουσιν, ἀλλ' ἐλάττωσα γίνεσθαι, αἰεὶ πρὸς τὰ βόρεια τῶν νοτίων συναγωγὴν λαμβανόντων, καὶ τὸ θέρος ἡμῖν βραχυτέρον, καὶ ψυχροτέραν εἶναι τὴν κρᾶσιν, ἐνδοτέρω κέμπλοντος αὐτῆ, καὶ μειζόνων παραλλήλων ἐφαπτομένα τοῖς τροπικοῖς σημείοις· ἔτι δὲ τὰς μὲν ἐν Συήνῃ ¹ γνώμονας, ἀσκήεις μηκέτι φαίνεσθαι περὶ τροπᾶς θεριναῆς, πολλὰς δὲ ὑποδεδραμηκένας ² τῶν ἀπλαυῶν ἀσέρων· ἐνίως δὲ ψαύειν, καὶ συγκεχύθαι πρὸς ἀλλήλας, τῆ διαστήματος ἐκλελειπότος. εἰ δ' αὖ Φήσασι τῶν ἄλλων ὁμοίως ἐχόντων ἀταμίειν ταῖς κινήσεσι τὸν ἥλιον, ἕτε τὴν μόνον ³ τᾶτον ἐκ τοσούτων ἐπιταχύνεσαν αἰτίαν εἰπεῖν ἔξασι, καὶ τὰ πολλὰ τῶν φαινομένων συνταράξασι, τὰ δὲ πρὸς σελήνην καὶ παντάπασιν, ὥτε μὴ δεῖσθαι μέτρων ⁴ ἐλαίω, τὴν

δια-

¹ ad haec intelligenda Kaltw. adnotat: „eine Stadt im obern Theil von Aegypten an der Gränze von Aethiopen. Sie lag unter dem Wendezirkel, so das die als Sonnenzeiger dienende Obeliske um die Sonnenwende im Sommer gar keinen Schatten warfen.“

² R. susp. ἀποδεδραμηκένας, velut servos fugitivos e conspectu abiisse. Vulgata servata, subaudiendum monet ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα.

³ Dedit sic e Turn. probantibus Xyl. & R. pro vulg. μόνην. Quaeritur, cur, omnibus sideribus suos motus servantibus, solus sol cursum non teneat, sed celerius jam, quam ante, suum spatium conficiat.

⁴ Sic R. legi voluit, & dedi pro vulg. μέτρον. W. quoque recepit μέτρων ex A. pro varia lectione, Venet. 2. Pol. Jannot. Leonie. Exempl. Turn. Mez. In Xyl. adnot. legitur, voluisse eum μέτρον; sed monet R. typhothetarum errore mentem ejus secius redditam fuisse, nec dubitandum, quin voluerit μέτρων. Etiam W. hanc lectionem Xylandro tribuit. At parum observatum videtur, quod Xyl. vertendo exprimit, & sua insuper adnotatione illustrat: *nihil ergo istis opus habemus, qui olei mensura discrimen arguant.* Hinc sane patet, eum legisse μέτρον, commate deleto post ἐλαίω, & constructione vocum sic instituta ὥτε μ. δ. ἐλεγχόντων τὴν διαφ. μέτρον ἐλαίω. Ipse ait: „δεῖσθαι cum μέτρον construi non potest: sed cum ἐλεγχόντων congruit, quod verbum porro dativum instrumenti requirit.“

διαφορὰν ἐλεγχόντων. αἱ γὰρ ἐκλείψεις ἐλέγξασιν αὐ-
τῆ τε τῇ σελήνῃ πλεονάκεις ἐπιβάλλοντος, καὶ τῆς σε-
λήνης, τῇ σκιά¹, τὰ δ' ἄλλα δῆλα, καὶ ἄδεν δεῖ πε-
ραιτέρω τὴν ἀλαζονείαν τῆ λόγου διελιτῆειν. Ἄλλα μὴν
ὁ Κλεόμβροτος ἔφη, καὶ τὸ μέτρον αὐτὸς εἶδον· πολ-
λὰ² γὰρ ἐδείκνυσαν. τὸ δ' ἐπέτειον ἀπέδει τῶν παλαιότηα-
των ἐκ ὀλίγων. ὑπολαβὼν δὲ αὖθις ὁ Ἀμμώνιος· Εἶ-
πα τὰς ἄλλας ἀνθρώπους (εἶπεν) ἔλαθε παρ' οἷς ἄσβεστα
θεραπεύεται πυρὰ³, καὶ σώζεται χρόνον ἐτῶν, ὡς ἔπος
εἰπεῖν, ἄπειρον. εἰ δ' ἔν ὑποδοιτὸ τις ἀληθὲς εἶναι τὸ
λεγόμενον, ἢ βέλτιόν ἐστι ψυχρότητας αἰτιῶσθαι τινας,
καὶ ὑγρότητας ἀέρων, ὑφ' ὧν τὸ πῦρ μαραινόμενον, εἰ-
κόσ ἐστι μὴ κρατεῖν πολλῆς μηδὲ δεῖσθαι τροφῆς, ἢ τάναν-
τίον ξηρότητας καὶ θερμότητας; ἥδη γὰρ ἀκήκοα λεγόν-
των τινῶν περὶ τῆ πυρὸς, ὡς ἐν χειμῶνι καίεται βέλ-
τιον ὑπὸ ῥύμης, εἰς αὐτὸ συσελλόμενον τῇ ψυχρότητι
καὶ

1 R. susp. τῇ τῆς γῆς σκιά, idque Xylindrum expressisse
monet. W. haec turbata & ita restituenta arbitrat: τὴν γῆς
σελήνῃ πλεονάκεις ἐπιβάλλοντος καὶ γῆ σελήνης τὴν σκιάν. In
seq. dedi e W. mente τὰ δ' ἄλλα δῆλα, pro vulg. τὰ δ' ἄλ-
ληλα. Turn. τὰ δ' ἄλλα. Xyl. nisi ea, quae vulgo legun-
tur, sunt mutila, hoc velle monet: mutuo & vicissim solem a
luna, lunam a sole obscurari, & esse accipienda, ut concise &
quasi κατ' ἀποσιώπῃσιν ob indignationem propter absurditatem
opinionis prolata. R. susp. τὰ δ' ἄλλα ἄτοκα παντὶ κα δῆ-
λα. Deinde pro διελιτῆεν Turn. ἐλέγχαν.

2 Xyl. vertit: *frequentior* ab eis monstratam. R. monet πολ-
λὰ hic non idem esse, atque πολλάκις. sed subaniri μέτρα
ἔλαια, *multas diversae magnitudinis mensuras olei vidi* —
his additis: „nam prout magis magisque decreveret anni spa-
tium, eo minores atque minores fieri mensuras necesse fuerat,
quas omnes Cleombrotus ait servatas in templo sibi que monstra-
tas fuisse.“

3 Ald. & Bas. omittunt ἄσβεστα. Turn. θεραπεύεται πῦρ.
Anotat: „in Prytanels, quae erant, ut interpretatur Livius,
urbium penetralia, ignis perpetuus & inextinctus erat.“ Cf.
Suid. in v. *πρυτανίον*.

καὶ πυκνόμενον, ἐν δὲ τοῖς αὐχομοῖς ἐξαθρευεῖ, καὶ γίνεται μακρὸν καὶ ἄτονον, κἄν ἐν ἡλίῳ καίηται, χεῖρον ἐργάζεται, καὶ τῆς ὕλης ἀπλεται μαλακῶς, καὶ καταναλίσκει βράδιον. μάλιστ' ἂν τις εἰς αὐτὸ τὴν αἰτίαν ἐπανάγοιτο ¹ τῆλαιον· ἐ γὰρ ἀπεικός ἐστι, πάλαι μὲν ἔτροφον καὶ ὑδατῶδες εἶναι, γεννώμενον ἐκ φυτάδος νέας, ὑπερον δὲ πεπλόμενον ἐν τελείοις ² καὶ συνιστάμενον, ἀπὸ πλήθους ἴσως μᾶλλον ἰχύειν καὶ τρέφειν βέλτιον, εἰ δεῖ ³ τοῖς Ἀμμωνίοις ἀνασώζειν, καίπερ ἄτοπον καὶ ἀλλόκοτον ἔσαν τὴν ὑπόθεσιν.

V. Πausanemēns δὲ τῷ Ἀμμωνίῳ· Μᾶλλον (ἔφη ἐγὼ ⁴) περὶ τῆ μαντείας διελθεῖς ἡμῖν, ὡ Κλεόμβροτα· μεγάλη γὰρ ἡ παλαιὰ δόξα τῆς ἐκεῖ θειότητος, τὰ δὲ νῦν ἔοικεν ὑπομαραινέσθαι. τῆ δὲ Κλεομβρότα σιωπῶντος καὶ κάτω βλέποντος, ὁ Δημήτριος· Οὐδὲν, ἔφη, δεῖ περὶ τῶν ἐκεῖ πυκνάνεσθαι καὶ διαπορεῖν τὴν ἐνταῦθα τῶν χρησηρίων ἀμαύρωσιν, μᾶλλον δὲ πλὴν ἐνός ἢ δυεῖν ἀπάντων ἐκλειψῖν ὀραῖντας· ἄλλ' ἐκεῖνο σκοπεῖν, δι' ἣν αἰτίαν ἔτως ἐξηθένηκε. τὰ γὰρ ἄλλα τί δεῖ λέγειν; ὅπερ τὴν Βοιωτίαν ἕνεκα χρησηρίων πολύφωρον ἔσαν ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις, νῦν ἐπιλέλοιπε κομιδῇ, καθάπερ νάματα, καὶ πολὺς ἐπέχθηκε μαντικῆς αὐχομὸς τὴν χώραν· ἐδομῆ γὰρ ἀλλαχόθι νῦν, ἣ περὶ τὴν Λεβαδίαν ⁵,

¹ R. mavult ἐπανάγοι, in activo.

² scil. ταῖς φυτάσι, vel ἰλαίαις, in adultis oleabus & perfectis. Mavult tamen R. ἐνταλίας, plene, perfecte.

³ Dedi ei δεῖ e Mez. probante W. Vulgo ἔδα. Xyl. asterisco notavit, quia aliquot verba excidisse conjecit, fortassis tantum ἔτως ἔν. Turn. vertit sic. R. susp. ἢν ἔδα τὰς Ἀμμωνίας, ut redeat ἢν ad seq. ὑπόθεσιν, addens verbum ἀνασώζαν pro μεμνηῖσθαι insolens esse.

⁴ Lamprias loquitur. R.

⁵ Ald. & Bas. ἢ Λεβαδίᾳ. Hinc Xyl. legit ἢ ἐν Λεβαδίᾳ, quod e Turn. & V. enotatur. Hanc lectionem praefert R. vulgatae. Euseb. notante Turn. περὶ Λεβαδίαν. Erat Lebadiae Trophonii oraculum.

ἡ Βοιωτία παρέχει τοῖς χρήσεσιν ἀρύσασθαι μαντικῆς, τῶν δ' ἄλλων τὰ μὲν σιγή, τὰ δὲ παντελῆς ἐρημία κατέχθη. καίτοιγε περὶ τὰ Μηδικὰ μὲν εὐδοκίμησεν ἔχῃτον ¹, τὸ τῷ Ἀμφιάρῳ ἀπεπειράθη ² μὲν ὡς ἔοικεν ἀμφοτέρων. ὡς δὲ μὲν ³ ἔν τῷ μαντεῖσι προφήτης Φωνῆ Αἰολίδι χρώμενος, τὸ πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων χρήσιμον

¹ Subaudi τῷ ἐν Λεβαδίᾳ. R.

² Depravata sunt haec misere. Turn. voluisse Plutarchum dicere existimat, oraculum barbaris barbara voce editum fuisse, ita ut ab antistitibus & flaminibus non intelligeretur, qui barbare nesciebant. Legi vult ἀπεπειράθημεν, ὡς ἔοικεν ἀμφοτέρων, ἂν ὁ μὲν τῷ μαντεῖσι προφήτης Φωνῆ Αἰολίδι χρώμενος, τὸν πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων χρησὸν &c. & deinde ὁσίαν παρόντων ἐκείνων. Xyl. notat, nomen ejus, qui consuluerit utrumque oraculum, excidisse, & susp. leg. Ἀμφιάρῳ. Ἀπεπειράθη (verbo forma passiva significante active) μὲν, ὡς ἔοικεν, ἀμφοτέρων ὁ Μαρδόσιος. Ὁ μὲν ἔν τῷ ἐν Λεβαδίᾳ μαντεῖσι πρ. Φων. Αἰ. χρ. τὸν πρὸς τὰς βαρβάρους χρησὸν ἐξ. ἄτε μηδὲνα ζ. ὁσίαν τῶν παρόντων ἐκείνων ὡς τῷ ἐνθ. λέγοντος, (aut σημαίνοντος) ὅτι τοῖς βαρβάρους &c. R. notat, Amphiarai oraculum fuisse apud Thebas, & ex Herodot. 8, 135. legendum censet τὸ τῷ Ἀμφιάρῳ. ἂν ἀπεπειράθημεν (aut ἀπεπειράθη ὁ Μαρδόσιος) ἀμφοτέρων. ὁ μὲν ἔν τῷ παρὰ Πτώῳ Ἀπόλλωνι μαντεῖσι προφήτης Φωνῆ Καρίᾳ χρώμενος τὸν πρὸς τὰς ἀπὸ τῶν βαρβάρων (ἰεὶ συμφορῆντας) χρησὸν ἐξ. ὡ. μηδ. ζην ἀπάντων τῶν παρόντων ἐκείνη — adeo ut nemo unius eorum coram eum intelligeret — aut μηδ. ζην ἀπάντων τῶν παρόντων, ἂν ἐλεγεν ἐκείνος. Monet porro, didionem ἐνθασιασμῆ τι τοῖς βαρβάρους ἄχ ἐσι non admodum elegantem esse, neque ipsam pro τοῖς βαρβάρους ἐνθασιασμῆ ἄδεν μέτεσι, partem nullam barbaris esse divinae mentis, & legit deinde ἐδὲ δέδοται. W. conjectura haec est: ἐχ ἤτλον τὸ Πτώκ ἢ τὸ τῷ Ἀμφιάρῳ. Καὶ ἀπεπειράθη Μαρδόσιος, ὡς ἔοικεν; ἀμφοτέρων. Ὁ μὲν ἔν τῷ Πτώκ μαντεῖσι προφήτης Φωνῆ Αἰολίδι χρώμενος τὸ προτῆ, τῇ βαρβάρων χρησὸν ἐξήνεγκεν ἄτε μηδὲνα ζην εἶναι ἄσάν τῶν παρόντων ὃν ἔχει νῦν. τῷ δ' ἐνθασιασμῆ ὁ βάρβαρος ἤκκεν; ἐδ' ἐδῆτο Φωνῆ Ἐλληνίδα λαβεῖν τὸ προστατῆμον ἐρημνεύσαν. Petav. ἀπηπειράθη. Turn. ἀπεπειράθη δὲ.

³ Petav. ὡς μὲν. Turn. V. ἂν ὁ μὲν ζν.

PLVT. T. IX.

W

σιμον¹ ἐξήνεγκεν. ὥστε μηδένα ξυνεῖναι ἀγίων τῶν παρόντων ὃν ἐπέϊνον², ὡς τῆ ἐνθουσιασμῆ τι τοῖς βαρβάροις ἔκ ἐσιν. ἐ δέδοται Φωνὴν Ἑλληνίδα λαβεῖν τὸ προσταττόμενον ὑπηρετῆσαν. ὁ δὲ πεμφθεὶς εἰς Ἀμφιάρεω δᾶλος³ ἔδοξε κατὰ τὰς ὑπὸς ὑπηρετήν τῆ θεῶ Φανέντα, πρῶτευ μὲν ἀπὸ Φωνῆς ἐκβάλλειν αὐτὸν, ὡς τῆ θεῶ μὴ παρόντος⁴, ἔπειτα ταῖς χερσὶν ἠθεῖν, ἐπιμένουτος δὲ, λίθον εὐμεγέθη λαβόντα τὴν κεφαλὴν πατάξαι. ταῦτα δ' ἦν ὡσπερ ἀντίφωνα τῶν γενησομένων· ἠτήθη γὰρ ὁ Μαρδόσιος, ἐ βασιλέως, ἀλλ' ἐπίτροπος καὶ διακὸνος βασιλέως ἡγεμένους⁵ τῶν Ἑλλήνων, καὶ λίθῳ πληγείσ ἐπεσεν, ὡσπερ ὁ Λυδὸς ἔδοξε πληγῆναι κατὰ τὰς ὑπὸς. ἤκμαζε δὲ τότε καὶ⁶ τὸ περὶ τὰς Τεγύρας χρησθήριον, ὅπε καὶ γενέσθαι τὸν θεὸν⁷ ἰσορῆσι, καὶ ναμάτων δυεῖν παραρρέοντων, τὸ μὲν, Φοίνικα, θάτερον δ' ἐλαίαν καλεῖσθαι ἄχρι νῦν, ὡς⁸ ἔνιοι λέγουσιν. ἐν μὲν ἔν τοῖς Μηδικαῖς Ἐχεκράτης προφητεύοντος, ἀνείλε νίκη καὶ κράτος πολέμου τοῖς Ἑλλήσιν ὁ θεός. ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ Δηλίοις ἐκπεσῆσι τῆς νύσας⁹ Φασὶ χρησμὸν ἐκ Δελφῶν κομιθῆναι, προσταττόντα τὸν τόπον ἀνευρεῖν, ἐν ᾧ γέγονεν ὁ Ἀπόλλων, καὶ θυσίας τινὰς ἐκεῖ τελέσαι. θαυμαζόντων δὲ καὶ διαπορέντων, εἰ μὴ παρ' αὐτοῖς ὁ θεός, ἀλλ'

1 Bas. τὸν πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων χρησμὸν.

2 Turn. ξυνεῖνοι ὅσων τῶν παρόντων ἐκείνων; Turn. V. ἐκείνον absque ὄν; Petav. ξυνεῖνοι ἀγίων παρόντων.

3 W. legi vult Lydis.

4 R. & W. susp. μὴ παρίεντος, deo intrare eum non sumente.

5 R. susp. ἐ βασιλεύς, ἀλλ' ἐπίτροποι βασιλέως προσητημένους τῶν Ἑλλήνων.

6 Petav. καὶ τότε.

7 scil. Apollinem. R.

8 R. delendum censet ὡς. Paulo ante Turn. τῆ μὲν Φοίνικα κα θάτερα δ' ἐλαίαν. Petav. deinde προφητεύσαντος.

9 De Delis ex insula sua per vim Atheniensium ejectis v. Thucyd. init. L. V. R.

ἄλλ' ἐτέρωθι γεγόνει, τὴν Πυθίαν προσανελεῖν, ὅτι κο-
ρώνη Φράσει τὸ χωρίον αὐτοῖς. ἀπιόντας ¹ ἔν ἐν Χαι-
ρωνεῖα γενέσθαι, καὶ τῆς πανδοκευτρίας ἀκῆσαι, πρὸς
τινας ξένους βαδίζοντας ² εἰς Τεγύρας περὶ τῆς χρηστη-
ριε διαλεγομένης· τῶν δὲ ξένων, ὡς ἀπήεσαν, ἀσπα-
ζομένων καὶ προσαγορευόντων τὴν ἄνθρωπον, ὅπερ ὠνο-
μάζετο, Κορώνην, συνεῖναι τὸ λόγιον, καὶ θύσαντας ἐν
ταῖς Τεγύραις τυχεῖν καθόδε μετ' ὀλίγον χρόνον ³.
γεγόνασι δὲ καὶ νεώτεραι τέτων ἐπιφάνειαι περὶ τὰ
μαντεῖα ταῦτα, νῦν δ' ἐκλέλοιπεν· ὥς τὴν αἰτίαν
ἄξιον εἶναι παρὰ τῷ Πυθίῳ διαπορῆσαι τῆς μεταβολῆς.

VI. Ἦδη δὲ πως ἀπὸ τῆς νεῶ προϊόντες ⁴ ἐπὶ ταῖς
θύραις τῆς Κνιδίων λέσχης ἐγεγόνειμεν· παρελθόντες
ἔν εἴσω, τὰς Φίλας, πρὸς ἕς ἐβαδίζομεν, ἐωρῶμεν καθη-
μένους, καὶ περιμένοντας ἡμᾶς· ἦν δὲ τῶν ἄλλων ἡσυ-
χία διὰ τὴν ἄραν, ἀλειφομένων ἢ θεωμένων τὰς ἀθλη-
τάς. καὶ ὁ Δημήτριος διαμειδιάσας· Ψεύσομαι (εἶπεν)
ἢ ἔτυμον ἐρέω ⁵; δοκεῖτέ μοι μηδὲν ἄξιον σκέμμα διὰ
χειρῶν ἔχειν. ὄρῳ γὰρ ὑμῶς ⁶ ἀνειμένως σφόδρα καθη-
μένους καὶ διακεχυμένους τοῖς προσώποις. ὑπολαβὼν ἔν
ὁ Μεγαρεὺς Ἑρακλέων· Οὐ γὰρ ζητῶμεν (ἔφη) τὸ
βᾶλῳ ῥῆμα, πότερον τῶν δύο τὸ ἐν λάμβδα κατὰ τὸν
μέλλοντα χρόνον ἀπόλλυσιν, ἐδ' ἀπὸ τίνων ἀπλῶν ὀνο-
μάτων τὸ χεῖρον καὶ τὸ βέλτιον, καὶ τὸ χεῖριον καὶ

V 2

τὸ

¹ Sic, R. jubente, ex Ald. & Bas. restitui cum W. scoe-
dentibus Xyl. A. B. D. E. Venet. 1. 2. Coll. g. Nov. Petav.
Vulgo ὑπιόντας, quod Steph. recepit ex Schott. Jannot. Coll.
Muret.

² Petav. ξένους εἰς βαδίζοντας.

³ altero anno, postquam ab Atheniensibus expulsi fuissent
Delii, redacti sunt ab iisdem. R.

⁴ Petav. προϊόντες.

⁵ Odyss. 4, 140.

⁶ Petav. ἡμᾶς; deinde δέξασθαι idem pro δέξασθαι; nec non
ὡς δὴ pro ἔς δὴ.

τὸ βέλτισον ἐχημάτισαι. ταῦτα γὰρ ἴσως καὶ τὰ τοιαῦτα συντείνει καὶ συνίστησι τὸ πρόσωπον· τὰ δ' ἄλλα ἔξεσι τὰς ὀφρῦς κατὰ χώραν ἔχοντας Φιλοσοφεῖν καὶ ζητεῖν, ἀτρέμα μὴ δεινὸν βλέποντας, μηδὲ χαλεπαίνοντας τοῖς παρῶσιν. Δέξαθε ἔν, ὁ Δημήτριος, ἡμῶς, ἔφη, καὶ μεθ' ἡμῶν λόγον, ὃς δὴ προσπέπλωκεν ἡμῖν οἰκειὸς ἂν τῷ τόπῳ, καὶ διὰ τὸν Θεὸν ἄπασι προσήκων· καὶ ὅπως ἔσ' ἀσυνάξετε τὰς ὀφρῦς ἐπιχειρῶντες σκοπεῖτε.

VII. Ὡς ἔν ἀνεμίχθημεν διακαθεζόμενοι, καὶ πρῆβαλεν εἰς μέσον ὁ Δημήτριος τὸν λόγον, εὐθὺς ἀναπηδήσας ὁ κυνικός Δίδυμος, ἐπίκλησιν Πλανητιάδης, καὶ τῇ βακχηρίᾳ εἰς ἢ τρεῖς πατάξας, ἀνεβόησεν· Ἰὲ ἰὲ, δύσκριτον πρᾶγμα καὶ ζητήσεως δεόμενον πολλῆς, ἤκετε κομίζοντες ἡμῖν. Θαυμαστὸν γὰρ ἔστιν, εἰ τοσαύτης ἰκανίας ὑποκεχυμένης μὴ μόνον, ὡς προεῖπεν Ἡσίοδος², αἰδῶς καὶ νέμεσις τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀπολελοῖπασιν, ἀλλὰ καὶ πρόνοια Θεῶν συσκευασαμένη³ τὰ χρηστήρια πανταχόθεν οἴχεται. τὲναντίον δ' ἡμῖν ἐγὼ προβάλλω διαπορῆσαι, πῶς ἐχ' καὶ τότε ἀπείρηκεν, ἐδὲ Ἑρακλῆς αὐθις ἢ τις ἄλλος Θεῶν ὑπέσπασε τὸν τρίποδα, καταπιμπλάμενον αἰχρῶν καὶ ἀθέων ἐρωτημάτων, ἔ τῶν Θεῶν προβάλλουσιν, οἱ μὲν ὡς σοφιστῶν διάπειραν λαμβάνοντες, οἱ δὲ περὶ θησαυρῶν ἢ κληρονομῶν, ἢ γάμων παρανόμων διερωτῶντες· ὥστε κατὰ κράτος ἐξελέγχεσθαι τὸν Πυθαγόραν εἰπόντα, βελτίστες ἑαυτῶν γίνεσθαι τὰς ἀνθρώπους, ὅταν πρὸς τὰς Θεὰς βαδίζωσιν.

ἔτως

¹ Vulgo ex Ald. εἰ εἰς τοσαύτ. κακ. Abest εἰς a Bas. & Petav. & delevi, R. probante. Omisit idem W. adficientibus A. D. Venet. 1. 2. Colleg. Nov. Schott. Jannot. Coll. Mur. Xyl. Sufp. porro R. auctorem dedisse Θαυμαστὸν γὰρ εἶδέν ἐστι, ob sequens τὲναντίον.

² Oportet v. 198.

³ Petav. συσκευασαμένη; deinde idem ὑπέπλησε pro ὑπίσπ.

ἔτως ἔ καλῶς εἶχεν, ἀνθρώπων πρεσβυτέρων παρόντος ἀρ-
 νεῖθαι καὶ ἀποκρύπτειν νοσήματα τῆς ψυχῆς καὶ πά-
 θη, ταῦτα γυμνὰ καὶ περιφανῆ κομίζουσιν ¹ ἐπὶ τὸν
 Θεόν. ἔτι δὲ αὐτῶν βελομένους λέγειν, ὅ τε Ἡρακλεῶν
 ἐπελάβετο τῶ τρίβωνος, καὶ γὰρ, σχεδὸν ἀπάντων αὐτῶ
 συνηθέατος ἄν. Παῦς (ἔφην) ὦ Φίλε Πλαυητιάδη,
 παροξύνων τὸν Θεόν· εὐόργητος ² γὰρ ἐσι καὶ ἐ πράξας,
 κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν, ὡς Φησιν ὁ
 Πίνδαρος ³. καὶ εἴτε ἡλιός ἐστιν εἴτε κύριος ἡλίου, καὶ
 πατήρ, καὶ ἐπέκεινα τῶ ὀρατῶ παντός, ἐκ εἰκὸς ἀπ-
 αξιῶν Φωνῆς τὸς νῦν ἀνθρώπων, οἷς αἰτίος ἐσι γενέσεως
 καὶ τροφῆς, καὶ τῶ εἶναι καὶ φρονεῖν. ἔδ' ἅμα τὴν
 πρόνοιαν, ὡσπερ εὐγνώμονα μητέρα καὶ χρησὴν, πάν-
 τα ποιεῖσαν ἡμῖν, καὶ φυλάττεισαν, ἐν μόνῃ μνησίκαμον
 εἶναι τῇ μαντικῇ, καὶ ταύτην ἀφαιρεῖσθαι δεῖσαν ἐξ ἀρ-
 χῆς· ὡσπερ ἐχὶ καὶ τότε πλειόνων ὄντων ἐν πλείοσιν ἀν-
 θρώπων πονηρῶν, ὅτε πολλαχόθεν τῆς οἰκημένης χρησηρια
 καθεῖσθαι. δεῦρο δὲ πάλιν καθίσας, καὶ πρὸς τὴν καίαν,
 ἣν εἴωθας ἀεὶ τῶ λόγῳ κολάζειν, πυθικὸς ⁴ ἐνεχειρίας σπει-
 σάμενος, ἑτέραν τινὰ μετ' ἡμῶν αἰτίαν ζῆτει τῆς λεγομένης
 ἐκλείψεως τῶν χρησηρίων. τὸν δὲ Θεὸν εὐμενῆ Φύλαττε καὶ
 ἀμῆνιτον. ἐγὼ μὲν ἐν ταῦτ' εἰπὼν τοσούτου διεπραξαμένη,
 ὅσον ἀπελθεῖν διὰ θυρῶν σιωπῆ τὸν Πλαυητιάδην.

V 3

VIII.

¹ E Turn. sic enotatur: ταῦτα. ναῦ δὲ γ. κ. π. κομίζαν.
 Paulo ante Ald. ἔτως ἄρα καλῶς εἶχεν. Hinc Turn. vertit: ac
 videlicet honestum erat, & affertur ex eod. conjectura, legendum
 forsan ἄνεσι, quod e compendio scripturae prave notatum vide-
 tur pro ἀνθρώποις.

² Petav. εὐοργίτος, s. εὐοργίλος.

³ Vide supra pag. 246. W. susp. καίτοι κατεκρίθη, ut
 Xyl. vertit *quantquam*.

⁴ Ad haec illustranda Kaltw. notat: Die Griechen pflegten
 bey den pythischen und überhaupt bey allen grossen und feyer-
 lichen Spielen ihre Uneinigkeiten eine Zeitlang zu vergessen,
 und solange jene dauerten, mit einander in Ruhe und Friede
 zu leben.

VIII. Ἦσυχίας δὲ γενομένης ἐπ' ὀλίγον¹, ὁ Ἀμ-
 μώνιος ἐμὲ προσαγορεύσας. "Ὅρα, τί πιῖμεν, (εἶπεν) ὦ
 Λαμπρία, καὶ πρόσχεα τῷ λόγῳ τὴν δίκνοϊαν, ὅπως μὴ
 τὸν Θεὸν ἀναίτιον ποιῶμεν. ὁ γὰρ ἄλλῳ τινί, καὶ μὴ Θεῷ
 γνώμη τὰ παυσάμενα τῶν χρησηρίων ἐκλιπεῖν ἡγάμενος,
 υπόνοιαν δίδωσι τῷ μὴ γενέσθαι μηδ' εἶναι διὰ τὸν Θεόν, ἀλλ'
 ἑτέρῳ τινὶ τρόπῳ νομίζειν. ἔ γάρ ἄλλη γέ τις ἐσὶ μείζων
 ἢ δὲ κρείττων δύναμις, ὥστε ἀναίρειν καὶ ἀφανίζειν ἔργον Θεῷ
 τὴν μαντικὴν ἔσαν. ὁ μὲν ἦν Πλανηγαῖδα λόγος ἐκ ἀρε-
 σὸς ἐμοί, διὰ τε τᾶλλα καὶ τὴν ἀνωμαλίαν, ἣν περὶ
 τὸν Θεὸν ποιεῖ, πῆ μὲν ἀποστρεφόμενον, καὶ ἀπαξίον-
 τα τὴν κακίαν, πῆ δὲ πάλιν αὖ προσιέμενον· ὥσπερ εἰ
 βασιλεὺς τις, ἢ τύραννος, ἑτέροις αποκλείαν θύραις τὰς
 πονηρὰς, καθ' ἑτέρας εἰσδέχοιτο καὶ χρηνατίζει. τῷ
 δὲ μεγίστη καὶ ἰκανῆ², καὶ μηδαμῆ περιττῆ, πανταχῆ
 δὲ αὐτάρκεια, μάλιστα τοῖς Θεοῖς πρέποντος ἔργα, εἰ ταύ-
 τηρ

1 Dedi, R. jubente, comma post ὀλίγον, quod vulgo est
 post γενομένης.

2 R. susp. τῷ δὲ βελτίστη καὶ ἰκανῆ ὄντος — cum optima
 rerum illa sit, quae sit sufficiens & nusquam redundet, sed
 ubique tantum praestet, quantum satis sit — μάλιστα τοῖς
 Θεοῖς πρέπον οἶμοι ποιεῖν ἔργον, εἰ ταύτην — existimet cum
 rem facturum diis maxime decoram, qui hoc orsus a princi-
 pio ajnt. &c. W. judice, aut complura exciderunt, aut pro-
 banda Xylandri interpretatio. Haec est: Sed cum deos id opus
 maxime deceat, quod maximum sit & sufficiens, nusquam
 supervacaneum, ubique plenum & nihil extra se requirens:
 si quis hoc sumens — — sic ratiocinetur, deum si multa re-
 liquisset, nihil aliud acturum fuisse, quam Graeciae iustitia-
 rem arguturum: hujus ego subtilitatem comenti admodum
 probavero. In his apodoseos verbis Xylandro suspecta est vox
 παράχομι. Turn. vertit: equidem ei plus satis orationis sup-
 peditare possim. R. susp. καὶ τῷ οἶδα ἀκριβῶς, ὡς ἂν τῷ
 παράχομι πρόσασιν τῆς εὐρεσιλογίας, eaque in te (i. e. id si
 fecisset deus, si multa reliquisset oracula) certo scio, eum ali-
 cui praestitutum fuisse causam comminiscendi aliquas in deum
 accusationes vel reprehensiones. W. haec verba ita concipienda
 suspi-

την λαβὼν ἀρχὴν ¹ Φαίη τις, ὅτι τῆς κοινῆς ὀλιγανδρίας, ἣν αἱ πρότεραι γάσεις καὶ οἱ πόλεμοι περὶ τῆσαν ὁμῶς τι τὴν οἰκουμενὴν ἀπειργάσαντο, πλεῖστον μέρος ἢ Ἑλλάδος μετέχθη, καὶ μόλις ἂν νῦν ὅλη παράχοι τριχιλίαις ὀπλίταις, ὅσας ³ ἢ Μεγαρέων μίαν πόλιν ἐξέπεμψεν εἰς Πλαταιάς. ἔδεν ἔν ἕτερον ἦν τὸ πολλὰ καταλιπεῖν χρῆσῆρια τὸν Θεόν, ἢ τῆς Ἑλλάδος ἐλέγχειν τὴν ἐρημίαν, ἀκριβῶς ἂν αὐτῷ παράχοιμι τῆς εὐρεσιλογίας. τίνος γὰρ ἦν ἀγαθόν ⁴, εἰ ἐν Τεγύραις ὡς πρότερον ἦν μαντεῖον, ἢ περὶ τὸ Πτώον ⁵, ὅπε μέρους ἡμέρας ⁶ ἐντυχεῖν ἐστὶν ἀνθρώπῳ νέμοντι. καὶ γὰρ τῆτο δὴ πε ἐνταῦθα πρεσβύτατον ὄν χρόνω τε καὶ δόξῃ ⁷ κλεινότατον, ὑπὸ Θεοῖς χαλεπῶ δρακάλινης πολὺν χρόνον ἐρημον γενέσθαι καὶ ἀπροσπέλασον ἰσορῶσιν. ἐκ ὁρθῶς τὴν ἀργίαν ⁸, ἀλλ' ἀνάπαλιν λαμβάνοντες. ἢ γὰρ ἐρημία τὸ Θερίον ἐκηγάγετο μᾶλλον, ἢ τὸ Θερίον ἐποίησε τὴν ἐρημίαν ⁹.

V 4

η

furicatur ἀκριβῶς αὐτῷ μαρτυρίαν παράχοιμι τῆς εὐρεσιλογίας. De sensu vocis εὐρεσιλ. confule Xylaudri notam, Vol. VII. p. 101. n. 3. allatam.

1 abest ἀρχὴν ab Ald. & Bas.

2 Turn. sup. παρὰ.

3 Bas. ὅσην; Ald. ὅσον; Xyl. correxit. De re ipsa conf. Herod. 9, 28.

4 Infolens, R. iudice, distio pro τίνι, vel πρὸς τί γὰρ ἦν ἀγαθόν, cui enim homini proderat, aut cui rei? cui homo erat? Inferendum deinde censui εἰ. Vulgo ἀγαθόν ἐ Τεγύραις, ὡς πρότ. ἦν μ. Bryan. pro hoc ἦν maluit εἶναι ad Plut. Vit. T. II. p. 574. W. sup. εἰ Τεγύραις, vel εἰ ἐν Τεγ. aut leg. εἶνα cum Br.

5 R. mavult περὶ τὸν Πτ. sc. Apollinem, ut sit μαντεῖον περὶ τινα idem quod μαντεῖον τινός.

6 Turn. μεθ' ἡμέρας. W. quaerit, an ἔργον ἡμέρας, integri diei opus est unum deprehendere nascentem.

7 R. mavult χρόνω τε πρεσβύτατον ὄν. καὶ δόξῃ κλ.

8 W. corrigi vult cum Mez. αἰτίαν.

9 Petav. ἢ γὰρ ἐρημία τὸ Θερίον ἐποίησε τὴν ἐρημίαν.

ἢ τε Ἑλλάς ἐβρώθη πόλεσι, καὶ το χωρίου ἀνθρώποις ἐπλήθυσε, δυσὶν ἐχρῶντο προφήτῃσιν ἐν μέρει καθιεμέναις ¹, καὶ τρίτῃ δ' ἑφεδρος ἦν ἀποδεδειγμένη. νῦν δ' ἐστὶ μία προφήτις, καὶ ἐκ ἐγκαλῶμεν· ἐξαρκεῖ γὰρ αὐτῇ ² τοῖς δεομένοις. ἔ τοίνυν αἰτιατέον ἀδὲ τὸν θεόν· ἢ γὰρ ἕσα μαντικὴ καὶ διαμένεσα πᾶσιν ἐσιν ἰκανή, καὶ πάντα ἀποπέμπει τυγχάνοντας ὧν χρῆζουσιν. ὡσπερ ἂν ἐννέα κήρυξιν ὁ Ἄγαμέμνων ἐχρῆτο ³, καὶ μόλις κατέτεχε τὴν ἐκκλησίαν διὰ πλῆθος, ἐνταῦθα ⁴ δὲ ὄψεθε μεθ' ἡμέρας ὀλίγας ἐν τῷ θεάτρῳ μίαν Φωνὴν ἐξινηκμένην εἰς πάντα· ἕτως τότε πλείοσιν ἐχρῆτο Φωναῖς πρὸς πλείονας ἢ μαντικῇ, νῦν δὲ τὸναντίον ἔδει θαυμαζεῖν τὸν θεόν, εἰ περιώρα τὴν μαντικὴν ἀχρήτως δίκην ὕδατος ἀπορρέεσσαν, ἢ, καθάπερ αἱ πέτραι, ποιμένων ἐν ἐρημίᾳ καὶ βοσκημάτων Φωναῖς ἀντηχῆσαν.

IX. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τῆ Ἀμμωνίᾳ, κῆρυξ σιωπῶντος, ὁ Κλεόμβροτος ἐμὲ προσαγορεύσας· Ἦδὲ σὺ τῆτο δέδωκας (ἔφη) τὸ καὶ ποιεῖν ταυτὶ τὰ μαντεῖα καὶ ἀναιρεῖν τὸν θεόν. Οὐκ ἔγωγε· (εἶπον) ἀναιρεῖσθαι μὲν γὰρ ἐδὲν αἰτία θεῶ Φημί ⁵ μαντεῖον, ἀδὲ χρησῆριον· ἀλλ' ὡσπερ ἄλλα πολλὰ ποιῶντος ἡμῖν ἐκείνε καὶ παρασκευάζοντος, ἐπάγει Φθορὰν ἐνίοις καὶ σέρησιν ἢ Φύσις, μᾶλλον δ' ἢ ὕλη σέρησις ἕσα ἀναφεύγει ⁶

πολ-

¹ R. hoc quidem accipi posse monet pro καταβαινέσας, scil. eis τὸ ἄδυτον vel ἄντρον. Mavult tamen καθιεμέναις, quod Xyl. quoque & W. probant. Petav. καθισμέναις. Paulo ante W. dedit ἐπλήθυσε pro ἐπλήθυσ. Idem valet utraque vox. Petav. ἐπλήθυσε.

² Petav. Ald. ἐξαρκεῖ παρ' αὐτῇ.

³ Iliad. II. 96 199.

⁴ Kal:w. adnotat: „bey den pythischen Spielen, bey welchen dramatische Dichter und Schauspieler mit einander um den Preis stritten.“

⁵ Petav. Φήμη, ad quod subaudiendum foret εἶσι, monente Collectore suppl. var. lect. Frft.

⁶ Xyl. coniecit & vertit ἀνοφαίνα, reserxit. W. id probat.

πολλῆς καὶ ἀναλύει τὸ γινόμενον ὑπὸ τῆς κρείττονος αἰτίας, ἔτω μαντικῶν οἶμαι δυνάμεων σκοτώσεις ἐτέρας¹ καὶ ἀναιρέσεις εἶναι, πολλὰ καλὰ τῆ Θεῷ διδόντος ἀνθρώποις, ἀθάνατον δὲ μηθέν· ὡσεὶ θνήσκειν καὶ τὰ θεῶν, Θεὸς δὲ ἔ, κατὰ τὸν Σοφοκλέα. τὴν δ' ἐσίαν αὐτῶν καὶ δυνάμιν τὰς ἐν τῇ φύσει καὶ τῇ ὕλῃ φασὶν² δευτὸς ὀφείλειν ζητεῖν, τῷ Θεῷ τῆς ἀρχῆς, ὡσπερ ἐστὶ δίκαιον, φυλαττομένης. εὐηθεῖς γάρ ἐστι καὶ παιδικὸν κομιδῇ τὸ οἶσθαι τὸν θεὸν αὐτὸν, ὡσπερ τὰς ἐγγαστριμύθους, Εὐρυκλέας πάλαι, νυνὶ³ Πύθωνα προσαγορευομένης, ἐνδύμενον εἰς τὰ σώματα τῶν προφητῶν ὑποφθέγγεσθαι, τοῖς ἐκείνων σώμασι καὶ φωναῖς χρώμενον ὄργανοις. ὁ γὰρ θεὸν ἐγκαταμιγνύς⁴ ἀνθρωπίναις χρεῖαις ἔ φειδεται τῆς σεμνότητος, ἐδὲ τηρεῖ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ μέγεθος αὐτῷ⁵ τῆς ἀρετῆς.

X. Καὶ ὁ Κλεόμβροτος· Ὀρθῶς λέγεις· ἀλλ' ἐπεὶ τὸ λαβεῖν καὶ διορίσαι, πῶς χρησέον καὶ μέχρι τίνων τῇ προνοίᾳ, χαλεπὸν, οἱ μὲν ἄθενος ἀπλῶς τὸν θεόν, οἱ δὲ ὁμῆ τι πάντων αἰτίου ποιῶντες, ἀσοχῶσι τῆ μετρίᾳ καὶ πρέπουτος. εὐ μὲν ἔν λέγεσιν οἱ λέγοντες⁶, ὅτι Πλάτων τὸ ταῖς γεννωμέναις ποιότησιν ὑποκείμενον

V 5

σοι-

¹ R. *supr.* σκοτώσεις ὑπ' αἰτίας ἐτέρας.

² Turn. *Φημί.* Sic quoque vertit — *conferant.* W. *supr.* ἔτως ἐν τῇ φύσει καὶ τῇ ὕλῃ *Φημί δὲν,* ὦ φίλε, ζητεῖν.

³ R. *supr.* ὡσπερ εἰς τὰς ἐγγαστριμύθους, Εὐρ. πάλαι, νυνὶ δὲ Πύθ.

⁴ Sic ex Turn. *supplevi,* quae vulgo deesse videntur. *Consentiant Amiot. Xyl. Mez. & probat W.* Vulgo nimirum legitur ὄργανοις. *καταμιγνύς.* R. *supr.* ὄργανοις, αἷς ἑαυτὸν καταμιγνύς & *φ.* *per quae instrumentum se immiscens in res humanas parcat suae majestati.* Mavult. deinde τηρεῖν pro τηρεῖ, cum respiciat ad superius ὑποφθέγγεσθαι.

⁵ Dedi αὐτῷ cum Pol. Leonic. Mez. pro vulg. αὐτό. *Colleg. Nov.* αὐτῶν, quo recepto etiam Θεὸς ponendum foret pro θεόν. R. mavult αὐτῶ.

⁶ Petav. λέγεις καὶ οἱ λέγοντες. Paulo post Euseb. ἦν ἔλην, quod Xyl. mavult, pro ὁ νῦν ἔλην.

σοιχεῖον ἐξευρών, ὃ νῦν ὕλην καὶ Φύσιν καλεῖσιν, πολλῶν ἀπήλλαξε καὶ μεγάλων ἀποριῶν τὰς Φιλοσόφους. ἐμοὶ δὲ δοκῆσι πλείονας λῦσαι καὶ μείζονας ἀπορίας οἱ τὸ τῶν δαιμόνων γένος ἐν μέσῳ Θεῶν καὶ ἀνθρώπων ¹, καὶ τρόπον τινὰ τὴν κοινωνίαν ἡμῶν συνάγου εἰς ταῦτ' καὶ συνάπτον ἐξευρόντες· εἴτε μάγων τῶν περὶ Ζωροάστρην ὁ λόγος ἔτός ἐστιν, εἴτε Θράκιος ἀπ' Ὀρφέως, εἴτ' Αἰγύπτιος, ἢ Φρύγιος, ὡς τεκμαιρόμεθα ταῖς ἐκαπτέρωθι τελεταῖς ἀναμειγμένα πολλὰ θρησκῶν καὶ πένδιμα ² τῶν ὀργιαζομένων καὶ δρωμένων ἱερῶν ὀρῶντες. Ἑλλήνων δὲ Ὅμηρος μὲν φαίνεται κοινῶς ἀμφοτέροις χρώμενος τοῖς ὀνόμασι, καὶ τὰς Θεὰς ἔστιν ὅτε δαίμονας προσαγορεύων· Ἡσίοδος δὲ καθαρῶς καὶ διωρισμένως πρῶτος ἐξέθηκε τῶν λογικῶν τέσσαρα γένη, Θεὰς, εἴτα δαίμονας πολλὰς κἀγαθὰς ³, εἴτα ἥρωας, εἴτα ἀνθρώπους, τῶν ἡμιθέων εἰς ἥρωας ἀποκριθέντων. ἕτεροι δὲ μεταβολὴν τοῖς τε σώμασιν ὁμοίως ποιῶσι καὶ ταῖς ψυχαῖς, ὥσπερ ἐκ γῆς ὕδωρ, ἐκ δὲ ὕδατος ἀήρ, ἐκ δ' ἀέρος πῦρ γεννώμενον ὀρᾶται, τῆς ἐστίας ἀνω φερομένης· ἔτις ἐκ μὲν ἀνθρώπων εἰς ἥρωας, ἐκ δὲ ἥρων εἰς δαίμονας, αἱ βελτίονες ψυχαὶ τὴν μεταβολὴν λαμβάνουσιν.

ἐκ

¹ V. addit θέντες. Deinde Frft. & R. ὑμῶν. Correxī, Deinde μάγων τῶν περὶ ex Euseb. probante Xyl. pro vulg. μάγων τῶν τε περὶ.

² Sic Euseb. qui hunc locum refert Praep. Evang. V. 4. dedique cum W. Vulgo ἀναμειγμένα πρὸς τὰ θρησκῶν καὶ πένδιμά τινα. V. πολλὰ τὰ θρησκῶν. F. & Venet. 2. omittunt quoque τινα. Xyl. versf. & Mez. πολλὰ θρησκῶν.

³ Lacunam hic esse, Xyl. monet, ex Euseb. ita explendam: εἴτα δαίμονας, εἴτα ἥρωας, τὸ δ' ἐπὶ πᾶσιν, ἀνθρώπους. ἐξ ὧν ἔοικε ποιεῖν τὴν μεταβολὴν, τῶν μὲν χρυσῶ γίνεσθαι εἰς δαίμονας πολλὰς κἀγαθὰς, τῶν δὲ ἡμιθέων εἰς ἥρωας ἀποκριθέντων. Vertit idem Xyl. At, R. iudice, nil deesse videtur, sed haec sententia esse, Hesiodum ex heroibus & semidiis, quos alii pro iisdem habent & in unam classē conjiciunt, duas diversas classes efficere. Cum Xyl. consentit W.

ἐκ δὲ δαιμόνων ὀλίγαι μὲν ἔτι ¹ χρόνῳ πολλῶ δι' ἀρε-
τῆς καθαρθεῖσαι παντάπασι θεότητος μετέχον· ἐνίαις
δὲ συμβαίνει μὴ κρατεῖν ἑαυτῶν, ἀλλ' ὑφιστάμεναι καὶ
ἐνδουμέναις ² πάλιν σώμασι θνητοῖς, ἀλαμπῆ καὶ ἀμυ-
δρᾶν ζῶην, ὥσπερ ἀναθυμίαςιν, ἴχθιν.

XI. Ὁ δὲ Ἡσίοδος οἶεται καὶ περιόδοις τισὶ χρό-
νων γινεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς ³. λέγει γὰρ ἐν
τῷ τῆς Ναιίδος προσώπῳ, καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος·

Ἐννέα τει ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη,

Ἀνδρῶν ἠβώντων· ἔλαφος δέ τε τετρακίρωνος·

Τρεῖς δ' ἔλάφου ὁ κόραξ γηράσκειται· αὐτὰρ ὁ Φοῖνιξ

Ἐννέα τὰς κόρακος· δέκα δ' ἡμεῖς ⁴ τὰς Φοίνικας

Νύμφαι εὐπλόκαμοι, κῆραι Δίδος αἰγίοχοιο.

τῆτον τὸν χρόνον εἰς πολὺ πλῆθος ἀριθμῶ συνέχουσιν οἱ
μὴ καλῶς δεχόμενοι τὴν γενεάν. ἔτι γὰρ ἐνιαυτός·
ὥστε γινεσθαι τὸ σύμπαν ἐννεακίχλια ἔτη καὶ ἐπ' ἀκό-
σια καὶ εἴκοσι τῆς τῶν δαιμόνων ζωῆς. ἔλαττον μὲν ἔν
νομίζουσιν οἱ πολλοὶ τῶν μαθηματικῶν, πλεον δ' ἔδὲ
Πίνδαρος εἴρηκεν ⁵, εἰπὼν τὰς νύμφας ζῆν ἰσοδένδρα τέκ-
μαρ αἰῶνος λαχέσας, διὸ καὶ καλεῖν αὐτὰς ἀμαδρυδάς.
ἔτι δ' αὐτῶ λέγοντος, Δημήτριος ὑπολαβάν· Πῶς (ἔφη)
λέγεις, ὦ Κλεόμβροτε, γενεάν ἀνδρὸς εἰρηθαι τὸν ἐνιαυ-
τόν;

¹ R. pro ἔτι legi vult ἐν. Pro seq. καθαρθεῖσαι Petav. καὶ θαρ-
θεῖσαι.

² Sic R. legendum monuit e Turn. & dedi pro vulg. ἀνα-
λυομέναις. In ind. var. lect. exhibetur quidem ἐνδουμέναις.
Xyl. maluit ἀναδυομέναις. W. probat ἐνδουμέναις.

³ Petav. τελευτάς, & deinde αἰνιττόμενη.

⁴ Secutus sum W. ἡμεῖς dantem pro vulg. ὑμεῖς ex Schott.
& Mez. nam nympha est, quae loquitur. Turn. quoque ex-
hibet ἡμεῖς. Locus Hesiodi depromptus est ex opere deperdi-
to, cui, Kaltw iudice, inscriptio fuit θεοῖο λόγοι.

⁵ Sic Xyl. legit, & e Turn. enotatur, dedique pro vulg.
πλεον δ' ἔ. Πίνδαρος δ' εἴρ. W. scripturam minime certam esse
monet. Praefert tamen, ut in re incerta, Turnebianum. Cf.
Schneid. fragm. Pindar. pag. 77. ubi est τέκμαρ, quod quoque
e Turn. & Bong. affertur.

τόν; ἔτε γὰρ ἡβῶντος, ἔτε γηρῶντος, (ὡς ἀναγινώσκουσιν ἔνιοι) χρόνος ἀνθρωπίνῃ βίῃ τοσαύτος ἐστίν. ἀλλ' οἱ μὲν ἡβῶντος ἰ ἀναγινώσκοντες, ἔτη τριάκοντα ποιῶσι τὴν γενεάν καὶ Ἡράκλειτον· ἐν ᾧ χρόνῳ γεννῶντα παρέχει τὸν ἐξ αὐτῶ γεγενημένον ὁ γεννήσας. οἱ δὲ γηρῶντων πάλιν ἐχ ἡβῶντων γράφοντες, ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν ἔτη νέμει τῇ γενεᾷ. τὰ γὰρ πενήκοντα καὶ τέσσαρα μεσέσης ὄρου ἀνθρωπίνης ζωῆς εἶναι, συγκαίμενον ἓκ τε τῆς μονάδος καὶ τῶν πρώτων δυεῖν ἐπιπέδων καὶ δυεῖν τετραγώνων καὶ δυεῖν κύβων ², ἕς καὶ Πλάτων ἀριθμὸς ἔλαβεν ἐν τῇ ψυχογονίᾳ. καὶ ὁ λόγος ὅλος ἡμίχθαι δοκεῖ τῷ Ἡσιόδῳ πρὸς τὴν ἐκπύρωσιν, ὑψηλίαν συνεκλείπειν τοῖς ὑγροῖς εἰκὸς ἐστὶ τὰς Νύμφας,

— Αἱ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται

Καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πείσεα ποιήεντα.

XII. Καὶ ὁ Κλεόμβροτος· Ἀκῶ ταῦτ' (ἔφη) πολλῶν καὶ ὀρῶ τὴν Στωϊκὴν ἐκπύρωσιν, ὡς περ τὰ Ἡρακλείτη καὶ Ὀρφείως ἐπινεμομένην ἔτη, ἔτω καὶ τὰ Ἡσιόδου καὶ συνεξκαταῶσαν ³. ἀλλ' ἔτε τῷ κόσμῳ τὴν Φθορὰν ἀνέχομαι λεγομένην, τὰ τ' ἀμήχανα ⁴ καὶ ὧν ὑπόμνησις τῶν Φωνῶν μάλιστα περὶ τὴν κορώνην καὶ τὴν ἔλα-

Φον

1 R. mavult ἡβῶντων, cum respiciatur ad citatum modo dictum Hesiodi, in quo alii legerunt ἀνδρῶν γηρῶντων.

2 i. e. ex uno, duobus, tribus, quatuor, novem, octo, viginti septem. Turn.

3 W. corrigendum censet *συνεξάπλισαν*.

4 Haec, & quae proxime sequuntur, sunt corruptissima, quae W. nec ex libris neque conjectura se expedire fatetur. Turn. pro ἐπὶ τὰς ὑπερβάλλοντας legendum conjecit ἐπ' ἐνιαυτὰς ὑπερβ. & pro ἢ ἐνιαυτὸς, Ὁ δ' ἐνιαυτὸς. Utrumque Xyl. probat, & e V. quoque enotatur. Anon. consentit. R. suspr. post ἀμήχανα aliquid deesse, & deinde legit καὶ ὧν ὑπέμνησα τῶν Φωνῶν μάλιστα τὰς περὶ. &c. nec non ἐκλύεσθαι εἰς ἐνιαυτὸς ὑπερβάλλοντας. Xyl. vertit: *sed neque mundi interitum ego admitto, neque alia, quae fieri non queunt: cum maxime ipsa vox cornicis & cervi moneat, in tantam annorum summam excrescere non posse rem.*

Φον ἐκδύεσθαι ἐπὶ τὰς ὑπερβάλλοντας. ἢ ἐνιαυτὸς ἀρχὴν ἐν αὐτῷ καὶ τελευτὴν ὁμῶς τι πάντων ὧν Φέρουσιν ἔσονται, γῆ δὲ Φύει περιέχων, ἐδὲ ἀνθρώπων ἀπο τρόπος γενεὰ κέκληται ¹. καὶ γὰρ ὑμεῖς ὁμολογεῖτε δήπε ² τὸν Ἡσιόδον ἀνδραπίην ζῶν τὴν γενεὰν ³ λέγειν. ἢ γὰρ ἔχ' ἔτως; συνέφησεν ὁ Δημήτριος. Ἄλλὰ μὴν κῆκεῖνο δῆλον (ὁ Κλεόμβροτος εἶπεν) τὸ πολλὰκις τὸ μετρεῖν καὶ τὰ μετρέμενα ⁴ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι προσαγορεύεσθαι, κοτύλην καὶ χοῖνικα καὶ ἀμφορέα, καὶ μέδιμνον. ὁν τρόπου ἔν τῷ παντὸς ἀριθμῶ τὴν μονάδα μέτρον ἔσαν ἐλάχισον καὶ ἀρχὴν, ἀριθμὸν καλεῖμεν. ἔτως τὸν ἐνιαυτὸν, ὃ πρῶτῳ μετρεῖμεν ἀνθρώπου βίον ⁵, ὁμωνύμως τῷ μετρεμένῳ γενεὰν ὀνόμασεν ⁶. καὶ γὰρ ἔς μὲν ἐκεῖνοι ποιῶσιν ἀριθμὸς, ἐδὲν ἔχουσι τῶν νομισμένων ἐπιφανῶν καὶ λαμπρῶν ὡς ἐν ἀριθμοῖς. ὁ δὲ τῶν ἐνυακχιλίῳν ἐπ' ἑκατοσίῳν εἴκοσι τὴν γένεσιν ἔχηκε, συνδέσει μὲν ἐκ τῶν ἀπὸ μονάδος τεσσάρων ⁷ ἐφεξῆς τετράκις

κίς

¹ R. *supr.* ἐκ ἔν ἐνιαυτὸς — κελήσεται, *annus igitur, cum in se contineat initiumque finemque omnium rerum, quas ferunt tempestates, & terra sua sibi effundit, non male hominis quoque γενεὰ dicitur.* Ald. & Petav. pro περιέχων exhibent περιεχῶς, cui lectioni in ind. var. adjicitur conjectura περιεχόντως. Turn. conjecit περιέχων, quod in Bas. legitur.

² Sic e Turn. dedi, R. probante, pro vulg. μήπε. W. *supr.* male conjuncta esse a librariis, quae ab auctore ita disjuncta fuerint: καὶ γὰρ ὑμεῖς πε μή ὁμολογεῖτε. &c.

³ R. mavult τὴν ἀνδραπίην γενεὰν λέγειν.

⁴ R. mavult aut τὸ μετρεῖν καὶ τὸ μετρέμενον, aut τὰ μετρεῖν καὶ τὰ μετρέμενα. Petav. deinde προσαγορεύεσθαι.

⁵ R. docente, idem valet ac ἀνθρώπου γενεὰν.

⁶ Sabaudî Hesiodus. R. *supr.* ὀνομάσαμεν.

⁷ Mez. plenius legit γενομένων ἢ δεκάκις τεσσάρων. Id probat W. Addere lubet, quae Joach. Camerar. ad hunc locum est commentatus. Mutilam eum censet, hoc modo explendum: συνδέσει μὲν ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς δεκάδος τεσσάρων καὶ τῶν ἀπὸ τῆς μονάδος τεσσάρων ἐφεξῆς τετράκις γενομένων τεσσάρων, ut compositione a decem quatuor, & ab uno itidem quatuor quater ordine sumtis quadraginta unitivum existant — his adjectis: ,nam

κίς γενομένων τεσσάρων. τεσσαράκοντα γὰρ ἑκατέρως γίνεται. ταῦτα δὲ πεντάκις τριγωνιδέντα¹ τὸν ἐκκειμένον ἀριθμὸν παρέχεν. Ἄλλὰ-περὶ μὲν τέτων ἐκ ἀναγκαῖον ἡμῶς Δημητρίῳ διαφέρειν. καὶ γὰρ ἂν πλείων ὁ χρόνος ἦ, καὶ ἐλάττων ἦ², καὶ τεταγμένος, καὶ ἄτακτος, ἐν ᾧ μεταλλάττει δαίμονος ψυχὴ καὶ ἥρωος βίος

„nam dispositis duobus numerorum ordinibus hoc modo: 1, 2, 3, 4 — quae est series ab uno, & rursus 6, 7, 8, 9, quae series est numerorum retro a numero denario, si illa componantur addendo, exeunt de priore serie 10, de posteriore 30, & ita consummantur 40. Sed adhuc obstat illud, quod dicitur ἐφεξῆς τετράκις γενομένων τεσσάρων: quo omnino multiplicatio indicari videtur, ut ne sic quidem emendatus iste locus sit, & adhuc aliquid desideretur. Cum quidem primis ab uno, i. e. ἀπὸ τῆς μονάδος numeris 1, 2, 3, 4. quater sumtis, seu in quatuor singulis ductis, ita quoque conficiantur 40. Nam quater unum sunt 4, quater duo 8, quater tria 12, quater quatuor 16. Quibus compositis existunt 40.“

1 Xyl. ad haec adnotat: „Hic locus depravatus est. Nam τριγωνίζαν quidem in hoc argumento est progressione (ut vocant) arithmetica instituta, cujus initium sit unitas, caeteri deinceps ea proximum quisque excedentes, ultimus ille, de quo agitur, numerus (ut hic 40) omnium summam indagare. At summa hujus trigoni est 820. cujus quincuplum 4100, non 9720. Jam neque proportione aliqua nobili adfines hi numeri sunt: neque quinta pars e 9720, utpote 1944, & trigonus est vel quadratus etiam; sed sextans ejus aut fescuplum, quadrata sunt. Itaque haec ratio non constat: incuria haud dubie librariorum.“ — Huic quoque loco Joach. Camerar. medelam quandam adhibuit, cujus mentionem facere, nostrum est ex instituti ratione. Suspiciatur nimirum, τριγωνιδέντα ex eo, quod esset in archetypo, τριπλασιιδέντα, a librario exaratum fuisse, & addit: „triplicatio pulchre procedit. Ter enim quadraginta fiunt 120, & ter 120 fiunt 360, & ter 360 fiunt 1080, & ter 1080 fiunt 3240, & ter 3240 fiunt quinta jam triplicatioe 9720, qui est numerus, quem confici oportebat.“ Hanc correctionem sequitur Kaltw. E. Turn. notatur τετραγωνιδέντα; e Peltav. ἐκτριγωνιδέντα.

2 Vulgo ὁ χρόνος, ἢ καὶ ἐλάττων, ἢ καὶ τετ. In illis corrigendis W. sum secutus, sic dantem ex B.

βίος ¹, ἐδὲν ἤτλον ἐφ' ἧ ² βέλεται δεδείξεται μετὰ μαρ-
τύρων σοφῶν ³ καὶ παλαιῶν, ὅτι φύσεις εἰσὶ τινες ἄσ-
περ ἐν μεθορίῳ θεῶν καὶ ἀνθρώπων, δεχόμεναι πάσῃ
θνητὰ καὶ μεταβολὰς ἀναγκαίας, ἕς δαίμονας ὀρθῶς
ἔχει κατὰ νόμον πατέρων ἡγεμένους καὶ ὀνομάζοντας
σέβεσθαι.

XIII. Παράδειγμα δὲ τῷ λόγῳ Ξενοκράτης μὲν, ὁ
Πλάτωνος ἐταῖρος, ἐποίησατο ⁴ τὸ τῶν τριγώνων, θεῖω
μὲν ἀπεικιάσας τὸ ἰσόπλευρον, θνητῷ δὲ τὸ σκαληνόν,
τὸ δ' ἰσοσκελὲς δαιμονίῳ τὸ μὲν γὰρ, ἴσον πάντη· τὸ
δ', ἄνισον πάντη, τὸ δὲ, πῆ μὲν ἴσον, πῆ δ' ἄνισον,
ὡσπερ ἡ δαιμόνων φύσις ἔχουσα καὶ πάθος θνητῆ καὶ θεῆ
δύναμιν. ἡ δὲ φύσις αἰδητὰς εἰκόνας ἐξέθηκε καὶ ὁμοιό-
τητας ὀρωμένους, θεῶν μὲν ⁵ ἥλιον καὶ ἄστρα, θνητῶν δὲ
σέλα καὶ κομήτας καὶ διάτλοντας. ὡς Εὐριπίδης εἶπα-
σεν, ἐν οἷς εἶπεν·

Ὁ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα, διοπετής ὅπως

Ἀσὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφείς εἰς αἰθέρα.

μικλὸν δὲ σῶμα καὶ μίμημα δαιμόνιον ⁶ ὄντως τὴν σε-
λήνην, τῷ τῆ τάτα τῆ γένος ⁷ συνάδειν περιφορᾷ, φθί-
σεις

¹ Vulgo ψυχὴν καὶ ἦρ. βίον. R. voluit ψυχὴ & βίος. W. dedit. Eusebio duce.

² Subaudiendum, R. monente, κριτῆ — *sub arbitro, quocumque Demetrius optet.* W. corrigendum sulphicatur ἔχω, εἰ βέλεται, ἐνδείξασθαι.

³ Dedi cum W. ex Turn. & Petav. adfentientibus B. Col- leg. Nov. Euseb. Vulgo σοφῶν.

⁴ R. mavult ἐταῖρος, ὅς ἐποίησατο. Petav. omittit seq. τὸ.

⁵ Sic cum W. recepi ex Amiot, Xyl. Turn. Mez. Vulgo ὀρωμένων θεῶν, ὡς. R. quoque conjecit ὀρωμένους, θεῶν μὲν, ὡς. &c. Pro seq. σέλα mavult idem σελήνην.

⁶ Voces μικλὸν — δαιμόνιον vulgo ut tertius versus legi solent. In illis corrigendis W. sum secutus, dando quoque μικλὸν pro vulg. μικρόν, ex auctoritate Amiot. Turn. Xyl. Mez. Legit quoque Xyl. δαιμόνων cum Turn. Locus, eodem iudice, lacer.

⁷ R. sulph. ἄτως τὴν σελήνην, τῷ τῆ τῆ ἡμετέρα γένος.

σεις Φαινομένας δεχομένην καὶ αὐξήσεις καὶ ¹ μεταβολὰς, ὄραντες, οἱ μὲν ἄστρον γεῶδες, οἱ δ' ὀλυμπίαν γῆν, οἱ δὲ χθονίας ὁμῆ καὶ ἑρανίας κληῖρον Ἐκάτης προσεῖπον. ὥσπερ ἔν ἐι τὸν ἀέρα τις ἀνέλοι καὶ ὑπ.σπάσειε τὸν μεταξὺ γῆς καὶ σελήνης, τὴν ἐνόητα διαλύσει καὶ τὴν κοινωσίαν τῆ παντὸς, ἐν μέσῳ κενῆς καὶ ἀσυνδέ-
 τε χώρας γενομένης, ἕτως οἱ δαιμόνων γένος μὴ ἀπολείποντες, ἀνεπίμιχθα τὰ τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων ποιῶσι καὶ ἀσυνάλλακτα, τὴν ἐρμηνευτικὴν (ὡς Πλάτων ἔλεγε) καὶ δικηνοικίην ἀναιρέντες Φύσιν, ἣ πάντα Φύρειν ἅμα καὶ ταράττειν ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς τοῖς ἀνθρωπίνοις πάθεσι καὶ πράγμασι τὸν θεὸν ἐμβιβάζοντας, καὶ κατασπῶντας ἐπὶ τὰς χρείας, ὥσπερ αἱ Θετταλαὶ λέγονται τὴν σελήνην. ἀλλ' ἐκείνων μὲν ἐν γυναιξὶ τὸ πανῆρον ἔχει πίσιν, Ἀγλασνίης τῆς Ἠγήτορος, ὡς Φασιν, ἀστρολογικῆς γυναικὸς ἐν ἐκλείψει σελήνης αἰεὶ προσποιεμένης γοητεύειν καὶ καθαρτεῖν αὐτήν. ἡμεῖς δὲ μήτε μαντείας ² τινὰς ἀδειχθεὶς εἶναι λέγοντας, ἣ τελετὰς καὶ ὄργιασμάς ἀμελεμένους ὑπὸ θεῶν, ἀκώμεν· μήτ' αὖ πάλιν τὸν θεὸν ἐν τέτοις ἀνατρέφεσθαι ³ καὶ παρεῖναι καὶ συμπραγματεύεσθαι δοξάζωμεν, ἀλλ' οἷς δίκαιόν ἐστι ταῦτα λειτουργοῖς θεῶν ἀνατιθέμεντες, ὥσπερ ὑπῆρέταις καὶ γραμματεῦσι δαίμονας νομίζωμεν, ἐπισκόπους θεῶν ἱερῶν ⁴ καὶ μυστηρίων ὄργιασμάς· ἄλλας δὲ τῶν ὑπερηφάνων καὶ μεγάλων τιμῶν ἀδικιῶν περιπολεῖν ⁵. τῶς.

δὲ

1 Vulgo abest hoc καὶ. Dedi id e Turn. & Petav. jubente R.

2 R. mavult μήτε τὰς μαντείας.

3 Voces, quae sequuntur, καὶ παρεῖναι καὶ συμπραγματεύεσθαι, in R. omittas, restitui.

4 R. sup. θεῶν ἱερῶν; W. autem θεῶν.

5 R. post h. v. nonnulla deesse suspicatur, e. c. ἂν τὰς μὲν ἀποτροπαίικας καὶ ἀλάστορας καὶ ποινοποιὰς καλεῶσιν. Mez. transponendo corrigit: μυστηρίων ὄργιασμάς· ἔς δὲ πάντων σεμνῶς —

δὲ πάνυ σεμνῶς ὁ Ἡσίοδος ἀγνῆς προσεῖπε πλετοδότας, καὶ τῆτο γέρας βασιλῆϊον ἔχοντας, ὡς βασιλικῆ τῆ εὖ ποιεῖν ὄντος. εἰσὶ γὰρ ὡς ἐν ἀνθρώποις καὶ δαίμοσιν ἀρετῆς διαφοραὶ καὶ τῆ παθητικῆ καὶ ἀλίγη, τοῖς μὲν ἀθηνῆς καὶ ἀμαυρόν ἐτι λείψανον, ὡσπερ περίτρωμα, τοῖς δὲ πολὺ καὶ δυσκατάσβεσον ἔνεσιν, ὧν ἴχνη καὶ σύμβολα πολλαχῶ ἴσται καὶ τελεταὶ καὶ μυθολογίαι σώζασσι καὶ διαφυλάττησιν ἐνδισπαρμένα ¹.

XIII. Περί μὲν ἐν τῶν μουσικῶν, ἐν οἷς τὰς μεγί-
 σας ἐμφάσεις καὶ διαφάσεις ² λαβεῖν ἐσι τῆς περὶ δαι-
 μόνων ἀληθείας, εὖσομά μοι κείδω, καθ' Ἡρόδοτον
 ἐστ' ἄς δὲ καὶ ἴσται ὡσπερ ἡμέρας ἀποφράδας καὶ συ-
 θρωπῆς, ἐν αἷς ὤμοφαγίαι καὶ διασπασμοὶ, νησεῖαί τε
 καὶ κοπετοί, πολλαχῶ δὲ πάλιν αἰχρῶλογίαι πρὸς ἱεροῖς,
 μανίαι τε ἀλαλαί τε ³ ὀρινόμεναι ῥιψαύχεσι σὺν κλό-
 νῳ, θεῶν μὲν ἄδενι, δαιμόνων δὲ φαύλων ἀποτροπῆς
 ἔνεκα φῆσαιμ' ἂν τελείδαι ⁴ μειλίχια καὶ παραμύθια
 καὶ τὰς πάλαι ποιημένας ἀνθρωποθύσιας ἔτε θεῶς ἀπαιτεῖν
 ἢ προσδέχεσθαι πιθανόν ἐσιν, ἔτε μάτην ἂν ἐδέχοντο ⁵
 βασιλεῖς καὶ στρατηγοί, παῖδας αὐτῶν ἐπιδιδόντες καὶ κατ-
 ἀρχό-

εὖ ποιεῖν ὄντος· ἄλλως δὲ τῶν ὑπερηφάνων καὶ μογ. — περιπε-
 λειν Εἰσὶ γὰρ ὡς ἐν ἀνθρ. Hesiodi locus est Opp. v. 125. ubi
 autem pro ἀγνῆς legitur ἐδλάς.

1 Euseb. *δισπαρμένα*. Vulgatam praefert Xyl.

2 Suspectum est vocabulum R. ut insolens, & ob praecedens
 ἐμφάσεις. Susp. *διασαφήσεις*.

3 Haud dubitavi, sic dare e Turn. & Xyl. mente, W. pro-
 bata, consentiente loco parallelo Sympos. I. VII. Vulgo ἄλλως.
 Cf. Schneid. fragm. Pindar. pag. 59.

4 Sic ex Euseb. dedi pro vulg. *τελείδαι*. R. aut *τελείδαι* vo-
 luit, aut *τελείδαι* ἡμᾶς.

5 Vulgo *μάχην ἀνέχοντα*. Turn. & Xyl. sensum secuti, le-
 gerunt *μάτην*. W. ex Euseb. se sumfisse notat. Idem de-
 di. R. susp. ἔ γο μὴν *μάτην*, (aut ἔ μίντοι γο *μάτην*) ἀν-
 ἔχοντα.

αρχόμενοι καὶ σφάττοντες ¹, ἀλλὰ χαλεπῶν καὶ δυσ-
 τρόπων ἐργῶν καὶ βαρυθυμίας αφοσιόμενοι ² καὶ ἀπο-
 πιμπλάντες ἀλασφάτων· ἐνίων δὲ μανικῶς καὶ τυραννι-
 κῶς ἔρωτας ³, ἔδυναμένων ἐδὲ βελομένων σώμασι καὶ
 διὰ σωμάτων ὀμιλεῖν. ἀλλ' ὥσπερ Ἡρακλῆς Οἰχα-
 λίαν ἐπολιόρκει διὰ παρθένου, ἔτως ἰχυραὶ καὶ βίαιοι
 δαίμονες, ἐξαιρέμενοι ψυχὴν ἀνθρωπίνην περιεχομένην
 σώματι, καὶ διὰ σωμάτων ὀμιλεῖν ἔδυναμένοι ταύτη,
 λοιμῶν τε πόλεσι καὶ γῆς ἀφορίας ἐπάγασσι, καὶ πολέ-
 μες καὶ εἰσσεις ταρχίτησιν, ἄχρις ἔλάβωσι καὶ τύ-
 χωσιν ἔβρωσιν. ἔνιοι δὲ τῆναντίον ⁴, ὥσπερ ἐν Κρή-
 τη χρόνον συχρὺν διάγων ἔγνω ἀτοπὸν τινα τελεμέ-
 νην ἑορτὴν, ἐν ἧ καὶ εἶδαλον ἀνδρὸς ἀκέφαλον ἀνα-
 δεικνύσσι, καὶ λέγασιν· ὡς ἔτος ἦν Μόλος ⁵ ὁ Μη-
 ριόνης πατήρ, νόμφη δὲ πρὸς βίαν συγγενόμενος, ἀκέ-
 φαλος εὐρεθείη.

XIV. Καὶ μὴ ὅσας ἐν τε μύθοις καὶ ὕμνοις λέ-
 γασσι καὶ ἄδωσι, τῆτο μὲν ἀρπαγῶν, τῆτο δὲ πλάνας
 θεῶν, κρύψεις τε καὶ φυγὰς καὶ λατρείας, ἔθεῶν εἴ-
 σιν, ἀλλὰ δαιμόνων παθήματα, καὶ τύχαι μνημονευό-
 μεναι δι' ἀρετὴν καὶ δύναμιν αὐτῶν· καὶ ἔτ' Αἰχύλος ⁶
 εἶπεν

¹ Vulgo καὶ ἀρχόμενοι καὶ φυλάττοντες. Corrigi haec vo-
 luit Turn. ex Euseb. (Xyl. ex eodem quidem notat ἀπαρχόμε-
 μνοι) & cum W. dedi. R. voluit ἐπιιδιδόντες τοῖς καταρχομέ-
 νοις καὶ σφάττοντες, ἀλλὰ &c.

² Sic ex Euseb. legi voluit Xyl & dedi cum W. Vulgo
 ἀποσειόμενοι. Pro seq. ἐνίων δὲ Euseb. ἐν τοῖς δὲ. Xyl. prae-
 ferendam monet vulgatam.

³ R. monet, posse quidem hos accusativos ad participia prae-
 terita referri; manere tamen scabram & impeditam orationem,
 & deesse forsitā, e. c. δεῖ πρᾶύναν, vel δεῖ κορέσαι, vel simile.

⁴ R. post τῆναντίον deesse suspr. διαφθείρασι τὰς ἐρωμέναι.

⁵ Petav. ὡς ἄτως ἦν μόλος.

⁶ Xyl. suspr. excidisse καλῶς aut ὀρθῶς, vel tale quid. R.
 quoque deesse monet ὀρθῶς. Turn. legit ἄτως, vertens: ac
 sane sic.

εἶπεν ἀγνὸν τε Απόλλω Φυγάδα ἀπ' ἔρανε θεὸν, ἔτε
ὁ Σοφοκλέης Ἄδμητος ¹,

Οὐμὸς δὲ ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μύλην.

πλείστον δὲ τῆς ἀληθείας διαμαρτάνεσκιν οἱ Δελφῶν Θεολόγοι, νομίζοντες ἐνταῦθα ποτε πρὸς ἴφιν τῷ θεῷ περὶ τῆ χρησιμῆς μάχην γενέσθαι, καὶ ταῦτα ποιητὰς καὶ λογογράφους ἐν θεάτροις ἀγωνιζομένους λέγειν εἰπόντες, ὡσπερ ἐπίτηδες ἀντιμαρτυρῶντας ὧν ² δρῶσιν ἱεροῖς τοῖς ἀγνώστοις. Θαυμάσαντος δὲ τῆ Φιλίππε (παρῆν γὰρ ³ ὁ συγγραφεὺς) καὶ πυθομένης, τίσιν ἀντιμαρτυρεῖν ἱεροῖς ⁴ οἶεται τὰς ἀνταγωνιζομένης. Τέτοις (ἔφη) τοῖς περὶ τὸ χρησίμιον, οἷς ἄρτι τὰς ἔξω Πυλῶν πάντας Ἑλλήνας ἢ πόλις κατοργιάζεσσα μέχρι Τεμπῶν ἐλήλακεν. ἢ τε γὰρ ἰσαμένη καλῶς ἐνταῦθα περὶ τὴν ἄλλα δι' ἐννέα ἐτῶν, ἢ Φωλεώδης τῆ δράκοντος χειρῶν, ἀλλὰ μίμημα τυραννικῆς ἢ βασιλικῆς ἐστὶν οἰκίσεως. ἢ τε μετὰ σιγῆς ἐπ' αὐτὴν διὰ τῆς ὑνομαζομένης Δολωνείας ⁵

X 2

ἔφο-

¹ R. monente, *Admetus* hic nomen fabulae est, non personae loquentis. Persona loquens est *Alcestis*, *Admeti* uxor — *meus maritus cum* (*Apollinem*) *ad pistrinum duxit*. Xyl. cum Turn. inepte vertit: hunc Gallus ad molam excitans duxit meus.

² Turn. V. ἐξ ὧν.

³ Inferui γὰρ e Turn. & Bong. quod Xyl. quoque legit. Vulgo abest. W. notante, idem Mez. & Anon. recipiant. Vitii tamen quid ei remanere videtur. R. monet, significari forte Philippum Prusiensem, philosophum Stoicum, cujus Plut. meminuit *Sympos.* 7, 7.

⁴ Sic e Turn. & V. dedl, R. idem suspicante legendum, pro vulg. *θεῶν*.

⁵ R. susp. *Δολονείας*, cum in var. lect. e Petav. enotatum legatur *Δολωνείας*. Kaltw. hanc conjecturam non probat, licet ipse fatetur, aegre posse decidi, quid per hanc vocem sit intelligendum. Notat praeterea, *Hardionem* (*Memoires de l'Acad. des Inscri.* & *bell. lettr.* T. III. p. 166.) interpretari *durch das dolonäische Thor*.

ἔφοδος, μὴ αἰόλα δὲ¹ τὸν ἀμφιθαλῆ κόρον ἡμμέναις
 δασίν ἄγασι, καὶ προσβάλλοντες τὸ πῦρ τῇ καλιάδι,
 καὶ τὴν τράπεζαν ἀνατρέψαντες ἀπεπισρεπίει Φεύγασι
 διὰ τῶν θυρῶν τῆ ἱερῆ· καὶ τελευταῖον αἶ τε πλάναι
 καὶ ἡ λατρεία τῆ παιδός, οἳ τε γινόμενοι περὶ τὰ
 Τέμπη καθαρμοί, μεγάλα τινός ἄγας καὶ τολμήματος
 ὑποψίαν ἔχασι. παγγέλσιον γὰρ ἔσιν, ὧ ἑταῖρε, τὸν
 Ἀπόλλω κλέαντα θηρίον, Φεύγειν ἐπὶ πέρατα τῆς Ἑλ-
 λίδος ἀγνισμῶ δέομενον, εἴτ' ἐκεῖ χοάς τινας χεῖδαι
 καὶ ὄρν, ἃ ὄρῳσιν ἀνδραποί, μηνίματα δαιμόνων ἀφο-
 σικήμενοι καὶ πραύνοντες, εἰς ἀλάτορας καὶ παλινναίεας
 ὀνομάζουσι, ὡς ἀλήσιων τινῶν καὶ παλαιῶν μισμύτων
 μνήμαις ἐπεξιόντας². ὃν δὲ ἤκασα λόγον ἤδη περὶ
 τῆς Φυγῆς ταύτης καὶ τῆς μεταστάσεως, ἄτοπος μὲν ἔστι
 δεινῶς καὶ παράδοξος· εἰ δ' ἀληθείας τι μετέχει, μὴ
 μικρὸν οἰώμεθα μηδὲ κοινὸν εἶναι τὸ πραχθῆν ἐν τοῖς τό-
 τε χρόνοις περὶ τὸ χρησθήριον. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ³ Ἐμ-

πεδό-

¹ Xyl. fatetur, se, quid hae voces μὴ αἰ. δὲ valeant nescire, nisi forte significant: *νομίμ αὐτετι hoc varium ἔσ τιτιμυμ est* — ut post θυρῶν τῆ ἱερῆ ponatur nota interrogationis. R. adnotat: „si scirem, Acoladarum gentem Delphis fuisse, rescriberem ἔφοδος, ἐν ἣ Αἰολιάδας τὸν ἀμφ. sed nihil alibi de sacra hac ceremonia invenio. Quare satius est ab hoc loco misere corrupto abstinere.“ W. non dubitat, quin μὴ mutandum sit in ἦ. At istius αἰόλα δὲ se nondum habere probabilem correctionem monet. Quaerit, an Αἰολιάδας vel Ἀλευάδας? — De re ipsa cf. Quaest. Graec. XII. Vol. VIII. Opp. Plut. E. Turn. & V. affertur μετ' ὀλίγα δὲ. Turn. quoque vertit μοχ. Apud Hesych. extat vox Αἰόδα, hisce adjectis — *παρὰ Δελφοῖς γίνος τι*; in nota legendum censet Stephan. Αἰαλεῖας.

² Dedi sic, Xyl. & R. iubentibus, pro vulg. ἀπεξιόντας. Redit enim ad ἄς.

³ Ald. & Bas. μοι τὸ. Xyl. correxit, quod Turn. quoque vertendo *ne* expresserat. Eodem monente, versus ita videntur habuisse:

— Κορυφαῖς ἐτέραις ἐτέραισι προσάπων (manvult προσάπων)

Μύθων, μήτε λίγαν ἀτραπὸν μίαν —

W. susp. μήτε λόγων. Turn. & V. ἵνα μὴ κατὰ τὸ.

πεδύλλειον εἰπεῖν δόξα, κορυθὰς ἑτέρας ἑτέρας προσ-
 ἀπλων μύθων, μήτε λέγειν ἀτραπὸν μίαν, ἑσάτε με
 τοῖς πρώτοις τὸ προσῆκον ἐπιθεῖναι τέλος· ἤδη γὰρ ἐπ'
 αὐτῷ γεγόναμεν· καὶ τετολημῆθω μετὰ πολλὰς εἰρήθαι
 καὶ ἡμῖν, ὅτι τοῖς περὶ τὰ μαντεῖα καὶ χρητήρια τε-
 τυχμένοις δαιμονίοις ἐκλείπῃσι τε κομιδῇ, συνεκλείπει
 τὰ τοιαῦτα, καὶ Φυγόντων ἢ μετασύντων ἀποβάλλει τὴν
 δύναμιν, εἴτα πρόντων αὐτῶν διὰ χρόνον πολλῶν, καὶ
 ἄπερ ὄργανα φθόγγεται τῶν χρωμένων ἐπισάντων καὶ
 παρόντων.

XVI. Ταῦτα τῷ Κλεομβρότῳ διελθόντος, ὁ Ἡ-
 ρακλέων· Οὐδεὶς μὲν (ἔφη) τῶν βεβήλων καὶ ἀμυήτων
 καὶ περὶ θεῶν δόξας ἀσυγμάτως ἡμῖν ἐχόντων πάρεσιν·
 αὐτοὶ δὲ παραφουλάτῳμεν αὐτὰς, ὧ Φίλιππε, μὴ λά-
 θωμεν ἀτόπως ὑποθέσεις καὶ μεγάλας τῷ λόγῳ διδόν-
 τεσ. Εὖ λέγεις, (ὁ Φίλιππος εἶπεν) ἀλλὰ τί μάλι-
 σά σε δυσωπεῖ τῶν ὑπὸ Κλεομβρότῳ τιθεμένων; καὶ ὁ
 Ἡρακλέων· Τὸ μὲν ἐφεσῆναι τοῖς χρησθηίοις (εἶπε)
 μὴ θεὸς, οἷς ἀπηλλάχθαι τῶν περὶ γῆν προσῆκόν ἐσιν,
 ἀλλὰ δαίμονας ὑπηρετάς θεῶν, ἢ δοκεῖ μοι κακῶς ἀξιῶ-
 θαι· τὸ δὲ τοῖς δαίμοσι τέτοις, μονοναχὶ βράχδην λαμ-
 βάνοντας ἐκ τῶν ἐπῶν τῶν Ἐμπεδοκλέους¹, ἀμαρτίας
 καὶ ἄτας καὶ πλάνας θεηλάτας ἐπιφέρειν, τελευτῶντας
 δὲ καὶ θανάτους ὥσπερ ἀνθρώπων ὑποτίθεσθαι, θρασύτε-
 ρον ἡγῶμαι καὶ βαρβαρικώτερον· ἠρώτησεν ἔν ὁ Κλεόμ-
 βροτος τὸν Φίλιππον, ὅστις εἴη καὶ ὁπόθεν ὁ νεανίας·
 πυθόμενος δὲ τένομα καὶ τὴν πόλιν· Οὐδ' αὐτὰς ἡμᾶς
 (ἔφη) λανθάνομεν, ὧ Ἡρακλέων, ἐν λόγοις ἀτόποις
 γεγονότες· ἀλλ' ἐκ ἐστὶ περὶ πραγμάτων μεγάλων μὴ

X 3

μεγά-

¹ Extant hi versus in lib. de Iride & Osfride, p. 137.
 h. vol. Referunt quoque locum Euseb. Præp. Evang. V. 17.
 & 4. item Theodoret. Serm. X. p. 624. apud quem est δαράγγων,
 ut in margine Venet. 2. W. susp. δράχδην, plena injeeta
 ταιμ.

μεγάλαις προσχρησάμενον ἀρχαῖς, ἐπὶ τὸ εἶδος τῆ δόξῃ προελθεῖν. σὺ δὲ σεαυτὸν λέληθας, ὃ δίδως ἀφαιρέμενος. ὁμολογεῖς γὰρ εἶναι δαίμονας· τῶν δὲ μὴ Φαύλας ἀξίῳ εἶναι μηδὲ θυγῆς, ἐκέτι δαίμονας φυλάτεις. τίνι γὰρ τῶν θεῶν διαφέρεις, εἰ καὶ κατ' ἕσταν τὸ ἀφθαρτον, καὶ κατ' ἀρετὴν τὸ ἀπαθές καὶ ἀναμάρτητον ἔχεις;

XVII. Πρὸς ταῦτα τῷ Ἡρακλέωνος σιωπῇ διανοομένης τι πρὸς αὐτὸν ¹. Ἀλλὰ Φαύλας μὲν (ἔφη) δαίμονας ἐν Ἐμπεδοκλῆς μόνου, ὡς Ἡρακλέων, ἀπέλιπεν, ἀλλὰ καὶ Πλάτων καὶ Ξενοκράτης καὶ Χρῦσιππος· ἐτι δὲ Δημόκριτος, εὐχόμενος εὐλόγων ² εἰδῶλων τυγχάνειν, δῆλος ³ ἦν ἕτερα δυστρέπελα καὶ μοχθηρὰς γινώσκων ἔχοντα προαιρέσεις τινὰς καὶ ἑρμίας. περὶ δὲ θανάτου τῶν τοιούτων ἀκήνοα λόγου ἀνδρὸς ἢκ ἀφρονος ἔδ' ἀλαζόνος. Αἰμίλιανῶ ⁴ γὰρ τῷ ῥήτορος, ἔ καὶ ὁμῶν
ἐνιοι

¹ Sic Ald. In Bas. est αὐτὸν. Euseb. διανοομένης, πρὸς αὐτὸν ὁ Φίλιππος, omisso τι. Turn. & V. διανοομένης τι, ὁ Φίλιππος πρὸς αὐτὸν.

² Euseb. εὐλόγων, male, Xyl. judice. Cf. Plut. Opp. Vol. II. pag. 168. ubi vox εὐλογος e Xyl. mente not. 3. explicatur.

³ Ante δῆλος vulgo extat ἦ. Delevi id e R. mente cum W. natum ex proximo γ. H & N in codd. mstis tam similiter exarantur, ut saepe discerni nequeant. Abest quoque ab Euseb. Si retinetur ἦ, Xyl. monente, oratio est interrogativa. Mavult tamen idem μὴ legere, quam ἦ.

⁴ R. notat, *Aemilianum* forsitan illum significari, cujus meminit Seneca controversi. 24. De *Epitberse* quodam mentionem facit Stephan. Byz. in artic. Νικαία. *Echinades*, exiguae 5 insulae Acarnaniae adjacentes ex adverbo ostii Acheloi fluvii. *Paxae*, insulae duae maris Jonii, inter Leucadiam & Coreyram. Quaenam regio per *Palodes* designetur, haud constat. Turn. notat, Trapezuntium in Eusebio, si libri non sint depravati, vertere paludem, hisce adjectis: „Ego putem, *παλῶδες* verbum esse Doricum, & sic illis in locis locum appellatum a coeno & luto, ut & Paxae & Paxi Dorice vocantur a *πήγνυμι*, quod, ut reor, illic scopuli sint & cautes. Sed & quodam loco

ἔνιοι διακηρύσσιν, Ἐπιθέρης ἦν πατήρ, ἐμὸς πολίτης καὶ διδάσκαλος γραμματικῶν. ἄτος ἔφη, ποτὲ πλέων εἰς Ἰταλίαν ἐπιβῆναι νεώς, ἐμπορικὰ χρήματα καὶ συχνὰς ἀπιβάτας ἀγάσης· ἐσπέρας δὲ ἤδη περὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους ἀποσβῆναι τὸ πνεῦμα, καὶ τὴν ναῦν διαφερομένην πλησίον γενέσθαι Παξῶν, ἐργηγορέναι δὲ τὰς πλείους, πολλὰς δὲ καὶ πίνειν ἔτι δεδειπνηκότας· ἐξαίφνης δὲ φανῆν ἀπὸ τῆς νήσου τῶν Παξῶν ἀκροθῆναι, Θαμῶν τινὸς βοῴ καλῆντος, ὡσεὶ θαυμάζειν¹. ὁ δὲ Θαμῶς Αἰγυπτῆσις ἦν κυβερνήτης, ἐκὲ τῶν ἐμπλεόντων γνώριμος πολλῶς ἀπ' ὀνόματος. εἰς μὲν ἔν κληθέντα σιωπῆσαι, τὸ δὲ τρίτον ὑπακῆσαι τῷ καλῆντι· κἀκεῖνον ἐπιτείναντα τὴν φωνὴν εἰπεῖν, ὅτι Ὅταν γένη κατὰ τὸ Παλαῶδες, ἀπέγγελαι, ὅτι Πάν ὁ μέγας τέθνηκε. τῶν ἀκούσαντας, ὁ Ἐπιθέρης ἔφη, πάντας ἐκπλαγῆναι, καὶ δίδοντας ἑαυτοῖς λόγον, εἴτε ποιῆται βέλτιον εἴη τὸ προστεταγμένον, εἴτε μὴ πολυπραγμοεῖν, ἀλλ' ἔξω, ἕτως² γινῶναι τὸν Θαμῶν, ἐὰν μὲν ἦ πνεῦμα, παρακλεῖν ἡσυχίαν ἔχοντα, νηνεμίας δὲ καὶ γαλήνης περὶ τὸν τόπον γενομένης, ἀνειπεῖν ὃ ἤμασεν. ὡς ἔν ἐγένετο κατὰ τὸ Παλαῶδες, ἕτε πνεύματος ἔντος, ἕτε κλύδωνος, ἐν πρύμνης βλέποντα τὸν Θαμῶν πρὸς τὴν γῆν εἰπεῖν, ὡσπερ ἤμασεν, ὅτι ὁ μέγας Πάν τέθνηκεν. ἐφθῆναι δὲ παυσάμενον αὐτὸν, καὶ γενέσθαι μέγαν ἔχενος, ἀλλ' ἀπολλῶν σεναγμὸν, ἅμα θαυμασμῶ μεμιγμένον· οἷα δὲ πολλῶν ἀνθρώπων παρόντων, ταχὺ τὸν λόγον ἐν Ῥώμῃ σκεδάθῆναι, καὶ τὸν Θαμῶν γενέσθαι μετὰ κερμῆλον ὑπὸ Τιβερίου Καίσαρος. ἔτω δὲ πιεῦσαι τῷ λόγῳ τὸν Τιβέριον, ὡσεὶ διαπυθίνεσθαι καὶ ζητεῖν

X 4

περὶ

co de quodam mari scribit Plutarchus hunc in modum, βραδύπορον γὰρ εἶναι καὶ πηλῶδες ὑπὸ πλάθαι ζευμάτων ἕτὸ πῆλαρος, quod etiam dicitur de mari ad ostium Acheloi.

¹ R. mavult ὡσεὶ πάντας θαυμάζειν.

² Vulgo est comina post ἕτως. Nedi id post ἔξω e R. mente — sed omittere, *Ibamurtem ita agere decrevisse.*

περὶ τῷ Πανός· εἰκάζειν δὲ τὰς περὶ αὐτὸν Φιλολό-
γας συχρὺς ὄντας, τὸν ἐξ Ἑρμῆ καὶ Πηνελόπης γεγε-
νημένον. ὁ μὲν ἔν Φίλιππος εἶχε καὶ τῶν παρόντων
ἐνίως μάρτυρας, Αἰμίλιανῶ τῷ γέροντος ἐνημοσίας.

XVIII. Ὁ δὲ Δημήτριος ἔφη, τῶν περὶ τὴν Βρετ-
τανίαν νήσων εἶναι πολλὰς ἐρήμους σποράδας, ἃν εἰίας
δαιμόνων καὶ ἡρώων ὀνομάζεσθαι· πλεῦσαι δὲ αὐτὸς ἰσορίας
καὶ θεᾶς ἕνεκα, πομπῇ τῷ βασιλέως, εἰς τὴν ἔγγιστα κει-
μένην τῶν ἐρήμων, ἔχουσιν ἔ πολλὰς ἐποικιάνας, ἱερὰς
δὲ καὶ ἀσύλους πάντας ¹ ὑπὸ τῶν Βρετανῶν ὄντας·
ἀφικομένῃ δ' αὐτῷ νεωσί, σύγχυσις μεγάλην περὶ τὸν
ἄερα καὶ διοσημείας πολλὰς γενέσθαι, καὶ πνεύματα κατ-
αῤῥαγῆναι καὶ πεσεῖν πρηστῆρας. ἐπεὶ δ' ἐλάφησε, λέ-
γειν τὰς νησιώτας, ὅτι τῶν κρείσσων τινὸς ἐκλειψίς
γέγονεν. ὡς γὰρ λύχνος ἀναπτόμενος, Φάναι ², δεινὸν
ἔδδεν ἔχει, σβεννύμενος δὲ πολλοῖς λυπηρὸς ἐσιν, ἕτας αἰ
μεγάλαι ψυχαὶ τὰς μὲν ἀναλάμψεις ³ εὐμενεῖς καὶ ἀλύ-
πας ἔχουσιν, αἱ δὲ σβέσεις αὐτῶν καὶ Φθυραὶ πολλὰκις
μὲν, ὡς νυνὶ, πνεύματα ⁴ καὶ ζάλας τρέπτει, πολ-
λάκις δὲ λοιμικοῖς πάθεισι ἄερα Φαρμάτῃσι. ἐκεῖ μὲν-
τοι μίαν εἶναι νῆσον, ἐν ἣ τὸν Κρόνον κατεῖρχθαι Φρε-
ρέμενον ὑπὸ τῷ Βριάρεω καθεύδοντα· δεσμὸν γὰρ αὐ-
τῷ τὸν ὕπνον μεμηχανῆσθαι, πολλὰς δὲ περὶ αὐτὸν εἶ-
ναι δαίμονας ὀπαδῶς καὶ θεράποντας.

XIX. Ὑπολαβῶν δὲ ὁ Κλεόμβροτος· Ἐχω μὲν
(ἔφη) καὶ ἐγὼ τοιαῦτα διελθεῖν. ἀρκεῖ δὲ πρὸς τὴν
ὑπόθεσιν, τὸ μηδὲν ἐναντιῶσθαι, μηδὲ κωλύειν ⁵ ἔχειν
ἕτως

¹ Quae sequuntur ὑπὸ τ. Βρ. ὄντας, Petav. omittit.

² Sic scriptam dedi hanc vocem cum W. pro vulg. Φῆναι.
R. voluit Φῆναι

³ Ald. Bas. ἀναλήψαι. Xyl. correxit.

⁴ R. suscp. ὡς νῦν εἰς πνεύματα, aut ὡς νυνὶ πνεύματα καὶ
ζάλας συστρέφασι, concieuit. V. καὶ ζάλας τρέφασι.

⁵ Sic Xyl. corrigendum monuit, dedique cum W. probante
R. pro vulg. κώλυειν.

ἔτως ταῦτα. καίτοι τὰς Στωϊκῆς (ἔφη) γινώσκουμεν ἔ
 μόνον κατὰ δαιμόνων ἢν λέγω δόξαν ἔχοντας, ἀλλὰ καὶ
 θεῶν ὄντων τούτων ¹ τὸ πλήθος, ἐνὶ χρωμένως ἐπι-
 δῶ καὶ ἀφ' ἑρτώ. τὰς δ' ἄλλας καὶ γεγονέναι καὶ φθα-
 ρῆσθαι νομίζοντας. Ἐπιπερείων δὲ χλευασμὸς καὶ γέ-
 λωσας ἔτι φοβητέον, οἷς τολευῶσι χρῆθαι καὶ ² κατὰ
 τῆς προνοίας μῦθον αὐτὴν ἀποκαλεῦτες. ἡμεῖς δὲ τὴν
 ἀπειρίην ³ μῦθον εἶναι φαρὲν ἐν κόσμοις τούτοις, μη-
 ἐνεα λόγῳ θεῶν κυβερνώμενον ἔχσαν, ἀλλὰ πάντως ἐκ
 ταυτομάτε καὶ γεγονότας καὶ συνισαμένως. εἰ δὲ χρῆ
 γελῶν ἐν φιλοσοφίᾳ, τὰ εἰδῶλα ⁴ γελῶσθαι τὰ κωφὰ
 καὶ τυφλὰ καὶ ἀψυχα, ποῖ μένστιν ⁵ ἀπλῆτες ἐτῶν
 περιόδους ἐπιφαινόμενα, καὶ περινοσῶντα πάντη, τὰ μὲν
 ἐτι ζώντων, τὰ δὲ πάλαι κατακαέντων, ἢ καὶ κατα-
 σαπέντων ἀπορρέοντα, φλεθόντας καὶ σκίους ἔλιοντες εἰς
 φυσιολογίαν. ἂν δὲ φῆ τις, εἶναι δαίμονας ἐφύσει ⁶ μό-

X 5

νον,

1 Dedi sic, R. iubente. Idem recepit W. a var. lect. Venet. 2. Pol. Jannot. Mez. Vulgo τούτων. Stoi is, Turn. no-
 tante, in exustione Dii omnes praeter Iovem moriuntur, & re-
 rum universitas in unum Iovem, id est, ignem tota mutatur.
 Ita non solum Daemones mortales esse Stoici censent, sed etiam
 Deos.

2 R. susp. χρῆθαι κατὰ θεῶν καὶ κατὰ τῆς προν.

3 Petav. τὴν ἀπειρίαν. Idem deinde γελῶν ἐν σοφίᾳ.

4 R. ante has voces inferi vult τὰς, & deinde e Petav. nec
 non ob infra sequens δυσκολαίνοντας legi ἔλκοντας pro vulg. ἔλ-
 κοντες — si fas est in philosophia videre, eos oportet vide-
 re, qui umbras in physiologiam, seu disputationes de naturae
 viribus & causis rerum, trahunt.

5 R. legi vult τοῖς μένστιν, ut sint οἱ μέντες iidem, qui
 aliis οἱ παραμένοντες, manentes in vita, vivit, in vitis super-
 stites. Deinde inferendum censet μετ' ante ἀπλ. Amplectitur
 hoc Kaltw. vertens: welche noch nach einer unermesslichen
 Reihe von Jahren den Augen der Menschen vorkommen. Xyl.
 vertit: quas illi nescio ubi permanere ajunt. W. susp. ἢ ποι-
 μάτισιν, huc ducente Venet. 2. ποιμένστιν.

6 Turn. & V. ἔ φάσα vel ἀποφάσα.

νον, ἀλλὰ καὶ λόγοις, καὶ το σάζεσθαι καὶ διαμένειν πολὺν χρόνον ἔχοντας, δυσκολαίνοντας.

XX. Ῥηθέντων δὲ τέτων, ὁ Ἀμμάνιος Ὀρθῶς (ἔφη) μοι δοκεῖ Θεόφραστος¹ ἀποφίνασθαι (τί γὰρ καλύει Φωνὴν δέξασθαι σεμνὴν καὶ Φιλοσοφωτάτην) καὶ γὰρ ἀθετημένη πολλὰ τῶν ἐνδεχομένων, ἀποδειχθῆναι δὲ μὴ δυναμένων ἀναιρεῖ, καὶ τιθεμένη, πολλὰ² συν-εφέλκεται τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνυπάρκτων. ὁ μέντοι μό-νον ἀκήκοα τῶν Ἐπικρείων λεγόντων πρὸς τὰς εἰσαγο- μένας ὑπὸ Ἐμπειρολέες δαίμονας, ὡς ἔδυνατόν ἐστι Φαυλῆς καὶ ἀμρτητικῆς ὄντας, μακαρίας καὶ μακραίω- νας εἶναι, πολλὴν τυφλότητα τῆς κακίας ἐχέσσης, καὶ τὸ περιπτωτικὸν τοῖς ἀναιρετικοῖς³, εὐηθῆς ἐσιν. ἔτω γὰρ⁴ Ἐπίκροτος τε χεῖρων Γοργίᾳ Φανεῖται τῷ σοφιστῇ, καὶ Μητροδώρος Ἀλέξιδος τῷ κωμωδοποιῷ. διπλάσιον γὰρ ἔτος ἔζησε τῷ Μητροδώρῳ, Ἐπικέρῳ⁵ δ' ἐκείνος

πλέον·

1 Anon Amiot. Mez. legunt Κλειόμβροτοι. W. tuetur vul- gatam, cum Theophrasti dictum censendum sit verbis illis: καὶ γὰρ ἀθετημένη — ἀνυπάρκτων, quorum sententiam W. in Xyl. versione sic expressit: opinionem de Daemonibus, si rejiciatur, multa eorum simul abolere quae fieri possunt, demonstratione autem carent: sin admittatur, multa secum trahere impossibi- lia & quae non extiterint.

2 Turn. qui ad Φωνὴν σεμνὴν se putare notat, significari dae- monem, i. e. quidam Daemonas esse di amos — legit ἄδεν pro πολλὰ. Probant id Xyl. & R. & e Turn. & V. enotatur. Ald. & Bas. deinde ἀδυνάτων ἀνυπάρκτων absque copula. Eam in- ferendam monuit Xyl. & dedit Steph.

3 Xylander haec obscura esse monet, & locum mutilum pu- tat. R. omnia esse liquida censet, & ab ipso Xylandro bene expressa — proclivisque ad ea quae interimunt lapsus. Ma- vult autem καὶ πολὺ τὸ περιπῆ.

4 abest γὰρ a Petav.

5 R. ad haec illustranda notat: „Epicurus anno aetatis 73. excessit. Gorgias centesimum superavit. Metrodorus, Epicuri discipulus, ante magistrum obiit. De Alexidis comici aetate, praeter hunc nostri locum, aliud nihil invenio, vetustis scripto- ribus traditum.“

πλέον, ἢ ἐπίτριτον. ἄλλως γὰρ ἰχυρὸν ἀρετῆν καὶ κακίαν εἶναι ἀδενές λεγόμεν, ἔ¹ πρὸς διαμονὴν καὶ δόξιν σώματος. ἐπεὶ καὶ τῶν ζώων² πολλὰ μὲν εὐσηκνήητα καὶ νωθρὰ ταῖς ψυχαῖς ὄντα, πολλὰ δὲ ἀκόλαστα καὶ ἄτακτα, τῶν συνετῶν καὶ πανέργων χρόνος ζῆ μακροτέρως. ὅθεν ἐκ εὖ τῷ Θεῷ τὴν ἀιδιοτητα ποιῶσιν ἐκ Φυλακῆς καὶ διακρέσεως τῶν ἀναιρετικῶν. ἔδει γὰρ ἐν τῇ Φύσει τῆ μακαρίως τὸ ἀπαθές καὶ ἀφθαρτον εἶναι, μηδεμιᾶς πραγματείας δεόμενον. ἀλλ' ἴσως τὸ λέγειν πρὸς μὴ παρόντας, ἐν εὐγνωμον φαίνεται³. πάλιν ἔν ὁ Κλεόμβροτος ἡμῖν, ὃν ἄρτι περὶ τῆς μετασσεως καὶ Φυγῆς τῶν δαιμονίων ἀφῆκε λόγον, ἀναλαβεῖν δίκαιός ἐστι.

XXI. Καὶ ὁ Κλεόμβροτος. Ἄλλα θαυμάσαιμ' ἂν, (εἶπεν) εἰ μὴ πολὺ φαίνεται τῶν εἰρημάνων ἡμῖν ἀγοπώτερος. καίτοι δεκεῖ Φυσιολογίας ἔχειθαι, καὶ Πλάτων αὐτῷ παρέχε τὸ ἐνδόσιμον, ἐχ' ἀπλῶς ἀποφηνικμενος ἐν δόξης ἀμαυρᾶς⁴, καὶ ὑπίνοικιν ἐμβαλὼν αἰνιγματώδη μετ' εὐλαβείας· ἀλλ' ὅμως πολλῆ⁵ γέγονε κἀκείνη καταβόησις ὑπὸ τῶν ἄλλων Φιλοσόφων. ἐπεὶ δὲ μύθων καὶ λόγων ἀναμειγμένων κρατῆρ⁶ ἐν μέσῳ πρό-
κει-

1 Vulgo ἀδενῆς λεγόμενα, πρὸς. In his corrigendis consentiunt Amiot. Turn. Xyl. T. V. (e duobus his in ind. Var. sic enotatur: ἀδενῆς vel ἀδενῆ λεγόμενον ἔ πρὸς) Mez. R. In W. (vitio typoshetarum haud dubie) legitur ἀδενῆς in textu & nota.

2 Sic Turn. & Xyl. corrigendum monuerunt vulgatam θείων. Probat id R. & enotatur e Turn. V. Anon. Mez. Aut idem legi voluit W. aut θηρίων, quod propius fit vulgato. Post πολλὰ inferuī μὲν e R. mente. Vulgo abest.

3 Turn. V. φανήσεται, nisi id ad infra sequens φαίνεται referre iubeat.

4 Codex, cujus nomen reticetur, ἐκ δόξης ἂν ἀμαυρᾶς!

5 Sic e Bas. restituit. Habet idem Turn. legique voluit R. Vulgo πολὺ. W. πολλῆ recepit ex A. B. Colleg. Nov. T Mez.

6 Ad haec illustranda, Kaltw. haec adnotat: „Ein Gleichniss,

κεῖται, καὶ πᾶσι τῶν ἐν εὐμενεστέροις ἀκροαταῖς ἱ ἐπιτυ-
 χῶν ὡσπερ νομίσματα ξενικὰ, τήνδε δοκιμάσειε τὴν λό-
 γον, ἐν ὁνῶ² χαρίζεσθαι βαρβάρῃ διήγησιν ἀνδρῶν, ὃν
 πλάναις πολλαῖς, καὶ μήνυτρα³ τελέσας μεγάλα περι-
 τὴν ἔρυθρὰν θάλασσαν⁴, ἀνθρώποις ἀνὰ πᾶν ἔτος ἄπαξ
 ἐντυγχάνοντα, τᾶλλα δὲ συνόντα⁵ νόμοις νομάσι καὶ
 δαίμοσιν, ὡς ἔφασκε, μόλις ἔξανευρῶν, ἔτυχον λόγον
 καὶ Φιλοφροσύνης. κάλλιπος μὲν ἦν ὧν εἶδον αἰθρῶπαν
 ὀφθῆναι, νόσος τε πάσης ἀπαθῆς διετέλει, καρπὸν τινὰ
 πόας Φαρμακώδη καὶ πικρὸν ἐκάσθη μὲν ἄπαξ προ-
 φερόμενος· γλώσσαις δὲ πολλαῖς ἤσητο χρῆσθαι, πρὸς
 δ'

nifs, das von den Gastmahlen der Griechen hergenommen ist.
 Es wurde nemlich, wenn das Essen vorbey war, ein Krater,
 oder ein Gefäß in Form eines Kessels oder einer Terrine, das
 den mit Wasser vermischten Wein enthielt, in die Mitte der Gä-
 ste hingesezt, woraus man dann das Getrånke mit kleineren
 Gefäßsen schöpfte.“

1 Ald. Bas. εὐμενεστέροις ἀκροαταῖν. Hinc Xyl. susp. aut ἀκρο-
 ταῖς, aut εὐμενεστέρων ἀκροατῶν absque ἐν. R. iudice, vitium
 est in ἐπιτυχῶν. Quaerit, num ἐπιψήχαν, an ἐπιξύων, αἰτι-
 τι aut lima probet? — W. susp. ἔ τις ἂν. Turn. & V. καὶ
 πᾶ ἂν εὐμ. Ald. Bas. Petav. ὡς νομίσμα. Turn. adnotat: „hos
 sermones non multo pluris quam pecuniam peregrinam, quae
 non est tanti, quanti vernacula, saepeque improbat, fecerit,
 cum rationibus nitantur parum firmis, multaque in diversum
 occurrant.“

2 Ald. & Bas. ἐχ ὄρω. Hinc Xyl. monet, videri deesse ali-
 quid, e. c. πῶς ἔ καλὸν ὑμῖν; vel leg. susp. ἐκ ὁνῶ, quod
 Steph. dedit. R. ex ἐχ ὄρω mavult effici ἔ χειρὸν, non ma-
 lum est donare vobis narrationem de homine barbaro. E
 Turn. lectio notatur ἔ χειρὸν πλάναις.

3 Ald. & Bas. μήνατρα, quod corrigendum monuit Xyl. in
 μήνυτρα. Hoc Steph. dedit. Petav. μήνυτρα.

4 Post hanc vocem vulgo legitur εἶρον, quod abest ab Ald.
 Bas. Petav. nec non a F. Venet. 2. Delevi id cum W.

5 Dedi συνόντα e R. conjectura, W. probata, pro vulg. συν-
 ταῖς. R. porro legi vult νόμοις καὶ νομάσι δαίμοσιν, ὡς
 ἔφασκε. μόλις δὲ (vel ἂν) ἔξανευρῶν. Pro ἔτυχον Turn.
 ἔτυχε.

δ' ἐμὲ τὸ πλεῖστον ἐδώριζεν, ἔ πόρρω μελῶν. Φθεγγο-
 μένε δὲ, τὸν τόπον εὐωδία κατεῖχε, τῆ σῶματος ἡδι-
 στον ¹ ἀποπνέουτος. ἡ μὲν ἔν ἄλλῃ μάθησις καὶ ἰσο-
 ρία συνῆν αὐτῷ τὸν πάντα χρόνον· εἰς δὲ μαντικὴν
 ἐνεπνεῖτο μίαν ἡμέραν ἕτας ἐκάστη, καὶ προεδάσπιζε
 κατιῶν ἐπὶ Θαλατταν, ἐπεφοίτων δὲ καὶ δυνάσαι καὶ
 γραμματεῖς βασιλέων, εἰτ' ἀπήεσαν. ἐκεῖνος ἔν τὴν
 μαντικὴν ἀνῆγεν εἰς δαίμονας· πλεῖστον ² δὲ Δελφῶν
 λόγον εἶχε, καὶ τῶν ³ λεγομένων περὶ τὸν Διόνυσον
 ἐνταῦθα καὶ δραμένων ἱερῶν, ἔθενος ἀνήμοος ἦν, ἀλλὰ
 κἀκεῖνα δαιμόνων ἔφασκεν εἶναι πάθη μεγάλα, καὶ
 ταῦτα δὴ περὶ Πυθῶνα ⁴. τῷ δ' ἀποκλείναντι μῆτ'
 ἐννέα ἐτῶν, μῆτ' εἰς τὰ Τέμπη γενέσθαι ⁵ τὴν Φυγὴν,
 ἀλλ' ἐκπεσόντα ἐλθεῖν εἰς ἕτερον κόσμον· ὕπερον δ' ἐκεῖ-
 θεν

1 W. susp. πλεῖστον, ex Euseb. Praep. Evang. V, 5. At falso huc relata videntur, quae ad locum inferiorem pertinent.

2 Hoc loco dedi πλεῖστον, quod Xyl. ex Euseb. l. c. & R. probant pro vulg. ἡδισον.

3 Vulgo καὶ περὶ τῶν. Delendum censui περὶ e R. mente — *ἔ nihil eorum, quae de Libero hic dicuntur facta ἔ ipso opere imitationeque repraesentantur, non audiverat. Aliquamdiu Baccho Delphicum oraculum commune fuit cum Apolline.*

4 Rectius esse hoc, quam Πυθίας, quod est apud Eusebium, Xyl. monet.

5 Vulgo haec ita leguntur: γενέσθαι μετὰ τῷ Φυγεῖν αὐτὸν ἐκπεσόντα κόσμον. Turn. μετὰ τῷ Φυγῆν ἀλλ' αὐτὸν, ἐκπεσόντα κόσμῳ. V. μετὰ τῷ Φυγεῖν, ἀλλ' αὐτὸν ἐκπεσόντα κόσμον. Hinc R. monet, corrupta haec exspectare boni codicis auxilium, & suspiciatur: τῷ δ' ἀποκλείναντι (scil. serpentem Pythonem) μῆτ' ἐννέα ἐτῶν γενέσθαι Φυγὴν, μῆτ' εἰς τὰ Τέμπη παραγενέσθαι μετὰ τὴν Φυγὴν αὐτὸν, ἀλλὰ — αὐτῷ τῷ καθ' ἡμᾶς ἐκπεσόντα κόσμῳ — illum, qui Pythonem occiderit, neque Delphis abfuisse novennium, neque post susceptum exilium ad Tempe adisse, sed (forlitan ad Tartara penetrasse, eis τὸν Τάρταρον ἀφικέσθαι) proisus exiit nostri orbis vias ablatum. Quae nunc leguntur, dedi cum W. ex Euseb.

Θεν ἐνιαυτῶν μεγάλων ¹ ἑννέα περιόδοις ἀγνόν γενόμενον, καὶ Φοῖβου ἀληθῶς, κατελθόντα ² τὸ χρηστήριον παραλαβεῖν, τέως ὑπὸ Θέμιδος ³ φυλαττόμενον. ἔτις δ' ἔχειν ⁴ καὶ τὰ Τυφωνικὰ καὶ τὰ Τιτανικὰ ⁵. δαιμόνων μάχας γεγονέναι πρὸς δαίμονας, εἶτα Φυγῆς τῶν κρατηθέντων, ἢ δικαιοσείας ⁶ ὑπὸ Θεῶ τῶν ἑξαμαρτόντων, οἷα Τυφὸν λέγεται περὶ Ὀσίριν ἑξαμαρτεῖν, καὶ Κρόνος περὶ Οὐρανόν, ὧν ἀμαυρότεραι γεγόνασιν αἱ τιμαί· ἢ καὶ παντάπασι μετασάντων ⁷ εἰς ἕτερον κόσμον· ἐπεὶ καὶ Σολύμης πυνθάνομαι τὰς Λυκίων προσοίκες ἐν τοῖς
 μάλι-

¹ Kaltw. illustrat haec his verbis: „Unter dem grossen Jahr verstehen die alten Philosophen denjenigen Zeitraum, binnen welchem alle Sterne ihre Laufbahn vollenden, und dann wieder an dem nemlichen Ort zu stehen kommen, wo sie sich zuerst zu bewegen anfiengen. Nach Verlauf eines solchen Jahres soll die Natur erneuert, die ganze Welt in ihren vormaligen Zustand versetzt, und alle Menschen, die vorhergelebt hatten, wieder hervorgebracht werden. Ueber die Dauer eines solchen grossen Jahres sind aber die Philosophen nicht einstimmig gewesen. Censorinus (de die natali Cap. VI.) sagt, Aristarchus habe 2484 gewöhnliche Jahre, Aretes 5402, Heraclitus und Linus 10800, Dion 10984, Orpheus 13000, Cassander 60000 Jahre angenommen. Nach Macrobius gehören 15000, und nach Cicero (in der verlohren gegangenen Schrift Hortensius) 12954 Jahre dazu.“

² Dedi sic e R. conjectura, W. probata — *reversum velis in patriam* — pro vulg. καὶ ἐλθόντα.

³ Aeschylus in Eumenidibus primam omnium Terram oraculum Delphicum tenuisse dii: deinde Themis, postea Phoeben: postremo Phoebum. Turn.

⁴ R. sic legi voluit, subaudiendo ἔφη, pro vulg. ἔχε, & dedi cum W. ex Euseb. Monet W. potuisse quoque scribi ἔφη.

⁵ Vulgo haec sic cohaerent: τὰ Τυφωνικὰ, καὶ τὰ Τιτανικὰ δαιμόνων μάχ. γεγ. Distinctionem mutandam censui, Xyl. fecutus, Malim tamen, post δαιμόνων inseri γὰρ, cum R.

⁶ R. mavult δικαιοθέντων, ob sequens μετασάντων. Turn. V. τῶν ἑξαμαρτανόντων.

⁷ Turn. V. post παντάπασι inserunt ἠφανίδησαν. Exprimunt tale quid Turn. & Xyl.

μάλιστα τιμᾶν ¹ τὸν Κρόνον, ἐπεὶ δ' ἀποκλείνας τὰς ἀρχοντας αὐτῶν, Ἄρσαλον καὶ Δρύον καὶ Τρωσῶβιον ², ἔφυγε καὶ μετεχώρησεν ὁποῖδήποτε ³, (τέτο γὰρ ἐν ἔχασιν εἶπεῖν) ἐκεῖνον ⁴ μὲν ἀμεληθῆναι, τὰς δὲ περὶ τὸν Ἄρσαλον σκληρὰς θεὰς προσαγορεύεσθαι ⁵, καὶ τὰς κατάρας ἐπὶ τέτων ⁶ ποιεῖσθαι δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ Λυκίαις. τέτοις μὲν ἔν ὅμοια πολλὰ λαβεῖν ἔστιν ἐκ τῶν θεολογημένων ⁷. εἰ δὲ τοῖς νενομισμένοις τῶν θεῶν-ὀνόμασι δαίμονας τινὰς καλεῖμεν, ἔθουματέον, εἶπεν ὁ ξένος. ὦ γὰρ ἕκαστος θεῶ συντέτακται, καὶ παρ' ἑδυνάμειος καὶ τιμῆς εἴληχεν, ἀπὸ τέτρα Φιλεῖ καλεῖσθαι. καὶ γὰρ ἡμῶν ὁ μὲν τις ἐστὶ Δίος ⁸, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δ' Ἀπολλώνιος, ἢ Διονύσιος, ἢ Ἑρμαῖος· ἀλλ' ἐνιοὶ μὲν ἔν ⁹ ὀρθῶς κατὰ τύχην ἐκλήθησαν, οἱ δὲ πολλοὶ μὴδὲν προσηκίας, ἀλλ' ἐνηλλαγμένους ἐκλήθησαν θεῶν παρωνυμίας.

XXII.

1 R. *supr.* ἐν τοῖς μάλιστα πάλαι ποτὲ τιμῆσαι τ. Κρ.

2 Hos, Xyl. notante, Euseb. legit Ἄρταλον, Ἄρυτον, & Τόσιβιν; mox Ἄρσαλον. Petav. Τρωσομιόν.

3 Sic scriptam dedi hanc vocem cum W, ex Euseb. Vulgo ὀπηδήποτε.

4 Dedi ἐκεῖνον, R. probante, cum W. ex Euseb. pro vulg. ἐκεῖνος. R. simul mavult ἀμεληθῆσαι pro ἀμεληθῆναι.

5 Sic W. ex Euseb. dedit, accedentibus D. & Colleg. Nov. Vulgo προσαγορεύοντες. Petav. προσαγορεύοντας. R. *supr.* τὰς δὲ περὶ τὸν Ἄρσαλον τιμᾶν, σκλ. θεὰς προσαγορεύοντας. In Euseb. pro σκληρὰς legitur σκιρὰς; Xyl. hoc amplectitur, & vertendo exprimit: *Sciorum Deorum appellatione adfecisse*, improbens, quod Turn. vertit: *suevos Deos*, & suspicans, eos pyreos fuisse positos, i. e. statuas eis vel inagines e sciro positas, & divinos honores decretos.

6 Dedi τέτων, Xyl. & R. probantibus, ex Euseb. pro vulg. ἐπὶ τέτω.

7 Euseb. μυθολογημένων, quod probari posse monet Xyl. praefereus tamen vulgatam, utpote melius ad ea, quae sequuntur, quadrantem.

8 Euseb. Δῖος.

9 Xyl. legit μὲν καὶ ὀρθῶς. R. ἔν aut vult deleri, aut cum αὐτῶν mutari.

XXII. Σιωπήσαντος δὲ τῷ Κλεομβρότῳ, πᾶσι μὲν ¹ ὁ λόγος ἐφάνη θαυμαστός. τῷ δ' Ἑρακλῆϊ περὶ τοῦ περὶ τῶν πῆ ταῦτα προσήκει ² Πλάτωνι, καὶ τῷ ἐπει-
 ρος τὸ ἐνδοσίμου τῷ λόγῳ τάττω παρέχεν, ὁ Κλεομβρο-
 τός. Εὖ μνημονεύεις, (εἶπεν) ὅτι τὴν μὲν ἀπειρίαν αὐ-
 τόθεν ἀπέγνω τῶν κόσμων, περὶ δὲ πλήθος ὠρισμένον
 διηπόρησε, καὶ μέχρι τῶν πέντε τοῖς ὑποτιθεμένοις κα-
 τὰ τοῖς στοιχείου ἕνα κόσμον ἐπιχαρήσας ³ τὸ εἶδος, αὐτὸς
 ἑαυτὸν ἐφ' ἑνὸς ἐτήρησεν. καὶ δοκεῖ τῷ Πλάτῳ
 ἴδιον εἶναι, τῶν ἄλλων σφόδρα φοβηθέντων τὸ πλήθος,
 ὡς τὰς ἐνὶ ⁴ τὴν ὕλην μὴ ὀρίσαντας, ἀλλ' ἐκβάντας
 εὐθύς ἄοριστα καὶ χαλεπῆς ἀπειρίας ὑπολαμβανέσης. Ὁ
 δὲ ξένος (εἶπεν ἐγὼ) περὶ πλήθος κόσμων ὠρίζεν, ἢ
 Πλάτων; ἢ, ὅτε συνεγένε ⁵ τῷ ἀνδρὶ τάττω, ἐδὲ δια-
 πειράθη; Ἄλλ' ἐκ ἑμελλόν (εἶπεν ὁ Κλεομβρότος) εἰ
 μηδὲν ἄλλο τῶν ⁶ περὶ ταῦτα λιπαρῆς εἶναι καὶ πρόθυ-
 μος ἀκροατῆς, ἐνδιδόντος ἑαυτὸν ἴλεω καὶ παρέχοντος.
 ἔλεγε δὲ μήτ' ἀπειρίας, μήτ' ἕνα, μήτε πέντε κόσμος,
 ἀλλὰ τρεῖς καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν εἶναι, συντεταγμέ-
 νος

1 Petav. πᾶσι μὲν ἔν ὁ λ.

2 Vulgo μὴ ταῦτα προσήκειν. Dedi cum W. ex Turn. & V. accedentibus Anon. & Mez. πῆ & προσήκει. Posterior quoque Petav. exhibet. R. legendum monuit πῆ aut ἕπη, & προσήκει, quia ratione Platonis bases conveniant. Etiam Xyl. utrumque legit.

3 Turn. V. συγχωρήσας. Petav. deinde ἐτήρησα.

4 Secutus sum Turn. versionem, qui materiam mundo non deficiant, & W. conjecturam, dando ἐνὶ pro vulg. ἐπὶ. R. hoc ἐπὶ deleri voluit. Turn. & V. ὡς τὰς ἐφ' ἑνὸς τῆς ὕ. μ. ὁ.

5 Vulgo ὠρίζεν, ἢ Πλάτων, ὅθεν εὖ ἐγένε. Xyl. correxit ἢ Πλάτων, ἢ ὅθεν (pro ἐξ ἢ accipiendum, licet malit ὅτε) συνεγένε. E. Turn. & V. ἢ Πλάτων ἢ ἀδὲν συνεγένε. Quod dedi, W. probavit.

6 E. Mez. & R. correptione, W. probata, dedi τῶν pro vulg. τῶ. Cohaeret cum ἀκροατῆς.

υς εἰς χῆμα τριγωνοειδές, ἔ¹ πλευρῶν ἐκάστην ἐξή-
κοιτα κόσμος ἔχειν· τριῶν δὲ τῶν λοιπῶν ἕκαστον ἰδρύ-
θαι κατὰ γωνίαν, ἀπ'εῖθαι δὲ τὰς ἐφεξῆς ἀλλήλων,
ἀτρέμα περιϊόντας ὡσπερ ἐν χορείᾳ· τὸ δ' ἐντὸς ἐπίπε-
δον τῆς τριγώνου, κοινὴν ἐστὶν εἶναι πάντων, καλεῖσθαι
δὲ πᾶσιον ἀληθείας, ἐν ᾧ τὰς λόγους καὶ τὰ εἶδη καὶ τὰ
παραδειγματα τῶν γεγονότων καὶ γενησομένων ἀκίνητος
κεῖσθαι, καὶ περὶ αὐτὰ τῆς αἰῶνος ὄντος, οἷον ἀπορροῆν
ἐπὶ τὰς κόσμος² φέρεσθαι τὸν χρόνον. ἔψιν δὲ τέττων
καὶ θῆαν ψυχαῖς ἀνθρωπίναις ἀπαξ ἐν ἔτεσι μυρίοις
ὑπάρχειν, ἂν γε εὖ βιώσωσι· καὶ τῶν ἐνταῦθα τελε-
τῶν τὰς ἀρίστας, ἐκείνης ὕνειρον εἶναι τῆς ἐποπτείας καὶ
στολετῆς. καὶ τὰς λόγους ἀνέμνησεν³, ἕνεκα τῶν ἐκεῖ Φι-
λοσοφεῖσθαι καλῶν, ἢ⁴ μάτην περαίνεσθαι. ταῦτ' (ἐφην⁵)
περὶ τῆτον μυθολογῶντος ἤκουον ἀτεχνῶς, καθάπερ ἐν
τελετῇ καὶ μυσεί, μηδεμίαν ἀπόδειξιν τῆς λόγου μηδὲ
πίσιν ἐπιφέροντος.

XXIII. Καὶ γὰρ τὸν Δημήτριον προσαγορευσας, πῶς
ἔχει (ἐφην) τὰ τῶν μνηστῆρων ἔπη, τὸν Ὀδυσσεά θου-
μασάντων τὸ τόξον μεταχειριζόμενον; ὑπομνηθεύτος δὲ
Δημητρίᾳ, ταῦτ', ἐφην, ἐπέρχεται κἄμοι περὶ τῆς ξέ-
υς

1 Frst. & R. ἔ. Restitui ἔ, quod ipse R. legendum monue-
rat. Eodem probante, e Turn. recepi εἰς, quod praecessit an-
te χῆμα. Vulgo abest.

2 Dedi sic cum W. e Turn. & V. accedentibus Turn. &
Amiot. version. Anon. Mez. Vulgo ἐπὶ τὰς χρόνος.

3 W. de suo dedit ἀναμνήσεως, & vertendo exprimit: adde-
batque aut propter recordationem illorum, quae illic sunt bo-
na, hic homines literis philosophiaeque studere, aut inanem
sumere operam. At cur retinuit comma post ἀναμνήσεως? Col-
leg. Nov. ἀνέμνησας.

4 R. legendum monet μῆ.

5 Sic Xyl. legit, & Turn. cum eo vertit, dedique cum W.
ex D. Anon. Mez. Vulgo ἐφην.

νε εἰπεῖν· ἢ τις Θεητῆρ¹ καὶ ἐπίκλοπος ἐπλετο δογμα-
των τε καὶ λόγων παντοδαπῶν, καὶ πολυπλανῆς ἐν
γράμμασι, καὶ ἐ βάρβαρος, ἀλλ' Ἐλλην γένος ἦν,
πολλῆς Ἑλληνίδος μέσης ἀνάπλευς. ἐλέγχει δ' αὐτὸν
ὁ τῶν κόσμων ἀριθμὸς, ἐκ ὧν Αἰγύπτιος ἐδὲ Ἰνδός,
ἀλλὰ Δωριεὺς ἀπὸ Σικελίας, ἀνδρὸς Ἱμεραίας τῆνομα
Πέτρωνος². αὐτὸ μὲν ἐκείνῃ βιβλίδιου ἐκ ἀνέγνων, ἐδὲ
οἶδα διασωζόμενον· Ἴππυς³ δὲ ὁ Ῥηγῖνος (ἢ μέμνη-
ται Φανίας ὁ Ἐρέσιος⁴) ἰσορεῖ δόξαν εἶναι ταύτην Πέ-
τρωνος καὶ λόγον, ὡς ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα καὶ τρεῖς
κόσμοι ὄντας, ἀπλομένους δ' ἀλλήλων κατὰ σοιχειῶν·
ὅ τι δὴ τῶν ἐσὶ, κατὰ σοιχειῶν ἀπλεσθαι, μὴ προσδια-
σαφῶν, μηδ' ἄλλην τινὰ πιθανότητα προσίπειν. ὑπο-
λαβῶν δὲ Δημήτριος· Τίς δ' ἔν (εἶπεν) ἐν τοιείοις
πράγμασι εἴη πιθανότης, ὅπερ καὶ Πλάτων ἐθεν' εἶ-
πὼν εὐλογον ἐδ' εἶκός, ἕτως κατέβαλε⁵ τὸν λόγον;

καὶ

1 Dedi ἢ τις, R. probante, e Turn. & V. pro vulg. εἴ τις,
nec non Θεητῆρ, ex Homer. Odyss. XXI, 397. Xyl. & Mez.
ita legentibus, pro vulg. Θεητῆρ.

2 R. hoc nomen non Graecum esse putat. Hinc mavult
Ἰέρωνος.

3 Bas. Ἴππυς, quod Xyl. improbat. De Hippy Rhevino,
qui Darii & Xerxis aetate floruisse perhibetur, v. Fabric. B.
Gr. T. I. p. 354. & 819.

4 Sic legi voluit R. & dedi cum W. Ex Ald. prodit in vell.
edd. Αἰρέσιος, quod etiam e Petav. enotatur. Bas. Ἐρέσιος,
ex Eresio, vel Eressio, patria Theophrasti oriundus. De Pha-
nia Eresio, Aristotelis discipulo, v. Fabric. B. Gr. T. II. p.
225. & 308.

5 Ald. & Bas. κατέλαβε. Turn. legendum censuit κατέβα-
λε, & exprimit vertendo: *opinionem everterit*, quasi dicat
Platonem verbo nulla adjuncta ratione subvertisse opinionem il-
lam de mundorum multitudine, cum scripserit in Timaeo, dictu
verius esse, unum esse mundum. Confuse mihi videntur, vel
potius vitiose impressa, quae a Xyl. ad verbum κατέλαβε ad-
notantur: „reponitur κατέβαλε, quod hic quidem nihil rui-
rosse. Verum sensum esse arbitror, Platonem nulla probabili
con-

καὶ ὁ Ἡρακλέων· Ἄλλὰ μὴν ὑμῶν (ἔφη) τῶν γραμμα-
 τικῶν ἀκόσμεν εἰς Ὅμηρον ἀγόντων τὴν δόξαν, ὡς ἐκεί-
 νε τὸ πᾶν εἰς πέντε κόσμους διανεμόντος¹, ἄρανόν, ὕ-
 δωρ, ἀέρα, γῆν, ἔλυμπον. ὣν τὰ μὲν δύο, κοινὰ κα-
 ταλείπει· γῆν μὲν τῷ κάτω παντός ἔσαν, ἔλυμπον
 δὲ τῷ ἄνω παντός· οἱ δ' ἐν μέσῳ τρεῖς τοῖς τρισὶ
 θεοῖς ἀπεδόθησαν. ἔτω δὲ καὶ Πλάτων² ἔοικε τὰ κάλ-
 λιστα καὶ πρῶτα σωμάτων εἶδη καὶ χήματα συνένων
 ταῖς τῷ ὄλῳ διαφοραῖς, πέντε κόσμους καλεῖν, τὸν γῆς,
 τὸν ὕδατος, τὸν ἀέρος, τὸν πυρός· ἔχατον δὲ τὸν πε-
 ριέχοντα τέρας, τὸν τῷ δωδεκαέδρῳ, πολύχυτον καὶ πο-
 λύτρεπλον, ἧ μάλιστα δὴ ταῖς ψυχικαῖς περιόδῳ καὶ
 κινήσεσι πρόπον χῆμα καὶ συναρμότῳ ἀπέδωκε. καὶ
 ὁ Δημήτριος· Ὅμηρον (ἔφη) τί κινῶμεν ἐν τῷ παρόν-
 τι; μύθων γὰρ ἄλις. Πλάτων δὲ πολλὰ δεῖ τὰς πέν-
 τε τῷ κόσμῳ διαφορὰς³ πέντε κόσμους προσαγορεύειν·
 ἐν οἷς γε⁴ μάχεται τοῖς ἀπίροις κόσμους ὑποτιθεμένοις,
 αὐτῷ⁵ δὲ φησι δοκεῖν ἓνα τῷτον εἶναι μονογενῆ τῷ
 θεῷ καὶ ἀγαπητὸν, ἐκ τῷ σωματικῷ παντός ὄλον καὶ
 σέλειον καὶ αὐτάρκη γεγεννημένον. ὅθεν ἂν τις καὶ θαυ-
 μάσειεν, ὅτι τάλῃθες εἰπὼν αὐτὸς ἑτέροις ἀπιθῆκε καὶ

Y 2

λό-

confirmatione munitam suam sententiam proposuisse; *idem legis-
 se videtur Turnebus*, quanquam diverso sensu, qui evertere
 usurpavit.“ R. tuetur κατέβαλε, projecit, in medio posuit,
 & dereliquit absque cura, velut infantem expositum, addens,
 Graecos etiam dicere καταβάλλαν pro in literas referre.

1 Iliad. 15, 187. sqq.

2 Cf. p. 231. h. Vol.

3 Turn. V. Bong. πέντε τῷ κόσμῳ διαφορὰς; Petav. πέν-
 τε διαφορὰς absque τῷ κόσμῳ.

4 Dedi γε e R. mente pro vulg. τε.

5 Dedi αὐτῷ e V. ἴdem legente Xyl. pro vulg. ταῦτα. Ald.
 & Bas. αὐτῇ δὲ φησι. Petav. δὲ φησι. W. legendum monet
 ὅς γε pro ἐν οἷς γε, & αὐτῷ δὲ pro ταῦτα δὲ. Petav. quoque
 ἀπίροις κόσμοις pro ἀπίροις κόσμους.

λόγον ἐκ ἐχέσεως ἀρχὴν παρέχε δόξης ¹. τὸ μὲν γὰρ ἓνα μὴ φυλάξαι κόσμον, εἶχεν ἀμωσγέπως ὑπίθεσιν τὴν τῆ ² παντὸς ἀπειρίαν· τὸ δ' ἀφωρισμένως ποιῆσαι τούτους, καὶ μήτε πλείους τῶν πέντε, μήτ' ἐλάττωτες, κομιδῇ παράλογον καὶ πάσης πιθανότητος ἀπρητημένον, εἰ μὴ τι σὺ λέγεις, ἔφη, πρὸς ἐμὰ βλέψας· κἀγὼ· Δοκεῖ γὰρ ³ ἔτις, (ἔφην) ἀφέντας ἤδη τὸν περὶ χρησθηρίων λόγον, ὡς τέλος ἔχοντα, μεταλαμβάνειν ἕτερον τούτων; Οὐκ ἀφέντας (εἶπεν ὁ Δημήτριος) ἐκείνον, ἀλλὰ μὴ παρελθόντας τῶτον ἀντιλαμβάνόμενον ἡμῶν. ἐ γὰρ ἐνδιατρίψομεν, ἀλλ' ὅσον ἰσορῆσαι τὴν πιθανότητα θίγοντες αὐτῆ, μέτιμεν ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν.

XXIV. Πρῶτον τοίνυν (ἔφην ἐγὼ) τὰ κωλύοντα ποιεῖν κόσμους ἀπείρους, ἐκ ἀπειροῦ πλείονας ἑνὸς ποιεῖν· καὶ γὰρ οἶον τ' εἶναι ⁴ εἶναι καὶ μαντικὴν καὶ πρόνοιαν ἐν πλείοσι κόσμοις, καὶ τὸ μικροτάτην τύχην ⁵ παρεμπίπτειν, τὰ δὲ πλείστα καὶ μέγιστα τάξιν λαμβάνειν πρὸς ⁶ γένεσιν καὶ μεταβολὴν, ὧν ἕδεν ἡ ἀπειρία δέχεσθαι πέφυκεν. ἔπειτα τῷ λόγῳ μᾶλλον ἔπεται τὸ τῷ θεῷ ⁷ μὴ

μονο-

¹ Ald. Bas. Petav. παρέχε δι' αὐτῆς. Xyl. inde efficiendum putavit διανοίας. Turn. V. forsan διαίτης. Steph. dedit δόξης.

² Petav. omittit τὴν.

³ itane vero placet —? Sic interrogative haec esse sumenda, monuit R. Dedi Interrogationis notam post τούτων pro vulg. puncto.

⁴ Dedi sic e Xyl. mente, Mez. consentiente, pro vulg. ὅσον εἶναι. R. susp. καὶ γὰρ ὅσιόν εἶναι εἶναι οἰεῖσθαι (vel ὑπολαμβάνειν) μαντικὴν. Turn. V. καὶ γὰρ ὅπως vel ὅλον.

⁵ R. susp. τὸ μικρότατον, τανίσσῃ, τὴν τύχην, monens, alios tamen malle dicere, τὰ ὀλίγιστα, vel σπανιώτατα.

⁶ R. mentem amplectendam censui dando λαμβάνειν e Turn. & Bas. pro vulg. λαμβάνει & inferendo πρὸς, quod vulgo abest.

⁷ Bas. non habet τὸ. Turn. non exprimit vertendo τῷ θεῷ. Ex Turn. in lect. var. enotatur ἔπεται τὸ, θεῶν μὴ μονογ. Petav. deinde omittit τὸν αὐτὸν κόσμον.

μονογενῆ μηδ' ἔρημον εἶναι τὸν κόσμον. ἀγαθὸς γὰρ ὢν τελῶς, ἀδεμιᾶς ἀρετῆς ἐνδεής ἐστιν. ἤμισα δὲ τῆς ¹ περὶ δικαιοσύνην καὶ Φιλίαν· κἀλλίαι γὰρ αὐται ² καὶ θεοῖς πρέπασαι. μάτην δ' ἔδδεν ἔχειν ἐδ' ἄχρηστον θεὸς πέφυκεν. εἰσὶν ἔν ἐκείνῳ ἕτεροι θεοὶ καὶ κόσμοι, πρὸς ἑς ³ χρῆται ταῖς κοινωρικαῖς ἀρεταῖς. ἐδδὲ γὰρ πρὸς αὐτὸν, ἐδδὲ μέρος αὐτῆ χρῆσις ἐστὶ δικαιοσύνης, ἡ χάριτος, ἡ χρηστότης, ἀλλὰ πρὸς ἄλλας. ὡς' ἐκ εἰκὸς ἀφίλον, ἐδ' ἀγέιτονα τούδ', ἐδ' ἀμικλον ἐν ἀκείρῳ κενῶ τὸν κόσμον σαλεύειν. ἐπεὶ καὶ τὴν φύσιν ὁρῶμεν τὰ καθ' ἕκαστα γένεσιν καὶ εἶδεσιν ὅσον ἀγγείαις ἢ περικαρπίοις σπέρματος ⁴ περιέχεσαν. ἐδδὲν γὰρ ἐν ἀριθμῶ τῶν

Y 3

τῶν

1 Restitui sic e Bas. volente idem legi R. Vulgo τῶ, unde W. de suo effecit τῶν. Petav. περὶ δικαιοσύνης.

2 Dedi sic e Turn. & V. ita corrigendum monentibus R. & W. Vulgo αὐτῶ.

3 Dedi sic e Turn & V. probante R. Vulgo πρὸς οἷς. Petav. deinde omittit πρὸς ante αὐτῶν.

4 R. voluit σπέρματα. W. legendum susp. ὡσπερ καρπῆς σπέρματι περιῆ. In sequentibus occurrunt haud pauca non modo per se obscura, sed & mendis laborantia. Xyl. pro ἐδδὲ μὴν λόγος legit ἔ μη λόγος, & pro ποῖος δ' ὡς τοίνυν, εἶναι, ποῖος δέ. Ὡς τοίνυν &c. sententiam loci his verbis explicans: „omnia ejusdem speciei individua habent quippiam inter se ratione formae commune, & tamen suas ποιότητας quasdam, sua accidentia, quae simul omnia in alio non insunt: atque hac ratione inter se differunt: verbi gratia, omnes homines habent communem naturam, neque tamen ullus homo profus cum altero idem est: ut plurima communia habeat, habet tamen peculiare aliquid, quod eum ab aliis distinguat omnibus. Mundus ergo, cum ipse etiam sit qualis, etiam habere dicatur certa sua quaedam accidentia, videtur iis distingui ab aliis mundis.“ R. probato ἔ μη λόγ. ὑπ. κ. — leg. susp. ὁ μὴ, κοινῶς ὄν ἁμογενῆς, ποῖον ἰδίως ἐστιν — quod Xyl. vertit: nisi praeter eam communem rationem, suis peculiaribus qualitatibus ab aliis ejusdem generis rebus distingueretur — ἢ λέγεται κοινῶς εἶναι, ποῖος δέ. πῶς τοίνυν ποῖός ἐστιν ἐκ διαφορᾶς τῆς πρὸς ἄλλ-

τῶν ὄντων ἐσίν. ἐδὲ μὴν λόγος ὑπάρχει κοινός, ἐδὲ τυγχάνει τῆς τοιαύτης προσηγορίας, ὃ μὴ κοινῶς ποῖον, ἰδίως ἐσίν. ὃ δὲ κόσμος ἐ λέγεται κοινός εἶναι. ποῖος δ' ὡς τοίνυν ποῖός ἐστιν ἐκ διαφορᾶς τῆς πρὸς ἄλληλα συγγενῆς καὶ μονοειδῆς γεγονώς τοιαύτος. εἰ γὰρ ἔτε ἀνθρῶπος εἷς, ἔτε ἵππος ἐν τῇ φύσει γέγονεν, ἔτε ἄερον, ἔτε θεός, ἔτε δαίμων, τί κωλύει μηδὲ κόσμον ἓνα τὴν φύσιν ἔχειν, ἀλλὰ πλείονας; ὃ γὰρ λέγων, ὅτι καὶ γῆν ¹ μίαν ἔχει καὶ θάλατταν, ἐμφανές τι παρορᾷ τὸ τῶν ὁμοιομερῶν· τὴν τε γὰρ γῆν εἰς ὁμῶνυμα μέρη, καὶ τὴν θάλατταν ἰσαύτως διαιρῶμεν· τῆ δὲ κόσμος μέρος ἐκ ἑτι κόσμος, ἀλλ' ἐκ διαφορῶν φύσεων συνέστηκε.

XXV. Καὶ μὴν ὃ γε μάλιςα Φοβηθέντες ἔνιοι καταναλίσκουσιν τὴν ὕλην εἰς τὸν κόσμον ἄπασαν, ὡς μηδὲν ὑπολείπόμενον ² ἐκτός ἐνστάσεις ἢ πληγαῖς διαταράττοι ³ τὴν τῶδε σύστασιν, ἐκ ὀρθῶς ἔδεισαν. πλείονων

θλον, ἀσυγγενῆς καὶ μονοειδῆς γεγονώς, *mundus non dicitur compositus, sed qualis. Si ergo idea qualitatris nascitur e differentia ab alia quadam re, (vel ab alio quodam mundo) quomodo poterit mundus qualis dici, si, quod isti percontantur, absque coheratio & solitaris natus est?* W. *sophisma esse dialecticum monet, cujus haec pars mire a librariis corrupta, sic refingenda videatur: ἐδὲν γὰρ ἐν τῶν ὄντων· ἔτε τί ἐστιν, ἔ γε μὴ λόγος ὑπάρχει κοινός· ἐδὲ τυγχάνει τῆς τοιαύτης προσηγορίας, ὃ μὴ κοινῶς ποῖον ἰδίως τ' ἐστιν· Ὁ δὲ κόσμος λέγεται, τῷ κοινῶς εἶναι ποῖος· ἰδίως δ' αὖ ποῖός ἐστιν ἐκ διαφορᾶς τῆς πρὸς ἄλλα συγγενῆ καὶ ὁμοειδῆ γεγονώς, τοιαύτος. In ind. var. lect. hoc affertur: „ποῖος δὲ τοίνυν (ποῖός ἐστιν ἐκ διαφορᾶς. P. forsitan ὅτε μὴ κοινῶς ποῖον, ἰδίως δ', ἐπὶ ὄντων ὅτε ποῖον. vel, ὃ μὴ κοινῶς ποῖον ἰδίως τε. quae lectio magis placeat V. T.“ Simul e Petav. notatur τῆς τοιαύτης προσηγορίας.*

¹ Petav. ἀλλ' ἢ πλείονας; ὃ γὰρ λέγων καὶ γῆν.

² Sic legit Xy'. & dedi e Turn. & V. Idem recepit W. ex Anon. & Mez. Vulgo ὑπολείπομένην. R. susp. ὅπως μηδὲν ὑπολείψει (vel ὑπολείπωμεν) τῶν ἐκτός.

³ Restitui sic cum W. ex Ald. Raf. accedentibus D. F. Ven. 1. Vulgo διαταράττον. Petav. διαταράττω.]

νων γὰρ ὄντων κόσμων, ἰδίᾳ δ' ἐκάσῃ συνειληχότος ἐ-
 σία καὶ ὕλη μέτρον ὠρισμένον ἐχέσῃ καὶ πέρας, ἀδὲν
 ἄτακτον δὲ ἀκατακόσμητον, οἷον περίτλημα, λειψθήσε-
 ται προσπίπλον ἔξωθεν. ὁ γὰρ περὶ ἕνασον λόγος ¹
 ἐγκρατῆς ὢν τῆς συννευεμημένης ὕλης, ἀδὲν ἐκφορον ²
 ἔχσει καὶ πλανώμενον ἐμπεσεῖν εἰς ἄλλον ³, ἐδ' εἰς ἑαυ-
 ρὸν ἐξ ἄλλῃ· διὰ τὸ μήτε πλήθος ἀόριστον καὶ ἀπει-
 ρον τὴν Φύσιν ἔχειν, μήτε κίνησιν ἄλογον καὶ ἄτακτον.
 εἰ δὲ καὶ τις ἀπορροή φέρεται πρὸς ἑτέρας ἀφ' ἑτέ-
 ρων, ὁμόφυλον εἶναι καὶ ⁴ προσηγῆ καὶ πᾶσιν οἰκείως
 ἐπιμιγνυμένην ⁵, ὥσπερ αἱ τῶν ἀσέρων αὐγαὶ καὶ συγ-
 κρασεῖς, αὐτὰς τε τέρπεσθαι καθορῶντας ἀλλήλους εὐμε-
 νῶς, θεοῖς τε πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς καθ' ἕνασον ⁶ ἔσι,
 παρέχειν ἐπιμιξίας καὶ Φιλοφροσύνας. ἀδύνατον γὰρ
 εἶναι ἐσι τέτων, ἢτε μυθῶδες, ἢτε παράλογον· εἰ μὴ,
 νῆ Δία, τοῖς ⁷ τῷ Ἀριστοτέλει ὑπόψονται τινες, ὡς
 Φυσικὰς αἰτίας ἔχοντα. τῶν γὰρ σωμάτων ἐκάσῃ τό-
 πον οἰκείον ἔχοντος, ὡς φησιν, ἀνάγκη τὴν γῆν παντα-
 χόθεν ἐπὶ τὸ μέσον φέρεσθαι, καὶ τὸ ὕδωρ ἐπ' αὐτῆς

Y 4

διὰ

1 Sic Xyl. legit, dedique, R. probante, e Turn. & V. Re-
 cepit idem W. ex Anon. & Mez. Vulgo λόγον.

2 Ald. & Bas. ἐκφορον (male notator in ind. var. εὐφορον). Hinc
 Xyl susp. παράφορον, aut φορητόν. Steph. dedit ἐκφορον.

3 R. susp. ἐμπεσεῖν ἐξ ἑαυτῆ εἰς ἄλλον.

4 R. susp. εἶναι δεῖ.

5 Petav. οἰκείως ἐπιμεμιγμένην. Pro οἰκείως D. ἠπίως. Hinc
 W. susp. veram lectionem fuisse ἠπίως εἰκός. Tale quid sen-
 tentia requirit.

6 Subaudi κόσμον. R.

7 Ald. Bas. τὰ. Si verbum ὑπόψονται probum esse con-
 staret, R. monet, se non dubitaturum τὰ probare, sed senten-
 tiam veròum illud repudiare. Mavult ὑπογράφονται, subscri-
 bent praecipis Aristotelis, latinismum esse addens, pro πα-
 δῆνασ, vel ἱπακῆσαν, vel συντίθεσθαι τιμ; quo admisso legen-
 dum quoque ἔχσει pro ἔχοντα. Ald. & Bas. omittunt deinde
 αἰτίας. Hinc Xyl. pro Φυσικὰς legendum monet Φυσικῶς.

διὰ βάρους ὑφιστάμενον ¹ τοῖς κεΦοτέροις. ἂν ἔν πλείονες ὡσι κόσμοι, συμβήσεται τὴν γῆν πολλαχῆ μὲν ἐπάνω τῆ πυρὸς καὶ τῆ ἀέρος κειῖθαι, πολλαχῆ δ' ὑποκάτω καὶ τὸν ἀέρα καὶ τὸ ὕδωρ ὁμοίως, ποῖ μὲν ἐν ταῖς κατὰ Φύσιν χάραις ἐπάρχειν, ποῖ δ' ² ἐν ταῖς παρὰ Φύσιν. ἂν ἀδυνάτων ὄντων, ὡς ³ οἴεται, μήτε δύο, μήτε πλείονας εἶναι κόσμους, ἀλλ' ἓνα τῆτον ἐκ τῆς ἐσίας ἀπάσης συγκεῖμενον, ἰδρυμένον κατὰ Φύσιν, ὡς προσήκει ταῖς τῶν σωμάτων διαφοραῖς.

XXVI. Ἄλλὰ καὶ ταῦτα πιθανῶς μᾶλλον, ἢ ἀληθῶς, εἴρηται. σκοπεῖ δὲ ἕτως, (ἐφην ⁴) ὧ φίλο Δημήτριε. τῶν γὰρ σωμάτων τὰ μὲν ἐπὶ τὸ μέσον καὶ κίττω κινεῖσθαι λέγων, τὰ δ' ἀπὸ τῆ μέσης καὶ ἄνω, τὰ δὲ περὶ τὸ μέσον καὶ κύκλω, πρὸς τί λαμβάνει τὸ μέσον; ἔ δὴπε πρὸς τὸ κενόν. ἔ γάρ ἐσι κατ' αὐτόν. καθ' ἔ δ' ἐσίν, ἐκ ἔχει μέσον, ὡσπερ ἐδὲ πρῶτον, ἐδ' ἔχατον. πέρατα γὰρ ταῦτα. τὸ δὲ ἄπειρον, καὶ ἀπεράτῳτον. εἰ δὲ καὶ βιάσχιτό ⁵ τις αὐτόν λόγῳ βίαι κινέ-

¹ R. mavolt ὑφιστάμενης. Petav. paulo ante ἐπ' αὐτοῖς.

² W. rectius esse censet πῆ μὲν — πῆ δὲ. Prius habent D. F. posterius B. Colleg. Nov. Xylandro post ἐπάρχων videatur addendum ποῖ δ' ἄχι, aut aliquid tale. Desunt nimirum in Aid. & Bas. ποῖ δ' ἔ. τ. π. Φύσιν. Turn. supplevit, vertens: in aliis minime.

³ R. ὡς delendum suspicatur, quamvis se id non urgere moneat, cum οἴεται sic possit in medio positum existimari, ut etiam ad sequentia debeat tacite referri; aut omnis oratio obliqua esse possit.

⁴ Xyl. iubente, dedi ἐφην pro vulg. ἐφην.

⁵ Corruptissima haec esse, facile patet. Xyl. βίαι κινέμεσον, si recte verba habeant, interpretatur — Aristotelem vi eo adductum, ut fateatur inane esse, & pro ἄπειρον τελευτήσασιν legendum suspicatur ἄπειρον τὸ νοῆσασιν, ut hic exhibeatur sensus: Si etiam extorqueatur Aristoteli esse inane: tamen adhuc intelligi non poterit, quae causa sit, cur corpora naturalia suum quodque locum petant. Petav. omittit βίαι; Turn. V. βίαι

κινῶμενον, ἀπειρον τολμῆσαι, τίς ἢ πρὸς τῆτο γινομένη τῶν κινήσεων διαφορὰ τοῖς σώμασιν; ἔτε γὰρ ἐν τῷ κενῷ¹ δύναμις ἐστὶ τῶν σωμάτων, ἔτε τὰ σώματα προαίρασιν ἔχει καὶ ὄρμην, ἢ τῆ μέσῃ γλίχεται, καὶ πρὸς τῆτο συντείνει πανταχόθεν. ἀλλ' ὅμως² ἀπορὸν ἐστὶν ἀψύχων σωμάτων³ πρὸς ἀσώματον χωρεῖν⁴ καὶ ἀδιάφορον, ἢ Φορὰν ἐξ αὐτῶν ἢ ὀλκὴν ὑπ' ἐκείνης⁵ γινομένην νοῆσαι. λείπεται τοίνυν, τὸ μέσον & τοπικῶς, ἀλλὰ σωματικῶς λέγεσθαι. τὰδε γὰρ τῆ κόσμῳ μίαν ἐκ πλειόνων σωμάτων καὶ ἀνομοίων ἐνότητά καὶ σύνταξιν ἔχοντος, αἱ διαφοραὶ τὰς κινήσεις ἄλλας πρὸς ἄλλα⁶ ποιοῦσιν ἐξ ἀνάγκης. δῆλον δὲ τῷ μετανοσμέμενα⁷ ταῖς ἐστῆαις ἕκαστα καὶ τὰς χώρας ἅμα συμμεταβάλλειν. αἱ μὲν γὰρ διακρίσεις ἀπὸ τῆ μέσῃ τὴν ὕλην αἰρομένην ἄνω, κύκλῳ διανέμεισιν· αἱ δὲ συγκρίσεις καὶ πυκνώσεις πίεζαι κάτω πρὸς τὸ μέσον καὶ συνελαύνουσι.

XXVII. Περὶ ὧν ἐκ ἀναγκαῖον ἐνταῦθα πλείοσι λόγοις χρῆσθαι. ἦν γὰρ ἂν τις ὑποθῆται τῶν παθῶν τῆτων καὶ τῶν μεταβολῶν αἰτίαν εἶναι δημιουργόν, αὕτη

Υ 5

συν-

τις αὐτῆ vel αὐτῶν λέγειν, ἢ βία κενῆ ἀπειρα τολμῆσαι. R. judice, post λόγῳ videtur deesse πλάτταν vel ὑποτίθεσθαι — quodsi autem tandem pertinaciter aliquis pertendat, Aristotelem fingere, vel supponere ratiocinio tenus, vel doctrinae tantummodo causa, fuisse ausum aliquod infinitum vi in motum adactum. W. suspr. εἰ δὲ καὶ βιάσ. τει αὐτόν λέγειν κενῆ μέσον, ἀπορὸν τὸ νοῆσαι.

1 Petav. κοινῶ. R. suspr. ἀπειρα.

2 W. legendum monet ἄλλως δ' ἀπορὸν. Turn. V. ὁμοίων pro ὅμως. Petav. ἀπειρὸν ἐστὶ.

3 R. legi vult ἀψυχον σῶμα.

4 W. χωρεῖν mutandum censet in χώραν cum Mez.

5 Turn. V. ὑπ' ἐκείνης; R. suspr. ἢ Φορὰν ἐξ αὐτῆ, ἢ ὀλκὴν ἐπ' ἐκείνη.

6 scil. σώματω. Dedi sic e R. mente pro vulg. ἄλλως πρὸς ἄλλας. Bas. una voce ἄλλοπροτάλλες; Turn. V. ἄλλοπροσμίλλας.

7 R. voluit τῷ μετανοσμεῖσθαι. Ald. Bas. Petav. τὸ μετακ.

συνέξει τὸν κόσμον¹ ἕκασον ἐν ἑαυτῷ. καὶ γὰρ γῆν καὶ θάλατταν ἕκασος ἔχει κόσμων². ἔχει γὰρ καὶ μέσον ἕκασος ἴδιον, καὶ πάθη σωμάτων, καὶ μεταβολὰς, καὶ φύσιν, καὶ δύναμιν, ἣ³ σώζει κατὰ χάραν καὶ φυλάττει ἕκασον. τὸ⁴ μὲν γὰρ ἐκτὸς εἴτ' ἐδὲν ἐσιν, εἴτε κενὸν ἄπειρον, ἔ παρέχει⁵ μέσον, ὡς εἴρηται· πλειόνων δὲ κόσμων ὄντων, καθ' ἕκαστον ἐσιν ἴδιον μέσον· ὡσε κινήσεις ἴδια τοῖς μὲν ἐπὶ τῆτο, τοῖς δ' ἀπὸ τῆτο, τοῖς δὲ περὶ τῆτο, καθάπερ αὐτοὶ διαιρῶσιν. ὁ δ' ἀξιώων, πολλῶν μέσων ὄντων⁶, ἐφ' ἐν μόνον ὠθεῖσθαι τὰ βάρη πανταχόθεν, ἐθὲν διαφέρει τῆ, πολλῶν ὄντων ἀνθρώπων, ἀξιῶντος εἰς μίαν φλέβα τὸ⁷ πανταχόθεν αἷμα συρβεῖν, καὶ μιᾷ μῆνιγγι τὰς πάντων ἐγκεφάλους περιέχεσθαι, δεινὸν ἠγέμενος, εἰ τῶν φυσικῶν καὶ σωματικῶν⁸ ἔ μίαν ἅπαντα τὰ σφερὰ καὶ μίαν τὰ μανὰ χάραν ἐφέξει. καὶ γὰρ ἔτος ἄτοπος ἔσαι, κἄκείνος, ἀγαναστῶν, εἰ τὰ ὅλα τοῖς αὐτῶν μέρεσι χρῆται⁹, τὴν κατὰ φύσιν θέσειν ἔχουσιν ἐν ἐκείνῃ καὶ τάξιν. ἐκεῖνο γὰρ ἦν.

¹ R. mavult τῶν κόσμων ἕκασον.

² Sic e Baf. restitui pro vulg. κόσμοι. Ald. κόσμον. Pro καὶ γὰρ γῆν Bud. Turn. V. καὶ κατὰ γῆν.

³ Secutus sum W. recipiendo ἣ e Mez. Vulgo abest. Xyl. cum Turn. idem exprimit, & R. dari voluit.

⁴ Recepi τὸ e Turn. & V. pro vulg. τῆ. Dedit idem W. ex Anon.

⁵ R. docente, non datur, ut παρίχη sit impersonale, subaudiendo ἑαυτὸ.

⁶ Turn. πολλῶν κόσμων ὄντων; Petav. πολλῶν μέσων ὄντ.

⁷ abest τὸ a Petav.

⁸ Ald. τῶν φυσικῶν καὶ σωμάτων. Baf. τῶν φυσικῶν σωμάτων. In ind. var. posterior haec lectio utriusque editioni & Petav. tribuitur.

⁹ Sic V. Petav. Turn. dedique cum W. idem recipiente ex A. B. D. F. Venet. i. Colleg. Nov. Pol. Jannot. Anon. Mez. Vulgo χρῆσθαι. R. voluit τὰ ὅλα πρὸς τὸ τοῖς αὐτῶν μέρεσι χρῆσθαι, id est univērsam habere, quoad partes singulas, eam indolem eumque ordinem, ut partibus suis uti queat.

ἦν ἄτοπον, εἴ τις ἔλεγε κόσμον εἶναι τὸν ἐν αὐτῷ σε-
λήνην ἔχοντα ¹, καθάπερ ἄνθρωπον ἐν ταῖς πτέρυασι τὸν
ἐγκέφαλον φορῶντα, καὶ τὴν καρδίαν ἐν τοῖς κροτάφοις.
τὸ δὲ, πλείονας ποιῶντας χωρὶς ἀδήλων κόσμους, ἕμα
τοῖς ὅλοις τὰ μέρη σωμαφορίζειν καὶ συνδιαίρειν ἐκ ἄτο-
που. ἢ γὰρ ἐν ἐκάσῳ γῆ καὶ θάλασσα καὶ ἄρανος κεί-
σεται κατὰ φύσιν ὡς προσήκει, τό τε ἄνω καὶ κάτω,
καὶ κύκλῳ, καὶ μέσον, ἢ πρὸς ἄλλον, ἐδ' ἐκῆδος, ἀλλ'
ἐν ἑαυτῷ καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔχει ² τῶν κόσμων ἕκασος.

XXVIII. Ὅν μὲν γὰρ ἔξω τῷ κόσμῳ λίθον ὑπο-
τίθενται τινες, ἕτε μωῆς εὐπόρως παρέχει νόησιν ³,
ἕτε κινήσεως. πῶς γὰρ ἢ μενεῖ βάρος ἔχων ἢ κινήσε-
ται πρὸς τὸν κόσμον, ὡςπερ τὰ λοιπὰ βάρη, μήτε μέ-
ρος ὦν αὐτῶ, μήτε συντεταγμένος εἰς τὴν ἔσταν; γῆν ⁴
δ' ἐν ἐτέρῳ κόσμῳ περιεχομένην καὶ συνδεδεμένην ἐκ ἔδει
διαπορεῖν, ὅπως ἐκ ἐνταῦθα μεταχωρεῖ διὰ βάρος ἀπορ-
ραγεῖσα τῷ ὄλῳ, τὴν φύσιν ὁρᾶντας καὶ τὸν τόνον ⁵,
ὑφ' ἧ συνέχεται τῶν μερῶν ἕκασον. ἐπεὶ μὴ πρὸς τὸν
κόσμον, ἀλλ' ἐκῆδος αὐτῷ τὸ κάτω καὶ ἄνω λαμβάνοντες,
ἐν ταῖς αὐταῖς ἀπορίαις Ἐπικέρῳ γενησόμεθα, κινῶντι
τάς ἀτόμους ἀπάσας εἰς τὰς ὑπὸ πόδας τόπους, ὡςπερ ἢ
τῷ κενῷ πόδας ἔχοντος, ἢ τῆς ἀπειρίας ἐν αὐτῇ κάτω
τε καὶ ἄνω, διανοῆσαι διδασκῆς. διὸ καὶ Χρῦσιππὸν ἐσι
θαυμάζειν, μᾶλλον δὲ ὅλως διαπορεῖν, ὅ τι δὴ παθῶν
τὸν κόσμον ἐν μέσῳ φησὶν ἰδρῦθαι, καὶ τὴν ἔσταν αὐτῷ
τὸν

¹ W. judice, complura excidisse videntur. Mez. Inferit
κάτω, quod non satisfacit. R. fufp. κόσμον ἡμέτερον μόνον
κόσμον εἶναι.

² Turn. V. ἔξα.

³ Ald. & Bas. ἄνησιν. Xyl. conjecit νόησιν, deditque
Steph.

⁴ Dedi γῆν e Turn. & V. Eandem vocem Turn. & Xyl. ex-
primunt. Vulgo τῆν.

⁵ Hanc vocem, quam Turn. *firmitatem* interpretatur, Xyl.
haud probat. Mavult τόπον.

τὸν μέσον τόπον αἰδίως κατειληφύϊαν, ἔχ' ἦμισα τέτρο
 συνείργεσθαι ¹ πρὸς τὴν διαμονὴν καὶ οἶονεὶ ἀΦθαρσίαν.
 ταυτὶ γὰρ ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ δυνατῶν λέγει, μέσου
 τε τῆ ἀκείρῃ τόπον ἐκ ὀρθῶς ὄνειρώτῳ, ἀτοπώτεραν ²
 τε τῆς διαμονῆς τῆ κόσμῳ τῷ ἀνυπάρκῳ μέσω τὴν αἰ-
 τίαν ὑποθεῖς· καὶ ταῦτα πολλάκις εἰρηκῶς ἐν ἑτέροις, ὅτι
 ταῖς εἰς τὸ αὐτῆς μέσον ἢ ἑσία, καὶ ταῖς ἀπὸ τῆ αὐ-
 τῆς μέσε ³ διοικεῖται καὶ συνέχεται κινήσει.

XXIX. Καὶ μὴν τὰ γε ἄλλα τῶν Στωϊκῶν τίς
 ἂν Φοβηθεῖη, πυνθανομένων ⁴, πῶς εἰμαρμένη μία μέ-
 νει καὶ πρόνοια, καὶ ἔ πολλοὶ Δίας καὶ Ζῆνες ἔσονται,
 πλειόνων ὄντων κόσμων; πρῶτον μὲν γὰρ εἰ τὸ πολ-
 λὲς εἶναι Δίας καὶ Ζῆνας ἀτόπον ἔστι, πολλῶν δὴπεθευ
 ἔσαι τὰ ἐκείνων ἀτοπώτερα. καὶ γὰρ ἡλίες καὶ σελή-
 νας καὶ Ἀπόλλωνας καὶ Ἀργέμιδας καὶ Ποσειδῶνας ἐν
 ἀκείρσις κόσμων περιόδοις ἀκείρες ποιεῖσιν. ἔπειτα τίς
 ἀνάγκη πολλὲς εἶναι ⁵ Δίας, ἂν πλείονες ὡσι κόσμοι,
 καὶ μὴ ⁶ καθ' ἕκασον ἄρχοντα πρῶτον καὶ ἡγεμόνα τῆ
 ὄλα

¹ Dedi τῆτω e Turn. & V. probante W. pro vulg. τῆτον.
 W. susp. quoque *συνεργεῖσθαι*, quod Xyl. vertendo expressit —
 qui non minimum ei — contulerit. Kaltw. sequitur. R. le-
 gi vult *συνεργεῖσθαι*, eum, scil. *medium locum*, non parum
 eo contulisse, non parum in causa fuisse, ut permaneat, ad-
 dens, forte quoque loco τῆτον, quod ad μέσον τόπον referri
 possit, legendum esse τῆτο — *ei res*, ille, scil. orbis terra-
 rum, in medio rerum situs.

² Dedi sic e Turn. & V. probante R. pro vulg. ἀτοπώτε-
 ρον — *causam*, quare medium sit, quod nullum est, fingens
 multo absurdiozem, quam est causa, quare mundus perstet,
 ab ipso tradita.

³ Sic in R. legitur. Casune, an consilio, latet. Vulgo
 vitiose μέσον. Eandem correctionem dare voluisse videtur W.
 at simul præcedens μέσον vitiose in μέσε eK mutatum, idque
 se dedisse adnotat ex F. pro vulg. μέσον.

⁴ Codex, cuius nomen reticetur, τῶν πυνθανομένων.

⁵ Post εἶνα subaudiendum monet R. ὑπολαμβάναν.

⁶ R. susp. καὶ μὴ ἕνα τῶν καθ' ἕκασον, scil. κόσμον θεῶν.

W.

ὄλα θεὸν ἔχοντα ¹ καὶ νῦν καὶ λόγον, οἷος ὁ παρ' ἡμῖν κύριος ἀκύντων καὶ πατὴρ ἐπονομαζόμενος; ἢ τί κωλύσει τῆς τῷ Διὸς εἰμαρμένης καὶ προνοίας ὑπηκόας πάντας εἶναι, καὶ τῷτον ἐφορᾶν ἐν μέρει καὶ κατευθύνειν, ἐνδιδόντα πᾶσιν ἀρχὰς καὶ ὀπέσματα καὶ λόγους τῶν περαινομένων; & γὰρ ἀνταῦθα μὲν ἐν συνίσταται σῶμα πολλῆς ἐκ διεσῶτων σωμάτων, οἷον ἐκκλησία καὶ εἰσάτευμα, καὶ χορός. Ἰὼν ἐνάσω καὶ ζῆν καὶ φρονεῖν καὶ μανθάνειν συμβέβηκεν, ὡς οἴεται Χρῦσιππος. ἐν δὲ τῷ παντὶ δέκα κόσμος ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ² ὄντας ἐνὶ χρῆσθαι λόγῳ, καὶ πρὸς ἀρχὴν συντετάχθαι μίαν, ἀδύνατόν ἐστιν. ἀλλὰ καὶ πάνυ πρέπει θεοῖς ἢ τοιαύτῃ διάτάξει. & γὰρ ὡς σμήνας ἡγεμόνας δεῖ ποιεῖν ἀνεξήδους, ἐδὲ φρερεῖν συγκλείσαντας τῇ ὕλῃ, μᾶλλον δὲ συμφρέξαντας, ὡσπερ ἔτοι τὰς θεὰς ἀέραν ἕξεις ποιεῖντες ³, καὶ ὑδάτων καὶ πυρὸς δυνάμεις ἐγκεραμένας ἡγόμενοι συγγενῶσι τῷ κόσμῳ, καὶ πάλιν συγκαταναίειν, ἐκ ἀπολύτως, ἐδ' ἐλευθέρως, οἷον ἡνιόχος ἢ κυβερνήτης, ὄντας. ἀλλ' ὡσπερ ἀγάλματα ⁴ προσηλᾶται καὶ συντήκεται βάσειν, ἕτως ἐγκεκλεισμένους εἰς τὸ σωματικὸν καὶ συγκαταγεγομφωμένους, κοινωῦντας αὐτῷ μέχρι φθορᾶς καὶ διαλύσεως ἀπάσης καὶ μεταβολῆς.

XXX.

W. iudice, sensus scriptoris requirit unum esse commune omnium Mundorum principem Jovem, quod in verbis, ut nunc sunt, non continetur. Mavult idem ἓνα ἄρχοντα πάντων καὶ ἡγεμ. vel καθ' ἓνα τὸν ἄρχοντα πάντων καὶ ἡγεμόνα τῷ ὄλα θεὸν &c quo sensu vertit Xyl.

1 R. susp. θεὸν, ἔχον (vel κράτος) ἔχοντα καὶ νῦν.

2 Rectius, W. iudice, ἢ ἑκατὸν, ut Xyl. reddidit cum

Turn.

3 Dedi sic e Petav. quod W. recepit e var. lect. A. & Mez. Vulgo ποιεῖντας. R. susp. ποιῆς, qualitates quasdam, quodammodo habentes, qualitercunque comparatas.

4 Ald. & Bas. ἀγαλμάτων. Xyl. correxit, simul praemit-
ti volens τὰ, & addi τῶν ἐαυτῶν. Steph. dedit ἀγάλματα.

XXX. Ἐκεῖνος δ', οἶμαι, σεμνότερος ὁ λόγος καὶ μεγαλοπρεπέστερος, ἀδεσπότες καὶ αὐτοκρατεῖς τὰς θεὰς ὄντας, ὡσπερ οἱ Τυνδαρίδαι τοῖς χειμαζομένοις βοηθήσιν, ἐπερχόμενοι τε μαλάσσοντες βίαν τὸν πόντον¹ ἠικείας τε ἀνέμων ῥιπὰς, ἐν ἐμπλέοντες αὐτοὶ καὶ συγκινδυνεύοντες, ἀλλὰ ἄνωθεν ἐπιφαινόμενοι καὶ σώζοντες ἕτως ἐπιέναι τῶν κόσμων² ἄλλοτε ἄλλον, ἡδονῇ τε τῆς θεᾶς ἀγομένους, καὶ τῇ φύσει συναπευθύνοντας ἔκαστον. ὁ μὲν γὰρ Ὀμηρικὸς Ζεὺς³ ἔκ παντοῦ πρόσω μετέβηκε τὴν ὄψιν ἀπὸ Τροίας ἐπὶ τὰ Θυρήκια καὶ τὰς περὶ τὸν Ἴστρον νομάδας· ὁ δ' ἀληθινὸς ἔχει καλὰς καὶ πρεπέσας ἐν πλείοσι κόσμοις μεταβολὰς, ἔχει κενὸν ἀπειρον ἔξω βλέπων, ἐδ' ἑαυτὸν, ἀλλο δ' ἐδὲν (ὡς ἠήθησαν ἔνιοι) νοῦν, ἀλλὰ ἔργα τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων πολλὰ, κινήσεις τε καὶ Φορὰς ἄερων ἐν περιόδοις καταθεύμενος. ἔ γὰρ ἀπεχθάνεται μεταβολαῖς, ἀλλὰ καὶ πάνυ χαίρει τὸ θεῖον, εἰ δεῖ τῶν φαινόμενων τεκμαίρεσθαι ταῖς κατ' ἔρανον ἑξαμείψεσι καὶ περιόδοις. ἡ μὲν ἐν ἀπειρία παντάπασιν ἀγνώμων καὶ ἄλογος καὶ μηδαμῇ προσιεμένη θεὸν, ἀλλὰ χρωμένη πρὸς πάντα τῷ κατὰ τύχην καὶ αὐτομάτῳ. ἡ δ' ἐν⁴ ἄρισμένῳ πλήθει καὶ ἀριθμῷ κόσμων ἐπιμέλεια καὶ πρόνοια τῆς εἰς ἐν' δεδουκίᾳ σῶμα καὶ προσηρητημένης ἐνί, καὶ τῆτο μεταχηματισμοῦ καὶ ἀναπλατῆς ἀπειράκις, ἔμοιγε δοκεῖ μηδὲν ἔχειν ἀσεμνότερον μῆτ' ἐπιπονώτερον.

XXXI.

1 R. mavult ἐπερχόμενοι τε, καὶ μαλάσσοντες βίαν τῶν πόντων, marium vim & impetum mitigantes.

2 Vulgo ὑπέιναι τὸν κόσμον. E. Turn. & V. assertur ἐπιέναι vel ὑποδύναι. R. legi voluit ἐπιέναι τῶν κόσμων ἄλλοτε ἄλλον — adire & perlustrare tot diversorum mundorum modo hunc, modo alium. W. corrigendum monuit ἐπιέναι, vel ἐπιέναι, τῶν κόσμων. Arripui, quod textui convenire putavi.

3 Hom. Iliad. XIII. 3. Iqg.

4 R. sup. ἡ δὲ συγκαλεισμένων ἐν ἄρισμένῳ.

XXXI. Ἐγὼ μὲν ἔν τῶσαῦτα εἰπὼν ἐπέβηον ¹.
 ὁ δὲ Φίλιππος ἔ πολὺν χρόνον διαλιπὼν. Τὸ μὲν ἀλη-
 θές περὶ τάτων ἔτως ἔχειν ἢ ἐτέρως, ἐκ ἂν ἔγωγες δι-
 ᾠχουρισαίμην. εἰ δὲ τὸν θεὸν ἐκβιβάζομεν ἐνὸς κόσμου,
 διὰ τί πέντε μόνων ποιῶμεν, ἔ πλείονων, δημοικρῶν,
 καὶ τίς ἐστὶ τῷ ἀριθμῷ τάτε πρὸς τὸ πλῆθος λόγος,
 ἡδῖον ἂν μοι δοκῶ μαθεῖν, ἢ τῆς ἐνταῦθα τῷ Εἰ καθε-
 ρώσεως τὴν διάνοιαν. ἔτε γὰρ τρίγωνος ἢ τετράγωνος,
 ἔτε τέλειος ἢ κυβικός, ἔτ' ἄλλην τινὰ φαίνεται ² κομ-
 ψότητα παρέχων τοῖς ἀγαπῶσι τὰ τοιαῦτα καὶ θαυμά-
 ζουσιν. ἢ δ' ἀπὸ τῶν σοιχειῶν ἔφοδος, ἦν αὐτὸς ὑπε-
 νίξατο, πάντῃ δύσληπτός ἐστι, καὶ μηδὲν ὑποφαίνεσθαι
 τῆς ἐκεῖνον ³ ἐπεσπασμένης πιθανότητος εἰπεῖν, ὡς
 εἰκός ἐστι πέντε σωμάτων ἰσογωνίων καὶ ἰσοπλευρῶν καὶ
 περιεχομένων ἴσοις ἐπιπέδοις, ἐγγενομένων τῇ ὕλῃ, τῶ-
 ἄντες εὐθὺς ἐξ αὐτῶν ἀποτελεθεῖναι κόσμος.

XXXII. Καὶ μὴν (ἔφην ἐγὼ) δοκεῖ Θεόδωρος ὁ
 Σολεὺς ⁴ ἔ Φαύλως μετιέναι τὸν λόγον, ἐξηγέμενος τὰ
 μαθηματικὰ τῷ Πλάτῳ. μέτεισι δὲ ἔτως. πυραμῖς,
 καὶ οὐκτάεδρον, καὶ εἰκοσάεδρον, καὶ δωδεκάεδρον, ἃ πρῶ-
 τα τίθεται Πλάτων, καλὰ μὲν ἐστὶ πάντα, συμμετρίας
 λόγων καὶ ἰσότησι, καὶ κρείσσον ἔδεν αὐτῶν, ἔδ' ὅμοιον
 ἄλλο συνθεῖναι τῇ φύσει καὶ συναρμόσαι λέλειπται. μῖξ-
 γος μὴν πάντα ⁵ συστάσεως ἐκ εἰληχεν, ἔδ' ὅμοιον ἔχει
 τὴν

¹ *sustinui sermonem, conticui, desii.* Sic R. dari voluit, dedique cum W. ex Ald. Baf Xyl. B. D. F. Ven. 1. Colleg. Nov. Mez. Idem Petav. voluisse videtur, e quo enotatur ἐπέβηον. Deinde e Turn. affertur ἔχα περὶ τάτων; e V. ἢ ἐτέρως ἔχα.

² Dedi φαίνεται e Petav. cum W. idem dante e Colleg. Nov. Mez. pro vulg. φαίνεσθαι.

³ Sic Xyl. legendum monnit, dedique e Turn. & V. cum W. id ex Anon. & Mez. recipiente pro vulg. ἐκεῖνον.

⁴ De hoc Theodoro Solensi nihil constat.

⁵ E. Petav. affertur μὴν πάντων πάντων συστάσεως, adjecta conjectura, μὴν πάντα πάντων scribendum fuisse.

τὴν γένεσιν, ἀλλὰ λεπτότατον μὲν ἐστὶ καὶ μικρότατον ἢ πυραμῖς, μέγιστον δὲ καὶ πολυμερέστατον ¹ τὸ δωδεκάεδρον. τῶν δὲ λειπομένων δυεῖν τῶ ὀκτάεδρου, μείζον ἢ διπλάσιον πλήθει τριγώνων τὸ εἰκοσάεδρον. διὸ τὴν γένεσιν ἅμα πάντα λαμβάνειν ἐκ μιᾶς ὕλης ἀδύνατόν ἐστι. τὰ γὰρ λεπτὰ καὶ μικρὰ καὶ ταῖς κατασκευαῖς ἀπλάστειρα, πρῶτα τῷ κινῆντι καὶ διαπλάττοντι τὴν ὕλην ὑπακείειν ἀνάγκη καὶ συντελεῖσθαι καὶ προϋφίστασθαι τῶν ἀδρομερῶν καὶ πολυσωμάτων, καὶ τὴν σύστασιν ἐργωδεσθῆσαν ἔχοντων, ἐξ ὧν ² τὸ δωδεκάεδρον. ἔπεται δὲ τρίτῃ, τὸ μόνον εἶναι σῶμα πρῶτον τὴν πυραμίδα, τῶν δ' ³ ἄλλων μηδὲν, ἀπολειπομένη τῇ φύσει τῆς γενέσεως. ἔστιν ἔν ⁴ ἕνα καὶ ταύτης τῆς ἀτοπίας ἢ τῆς ὕλης εἰς πέντε κόσμους διαίρεσις καὶ διάσχις. ὅπερ μὲν γὰρ πυραμῖς (ὑπέστησε γὰρ πρῶτον) ὅπερ δ' ὀκτάεδρον, ὅπερ δ' εἰκοσάεδρον. ἐκ δὲ τῶ προϋποσθέντος ἐν ἐκάστῳ ⁵ τὰ λοιπὰ τὴν γένεσιν ἔξει, κατὰ σύγκρισιν καὶ διάκρισιν ⁶ μερῶν εἰς πάντα γινομένης πᾶσι μεταβολῆς, ὡς αὐτὰς ὁ Πλάτων ὑποδείκνυσιν διὰ πάντων σχεδὸν ἐπεξῆων ἡμῖν δὲ βραχέως ἀρκέσει μαθεῖν. ἐπεὶ ἄλλο μὲν σβεννυμένον πυρὸς ὑφίσταται, καὶ λεπτοῦνόμενος αὐτίς ἐξ αὐτῆ πῦρ ἀναδίδωσιν, ἐν τοῖς ἐκατέροις σπέρμασι τὰ πάθη δεῖ θεῖσθαι καὶ τὰς μεταβολὰς. σπέρματα δὲ πυρὸς ⁷ ἢ πυραμῖς,

1 Post hanc vocem Turn. & V. inserunt τὸ ἔχον. Petav. deinde δεῖ pro δυεῖν.

2 Voces hae ἐξ ὧν vulgo leguntur ante καὶ τὴν σύς. Eas suo loco reponendas monuit W. Abesse quoque mavult ἐξ.

3 abest particula δ' a Turn. & V. Deinde Petav. ἀπολειπομένων.

4 Ald. Bas. Petav. ἐπεὶ ἔν. Deinde Turn. & V. ὑπέστη pro ὑπέστησε.

5 Dedi, quod W. ex Anon. & Mez. probat, pro vulg. ἐκάστῳ. Sequens τὰ omittit Petav.

6 Infernὰ καὶ διάκρισιν e Turn. & V. Probat W. idem ex Anon. & Mez.

7 Turn. & V. πυρὸς μὲν ἢ π.

μῆς, ἐξ εἴκοσι καὶ τεσσάρων πρώτων τριγώνων. τὸ δ' ὀπίσθερον ἄερος ἐκ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτῶ τῶν αὐτῶν γίνεται. γίνεται τοίνυν ἄερος μὲν ἐν σοιχειῶν, ἐκ δυεῖν πυρὸς συγκραθέντων καὶ συσάντων, τὸ δ' ἄερος αὐ κερματιζόμενον, εἰς δύο πυρὸς διακρίνεται σώματα, συνδιβόμενον δ' αἰθέρις αὐτῶ καὶ συμπύπλον, εἰς ὕδατος ἰδέαν ἔπεισιν. ὡσε πανταχῆ τὸ προὔφιστάμενον αἰεὶ, πᾶσι τοῖς ἄλλοις εὐπόρως παρέχειν¹ τὴν γένεσιν ἐκ τῆς μεταβολῆς καὶ μὴ μόνον ἐν εἶναι πρῶτον, ἑτέρω δ' ἐν ἑτέρω συστήματι κινήσιν ἀρχηγὸν καὶ προληπτικὴν ἐς γένεσιν ἔχοντος, πᾶσι τηρεῖσθαι τὴν ὁμωνυμίαν.

XXXIII. Καὶ ὁ Ἀμμώνιος· Ἄνδρικήως μὲν (ἔφη) ταῦτα τῶ Θεοδώρῳ καὶ Φιλοτίμῳ διαπεπύνηται. Θαυμάσοιμι δ' ἂν, εἰ μὴ δόξειεν χρῆσθαι λήμμασιν ἀναιρετικοῖς ἀλλήλων. ἀξιοῖ γὰρ ἕνα πᾶσι τοῖς πέντε μὴ γενέσθαι τὴν σύστασιν, ἀλλὰ τὸ λεπτότατον αἰεὶ καὶ δι' ἐλάχιστονος πραγματείας συνιστάμενον προεκπίπτειν εἰς γένεσιν. εἶτα ὡσπερ ἀκόλθετον, ἔ μαχόμενον τέτρω, τίθησι, τὸ μὴ πᾶσαν ὕλην πρῶτον εἰσφέρειν τὸ λεπτότατον καὶ ἀπλέστατον², ἀλλ' ἐνιαχῆ τὰ ἐμβριθῆ καὶ πολυμερῆ φθάσειν προανίχοντα ταῖς γενέσεσιν ἐκ τῆς ὕλης. ἄνευ δὲ πάντων, πέντε σωμάτων πρώτων ὑποκειμένων, καὶ διὰ τῶσσο κόσμων λεγομένων εἶναι τούτων, πρὸς μόνον τὰ τέσσαρα τῆ πιθανότητι χρῆται, τὸν δὲ κύβον, ὡσπερ ἐν παιδιᾷ ψήφων ὑφῆρηται, μήτ' αὐτὸν εἰς ἐκείνα μεταβάλλειν πεφυκότα, μήτ' ἐκείνοις παρέχειν μεταβολὴν εἰς ἑαυτὸν, ἅτε δὴ τῶν τριγώνων ἐχ ὁμογεῶν ὄντων. ἐκείνοις μὲν γὰρ ὑπόκειται κοινὸν ἐν πᾶσι τὸ ἡμιτρίγωνον³,
ἐν

1 Petav. παρέχει.

2 Ald. & Bal. τὰ ἀπλότατον καὶ ἀπλέστατον. Xyl. corrigendum monuit τὸ λεπτότατον, & Steph. dedit. E. Turn. & V. enotatur λεπτότατον ἢ ἀπαλώτατον, λεπτότατον διὰ τὸ ἐμβριθῆ ἢ κρυότατον.

3 E. Turn. & V. sic enotatur: ἐν ἅσασιν τὸ ἡμιτρίγωνον δηλοῦν (s. δηλαδὴ).

ἐν τέτρῳ δὲ ἴδιον μόνῳ τὸ ἰσοσκελές, ἔποιεον πρὸς ἐκαί-
νο σύννευσιν ¹, ἔτε σύγκρασιν ἐνωτικὴν. εἶπερ ἔν πέν-
τε σωμαμάτων ὄντων καὶ πέντε κόσμων, ἐν ἐκάστῳ ² τὴν
ἡγεμονίαν ἔχει τῆς γενέσεως, ὅπε γέγονεν ὁ κύβος πρῶ-
τος, ἔθεν ἔσαι τῶν ἄλλων· εἰς ἔθεν γὰρ ἐκείνων μετα-
βάλλειν πέφυκεν. εἴω γὰρ, ὅτι καὶ τὸ τῷ καλεμένῳ δω-
δεκαέδρῳ σοιχείον ἄλλο ποιῶσιν ³, ἐκ ἐκείνο τὸ σικλη-
νὸν, ἐξ ἔ τὴν πυραμίδα καὶ τὸ οὐλίεδρον καὶ τὸ εἰ-
κοσαέδρον ὁ Πλάτων συνίστησιν. ὥσε ἅμα γελῶν ὁ Ἀμ-
μώνιος εἶπεν· Ἡ ταῦτά σοι διαλυτέον, ἢ ἴδιόν τι λε-
κτέον περὶ τῆς κοινῆς ἀπορίας.

XXXIV. Κἄγῳ· Πιθανώτερον ἔθεν ἔχω λέγειν
ἔν γε τῷ παρόντι βέλτιον δ' ἴσως ἐστὶν ἰδίας εὐθύνας ⁴
ὑπέχειν δόξης ἢ ἀλλοτρίας. λέγω τίνων αὐτίς ἐξ ἀρ-
χῆς, ὅτι δυοῖν ὑποκειμένων φύσεων, τῆς μὲν αἰδητικῆς ⁵
ἐν γενέσει καὶ Φθορᾷ μεταβόλα καὶ Φορητῆς ἄλλοτε ἄλ-
λως, ἐτέρας δ' ἐν ἐσίᾳ νοητῆς ἀεὶ κατὰ ταυτὰ ὡσαύ-
τως ἐχέσης, δεινόν ἐστιν, ὧ ἐταίρε, τὴν μὲν νοητὴν δι-
ωρίθαι καὶ διαφορὰν ἔχειν ἐν ἑαυτῇ, τὴν δὲ σωματι-
κὴν καὶ παθητικὴν, εἰ μὴ μίαν τις ἀπολείποι συμπεφυ-
κυῖαν αὐτῇ καὶ συννεύσαν, ἀλλὰ χωρίζει καὶ διίστησιν,
ἀγανακτεῖν καὶ δυσχεραίνειν. τὰ γὰρ μόνιμα καὶ θεῖα
δήπε μᾶλλον αὐτῶν ἔχεσθαι προσήκει, καὶ Φεύγειν ὡς
ἀνυσόν ἐστὶ τομὴν ἄπασαν καὶ δίχασσιν. ἀλλὰ καὶ τέ-
των ἢ τῷ ἐτέρῃ δύναμις ἀπλομένη μείζονας ἐνεργάσαι
τῶν κατὰ τόπον διαστάσεων τοῖς νοητοῖς τὰς κατὰ λό-
γον καὶ ἰδέαν ἀνομοιότητας. ἔθεν ἐνίσχυμενος τοῖς ἐν
τὸ πᾶν ἀποφαινεσιν ὁ Πλάτων, τό τε ὄν εἶναι Φησι
καὶ τὸ ταυτὸν καὶ τὸ ἕτερον ⁶. ἐπὶ πᾶσι δὲ κίνησιν
καὶ

¹ Turn. V. συνέλευσιν. Petav. σύννευσιν.

² W. sup. ἐν ἐκάστῳ.

³ Turn. V. ποιεῖ.

⁴ Petav. ἀπευθύνας.

⁵ Petav. αἰδητικῆς; Turn. & V. deinde εὐμεταβόλα.

⁶ Cum articulo, qui vulgo aute ἔτερε. abest, dedi e Petav.

καὶ ἔχουσιν. ὄντων ἔν πέντε τέτων, ἔ Φαυμασὸν ἦν, εἰ τῶν πέντε σωματικῶν σοιχείων ἐκείνων ἕκασον ἐκάστω μίμημα τῇ Φύσει καὶ εἰδωλόν ἐσι γυγενημένον, ἐκ ἄμιλον, καὶ εἰλικρινές, ἀλλὰ τῶ μάλιςα μετέχειν ἕκασον ἐκάστω δυνάμεως. ὁ μὲν γε κύβος ἐμφανῶς εἰσαγωγῆς οἰκειῶν ἐσι ὄμμα I, διὰ τὴν τῶν ἐπιπέδων ἀσφάλειαν καὶ βεβαιότητα· τῆς δὲ πυραμίδος πᾶς ἂν τις τὸ πυροειδές καὶ κινητικὸν ἐν τῇ λεπτότητι τῶν πλευρῶν καὶ τῇ τῶν γωνιῶν οξύτητι κατανοήσειεν· ἡ δὲ τῶ δωδεκαέδρου Φύσις, περιληπτικὴ τῶν ἄλλων χημάτων ἔσσα, τῶ ὄντος εἰκῶν πρὸς πᾶν τὸ σωματικὸν γεγονέναι δόξεις· τῶν δὲ λοιπῶν δευῖν, τὸ μὲν εἰκοσάεδρον τῆς τῶ ἑτέρας, τὸ δ' ὀκτάεδρον μάλιςα τῆς ταυτῆ 2 μετείληχεν ιδέας. διὸ τῶτο μὲν ἄερα χετικὸν ἑσίας πάσης ἐν μιᾷ μορφῇ, ἴατερον δὲ, ὕδωρ ἐπὶ πλείστα τῶ κερύνουσαι γένη ποιότητων τρεπόμενον 3 παρείχεν. εἴπερ ἦν ἡ Φύσις ἀπαιτεῖ τὴν ἰσονομίαν ἐν πᾶσι, καὶ κόσμος εἰκός ἐσι μήτε πλείους γεγονέναι μήτ' ἐλάττους τῶν παραδειγμάτων, ὅπως ἕκασον ἐκάστω 4 τέξιν ἡγεμονικὴν ἔχη καὶ δύναμιν, ὡσπερ ἐν ταῖς συστάσεσι τῶν σωμάτων ἔχθηεν.

XXXV. Οὐ μὴν ἀλλὰ τῶτο μὲν ἔσω παραμυθίῳ τῶ Φαυμάζοντος, εἰ τὴν ἐν γενέσει καὶ μεταβολῇ Φύσιν εἰς γένη τοσαῦτα διαιρέμεν. ἐκεῖνο δ' ἤδη σκοπεῖτε κοινῇ προσέχοντες, ὅτι τῶν ἀνωτάτω ἀρχῶν, λέγω δὲ τῶ ἑνός καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος, ἡ μὲν ἀμορφίας πάσης σοιχείου ἔσσα καὶ ἀταξίας, ἀπειρία 5 κέκληται· ἡ δὲ τῶ ἑνός Φύσις ὀρίστου καὶ καταλαμβάνουσα τῆς ἀπειρίας τὸ

Z 2

5a-

1 Xyl. maluit σῆμα, sicut deinde vocem εἰκῶν usurpavit.

2 Sic Xyl. correxit. Ald. & Bas. τῆς αὐτῆ.

3 Dedi sic e Turn. & V. idem legendum monente W. pro vulg. τρεπόμενα.

4 V. ἕκασον ἐν ἐκάστω. Petav. ἔχα pro ἔχη.

5 Sic Xyl. correxit. Ald. & Bas. ἀπειρίας.

γενον ¹ καὶ ἄλογον καὶ ἀόριστον, ἑμμορφον παρέχεται, καὶ
 τὴν ἐπομένην περὶ τὰ αἰδητὰ δείξει καταγόρευσιν ἀμωσ-
 γέπως ὑπομένον καὶ δεχόμενον. αὐται δὲ πρῶτον αἰ
 ἀρχαὶ περὶ τὸν ἀριθμὸν ἐπιφαίνονται, μᾶλλον δὲ ὅλως
 ἀριθμὸς ἐκ ἑσὶ ² τὸ πληθὸς, ἂν μὴ καθάπερ εἶδος ὕλης
 τὸ ἐγγενόμενον ἐκ τῆς ἀπειρίας τῆ ἀόριστα, πῆ μὲν πλείον,
 πῆ δὲ ἔλαττον ἀποτεύμνηται ³. τότε γὰρ ἀριθμὸς γίνα-
 ται τῶν πληθῶν ἕκαστον, ὑπὸ τῆ ἐνὸς ὀριζόμενον· ἐὰν
 δὲ ἀναίρεθῆ τὸ ἐν, πάλιν ἢ ἀόριστος δὴς συγχεάσα πᾶν
 ἀρρῦθμον ⁴ καὶ ἀπειρον καὶ ἀμετρον ἐποίησεν· ἐπεὶ
 δὲ τὸ εἶδος ἐκ ἀναίρεσις ἐστὶ τῆς ὕλης, ἀλλὰ μορφῆ καὶ
 τάξις ὑποκειμένης, ἀνάγκη καὶ τῷ ἀριθμῷ τὰς ἀρχὰς
 ἐνυπάρχειν ἀμφοτέρως, ὅθεν ἡ πρώτη καὶ μεγάλη δια-
 φορὰ καὶ ἀνομοιότης γέγονεν. ἑστὶ γὰρ ἡ μὲν ἀόριστος
 ἀρχὴ τῆ ἀρτίε δημιουργός, ἡ δὲ βελτίων τῆ περιτῆ ⁵.
 πρῶτος δὲ τῶν ἀρτίων τὰ δύο, καὶ τὰ τρία τῶν περιτ-
 τῶν, ἐξ ἧν τὰ πέντε, τῆ μὲν συνθέσει κοινός ὢν ἀμ-
 φοῖν ἀριθμὸς, τῆ δὲ δυνάμει γεγυνώς περιττός. ἔδει
 γὰρ, εἰς πλείονα μέρη τῆ αἰδητῆ καὶ σωματικῆ μερι-
 ζόμενα διὰ τὴν σύμφυσιν, ἀνάγκη τῆς ἐτερότητος ⁶, μη-
 δὲ τὸν πρῶτον ἀρτίον γενέσθαι, μήτε τὸν πρῶτον περιτ-
 τόν, ἀλλὰ τὸν τρίτον ἐκ τάτων ἀποτελέμενον, ὅπως
 ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀρχῶν γένηται, καὶ τῆς τὸ ἀρτιου
 δημι-

¹ Si γενὸν retineatur, Turn. vertendum monet *αἰδησίας*.
 Mavult tamen *κενόν*, quod Xyl. & Mez. reponi volunt. In
 var. left. enotatur: forf. τό τε ἐνόν, ἢ, τὸ κενόν, ἢ, τὸ σθέν-
 νος, ἢ τὸ σερρόν; item ξένον ἄσατον τό τε ἄνεν.

² Petav. ἑστὶ περὶ τὸ πληθὸς.

³ Turn. V. ἀποτεύμνηται.

⁴ Turn. V. Bong. πάντ' ἀριθμὸν.

⁵ Dedi sic cum W. recipiente haec partim e codicibus, par-
 tim e correptione Turn. & Xyl. pro vulg. ἀδὴν βελτίων, ὡσπερ
 ἢ τέτα. E Turn. V. Petav. enotatur ἡ δὲ βελτίων, ὡσπερ ἡ
 βελτίων τῆ περιτῆ.

⁶ W. legendum censet διὰ τὴν σύμφυτον ἀνάγκην τῆς ἐτε-
 ρότητος.

δημιουργίας καὶ τῆς τὸ περιτλόν. ἔ γὰρ ἦν οἶον τε τῆς
 ἐτέρας ἀπαλλαγῆναι τὴν ἐτέραν· ἐκατέρα γὰρ ἀρχῆς
 Φύσιν ἔχει καὶ δύναμιν. ἀμφοτέρων ἔν συνδυαζομένων,
 ἢ βελτίαν κρατήσασα τῆς ἀοριστίας διαιρέσεως, τὸ σωμα-
 τικὸν ἐνέση ¹, καὶ τῆς ὕλης ἐν ἀμφοτέροις διισαμένης
 μέσση τὴν μονάδα θεμένη, δίχα νεμηθῆναι τὸ πᾶν ἐκ
 εἴασεν, ἀλλὰ πλήθος μὲν γέγονε κόσμων ὑπὸ τῆς ἐτε-
 ρότητος τῆ ἀορίσας καὶ διαφορῆς, περιτλὸν δὲ πλήθος ἢ
 ταυτῆ καὶ ὠρισμέναις δυνάμεις ἀπειργασαί, περιτλὸν δὲ
 τοῖσιν, ὅτι πορρωτέρω τὴν Φύσιν ἢ βέλτιον ἔχει, προ-
 ελθεῖν ἐκ εἴασεν. εἰ μὲν γὰρ ἀμιγῆς καὶ καθαρὸν ἦν
 τὸ ἔν, ἐδὲ ὅλως εἶχεν ἢ ὕλη διάκασιν· ἐπεὶ δὲ τῷ
 διαιρητικῷ τῆς δυάδος μέμικται, τομὴν μὲν ἐδέξατο καὶ
 διαίρεσιν, ἐνταῦθα δ' ἔση τῷ περισσῷ τῆ ἀρτίαι κρα-
 τηθέντος.

XXXVI. Διὸ καὶ πεμπάσασθαι τὸ ἀριθμῆσαι τοῖς
 παλαιοῖς ἔθος ἦν καλεῖν. οἶμαι δὲ καὶ τὰ πάντα τῶν
 πέντε παρώνυμα γεγονέναι κατὰ λόγον, ἕτε δὴ τῆς
 πεντάδος ἐκ τῶν πρώτων ἀριθμῶν συνεσῶσης. καὶ γὰρ
 οἱ μὲν ἄλλοι πολλαπλασιαζόμενοι πρὸς ἄλλας, εἰς ἕτε-
 ρον αὐτῶν ἀριθμὸν ἐκβαίνουσιν· ἢ δὲ πεντάς, ἂν μὲν
 ἀρτίαις λαμβάνηται, τὸν δέκα ποιεῖ τέλειον· ἐὰν δὲ
 περισσάις, ἐκτὸν πάλιν ἀποδίδωσιν. ἐὼ δ' ὅτι πρῶ-
 τον ² μὲν ἐκ πρώτων δυεῖν τετραγώνων συνέστηκε τῆς τε
 μοιάδος καὶ τῆς τετράδος ἢ πεντάς, πρώτη δὲ ἴσον δυ-
 ναμένη τοῖς πρὸ αὐτῆς δυσι, τὸ κάλλιστον τῶν ἄρθρω-
 νῶν τριγώνων συνέσει· πρώτη δὲ ποιεῖ τὸν ἡμιόλιον
 λόγον. ἔ γὰρ ἴσως οἰεῖα ταῦτα τοῖς ὑποκειμένοις πράγ-
 μασι. ἀλλ' ἐκεῖνο μᾶλλον, τὸ Φύσει διαιρητικὸν τῆ
 ἀριθμῆ καὶ τὸ πλεῖστα τέτω ³ τὴν Φύσιν διανέμειν. ἐν

Z 3

μὲν

¹ Turn. V. τὸ σωματικὸν συνέστηκε.

² Turn. V. πρώτη.

³ Sic corrigendum monuit W. dedique e Turn. pro vulg.
 τέτων.

μὲν γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς αἰδηήσεις πέντε, καὶ μέρη ψυχῆς, Φυτικὸν ¹, αἰδητικὸν, ἐπιθυμητικὸν, θυμοσιδὲς, λογικόν· καὶ δακτύλους ἑκκτέρας χειρὸς τοσάτους· καὶ τὸ γονιμώτατον σπέρμα πενταχῆ ² χιζόμενον. ἢ γὰρ ἰσόρηται γυνὴ πλείονα τεκῆσα πέντε συχνὰ ³ ταῖς αὐταῖς ὡδίῃ καὶ τὴν Ῥέαν Αἰγύπτιοι μυθολογῶσι πέντε θεὸς τεκεῖν, ἀντιζόμενοι τὴν ἐκ μιᾶς ὕλης τῶν πέντε κόσμων γένεσιν. ἐν δὲ τῷ παντὶ πέντε μὲν ζῶναις ὁ περὶ γῆν τόπος, πέντε δὲ κύκλοις ὁ ἕρανός διωρισται, δυσὶν ἀρκήτικοῖς καὶ δυσὶν τροπικοῖς καὶ μέσῳ τῷ ἰσημερινῷ. πέτε δ' αἱ τῶν πλανωμένων ἄστρον περίοδοι γεγόνασιν, ἡλιε καὶ Φωσφόρος καὶ εἰλβανος ὁμοδρομύτων· ἐναρμόνιος δὲ καὶ ἡ τῶν κόσμων σύνταξις, ὡσπερ ἀμέλει καὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἡρμωσμένον ἐν πέντε τετραχόρδων θέτεσιν ὁρᾷται τῶν ὑπατῶν, καὶ μέσων, καὶ συνημμένων, καὶ διεζευγμένων, καὶ ὑπερβολαίων· καὶ τὰ μελωδέμενα διαστήματα πέντε, δίεσις, καὶ ἡμιτόνιον, καὶ τόνος, καὶ τριημιτόνιον, καὶ δίτονου. ἕτως ἡ Φύσις ἔοικε τῷ πέντε ποιεῖν ἅπαντα χαίρειν μᾶλλον ἢ τῷ σφαιροειδῆ ⁴, καθάπερ Ἀριστοτέλης ἔλεγε.

XXXVII. Τί δῆτα (Φῆσαι τις ἄν) ὁ Πλάτων ἐπὶ τὰ πέντε χήματᾶ τὸν τῶν πέντε κόσμων ἀριθμὸν ἀνήμεγκεν, εἰπὼν, ὅτι τῇ πέμπτῃ συστάσει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πᾶν κατεχρήσατο, ἐκεῖνο διαγράφων; εἶτα ⁵ τὴν περὶ

¹ Sic W. legendum mouuit, & dedi pro vulg. Φυσικόν. Kaltw. jam bene vertit: die Kraft der vegetiren.

² Sic cum W. restitui ex Ald. & Bas. accedentibus Xyl. Turn. Mez. F. Vulgo πανταχῆ.

³ Bene Kaltw. conjicit, τέκνα vel τέκνοι legendum pro συχνὰ. W. quoque susp. τέκνα. Cf. Quaest. Rom. II. in Vol. VIII. p. 311. Xylandro deesse aliquid videbatur.

⁴ Sic e Turn. & V. recepī, W. probante, pro vulg. σφαιροειδῆ — rebus quinario construendis, quam globi ad formam redigendis.

⁵ Turn. V. εἶτα τε.

ρί τῷ πλήθει τῶν κόσμων ὑποθεῖς ἀπορίαν, πότερον ἓνα, ἢ πέντε αὐτὸς ἀληθεῖα πεφυκότας λέγειν προσηκει, δῆλός ἐστιν ἐντεῦθεν οἰόμενος ὠρμηθῆαι τὴν ὑπόνοιαν. εἴπερ ἐν δεῖ πρὸς τὴν ἐκείνῃ διάνοιαν ἀπάγειν ¹ τὸ εἰκός, σκοπῶμεν ², ὅτι ταῖς τῶν σώματων καὶ χημάτων ἐκείνων διαφοραῖς ἀνάγκη καὶ κινήσεων εὐθὺς ἕπεσθαι διαφορὰς, ὥσπερ αὐτὸς διδάσκει, τὸ διακρινόμενον ἢ συγκρινόμενον ἅμα ³ τῆς ἐσίας τῇ ἑτεροιώσει καὶ τὸν τόπον μεταλλάττειν ἀποφαινόμενος. ἂν γὰρ ἐξ ἀέρος πῦρ γένηται, λυθέντος τῷ ὀψιθέρι καὶ κερματιθέντος εἰς πυρκαμίδας, ἢ πάλιν ἀπὸ πυρός, συνωθέντος καὶ συνθλιβέντος εἰς ὀψιθέριον, ἔδυνατόν μιν εἶναι, ὅπερ πρότερον ἦν, ἀλλὰ φεύγει καὶ φέρεται πρὸς ἑτέραν χώραν ἐκβιαζόμενον καὶ μαχόμενον τοῖς ἐνισταμένοις καὶ καταπειράσθαι. ἔτι δὲ μᾶλλον εἰκόσι τὸ συμβαῖνον ἐνδείκνυται, τοῖς ἐπὶ τῶν πλοχάνων καὶ ὀργάνων τῶν περὶ τὴν τῷ σίτε κάθαρσιν σειομένοις καὶ ἀναλικρωμένοις ⁴ ὁμοίως λέγων τὰ σοιχεῖα σείοντα τὴν ἕλλην, ὑπὲρ ἐκείνης τε σείουμενα, προσχωρεῖν ἀεὶ τὰ ὅμοια τοῖς ὁμοίοις, ἄλλην τε χώραν ἄλλα ἔχειν πρὶν ἐξ αὐτῶν ⁵ γενέσθαι τὸ πᾶν

Z 4

1 W. legendum censet ἰπύγαν.

2 Dedi sic e W. mente pro vulg. σκοπῶν. Xyl. legisse videtur σκοπῶ.

3 Sic e V. dedi cum W. idem ex Anon. Xyl. Turneb. Mez. recipiente pro vulg. ἕνομα.

4 Vulgo haec ita leguntur: ἐκδείκνυται τοῖς ἐπὶ τῶν ἐπαγόντων καὶ ὀργάνων περὶ τ. τ. σ. κάθαρσιν, ἰγκαιμένων ἀναλίσκωμένοις, ὁμοίως. Misere haec depravata esse, facile patet. Hinc non dubitavi, recipere Turnebi correctionem, ipso Platonis *Timaeo*, unde locus est desumptus, fatis firmatam. Probat eandem W. cum Xyl. πλοχάνων praefertim e Suida dandum momento, non πλοκάμων, ut habetur apud Platonem. Etiam in ἰnd. Var. e Turn. V. Petav. enotantur ἐκδείκνυται τῆς ὑπὸ τῶν πλοκάμων καὶ ὀργάνων τῶν σειομένοις καὶ ἀναλίσκωμένοις.

5 Vulgo χώραν ἄλλοις οἱ πρὶν ἐπ' αὐτῶν. In illis rectius e Platone exhibendis secutus sum Turn. Xyl. W. mentem. In adnot.

πᾶν διακοσμηθέν· ἔτως ἔν τότε τῆς ὕλης ἐχέσης ὡς ἔχειν τὸ πᾶν εἰκὸς ¹, ἔ θεὸς ἄπεισιν, εὐθύς αἱ πρῶται πέντε ποιότητες ², ἰδίας ἔχουσι ῥοπὰς, ἐφέροντο χωρὶς, ἔ παντάπασιν, ἐδ' εἰλικρινῶς ἀποκρινόμεναι, -διὰ τὸ πάντων ἀναμειγμένον ἀεὶ τὰ κρατούμενα τοῖς ἐπικρατέσι κατὰ ³ φύσιν ἔπεδαι. διὸ δὴ τοῖς τῶν σωμαίων γένεσιν ἄλλων ἄλλαχῆ φερομένων ἰσαρίθμους μερίδας καὶ διαστάσεις ἐποίησαν· τὴν μὲν ἔ κατὰρ πύρρος, ἀλλὰ πυροειδῆ· τὴν δὲ, ἐκ ἀμιγῆς αἰθέρος, ἀλλ' αἰθεροειδῆ· τὴν δ' ἔ γῆς αὐτῆς κατ' ἑαυτὴν, ἀλλὰ γεωειδῆ· μέλινα δὲ καὶ τὴν ἄερος κοινῶσιν τὴν ὕδατος ⁴, διὰ τὸ πολλῶν, ὡσπερ εἴρηται, τῶν ἄλλων φύλων ⁵ ἀναπεπλησμένα, ἀπελθεῖν. ἔ γὰρ ὁ θεὸς διέστησεν ἐδὲ διέκτισε τὴν ἔσιν, ἀλλ' ὑπ' αὐτῆς διεσῶσαν αὐτὴν, καὶ φερομένην χωρὶς, ἐν ἀνοσμίαῖς τοσαύταις παραλαβῶν, ἔταξε καὶ συνῆρμοσε δι' ἀναλογίας καὶ μετότητας· εἶθ' ἐκίετῃ λόγον ⁶ ἐγκαταστήσας ὡσπερ ἄρμωσὴν καὶ φύλακα, κόσμους ἐποίησε τοσάτους, ὅσα γένη τῶν πρώτων
σωμά-

adnott. Turn. quidem & Xyl. est ὑπ' αὐτῶν, in ind. autem var. e Turn. & V. affertur ἄλλα ἔχειν πρὶν καὶ τὸ πᾶν ἐξ αὐτῶν. Petav. ἀλλ' οἱ pro vulg. ἄλλαισιν οἱ δὲ διακοσμηθέν pro διακοσμηθέν.

1 Apud Platonem est ὡσπερ εἰκὸς ἔχον ἄπειν, & deinde ὅταν ἀπῆ τινὸς θεός, unde cum W. sumfi ἔ θεός pro vulgari εὐθύσιν. A Bas. absunt voces εὐθύσιν ἄπεισιν. Turn. & V. ἄν θεός ἀπῆ; Xyl. ἄν θεός ἄπεισιν.

2 Turn. notat, quinque qualitates apud Plutarchum hoc loco esse prima corpora, quatuor scilicet elementa, & coelum.

3 Dedi κατὰ e Xyl. mente pro vulg. παρὰ.

4 Petav. τῆ ὕδατος pro τὴν ὕδ. Turn. V. κοινῶσιν καὶ τὴν κοινήν.

5 Uno λ scriptam dedi hanc vocem a φύλον pro vulg. φύλων. Xyl. supr. φυλῶν, quod idem valet, monens, Turnebum quoque ita legisse videri. Dedi quoque seq. ἀναπεπλησμένα pro vulg. ἀναπεπλησμένων. Turn. V. ἀναπεπλησμένα vel ἀναπεπλησμέναι.

6 Turn. V. λόγος.

σωματων ὑπῆρχε. ταῦτα μὲν ἔν τῇ Πλάτωνος ἀνακεί-
 δω χάριτι, δι' Ἀμμώνιον ἐγὼ δὲ περὶ μὲν ¹ ἀριθμῶ
 κόσμων ἐκ ἂν ποτε διΐχυρισαίμην, ὅτι τοσῶτοι, τὴν δὲ
 πλείονας μὴν ἑνός, ἐ μὲν ἀπείρους, ἀλλ' ὠρισμένους πλή-
 ϑει τιθεμένην δόξαν, ἐδετέρας ἐκείνων ἀναλογωτέραν ²
 ἠγῶμαι, τὸ φύσει τῆς ὕλης σκεδασὸν καὶ μεριστὸν ὄρῶν,
 ἔτ' ἐφ' ἑνός μένον, ἔτ' εἰς ἀπειρον ὑπὸ τῶ λόγῳ βαδίζειν
 εἴμενον. εἰ δ' ἀπαιχόθι πα, κἀνταῦθα τῆς ἀκαδη-
 μίας ³ ὑπομιμνήσκοντες, ἑαυτὰς, τὸ ἄγαν τῆς πί-
 σσεως ἀφαιρῶμεν, καὶ τὴν ἀσφάλειαν, ὥσπερ ἐν χω-
 ρίῳ σφαλερῶ, τῷ περὶ τῆς ἀπειρίας λόγῳ, μόνον δια-
 σώζωμεν.

XXXVIII. Ἐμῶ δὲ ταῦτα εἰπόντος, ὁ Δημήτριος
 Ὀρῶς (ἔφη) Λαμπρίας παραινεῖ. πολλοῖς γὰρ οἱ θεοὶ
 μορφαῖς ἐ σεφισμάτων, (ὡς Ευριπίδης Φησὶν) ἀλλὰ
 πραγμάτων σφέλλεσιν ἡμᾶς, ὅταν ὡς ἐπιστάμενοι τολ-
 μῶμεν ἀποφαίνεσθαι περὶ τηλικέτων. ἀλλ' ἀνοισέος ὁ
 λόγος (ὡς αὐτὸς ἀνὴρ Φησὶν ⁴) ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπό-
 θεσιν. τὸ γὰρ ἀφισαμένων καὶ ἀπολείπόντων τὰ χρη-
 σήρια τῶν δαιμόνων, ὥσπερ ὄργανα τεχνιτῶν ἀργὰ καὶ
 ἀναυδα κείσθαι λεχθέν, ἕτερον λόγον ἐγείρει τὸν περὶ
 τῆς αἰτίας μείζονα καὶ δυνάμειος, ἢ ⁵ χρώμενοι ποιῶσι
 κατόχης τοῖς ἐνθεσιασμαῖς καὶ Φαντασιασικὰς τὰς προ-
 φήτας καὶ τὰς προφήτιδας. ἐ γὰρ οἶόν τε τὴν ἐκλειψιν
 αἰτιᾶσθαι τῶ ἀπαυδῶν τὰ μαντεῖα, μὴ πειθέοντας ὄν-

Z 5

τρε-

1 abest μὲν a Petav.

2 Xyl. legit ἀλογωτέραν. R. aut idem legendum censuit, aut ἀναλογωτέραν, *iniquus respondentem rationi.*

3 Ald. Bas. κᾶν τῆς ἀκαδ. Xyl. correxit, consentiente Turnebi versione. R. monet, omissionem commatis post πα, tenebras interpreti objecisse.

4 R. & Mez. ὡς ὁ αὐτὸς ἀνὴρ, W. iudice, praeter necessitatem. Xyl. omisit vertendo ὡς αὐ. α. Φησιν.

5 Dedi ἢ • Turn. & V. probante R. pro vulg. ῶ, ut referatur ad αἰτίας & δυνάμειος.

τρόπον ἐφεστώτες αὐτοῖς καὶ παρόντες ἐνεργὰ καὶ λόγια ποιῶσιν οἱ δαίμονες. ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἀμμόνιος· Οἷε γὰρ ἕτερόν τι τῶν δαίμονας, εἶπεν ¹, ἢ ψυχὰς οὕτως περιπολεῖν καθ' Ἡσίοδον ², Ἡέρα ἐσσαμένους. ἐμοὶ μὲν γὰρ, ἦν ἐνθρωπος ἔχει διαφορὰν πρὸς ἄνθρωπον ὑποκρινόμενον τραγωδίαν, ἢ κωμωδίαν, ταύτην ἔχειν δοκεῖ ψυχὴ πρὸς ψυχὴν ³ ἐνεσκευασμένην σῶμα παρόντι βίῳ πρόσφορον ⁴. ἐδὲν ἔν ἄλογον ἐδὲ θουμάσον, εἰ ψυχαὶ ψυχαῖς ἐντυγχάνουσαι, Φαντασίας ἐμποιοῦσι ⁵ τῷ μέλλοντος, ὥσπερ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐ πάντα διὰ Φωνῆς, ἐλάτῃ καὶ γράμμασι, καὶ θίγοντες μόνου καὶ προσβλέψαντες, πολλὰ καὶ μνησόμεν τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἐσομένων προσημαινομεν. εἰ μήτι σὺ λέγεις ἕτερον ⁶, ὡς Λαμπρία· καὶ γὰρ ἐναγχος ἦμέν τις Φωνὴ πρὸς ἡμᾶς, ὡς σὲ πολλὰ περὶ τέτων ἐν Λεβαδίᾳ ξένοις διαλεχθέντος, ὧν ἐδὲν ὁ διηγόμενος ἀκριβῶς διεμνημόνευσε. Μὴ θουμάσης, (ἔφην ἐγὼ) πολλὰ γὰρ ἅμα πράξεις διὰ μέσε καὶ ἀχολαίαι συντυγχάνουσαι, διὰ τὸ μαντεῖον εἶναι καὶ θυσίαν, τῶν λόγων ⁷ διεσπαρμένους ἡμῖν καὶ σποράδας ἐποίησαν. ἀλλὰ νῦν, ὁ Ἀμμόνιος ἔφη ⁸, καὶ χολὴν ἔχοντας κίρσοιτὰς ἔχεις ⁹, καὶ προθύμως τὰ μὲν

¹ Dedi sic e Turn. & V. probante R. Idem recepit W. ex Anon. & Mez. Vulgo εἶπεν.

² Opp. v. 124.

³ Vulgo δοκεῖ ψυχὴν, ita ut defint voces ψυχὴ πρὸς. Eas e conjectura Xyl. recipiendas censui. R. voluit ψυχὴ ἐνεσκευασμένη; W. δοκεῖ δαίμων (vel ψυχὴ γυμνή) πρὸς ψ. ἐν.

⁴ Vulgo προσφέρειν. Hinc Xyl. aliquid desiderari monet. Dedi πρόσφορον. R. & W. probantibus.

⁵ A d. & Baf. ἐμποιοῦσι. Xyl. correxit.

⁶ Petav. εἰ μή τις λέγειν ἕτερον.

⁷ W. καὶ τῶν λόγων, hand dubie vitio typhoteterum.

⁸ Vulgo ἀλλὰ νῦν ὁ Ἀμμόνιος (ἔφη). Distinctionem mutavi e R. mente & Xyl. versione.

⁹ Restitui ἔχεις e Baf. consentientibus R. & W. Vulgo ἔχα. In seq. simul dandum fuit καὶ προθύμως pro vulg. καὶ πρό-

ζητεῖν, τὰ δὲ μανθάνειν, ἔριδος ἐκποδῶν ἕσης καὶ φιλο-
νεμίας ἀπάσης, συγγνώμης δὲ παντὶ λόγῳ ¹ καὶ παρ-
ρησίας, ὡς ὀρθῶς, δεδομένης.

XXXIX. Ταῦτα δὴ καὶ τῶν ἄλλων συμπαρακα-
λέντων, μικρὸν ἐγὼ σιωπήσας. Καὶ μὴν ἀπὸ τύχης τι-
νός, ὧ Ἀμμόνιε, τοῖς τότε λόγοις αὐτὸς ἀρχὴν τινα
καὶ πέραρον ἐνδέδωκας. εἰ γὰρ αἱ διακριθεῖσαι σώματος ἢ
μὴ μεταχῆσαι τὸ παράπαν ψυχῆς δαίμονες εἰσι, κατέ-
σε καὶ τὸν θεῖον Ἡσίοδον ²,

Ἄγνοι ἐπιχθόνιοι φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
διὰ τί τὰς ἐν τοῖς σώμασι ψυχὰς ἐκείνης τῆς δυνάμεως
ἀπσερεῶμεν, ἢ τὰ μέλλοντα καὶ προγινώσκειν πεφύκα-
σι καὶ προδηλῶν οἱ δαίμονες; ἔτε γὰρ δύναμιν, ἔτε μέ-
ρος ἐθεὶν ἐπιγίνεσθαι ταῖς ψυχαῖς, ὅταν ἀπολείπωσι τὸ
σῶμα μὴ κεκλημέναις πρότερον εἰκός ἐστιν. ἀλλ' ἐκεῖ ³
μὲν ἔχειν, ἔχειν δὲ φαυλότερα τῷ σώματι μεμιγμένας,
καὶ τὰ μὲν ὅλως ἄδηλα καὶ κεντυμμένα, τὰ δὲ ἀθενῆ
καὶ ἀμαυρὰ, καὶ τοῖς δι' οὐμίχλης ὀρθῶσιν, ἢ κινκίμενοις
ἐν ὑγρῶ παραπλησίως δύσεργα καὶ βραδέα καὶ πολλὴν
ποθῆντα θεραπείαν τῆ οὐκείᾳ καὶ ἀνάληψιν, ἀφαίρεσιν
δὲ καὶ κάθαρσιν τῆ κλέπτουτος ⁴. ὡσπερ γὰρ ὁ ἥλιος
ἔχ

πρόθυμοι. Probant id R. & W. E. Turn. & V. affertur pro-
θύμως, quae lectio non multum a nunc recepta abludit. Eam
R. falso ad cod. Petav. refert.

¹ R. mavult aut παντὶ τῷ λόγῳ, aut πάσης τῷ λόγῳ.

² Opp. v. 121.

³ Sic e Bas & Ald. restitui cum W. accedentibus Xyl. A.
B. Venet. i. pro vulg. ἀλλ' εἰ. R. νοήuit ἀλλ' ἔχειν μὲν.

⁴ R. docente, videtur τὸ κλέπτουτος hic significare clanculum
irrepentem labem & peccata atque vitia nescio & non animad-
vertenti accrescentia. Turn. V. τῆ βλάπτουτος, quod, R. ju-
dice, non improbandum. Post haec vulgo legitur scholion in-
terjectum his verbis: ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ συνδεδεμένη τῷ σώματι.
τὴν προγνωστικὴν ἔχει δύναμιν, ἐκτυφλεται δὲ διὰ τὴν πρὸς τὸ
γεῶδες ἀνάγκασιν τῆ σώματος. Turn. Xy. & R. id expungon-
dum

ἔχ' ὅταν διαφύγη τὰ νέφη γίνεται λαμπρὸς, ἀλλ' ἔσι
 μὲν αἰεὶ, φαίνεται δ' ἡμῖν ἐν οὐμίχλῃ δυσφάνης ¹ καὶ
 ἀμαυρὸς· ἕτως ἡ ψυχὴ τὴν μαυτικὴν ἐκ ἐπιπίπτει δύ-
 ναμιν ἐκβάσσει τῷ σώματος, ὡσπερ νέφους, ἀλλ' ἔχουσα
 καὶ νῦν, τυφλᾶται διὰ τὴν πρὸς τὸ θνητὸν ἀνάμιξις αὐ-
 τῆς καὶ σύγχυσις. εἰ δὲ δὲ θαυμαζέειν, εἰδ' ἀπιστεῖν,
 ὀρῶντας, εἰ μὴ τὸν ἄλλο, τῆς ψυχῆς τὴν ἀντίστροφον τῇ
 μαυτικῇ δύναμιν, ἣν μνήμην καλεῖμεν, ἡλίκιον ἔργον
 ἀποδείκνυται τὸ σώζειν τὰ παρηχημένα καὶ φυλάττειν,
 μᾶλλον δὲ ὄντα. τῶν γὰρ γεγονότων εἰδέν ἔστιν, εἰδ' ὑφέ-
 σθηκεν, ἀλλ' ἅμα γίνεται πάντα καὶ φθίρεται, καὶ πράξεις,
 καὶ λόγοι, καὶ παθήματα, τῷ χρόνῳ, καθάπερ ρεύματος,
 ἕκαστα παραφέροντος. αὕτη δὲ τῆς ψυχῆς ἡ δύναμις ἐκ
 οἷδ' ὄντινα τρόπον ἀντιλαμβανομένη, τοῖς μὴ παρῶσι
 φαντασίαν καὶ εἰς αὐτὴν περιτίθησιν. ὁ μὲν γὰρ Θεσσαλοῖς
 περὶ Ἄρνης ² δοθεὶς χρησμὸς ἐκέλευε φράζειν, κωφῶ
 τ' ἀκοῆν, τυφλοῖό τε δέρεξιν. ἡ δὲ μνήμη, καὶ κωφῶν
 πραγμάτων ἀκοῆν, καὶ τυφλῶν ὄψιν ἡμῖν ἔστιν. ὁθεν
 (ὡς εἶπην) ἐκ ἔσι θαυμασὸν, εἰ κρατῶσα τῶν μηκέτ'
 ὄντων, προλαμβάνει ³ πολλὰ τῶν μηδέπω γεγονότων.
 ταῦτα γὰρ ⁴ αὐτῇ μᾶλλον προσήκει, καὶ τέτοις συμπα-

θής

dam monuerunt, nec non Collector lect. var. Frft. Delevi cum
 W. qui id abesse notat in A. B. F. Venet. i. Schött. abest quo-
 que a Petav.

¹ *aegre lucens.* Sic R. legi maluit pro vulg. *δυσφάνης*, li-
 cet hoc non sit improbandum, cum illud grandius sonet, &
 Plutarchum magis deceat, affectatorem poeticonum vocabulo-
 rum. Non dubitavi, id recipere, cum firmatum sit cod. F. &
 exquisitius id censeat W.

² Quod Turn. & Xyl. legendum monent, & enotatur e
 Turn. & V. in ind. Var. simulque habere Anon. notat W. de-
 di pro vulg. Ἄρνης. Fuit Arna Thessaliae urbs, colonia Boe-
 otorum, de qua hic loci sermo esse videtur. Alia fuit ejusdem
 nominis in Boeotia.

³ Dedi sic e Petav. cum W. idem ex A. B. F. Venet. i. re-
 ponente pro vulg. *προλαμβάνει*.

⁴ Petav. post haec statim assert *ἐπιβάλλεται*, omiffis interja-
 centibus.

ἤς ἐσι· καὶ γὰρ ἐπιβάλλεται καὶ προτίθεται¹ πρὸς τὰ μέλλοντα, καὶ παρωχημένων καὶ τέλος ἔχοντων ἀπήλλαξιαι, πλὴν τῶ μημουεύειν.

XI. Ταύτην ἔν ἔχουσαι τὴν δύναμιν ψυχαι σύμφυτον μὲν καὶ ἀμυδρὸν² καὶ δυσφάντασον, ὅμως ἔξαν-
 ἤσι πολλὰς καὶ ἀναλαμβάνουσαι ἔν τε τοῖς ἐνυπνίαις καὶ περὶ τὰς τελετάς ἐνίαι, καθάρῃ γινομένη τῶ σώματος, ἢ τινα κῆρῶν αἰκείαν πρὸς τῆτο λαμβάνουτος, ἢ τὸ λογιστικὸν καὶ φροντιστικὸν ἀνίεσαι καὶ ἀπολύεσαι τῶν παρόντων, ἀλόγω καὶ φαντασιασικῶ τῶ μέλλοντος ἐπι-
 σρεφομένης³. ἔ γὰρ, ὡς Εὐριπίδης Φησί, μάντις ἄρι-
 στος, ὅσις εἰκάζει καλῶς, ἀλλ' ἔτος ὁμόφρων⁴ μὲν ἀνὴρ καὶ τῶ νῦν ἔχοντι τῆς ψυχῆς καὶ μετ' εἰκότος ἡγεμέ-
 νω κατ' ὁδὸν ἐπόμενος. τὸ δὲ μαντικὸν, ὡσπερ γραμματεῖον ἀγραφον καὶ ἄλογον καὶ ἀόριστον ἐξ αὐτῶ, δε-
 κτικὸν δὲ φαντασῶν παθῶν⁵ καὶ προαιδήσεων, ἀσυλ-
 λογί-

¹ Turn προστίθεται.

² R. susp. σύμφυτον μὲν, ἀλλ' ἠδενῆ καὶ ἀμυδρῶν.

³ R. susp. ἢ τῶ λογιστικῶ καὶ φροντιστικῶ, διὰ τὸ ἀνίεσαι καὶ ἀπολύεσαι τῶν παρόντων ἀλόγων καὶ φαντασιασικῶν, τῶ μέλλοντος ἐπισρεφομένης — aut *ideo, quod pars hominis ratiocinatio et meditatio facta ad futura scrutanda se convertit, postquam a praesentibus turbidis et imaginationem exercentibus remissa atque absoluta fuit.* Hanc conjecturam non probat Kaltw. & sensum loci vertendo sic exprimit: oder weil die Kraft zu denken und zu überlegen jetzt, da sie von allem Gegenwärtigen losgerissen und befreit ist, sich mit der, blos von der Einbildung, nicht aber von der Vernunft abhängenden Zukunft beschäftigen kann. W. locum ita restituendum censet: ἢ τῶ λογιστικὸν καὶ φροντιστικὸν ἀνίεσαι καὶ ἀπολύεται τῶν παρόντων, τῶ ἀλόγω καὶ φαντασιασικῶ τῶ μέλλοντος ἐπισρεφομένης. Petav. λαμβάνουτος καὶ τὸ vel ἢ τῶ τὸ λογισ. E codice, cuius nomen relictur, affertur τῶν παρόντων ἀλόγων καὶ φαντασιασικῶν τῶ μέλλοντος ἐπισρεφομένης, ἢ τῶ ἀλόγω καὶ φαντασιασικῶ τῶ μέλλοντος ἐπισρεφομένης. Petav. quoque φαντασιασικῶ.

⁴ W. susp. ἔμφρων cum Mez.

⁵ Dedi sic e V. pro vulg. πάθει. R. susp. φαντασιῶν τοῖς πάθει-

λογίως ἀπλεται τῷ μέλλοντος, ὅταν ἐκτῆ μάλις τῷ παρόντος. ἐξίσταται δὲ κρᾶσει καὶ διαθήσει τῷ σώματος, ἐν μεταβολῇ γινόμενον, ὃν ἐνθεσιασμὸν καλεῖμεν. αὐτὸ μὲν ἐν ¹ ἐξ αὐτῶ τὸ σῶμα τοιαύτην πολλακίς ἔχει διαθήσειν· ἢ δὲ γῆ πολλῶν μὲν ἄλλων δυνάμεων πηγὰς αὐλήσιν ἀνθρώποις, τὰς μὲν, ἐκκατικὰς καὶ νοσώδεις καὶ θανατηφόρας, τὰς δὲ, χρηστὰς καὶ προσηνεῖς καὶ ὠφελίμας, ὡς δῆλαι ² γίνονται πείρα προστυγχάνεσιν. τὸ δὲ μαντικὸν ῥεῦμα καὶ πνεῦμα θεϊότατόν ἐστι καὶ ὀσιώτατον, ἂν τε καθ' ἑαυτὸ δι' ἀέρος, ἂν τε μεθ' ὑγρῶ νύματος ἀφαιρῆται ³. καταμιγνύμενον γὰρ εἰς τὸ σῶμα, κρᾶσιν ἐμποιεῖ ταῖς ψυχαῖς ἀήδη καὶ ἀτόπον· ἥς τὴν ιδιότητα χαλεπὸν εἰπεῖν σαφῶς, εἰκάσαι δὲ πολλαχῶς ὁ λόγος δίδωσι. θερμότητι γὰρ καὶ διαχύσει πάρος τινὰς ἀνοίγειν ⁴ φανταστικὰς τῷ μέλλοντος, εἰκὸς ἔστιν, ὡς οἶνος ἀναθυμιαθεῖς ἕτερα ⁵ πολλὰ κινήματα καὶ λόγους ἀποκειμένους καὶ λανθάνοντας ἀποκαλύπτει. τὸ γὰρ βαρχεύσιμον καὶ τὸ μανιῶδες μαντευτικὴν πολλὴν ἔχει, κατ' Εὐριπίδην, ὅταν ἐνθερμος ἢ ψυχὴ γενομένη καὶ πυρώδης ἀπώσεται τὴν εὐλάβειαν, ἣν ἢ θυητῆ

Φρό-

πάθεισι, *quod in affectibus suis (aut propter affectus suos) recipit phantasias.* W. aut legendum censuit vel φαντασιῶν cum Mez. vel παθίων cum Anon. vel καὶ φανταστικόν.

¹ Secutus sum W. ἐν recipientem ex Coll. Nov. Vulgo abest.

² Dedi sic, R. probante, e Turn. & V. pro vulg. δῆλαι, ut redeat ad πηγὰς.

³ Incommodum, R. iudice, hoc verbum, & ab hoc loco alienum. Sententia flagitat παραγνήτοις. W. fufp. ἀφίκτηται. Turn. V. αὐτὴ αἰρηται. Etiam Xylandro vulgata fuit fufpecta. Verbit percipiatur.

⁴ Sic Xyl. & R. legendum monuerunt, dedique cum W. ex A. B. Venet. 1. Colleg. Nov. pro vulg. ἀνοίγει.

⁵ W. fufp. ἐγείρει. Xyl. quoque addit his verbum *infert*; Turn. *cies*.

Φρόνησις ἐπέγασα πολλάκις ἀποσρέφει καὶ κατασβέννυσι τὸν ἐνθουσιασμόν.

XLI. Ἄμα δ' ἐν τις ἐκ ἀλόγως καὶ ξηρότητα φαίη μετὰ τῆς θερμότητος ἐγγινομένην, λεπτύνειν τὸ πνεῦμα καὶ ποιεῖν αἰθερώδες καὶ καθαρόν. αὕτη γὰρ ξηρὰ ψυχὴ ², καθ' Ἡράκλειτον. ὑγρότης δὲ ἐ μόνον ὄψιν ἀμβλύνει καὶ ἀκοήν, ἀλλὰ καὶ κατόπισθον δίγασα καὶ μίχος καὶ πρὸς ἀέρας ³ ἀφαιρεῖ τὴν λαμπρότητα καὶ τὸ φέγγος. τὸναντίον πάλιν αὖ περιψύξει τινὶ καὶ πυκνώσει τὸ πνεύματος, οἷον βαφῆ ⁴ σιδήρου τὸ προγνωσικὸν μόριον ἐγγίνεσθαι ⁵ καὶ σομᾶσθαι τῆς ψυχῆς, ἐκ ἀδύνατον ἐσι. καὶ μὴν ὡς κασσίτερος μανὸν ὄντα καὶ πολύπορον ⁶ τὸν χαλκὸν ἐντακίς ἅμα μὲν ἄσφινξε

¹ Vulgo τε ex Steph. Restitui τὸ ex Ald. & Bas. quod R. legi voluit, & e Petav. enotatur.

² Talis est ea anima, quam siccam Heraclitus vocat, & praestantissimam dicit. Turneb. e Galeni loco legit vertitque αὐγὴ γὰρ ξηρὴ, ψυχὴ σοφωτάτη. Xyl. haud probat hanc correctionem. R. supr. αὐτὴ γὰρ ἡ ψυχὴ καθ' Ἡράκλειτον, his adjectis: „Vocabulum αὐτὴ, i. e. sicca, expoliuerat aliquis lector in suo cod. per ξηρὰ; id alius in textum immisit, & sic deinceps natum ex αὐτὴ fuit αὐτὴ, non animadvertentibus, illud glossam, hoc schollum esse.“ W. tuetur vulgatam. Cf. Plut. in Vit. Romuli Vol. I. p. 82. not. 4.

³ Vocabula καὶ μίχος καὶ πρὸς ἀέρας, Xyl. iudice, sunt vitiosa. Vertit idem: sed & speculis incidens splendorem & aëri lucem adimit. Turn. verum etiam contagione sui, speculo nitorem, aëri suffusione sui, lucem eripit. R. quaerit, num καὶ λύχνων, καὶ πρὸς (ὅς praeserea) ἀέρας? Kaltw. hoc amplectitur. E Turn. & V. assertur καὶ μίχθεϊσι καὶ πρὸς ἀέρας ἀφαιρεῖ. An inde efficere licet, dum mellora proponi possint, καὶ προσμιχθεῖσα τῷ ἀέρι? W. vulgatam intactam relinquit.

⁴ Sic R. legi voluit, dedique cum W. e Colleg. Nov. Anon. Mez. Enotatur quoque e Turn. V. Petav. simul σιδήρος προσιδήρεα exhibentibus.

⁵ W. legendum censet ἐντείνεσθαι.

⁶ Sic R. cum Xyl. legi voluit, dedique cum W. in fumento, ex A. B. Venet. i. Colleg. Nov. Anon. Enotatur quoque e Petav. Vulgo πολύπορον.

Ξε¹ καὶ κατεπύκνωσεν, ἅμα δὲ λαμπρότερον ἀπέδειξε καὶ καθαρώτερον· ἔτις ἐδὲν ἀπέχει² τὴν μαυτικὴν ἀκυσμίαςιν οἰκείῳν τι ταῖς ψυχαῖς καὶ συγγενὲς ἔχουσαν, ἀναπληρῆν τὰ μανὰ καὶ συνέχειν ἐναρμόττισαν. ἄλλα γὰρ ἄλλοις οἰκεία καὶ πρόσφορα, καθάπερ τῆς μὲν πορφύρας ὁ κύαμος, τῆς δὲ κόκκις τὸ νίτρον δοκεῖ τὴν βύσσω ἄγειν³ μεμιγμένον. βύσσω δὲ γλαυκῆς κρόκας καταμίσγεται⁴, ὡς Ἐμπεδοκλῆς εἴρηκε. περὶ δὲ τῶ Κύδνος⁵ καὶ τῆς ἱερᾶς τῆ Ἀπόλλωνος ἐν Ταρσῶ μαχαίρας, ὧ φίλε Δημήτριε, σὲ λέγοντος ἠκούομεν, ὡς ὁ Κύδνος μᾶλλον ἐκκαθαίρει σίδηρον ἐκεῖνον, ἔτε ὕδωρ ἄλλο τὴν μάχαιραν, ἢ ἐκεῖνο⁶. καθάπερ ἐν Ὀλυμπίᾳ τὴν τέφραν προσπλάττῃσι τῶ βωμῶ καὶ περιπηγνύουσαν ἐκ τῆ Ἀλφειῆ παραχέοντες ὕδωρ, ἐτέρω δὲ πειρώμενοι ποταμῶ, ἐδενὶ δύνανται συναγαγεῖν ἐδὲ κολλῆσαι τὴν τέφραν⁷.

XLII.

1 Sic R. cum Xyl. legi voluit, & affertur e Turn. V. Petav. dedique cum W. id sumente ex A. B. F. Colleg. Nov. Anon. Vulgo ἔσφυξε.

2 Xyl. legi voluit ἐπέχει. R. ad ἀπέχειν subaudiendum monet τῶ πιθανῶ, cum ἐκ ἀπέχειν Plutarcho significet ἐκ ἀπίοικε.

3 W. pro κόκκις legi vult κρόκας, & αὔξεν pro ἄγειν. Hujus loco quoque R. quaerit, num αὔξεν, an contrarium λύειν vel ἀμβλύνειν?

4 Xyl. susp. versum hunc ita legendum: βύσσω δὲ γλαυκοῖς κρόκας καταμίσγεται αἴθος, dubitans an κρόκων genere foemino usurpetur. Turn. & V. γλαυκοῖς κρόκας.

5 Fluvius Ciliciae satis notus. Petav. κυάμας; Turn. κύκκας.

6 W. bene suspicatur, orta haec esse errore librarii e vera lectione ἐκ ὕδωρ ἄλλο, qua corrupta in margine quis notavit correctionem ἔτε ὕδωρ ἄλλο τὴν μάχαιραν, ἢ ἐκεῖνο, quae alius postea in contextum invexit. R. quoque τὴν μάχαιραν delendum censuit ut scholium dictionis τὸν σίδηρον ἐκεῖνον.

7 Turn. ad haec adnotat: „E cinere hostiarum, quae Jovi immolabantur, summa pars arae Jovis Olympii construebatur, ut Pausanias scribit in Eliacis. Is autem cinis Alphei aqua glutinabatur, alia non poterat: proinde censebatur Alpheus Jovi Olympio amicissimus.“

XLII. Οὐ θαυμαστέον ἔν, εἰ πολλὰ τῆς γῆς ἀνω
 ρεύματα μεθείσης, ταῦτα μόνως τὰς ψυχὰς ἐνθρασιασι-
 κῶς διακίθησι, καὶ Φαντασιῶς τῷ μέλλοντος. ἀμα-
 χει¹ δὲ καὶ τὰ τῆς Φήμης συνάδει τῷ λόγῳ. καὶ
 γὰρ ἐνταῦθα τὴν περὶ τὸν τόπον δύναμιν ἐμφανῆ γε-
 νέσθαι πρῶτον ἰσορῶσιν, νομέως τινὸς ἐμπεσόοντος κατὰ
 τύχην, εἶτα Φωνῆς ἀναφέροτος ἐνθρασιῶδεις, ἦν τὸ μὲν
 πρῶτον οἱ παραγενόμενοι κατεφρόνεν, ὕστερον δὲ γενομέ-
 νων, ἦν προεῖπεν ὁ ἄνθρωπος, ἐθαύμασαν. οἱ δὲ λο-
 γιώτατοι Δελφῶν καὶ τένομα τῷ ἀνθρώπῳ² διαμνημο-
 νεύοντες Κορήταν λέγουσιν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μάλιξ ταιαύ-
 την πρὸς τὸ μαντικὸν πνεῦμα λαμβάνειν σύγκρασιν ψυ-
 χῆ καὶ σύμπηξιν, οἷαν πρὸς τὸ Φῶς ἢ ὄψις ὁμοιοπα-
 θεῶς γινόμενον· ὀφθαλμῶ τε γὰρ ἔχουτος τὴν ὁρατικὴν
 δύναμιν, ἐδὲν ἔνευ Φωτὸς ἔργον εἶναι· ψυχῆς τε τὸ
 μαντικὸν ὡσπερ ὄμμα δεῖται τῷ συνεξάπτοντος οἰκείῃ³
 καὶ συνεπιθήγοντος. ὅθεν οἱ μὲν πολλοὶ τῶν προγεμετέ-
 ρων ἕνα⁴ καὶ τὸν αὐτὸν ἠγᾶντο θεῶν Ἀπόλλωνα καὶ
 ἥλιον· οἱ δὲ τὴν καλὴν καὶ σοφὴν ἐπιστάμενοι καὶ τι-
 μῶντες ἀναλογίαν, ὅπερ⁵ σῶμα πρὸς ψυχὴν, ὄψις δὲ
 πρὸς νῦν, Φῶς δὲ πρὸς ἀλήθειάν ἐστι, τῆτο τὴν ἡλιε
 δύναμιν εἰκάζει εἶναι πρὸς τὴν Ἀπόλλωνος Φύσιν, ἀ-
 γονον ἐκείνη καὶ τόπον ὄντος⁶ αἰεὶ γινόμενον, αἰεὶ τᾶ-
 τον ἀποφαίνοντες⁷. ἐξάπ[ει] γὰρ καὶ προάγεται καὶ συν-
 ἔξορ-

¹ W. legi vult ἀμείλα.

² Petav. omittit τῷ ἀνθρώπῳ. De re ipsa cf. Diod. B. 16,
 26. Pausan. L. 10, c. 5.

³ W. susp. θεῖα.

⁴ abest ἕνα a Petav.

⁵ Cum W. ita dante ex B. restitui ὕπερ ex Bas. pro vulg.
 ὅπως.

⁶ R. susp. ὄντως, reapser, vere.

⁷ Secutus sum W. ita dantem e Mez. pro vulg. ἀποφαίνον-
 τοι. Verterunt idem Turn. & Xyl.

εξορμᾷ τῆς κίθισης τὴν ὀρατικὴν δύναμιν ἔτος, ὡς I τῆς ψυχῆς τὴν μαντικὴν ἐκείνος.

XLIII. Οἱ μέντοι δεξάζοντες ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν θεὸν εἶναι, εἰκότως Ἀπόλλωνι καὶ γῆ κοινῶς ἀνέθεσαν τὸ χρησῆριον, οἰόμενοι τὴν διάθεσιν καὶ κρᾶσιν ἐμποιεῖν τῇ γῆ τὸν ἥλιον, ἀφ' ἧς ἐκφέρεσθαι ² τὰς μαντικὰς ἀναθυμιάσεις. αὐτὴν μὲν ἐν τῇ γῆ ἄσπερ Ἡσίοδος, ἐνίων Φιλοσόφων βέλτιον διανοηθεῖς, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς προσεῖπεν ³, ἔτως καὶ ἡμεῖς καὶ ἀίδιον καὶ ἀφθαρτον νομίζομεν· τῶν δὲ περὶ αὐτὴν δυνάμεων πῆ μὲν ἐκλείψεις, πῆ δὲ γενέσεις, ἀλλαχῆ δὲ μεταστάσεις καὶ μεταρροίας ἀλλαχόθεν εἰκὸς ἐσι συμβαίνειν, καὶ κυλεῖν ἐν αὐτῇ τὰς τοιαύτας ἐν τῷ χρόνῳ παντὶ ⁴ πολλὰς περιόδας, ὡς ἐσι τεκμαίρεσθαι τοῖς Φαινομένοις. λιμνῶν τε γὰρ γεγόνάσι καὶ ποταμῶν, ἔτι δὲ πλείονες ⁵ ναμύτων θερμῶν, ὅπερ μὲν ἐκλείψεις καὶ φθοραὶ παντάπασι, ὅπερ δ' οἶον ἀποδράσεις καὶ καταδύσεις· εἶτα πάλιν ἐκεῖ διὰ χρόνου ⁶ ἐπιφαινόμενα τοῖς αὐτοῖς, ἢ πλησίον ὑποβέον-

1 Inferi voluit ὡς, quod vulgo abest, R. & dedi e Petav. Recepit idem W. e Venet. 1. Colleg. Nov. F.

2 Sic sensu ductus Xyl. legit, dedique e Turn. & V. pro vulg. ἐκφέρεται.

3 Ald. Bas. Petav. προσεῖπεν. Xyl. corrigendum monuit, deditque Steph. προσεῖπεν.

4 R. susp. ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ πάνυ πολλάκις.

5 R. mavult πλειονάκις — multo frequentius calidos fontes defecisse, aut rursus ebullisse, quam fluvios aut lacus significat.

6 Sic Xyl. legendum monuit, — longo post temporis intervallo — dedique e Turn. Vulgo διὰ χρόνων. Dedi porro ἐπιφαινόμενα W. probante e Turn. V. Petav. pro vulg. ἐπιφαινόμενα. Xyl. susp. ἐπιφαίνεται; R. διὰ χρόνων ἐπιφαίνεται. Pro τοῖς αὐτοῖς W. mavult τοῖς τόποις; R. ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις. Ita certe est interpretandum., Sequentia R. ita constituenda censuit — ἢ πλησίον ἐπιβέοντα. καὶ μετάλλων δὲ λέγονται τὸ μὲν ἀναλάμψαι (vel ἀνακαλύψαι) τὸ δὲ αὐτῶν ἀμαυρώσει γεγόναι καὶ κενώσαι, ὡς τῶν π.

φέοντα· καὶ μεταλλῶν ἴσμεν ¹ ἕξαμαυρώσεις γεγονέναι καινὰς ², ὡς τῶν περὶ τὴν Ἀττικὴν ἀργυρείων, καὶ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ ³ χαλκίτιδος, ἐξ ἧς ἐδημιουργεῖτο τὰ ψυχρήλατα τῶν ξιφῶν, ὡς Αἰχύλος εἴρηκε

Λαβὼν γὰρ αὐτόθι κηλον ⁴ Εὐβοϊκὸν ξίφος τῆς τ' ἐν Καρύσῳ πέτρας, ἧ ⁵ χρόνος ἔ πολὺς, ἀφ' ἧ πέπαιται μηρύματα λίθων μαλακὰ νηματώδη συνεκφέρουσα ⁶. καὶ γὰρ ὑμῶν ἑωρακέναι τινὰς οἶομαι χειρόμακτρα καὶ δίπλα καὶ κερκυφάλαις ἐκείθεν, ἅτε περικαυόμενες ⁷, ἀλλ' ὅσ' ἀν ῥυπανθῆ χρωμένων, ἐμβαλόντες εἰς φλόγα, λαμπρὰ καὶ διαφανῆ κομίζονται· νῦν δ' ἠφάνισαι, καὶ μόλις οἶον ἴνες, ἧ τρίχες ἀραιαὶ διατρέχουσιν ἐν τοῖς μετάλλοις.

XLIV. Καὶ πάντων ⁸ τέτων οἱ περὶ Ἀριστοτέλην δημιουργὸν ἐν τῇ γῇ τὴν ἀναθυμίασιν ἀποφαίνουσιν, ἧ καὶ συνεκλείπειν καὶ συμμαθίσαθαι, καὶ συνεξανθεῖν πάλιν

A a 2

τὰς

¹ Vulgo τὸ μὲν. Dedi, quod w. fufp. & e Turn. & V. enotatur.

² Vulgo καινὰς. W. voluit καινὰς deleto γεγονέναι. E Turn. & V. affertur καινὰς — ita nimirum: καὶ μετάλλων, ἴσμεν καινὰς ἧ καὶ μετάλλων γεγόναι καινὰι. W. ita vertendo exprimit: *Jam metalla quaedam recentiore aetate defecisse novimus.*

³ Petav. εὐνομία.

⁴ Xyl. legit αὐτόθι κηλον, & R. interpretatur — ferrum, quod solummodo frigidum cuditur absque igni, solum, merum per se acuitur, quod candesceri non debet, ut emollescat.

⁵ Arripui w. conjecturam. Vulgo τῆς δ' ἐν Καρύσῳ πείρας, χρόνος ἔ π. Xyl. pro πείρας legit πέτρας. Idem R. probavit, moneus, esse hic anacoluthum; orationem in Genitivo coepta non continuari, sed auctorem ab hoc ad nominativum transilire; posse autem illam duritiem sermonis evitari, si post πέτρας addatur ἧ, quae; quo facto πέτρας pendeat a praecedente τῶν π. τ. Ἀ. E Turn. & V. ἧ δὲ ἐν Καρύσῳ πέτρας.

⁶ una cum aliis metallis, seu fossilibus proferens. R.

⁷ Turn. περικαυόμενα.

⁸ Ald. & Bas. καὶ οἱ πάντων. Hinc Xyl. monet, οἱ esse delendum, aut cum ται mutandum.

τὰς τοιαύτας Φύσεις ἀναγκαῖόν ἐσι. ταῦτ' ἰ δὴ περι-
μαντικῶν πνευμάτων διανοητέον, ὡς ἐν ἐχόντων αἰδίου
ἑδὲ ἀγῆρω τὴν δύναμιν, ἀλλ' ὑποκειμένην μεταβολαῖς.
καὶ γὰρ ὄμβρος ὑπερβάλλοντας εἰκός ἐσι κατασβενύουσι
καὶ κεραιῶν ἐμπεσόντων διαφορεῖσθαι, μάλιστα δὲ τῆς
γῆς ὑπὸ σάλκ κινεμένης ² καὶ λαμβνύσης ἰζήματα καὶ
σύγχυσιν, ἐν βάρει μεδίσασθαι ³ τὰς ἀναδυμίσεις, ἢ
τυφλῶσαι τοπαράπαν, ὥσπερ ἐνταῦθα Φασὶ παραμένειν ⁴
τὰ περι τὸν μέγαν σεισμόν, ὃς καὶ τὴν πόλιν ἀνέτρε-
ψεν. ἐν δ' Ὀρχομενῶ λέγασι λοιμῆ γενομένης πολλὰς
μὲν ἀνθρώπων διαφθάρῃαι, τὸ δὲ τῷ Τειρεσίᾳ χρηστή-
ριον ἐκλιπεῖν παντάπασι, καὶ μέχρι τῷ νῦν ἀργὸν δια-
μένειν καὶ ἀναυδον. εἰ δὲ καὶ τοῖς περι Κιλικίαν ὅμοια
συμβέβηκε παθεῖν, ὡς ἀκόμην, ἐδεῖς ἀν ἡμῖν, ὡ Δη-
μήτριε, σὲ Φράσεις σαφέστερον.

XLV. Καὶ ὁ Δημήτριος· Οὐκ οἶδα ἔγωγος τάδε
νῦν ⁵. ἀποδημῶ γὰρ (ὡς ἴσε) πᾶμπολυ ἤδη χρίνον-
ἔτι δ' ἠκμαζεν ἐμῆ παράντος καὶ τὸ Μόψα καὶ τὸ Ἀμ-
Φιλόχε μαντεῖον. ἐχω δ' εἰπεῖν τῷ Μόψα ⁶ παραγε-
νόμενος πρῶγμα θαυμασιώτατον. ὁ γὰρ ἡγεμὼν τῆς
Κιλι-

¹ Ita W. ex Anon. legi mavult, & R. Turn. & V. suspican-
tur, dedique pro vulg. ταῦτα. Cur W dē pro seq. δὲ?

² Vulgo *γενομένης*; R. hinc legi voluit una voce ἰσοσάλα, *conivemiscēte*. Idem probat Anon. & Mez. Praefert autem W. ex eodem Anon. *κινεμένης*, quod dedi e Turn. & V. enotatum.

³ R. sic distingui lexicque voluit: καὶ σύγχυσιν ἐν βάρει, *μεδίσασθαι* — *obstructis in profundo per insistentem terram maribus*.

⁴ παραμέναν, R. *judice, corruptum, cum sententia flagi-
tet ἐπιλολοπίνας, αὐτ σιγήσας*. W. susp. ὥσπερ τὸ ἐνταῦθα ἔ-
Φασιν παραμέναν περι τὸν μ. σ. ut hoc *Deiphicum oraculum
non vixisse ajunt, sub illum terrae motum*.

⁵ W. mavult τὰ γε νῦν.

⁶ Sic R. legi voluit, dedique cum W. id e Coll. Nov. re-
ponente. Vulgo τὸ Μόψα. E cod. innominato τῷ Μόψα, vel
περὶ τῷ Μόψα notatur.

Κιλικίας, αὐτὸς μὲν Κυβίδοξος ὢν ἔτι ἰ πρὸς τὰ θεῖα, δι' ἀθένηϊαν ἀπιστίας οἶμαι. τῷ δὲ γὰρ ἦν ὑβριστὴς καὶ Φαῦλος· ἔχων δὲ περὶ αὐτὸν Ἐπικερεῖας τινὰς τὴν καλὴν ἢ, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, Φυσιολογίαν ἐνυβρίζοντας τοῖο τοιούτοις², εἰσέπεμψεν ἀπελεύθερον, οἷον εἰς πολέμιον³ κατάσκοπον ἐνσκευάσας, ἔχοντα κατεσφραγισμένην δέλτον, ἐν ἣ τὸ ἐρώτημα ἦν ἐγγεγραμμένον, ἀθενὸς εἰδότης· ἐνυχεύσας ἔν ὃ ἄνθρωπος (ὡσπερ ἔθος ἐστὶ) τῷ σηκῷ, καὶ κατανοιωθεὶς ἀπήγγειλε μεθ' ἡμέραν ἐνύπνιον τοιούτου. ἄνθρωπον ἔδοξεν αὐτῷ καλὸν ἐπισκάντα φθάξασθαι τοῦτον· Μέλανα, καὶ πλέον ἀθὲν, ἀλλ' εὐθὺς οἴχεσθαι⁴. τῷτο ἡμῖν μὲν ἄτοπον ἐφάνη καὶ πολλὴν ἀπορίαν παρέχεν· ὁ δ' ἡγεμὼν ἐκεῖνο⁵ ἐξεπλάγη καὶ προσεκύνησεν, καὶ τὴν δέλτον ἀνοίξας, ἐπεδείκνυσεν ἐρώτημα τοιούτου γεγραμμένον· Πότερόν σοι λευκόν, ἢ μέλανα θύσω ταῦρον; ὡσε καὶ τὰς Ἐπικερεῖας διχτραπῆναι, ἠρκεῖνον αὐτὸν τὴν τε θυσίαν ἐπιτελεῖν, καὶ σέβειναι διὰ τέλεος τὸν Μόψον.

A a 3

XLVI.

1 Secutus sum W. ita dantem ex Colleg. Nov. pro vulg. ἐστὶ. R. voluit aut ἔση, aut potius ἔτι, subauditō ἦν.

2 Ita locum hunc W. resingendum censuit, & dedi. Vulgo corrupte legitur τὴν καλὴν δὴ καὶ Φυσιολόγον ἐνυβρίζοντας, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, τοῖς τοιούτοις εἰσέπε. Xyl. monente, Turn. legisse videatur διὰ τὴν καλὴν & Φυσιολογίαν, nisi subaudias Φιλοσοφίαν. R. si integer sit locus, subintelligi vult ὑβριν, qui praeclaram illam, quae rerum causas exponit, insolentiam, h. e. insolentem, protervam & arrogantem ferocemque philosophiam, τολίθως ἀφρίκασαι, quales scilicet sūnt legati & alii magistratus literis aut non imbuti, aut non satis instruiti. Compta idem post τριάντοι ponendum monuit. E Turn. & V. haec asferuntur: τοῖς καλοῖς λόγοις, τῷ κελῷ δὴ τῆς φύσεως λόγῳ, ἢ τὴν καλὴν δηλαδὴ ἀλήθειαν· καλὸς δὲ τῆς φύσεως λόγος.

3 Subaudi ἐπικράτταν. Possit quoque legi εἰς πολέμιον scilicet γῆν. R. monet. Petav. deinde κατάσκοπον & ἔχοντα pro κατάσκοπον & ἔχοντα.

4 Vulgo vitiose interpungitur, Ald. praesente, οἴχεσθαι τῷτο ἡμῖν. Correxī e Bas. pr. haute R. cum W.

5 Petav. ἐκεῖνος; & sic R. legi voluit.

XLVI. Ὁ μὲν ἔν Διμήτριος ταῦτ' εἰπὼν, ἐσιώπησεν· ἐγὼ δὲ βεβλόμενος ὥσπερ τι κεφάλαιον ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ, πρὸς τὸν Φίλιππον αὐθις ἀπέβλεψα καὶ τὸν Ἀμμώνιον, ὁμῆ καθεμένους. ἔδοξαν ἔν μοι βέλεσθαι τι διαλεχθῆναι, καὶ πάλιν ἐπέχον. ὁ δ' Ἀμμώνιος· Ἔχει μὲν (εἶφη) καὶ Φίλιππος, ὦ Λαμπρία, περὶ τῶν εἰρημάνων εἰπεῖν. οἴεται γάρ, ὥσπερ οἱ πολλοί, καὶ αὐτὸς, ἔχ ἕτερον εἶναι τὸν Ἀπόλλωνα θεόν, ἀλλὰ τῷ ἡλίῳ τὸν αὐτόν. ἡ δ' ἐμῆ μείζων ἀπορία καὶ περὶ μείζονων. ἄρτι γὰρ ἐκ οἴδ' ὅπως τῷ λόγῳ παρεχωρήσαμεν ἐκ τῶν θεῶν τὴν μαντικὴν ἐς δαίμονας ἀτεχνῶς ἀποδιοπομπέμενοι ¹. νυνὶ δὲ μοι δοκῶμεν αὐτὸς πάλιν ἐκεῖνος ἐξωθεῖν καὶ ἀπελαύνειν ἐνθενδε τῆ χρηστηρίᾳ καὶ τῆ τρίποδος, εἰς πνεύματα καὶ ἀτμὰς καὶ ἀναθυμιάσεις τὴν τῆς μαντικῆς ἀρχὴν, μᾶλλον δὲ τὴν ἐσίαν αὐτὴν καὶ τὴν δύναμιν ἀναλύοντες. αἱ γὰρ εἰρημέται κρύσεις καὶ θερμότητες αὐταὶ καὶ σομώσεις, ὅσῳ μᾶλλον, ² ἀπάγῃσι τὴν δόξαν ἀπὸ τῶν θεῶν, καὶ τινα τοῖστον ἐπιβάλλῃσι τῆς αἰτίας ἐπιλογισμὸν, οἷῳ ποιεῖ τὸν Κόκλωπα χρώμενον Εὐριπίδης·

Ἡ γῆ δ' ἀνάγκη, καὶν θέλη, καὶν μὴ θέλη,

Τίψῃσα ποίαν, τὰμὰ πιαίνει βοτὰ ³.

πλὴν ἐκεῖνος μὲν εἰρησι θεῶν θεοῖς, ἀλλ' ἐαυτῷ καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ δαιμόνων· ἡμεῖς δὲ καὶ θύομεν καὶ προσευχά-

¹ R. mavult ἀποδιοπομπέμενῳ, ut redeat ad τῷ λόγῳ.

² R. iudice, post haec videtur aliquid deesse, & auctor sic propemodum fuisse ratio inatus: ὅσῳ μᾶλλον κατηναγκασμένας εἰσὶ καὶ φυσικαῖς αἰτίαις ἰγγίξῃσι, τοσάτω μᾶλλον ἀπάγῃσι τ. δ. quanto magis hae causae et rationibus naturalibus accessunt, & necessitatibus naturae illigantur, ratio magis opinio nem causae efficiens a piis avertunt.

³ Eurip. Cyclop. v. 331. sq. Petav. πιαίαν pro πιαία; nec non deinde θύων pro θύαν.

χόμεθα, τί παθόντες ¹ ἐπὶ τοῖς χρηστηρίοις ², εἰ δύ-
 ναμιν μὲν ἐν ἑαυταῖς μαντικήν αἱ ψυχαὶ κομίζουσιν, ἢ
 δὲ κινῆσα ταύτην, ἀέρος τίς ἐστὶ κρᾶσις ἢ πνεύματος;
 αἱ δὲ τῶν ἱερῶν ³ κατασάσεις τί βέλονται, καὶ τὸ
 μὴ θεμιεῦειν, εἰ μὴ τὸ ἱερεῖον ὅλον ἐξ ἄκρων σφυρῶν
 ὑπότρομον γένηται καὶ κραδαυθῆ κατασπενδόμενον ⁴; ἔ-
 γὰρ ἀρεβῆ τὸ διασεῖσαι τὴν κεφαλὴν, ὡσπερ ἐν ταῖς
 ἀπῆλαις θυσίαις, ἀλλὰ πᾶσι δεῖ τοῖς μέρεσι τὸν σάλον ὀ-
 μᾶ καὶ τὸν παλμὸν ἐγγενέσθαι μετὰ ψόφου τρομάδας.
 εἴαν γὰρ μὴ τῆτο γένηται, τὸ μαντεῖον ἔ φασὶ χρημα-
 τίζειν, ἐδ' εἰσάχυσιν τὴν Πυθίαν. καίτοι θεῶ μὲν ἢ δαί-
 μοσι ⁵ αἴτιαν τὴν πλείστην ἀνατιθέντας ⁶, εἰκός ἐστι ταῦ-
 τα ποιεῖν καὶ νομίζειν. ὡς δὲ σὺ λέγεις, ἐκ εἰκός.
 ἢ γὰρ ἀναθυμίασις ἂν τε πλοῆται ⁷ τὸ ἱερεῖον, ἂν τε
 μὴ, παρῆσα ποιήσει ⁸ τὸν ἐνθεσιασμὸν, καὶ διαθήσει
Α α 4
τὴν

¹ Sic legi maluit Xyl. & probatur Colleg. Nov. Mez. item varia lectione codd. A. & B. dedique pro vulg. μαθόντες.

² R. docente, voces ἐπὶ τ. χρηστ. valent eo fine, ut oraculis utamur. W. autem ea referenda monet ad προσευχόμεθα, precamur in aedibus oraculorum.

³ R. susp. ἱερῶν, victimarum requisitae qualitates, & habitus cerui, absque quibus illae immolationi non sunt idoneae; item pro κατασάσεις susp. κατασπείσεις, consecrationes per m- fufas in caput molae fufas & vina. Xyl. ἱερῶν κατασάσεις explicat per vacuitatem variarum & turbulentarum affectionum, quas Enthufiasmus injectit.

⁴ R. susp. κατασπενδόντων scil. τῶν ἱερῶν, quum porae molae fufas & vina in victimae caput effundunt, eaque ceremonia sacrificium ipsum auspiciantur. κατασπένδεσθαι de ipsa vittima passive sumtum, eodem monente, est insolens.

⁵ Dedi sic e Torn. & V. pro vulg. θεῶ μὲν ἢ δαίμονος. R. voluit θεοῖς μὲν ἢ δαίμοσι.

⁶ W. dedit ἄνευ τιθέντας ex A. B. Venet. Enotatur idem e Petav.

⁷ Sic Xyl. conjecit, dedique cum W. adfentiente Mez. E Torn. & V. enotatur σείηται.

⁸ Sic R. legi voluit, dedique e Torn. & V. e quibus affertur ποιεῖ vel ποιήσα. W. idem recepit e Colleg. Nov. Petav. ποιεῖν.

τὴν ψυχὴν ὁμοίως, ἢ τῆς Πυθίας μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ
 τυχόντος ἄψηται σώματος. ὅθεν εὐηθές ἐστι τὸ μιᾶ
 γυναικί πρὸς τὰ μαντεῖα χρῆσθαι, καὶ ταύτῃ ¹ παρέ-
 χειν πράγματα, φυλάττοντας ἀγνῆν διὰ βίην καὶ καθα-
 ρεύσαν. ὁ γὰρ Κορήτας ἐκεῖνος, ἐν Δελφοῖσι λέγουσι
 πρῶτον ἐμπροσθέντα τῆς περὶ τὸν τόπον δυνάμεως αἰθήρσι
 παραχεῖν, ἔδὲν (οἶμαι) διέφερε τῶν ἄλλων αἰθέρων καὶ
 ποιμένων· εἴ γε δὴ τῆτο μὴ μῦθος ἐστι, μηδὲ πλάσμα
 κενόν, ὡς ἔγωγε ἠγάμαι· καὶ ² λογιζόμενος, πηλί-
 κων ἀγαθῶν τετὶ τὸ μαντεῖον αἴτιον γέγονε τοῖς Ἑλλη-
 σιν ἐν τε πολέμοις καὶ κήισεσι πόλεων, ἐν τε λοιμοῖς καὶ
 καρπῶν ἀφορίαις, δεινὸν ἠγάμαι μὴ θεῶν καὶ προνοίᾳ τὴν
 εὐρεσίαν αὐτῶ καὶ ἀρχήν, ἀλλὰ τῷ κατὰ τύχην καὶ αὐ-
 τομάτω ³ ἀνατίθεσθαι. Πρὸς δὲ ταῦτ', (εἶπεν) τὸν
 Λαμπρίαν ⁴ βάλωμι διαλεχθῆναι· περιμένοισι δέ; Πά-
 νυ μὲν ἐν (ὁ Φίλιππος ἔφη) καὶ πάντες ἔστοι· πάν-
 τας γὰρ ἡμᾶς ὁ λόγος κενύηκε.

XLVII. Καγὼ πρὸς αὐτόν· Ἐμέ δ' (εἶπον) ἢ κενί-
 νηκεν, ὧ Φίλιππε, μόνον, ἀλλὰ καὶ συγκέχυκεν, εἰ ἐν ⁵
 τοσάτοις καὶ τηλικέτοις ἔσιν ὑμῖν, δοκῶ παρ' ἡλικίαν τῶ
 πιθα-

1 Petav. ταύτην.

2 abest hoc καὶ a Petav. Id. deinde κήισεσιν, & εὐφορίαις.

3 Dedi sic e Petav. Receptit idem W. ex A. B. Venet. 1. Vulgo αὐτομάτως.

4 Vulgo ὧ Λαμπρία. Hinc R. monet, aut pro *Lampria* no-
 men *Philippi* esse subji-iendum, aut deinde legendum πάνυ
 μὲν ἐν, καὶ Φίλιππος (scil. περιμένοι) ἔφην. W. rectius legi
 adnotat τῷ Λαμπρία vel τὸν Λαμπρίαν. Prius legisse videtur
 Xyl. vertens cum *Lampria differere*; posterius, quod recepi,
 exprimit Turn. velim *Lamprias differat*; nec non Bud. proba-
 vit. Affertur porro e Turn. & V. ὁ Λαμπρίας.

5 Vulgo abest ἐν, quod Ald. & Bas. exhibent, & restituendum
 censui. In iisdem autem desit εἰ, quod Xyl. inferendum duxit.
 Petav. utrumque affert εἰ ἐν τοσ. Dedi porro e Xyl. mente ὑμῖν
 pro vulg. ἡμῶν. Idem W. reposuit ex B. Ven. 1. addens, for-
 te ex iisdem & A. praestare εἰ ἐν τοσ.

πιθανῶ τῆ λόγῃ καὶ λαπιζόμενος, ἀναιρεῖν τι καὶ κινεῖν τῶν ἀληθῶς καὶ θεῶς περὶ τῆ θεῖς νομισμένων. ἀπολογήσομαι δὲ, μάρτυρα καὶ σύνδικον ἑμῆ Πλάτωνα παριστάμενος. ἐκεῖνος γὰρ ἀνὴρ Ἀναξαγόραν μὲν ἐμέμφατο τὸν παλαιὸν ¹, ὅτι ταῖς Φυσικαῖς ἄγαν ἐνδεδυμένος ² αἰτίαις, καὶ τὸ κατ' ἀνάγκην τοῖς τῶν σωμάτων ἀποτελέμενον πάθει μετῴν αἰεὶ καὶ διώκων, τὸ ἔ ἔνεκα καὶ ὑφ' ἔ, βελτίονας αἰτίας ἔσας καὶ ἀρχάς, ἀφῆκεν αὐτὸς δὲ πρῶτος ἢ μάλιστα τῶν Φιλοσόφων ἀμφοτέρως ἐπεξῆλθε, τῷ μὲν θεῶ τὴν ἀρχὴν ἀποδίδας τῶν κατὰ λόγον ἐχόντων, ἐκ ἀπεσερῶν δὲ τὴν ἕλην τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὸ γινόμενον αἰτιῶν, ἀλλὰ συνορᾶν, ὅτι τῆ δὲ πη καὶ τὸ πᾶν αἰδητὸν διαμεκοσμημένον, ἔ καθαρὸν δὲ ἐδ' ἀμιγές ἐσιν, ἀλλὰ τῆς ἕλης συμπλεκομένης τῷ λόγῳ λαμβάνει τὴν γένεσιν. ὅρα δὲ πρῆταν ἐπὶ τῶν τεχνιτῶν· οἷον εὐθύς ἢ περιβόητος ἐνταῦθα τῆ κρατῆρος ἔδρα καὶ βάσις ³, ἣν Ἡρόδοτος ὑποκρητηρίδιον ὠνόμασεν, αἰτίας μὲν ἔχοντος ὑλικᾶς, πῦρ καὶ σίδηρον, καὶ μάλαξιν διὰ πυρός, καὶ ὕδατος βαφῆν ⁴, ἢν ἄνευ γενέσθαι τὸ ἔργον ἐδεμῖα μηχανή· τὴν δὲ κυριωτέραν ἀρχὴν καὶ ταῦτα κινῆσαν, καὶ διὰ τῶν ἐνεργῆσαν, ἢ τέχνη ⁵ καὶ ὁ λόγος τῷ ἔργῳ παρέχε. καὶ μὴ τῶν γε μιμημάτων τῶν καὶ εἰδώλων ὁ ποιητῆς καὶ δημιουργὸς ἐπιγέγραπται.

A a 5

Γράμ

1 Cum articulo, qui vulgo abest, dari voluit R. dedique cum W. ex B. Venet. 1. Colleg. Nov.

2 Vulgatam W. haud repudiandam esse monet. Colleg. Nov. ἐνδεδυμένος, quae lectio quoque in ind. Var. conjicitur. Locus, de quo agitur, est in Opp. Platon. I. p. 221. ed. Bip.

3 Sic Xyl. ex Herodot. I. & R. e Turn. & V. legendum monuerunt, dedique cum W. accedentibus Colleg. Nov. & Anon. Vulgo φύσις. Porro dedi ὑποκρητηρίδιον pro vulg. ἀποκρητηρίδιον cum W. ex Herodoto, Anon. Mez. Turn.

4 R. mavult καὶ δι' ὕδατος β.

5 Turn. V. ἢν τέχνη.

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφώντος

Υἱὸς περιφορμέναν Ἰλίε ἀκρόπολιν ¹.

ὡς ὁράται γράφας· ἀνευ δὲ Φαρμάκων ² συντριβέντων καὶ συμφαρέντων ἀλλήλοις, ἐδὲν ἦν οἶον τε τριαύτην διάθεσιν λαβεῖν καὶ ὄψιν. ἄρ' ἔν ὁ βελόμενος ἀπτεδαι τῆς ὑλικῆς ἀρχῆς, ζητῶν δὲ καὶ διδάσκων τὰ παθήματα καὶ τὰς μεταβολὰς, ἃς ὄχρα μιχθεῖσα σινωπὶς ³ ἔχει, καὶ μέλανι μηλιάς, ἀφαιρεῖται τὴν τῷ Πολυγνώτῃ ⁴ δόξαν; ὁ δὲ τῷ σιδήρῃ τὴν σόμωσιν ἐπεξιών, καὶ τὴν μέλαξιν ⁵, ὅτι τῷ μὲν πυρὶ χαλαθεῖς ἐνδίδωσι ⁶ καὶ ὑπείκει τοῖς ἐλαύνεσι καὶ πλήττεσιν ⁷, ἐμπεσῶν δὲ πάλιν εἰς ὕδαρ ἀκραιφνὲς, καὶ τῇ ψυχρότητι διὰ τὴν ὑπὸ πυρὸς ἐγγενομένην ἀπαλότητα καὶ μαυότητα, πηλθεῖς καὶ καταπυκνωθεῖς, εὐτονίαν ἔχει καὶ πῆξιν, ἦν Ὅμηρος σιδήρῃ κρᾶτος εἶπεν ⁸, ἥττόν τι τῷ τεχνίτῃ τηρεῖ τὴν αἰτίαν τῆς τῷ ἔργῃ γενέσεως; ἐγὼ μὲν ἐκ οἴομαι. καὶ γὰρ τῶν ἰατρικῶν δυνάμεων ἐνιοὶ τὰς ποιότητας ἐλέγχουσι,

¹ Turn. ad haec adnotat: „In Cnidicum conciliabulo, quod erat ad sanum Pythium, Polygnotus pinxerat excidium Trojae, ut scribit Pausanias: cujus hic Plutarchus meminit, quod haec disputatio eo in loco habita est.“ Cf. Plin. H. N. L. 35. c. 35.

² Sic e Turn. V. Petav. legi voluit R. dedique cum W. accedentibus B. Anon. Mez. Vulgo Φαρμακείων. Praecedentia ὡς ὁράται γράφας W. haud sana esse suspicatur. Xyl. & Amiot. vertunt ὄρατε.

³ Ald. Bas. σινωπὶς. Xyl. corrigendum monuit. Intelligitur rubrica sinopica — eine Röthelerde, die von der Stadt Sinope den Nahmen führte. Plin. H. N. L. 35. c. 13.

⁴ Sic Steph. dedit. Ald. & Bas. τῷ σιδήρῃ, quod palam falsum est. Turn. susp. πολυγνώτα, aut τεχνίτα, item Xyl. τεχνίτα aut γραφείωσι.

⁵ Turn. V. καὶ τὴν βαφὴν.

⁶ Dedi sic e Turn. pro vulg. ἐπιδίδωσι.

⁷ Kaltw. susp. πλάττεσιν, cum πλήττ. idem valeat, quod ἰλαύν.

⁸ Odyss. IX, 390. sqq.

σι, τὴν δ' ἰατρικὴν ἐκ ἀναιρέσιν. ὡσπερ ἀμέλει καὶ Πλάτων ὄρᾳ μὲν ἡμᾶς τῇ περὶ τὸν ὀφθαλμὸν ¹ αὐγῇ συγκεραυνυμένη πρὸς τὸ τῆ ἡλίου Φῶς, ἀκείν δὲ τῇ πληγῇ τῆ ἀέρος ἀποφαινόμενος, ἐκ ἀνῆρει τὸ κατὰ λόγον καὶ πρόνοιαν ὀρατικὸς, καὶ ἀνεσιτικὸς γεγονέναι.

XLVIII. Καθόλα γὰρ, ὡς Φημί, δύο πάσης γενέσεως αἰτίας ἐχέσης, οἱ μὲν σφόδρα παλαιοὶ θεολόγοι καὶ ποιηταὶ τῇ κρείττονι μόνῃ τὸν νῦν προσέχειν εἶλοντο, τῆτο δὲ τὸ κοινὸν ἐπιφθεγγόμενοι πᾶσι πράγμασι.

Zeὺς ἀρχῇ, Zeὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα πέλονται ².

ταῖς δ' ἀναγκαίαις ³ καὶ Φυσικαῖς ἐκ ἔτι προσήσαν αἰτίαις. οἱ δὲ νεώτεροι τέτων καὶ Φυσικοὶ ⁴ προσαγορευόμενοι τὸναντίον ἐκείνοις τῆς καλῆς καὶ θείας ἀποπλανηθέντες ἀρχῆς, ἐν σώμασι καὶ πάθεσι σωμάτων, πληγαῖς τε καὶ μεταβολαῖς καὶ κράσεσι τίθενται τὸ σύμπαν. ὅθεν ἀμφοτέροις ὁ λόγος ἐνδεὴς τῆ προσήμουτός ἐστι, τοῖς μὲν τὸ δι' ἔ καὶ ὑφ' ἔ, τοῖς δὲ τὸ ἐξ ἄν καὶ δι' ἄν ἀγνοῶσιν, ἢ παραλείπεσιν. ὁ δὲ πρῶτος ἐκφανῶς ἀψάμενος ἀμφοῖν, καὶ τῷ κατὰ λόγον ποιῶντι καὶ κινῶντι προσλαβὼν ἀναγκαιῶς τὸ ὑποκείμενον καὶ πάχον, ἀπολύεται καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ⁵ πᾶσαν ὑποψίαν καὶ διαβολήν. ἔ γὰρ ἔθεον ποιῶμεν ἐδ' ἄλογον τὴν μαντικὴν, ὕλην μὲν αὐτῇ τὴν ψυχὴν τῆ ἀνθρώπου, τὸ δ' ἐνθεσιαστικὸν πνεῦμα καὶ τὴν ἀναθυμίασιν, οἶον ὄργανον ἢ πλήμῃρον ἀποδίδουτες. πρῶτον μὲν γὰρ ⁶ ἢ γεννήσασα γῆ τὰς ἀναθυμιά-

¹ Ald. Bas. περὶ τῶν ὀφθαλμῶν.

² vid. Orphei Carmina ed. Gesn. p. 566.

³ Petav. ἀνάγκαις.

⁴ Turn. notante, omnes ante Socratem philosophi, qui post priscos & fabulosos theologos Graecorum fuerunt, vocabantur physici, quod omnis eorum oratio in investigatione & indagatione naturae consumeretur.

⁵ Bud. Turn. V. ὑφ' ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν.

⁶ Dedi γὰρ, quod vulgo abest, cum W. ex Petav, accedente Colleg,

θυμιάσεις, ὃ δὲ πᾶσαν ἐνδιδὸς κρᾶσεως τῆ γῆ καὶ μεταβολῆς δύναμιν ἥλιος, νόμῳ πατέρων θεός ἐσιν ἡμῖν· ἔπειτα δαίμονας ἐπίσάτας καὶ περιπόλους καὶ Φύλακας, οἷον ἀρμονίας, τῆς κρᾶσεως ταύτης, τὰ μὲν ἀνιέντας ¹ ἐν καιρῷ, τὰ δ' ἐπιτείνοντας, καὶ τὸ ἔγαν ² ἐκσατικὸν αὐτῆς καὶ ταρακῆικὸν ἀφαιρῶντας, τὸ δὲ κινήτικὸν ἀλύπως καὶ ἀβλαβῶς τοῖς χρωμένοις καταμιγνύοντας ἀπολείποντες, ἕέν ἄλογον ποιεῖν ἐδ' ἀδύνατον δόξωμεν.

¹ XLIX. Οὐδέ γε προθυόμενοι καὶ κατασέφοντες ἱερεῖα καὶ κατασπένδοντες, ἐναντία τῷ λόγῳ τέτρω πράττομεν. οἱ γὰρ ἱερεῖς καὶ ὅσοι ³ θύειν Φασὶ τὸ ἱερεῖον καὶ κατασπένδειν καὶ τὴν κίνησιν αὐτᾶ καὶ τὸν τρόμου ⁴ ἀποθεωρεῖν, ἐτέρη τινὸς τᾶθ' ἡμῖν, ἢ τᾶ θεμιστεύειν τὸν θεὸν λαμβάνοντες ⁵. δεῖ γὰρ τὸ θύσιμον τῷ τε σώματι καὶ τῇ ψυχῇ καθαρὸν εἶναι καὶ ἄσινές καὶ ἀδιάφθορον. μήνυτρα ⁶ μὲν ἔν περι τὸ σῶμα κατιδεῖν, ἐ πάνυ χαλεπὸν ἐσὶ
τῆμ

Colleg. Nov. Monente R. pendet nominativus ἢ γενν. γῆ, & deesse quaedam indicat.

¹ Sic R. legi voluit e Petav. dedique cum W. adficientibus A. B. Anon. Mez. Vulgo ἐνιέντας.

² R. mavult καὶ τὸ μὲν ἄγαν.

³ Recepi cum W. ὅσοι e Turn. & V. pro vulg. ὅσοι. Pro Φασὶ R. susp. εἰώθασι.

⁴ Recepi τρώμεν cum W. e Turn. & V. probante R. pro vulg. τρώπον.

⁵ Turn. V. λαμβάνουσι. R. post ἀποθεωρεῖν excidisse aliquid suspicatur, & locum ita reformandum censet: ἀποθεωρεῖν, τᾶτο ποιᾶσιν, σημεῖον ἔχ' ἐτέρη τινὸς τᾶθ' ἡμῖν, ἢ τᾶ θεμιστεύειν τὸ ἱερεῖον λαμβάνοντες. W. omisso αὐτᾶ post κίνησιν (meo quidem sensu praeter necessitatem) corrigendum monet ἀποθεωρεῖν ἐτέρη ἐδὲ ὅς τὸ σημεῖον ἢ τ. θ. τὸν θεὸν λαμβ. — *unice signum hinc petentes an Deus responsurus sit.*

⁶ Recepi sic cum W. e Turn. & V. consentiente Anon. item Mez. cum artic. τὰ. Vulgo μήτρα, quod forte sanum esse W. adnotat. R. sententiam flagitare monet ἐλαττώματα μὲν ἔν τὰ π. τ. σ. aut si μήνυτρα praeseratur, post ἔν vult inseri τῶν — *iudicia corporearum affectionum observare, non est admodum difficile.*

τὴν δὲ ψυχὴν δοκιμάζουσι, τοῖς μὲν ταύροις ἄλφιστα, τοῖς δὲ κάπροις ἐρεβίνθας παρατιθέντες· τὸ γὰρ μὴ γευσάμενον, ὑγιαίνειν ἐκ οἴονται· τὴν δ' αἶγα διελέγχειν ¹ τὸ ψυχρὸν ὕδωρ. ἔ γὰρ εἶναι ψυχῆς κατὰ φύσιν ἐχέσης τὸ πρὸς τὴν κατάσπεισιν ἀπαθὲς καὶ ἀκίνητον. ἐγὼ δὲ, κἄν ἦ βέβαιον, ὅτι σημεῖον ἐστὶ τῷ θεμισεύειν τὸ σείσασθαι ² καὶ τῷ μὴ θεμισεύειν τὸ ναυτιῶν, ἐχθρῶ τί συμβαίνει δυσχερὲς ἀπ' αὐτῶ τοῖς εἰρημένους. πᾶσα γὰρ δύναμις ᾧ ³ πέφυκε σὺν καιρῷ βέλτιον ἢ χειρὸν ἀποδίδωσι. τῷ δὲ καιρῷ διαφεύγοντος ἡμᾶς, σημεῖα δίδοναι τὸν θεὸν εἰκὸς ἐστίν.

L. Οἴομαι μὲν ἔν μῆτε τὴν ἀναθυμίασιν ὡσαύτως ἔχειν ἀεὶ διὰ παντός, ἀνέσεις δὲ τινὰς ἔχειν καὶ πάλιν σφοδρότητας. ᾧ δὲ τεκμηρίω χρῶμαι, μάρτυρας ἔχω ⁴ καὶ ξένους πολλὰς καὶ τὰς θεραπεύοντας τὸ ἱερὸν ἅπαντας. ὁ γὰρ οἶκος, ἐν ᾧ τὰς χρωμένους τῷ θεῷ καθίζουσιν, ἔτε πολλὰς ἔτε τεταγμένως, ἀλλ' ὡς ἔτυχε διὰ χρόνων εὐαδίας ἀναπίμπλαται καὶ πνεύματος, οἷας ἂν τὰ ἡδίστα καὶ πολυτελέστατα τῶν μύρων ⁵ ἀποφορὰς, ὥσπερ ἐκ πηγῆς τῶ ἀδύτα προσβάλλοντος. ἐξ-
ανθεῖν

¹ Subaudi Φασί. R.

² Secutos sum W. ita reponentem ex F. & Colleg. Nov. — *eremorem bovine* — pro vulg. σείσασθαι.

³ Turn. V. ὁ πέφυκε. R. id probavit: *reddere illud, quod reddere vel praestare opera nata est.*

⁴ Dedi sic e Suppl. var. lect. Frft. pro vulg. ἔχα. W. quoque recepit ἔχω, nulla tamen allata auctoritate, seu correctionis adnotatione facta.

⁵ R. iudice, deest ἀποδοίη post μύρων, vel simile quid. — *oecus ille, — per temporum intervalla suavi odore impletur, adyto praesentes afflante ejusmodi effluviis, velut e scaturigine ejectis, qualia suavissima & pretiosissima unguenta spirare solent.* Meo quidem sensu commode ex communi ad οἷας subintelligitur προσβάλλα. Ab Ald. Bas. & Petāv. ahest ἀποφορὰς; ex iisdem porro in ind. Var. afferitur προσβάλλοντος vel εροβάλλονται. Est autem in Ald. & Bas. προσβ.

αυθεῖν ¹ γὰρ εἶδος ὑπὸ θερμότητος, ἢ τινος ἄλλης ἐγ-
 γινομένης δυνάμεως. εἰ δὲ τῆτο μὴ δοκεῖ πιθανόν,
 ἀλλὰ γε τὴν Πυθίαν αὐτὴν ἐν πάθει καὶ διαφοραῖς
 ἄλλοτε ἄλλαις ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς ψυχῆς ἔχειν, ὡ πλη-
 σιάζει τὸ πνεῦμα, καὶ μὴ μίαν ἀεὶ κρᾶσιν, ὡσπερ ἀρ-
 μονίαν ἀμετάβολον ἐν παντὶ καιρῷ διαφυλάττειν, ὁμο-
 λογήσατε ². πολλὰ μὲν γὰρ αἰδομένης ³, πλείονες δὲ
 ἄδηλοι, τό τε σῶμα καταλαμβάνουσι καὶ τὴν ψυχὴν
 ὑποβρέουσι δυσχέρειαι καὶ κινήσεις. ἂν ἀναπιμπλαμένην
 ἐν ἄμεινον ἐκεῖ βαδίζειν, ἀδὲ παρέχειν ἑαυτὴν τῷ θεῷ
 μὴ παντάπασι καθαρὰν εἶσαν, ὡσπερ ὄργανον ἐξηρτυμέ-
 νον, καὶ εὐηχὲς, ἀλλ' ἐμπαθῆ καὶ ἀκατάστατον. ἔτε
 γὰρ ὁ οἶνος ὡσαύτως αἶε τὸν μεθυσικόν, ἔθ' ἑ αὐλὸς τὸν
 ἐνθουσιασικόν ὁμοίως διατίθεισιν, ἀλλὰ νῦν μὲν ἦτλον οἱ
 αὐτοὶ, νῦν δὲ μᾶλλον ἐμβακχεύονται καὶ παροινῶσι,
 τῆς κρᾶσεως ἐν αὐτοῖς ἐτέρας γενομένης. μάλιστα δὲ τὸ
 Φαντασικὸν ἔοικε τῆς ψυχῆς ὑπὸ τῆ σώματος ἄλλοιαιμέ-
 νε κρατεῖσθαι, καὶ συμμεταβάλλειν. ὡς δὴλόν ἐσιν ἀπὸ
 τῶν οὐείρων. ποτὲ μὲν γὰρ ἐν πολλαῖς γινόμεθα καὶ
 παντοδαπαῖς ἐνυπνίων ὄψεσι, ποτὲ δ' αὖ πάλιν πᾶσα
 γίνεται γαλήνη καὶ ἡσυχία τῶν τοιούτων. καὶ Κλέωνα
 μὲν ἴσμεν αὐτοὶ τῶν ἐκ Δαυλείας ⁴ τῆτον ἐν πολλοῖς ἐτε-
 σιν οἷς βεβίωκε Φάσκοντα μηδὲν ἰδεῖν πώποτε ἐνύπνιον.
 τῶν δὲ πρεσβυτέρων ταῦτὸ τῆτο λέγεται περὶ Θρασυμή-
 δος τῆ Ἡραϊέως. αἰτία δ' ἢ κρᾶσις τῆ σώματος, ὡσ-
 περ αὖ πάλιν ἢ τῶν μελαγχολικῶν πολυόνειρος καὶ πο-
 λυΦάντασος, εἰ καὶ δοκεῖ τὸ εὐθύνοιρον αὐτοῖς ὑπάρ-
 χειν. ἐπ' ἄλλα γὰρ ἄλλοτε τῷ Φαντασικῷ τρεπόμενοι,
 καθά-

¹ Secutus sum W. ita dantem e Colleg. Nov. pro vulg. ἐξω-
 θεῖν. Turn. & V. ἐξω θεῖν.

² Secutus sum W. ita dantem e margine cod. B. Vertendo
 idem expressit Xyl. Vulgo ὁμολογήσατε. Mavult tamen W.
 ὁμολογήσατε; quod Turn. vertit *confiteamini*.

³ E. Turn. & V. sic ἢ αἰδῆται αἰδομένη.

⁴ Petav. τ' ἐκ Δαυλείας.

καθάπερ οἱ πολλὰ βαλλοντες, ἐπιτυγχάνουσι πολλάκις.

LI. Ὅταν ἔν ἁρμολῶς ἔχη πρὸς τὴν τῆ πνεύματος, ὡσπερ Φαρμάκω, κρᾶσιν ἢ Φαντασικῇ καὶ μαντικῇ δύναμις, ἐν τοῖς προφητεύουσι ἀνάγκη γίνεσθαι τὸν ἐνθεσιασμόν· ὅταν μὴ ἔτωσ, μὴ γίνεσθαι, ἢ γίνεσθαι παράφορον καὶ ἐκ ἀκέραιον καὶ παρακλικόν¹, ὡσπερ ἴσμεν ἐπὶ τῆς ἐναγχοῦ ἀποθανέσης Πυθιάδος. Θεσπρόπων γὰρ ἀπὸ ξένης παραγενομέων, λέγεται τὰς πρώτας κατασπείσεις ἀκίνητον ὑπομεῖναι καὶ ἀπαθὲς τὸ ἱερεῖον· ὑπερβαλλομένων δὲ Φιλοτιμίᾳ τῶν ἱερέων καὶ προσλιπαρέντων, μόλις ὑπομβρον² γενόμενον καὶ κατακλυθὲν, ἐνδᾶναι³. τί ἔν συνέβη περὶ τὴν Πυθιάδα; κατέβη μὲν εἰς τὸ μαντεῖον (ὡς Φασιν) ἄκισσα καὶ ἀπρόθυμος, εὐθὺς δὲ περὶ⁴ τὰς πρώτας ἀποκρίσεις ἦν κατα-

¹ Vulgo καὶ ἀκέραιον καὶ παρακλικόν. Aliter legisse censendus est Turn. qui vertit: *vel oriri tumultuosum, importunum, turbulentiū* — num suo ingenio, an codicis auctoritate ductus, latet. Xyl. legit καὶ ἀκέραιον καὶ παρακλικόν. In ind. var. e Turn. & V. conjectura aſſertur καὶ μὴ ἀκέραιον καὶ παρακλικόν, ἢ ἀκέραιον ἀκράτον. R. ſuſp. ὅταν δὲ μὴ ἔτωσ, ἢ μὴ γίνεσθαι, ἢ γίνεσθαι παράφορον καὶ ἀκέραιον, καὶ παρακλικόν, αὐτὸ παρακλικόν — *at ſi eo modo compraeſu viſ imaginariæ vaium non fuerit, neceſſe eſt, aut nullum conuulſum & conuulſum, ſeu corpora animoſque hominum lacerantem & conturbantem. Equidem W. ſequi maluit, qui ἐκ aſſumſit ex A. B. Venet. 2. & παρακλικόν ex Anon. Xyl. Mez.*

² R. legi vult ὑπότρομον, addens, vulgatam orſtam eſſe ex errore interpretationis circa vocab. κατακλυθὲν. Quod ſi bene habeat, ei ἱερεῖον κατακλυθὲν ſignificare videtur viſſimam tanto tremore tantaque artuum omnium palpitatione correptam, ut velut aeſtuare & fluctus alternantes imitari videatur.

³ Sic Xyl. legiſſe monet Turnedum, & enotatur e Turn. & V. dedique cum W. adſentientibus Anon. & Mez. pro vulg. ἐνδᾶν ἦν. R. hanc vulgatam tuetur — *inuis erat*, in penetralibus templi.

⁴ Dedi ſic e Turu. & V. probante R. pro vulg. δ' ἐπὶ.

καταΦανῆς τῇ τραχύτητι τῆς Φωνῆς ἐκ ἀναΦέρεσα, δίκην νεῶς ἐπειγομένης, ἀλλάτε καὶ¹ κακῆ πνεύματος ἕσσα πλήρης· τέλος δὲ παντάπασιν ἐκταραχθεῖσα καὶ μετὰ κραυγῆς Φοβερᾶς Φερομένη πρὸς τὴν ἐξοδον, ἐβριψεν ἐαυτήν· ὥστε Φυγεῖν μὴ μόνου τὰς Θεαπρόπας, ἀλλὰ καὶ τὸν προφήτην Νίκανδρον, καὶ τὰς παρόντας τῶν ὀσίων. ἀνεῖλοντο μέντοι μετὰ μικρὸν αὐτὴν εἰσελθόντες ἐκφρονα², καὶ διεβίωσαν ὀλίγας ἡμέρας. τῶντων ἔνεκα, καὶ συνβοίας ἀγγὺν τὸ σῶμα καὶ τὸν βίον ὅλως ἀνεπίμικτον ἀλλοδαπαῖς ὀμιλίαις καὶ ἄδικτον Φυλάτῃσι³ τῆς Πυθιάδος, καὶ πρὸ τῆς χρηστηρίας τὰ σημεῖα λαμβάνουσιν, οἴόμενοι τῷ Θεῷ κατάδηλον εἶναι, πότε⁴ τὴν πρόσφορον ἔχουσα κρᾶσιν καὶ διάθεσιν, ἀβλαβᾶς ὑπομενεῖ⁵ τὸν ἐνθουσιασμόν. ἔτε γὰρ πάντας, ἔτε τὰς αὐτὰς αἰεὶ διατίθησιν ὡσαύτως ἢ τῆ πνεύματος δύναις, ἀλλὰ ὑπέκκουμα παρέχει καὶ ἀρχὴν, ὥσπερ εἴρηται, τοῖς πρὸς τὸ παθεῖν καὶ μεταβαλεῖν οἰκείως ἔχουσι. ἔσι δὲ θεῖα μὲν ὄντως καὶ δαιμόνιος, ἔ μὴν ἀνέκλειπτος, ἔδ' ἀφθαρτος, ἔδ' ἀγήρωσ καὶ διαρκῆς εἰς τὸν ἀπείρου χρό-

1 R. *Isrp.* Φωνῆς, ἔ θεὸν Φέρεσα, δίκην νεῶς ἐπειγομένης, ὅλας δὲ καὶ κακῆ πν. ἔ. πλ. aut ἀλλ' ἀλαῖ καὶ κ. πν. *Statim apparebat e vocis asperitate, quae ut navis plenis velis profecta ruebat, eam deum non conceperisse, sed plenam esse coelo & maligno spiritu.*

2 W. *judice*, *relius forte ἔμφρονα*, quod exhibet Ald. Bas. Xyl. A. B. Venet. 2. Petav. *ἐκφρονα* habent Pol. Leonica. Anon. Schott. unde Stephanus *fumfit*. Idem in MS. se *legisse* notat Turn. *praefere*ns tamen *ἐμφρονα*. Xyl. *judice ἐκφρονα* huic narrationi magis congruere videtur.

3 Sic R. *legi* voluit, *dedique* e Turn. & V. cum W. *accedentibus* F. & Colleg. Nov. Vulgo *Φυλάτῃσι*.

4 Dedi sic e Turn. & V. pro vulg. *ποτε*. In seq. Bud. Turn. V. *ἔχουσαν* pro *ἔχουσα*.

5 Sic R. *dari* voluit, & dedi e Turn. & V. quod W. *quod* dare voluit *accedentibus* Anon. & Mez. uti e nota *apparet*. At vitio *thypo*thetarum in *textu* remansit *ὑπομένη*.

χρόνον· ἕφ' ἔ¹ πάντα κάμνει τὰ μεταξύ γῆς καὶ σελήνης, κατὰ τὸν ἡμέτερον λόγον. εἰσι δ' οἱ καὶ τὰ ἐπάνω φάσκοντες ἔχ' ὑπομένειν, ἀλλ' ἀπαυδῶντα πρὸς τὸ κίθιον καὶ ἀπειρον, ὑξείαις² χρῆθαι μεταβολαῖς καὶ παλιγγενεσίαις.

LII. Ταῦτ' ἔφην ἐγὼ πολλάκις ἀνασκήψεσθαι καὶ ὑμᾶς παρακαλῶ καὶ ἑμαυτὸν, ὡς ἔχοντα πολλάς ἀντιλήψεις καὶ ὑπονοίας πρὸς τὸναντίον, ἃς³ ὁ καιρὸς ἐπαρέχει πάσας ἐξελεῖν. ὡσε καὶ ταῦτα ὑπερκείθω, καὶ ἂ Φίλιππος διαπορεῖ περὶ ἡλίου καὶ Ἀπόλλωνος.

¹ Dedi sic, probante R. cum W. & Turn. V. Anon. Xyl. Mez. Vulgo ἕφ' ἦν.

² Dedi sic e R. mente pro vulg. ὑξείαι. W. susp. συν-εχίαι.

³ Petav. ὡς ὁ κ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

"ΟΤΙ

ΔΙΔΑΚΤΟΝ Ἡ ΑΡΕΤΗ Ι.

Περὶ τῆς κρεττῆς βαλευόμεθα καὶ διαπορῶμεν, εἰ δι-
 δακλίου ἐστὶ τὸ Φρονεῖν, τὸ δικαιοπραγεῖν, τὸ εὖ
 ζῆν· εἶτα θαυμάζομεν, εἰ ² ῥητόρων μὲν ἔργα καὶ
 κυβερνητῶν καὶ οἰκοδόμων καὶ γεωργῶν μυρία ἐστὶν ³.
 ἀγαθοὶ δ' ἄνδρες ὀνομάζονται καὶ λέγονται μόνον, ὡς
 ἵπποκένταυροι καὶ γίγαντες καὶ κύκλωπες, ἔργον δ'
 ἀμεμφές εἰς ἀρετὴν καὶ ἀκέραιον ⁴ ἐκ ἔστιν εὐρεῖν, ἐδὲ
 πάσας ἀκέραιον ἦθος καὶ ἀδικίον· ἀλλ' εἰ καὶ τι καλὸν
 ἢ φύσις αὐτομάτως ἐκφέρει, τῆτο πολλῶ τῷ ἀλλοτρίῳ,
 καθάπερ ὕλη καρπὸς ἀγρία καὶ ἀκαθάρτῳ μινύμενος ⁵,
 ἐξαμαυρῆται. ψάλλειν μανθάνεισιν ἄνθρωποι, καὶ ὀρ-
 χεῖσθαι, καὶ ἀναγινώσκειν γράμματα, καὶ γεωργεῖν, καὶ
 ἵππεύειν· ὑποδεῖσθαι μανθάνειν, περιβάλλεσθαι· οἶνο-
 χοεῖν

1 R. adnotat, magnam fuisse olim inter philosophos quae-
 stionem, sitne virtus docilis. W. iudice, haec Plutarchi di-
 sputatio non integra videtur esse nec continua, sed disputatio-
 nis excerptum compendium.

2 Xyl. hanc conjunctionem deleri voluit, ut sententia cohae-
 reat. Vertit nimirum: *rhietorum praeclara opera, &c. —*
admiramur: sunt enim sexcenta. R. voluit εἶτ' ἔ θαυμάζο-
 μιν, & tamen non miramur.

3 Vulgo γεωργῶν, μυρία δ' ἐστὶν. Sic sane locus laborat vi-
 tio. Hinc aut Xylandri correctio fuit probanda, aut ea, quam
 H. Steph. & W. adhiberi volunt, delenda particula δέ. Consen-
 tit simul R. monens tamen, saepe se observasse in meo con-
 cursus duorum vocalium futuri indeque orituri hiatus & inju-
 cundi soni, interseri hanc particulam lubricandae & suavitate or-
 nandae orationis ergo. Petav. pro οἰκοδ. dat οἰκονόμων.

4 W. voces καὶ ἀκέρ. delendas suspicatur.

5 H. Steph. susp. μινύμενος, ut verba καθάπερ — ἀκαθάρ-
 τῳ per parenthesis interjicerentur.

χρεῖν διδάσκουσιν, ὀψοποιεῖν ταῦτα ἔνευ τῷ μαθεῖν
 ἐκ ἐπιχρησίμως ποιεῖν. δι' ὃ ¹ δὲ ταῦτα πάντα, τὸ
 εὖ βίῃν, ἀδίδακτον καὶ ἄλογον καὶ ἄτεχνον καὶ αὐτὸ-
 ματον.

II. Ὡς ἄνθρωποι, τί τὴν ἀρετὴν λέγοντες ἀδίδακτον
 εἶναι, πῶς μὲν ἀνύπαρκτον; εἰ γὰρ ἡ μάθησις, γένεσις
 ἐστίν ², ἢ τῷ μαθεῖν κώλυσις, ἀναίρεσις. καίτοι γε (ὡς
 Φησὶν ὁ Πλάτων) διὰ τὴν τῷ ποδοῦς ³ πρὸς τὴν λύραν
 ἀμετρίαν καὶ ἀναρμοσίαν ἔτε ἀδελφὸς ἀδελφῷ πολεμεῖ,
 ἔτε φίλος φίλῳ διαφέρεται, ἔτε πόλις πόλεσι δι' ἀπ-
 εχθείας γενόμεναι, τὰ ἔχοντα κακὰ δρῶσι τε καὶ πύ-
 ρουσι ὑπ' ἀλλήλων. ἐδὲ περὶ προσωδίας ἔχει τις εἰ-
 πεῖν εἶναι ἐν πόλει γινομένην, πότερον Τελχῖνας ἀ-
 γνωστέον ⁴. ἐδ' ἐν οἴκῳ διαφορὰν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς
 ὑπὲρ κρήνης ἢ σήμονος. ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἂν ἰσὸν, ἔτε
 βιβλίον, ἢ λύραν, ὃ μὴ μαθὼν μεταχειρίζεται, καί-
 περ εἰς ἑδὴν μέγα βλαβησόμενος, ἀλλ' αἰδεῖται γενέσθαι
 καταγέλαστος. ἀμαθίαν γὰρ Ἡράκλειτός Φησι κρύπτειν
 ἀμεινον· οἶκον δὲ καὶ γάμον καὶ πολιτείαν καὶ ἀρχὴν
 οἴεται καλῶς μεταχειρίζεσθαι ⁵. παιδὸς ὀψοφαγεύτος,
 ὃ Διογένης τῷ παιδαγωγῷ κύνδυλον ⁶ ἔδωκεν. ὀρθῶς ἔ

B b 2

τ ε

¹ Legi sic voluit H. Steph. dedique e Turn. & V. ut sit con-
 struatio τὸ δὲ εὖ βίῃν, δι' ὃ ταῦτα πάντα, ἀδίδακτον &c. Vul-
 go διὸ. Idem repofuit W. accedentibus B. C. E. Schott. Anon.
 Jun. Salmaf.

² Bas. γένεσις τε. Errorem ortum esse ex ignoratione com-
 pendiarie cujusdam notae, qua Ald. utitur ad indicandum ἐστίν,
 monent Xyl. & H. Steph.

³ Intellige pedem metricum. Petav. πρὸς λῖραν absque τὴν.

⁴ Vitiose fuit in Frst. & R. ἀγνοστέων. Hinc R. legen-
 dum monet ἀγνοστέον, additis cum Xyl. ἢ Τελχῖνας — quo-
 modo pronunciantium sit Τελχῖνας. Petav. πότερον pro πότε.
 Cf. Diodor. Bibl. L. V. c. 55.

⁵ Excidisse hoc loco aliquid Xyl. monet notatque asterisco.

⁶ Sic legi maluit H. Steph. & reponendum monuit R. e
 Bas. & Turn. dedique cum W. accedentibus Xyl. C. Mez. Vul-
 go δάκτυλον ex Ald.

τῆ μὴ μαθόντος ¹, ἀλλὰ τῆ μὴ διδάξαντος, τὸ ἀμάρ-
τημα ποιήσας. εἴτε παροψίδος μὲν, ἢ κύλικος, ἐκ
ἔστι κοινωνεῖν ἐπιδειξίως, ἂν μὴ μάθῃ τις εὐθύς ἐκ παι-
δων ἀρχάμενος· ὡς Ἀριστοφάνης ². Μὴ κυχλίσειν, μη-
δὲ ὀψοφαγεῖν, μηδ' ἔχειν τὸ πῶδ' ἐναλλάξ ³. οἴκῃ
δὲ καὶ πόλει καὶ γάμῃ καὶ βίῃ καὶ ἀρχῆς κοινωνίαν,
ἀνέγκλητον ἐνδέχεται γενέσθαι, μὴ μαθόντων, ὄντινα
χρῆ τρόπον ἀλλήλοις συμφέρεσθαι; ὁ Ἀρίστιππος ἐρωτη-
θεὶς ὑπὸ τινος Πανταχῆ σὺ ἄρα εἶ; γελήσας· Οὐκἔν
(ἔφη) παραπόλλυμι τὸ ναῦλον, εἶγε πανταχῆ εἰμί. τί
ἔν ἐν ἂν εἴποις καὶ αὐτός· Εἰ μὴ γίνονται μαθήσει βελ-
τίονες ἄνθρωποι, παραπόλλυται ὁ μισθὸς τῶν παιδαγω-
γῶν. πρῶτον γὰρ ἔται ⁴ λαμβάνοντες ἐκ γάλακτος, ὥσ-
περ αἱ τίθηται ταῖς χερσὶ τὸ σῶμα πλάττῃσιν, ἕτως ῥυθ-
μίζουσι τοῖς ἔθεσιν ⁵, εἰς ἔχνος τι πρῶτον ἀρετῆς καθε-
στάντες. καὶ ὁ Λάκων ἐρωτηθεὶς, τί παρέχει παιδαγω-
γῶν· Τὰ καλὰ (ἔφη) τοῖς παισὶν ἡδέα ποιῶ ⁶. καὶ
αὐτοὶ διδάσκουσιν οἱ παιδαγωγοί, κεκυφότες ἐν ταῖς ὁδοῖς
περιπατεῖν, ἐνὶ δακτύλῳ τὸ τάριχον ⁷ ἄψαθαι, οὐσί
τὸν

¹ Vulgo *μανθάνοντος*. R. post *μανθάνοντος*, aut post *διδά-
ξαντος*, deesse suspicatur ἑρῳῶς ἐδίειαν. Dedi *μαθόντος* e Turn.
cum W. adfentiente B.

² W. addendum videtur *Φησὶν*.

³ Sic Anon. Turn. V. Salmal & ita legi voluit R. ex Ari-
stophan. Nab. v. 979. dedique pro vulg. ἐπαλλάξ.

⁴ Vulgo ἔται. H. Steph. dandum monuit ἔτοι; R. *πρῶτοι γὰρ
ἔτοι*. Dedi ἔτοι cum W. idem ex Sol. & Jannot. reponente.
Vertit idem Xyl.

⁵ H. Steph. scribi mavult ἔθεσιν. R. susp. *ῥυθμίζουσι τὴν
ψυχὴν εἰς ἔχνος*.

⁶ Vulgo *ποιῶν*. H. Steph. pro *ποιῶν* dandum censuit *ποιῶ*,
vel *ποιεῖν*. Prius *dedi* cum W. adfentiente B. Posterius eno-
tatur e Turn. & V. Hoc affamto autem, Steph. monet verbum
ἔφη parenthesisos nota non esse includendum.

⁷ R. voluit aut τὸν *τάριχον* aut τὸ *τάριχος*; W. rectius susp.
τῆ *τρίχῃ* e C. & Jun. Tunc sequentia simul corrigenda essent,
& ad verbum ἄψαθαῖ accommodanda.

τὸν ἰχθύν, σίτον, κρέας· ἔτω νυκθαι, τὸ ἰμάτιόν ἔτως ἀναλαβεῖν ¹.

III. Τί ἔν; ὁ λέγων λειχῆνος ἰατρικὴν εἶναι καὶ παρωνυχίας, πλευρίτιδος δὲ καὶ πυρετῆ καὶ Φρενίτιδος μὴ εἶναι, τί διαφέρει τῷ λέγοντος, ὅτι τῶν μικρῶν καὶ παιδιῶν καθιόντων ² εἰσι διδασκαλεῖα καὶ λόγοι καὶ ὑποθήκαι· τῶν δὲ μεγάλων καὶ τελείων ἄλογος τριβὴ καὶ περίπλοσις ἐστίν ³; ὡς γὰρ ὁ λέγων, δεῖ ⁴ κώπην ἐλαύνειν μὴ ⁵ μαθόντα, γελοῖός ἐστιν· ἔτως ὁ μὲν τῶν ἄλλων ἀπολείπων τεχνῶν μάθησιν, ἀρετῆς δ' ἀναιρῶν, τὸναντίου ἔοικε τοῖς Σκύθαις ποιεῖν. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ, ὡς Φησὶν Ἡρόδοτος, τὰς οἰκέτας ἐπιτοφλῆσιν, ὅπως παραμένωσιν ⁶ αὐτοῖς· ἔτος δὲ ταῖς δόλαις καὶ ὑπηρετίσι τέχνασις ὡσπερ ἔμμα τὸν λόγον ἐντιθεῖς, τῆς ἀρετῆς ἀφαιρεῖ. καίτοιγε ὁ στρατηγὸς Ἰφικράτης πρὸς τὸν Χα-

B b 3

βρίε

¹ Salmaf. ἀναδαλεῖν.

² Sic H. Steph. & R. dari voluerunt, dedique e Turn. pro vulg. καθιόντων, cum W. accedentibus B. C. Mez.

³ Etiam hoc loco Basf. περίπλοσις τε e supra memorato errore.

⁴ R. mavult δεῖν.

⁵ Ald. & Basf. non habent μὴ. H. Steph. teste & iudice, extat haec particula negativa in vet. cod. & est necessaria. Alia, quam idem offert Iedio: δεῖ κώπην ἐλαύνειν μὴ μαθόντα, ἢ κυβερνᾶν μὴ μαθόντα. W. auctoribus Jannot. Coll. Mur. Mez. legendam susp. δεῖ κώπην ἐλαύνειν μαθόντα, κυβερνᾶν δὲ καὶ μὴ μαθόντα. Petav. ἐλαύνειν μαθόντα absque μὴ.

⁶ Vulgo παραδῶσιν. Xyl. legit vertitque παρατῶσιν. H. Steph. ex Herodot. IV. legi voluit γάλα δονῶσιν. Canter. novar. Iest. IV, 25. coniecit παραμένωσιν, aut γάλα δονῶσιν. Salmaf. γάλα δῶσιν, quod e Turn. & V. enotatur. R, probat παραμένωσι, addens, quamvis Herodotus aliam ediderit causam, quare Scythae servis suis oculos effoderint, posse tamen Plutarchum aliam, eamque probabiliorem potuisse. Id recepit. W. quoque dedit, se id revocasse adnotans ex Ald. & Basf. At nequaquam in his edd. legitur παραμένωσιν; sed clare extat παραδῶσιν.

βρίε Καλλίαν ¹, ἐρωτῶντα καὶ λέγοντα ². Τίς εἶ; τοξότης, πελταστής, ἰππεύς, ὀπλίτης; Οὐδείς (ἔφη) τέτων, ἀλλ' ὁ τέτοις πᾶσιν ἐπιτάτων ³. γελοῖος ἔν ὁ λέγων, ὅτι τοξικὴ καὶ ὀπλιτικὴ καὶ τὸ σφενδονᾶν καὶ τὸ ἰππεύειν διδάκλόν ἐσι, στρατηγία ⁴ δὲ καὶ τὸ στρατηγεῖν, ὡς εἴτιχε παραγίνεται. ἐκῶν ἔτι γελοϊότερος ὁ μόνην τὴν Φρόνησιν μὴ διδάκλῃν ἀποφαίνων, ἧς ἄνευ; τῶν ἄλλων τεχνῶν ὄφελος ἔδδεν, ἔτε ὄνησίς ἐσιν. εἰ δὲ ⁵ ηγεμῶν αὐτῆ, καὶ κόσμος ἔσα πασῶν καὶ τάξις, εἰς τὸ χρήσιμον ἕκασον καθίστησιν ⁶, αὐτίκα τίς δείκνυε χάρις, ησκημένων καὶ μεμαθηκότων παιδῶν δαιτρεῦσαι καὶ ὀπλῆσαι καὶ οἰνοχοῆσαι ⁷, εἰ μὴ διάθεσις, μηδὲ διάταξις εἶη πρὸς τὰς διακονῶντας ⁸.

¹ Turn. V. Κάλλιππον.

² Mirum esse, adnotat H. Steph. si Plut. post ἐρωτῶντα ad-diderit καὶ λέγοντα.

³ Cf. Plut. lib. de fortuna. Vol. VII. p. 310.

⁴ W. mavult στρατηγική.

⁵ H. Steph. mavult εἰ γε, ut post ὄνησίς ἐσιν non ponatur τελεία σιγή.

⁶ Probata priori adnotatione, H. Steph. post καθίστησιν sententiam finitam censet, quasi in seq. diceretur αὐτίκα γὰρ τ. δ. χ.

⁷ Hom. Odyss. XV, 322.

⁸ W. mavult περί τὰς δαιτυμόνας.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΗΘΙΚΗΣ ΑΡΕΤΗΣ.

Περὶ τῆς ἡθικῆς λεγομένης ἀρετῆς καὶ δοξάζουσα, ἧ δὴ μάλις τῆς θεωρητικῆς διαφέρει, τῶ τὸ μὲν¹ πάθος ἕλην ἔχειν, τὸν δὲ λόγον εἶδος, εἰπεῖν πρόκειται, τίνα τε εἶσαν ἔχει, καὶ πῶς ὑφίστασθαι πέφυκε καὶ πότερον οἰκείῳ λόγῳ κενόσμηται τὸ δεδωγμένον μόριον αὐτὴν τῆς ψυχῆς, ἣ μετέχῃεν ἄλλοτρίῃ². καὶ εἰ μετέχῃκε, πότερον ὡς τὰ μειγνόμενα πρὸς τὸ βέλτιον, ἢ μᾶλλον, ὡς ἐπιστάσι τινὶ χρώμενον καὶ ἀρχῇ μετέχειν λέγεται τῆς τῷ ἀρχοντος δυνάμεως. ὅτι μὲν γὰρ δύναται καὶ ἀρετῇ³ γεγονέναι, καὶ μένειν παντάπασιν αὔλου καὶ ἔκρατον, εἶμαι δῆλον εἶναι. βέλτιον δὲ βραχέως ἐπιδραμεῖν καὶ τὰ τῶν ἐτέρων, ἐχ' ἰσορίας ἕνεκα μᾶλλον ἢ τῷ σαφέστερα γενέσθαι τὰ οἰκεία καὶ βεβαιότερα, προεκτεθέντων ἐκείνων.

II. Μενέδημος μὲν ὁ ἐξ Ἐρετρίας ἀνήρει τῶν ἀρετῶν καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὰς διαφορὰς, ὡς μιᾶς ἔσης καὶ χρωμένης πολλοῖς ὀνόμασι. τὸ γὰρ αὐτὸ σωφροσύνην καὶ ἀνδρείαν καὶ δικαιοσύνην λέγεσθαι, καθάπερ βροτὸν καὶ ἀνδραπῶν. Ἀρίστων δὲ ὁ Χῖος τῇ μὲν ἐπίσκει μίαν καὶ αὐτὸς ἀρετὴν ἐποίησε, καὶ ὑγείαν ὀνόμαζε. τῶν δὲ πρὸς τι πῶς⁴ διαφορὰς καὶ πλείονας, ὡς εἴ τις ἐθέλοι τὴν ὄρασιν ἡμῶν, λευκῶν μὲν ἀντιλαμβανομένην,

B b 4

λευ-

1 Petav. τῶ μὲν πάθος; Turn. διαφέρει τὸ vel ὡδε.

2 R. susp. ἄλλοτρία τς (absque accentu) κοσμήντος.

3 Secutus sum W. sic dantem e B. Vulgo δυνατὸν καὶ ἀρετὴν. Ald. Bas. Xyl. E. Venet. 3. Petav. exhibent δύνατος.

4 R. mavult τὸ δὲ πρὸς τι καὶ πῶς (subaudi σκοπεμένην vel θεωρημένην) διαφέρει.

λευκοθέαν καλεῖν, μελάων δὲ, μελανθέαν ¹, ἢ τι τοιοῦτον ἕτερον. καὶ γὰρ ἡ ἀρετὴ ποιητέα μὲν ἐπισποπᾶσα καὶ μὴ ποιητέα, κέκληται Φρόνησις· ἐπιθυμία δὲ κοσμοῦσα, καὶ τὸ μέτριον καὶ τὸ εὐκαιρον ἐν ἡδοναῖς ὀρίζεσα, σωφροσύνη· κοινωνήμασι δὲ καὶ συμβολαίοις ὁμιλεῖσα τοῖς πρὸς ἑτέρας, δικαιοσύνη· καθάπερ τὸ μαχαίριον ἐν μὲν ἐστίν, ἄλλοτε δὲ ἄλλο ² διαίρει· καὶ τὸ πῦρ ἐνεργεῖ περὶ ὕλας διαφόρους μίξ ³ φύσει χρώμενον. ἔοικε δὲ καὶ Ζήνων εἰς τῶτό πως ὑποφέρεισθαι ὁ Κιτιεύς, ὀριζόμενος τὴν Φρόνησιν ἐν μὲν ἀπονεμητέοις, δικαιοσύνην· ἐν δὲ διαίρετέοις ⁴, σωφροσύνην· ἐν δὲ ὑπομειτέοις, ἀνδρείαν. ἀπολογώμενοι δὲ, ἀξιῶσιν ἐν τῆτοις τὴν ἐπιτήμην Φρόνησιν ὑπὸ τῆ Ζήωνος ἀνομάθαι. Χρῦσιππος δὲ κατὰ τὸ πρῶτον ἀρετὴν ἰδίᾳ ⁵ ποιότητι συνίστασθαι νομίζων, ἔλαθεν ἑαυτὸν (κατὰ τὸν Πλάτωνα) συμῆνος ἀρετῶν ἐ σύνηθες, ἐδὲ γνώριμον ἐγαίρας ⁶. ὡς γὰρ παρὰ τὸν ἀνδρείον ἀνδρείαν, καὶ παρὰ τὸν πρῶτον πρῶτητα, καὶ δικαιοσύνην παρὰ τὸν δίκαιον ⁷, ἔτως παρὰ τὸν χαριέντα χαριεντότητα, καὶ παρὰ τὸν ἐθλὸν ἐθλότητα, καὶ παρὰ τὸν μέγαν μεγαλότητα, καὶ παρὰ τὸν καλὸν καλότητα, ἑτέρας τε τοιαύτας ἐπίδεξιότητας, εὐαπαντησίας, εὐτραπελίας, ἀρετὰς τιθέμενος, πολλῶν καὶ ἀτόπων ὀνομάτων ἐδὲν δεομένην ἐμπέπληκτο Φιλοσοφίαν.

III.

¹ R. mavult μελατοθέαν.

² R. mavult ἄλλα.

³ R. mavult διαφόρους διαφόρους, μίξ Φ. χ.

⁴ W. legendum censet αἰρετέοις. Xyl. jam monuerat, volgatam posse ferri, si inter voluptates & earum tempora divisionem velis interpretari; praeserendum tamen esse ἐν δὲ τοῖς αἰρετέοις, aut αἰρετέοις.

⁵ Petav. ἰδίαν.

⁶ Ita Xyl. e MS. legi voluit, & R. e Petav. dedique cum W. accedentibus B. E.

⁷ R. deesse monet ὀνομάζομεν. E communi subaudiendum censio τιθέμεθα.

III. Κοινῶς δὲ ἅπαντες ἔτοι τὴν ἀρετὴν τῆ ἡγεμονικῆ τῆς ψυχῆς διάθεσιν τινα καὶ δύναμιν γαγειημένην ὑπὸ λόγου, μᾶλλον δὲ λόγου ἔσαν αὐτὴν ἐμβλογέμενον καὶ βέβαιον καὶ ἀμετάπλωτον, ὑποκίθενται· καὶ νομίζουσιν ἔκ εἶναι τὸ πρακτικὸν καὶ ἄλογον διαφορῆ τινα καὶ φύσει ψυχῆς τῆ λογικῆ διακεκριμένον, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ τῆς ψυχῆς μέρος (ὃ δὴ καλεῖται δianoia καὶ ἡγεμονικόν) διόλεε τρεπόμενον καὶ μεταβάλλον ἐν τε τοῖς πάθεσι, καὶ ταῖς κατὰ ἕξιν ἢ διάθεσιν μεταβολαῖς, κακίαν τε γίνεσθαι καὶ ἀρετὴν, καὶ μηδὲν ἔχειν ἄλογον ἐν ἑαυτῷ· λέγεσθαι δὲ ἄλογον, ὅταν τῷ πλεονάζοντι τῆς ὀρμῆς ἰχυρῶ γειομένῳ καὶ κρατήσῃ, πρὸς τι τῶν ατόπων παρὰ τὸν αἰρέντα λόγον ἐκφέρηται· καὶ γὰρ τὸ πάθος εἶναι λόγον ποιηρὸν καὶ ἀκόλασον, ἐν φάουλῃ καὶ διημαρτημένης κρίσεως σφοδρότητα καὶ ῥύμην προσλαμβάνοντα. ἔοικε δὲ λαθεῖν τῆτο τὰς ἅπαντας ¹, ἢ διττὸς ἡμῶν, ὡς ἀληθεῶς, ἕκασός ἐστι καὶ σύνθετος· τὴν γὰρ ἑτέραν διπλοῦν ἔκατεῖδον, ἀλλὰ τὴν ψυχῆς ² καὶ σώματος μίξιν ἐμφανέστεραν ἔσαν· ὅτι δὲ αὐτῆς ἐστὶ τῆς ψυχῆς ἐν ἑαυτῇ σύνθετόν τι καὶ διφυές καὶ ἀνόμοιον, ὥσπερ ἑτέρε σώματος τῆ ἀλόγου πρὸς τὸν λόγον ἀνάγκη τινὶ καὶ φύσει συμμιγέμενος καὶ συναρμοσθέντος, εἰκὸς μὲν ἐστὶ μὴδὲ Πυθαγόραν ἀγνοῆσαι, τεκμαιρομένους ³ τῇ περὶ τὴν μεσικὴν σπερδῆ τῆ ἀνδρὸς, ἣν ἐπηγάγετο τῇ ψυχῇ κηλήσεως ἕνεκα καὶ παραμυθίας, ὡς ἔ πᾶν ἐχέση διδασκαλίαν καὶ μαθήμασιν ὑπήκουον, ἐδὲ λόγῳ μεταβλητὸν ἐκ κακίας, ἀλλὰ τινος ἑτέρας πειθῆς συνεργῆ καὶ πλάσεως καὶ τιθασσεύσεως δεόμενον, εἰ μὴ παντάπασιν μέλλοι φιλοσοφία δυσμεταχειρίσειν εἶναι καὶ ἀπειθῆς. ἐμφανῶς μέντοι καὶ βεβαίως καὶ ἀναμφιδόξως

B b 5

Πλί-

¹ R. aut legi vult ἀγνοῶντας pro ἅπαντας, aut αὐτῆς pro τῆς·

² R. deesse monet μόνον post ψυχῆς.

³ R. aut legi vult τεκμαιρομένοις, aut ante hoc vocabulum serinata vulgata, inferendum censet νομίζων.

Πλάτων συνείδεν, ὅτι τέτα γὰρ τῷ κόσμῳ τὸ ἔμφυχον, ἔχ' ἀπλῆν ἐδὲ ἀσύνθετον ἐδὲ μονοειδές· ἔστιν, ἀλλ' ἐν τῆς ταυτῆς καὶ τῆς ἰ τῷ ἑτέρῳ μεμιγμένον δυνάμει, πῆ μὲν αἰεὶ κατὰ ταυτὰ κοσμοῦται καὶ περιπολεῖ μιᾷ τάξει κράτος ἐχέσῃ χρώμενον, πῆ δὲ εἰς τὰ κινήσεις καὶ κύκλους χωριζόμενον ὑπεναντίας καὶ πλανητὰς, ἀρχὴν διαφορᾶς καὶ γένεσιν 2. ἢ τε ἀνθρώπου ψυχῆ, μέρος ἢ τμήμα τῆς τῷ παντὸς ἔσα, καὶ συνηρμοσμένη κατὰ λόγους καὶ ἀριθμὸς εὐκότας ἐκείνοις, ἔχ' ἀπλῆ τὴν ἔστιν, ἐδὲ ὁμοιοπαθῆς, ἀλλ' ἕτερον μὲν ἔχει τὸ νοερὸν, καὶ λογιστικὸν, ᾧ κρατεῖν τῷ ἀνθρώπῳ κατὰ φύσιν καὶ ἀρχὴν προσῆκόν ἔστιν· ἕτερον δὲ τὸ παθητικὸν καὶ ἄλογον καὶ πολυπλανές καὶ ἄτακτον ἐξ ἑαυτῆς ἐπιστάσις 3 δεόμενον. ἔ πάλιν διχῶν μεριζομένον, τὸ μὲν αἰεὶ σωματικὸν κέκληται ἐπιθυμῶν 4, τὸ δὲ ἔστι μὲν ἢ τῷ 5

προσ-

1 abest τῆς a Petav.

2 MS. Xyl. ἀρχὴν διαφορᾶς καὶ γένεσιν, & γενέσσειν in margine. Susp. deesse παρέχεται, aut simile. Etiam R. post γίνεσιν, aut in hac regione desiderat παρέχεται aut παρέχεται.

3 Ald. Bas. Petav. non habent ἐπιστάσις. Primus hanc vocem recepit Steph. e Pol. Leonic. Schott. sed alieno posuit loco ἐξ ἐπιστάσις ἑαυτῆς δ. Eandem exhibent Turn. V. Bong. sed post δεόμενον locatam. Xyl. subaudiendum monuit τῷ κρατῶντος, κυβερνῶντος, συντάττοντος, aut tale quid. R. legi voluit ἄτακτον καὶ ἐπιστάσις ἑτέρῳ δεόμενον. Secutus sum W. dantem e Mez. ἐξ ἑ. ἐπ.

4 abest ἐπιθυμῶν ab Ald. Bas. Xyl. Petav. B. E. Steph. inrell. transit cum artic. τὸ ἐπιθυμῶν. Articulum deleui auctoritate Turn. & Bong. cum W. ἐπιθυμῶν item habere E. Venet. 1. 2. 3. Pol. Jannot. Schott. notante. At e W. nota haud perpicuum est, utrum sine τὸ, an cum τὸ.

5 scil. τῷ σώματι, quod latet in superiore σωματικόν, ut R. monet, addens: „nisi malis cum Camerario supplementum interpretationis Brixianae adoptare, quae locum hunc sic reddidit: aliud semper cum corpore versari, illudque colere si-mparē natura desiderat — tanquam si legisset τὸ μὲν αἰεὶ σωματικόν, καὶ τῷ σώματι ὑπηρετεῖν πεφυκός, ἐπιθυμητικὸν κέκληται.“

προστιθέμενον, ἔστι δὲ ἢ τῶ λογισμῶ παρέχον ἰχθύν ἐπὶ τῆτο καὶ δύναμιν, θυμοειδές ¹. ἀποδείκνυσσι δὲ τὴν διαφορὰν μάλιστα τῇ τῆ λογιζομένῃ καὶ φρονέοντος ἀντιβάσει, πρὸς τὸ ἐπιθυμῆν καὶ θυμῆμενον· ὡσεύ ἕτερα ² εἶναι πολλὰκις ἀπειθῆντα καὶ δυσμαχῶντα πρὸς τὸ βέλτιστον. ταύταις ἐχρήσατο ταῖς ἀρχαῖς ἐπὶ πλεῖστον ³ Ἀριστοτέλης, ὡς ἐηλόν ἐσιν ἐξ ἧν ἔγραψεν. ὕστερον δὲ, τὸ μὲν θυμοειδὲς τῶ ἐπιθυμητικῶ προσένειμεν, ὡς ἐπιθυμίαν τινὰ τὸν θυμὸν ὄντα καὶ ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως· τῶ μέντοι παθητικῶ καὶ ἀλόγῳ μέχρι παντὸς ὡς διαφέρουσι τῆ λογισμῶ, χρώμενος διετέλεσεν, ἐχὼ ὅτι παντελῶς ἀλογόν ἐσιν, ὡσπερ τὸ αἰδητικὸν ἢ τὸ θρεπτικὸν καὶ φυτικὸν τῆς ψυχῆς μέρος· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὄλως ἀνήκουα λόγῳ καὶ καθὰ τρόπον τινὰ τῆς σαρκὸς ἐμβεβλάσθηκε, καὶ περὶ τὸ σῶμα παντελῶς καταπέφυκε ⁴. τὸ δὲ παθητικὸν οἰκείῳ λόγῳ ἐρέται καὶ ἄμοιρόν ἐσιν, ἀλλῶς δὲ, τῆ λογιζομένῃ καὶ φρονέοντος εἰσακίειν, καὶ τρέπεσθαι πρὸς ἐκεῖνο καὶ ὑπεικίειν καὶ καταχηματιζέσθαι πέφυκεν, ἐὰν μὴ τέλεον ἢ διεφθαρμένον ὑφ' ἡδονῆς ἀμαθῆς ⁵ καὶ ἀκολάσεσ διαίτης.

IV. Οἱ δὲ θαυμάζοντες, ὅπως ἀλογον μὲν ἐσιν, λόγῳ δὲ ὑπήκουον, ἔ μοι δοκῶσι τῆ λόγῳ περινοεῖν τὴν δύναμιν, ὅση πέφυκε καὶ ἐφ' ὅσον διέρχεται τῶ κρατεῖν καὶ ἀγειν, ἔ σιληραῖς ἐδὲ ἀντιτύποις ἀγωγαῖς, ἀλλὰ τυπικαῖς, καὶ τὸ ἐνδόσιμον καὶ πειθῆνιον ἀπάσης ἀνάγκης καὶ βίας ἐχέσαις ἀνυσιμώτερον. ἐπεὶ καὶ πνεῦμα δῆπε καὶ νεῦρα καὶ ὅσα καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆ

σῶ-

¹ R. voluit τὸ θυμοειδές; haud dubie ob antecedens vulgatum τὸ ἐπιθυμῆν.

² Vox ἕτερα est suspecta R.

³ Inferui ἐπὶ, quod vulgo abest, e Xyl. MS. Ald. Bas. ἐπὶ πλείον. Petav. ἐπὶ πλείον. W. susp. πρώτον.

⁴ Suspectum est R. Eo monente, sententia flagitat καταπέφυκεν aut καταδέδυκε.

⁵ Petav. ἀμαθῆς.

σώματος, ἀλογίᾳ ἔσιν, ἀλλ' ὅταν ὀρμὴ γένηται, σείσαντο ὡσπερ ἡνίας τῷ λογισμῷ, πάντα τέτανται¹ καὶ συνῆκται καὶ ὑπακίει· καὶ πόδες τε, θεῖν διανοηθέντος, εὐτονοί², καὶ χεῖρες εἰς ἔργον καθίστανται, βαλεῖν ἢ λαβεῖν ὀρυήσαντος. ἄριστα δὲ ὁ ποιητὴς τὸ³ συμπάθειν καὶ συγκαταχρηματίζομενον τῷ λόγῳ τῷ ἀλόγῳ παρίσῃσι διὰ τέτων·

Ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχέσεως,
Κλαιίστης ἐόν ἀνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
Θυμῷ μὲν γοῶσαν ἐὴν ἑλέαιρα γυναῖκα,
Ὁφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἕασσαν, ἥε σίδηρος

Ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι, δόλω δέ γε⁴ δάκρυα κεῦθεν.
ἔτως κατήκον εἶχε τῆς κρίσεως καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ αἷμα καὶ τὸ δάκρυον. δηλᾶσι δὲ καὶ παρὰ καλαῖς καὶ καλοῖς, ὡν ἐκ ἐξ λόγος, ἐδὲ νόμος θίγειν, αἰδοίων φυγαὶ καὶ ἀναχωρήσεις ἡσυχίαν ἀγόντων καὶ ἀτρεμάντων. ὁ μάλιστα συμβαίνει τοῖς ἑρῶσιν, εἴτα ἀνάσσειν, ὡς ἀδελφῆς ἑρῶντες, ἢ θυγατρὸς, ἠγνοήμασιν· αὐτίκα⁵ γὰρ ἐπήρξε τὸ ἐπιθυμῶν ἀψαμένε τῷ λόγῳ, καὶ τὸ σῶμα τὰ μέρη συνευχημονῶντα τῇ κρίσει παρέχε. σιτίοις γεμῆν πολλᾶκις καὶ ὄψοις μάλα ἠδέως προσευχθέντες, ἂν αἰδῶνται καὶ μάθωσιν αὐτὰς τῶν μὴ καθαρῶν τι μηδὲ νομίμων ἐδηλοκότας, ἐ τῇ κρίσει μόνον ἐπιτίθεται⁶ τὸ λυπεῖν καὶ δάκνον, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα τῇ δόξῃ συνδια-
τρε-

1 Turn. & V. *τέταται*, quod R. probavit, & simul extat in Anon. E. Venet. 1. Contentio cum W. qui id non minus probabile cenfet, quam vulgatum *τέτανται*.

2 In ind. var. ex Ald. & Bal. affertur *ἔτοιμοι*. At de Bal. falsum est. Habet ea *εὐτονοί*.

3 Hom. Odyss. 19, 208. sqq.

4 Turn. V. *δόλω δ' ὄγε*.

5 Dedi sic e Turn. pro vulg. *ἀλλὰ*. R. voluit *ἄμα*.

6 Dedi sic e R. mente, ut redeat ad τὸ λυπεῖν — *conscientiae morsus & compunctiones non solummodo iudicium arguendiuntur*. Vulgo *ἐπιτίθενται*.

ἔρεπόμενον καὶ ἀναπιμπλάμενον, ἔμετοι καὶ διατροπαί
 ἐκτυϊώδεις ἴχθυσι. δέδοικα δὲ, μὴ δόξαιμι παντάπασιν
 ἔπαγωγὰ καὶ νεαρὰ¹ τῷ λόγῳ περαίνειν, ψαλτήρια
 διεξιῶν καὶ λύρας, καὶ πηκτίδας καὶ αὐλὰς, καὶ ὅσα
 μουσικῆς προσωδὰ καὶ προσήγορα μηχανησαμένης ἀνδρω-
 πίνοις πάθεισιν, ἄψυχα συνῆλθε², καὶ συνεπιθρηνηῖ,
 καὶ συνάδει, καὶ συνακολασαίνει, τὰς³ κρίσεις ἀναφά-
 ροντα καὶ τὰ πάθη καὶ τὰ ἦθη τῶν χρωμένων. καίτοι
 καὶ Ζήνωνά Φασιν εἰς θάατρον ἀνιόντα κιθαρωδῶντος
 Ἀποιβέως⁴, πρὸς τὰς μαθητὰς, Ἴωμεν, εἰπεῖν, ὅπως
 καταμάθωμεν, οἷαν ἔντερα καὶ νεῦρα καὶ ξύλα καὶ ὅσα
 λόγῳ καὶ ἀριθμῷ μεταχόντα καὶ τάξεως, ἐμμέλειαν καὶ
 Φωνὴν ἀφίησιν. ἀλλὰ ταῦτα ἐάσας, ἡδέως ἀν αὐτῶν
 πυθοίμην, εἰ κύνας καὶ ἵππους καὶ ὄρνιθας οἰκερὰς ὀρών-
 τεσ, ἔθει καὶ τροφῇ καὶ διδασκαλίᾳ Φωνὰς τε συνετὰς
 καὶ πρὸς λόγον ὑψηλῶς κινήσεις καὶ χέσεις ἀποδιδόντας,
 καὶ πράξεις τὸ μέτριον καὶ τὸ χρήσιμον ἡμῖν ἐχάσας
 Ὀμήρη δ'⁵ ἀκόντες τὸν Ἀχιλλεῦα λέγοντος ὀτρύνειν
 ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἐπὶ τὴν μάχην, ἔτι θυμίζεσι καὶ
 διαπορᾶσιν, εἰ τὸ θυμέμενον ἐν ἡμῖν καὶ ἐπιθυμῶν καὶ
 λυπέμενον καὶ ἠδόμενον ὑπαίκειν τε τῷ Φρονῶντι, καὶ
 πάχειν ὑπ' αὐτῷ καὶ συνδιατίθεσθαι πέφυκεν, ἐκ ἀποι-
 κῶν ἐδὲ ἀπεχοιτισμένον⁶, ἐδὲ πλαστόμενον ἐξωθεν,
 ἐδὲ τυπόμενον ἀνάγκαις τισίν, ἢ πληγαῖς, ἀλλὰ φύσει
 μὲν ἐξηρητημένον, αἰεὶ δὲ ὀμιλῶν καὶ συντρεφόμενον καὶ
 ἀνα-

1 Haec vocabula R. sunt suspecta. Pro ἔπαγωγὰ mavult ἀπὸδᾶ, & loco νεαρὰ sententiae magis congruere censet μειρακιώδη, aut παιδαριώδη, aut νεανικὰ.

2 R. mavult συνήδεται, quod W. probat.

3 R. mavult πρὸς τὰς κρίσεις.

4 De Amoebeo citharcedo Atheniensi v. Athen. p. 623. & interpr. ad Aeliani V. H. 3, 30. R.

5 Hom. Iliad. XVI. 167. Pro δ' R. mavult τε.

6 B. Venet. 1. Jaumot. ἀπεχοιτισμένον. Deinde pro πλαστό-
 μένον Xyl. legendum conjecit πλαζόμενον.

ἀναπιμπλάμενον ὑπὸ συνηθείας. διὸ καὶ καλῶς ἀνόμασαι τὸ ἥθος· ἐστὶ μὲν γὰρ (ὡς τύπῳ εἶπεῖν) ποιότης τῆ ἀλογεῖα τὸ ἥθος· ἀνόμασαι δὲ, ὅτι τὴν ποιότητα ταύτην καὶ τὴν διαφορὰν ἔδει λαμβάνει τὸ ἀλογον ὑπὸ τῆ λόγου πλατίζομενον, ἔβλομένον τὸ πάθος ἐξαιρεῖν παντάπασι, (ἔτε γὰρ δυνατὸν, ἔτε ἀμεινον) ἀλλὰ ἕρον τινὰ καὶ τάξιν ἐπιτιθέμενος αὐτῷ, καὶ τὰς ἡθικὰς ἀρετὰς, ἐκ ἀπαθείας ἔσχε, ἀλλὰ συμμετρίας παθῶν καὶ μεσότητος, ἐμποιῶντος. ἐμποιεῖ δὲ τῆ Φρονήσει τὴν σὲ παθητικῆς δύναμιν εἰς ἕξιν ἀσειαν καθίστας. τρία γὰρ ἐπὶ ταῦτά Φασιν περὶ τὴν ψυχὴν ὑπάρχειν, δύναμιν, πάθος, ἕξιν. ἡ μὲν ἔν δύνάμει ἀρχὴ καὶ ὕλη τῆ πάθος, οἷον ὀργιλότης, αἰχμητηλία, θάρραλεότης· τὸ δὲ πάθος, κίνησις τις ἤδη τῆς δυνάμεως, οἷον ὀργή, αἰδώς, θάρσος ¹. ἡ δ' ἕξις, ἰχὺς καὶ κατασκευὴ τῆς περὶ τὸ ἀλογον δυνάμεως ἐξ ἔθους ἐγγινομένη, κατὰ μὲν, ἀν Φαύλως, ἀρετὴ δὲ, ἀν καλῶς ὑπὸ τῆ λόγου παιδαγωγηθῆ τὸ πάθος.

V. Ἐπεὶ δὲ ἔ πασαν ἀρετὴν μεσότητα ποιῶσιν ἐδὲ ἡθικὴν καλῶσι, λεκτέον ἀν εἴη περὶ τῆς διαφορᾶς ἀρξαμένοις ἀναθεῖν. ἐστὶ τοίνυν ² τῶν πραγμάτων τὰ μὲν ἀπλῶς ³ ἔχοντα, τὰ δὲ πῶς ἔχοντα πρὸς ἡμᾶς· ἀπλῶς μὲν ἔν ἔχοντα, γῆ, ἕρανός, ἄσπρα, θάλασσα· πῶς δὲ ἔχοντα πρὸς ἡμᾶς, ἀγαθόν, κακόν· αἰρετόν, Φευκτόν· ἠδὲ, ἀλγεινόν· ἀμφοῖν δὲ τῆ λόγου θεωρητικῆς

¹ Dedi haec e R. mente. Vulgo ὀργή, θάρσος, αἰδώς, θάρσος. W. probare id quidem videtur, sed minus recte θάρσος delendum monet. Xyl. quoque non nisi tria vertit, hoc ordine: ut ita, ut confidentia, ut pudor, qui praecedentibus hand ita convenit.

² Sic Bas. & Stobaeus Serm. III. p. 39. locum hunc citans, & legendum censuit R. dedique cum W. accedentibus B. E. Venet. 2. Xyl. Mez. Vulgo ἐστὶ τοίνυν.

³ Cum W. dedi ἀπλῶς auctoritate Stobaei hoc loco & define bis, probante R. Vulgo ὅπως. E Turn. notatur τὰ μὲν ἔπως vel ὁμῶς vel ὁμοίως.

ἐξ ἔντος, τὸ μὲν περὶ τὰ ἀπλῶς ἔχοντα μόνον 1, ἐπισημονικὸν καὶ θεωρητικὸν ἐστὶ τὸ δ' ἐν τοῖς πῶς ἔχουσιν πρὸς ἡμᾶς, βουλευτικὸν καὶ πρακτικόν. ἀρετὴ δὲ τῆς μὲν ἢ Φρόνησις, ἐκείνη δὲ ἢ σοφία. διαφέρει δὲ σοφίας Φρόνησις, ἢ τῆς θεωρητικῆς πρὸς τὸ πρακτικὸν καὶ παθητικὸν ἐπιστροφῆς καὶ χάσεώς τινος γενομένης ὀφίσταται 2 κατὰ λόγον ἢ Φρόνησις. διὸ Φρόνησις μὲν τύχης δεῖται· σοφία δ' ἐδεῖται πρὸς τὸ οἰκειὸν τέλος, ἐδὲ βελῆς. ἐστὶ γὰρ περὶ τὰ αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως 3 ἔχοντα. καὶ καθάπερ ὁ γεωμέτρης ἐβηλεύεται περὶ τῶν τριγώνων, εἰ δυοῖν ὀρθαῖς 4 ἴσας ἔχει τὰς ἐντὸς γωνίας, ἀλλὰ οἶδεν· (αἱ γὰρ βεβαίαι περὶ τῶν ἄλλοτε ἄλλως ἔχόντων ἐστὶ περὶ τῶν βεβαίων καὶ ἀμεταπλῶτων) ἕτως ὁ θεωρητικὸς νῦν περὶ τὰ πρῶτα καὶ μόνιμα, καὶ μίαν αἰεὶ φύσιν ἔχοντα μὴ δεχομένην μεταβολὰς, ἐνεργῶν, ἀπήλλακται τῶν βηλεύεσθαι. τὴν δὲ Φρόνησιν εἰς πράγματα πλάνης μετὰ καὶ παραχῆς καθιέσταν, ἐπιμίγνυσθαι τοῖς τυχεροῖς πολλάνικῃ ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ τῶν βουλευτικῶν χρῆσθαι περὶ τῶν ἀδηλοτέρων· τῶν δὲ πρακτικῶν τὸ βουλευτικὸν ἐκδεχομένην ἐνεργεῖν ἤδη καὶ τῶν ἀλόγων συμπαρόντος 5 καὶ συνεφελομένους ταῖς

κρι-

1 Turn. V. μένον.

2 R. susp. autogem ita dedisse: διαφέρει δὲ σοφίας Φρόνησις τί; quid autem differt σοφία & Φρόνησις? — resp. ἐκ τῆς τῆς θεωρητικῆς — χάσεώς τινος πρὸς τὰ παρόντα ἀρμοστικῆς γενομένης ὀφίσταται κ. λ. — scilicet si vis animi res intueri apta in eam vim, quae agendis rebus & suscipiendis commotioibus destinata est, animadvertit, & aliquem habitum induit rei praesenti convenientem, ex eo nascitur, ut par est, prudentia.

3 Vulgo περὶ τὰ αἰεὶ καὶ τὰ αὐτὰ ὡς. ἔχ. Xyl. susp. περὶ τὰ αὐτὰ, καὶ αἰεὶ ὡσαύτως. R. pro καὶ legendum ponunt κατὰ. Idem W. probavit, qui simul καὶ ante ὡς. inferi voluit. Id dedi, ductus ex parte lectione Turn. & V. κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως.

4 R. legi vult aut δυοῖν ὀρθαῖς, aut δυοῖν ὀρθαῖν.

5 R. mavult συμπαρόντος. Paulo ante Turn. ἐκδεχομένην. Deinde Petav. ὀργῆς pro ὀρμῆς.

κρίσειν· ὀρμῆς γὰρ δέονται. τὴν δὲ ὀρμὴν τῷ πάθει ποιεῖ τὸ ἦθος, λόγῃ δεομένην ὀρίζοντος, ὅπως μετρία παρῆ, καὶ μήτε ὑπερβάλλῃ, μήτε ἐγκαταλίπη τὸν κερύον. τὸ γὰρ δὴ παιδητικὸν καὶ ἄλογον κινήσει¹ χρηταί, ταῖς μὲν, ἄγαν σφοδραῖς καὶ ὀξείαις· ταῖς δὲ, μαλακωτέραις ἢ προσήκει καὶ ἀργωτέραις. ὅθεν βιασον ὄν πράττομεν αἰεὶ, μοναχῶς μὲν, κατορθῶται, πλεοναχῶς δὲ, ἀμαρτάνει. τὸ γὰρ βαλεῖν τὸν σιοπὸν, ἔν ἐσι καὶ ἀπλῆν, ἀσοχῶσι δὲ ἄλλοτε ἄλλως, ὑπερβάλλου-σες τὸ μέτριον ἢ προαπολείποντες. τῦτο ἔν τῆ πρακτικῆ λόγῃ κατὰ φύσιν ἔργον ἐστὶ, τὸ ἐξαιρεῖν τὰς ἀμε-τρίας τῶν παιδῶν καὶ πλημμελείας. ὅπε μὲν γὰρ ὑπὸ ἀρρώστιας καὶ μαλακίας ἢ δέσς καὶ ὄννε προσενδίδωσιν² ἢ ὀρμῆ καὶ προαπολείπει τὸ καλὸν, ἐνταῦθα πάρεσιν ἐξεγείρων καὶ ἀναρρίπιζων· ὅπε δὲ πάλιν ἐκφέρεται βυεῖσα πολλῆ καὶ ἀτακτος, ἐκεῖ τὸ σφοδρὸν ἀφαιρεῖ καὶ ἰσησιν. ἔτως δὲ ὀρίζων τὴν παιδητικὴν κίνησιν, ἐμποιεῖ τὰς ἠθικὰς ἀρετὰς περὶ τὸ ἄλογον, ἐλλείψεως καὶ³ ὑπερβολῆς μεσότητος ἔσας. ἔ γὰρ ἄπασαν ἀρετὴν με-σότητι γίνεσθαι ἔητέον· ἀλλ' ἢ μὲν ἀπροσδεῆς τῆ ἀλί-γης καὶ περὶ τὸν εἰλικρινῆ καὶ ἀπαθῆ νῦν συσισαμένη σο-φία καὶ φρόνησις, αὐτοτελής τις ἐστὶν ἀκρότης τῆ λό-γης καὶ δύναμις, ἢ τὸ θειότατον ἐγγίνεται τῆς ἐπισή-μης καὶ μακαριώτατον· ἢ δ' ἀναγκαῖα διὰ τὸ σῶμα, καὶ δεομένη τῆς⁴ παιδητικῆς ὡσπερ ὀργανικῆς ἐπηρε-σίας ἐπὶ τὸ πρακτικόν, ἐκ ἔσα φθορὰ τῆ ἀλόγης τῆς ψυχῆς ἐδὲ ἀναίρεσις, ἀλλὰ τάξις καὶ διακόσμησις, ἀκρό-
της

¹ Turn. Bong. ἄλλον κινήσει. Collector addit: forte ἄλλων legendum.

² Sic R. dari voluit, dedique ex Anon. Turn. V. Camerar. Xyl. Vulgo προσενδίδωσιν.

³ abest καὶ a Petav.

⁴ Vulgo διὰ τῆς παιδ. Delevit w. διὰ auctoritate cod. B. Eum sum secutus. Xyl. fufp. διὰ τῆτο τῆς π. ut τῆτο ad σῶμα referatur. R. δεομένη, ἢ Δία, τῆς π.

της μὲν ἐστὶ τῆ δυναμει καὶ τῆ ποιότητι, τῷ ποσῷ δὲ μεσότης γίνεταί, τὸ ὑπερβάλλον ἐξαιρέσει καὶ τὸ ἐλλείπον.

VI. Ἐπεὶ δὲ πολλαχῶς τὸ μέσον, (καὶ γὰρ τὸ κεκραμένον, τῶν ἀκράτων μέσον, ὡς λευκὸ καὶ μέλανος τὸ Φαῖον· καὶ τὸ περιέχον καὶ περιεχόμενον, τῷ περιεχομένῳ καὶ περιέχοντος, ὡς τῶν δώδεκα καὶ τετρατάρων τὰ οὐρά· καὶ τὸ μηδετέρῃ τῶν ἀκρων μετέχον, ὡς ἀγαθῷ καὶ κακῷ τὸ ἀδιάφορον) τέτων μὲν ἕδεν τῶν τρόπων ἡ ἀρετὴ εἴη ἂν μεσότης. ἔτε γὰρ μίγμα τῶν κακιῶν ἐστίν, ἔτ' ἐμπεριέχουσα τέλαττον, ἐμπεριέχεται τῷ πλεονάζοντι τῷ προσήκοντος· ἔτε ἀπήλλακται παντάπασιν τῶν παθητικῶν ὀρμῶν, ἐν αἷς τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον ἐστίν. γίνεταί δὲ μεσότης καὶ λέγεται μάλιστα τῆ περὶ Φθόγγος καὶ ἀρμονίας ἰσομοίως. ἐκεῖνη τε γὰρ ἐμμελής ἔσα Φωνῆ, καθάπερ ἡ νῆτη καὶ ὑπάτη², τῆς μὲν τὴν ὀξύτητα, τῆς δὲ τὴν βαρύτητα τὴν ἄγαν διαπέφουγεν. αὐτὴ³ τε κίνησις ἔσα καὶ δύναμις περὶ τὸ ἄλογον, τὰς ἐκλύσεις καὶ τὰς ἐπιτάσεις καὶ ὅλας τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον⁴ ἐξαιρεῖ τῆς ὀρμῆς, εἰς τὸ μέτρον καὶ αναμάρτητον καθίστασα τῶν παθῶν ἑκάστου. αὐτὴ καὶ τὴν μὲν ἀνδρίαν μεσότητα φασὶν εἶναι δειλίας καὶ θρασυότητος, ἂν ἡ μὲν, ἔλλειψις, ἡ δὲ, ὑπερβολὴ τῷ θυμοειδῶς ἐστίν· τὴν δὲ ἐλευθεριότητα, μικρολογίας καὶ ἀσωτίας· πρόοτητα δὲ, ἀκαληθείας καὶ ἠρότητος· αὐτὴν τε σωφροσύνην καὶ δικαιοσύνην, τὴν μὲν περὶ τὰ συμβόλαια, μήτε πλεον νέμεισαν αὐτῇ τῷ προσήκοντος, μήτε

1 R. mavult τῆ περὶ Φθόγγος ἀρμονία ὁμοίως.

2 ἡ νῆτη, quod nos dicimus, die Oclave; ὑπάτη, der Bass; ἡ μίση, die Quinte.

3 R. mavult αὐτὴ τε, ὡς haec.

4 Cum articulo dedi e Petav. Vulgo καὶ ἥττον.

μήτε ἔλαττον, τὴν δὲ εἰς τὸ μέσου ἀπαθείας καὶ ¹ ἀναιδησίας καὶ ἀκολασίας ἀεὶ τὰς ἐπιθυμίας καθισῶσαν. ἐν ᾧ δὴ καὶ μάλις δοκεῖ τὸ ἄλογον τῆς πρὸς τὸ λογικὸν διαφορᾶς αὐτῆ παρέχειν κατανόησιν, καὶ δεικνύειν τὸ πάθος, ὡς ἕτερόν τι κομιδῆ τῆ λόγου εἶναι. ἔ γὰρ ἂν διέφερε σωφροσύνης ἐγκράτεια, καὶ ἀκολασίας ἀκρασία περὶ τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς ἐπιθυμίας, εἰ ταυτὸν ἦν τῆς ψυχῆς ὃ ἐπιθυμεῖν ὃ τε κρίνειν ² πέφυκε. νῦν δὲ σωφροσύνη μὲν εἶναι, ἔ τὸ παθητικὸν ὡσπερ εὐήνιον θρέμμα καὶ πρῶτον ὁ λογισμὸς ἠνιοχεῖ καὶ μεταχειρίζεται, περὶ τὰς ἐπιθυμίας χρώμενος ὑπείκοντι καὶ δεχομένῳ τὸν χαλινὸν καὶ κρατᾶντι τὴν ἐπιθυμίαν· ἐγκράτειαν δὲ ἐκ ἀλύπως ἄγει, ἐδὲ πειθομένην ³, ἀλλὰ πλαγίαν καὶ ἀντιτείνουσαν, οἷον ὑπὸ πληγῆς καὶ χαλινῆ καταβιαζόμενος καὶ ἀνακρέων, ἀγῶνος ὧν ἐν ἑαυτῷ καὶ θορύβῳ μεσός· οἷον ὁ Πλάτων ἐξεικονίζει περὶ τὰ τῆς ψυχῆς ὑποζύγια, τῆ χεῖρονος πρὸς τὸ βέλτιον ζυγομαχῶντος ἅμα ⁴ καὶ τὸν ἠνιοχὸν διαταράττοντος, ἀντέχειν ὀπίσω, καὶ κατατείνειν ὑπὸ σπεδῆς ἀναγκα-

ζόμε-

¹ abest καὶ ab Ald. Bas. Petav. Xyl. B. E. Venet. 1. 3. Stephanus assumit e Januot. Inferendum duxit Xyl. ἦ, hisce adjectis: „vox ἀναιδησίας corrigit vocem ἀπαθείας, & Stoici ἀπαθῆ ἄνθρωπον ita fingunt, ut tamen ἀναίδητον eundem ipsi non profiteantur.“ R. susp. ἀπαθείας, ἦ καὶ ἀναιδ. W. forte praestare ἦ cum Xyl. & Mez. conjicit. Attamen vel sic aliquid vitii subesse ei videtur.

² W. mavult ᾧ ἐπιθυμεῖν, ᾧ τε κρίνειν.

³ Vulgo haec ita leguntur: ὑπείκοντι· ἐγκράτεια δὲ εἶσι καὶ δεχομένῳ τῷ λογισμῷ καὶ κρατᾶντι τὴν ἐπιθυμίαν. ἄγει δὲ ἐκ ἀλύπως, ἐδὲ π. Lubentissime amplexus sum W. correctionem, codd. B. E. Ven. 3. item ex parte mutationis secunda Ven. 1. firmatam, quin & ipsius conjecturam, qua pro vulg. τῷ λογισμῷ, quod in textu retinuit, dedi τὸν χαλινὸν. Nemini hoc audeo ius a me fieri videbitur, qui sequentia perspexerit, ubi opponitur ὑπὸ χαλινῆ καταβιάζεσθαι. Petav. insuper καὶ δεχομένῳ adjungit ad ὑπείκοντι, & dat porro ἐγκράτειαν δὲ ἐκ ἀπολύτως ἄγαν.

⁴ R. susp. Ἰαμὰ, jūgiter.

ζόμενον αἰεὶ, μὴ βάλῃ Φοίνικας ἐκ χειρῶν ἱμάντας, κατὰ Σιμωνίδην. ὅθεν ἐδ' ἀρετὴν αὐτοτελεῆ ἀξιῶσι τὴν ἐγκράτειαν, ἀλλὰ ἑλαττόν ἀρετῆς εἶναι· μεσότης γὰρ ἐ γέγονεν ¹ ἐκ συμφωνίας τῆ χειρόνος πρὸς τὸ βέλτιον, ἐδ' ἀνήρηται τῆ πάθος τὸ ὑπερβάλλον ², ἐδὲ πειθόμενον ἐδὲ ὁμολογεῖν τῷ Φρονῶντι τῆς ψυχῆς τὸ ἐπιθυμῶν, ἀλλὰ λυπῶν καὶ λυπέμενον καὶ κατειργόμενον ὑπ' ἀνάγκης, ὡσπερ ἐν εἴσει δυσμενὲς καὶ πολέμιον συνοικεῖ.

Πόλις δ' ὁμῶ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

Ὅμῶ δὲ παικῶν τε καὶ σεναγμάτων ³,

ἢ τῆ ἐγκρατῆς ψυχῆ διὰ τὴν ἀνωμαλίαν καὶ τὴν διαφοράν. κατὰ ταυτὰ δὲ οἴονται καὶ τὴν ἀκρασίαν ἑλαττόν τι κακίας εἶναι, παντελεῆ δὲ κακίαν, τὴν ἀκολασίαν. αὕτη μὲν γὰρ ἔχουσα καὶ πάθος Φαῦλον καὶ λόγον, ὑφ' ἧ μὲν ἐξάγεται τῷ ⁴ ἐπιθυμῶν πρὸς τὸ αἰσχρὸν, ὑφ' ἧ δὲ τῷ κακῶς κρίνειν προστιθεμένη ταῖς ἐπιθυμίαις, καὶ τὴν αἰδήσειν ἀποβάλλει τῶν ἀμαρτανομένων. ἢ δὲ ἀκρασία τῷ μὲν λόγῳ σώζει τὴν κρίσιν ⁵ ὀρθὴν ἔσαν, τῷ δὲ πάθει φέρεται παρὰ τὴν κρίσιν ἰχύουσι τῆ λόγῳ μᾶλλον. ὅθεν διαφέρει τῆς ἀκολασίας. ὅπε μὲν γὰρ ἠτῆται τῆ πάθος ὁ λογισμὸς, ὅπε δ' ἐδὲ μίχεται· καὶ ὅπε μὲν ἀντιλέγων ἔπεται ταῖς ἐπιθυμίαις, ὅπε δὲ ὑφηγεῖται συναγορεύων· καὶ ὅπε μὲν ἠδομένῳ κοινωνεῖν ὑπάρχει τῶν ἀμαρτανομένων, ὅπε δὲ, ἀχθόμενῳ· καὶ ὅπε μὲν ἐκὼν φέρεται πρὸς τὸ αἰσχρὸν, ὅπε δὲ προδίδωσιν ἄκων τὸ καλόν· ὡς τοῖς πραττομένοις ὑπ' αὐτῶν, ἐχ ἠτῆτον δὲ καὶ τοῖς λεγομέ-

C c 2

νεις

¹ R. subaudiendum monet τὸ ἐπιθυμῶν e seqq.

² R. τὸ ὑπερβάλλον hic loci non esse nominativum monet, sed accusativum.

³ Sophocli. Oedip. v. 3. 4. Cf. Vol. VII. Plat. Opp. p. 294. not. 3. & Vol. VIII. p. 74.

⁴ Sic dedi cum W. e Petav. E. Venet. 1. Vulgo τὸ ἐπιθυμῶν. R. voluit ἐξ ἧ μὲν ἐξάγεται πρὸς τὸ ἐπιθυμῶν τὰ αἰσχρὰ.

⁵ Petav. τὴν σύγκρισιν.

νοις ζυεσιν ἢ διαφορὰ κατάδηλος ¹. ἀπολάσων μὲν γὰρ αἶδ᾽ ὦ Φωναί·

Τίς δὲ χάρις, τί δὲ τερπνὸν ἄνευ χρυσῆς Ἀφροδίτης;
Τεθναίην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλει ².

καὶ ἕτερος·

Τὸ φαγεῖν, τὸ πιεῖν, τὸ τῆς Ἀφροδίτης τυγχάνειν,
Τὰ δ' ἄλλα προσθήκας ἅπαντ' ἐγὼ καλῶ,

Φησὶν, ὡσπερ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς συναπινεύων ταῖς ἡδοναῖς καὶ ὑπερειπόμενος. ἔχ' ἤτλον δὲ τάτων ὁ εἰπών·

Ἔα μ' ἀπολέσθαι. τῆτο γὰρ μοι συμφέρεи.

τὴν κρίσιν ἔχει τῷ πάθει συννοσῶσαν. αἱ δὲ τῆς ἀκρασίας ἕτεραι καὶ διαφέρουσαι·

Γνώμην ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται.

καί·

Αἶ αἶ, τὸ δὴ θεῖον ³ ἀνθρώποις κικλόν,

Ὅταν τις εἰδῆ τάγαθόν, χρῆται δὲ μή.

καί·

Ἐλκει με ⁴ γὰρ ἤδη θυμὸς, ἐδ' ἔτ' ἀντέχει,

Θινῶδες ὡς ἀγκιστρον ἀγκύρας σαλῶ·

Θινῶδες ἀγκιστρον ἢ Φαύλωσ λέγων, τὸ μὴ κάτοχον τῶ λογισμῷ μηδὲ ἀραρόσ, ἀλλὰ μανότητι τῆς ψυχῆς καὶ
μαλα-

1 Petav. κατάλληλος.

2 ex elegiis Mimnermi. Turn. Τίς δὲ βίος; nec non ἄτερ pro ἄνευ.

3 Petav. omittit δὴ. R. legi voluit τίς δὴ ἤδη θεῖον ἄ. κ. malum hoc jam divinum est hominibus malum, i. e. non amplius humanum est malum, sed divinum, quod vinci & vitari nequit. Consentiant Valckenar. Diatrib. in Eurip. Fragm. p. 23. & W.

4 Sic e Turn. & V. dedi, quod W. recepit e Leonie. Schott. Jannot. Anon. Mez. Vulgo ἔλκει μὲν γὰρ. Petav. & Xyl. MS. ἔλκει γὰρ, quod Xyl. e metri ratione probavit. E R. conjectura ἔλκει με γὰρ δὴ θυμὸς, ἐδ' ἔτ' ἀντέχω, recepit ἐδ' ἔτ' pro vulg. ἐδέ τ'. Fere sic legitur in lib. ad principem indoctum, ubi diuini hoc pariter affertur, ἐκ ἔτ' ἀντέχει. Petav. ἀντέχει.

μαλακίᾳ προϊέμενον τὴν κρίσιν. ε πόρρω δὲ τῆς εικό-
νος ταύτης κἀκεῖνα εἴρηται.

Ναῦς ὡς τις ¹ ἐκ μὲν γῆς ἀνήρηται ² βρόχοις,

Πνεῖ δ' ἔσρος, ἡμῖν δ' εἰ ³ κρατεῖ τὰ πείσματα.

πείσματα γὰρ λέγει τὰς ἀντεχάσας κρίσεις πρὸς τὸ αἰ-
χρὸν, εἰτὰ ὡς περ ὑπὸ πνεύματος πολλῶ ῥηγνυμένους τῷ
πάθους. τῷ γὰρ ἄντι πλησίσιος μὲν ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ὁ
ἀκόλαστος ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν φέρεται, καὶ δίδωσιν ἑαυ-
τὸν καὶ συγκατευθύνει· πλάγιος δὲ ὁ ἀκρατής, οἷον
ἐξαναφέρειν γλιχόμενος καὶ διαθεῖσθαι τὸ πάθος, ὑπο-
σύρει ⁴ καὶ περιπίπτει περὶ τὸ αἰχρὸν· ὡς Ἀνάξαρχον
ἐσίλλαινε ⁵ Τίμων·

Ἐν δὲ τὸ Ξαρσαλέον τε καὶ ἐμμενὲς ⁶ ὄπη ὀρῆσαι
φαίνεται Ἀναξάρχου κύνεον μένος· ὅς ῥα καὶ εἰδώς,
Ὡς φάσαν, ἀθλιος ἔσθης, φύσις δὲ μιν ἔμπαλιν ἦγεν
Ἠδονοπλήξ, ἦν πλεῖστοι ὑποτρεῖσσι σοφισῶν.

C c 3

ἔτε

¹ Sic R. dari voluit, dedique cum W. ex Ald. Bas. Xyl. Petav. pro vulg. ὅστις.

² Sic e MS. legit Xyl. darique voluit R. & dedi cum W. ex Turn. V. B. E. Leonic. Schott. Anon. Mez. Vulgo ἀνήρηται.

³ Dedi ε cum W. e Turn. V. Mez. probante R. pro vulg. εἰ.

⁴ R. mavult aut ὑπορρέει, aut ὑποσύρεται, quamvis ὑποσύ-
ρειται in usu non fit, sed ὑποτρεῖται pro inuivum ἕω nolentem
ad quasdam res vel iniusticia abripi. Anon. ὑπεσύρη; Mez. ὑπεισραῖ.

⁵ Gemino λ dari voluit R. e Salmaf. & Petav. dedique cum W. Vulgo ἐσίλλαινε. Σίλλαιναν interpretatur PoHux l. 2. c. 4. ἐπὶ χλευασμῶ σείαν τὰς ὀφθαλμὰς Hefych. teste, σίλλος ἔμμετρον σκῶμμα. Tres Sillorum libros composuit Timon, sectae Pyrrhonianae, qui a Phlio, Peloponnesi civ. Phliasius dicitur Suidae, in quo toto opere diatriba ac convitia in philosophos, maxime dogmaticos, jaciebat. Cf. A. Gell. l. 3. c. 17.

⁶ Petav. ἐμμανὲς. Idem cum Ald. & Bas. ὄπη. Xyl. correxit. Deinde dedi ὅς ῥα, Xyl. jubente, pro vulg. ὁ ῥα. Porro ἦν porro in Sympofiacis legitur τῆ.

ἔτε γὰρ ο σοφός, ἐγκρατής ¹, ἀλλὰ σώφρων· ἔτε ὁ ἄμαθής, ἀκρατής, ἀλλὰ ἀκόλαστος. ὁ μὲν γὰρ ἤδεται τοῖς καλοῖς, ὁ δὲ ἐκ ἔχθεται τοῖς αἰχροῖς. σοφιστικῆς ἔν ψυχῆς ἡ ἀκρασία, λόγου ἐχέσης οἷς ἐγνωμεν ὀρθῶς ἐμμένειν μὴ δυνάμενον.

VII. Ἡ μὲν ἔν ἀκρασία ταύτας ἔχει διαφορὰς πρὸς τὴν ἀκολασίαν, ἡ δὲ ἐγκράτεια πρὸς τὴν σωφροσύνην αὐδῆς αὐ τὰς ἀντιστρόφως ἀναλόγως. τὸ γὰρ δάκνον καὶ τὸ λυπῶν καὶ τὸ ἀγανακτεῖν, ἔπω τὴν ἐγκράτειαν ἀπολέλοιπε· τῆς δὲ σώφρονος ψυχῆς τὸ πανταχόθεν ὀμαλές καὶ ἄσφυκτον ² καὶ ὑγιαῖνον, ἵω συνήρμοσαι καὶ συγκέκραται τὸ ἔλογον πρὸς τὸν λογισμὸν εὐπειθεῖα καὶ πράοτητι θαυμαστῇ κεκοσμημένον, εἴποις ἂν ἐπιβλέψας·

Δὴ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡ δὲ γαλήνη

Ἐπλετο νημερῆ, κοίμισσε ³ δὲ κύματα θαίμων·

τὰ σφοδρὰ καὶ περιμανῆ καὶ οἰσρῶδη κινήματα τῶν ἐπιθυμιῶν τῶ λόγῳ κατασβέσαντος, ἦν δὲ ἡ φύσις ἀναγκαίως δεῖται, ταῦτα ὁμοιοπαθῆ καὶ ὑπήκοα καὶ φίλα καὶ συνεργὰ πεποιημένε ταῖς πρακτικαῖς προαιρέσεσιν· ὥστε μὴ προεκθεῖν τῶ λογισμῶ, μηδὲ ὑπενδιδόναι, μηδὲ ἀτακτεῖν, μηδὲ ἀπειθεῖν, ἀλλὰ πᾶσαν ὀρμὴν εὐάγωγου ἔσαν,

Ἄθλον ἵππων πῶλον ὡς ἅμα τρέχειν,
ἐπιβεβαιῶσαν τὸν Ξενοκράτους λόγον, ὃν ἐκεῖνος εἶπε πε-
ρι

¹ Est sic in R. quod W. recepisse se monet e F. Venet. 3. marg. B. Petav. pro vulg. ἀκρατής.

² Sic e MS. legit Xyl. explicans, quod motus & exagitatio est vacuum. Voluit idem R. e Salmaf. — ea ratio, quae non tumultuatur, neque per contentionem rursus turbans — dedigne e Turn. V. Petav. cum W. Accedunt B. Venet. 1. Vulgo ἄσφυκτον.

³ Sic dando secutus sum W. κοίμισσε reponentem ex E. pro vulg. κοίμησε. Ald. Raf. Xyl. Ven. 1. κοίμισσε, quod R. dari voluit. Versus defumti sunt ex Odyss. XII. 168. 169.

ρί τῶν ἀληθῶς Φιλοσοφούντων, ὅτι μόνοι ¹ ποιῶσιν ἐκ-
 σίως ἂ ποιῶσιν ἄκοντες οἱ λοιποί, διὰ τὸν νόμον, ὡς-
 περ ὑπὸ πληγῆς κύνες, ἢ γαλεῖ ² ψόφῳ, τῶν ἡδονῶν
 ἀποτρεπόμενοι, καὶ πρὸς τὸ δεινὸν ἀποβλέποντες. ὅτι
 μὲν ἔν γίνεται τις ἐν τῇ ψυχῇ τοιαύτης εὐβρότητος ³
 αἰσθησις καὶ διαφορὰ περὶ ⁴ τὰς ἐπιθυμίας, ὡς τινος
 μαχομένε καὶ τάναντία λέγοντος αὐταῖς, ἐκ ἀδελόν ἐσιν.
 ἔνιοι ⁵ δὲ φασιν ἔχ ἕτερον εἶναι τῆ λόγῃ τὸ πάθος,
 εἰς δυοῖν διαφορὰν καὶ εἶσιν, ἀλλὰ ἐνὸς λόγῃ τροπῆν
 ἐπ' ἀμφότερα, λανθάνουσαν ἡμᾶς ὀξύτητι καὶ τάχει με-
 ταβολῆς ⁶. ἔ συνορῶντας, ὅτι ταυτὸν ἐστὶ τῆς ψυχῆς
 ὃ ⁷ πέφυκεν ἐπιθυμεῖν καὶ μετανοεῖν, ὀργίζεσθαι καὶ δε-
 διέναι, φέρεσθαι πρὸς τὸ αἰσχρὸν ὑφ' ἡδονῆς, καὶ φερο-
 μένης πάλιν αὐτῆς ἐπιλαμβανέσθαι καὶ γὰρ ἐπιθυμίαν
 καὶ ὀργὴν καὶ φόβον καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, δόξας εἶ-
 ναι καὶ κρίσεις πονηρὰς, ἔ περι' ἐν τι γινομένης τῆς
 ψυχῆς μέρος, ἀλλὰ ὅλα τῆ ἡγεμονικῆ ἰσχύος καὶ εἴξεως,
 καὶ συγκαταθέσεις καὶ ὀρμὰς, καὶ ὅλως ἐνεργείας τινὰς
 ἔσας ἐν ὀλίγῳ μεταπῆλωτὰς, ὡσπερ αἱ τῶν παιδῶν ἐπι-
 δρομαὶ τὸ βραδαῖον καὶ τὸ σφοδρὸν ἐπισφαλές ὑπὸ ἀδε-
 νείας καὶ ἀβέβαιον ἔχουσι. ταῦτα δὲ πρῶτον μὲν παρὰ
 τὴν ἐνέργειαν ⁸ ἐστὶ καὶ τὴν αἰσθησιν. ἄδειξ γὰρ ἐν ἑαυ-
 τῷ

C c 4

τῷ

¹ Xyl. e MS. probavit μόνοι, & dedit Steph. pro μόνον, quod est in Ald. & Baf.

² Dari sic voluit R. dedique cum W. e Mez. Vulgo κυνός, ἢ γαλεῖ. Xyl. e MS. legi voluit γαλῆς φόβῳ.

³ W. legi vult ἑτερότητας.

⁴ R. mavult διαφορὰς πρὸς τὰς ἐπ.

⁵ W. judice, corrigendum ἐκείνοι, Stoici nimirum.

⁶ R. mavult τάχῃ τῆς μεταβολῆς. Deinde dedi ex ejusdem mente ἔ συνορῶντας, quod W. quoque recepit e Jannot. Amiot. Xyl. pro vulg. ἔ συνορῶντας.

⁷ W. mavult ᾧ ex E.

⁸ Sic Xyl. & R. legendum censuerunt — evidentiam, clarā & perspicuam rerum experientiam & perceptionem — dedique cum W. e Turn. Petav. E. Venet. 2. Vulgo ἐνεργειαν.

τῷ τῷ ἐπιθυμῶντος αἰθάνεται μεταβολὴν εἰς τὸ κρῖνον, ἐδὲ τῷ κρῖνοντος αὖ πάλιν εἰς τὸ ἐπιθυμῶν· ἐδὲ παύεται μὲν ἔρων ὅποτε λογίζεται καθεκτέον εἶναι τὸν ἔρωτα, καὶ διαμαχητέον πρὸς αὐτόν, ἐξίσταται δὲ πάλιν τῷ λογίζεσθαι καὶ κρίνειν, ὅταν ἐνδιδῶ μαλασσόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας. ἀλλὰ καὶ τῷ λόγῳ πρὸς τὸ πάθος ἀντιβαίνων, ἐν τῷ πάθει ἐστὶν ἔτι, καὶ πάλιν κρατέμενος ὑπὸ τῷ πάθει, διορᾷ τῷ λογισμῷ τὸ ἀμαρτανόμενον· καὶ ἕτε τῷ πάθει ἱ τὸν λόγον ἀνῆρτηεν, ἕτε τῷ λογίζεσθαι τῷ πάθει ἀπήλλακται, Φερόμενος δὲ ἐκατέρωσε, μέσος ἀμφοῖν καὶ κοινός ἐστιν. οἱ δὲ νῦν μὲν ἐπιθυμίαν γίνεσθαι τὸ ἡγεμονικόν, νῦν δὲ τὸν ἀντιταττόμενον τῆς ἐπιθυμίας λογισμὸν ὑπολαμβάνοντες; ἐδὲν ἀπέχεσθαι τῶν μὴ δύο τὸν κυνηγὸν εἶναι καὶ τὸ θηρίον ὑπολαμβάνοντων, ἀλλὰ ταυτὸ σῶμα χρώμενον μεταβολῇ, νῦν μὲν εἶναι θηρίον, νῦν δὲ γίνεσθαι κυνηγόν. ἐκεῖνοί τε γὰρ ἐμφαυές τι παρορῶσιν, ἕτοί τε πρὸς τὴν αἴθησιν ἀντιμαρτυρῶσιν, ἕχ ἑνός τινος μεταβολῆς, ἀλλὰ δευεῖν ἅμα, μάχης καὶ διαφορῆς, ἐν ἑαυτοῖς αἰθανόμενοι. τί ἔν; (Φασίν) ἕ καὶ τὸ βεβηυόμενον τῷ ἀνθρώπῳ πολλακτικῶς διχοφορεῖ, καὶ πρὸς ἐναντίας ἀνθέλκεται δόξας περὶ τῷ συμφέροντος, ἀλλὰ ἕ ἐν ἐστὶ; πάνυ μὲν ἔν, φῆσομεν· ἀλλὰ τὸ συμβαῖνον ἕχ ὅμοιον. ἕ γὰρ μάχεται πρὸς ἑαυτὸ τῆς ψυχῆς τὸ φρονεῖν, ἀλλὰ μιῶ χρώμενον δυνάμει διαφορῶν ἐφάπτεται λογισμῶν· μᾶλλον δὲ εἰς λογισμὸς ἐστὶν ἐν πρᾶγμασι γινόμενος ἐτέροις, ὡς περ ὕλαις διαφορῶσιν. ὅθεν ἕτε λύπη τοῖς ἀνευ πάθος λογισμοῖς ἔνεστιν, ἕτε ὡς περ ἐμβιαζόμενοι παρὰ γνώμην αἰρῶνται θύκτερον, ἀν μὴ νῆ Δία λαυθάνη πάθος τι πρῆσηρητῆμενον ὡς περ ἐπὶ ζυγῷ. καὶ γὰρ τῷτο συμβαῖνει πολλακτικῶς, ἕ

λο-

1 Restitui τῷ πάθει — ἕτε, quas voces R. omittit. Petav. ἕτε τὸ παθητικὸν ἀνῆρτηεν; Ald. & Basf. ἕτε τῷ παθητικὸν ἀνῆρτηεν; Turn. V. ἕτε τῷ πάθει τῷ λόγῳ.

2 R. sup. καὶ ἅμα ἐν ἐστὶ.

λογισμῶ τινος πρὸς λογισμὸν, ἢ Φιλοτιμίας, ἢ Φιλο-
 νειτίας, ἢ χάριτος, ἢ ζήλοτυπίας, ἢ δέος ἀντιβαίνου-
 τας, οἶδαί τινά ¹ λόγων εἶναι δεῦν διαφορὰν ὡσπερ
 ἐν τάττει.

Αἶθεθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι ².

καί·

Τὸ μὲν σφαγήναι δεινὸν, εὐκλειαν δ' ἔχει.

Τὸ μὴ θανεῖν δὲ, δειλὸν, ἡδουή δ' ἐνι.

καί· περὶ τὰς κρίσεις δὲ τῶν συμβολαίων ὑποτρέχοντα
 τὰ πάθη τὴν πλείστην ἐμποιεῖ διατριβήν· καί· περὶ τὰ
 συμβέβια τῶν βασιλέων οἱ πρὸς χάριν λέγοντες, &
 δεῦν κρίσεων τῇ ἐτέρᾳ συναγορεύουσιν, ἢ πάλαι τινὶ
 προστιθενται παρὰ τὸν τῆ συμφέροντος λογισμὸν· διὸ
 τὰς ῥήτορας ἐν ταῖς ἀριστοκρατίαις οἱ ἀρχοντες ἐκ εἴωσι
 παθαίνεσθαι. ῥέπει γὰρ εὐθεῖαν ῥοπήν ὁ ἀπαθῆς λογισ-
 μὸς ἐπὶ τὸ δίκαιον· ἂν δὲ πάθος ἐγγένηται, μάχην
 ποιεῖ καί· διαφορὰν τὸ ἡδόμενον καί· τὸ ἀλγὺν πρὸς τὸ
 κρίνον καί· τὸ βελευόμενον· ἐπεὶ διὰ τί τοῖς ἐν Φιλοσο-
 φία σκέμμασιν ἔ· πρόσθεσι τὸ μετὰ λύπης ὑπὸ τῶν ἐτέ-
 ρων ἄγεσθαι καί· μετατίθεσθαι παλλήκεις, ἢ αὐτὸς τε
 Ἀριστοτέλης, Δημόκριτός τε καί· Χρύσιππος ἐνια τῶν
 πρόσθεν αὐτοῖς ἀρεσκόντων ἀθούρως καί· ἀδήκως καί·
 μεθ' ἡδουῆς ἀφείσαν ³; ὅτι τῷ θεωρητικῷ καί· μαθημα-
 τικῷ τῆς ψυχῆς, πάθος ἐδὲν ἀνθέστηκεν, ἢ ἀτρεμεῖ
 καί· ἔ· πολυπραγμονεῖ τὸ ἄλογον ἐν τάττοις. διὸ πρὸς
 τὸ ἀληθὲς ὁ λογισμὸς, ὅταν φανῆ, προέμενος τὸ ψευ-
 δος, ἀσμένως ἀπέκλινεν ⁴. ἐν αὐτῷ γὰρ ἐσιν, ἐκ ἐν
 ἐτέρῳ, τὸ πειθόμενον καί· μεταπειθόμενον. αἱ δὲ πραγμα-

Сс 5

ματι-

¹ Dedi sic e Turn. V. Anon. pro vulg. διά. W. susp. δη.
 R. ὁ οἶδαί δὲ λόγ. εἴ. Petay. διά λόγος.

² Iliad. 7, 93.

³ R. adnotat, Grammaticos praecipere ἀφείσαν, nulla ido-
 nea causa. Quod equidem noverim, scribunt ἀφῆσαν.

⁴ Petay. ἀπέκλινεν; deinde διατάσσει & δυσωδίαν.

ματικά βεβαί και κρίσεις και δαίται τῶν πολλῶν ἐμπαθεῖς ἔσαι, δυσοδίαν τῷ λόγῳ παρέχουσι και δυσκολίαν, ἐνιχομένῳ και ταραττομένῳ περί τὸ ἄλογον, ἀνταῖρον αὐτῷ μεθ' ἡδονῆς τινος, ἢ δέας, ἢ λύπης, ἢ ἐπιθυμίας. και τέτων κριτήριον ἢ αἰδησις ἐσιν ἀμφοτέρων ἐφαπτομένη και γὰρ ἂν περιγένηται θάτερον, ἐκ ἀνήρηκε θάτερον, ἀλλ' ἐφέλεται καταβιαζόμενον και ἀντιτεῖνον. ὁ γὰρ νεθετῶν αὐτὸν ¹ ἐρώντα, χρῆται τῷ λογισμῷ πρὸς τὸ πάθος, ὡς ἀμφοτέρων ἐνότων ἅμα τῇ ψυχῇ, καθάπερ χειρὶ, φλεγμαῖνον ἕτερον μέρος πιέζων, και δυεῖν ὄντων και διαφερόντων ἐπαιδανόμενος. ἐν μέντοι ταῖς ἀπαθείς βεβαίς και σκέψεσιν, οἷας ἔχει μάλις τὸ θεωρητικόν, ἂν μὲν ἔσαι μένωσιν, ἢ γέγονε κρίσις, ἀλλὰ ἀπορία, ζάσις ἔσα και μονῆ ² διανοίας ὑπὸ ἐναντίων λόγων ³. ἂν δὲ ῥοπή γένηται πρὸς θάτερον, ἢ κρατήσατα τὴν ἑτέραν λέλυκεν, ὡσε μὴ λυπεῖν μηδὲ ὑπεναντιῶθαι πρὸς τὴν δόξαν. ὅλως δὲ λογισμῷ μὲν ἀντικεῖθαι λογισμῷ δοκῆντος, ἢ γίνεται δυεῖν και ἑτέρων αἰδησις, ἀλλὰ ἐνός τινος ἐν διαφόροις γινόμενα φαντασῆσις. ὅταν δὲ τὸ ἄλογον μάχηται τῷ λογισμῷ, μήτε κρατεῖν ἀλύπως μήτε κρατεῖθαι πεφυκός, εὐθὺς ὡς ⁴ δύο δίστησι τῇ μάχῃ τὴν ψυχὴν, και ποιεῖ τὴν διαφορὰν πρόδηλον.

VIII. Οὐ μόνον τοίνυν ἀπὸ τῆς μάχης, ἀλλ' ἐδὲν ἦτλον ἀπὸ τῆς ἀκολυθίας ⁵ κατῆδοι τις ἂν τὴν παθητι-

¹ Dedit αὐτὸν e Turn. & V. pro vulg. αὐτὸν. Dedit idem W.

² Cum W. restitui sic e Bas. & Xyl. probante R. Vulgo μόνῃ.

³ Vulgo παθῶν. W. censet hanc vocem cum Anon. & varia lesione Editionis Gr. lat. ad calcem, mutandam in *πειθανῶν* vel *λόγων*. Sic nimirum legitur in ind. var. „*πειθανῶν* Interpretēs. puto λόγων.“ Dedi hoc, cum *παθῶν* nullum hic queat habere locum.

⁴ R. mavult εὐθὺς εἰς δ. quamquam vulgata possit defendi.

⁵ R. docente, ἀκολυθία est modus se convenienter decretis suis gerendi & ductui iudicii sui obsequendi.

θητικὴν ἀρχὴν τῆς λογικῆς ἔσαν ἑτέραν. ἐπεὶ ἱ γὰρ ἔσι μὲν ἐρᾶν εὐφυῆς πρὸς ἀρετὴν καὶ γενναῖα παῖδός, ἔσι δὲ Φαύλα καὶ ἀκολάστῃ, συμβαίνει δὲ θυμῷ χρῆσθαι μὲν ἀλόγως πρὸς παῖδας αὐτῆ καὶ γονεῖς, χρῆσθαι δὲ ὑπὲρ γονέων καὶ παίδων δικαίως πρὸς πολεμῖκας καὶ τυράννας· ὡσπερ ἐπεὶ μάχης καὶ διαφορᾶς τῆ πάθους πρὸς τὸν λογισμὸν αἰδήσις ἔστιν, ἕτως ἐνταῦθα παιδῆς καὶ ἀκολαθίας, ὅσον ἐπιβρόντος καὶ συνεπιδιδόντος ². ἔτι ³ ποίνου καὶ γυναικῆα γήμας κατὰ νόμους ἀνὴρ ἐπεικῆς διανοεῖται περιέπειν καὶ συνεῖναι δικαίως καὶ σωφρόνως, χρῶν δὲ τῆς συνηθείας ἐντεκῆσης ⁴ πάθος αἰθάνεται τῷ λογισμῷ τὸ φιλεῖν καὶ τὸ ἀγαπᾶν ἐπιτεινόμενον· ὡσπερ αὖ καὶ ⁵ νέοι διδασκάλους ἐντυχόντες ἀσειοῖς, ὑπὸ χρείας τὸ πρῶτον ἔπονται καὶ ζηλῆσιν, ὑπερον δὲ καὶ φιλῆσιν, ἀντὶ γνωρίμων καὶ μαθητῶν ἔραται καλέμενοι καὶ ὄντες. τὸ δ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ πρὸς ἄρχοντας ἐν πόλεσι χρηστῆς, καὶ γείτονας, καὶ κηδεσῆς· ἀρξάμενοι γὰρ ὑπὸ χρείας τινὸς καθηκόντως ἀλλήλοις ὀμιλεῖν, ἐπειτα λανθάνουσιν εἰς τὸ φιλεῖν ὑποφερόμενοι, συνεπισπασαμένους τῆ λογισμῆ καὶ συναναπέισαντος τὸ παθητικόν. ὁ δ' εἰπών·

Αἰδῶς τε· δισσαὶ δ' εἰσὶν, ἡ μὲν ἐ κακῆ,

Ἡ δ' ἀχθος οἴκων ⁶.

ἄρ' ἐ δῆλός ἐστι συνηθημένος ἐν ἑαυτῷ τέτο τὸ πάθος πολ-

1 Facile esse, R. monet, reponere ἐκεῖ, sed non satisfacere.

2 Restitui hanc vocem ex Ald. Bas. Steph. Petav. cum W. probante R. Subintelligendum ἑαυτὸν. Pro ἐπιβρόντος W. sup. ἐπιβρόντος vel ἐπιτρέποντος.

3 Dedi ἔτι e R. & W. mente pro vulg. ἐκεῖ.

4 Mez. ἐντεκῆσης, & deinde ἐπιγινόμενον pro ἐπιτείν. Utrumque W. probat.

5 Xyl. MS. ὡσπερ ἔν. Turn. V. deinde καθήκοντες pro καθηκόντως.

6 Ald. Bas. οἴκων. Xyl. e MS. correxit.

πολλάκις, παρὰ τὸν λόγον ὄκνοις καὶ μελήσει¹ καί
 ῥῆς καὶ πράγματα λυμαινόμενον;

IX. Οἷς καὶ ἔτοι τρόπον τινὰ διὰ τὴν ἐνέργειαν²
 ἐπείκοντες, αἰδεῖσθαι τὸ αἰχλύνεσθαι καλῶσι, καὶ τὸ ἡδε-
 σθαι χαίρειν, καὶ τὰς Φόβας εὐλαβείας· ταύτην μὲν
 ἔδεονος ἂν αἰτιασαμένους τὴν εὐφημίαν, εἰ τὰ³ αὐτὰ πά-
 ῤη προστιθέμενα μὲν τῶ λογισμῶ τέτοις καλῶσι τοῖς
 ὀνόμασι, μαχόμενα δὲ καὶ βιαζόμενα τὸν λογισμὸν
 ἐκείνοις. ὅταν δὲ δακρύοις ἐλεγχόμενοι καὶ τρόμοις καὶ
 χροᾶς μεταβολαῖς, ἀντὶ λύπης καὶ Φόβας δηγμῶς τινας
 καὶ συνερίσεις⁴ λέγωσι, καὶ προθυμίας τὰς ἐπιθυμίας
 ὑποκορίζονται, σοφιστικὰς δοκῶσιν, ἔ Φιλοσόφους δικαί-
 σεις⁵ καὶ ἀποδράσεις ἐκ τῶν πραγμάτων μηχανᾶσθαι
 διὰ τῶν ὀνομάτων. καίτοι πάλιν αὐτοὶ τὰς τε χαρὰς
 ἐκείνας καὶ τὰς βεβλήσεις⁶ καὶ τὰς εὐλαβείας, εὐπα-
 θείας

1 Bas. Petav. μελήσει. Xyl. correxit.

2 Sic R. cum Xyl. dari voluit, dedique cum w. e Turn. V.
 E. Mez. pro vulg. ἐνέργειαν. Cum in Ald. & Bas. legatur οἷ
 καὶ αὐτοῖς; Xyl. legendum censuit ἦ καὶ αὐτοῖς. E Turn. idem
 affertur, vel οἷς καὶ αὐτοῖς.

3 Vulgo εὐφημίαν. εἶτα. Correxī haec e mente Xyl. &
 R. codd. Petav. Turn. V. B. E. cum w.

4 Intactam hanc vocem relinquere, satius duxi, cum adeo
 nil certi adfit, unde vera lectio colligi queat. Xyl. συναργίαις
 legit, quod interpretatur agitationem quandam ac conurbationem
 aut conquassationem, ut cum in olla quae coquuntur, tu-
 dicula vel cochleari exagitantur, ab ἐοργή cochlear, unde ἐορ-
 γίζεσθαι, durch einander rühren. R. susp. συνερίσεις, i. e.
 συνιζήσεις, angustias, quando animus in semet subsidit & com-
 primitur atque coardatur. Petav. συνεοίσεις; Turn. V. συνώσεις,
 ἀναχωρήσεις; Anon. συνώσεις; W. vel idem legendum suspica-
 tur, vel συνεπάρσεις. B. habet συν σεis mediis literis omiſſis
 & spatio relicto.

5 Sic Steph. dedit. Ald. & Bas. διακούσεις, de qua voce Xyl.
 dubitavit, suspicans διακρίσεις. Petav. δικαίσεις.

6 R. monet, βεβλήσεις posse ad praecedens προθυμίας referri,
 & pro ejus synonymo haberi, addens, fuisse, cum μελλή-
 σεις conjecerit, & cum εὐλαβείας pro aequipollente habuerit.

θείας καλῶσιν, ἐκ ἀπαθείας, ὀρθῶς ἐνταῦθα χρώμενοι τοῖς ὀνόμασι. γίνεται γὰρ εὐπάθεια τῷ λογισμῷ τὸ πάθος ἐκ ἀναιρέντος, ἀλλὰ κοσμῆντος καὶ τάττοντος ἐν τοῖς σωφρονῶσιν. οἱ δὲ Φαῦλοι καὶ ἀκρατεῖς τί πάχουσι; ὅταν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα κρίναντες Φιλεῖν, ἀντὶ τῷ ἐρωμένῃ καὶ τῆς ἐρωμένης μὴ δύνωνται, τὴν δὲ ἐταίραν καὶ τὸν κόλακα κρίναντες ¹, εὐθὺς καὶ Φιλῶσιν. εἰ γὰρ τὸ πάθος ἦν κρίσις, ἔδει τῇ τῷ Φιλεῖν χρῆναι καὶ μισεῖν κρίσει, τὸ Φιλεῖν ἔπεδαι καὶ τὸ μισεῖν· νυνὶ δὲ συμβαίνει τάναντία, ταῖς μὲν προστιθεμένῃ τῷ πάθους κρίσει, ταῖς δὲ ἀπειθῆντος. ἢ καὶ Φασὶν αὐτοὶ τῶν πραγμάτων ἐκβιαζομένων, ἔκασταν εἶναι κρίσιν πάθος, ἀλλὰ τὴν κινήτικὴν ὀρμῆς βίαίς καὶ πλεοναζέσης· ὁμολογῶντες ἕτερον εἶναι τὸ κρῖνον καὶ τὸ πάχον ἐν ἡμῖν, ὡσπερ τὸ κινῆν καὶ τὸ ² κινῶμενον. αὐτὸς τε Χρῦσιππος ἐν παλαιῖς ὀριζόμενος τὴν καρτερίαν καὶ τὴν ἐγκράτειαν ἔξεις ἀκολαθητικὰς τῶ ἀίρῃντι λόγῳ, δῆλός ἐστιν ὑπὸ τῶν πραγμάτων ὁμολογεῖν ἀναγκαζόμενος, ὡς ἕτερόν ἐστι τὸ ἀκολαθῆν ἐν ἡμῖν τῷ ἢ ἀκολαθεῖ πειθόμενον, ἢ πάλιν μάχεται μὴ πειθόμενον.

X. Ἰσα τοίνυν τὰ ἀμαρτήματα πάντα καὶ πάσας τιθέμενοι τὰς ἀμαρτίας, εἰ μὲν ἄλλη πη παρορῶσι τὸ ἄλληθές, ἐκ ἐσι καιρὸς ἐν τῷ παρόντι διελέγχειν· ἐν δὲ τοῖς πλείοσι ³ φαίνονται κομιδῇ παρὰ τὴν ἐνάργειαν ἐνιστάμενοι τῷ λόγῳ. πᾶν μὲν γὰρ πάθος ἀμαρτία κατ' αὐτὸς ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ ⁴ λυπόμενος, ἢ φοβόμενος, ἢ ἐπιθυμῶν,

¹ Mez. κρίναντες χρῆνον Φιλεῖν — κόλακα μισῶν χρῆνας κρίναντες, quod W. probabile censet. R. pro seq. εὐθὺς *insp.* leg. φυγεῖν — *postquam fugere amicam & adulatorem decrevere*, non tantum non fugiunt, sed etiam amant.

² Voces κινῆν καὶ τὸ a Steph. & rell. edit. omittas restitui ex Ald. Basf. Petav. Eisdem R. desideravit, deditque W. e consensu omnium librorum.

³ R. *insp.* ἐν δὲ τοῖς πάθεσι, quod Kaltw. probat.

⁴ Vulgo ὁ πᾶς. Restitui ordinem vocum harum, qualis est in Basf. Petav. & quem voluit R.

θυμῶν, ἀμαρτάνει. μεγάλοι δὲ τῶν παθῶν διαφοραὶ
 κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὀρῶνται. τίς γὰρ ἂν Φαίη
 τὸν Δόλωνος φόβον ἴσον εἶναι τῷ Αἴαντος, ἐντροπαλι-
 ζομένῃ καὶ βρόδῃ ἀπίοντος ἐκ τῶν πολεμίων, ὀλίγον γό-
 νυ γυνὸς ἀμείβοντος ¹; ἢ τῇ Πλάτωνος ἐπὶ Σωκράτει
 τελευτήσαντι λύπη, τὴν Ἀλεξανδρὸς διὰ Κλεῖτον, ἑαυ-
 τὸν ἀνελεῖν ὀρμήσαντος; ἐπιτείνονται γὰρ ἔμετρίως
 καὶ τῷ παρὰ λόγον αἰ λύπαι· καὶ τὸ παρ' ἐλπίδα
 σύμπλωμα, τὸ κατὰ λόγον ὀδυνηρότερον· εἰ προσδοκῶν
 εὐημερᾶντα καὶ θαυμαζόμενον ὕψεσθαι, πυθοῖτο κατ-
 εσρεβλωμένον, ὡς Φιλώταν Παρμενίων ². θυμῷ δὲ τίς
 ἂν εἴποι πρὸς Ἀνάξαρχον ἴσω κεχρηῆσθαι Νικοκρέοντα
 καὶ πρὸς Φιλήμονα Μάγαν ³, ἀμφοτέρους λαιδορηθέν-
 τας ὑπ' αὐτῶν; ὁ μὲν γὰρ ὑπέροις σιδηραῖς κατέπλισσε
 καὶ κατέκοπλεν ἐκεῖνον· ὁ δὲ τῷ Φιλήμονι τὸν δῆμιον
 ἐκέλευσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐπιθεῖναι γυμνὴν τὴν μά-
 χαιραν, εἶτα ἀφείναι. διὸ καὶ νεῦρα τῆς ψυχῆς τὸν
 θυμὸν ὁ Πλάτων προσεῖπεν, ὡς ἐπιτεινόμενόν τε πι-
 κρία καὶ πραότητι χαλῶμενον. ταῦτα τείνου καὶ τὰ
 τοιαῦτα διακροόμενοι, τὰς ἐπιτάσεις τῶν παθῶν καὶ
 τὰς ⁴ σφοδρότητας ἔφασι γίνεσθαι κατὰ τὴν κρίσιν,
 ἐν ἣ τὸ ἀμαρτητικὸν, ἀλλὰ τὰς λήξεις ⁵ καὶ τὰς συ-
 σολὰς καὶ διαχύσεις εἶναι τὰς τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον
 τῷ λόγῳ ⁶ δεχομένας. καίτοι καὶ περὶ τὰς κρίσεις φαί-
 νονται γινόμεναι διαφοραί· τὴν τε γὰρ πενίαν οἱ μὲν
 ἔκακόν, οἱ δὲ καὶ μέγα κρίνεσι κακόν, οἱ δὲ γε καὶ
 μέγι-

1 Cf. Hom. II. VII, 375. sq. & XI, 543. sq.

2 Cf. Curt. L. 6. c. 11.

3 Cf. de his Diog. Laërt. IX, 10. & Plut. de ira cohiben-
da, cap. IX.

4 Petav. h. l. omittit τὰς.

5 R. susp. legendum δῆξας aut πλήξας, vel potius aliquid
deesse ei videtur. Camerar. conjicit δῆξας, ut & Amiot. ver-
tit. W. susp. δόξας.

6 Mez. & R. legi volunt τῷ ἀλόγῳ.

μέγισον, ὡς καὶ κατὰ τῶν πετρῶν καὶ κατὰ τῆς θαλάττης ὠθεῖν ἑαυτές· τὸν τε θάνατον οἱ μὲν ἀγαθῶν σερήσει μόνον, οἱ δὲ, καὶ τιμωρίαις αἰώνιοις ὑπὸ γῆν, καὶ κολασμοῖς Φρικιώδεσι, κακὸν εἶναι νομίζουσιν· ἢ τε τῆ σώματος ὑγεία τοῖς μὲν ὡς κατὰ φύσιν καὶ χρῆσιμον ἀγαπᾶται, τοῖς δὲ τῶν ὄντων δοκεῖ μέγισον ἀγαθόν· ἔτε γὰρ πλέτε χάριν ἢ τεκέων, ἔτε τὰς ἰσοδαίμονος ἀνδράποισ βασιλίδος ἀρχᾶς ¹, τελευτῶντες δὲ καὶ τὴν ἀρετὴν ἀνωφελῆ καὶ ἀνούητον ἡγῶνται, τῆ ὑγιαίνειν μὴ παρόντος· ὡς φαίνεσθαι καὶ περὶ τὰς κρίσεις αὐτάς, τὰς μὲν μᾶλλον, τὰς δὲ ἤττον ἀμαρτάνοντας. ἀλλὰ ἔτε το νῦν διελεγμένον ², ἐκεῖνο δ' ἐκ τῆς ληπλέον, ὅτι συγχωρῶσι καὶ αὐτοὶ τῆς κρίσεως ἕτερον εἶναι τὸ ἄλογον· καθ' ὃ φασι γίνεσθαι τὸ πάθος σφοδρότερον καὶ μεῖζον, ἐρίζοντες πρὸς τένομα καὶ τὸ ῥῆμα, τὰ δὲ πράγματα δίδόντες τοῖς διαφέρειν τὸ παθητικὸν καὶ ἄλογον τῆ λογισμένον καὶ κρινόντος ἀποφαινομένοις. ἐν δὲ ταῖς περὶ ἀνομολογίας ³ ὁ Χρύσιππος εἰπὼν, ὅτι τυφλὸν ἔστιν ἡ ὀργή, καὶ πολλᾶκις μὲν ἐκ ἐᾶ ὀργῶν τὰ ἐμφανῆ, πολλᾶκις δὲ τοῖς καταλαμβανομένοις ἐπιπροσθεῖ· μικρὸν

προ-

¹ Vulgo τὰς — ἀρχᾶς. R. id corrigendum monuit. De di τὰς — ἀρχᾶς cum W. ex Ald. In Bas. & Xyl. τὰς in τὰς abiit. Steph. τὰς — ἀρχᾶς. Locus ex Paeane Ariphronis ap. Athen. XVII. fin. R. post ἀρχᾶς deesse susp. μέγα ὄφελος ἡγῶνται.

² Secutus sum W. sic dantem e B. pro vulg. διαλεκτόν.

³ R. legi vult ἀνωμαλίας, his additis: „celebres suere quondam Chryssippi sex libri περὶ τῆς κατὰ τὰς λέξεις ἀνωμαλίας, in quibus, auctore Varrone, propositum habuit ostendere, similes res dissimilibus verbis & similibus dissimiles esse notatas vocabulis. v. Menage ad Diog. Laërt. 7, 192. qui non debuerat p. 346. vulgatae hic loci pravae lectioni patrocinari, & scriptum περὶ ἀνομολογίας, quod nullum fuit, a libris περὶ ἀνωμαλίας, qui fuerunt, distinguere.“ Xyl in margine versionis vulgatam explicat de diffensione partium animi. Interpres Turn. V. ἀνομίας.

προελθών· Τὰ γὰρ ἐπιγινόμενα (Φησί) πκθη, ἐκκρῃσι τὰς λογισμῶς, καὶ τὰ ὡς ἐτέρως Φαινόμενα, βιαίως προωθῶντα ἐπὶ τὰς ἐναντίας πράξεις· εἶτα χρῆται μάρτυρι τῷ Μενάνδρῳ, λέγοντι·

Οἷ μοι τάλας ἔγωγε, πᾶ ποτε Φρένες

Ἥμῶν ἐκεῖνον ἦσαν ἐν τῷ σώματι

Τὸν χρόνον, ἔ ταυτ', ἀλλ' ἐκεῖνα, αἰρέμεθα ¹.

καὶ πάλιν ὁ Χρῦσιππος προελθών· Τῷ λογικῷ (Φησί) ζῶσι φύσει ἔχοντος πρῶτον χρῆσθαι εἰς ἕκαστα τῷ λόγῳ, καὶ ὑπὸ τῆς κωβερνᾶσαι, πολλὰν ἀποσρέφειν αὐτὸν ἡμᾶς, ἄλλῃ βιαιοτέρα φορᾶ χρωμένους· ὁμολογῶν τὸ συμβαίνειν ἐκ τῆς πρὸς τὸν λόγον τῆ πάθης διαφορᾶς. ἐπεὶ καὶ γελοῖόν ἐστιν, ἢ Φησι Πλάτων, αὐτὸν τινα λέγειν αὐτῷ κρείττονα, καὶ πάλιν χεῖρονα· καὶ τὸν μὲν, κρατῦντα ἑαυτῷ, τὸν δὲ, μὴ κρατῦντα ².

XI. Πῶς γὰρ οἶόν τε τὸν αὐτὸν αὐτῷ κρείττονα εἶναι καὶ χεῖρονα; ἢ κρατεῖν ἅμα καὶ κρατεῖσθαι; μὴ τρόπον τινὰ διττῷ πεφυκότος ἕκαστος, καὶ τὸ μὲν χεῖρον ἐν ἑαυτῷ, τὸ δὲ βέλτιον ἔχοντος; ἔτω γὰρ ὁ μὲν τῷ βελτίονος ὑπερῶν τῷ χεῖρονι χρώμενος, ἐγκρατῆς ἑαυτῷ καὶ κρείττων ἐστίν· ὁ δὲ τῷ ἀκολάστῳ καὶ ἀλόγῳ τῆς ψυχῆς ἐπόμενον περιορῶν καὶ ὑπηρετῶν τὸ κρείττον, ἡττων ἑαυτῷ καὶ ἀκρατῆς λέγεται, καὶ παρὰ φύσιν διακείμενος. φύσει γὰρ προσήκει θεῖον ὄντα τὸν λογισμὸν, ηγεῖσθαι καὶ ἄρχειν τῷ ἀλόγῳ, καὶ τὴν γένεσιν αὐτόθεν ἔχοντος ἐκ τῷ σώματος· ὧ ³ καὶ συνεξομοῖσθαι καὶ κοινωνεῖν παθῶν καὶ ἀναπίμπλασθαι πέφυκεν, ἐνδεδουκῶς

¹ Xyl. e metri ratione & loci sententia legendum censuit: τὸν χρόνον, ἔτ' ἔ ταυτ', ἀλλ' ἐκεῖν' ἡρέμεθα. Mez. & Bentl. consentiunt. W. probat. Salmaf. quoque emendat τὸν χρόνον ἔτ' ἔ. R. mavult ὄν' ἔ ταυτ', ἀλλ' ἐκεῖν' ἡρέμεθα.

² Frst. & R. κρατῦντος. Restitui priorem lectionem.

³ Sic dandum monuit R. e Petav. dedique cum W. adficientibus Pol. Schott. Anon. Mez. — cui essiam scil. corpori.

πῶς αὐτῶ καὶ καταμειγμένος ¹, ὡς δηλῶσιν αἱ ὄρμαι πρὸς τὰ σωματικὰ κινέμεναι, καὶ σφοδρότητας ἐν ταῖς τῷ σώματος μεταβολαῖς καὶ ἐκείσεις λαμβάνουσαι. διὸ νέοι μὲν καὶ ὄξεῖς καὶ ἰταμοὶ περὶ τὰς ὀρέξεις διάπυροι καὶ οἰσρῶδεις αἵματος πλήθει καὶ θερμότητι τῶν δὲ πρεσβυτῶν ἢ περὶ τὸ ἦπαρ ἀρχὴ ² τῶ ἐπιθυμητικῷ κατασβέννυται, καὶ γίνεται μικρὰ καὶ ἀδενής· ἰχθυεὶ δὲ μᾶλλον ὁ λόγος τῷ παθητικῷ τῷ σώματι συναπομαραινόμενος. τῆτο δὲ ἀμέλει καὶ τὰς τῶν θηρίων ἡθοιοιεῖ πρὸς τὰ πάθη φύσεις. ἔ γὰρ ὀρθότητι δοξᾶν, ἐδὲ φανλόγητι δῆπε, τοῖς μὲν ἀλκαὶ καὶ ὄρμαι πρὸς τὰ φαινόμενα δεινὰ παρίστανται, τοῖς δὲ ἀμήχανοι πῖοται καὶ φόβοι τῆς ψυχῆς· ἀλλὰ αἱ περὶ τὸ αἷμα καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σῶμα δυνάμεις τὰς τῶν παθῶν διαφορὰς ποιῶσιν, ὥσπερ ἐκ ῥίζης, τῷ παθητικῷ τῆς σαρκὸς ἀναβλαστάνοντος καὶ συναναφύροντος τὴν ποιότητα καὶ τὴν κρίσιν ³. τῷ δὲ ἀνθρώπῳ ταῖς μὲν παθητικαῖς ὄρμαις τὸ σῶμα συμπαθεῖν καὶ συγκινέμενον ἐλέγχουσι ἠχρότητες, ἐρυθήματα, τρόμοι, πηδήσεις καρδίας, διαχύσεις αὐτῶ πάλιν ἐν ἐλπίσιν ἡδονῶν καὶ προσδοκίαις· ὅταν δὲ μὴ μετὰ πάθος, ἀλλ' αὐτὸ κατ' αὐτὸ ⁴ κινῆται τὸ διανοητικόν, ἡσυχίαν ἄγει τὸ σῶμα καὶ καθέστηκεν, ἔτε κοινωμένον, ἔτε μετὸν αὐτῶ τῆς ἐνεργείας τῷ φρονέοντος, εἰ τῷ ⁵ μαθηματικῷ συνεφάπλοιστο, μηδὲ συμπαραλαμβάνουσι

¹ Vulgo ἐνδεδυκός — καταμειγμένος. Corrigi id necesse erat, ut redeat ad λογισμὸς. W. voluit ἐνδεδυκός & καταμειγνόμενος, id quod vertere Camerar. monet.

² R. susp. ἀκμή, monens tamen, se nolle vulgatae, quae defendi queat, controversiam facere.

³ Interpres, Tu n. V. τὴν διάκρισιν. W. cum Camerar. legi vult κρᾶσιν.

⁴ Dedi sic e Petav. pro vulg. κατ' αὐτὸ. Idem W. recepit.

⁵ Aid. Bas. ἢ τῷ μαθ. Turn. V. εἰ δὲ vel εἴ τε. R. susp. εἰ τῷ παθητικῷ μὴ συνεφάπλοιστο, quod W. probat — si pariter mentis commoveri facilem simul non astringat.

βάνοι¹ τὸ ἄλογον· ὥτε καὶ τέτω² δύο ὄντα δηλεῖται καὶ διαφέροντα ταῖς δυνάμεσιν ἀλλήλων.

XII. Καθόλε δὲ τῶν ὄντων αὐτοὶ τέ Φασι καὶ δῆλόν ἐσιν, ὅτι τὰ μὲν ἔξει διοικεῖται, τὰ δὲ φύσει, τὰ δὲ ἀλόγῳ ψυχῇ, τὰ δὲ καὶ³ λόγον ἐχέσῃ καὶ δίκνοϊαν· ὧν ὁμῶς τι πάντων ὁ ἄνθρωπος μετέχῃς, καὶ γέγονεν ἐν πάσαις ταῖς εἰρημέναις διαφοραῖς· καὶ γὰρ ἔξει συνέχεται, καὶ φύσει τρέφεται, καὶ λόγῳ χρῆται καὶ διανοίᾳ. μέτεσιν δὲ αὐτῶ καὶ τῆ ἀλόγε, καὶ σύμφυτον ἔχει τὴν τῆ πάθος ἀρχὴν, ἐκ ἐπισόδου, ἀλλὰ ἀναγκαίαν ἔσαν, ἐδὲ ἀναιρετέαν παντάπασι, ἀλλὰ θεραπείας καὶ παιδαγωγίας δεομένην. ὁθεν ἔ Θράκιον, ἐδὲ Λυκέργειον⁴ τῆ λόγε τὸ ἔργον ἐστὶ, συνεκκόπῃν καὶ συνδιαφθεῖρειν τὰ ἀφέλιμα τοῖς βλαβεραῖς τῆ πάθος, ἀλλὰ, ἤπερ ὁ Φυτάλμιος θεὸς καὶ ἡμερίδης, τὸ ἄγριον πολεῖσαι, καὶ ἀφελεῖν τὴν ἀμετρίαν, εἶτα τιθασσεύειν καὶ περιίτασαι τὸ χρήσιμον. ἔτε γὰρ οἶνον, οἱ φοβέμενοι τὸ μεθύειν, ἐκχέουσιν, ἔτε πάθος, οἱ δεδιότες τὸ ταρακτικόν, ἀναιρῶσιν, ἀλλὰ κεραυνῶσι. καὶ γὰρ καὶ⁵ βοῶν καὶ ἵππων τὰ πηδήματα καὶ τὰς ἀφηνιασμάς, ἔ τὰς κινήσεις ἐδὲ τὰς ἐνεργείας ἀφαιρῶσι· καὶ τοῖς πάθεσι δεδαμασμένοις χρῆται καὶ χειροῆθεσιν ὁ λογισμὸς, ἐκ ἐκνευρίσας ἐδὲ ἐκλεμῶν παντάπασι τῆς ψυχῆς τὸ ὑπηρετικόν.

Ἵφ' ἄρμασι γὰρ ἵππος,

ὥς Φησι Πίνδαρος,

Ἐν δ' ἀρότρῳ βῆς. κἄπρῳ δὲ βελεύοντα⁶ φόνον,
Κύναι χρῆ τλάθυμον ἐξευρεῖν.

ὧν

1 Turn. V. συμπαραλαμβάνει.

2 Ald. Baf. Petav. τῆτο.

3 Petav. omittit hoc καὶ.

4 v. Apollodor. biblioth. III, 5. Hom. Iliad. VI, 130. sq.

5 Postorius καὶ omittit Petav.

6 R. maluit βελεύοντι, *apro necem meditantī, istum inferre studentī & rationem inferendi istus excogitantī.* Habee

ἴων πολὺ χρησιμώτερα τὰ τῶν παθῶν θρέμματα τῷ λογισμῷ συμπάροντα καὶ συνεπιτείνοντα ταῖς ἀρεταῖς. ὁ θυμὸς τῇ ἀνδρείᾳ μέτριος ἴων, ἢ μισοπονηρία τῇ δικαιοσύνῃ, καὶ ἢ νέμεσις ἐπὶ τὰς παρ' ἄξιαν εὐτυχεύοντας, ὅταν ἅμα ἀνοίᾳ καὶ ὑβρεὶ φλεγόμενοι τὴν ψυχὴν ἐπιχέσεως δέωνται. Φιλίας δὲ Φιλασοργίαν, ἢ Φιλανθρωπίαν ἔλεον, ἢ τὸ συγχαίρειν καὶ συναλγεῖν εὐνοίας ἀληθινῆς, ἐδὲ βεβλόμενος ἂν τις ἀποσπάσειεν, ἐδ' ἀποτήξειεν ¹. εἰ δὲ οἱ τὸν ἔρωτα τῇ ἔρωτομανίᾳ συνεπιβάλλοντες ἀμαρτάνουσιν, ἐδὲ οἱ τὴν ἐπιθυμίαν διὰ τὴν Φιλαργυρίαν ψέγοντες κατορθῶσιν. ἀλλ' ὅμοιον τι πράττεισι τοῖς τὸ τρέχειν διὰ τὸ προσπλάσειν, καὶ τὸ βάλλειν διὰ τὸ ὑπερβάλλειν ἀναιρέσει, καὶ πρὸς τὸ ἄδειν τοπαράπαν διὰ τὸ ἀπάδειν ἀπεχθῶς ἔχουσιν. οἶον γὰρ ἐν Φθόγγοις μωσικὴ τὸ ἐμμελὲς ἐκ ἀναιρέσει βαρύτητος καὶ ὀξύτητος, ἐν δὲ σώμασιν ἰατρικὴ τὸ ὑγιεινὸν, ἔ Φθορᾷ θερμότητος καὶ ψυχρότητος, ἀλλὰ συμμετρίας ² καὶ ποσότητι κραδευσῶν ἀπεργάζεται, τοιούτον ἐν ψυχῇ τὸ νικῶν ³, ἐγγενομένης ὑπὸ λόγῳ ταῖς παθητικαῖς δυνάμει καὶ κινήσεσιν ἐπιεικείας καὶ μετριότητος. οἰδῶντε γὰρ οἶκτε καὶ φλεγμαίνοντι σώματι τὸ περιαλγεῖν καὶ περιχαρὰς καὶ περίφοβον ⁴ τῆς ψυχῆς, ἔ τὰ χαῖρον, ἐδδ

Dd 2

id Petav. nec non Ald. Bas. Xyl. E. Venet. 1. 2. — βελούοντα prodit e Steph. nec dissentiunt B. Venet. 3. Legitur idem in lib. de tranquill. animi, c. 13. ubi hic Pindari locus plenius repetitur. Cf. Schneid. fragm. Pindar. p. 59.

¹ Bas. ἀποδήξαι, quod est, Xyl. interprete, sed non probante, & ἀποτήξαι, quod Steph. dedit, legente, mordicus avellere, demordere. R. susp. ἀπορρήξαιεν.

² R. mavult aut συμμετρία, aut ποσότησι.

³ W. susp. τὸ οἰκεῖον. Camerar. conjecit τὸ ἡθικόν. Venet. 1. a prima manu habet τὸν οἶκον.

⁴ Vulgo περιήκον; quod cum idem fit atque περιαλγεῖν; R. id aut deesse mavult, aut ejus loco legi περίφοβον vel περιδέει. Prius dedi cum W. ex Anon. Turn.

ἐδὲ τὸ λυπέμενον, ἐδὲ τὸ φοβέμενον. καὶ καλῶς Ὅμηρος¹, εἰπών·

Τῆ δ' ἀγαθῆ ἔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς, ἐδέ τι λίην
Ταρβεῖ, —

τὸν φόβον ἐκ ἀφείλεν, ἀλλὰ τὸν ἄγαν φόβον ὅπως ἀνδρεία μὴ ἀπόνοια, καὶ θαρραλεότης μὴ θρασύτης γένηται. διὸ καὶ περὶ τὰς ἡδονὰς, τὴν ἄγαν ἀφαιρέσειον ἐπιθυμίαν, καὶ περὶ τὰς ἀμύνας, τὴν ἄγαν μισοπληρίαν. ἔτω γὰρ ὁ μὲν ἐκ ἀνάλητος, ἀλλὰ σώφρων· ὁ δὲ δίκαιος, ἐκ ὤμους², ἐδέ πικρὸς ἔσαι. τῶν δὲ παθῶν παντάκασιν ἀνακρεθόντων, εἰ καὶ δυνατόν ἐστιν, ἐν πολλοῖς³ ἀργότερος ὁ λόγος καὶ ἀμβλύτερος, ὡσπερ κυβερνήτης, πνεύματος ἐπιλιπόντος. ταῦτα δ' ἀμέλει καὶ οἱ νομοθέται συνιδόντες, ἐμβάλλουσιν εἰς τὰς πολιτείας καὶ φιλοτιμίαν καὶ ζῆλον πρὸς ἀλλήλους. πρὸς δὲ τὰς πολεμικὰς καὶ σάλπιγγι καὶ αὐλοῖς ἐπεγεύρασι καὶ αὖξασι τὸ θυμοειδὲς καὶ μάχιμον. ἔ γὰρ μόνον ἐν ποιήμασιν (ἢ Φησὶν ὁ Πλάτων) τὸν τεχνίτην καὶ διηκριβωμένον ὁ μεσόληπτος καὶ κατάχρητος ἀποδείκνυσι γελοῖον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς μάχας τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ἐνθεσιῶδες ἀνυπόστατον ἐστὶ καὶ ἀήτητον· ὃ καὶ τὰς θεὰς Ὅμηρος ἐμποιεῖν Φησὶ τοῖς ἀνθρώποις,

Ὡς εἰπών, — ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
καί·

Οὐχ ὄγ' ἀνευθε θεῶν τάδε μαινεται⁴. —

καθ' ἕνα ὄρμημα τῷ λογισμῷ καὶ ὄχημα τὸ πάθος προστιθέντας. αὐτὰς γε μὴν τέρας ὄραν ἐστὶ, πολλὰ μὲν ἐπαίνοις τὰς νέας παρρημιῶντας, πολλὰ μὲν δὲ νεθεσίαις κολάζοντας. ὧν τῷ μὲν ἔπεται τὸ ἡδέσθαι, τῷ δὲ τὸ λυπεῖ-

¹ Iliad. XIII. 284.

² R. mavult ἀλλ' ἐκ ὤμοις.

³ W. legi & distingui vult, εἰ γε δυνατόν, ἔσαι ἐν πολλοῖς. Ultimum jam monuit Camerar. — Petav. εἰ δυνατόν ἐστιν.

⁴ Prior locus est ex Hom. II. XV, 262.; posterior e V, 185.

λυπεῖσθαι. καὶ γὰρ ἡ νεθεσία καὶ ὁ φόβος ἐμποιεῖ μετάνοιαν καὶ αἰχύνην, ἃν τὸ μὲν λύπη τῶ γενέει, τὸ δὲ φόβος ἐστὶ καὶ τέτοις μάλις χρωῦνται πρὸς τὰς ἐπανορθώσεις. ἢ καὶ Διογένης, ἐπαινεμένε Πλάτωνος· Τί δ' ἐκεῖνος (εἶπεν) ἔχει σεμνόν, ὃς τοσῶτον χρόνον Φιλοσοφῶν, ἑδὲνα λελύπηκεν; ἔ γὰρ ἔτως τὰ μαθήματα Φαίη τις ἂν (ὡς ἔλεγε Ξενοκράτης) λαβὰς εἶναι Φιλοσοφίας, ὡς τὰ πάθη τῶν νέων, αἰχύνην, ἐπιθυμίαν, μετάνοιαν, ἡδονήν, λύπην, Φιλοτιμίαν· ἃν ἐμμελῆ καὶ σωτήριον ἄφην ἀπλόμενος ὁ λόγος καὶ ὁ νόμος, εἰς τὴν προσήκεσαν ὁδὸν ἀνυσίμως καθίστησι τὸν νέον. ὥστε μὴ κακῶς εἰπεῖν τὸν Λάκωνα παιδαγωγόν, ὅτι ποιήσει τὸν παῖδα τοῖς καλοῖς ἡδεσθαι καὶ ἄχθεσθαι τοῖς αἰχροῖς, ἔ μείζον ἑδὲν ἐσιν, ἑδὲ κάλλιον ἀποφῆναι τέλος ἐλευθέρω προσήκεσης παιδείας.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ

ΑΟΡΓΗΣΙΑΣ¹.

Σύλλας.

Καλῶς μοι δοκῶσιν, ὦ Φινύανε, ποιεῖν οἱ ζωγράφοι, διὰ χρόνου τὰ ἔργα πρὶν ἢ συντελεῖν, ἐπισκοπεῦντες· ὅτι τὴν ἐψὺν αὐτῶν ἀφισάντες, τῇ πολλὰκις κρισεὶ ποῖσσι καινὴν², καὶ μᾶλλον ἀπλομένην τῆς παρὰ μικρὸν διαφορᾶς, ἣν ἀποκρύπτει τὸ συνεχὲς καὶ τὸ σύνηδες. ἐπεὶ τοίνυν ἐκ ἔστιν αὐτὸν αὐτῷ διὰ χρόνου προσελθεῖν χαίρις γενόμενον, καὶ διασῆσαντα τῆς συνεχείας τὴν αἰθρῆσιν, ἀλλὰ τὐτό ἐστὶ τὸ μάλιστα ποιεῖν ἕκαστον αὐτῷ φαυλότερον κριτὴν ἢ ἐτέρων· δεύτερον ἂν εἴη τὸ τὰς φίλων ἐφορᾶν διὰ χρόνου, καὶ παρέχειν ὁμοίως ἐκείνοις ἑαυτὸν, ἐκ εἰ γέρων γέγονε ταχὺ, καὶ τὸ σῶμα βέλτιον ἢ χειρὸν ἔσχηκεν, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον καὶ τὸ ἦθος ἐπισκοπεῖν, εἴ τι χρῆσθον ὁ χρόνος προστέθεικεν, ἢ τῶν φαύλων ἀφῆρηκεν. ἔγωγ' ἐν ἐνιαυτῷ μὲν ἀφιγμένος εἰς Πάριον δευτέρῳ³, συνῶν δέ σοι μῆνα τεττονὶ πέμπτον,

τὸ

¹ Personæ dialogi sunt Sylla & Fundanus. Reiskio hic videtur ille Minutius Fundanus esse, ad quem tres epistolæ in Plinianis extant I, 9. IV, 15. & VI, 6. Fuit Procos. Asiae sub Hadriano. Ad hoc opusculum conferri meretur caput postremum L. I. N. A. Gellii. In adnott. ed. Antw. haec leguntur: „Φινύανις rectius videtur. Fuit enim Romae gens Fundania, ex qua uxorem Marcus Varro habuit, ad quam misit libros de re rustica.“ Retinetur etiam ibi nomen *Fundanius* in omnibus locis tam versionis quam annotationum.

² Ald. Bas. Antw. καὶ νῦν. Erasm. correxit deditque καινήν; idem in adnott. Antw. legendum monetur.

³ R. ad h. v. adnotat: „anno ante, quam libellum hunc Plutarchus ederet. Scriptus igitur ille fuit sub Domitiano ad Fun-

τὸ μὲν ἐξ ὑπαρχόντων δι' εὐφύϊαν ἀγαθῶν ἐπίδοσιν γε-
γονέναι τοσαύτην καὶ αὐξησιν, ἔ πάνυ θαυμαστὸν ἡγή-
μαι· τὸ δὲ σφοδρὸν ἐκεῖνο καὶ διάπυρεν πρὸς ὀργὴν
ὀρῶντί μοι πρᾶον ἔτω καὶ χειρόθετος τῷ λογισμῷ γεγε-
νημένον, ἐπέρχεται πρὸς τὸν θυμὸν εἰπεῖν·

“ὦ πόποι, ἢ μάλα δὴ μαλακώτερος ἴ· —

αὕτη δ' ἢ μαλακότης ἐκ ἀργίας, ἔδδ' ἔκλυσις, ἀλλ' ὥσ-
περ ἢ κατειργασμένη γῆ λειότητα καὶ βάρος ἐνεργὸν
ἐπὶ τὰς πράξεις ἔχηκεν ἀντὶ τῆς φορᾶς ἐκείνης καὶ τῆς
ὀξύτητος. διὸ καὶ δῆλόν ἐστιν ἔ παρακμῆ τιμι δι' ἡλι-
κίαν τὸ θυμοειδές, ἔδδ' αὐτομάτως ἀπομαραινόμενον,
ἀλλ' ὑπὸ λόγων τινῶν χρησῶν θεραπευόμενον. καίτοι
(τὸ γὰρ ἀληθές εἰρήσεται πρὸς σέ) ταῦτα ἡμῖν Ἔρωσ
ὁ ἐταῖρος ἀπαγγέλλων, ὑποπλος ἦν, τὰ μὴ προσόντα,
πρέποντα δὲ προσεῖναι τοῖς καλοῖς κήγαθοῖς, δι' εὐνοίαν
ἐπιμαρτυρεῖν· καίπερ, ὡς οἶδα, ἔδαμῆ πιθανὸς ὢν τί
πρὸς χάριν ὑφίεθαι τῷ δοκῆντος. ἀλλὰ νῦν ἐνεῖνός τε
τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀφείται, καὶ σὺ, τῆς ὀδοπορίας
χολὴν διδόσης, ὥσπερ ἰατρῆαν τινὰ σεαυτῆ διέλεθε ἡμῖν,
ἢ χρησάμενος, ἔτως εὐήμιον καὶ ἀπλῆν καὶ τῷ λόγῳ
πρᾶον καὶ ὑπήνεον ἐποιήσω τὸν θυμὸν.

Φηνδᾶντος. Εἶτα ἔ σκοπεῖς, ὦ προθυμότατε Σύλ-
λα², μὴ καὶ αὐτὸς εὐνοία καὶ Φιλία τῇ πρὸς ἡμᾶς παρ-
ορᾶς³ τι τῶν ἡμετέρων. Ἔρωτι⁴ μὲν γὰρ ἐδ' αὐτῷ
πολλάνικς ἔχοντι κατὰ χώραν ἐν τῇ Ὀμηρικῇ πείσῃ⁵

Dd 4

μένον-

Fundanum adhuc juvenem, qui postea sub Trajano functus fuit
honoribus. Nam L. Junius Arulenus Rusticus, quem Domitia-
nus peremit, Plutarchum Romae docentem audivit.“

1 Iliad. XXII, 375.

2 Syllae nomen ipse induit Plutarchus. R.

3 *aliter, quam oportebat, spectas, prave intueris, ut aliud
tibi appareat, quam est.* R.

4 R. susp. ἐρωῖτι.

5 Vulgo πείσις. Erasm. fatetur, se non comperisse, quid sit
Ὀμηρικῇ πείσις. Vertit autem: *cum frequenter ne ipse qui-*
dems

μένοντα τὸν θυμὸν, ἀλλὰ τραχύτερον ὑπὸ μισοκουηρίας ¹, εἰκὸς ἐστὶ πρῶτότερος ἡμᾶς Φαυῆναι, καθάπερ ἐν διαγραμμιάτων μεταβολαῖς νῆγαί τινας πρὸς ἐτέρας νητας, τάξιν ὑπάτων λαμβάνουσι.

ΣΥΛΛ. Οὐδέτερον τάτων γέγονεν ², ὡς Φανδῶνας ποίει δὲ, ὡς λέγω, χαριζόμενος ἡμῖν.

II. Φενδ. Καὶ μὴν ὧν γε μεμνημένα Μισσηνῶν καλῶν, ἐν ἐστὶν, ὡς Σύλλα, τὸ, δεῖν ἀπὸ θεραπευομένης βίῃν τὰς σώζεσθαι μέλλοντας. εἰ γὰρ ὡς ἐλλέβορον (οἶμαι) δεῖ θεραπεύσαντα συνεκφέρειν τῷ νοσήματι τὸν λίγον, ἀλλ' ἐμμένοντα τῇ ψυχῇ, συνέχειν τὰς κρίσεις καὶ φυλάσσειν. Φαρμάκοις γὰρ ἐκ ἔοικεν, ἀλλὰ σιτίοις ὑγιεινοῖς ἢ δύναμις αὐτῆ, μετ' ὑγείας ἔξιν ἐμποῖσσαι χρηστὴν οἷς ἐν γένηται συνήθης· αἱ δὲ πρὸς ἀκμάζοντα τὰ πάθη καὶ οἰδῶντα παραινέσεις καὶ νεφελῆαι, χολῆ αὖν ἀνύττει καὶ μόλις, ἐδενί δὲ τῶν ἐσφραγυῶν διακρίσειν, ἢ τὰς ἐπιληπτικὰς ἐγείροντα καταπίπτοντας, ἀκ ἀπαλλάττει τὸ νοσήματος. ὅμως δὲ τὰ μὲν ἄλλα καὶ παρ'

dom stabilem habeat animum, & in Homericis persuasione permanens. Interpr. ed. Antw. — *in homericis pisa*, adjectis hinc: loco firmissimo, ut Erasmus exponit. Equidem non ἀσπίδα, Plutarchi locum, jubente R. cum Xyl. & P. Leopa ὁ ἐπισηδ I, 19., ad Homeri dictionem accommodare, definitionem ex Odyss. XX°, 23. qui verius ipso a Plutarcho citatur in II. ὁ γανυλίτα. πείσα est nimirum tranquillitas animi, *statet usque in gradu suo*; vel, Xyl. interpr. *cohibitio & repressio concupiscentie*, vel quasi παθῶ, obedientia, si Eustathio credimus. Conferri merentur, quae adnotata leguntur apud Hesychum in art. ἐν πείση; nec non πείση; nec est dubium, quin κατὰ χώραν e scholio in textum sit investum, cum idem valeat, quod ἐν πείση. Cf. simul Hesych. in κατὰ χώραν — ἀκίνητον. Xyl. porro monet, alios intelligere πείσμα, funem, quo navis alligatur in statione; nec probat. In ejusdem MS. fuit πείσα, in margine ποιῆσαι annotatum, quod nil valet.

¹ R. p. ff. h. v. deesse censet ἐκφερόμενον vel προσφερόμενον, vel tale quid.

² Xyl. MS. annotatum habet, pro γέγονεν legi quoque ἐστὶν

παρ' ὃν ἀκμάζει καιρὸν, ἀμωσγέπως ὑπέκει, καὶ παρ-
 ἴησι βοηθῶντα λόγον ἔξωθεν εἰς τὴν ψυχὴν· ὁ δὲ θυ-
 μὸς ἔχ, ἢ Φησὶν ὁ Μελαίνθιος·

Τὰ δεινὰ πράσσει τὰς Φρένας μετοικίσας,
 ἀλλ' ἐξοικίσας τελείως καὶ ἀποκλείσας, ὥσπερ οἱ συννε-
 πιπράντες ἑαυτὸς ταῖς οἰκίαις, πάντα ταραχῆς καὶ καπνῶ
 καὶ ψίφου μετὰ ποιεῖ τὰ ἐντὸς, ὡς μήτ' ἰδεῖν μήτ'
 ἀκῆσαι τῶν ὠφελάντων. διὸ μᾶλλον ἐν χειμῶνι καὶ πε-
 λάγει ναῦς ἔρημος ἀναλήψεται κυβερνήτην ἔξωθεν, ἢ
 προσδέξεται λόγον ἀλλότριον ἄνθρωπος ἐν θυμῷ καὶ ὄρ-
 γῇ σαλεύων, ἂν μὴ παρεσκευασμένον ἔχη τὸν οἰκείον
 λογισμόν. ἀλλ' ὥσπερ οἱ πολιορκίαν προσδεχόμενοι συν-
 ἄγωσι καὶ παρατίθενται τὰ χρήσιμα, τὰς ἔξωθεν ἐλ-
 πίδας ἀπεγνωκότες, ἔτω μάλιστα δεῖ τὰ πρὸς τὸν θυμὸν
 βοηθηματὰ πόρρωθεν λαμβάνοντας ἐκ φιλοσοφίας, κα-
 τακομίζουσιν εἰς τὴν ψυχὴν· ὡς, ὅταν ὁ τῆς χρείας ἀφί-
 κηται καιρὸς, μὴ ῥαδίως παρσισάγειν δυνησομένως. ἐδὲ
 γὰρ ἀκῆει τῶν ἐκτὸς ἡ ψυχὴ διὰ τὸν θόρυβον, ἂν μὴ
 καθάπερ κελυεσὴν ἔνδοθεν ἔχη τὸν αὐτῆς λόγον ὀξέως δε-
 χόμενον ¹, καὶ συνιέντα τῶν παραγγελλομένων ἕκαστου.
 ἀκῆσσα δὲ, τῶν μὲν ἡρέμα καὶ πράως λεγομένων κα-
 ταφρονεῖ, πρὸς δὲ τὰς ἐνισταμένους τραχύτερον ἐραθίζε-
 ται. καὶ γὰρ ὑπερήφανος καὶ αὐθάδης καὶ ὄλωσ ὑφ'
 ἑτέρου ὁ θυμὸς δυσκίνητος ὢν, ὥσπερ ὄχυρά τυραννίς,
 ἐξ ἑαυτῆς ² ἔχειν, ὀφείλει σύνοικον καὶ συγγενὲς τὸ
 καταλύον.

III. Ἡ μὲν ἐν συνέχεια τῆς ὀργῆς, καὶ τὸ προσ-
 κρέειν πολλαῖς, ἔξιν ἐμπειεῖ πονηρὰν τῇ ψυχῇ, ἣν ὀρ-
 γιλότητα καλῶσιν, εἰς ἀκροχολίαν καὶ πικρίαν καὶ δυσ-
 κολίαν τελευτῶσαν, ὅταν ἐλκώδης καὶ μικρόλυτος ὁ θυ-
 μὸς γένηται καὶ φιλαίτιος ὑπὸ τῶν τυχόντων, ὡς σί-

D d 5

δηρος

1 V. διαρκόμενον.

2 Malim cum R. ἐξ ἑαυτῶ.

δηρος λεπτός και ἀδενής ἀναχαρασσόμενος ¹. ἡ δὲ παρὰ
 χρῆμα ταῖς ὀργαῖς ἐνισαμένη και πιέζουσα κρίσις, ἐ τὸ
 παρὸν ἴσται μόνον, ἀλλὰ και πρὸς τὸ λοιπὸν εὐτονον
 ποιεῖ και δυσπαθῆ τὴν ψυχὴν. ἔμοιγ' ἔν συνέβη δις
 ἢ τρίς ἐνέκνυτι πρὸς ὀργὴν, τὸ τῶν Θεβαίων παθεῖν,
 οἱ τὸ πρῶτον ὠσάμενοι Λακεδαιμονίους ἀητήητες εἶναι δο-
 κῶντας, ἐδεμίαν ἕτερον ἠτήθησαν ὑπ' αὐτῶν μάχην.
 Φρόνημα γὰρ ἔχον, ὡς κρατεῖν ἐσι τῷ λογισμῷ. ἐώ-
 ρων δὲ ἐ μόνον ψυχρῶ ² κατασκευαυυμένε λήγασαν
 ὀργὴν, ὡς Ἀριστοτέλης ἰσόρηκεν, ἀλλὰ και Φίβη προσα-
 χθέντος ἀποσβεννυμένην και νῆ Δία χαρᾶς ἐπιγεγε-
 μένης ἔφνω, και Ὀμηρον, ἰκνυθῆ ³ και διεχούθη πολ-
 λοῖς ὁ θυμός. ὡσε μοι παρίεατο, μὴ παντελῶς ἀβοή-
 θητον εἶναι τοῖς γε βελομένοις τὸ πάθος. ἐδὲ γὰρ ἀρ-
 χὰς ἔχει μεγάλας αἰε και ἰχυράς, ἀλλὰ και σκῆμμα
 και παιδιὰ, και τὸ γελάσαι τινὰ και τὸ διανεῦσαι, και
 πολλὰ τοιαῦτα, πολλὰς εἰς ὀργὴν καιθίτησιν. ὡσπερ ἡ
 Ἑλένη τὴν ἀδελφιδὴν προσαγορεύουσα·

Παρθένη ⁴ μακρὸν δὴ μῆκος Ἑλένηρα χροῦνα,
 παρώξυνεν εἰπεῖν·

Ὅφέ γε φρονεῖς εὔ, τότε λιπῶσ' αἰχρῶς δόμκας.
 και τὸν Ἀλέξανδρον ὁ Καλλιθένης, εἰπὼν, τῆς μεγά-
 λης κύλικος περιφερομένης· Οὐ βέλομαι πῶν Ἀλεξ-
 ἀνδρα Ἀσκληπιῶ δεῖδαι.

IV. Καθάπερ ἔν τὴν Φλόγα θριξὶ λαγώκας ἀνα-
 πλομένην και θρυαλλίσι και συρφετῷ, ῥαδίον ἐστιν ἐπι-
 χεῖν·

¹ R. sup. ἀδενής θαμὰ χαρυσσόμενος.

² Turn. V. Bong. ψυχρῶν.

³ Erasm. vertit: *effluit*. Idem habet Interpr. ed. Antw. Haud probat id Xyl. locum ex Iliad. 23, 596. illustrandum po-
 nens. Hesych. *ἰκνυθαι*, *διαχιῶθαι*; & *ἰκνυομαι*, *εὐφραῖνομαι*.
 Cf. notae ad has voces.

⁴ Eurip. Orest. v. 72. & 99.

⁵ Sic Xyl. legendum monuit, & dedi cum W. adfentiente
 A. pro vulg. πῶν, Ἀλέξανδρα — *nolo poculo Alexandri hau-
 sto Aesculapio opus habere.*

χεῖν· ἐν δ' ἐπιλάβηται τῶν τερεῶν καὶ βάρος ἐχόντων, ταχὺ διέφθειρε καὶ συνεΐλεν ὑψηλὸν ἠβάσασα ἰτεκνίωνων πόνον, ὡς Φησιν Αἰχύλος· ἔτως ὁ τῷ θυμῷ προσέχων, ἐν ἀρχῇ καὶ κατὰ μικρὸν ἐκ τινος λαλίας καὶ βωμολοχίας συρφετώδης ὄραν καπνιῶντα καὶ διακαιόμενον, ἔ μεγάλῃς δεῖται πραγματείας, ἀλλὰ πολλάκις αὐτῷ τῷ σιωπῆσαι καὶ καταμελῆσαι κατέπαυσε. καὶ γὰρ τὸ πῦρ ὁ μὴ παρὰχῶν ὕλην, ἔσβεσε, καὶ ὄργην, ὁ μὴ θρόψας ἐν ἀρχῇ καὶ μὴ Φυσήσας ἑαυτὸν ², ἐφυλλάξατο καὶ καθεΐλεν. ἐκ ἤρσεκεν ³ ἔν μοι, καίπερ ἄλλα χρήσιμα λέγων καὶ παραινῶν ὁ Ἰερώνυμος ⁴, ἐν οἷς ἔ Φησι γινομένης ⁵, ἀλλὰ γεγενημένης καὶ ἔσης αἰθῆσιν ὄργῃς εἶναι διὰ τὸ τάχος. ἐθὲν γὰρ ἔτω τῶν παθῶν συλλεγόμενον καὶ διακινέμενον ἔχει τὴν γένεσιν ἐμφανῆ καὶ τὴν αὐξήσιν. ὡς δὴ καὶ Ὀμηρος ἐμπείρως διδάσκει, λυπηθέντα μὲν εὐθύς ἐξαίφνης ποῖον τὸν Ἀχιλλεῖα, τῷ λόγῳ ⁶ προσπεσόντος, ἐν οἷς λέγει·

Ως

¹ Xyl. vertit: sublime fabrorum *se subijiciens* opus. Quare quid in animo habuerit, R. dubium se fatetur. Eodem docente ἠβάσασα significat *vigens, invalescens*. Sic Erasim. & interpr. ed. Antw. vertunt: *sursum invalescens*. Salmaf. emendabat ἠβήσασα; sed vulgata non est deterior. In pluribus edd. & ipsa in W. quasi divisum legitur ἠ βάσασα.

² Erasim. distinguit vertitque *Φυσήσας, ἑαυτὸν ἐφύλ. iram quisquis non alius nascentem, nec eam flammam concitavit, se ipsum servavit.*

³ Ald. Bas. Erasim. Antw. ἤρκεσεν. Steph. dedit ἤρσεκεν. Sic in suo codice fuisse, testatur Xyl. sed a correctore in ἤρκεσεν mutatum. Rectius tamen suspicatur ἤρσεκεν.

⁴ De Hieronymo peripatetico v. Fabr. B. Gr. T. II. p. 303.

⁵ Dedi sic ex Erasim. quod R. dandum censuit — *nascentis adhuc*. Vulgo *γυνομένης*.

⁶ R. aliquid excidisse censet. Primo quidem locum ita restitui voluit τῷ Ἀντιλόχῃ προσπεσόντος, cum Antilochus, Nestoris filius, nuncium de nece Patrocli Achilli pertulerit, Iliad. XVIII. cujus v. 22. hic loci repetatur — *Antilocho subito su-*
per-

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 θυμέμενον δὲ βραδέως τῷ Ἀγαμέμνονι ¹, καὶ διὰ λόγων
 πολλῶν ἐκκαίόμενον. ὅς εἰ τις ὑφέϊλεν αὐτῷ ² ἐν ἀρ-
 χῇ καὶ διεκώλυσεν, ἐκ ἂν ἔχεν αὐξήσιν ἢ διαφορὰ τη-
 λικαύτην καὶ μέγεθος. ὅθεν ὁ Σωκράτης δόκιμος αἰδοί-
 το κινεμένα τραχύτερον αὐτῆ πρὸς τινὰ τῶν Φίλων,

Πρὸ κύματος ὡς τινὰ ποντίαν ἄκραν σελλόμενος ³,
 ἐνεδίδα τε τῇ Φωνῇ, καὶ διεμειδία τῷ προσώπῳ, καὶ τὸ
 βλέμμα πρότερον κρείττερον, τῷ ῥέπειν ἐπὶ θύτερα καὶ
 πρὸς τὸναντίον ἀντικινεῖσθαι τῷ πάθει, διαφυλάττων ἑαυ-
 τὸν ἀπῳτῶτα καὶ ἀήτητον.

V. Ἐσι γὰρ τις, ὦ ἑταῖρε, πρώτη καθάπερ τυ-
 ράννη κατάλυσις τῆ θυμῆ, μὴ κείθεσθαι, μηδ' ὑπακέειν
 προστάτητος αὐτῆ μέγα βοῶν καὶ δεινὸν βλέπειν, καὶ
 κόπλειν ἑαυτὸν, ἀλλ' ἡσυχάζειν, καὶ μὴ συνεπιτείνειν, ὡς-
 περ νόσημα, ριπλάσμῳ καὶ διαβοήσει τὸ πάθος. αἱ μὲν
 γὰρ ἐρωτικάι πράξεις, οἷον ἐπικωμάσαι καὶ ἕσαι καὶ σε-
 Φανῶσαι θύραν, ἔχουσιν αμωσγέπως καφισμὸν ἐκ ἄχα-
 ριν ἐδὲ ἄμεσον·

Ἐλθὼν δ' ἐκ ἐβόησα, τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα
 τὴν Φλιῆν ⁴. εἰ τῆτ' ἐς' ἀδίκημ' ἀδικῶ.

al
 perveniente, & nulla cum arte, sed clavis verbis, edito tri-
 sti nuncio aggrediente restus non praeparatum. Deinde ta-
 men probabilius ipsi est visum, Plutarchum sic ferme scripsisse:
 τῆ λόγῳ προσπεσόντος περὶ τῆς Πατρόκλη σφαγῆς vel ἀναιρέ-
 σεως.

1 Dedi sic e Turn. V. Bong. pro vulg. τὸν Ἀγαμέμνονα.
 De uno enim eodemque, qui varie in variis animi perturba-
 tionibus se gerat, *confestim* quidem dolore corripitur, at *len-
 te* ad iram procedat, mihi quidem sermo esse videtur. Dein-
 de ipsius Homeri memor quis dubitet ita legere? Equidem haud
 novi Agamemnonem lente irascentem.

2 Dedi sic cum W. e Voss. Vulgo αὐτῶν. R. hoc aut de-
 lendum censuit, aut in ἀπαντῶν mutandum, aut denique αὐτῶν
 in verbum proximum deducendum & post αὐξήσιν collocandum.

3 Verba poetae esse videntur. Kaltw.

4 *Limen*. Haud dubitavi cum W. hoc recipere ex Salmaf.
 firms-

αἶ τε τοῖς πενθῆσιν ἐφέσεις τῷ ἀποκλαῦσαι καὶ ἀπο-
 δύραθαι, πολὺ τι τῆς λύπης ἅμα τῷ δακρύῳ συνεξά-
 γασιν· ὁ δὲ θυμὸς ἐκριπίζεται μᾶλλον οἷς πρᾶτῃσι καὶ
 λέγουσιν οἱ ἐν αὐτῷ καθεσῶτες. ἀτρεμεῖν ἔν κρατίσιν ἢ
 Φεύγειν καὶ ἀποκρύπτειν καὶ καθορμίζειν ἑαυτὸν εἰς
 ἡσυχίαν, ὡσπερ ἐπιληψίας ἀρχομένης συναιθανομένης,
 ἵνα μὴ πέσωμεν, μᾶλλον δὲ ἐπιπέσωμεν· ἐπιπίπτωμεν
 δέ γε τοῖς Φίλοις μάλιστά τε ¹ καὶ πλειστάκις. ἔ γὰρ
 πάντων ἐρώμεν, ἐδὲ πᾶσι Φθονῶμεν, ἐδὲ πάντας φο-
 βάμεθα. θυμῷ δὲ ἄδικῆλον ἐδὲν, ἐδ' ἀνεπιχειρήτον· ἀλλ'
 ἐργιζόμεθα καὶ πολεμοῖσι καὶ Φίλοις, καὶ τέκνοις καὶ
 γονεῦσι, καὶ θεοῖς νῆ Δία, καὶ θηρίοις, καὶ ἀψύχοις
 σκεύεσιν· ὡς ὁ Θάμυρις ²,

Ῥηγνὺς χρυσόδετον κέρασ,

Ῥηγνὺς ἀρμανίαν χορδοτόνυα λύρασ·

καὶ ὁ Πάνδαρος, αὐτῷ καταρώμενος, εἰ μὴ τὰ τόξα
 καταπρήσειε χερσὶ διακλάσσας ³. ὁ δὲ Ξέρξης καὶ τῇ
 θαλάτῃ εἴγματα καὶ πληγὰς ἐνέβαλλε, καὶ πρὸς τὸ
 ἕρος ἐξέπεμπεν ἐπιστολάς· Ἄθω δαιμόνιε ἄρανομήκη,
 μὴ ποιεῖν ἐμοῖς ἔργοις λίθας μεγάλας καὶ δυσκατεργά-
 στας· εἰ δὲ μὴ, τρωῶν ῥίψω σεαυτὸν εἰς τὴν θάλασ-
 σαν·

firmatum a Mosq. i. manus secundae pro vu'g. φίλην. Locus
 est ex Callimachi Epigr. XLIV. ubi vulgo est τὴν ἰαρήν In
 ind. var. nulla codicis nota affertur Φιλίην, vitiose forsan no-
 tatum pro Φλιήν. Ald. Bas. Erasmi. Antw. ἔστιν pro ἔς'.

¹ Frst. & R. ἐπιπέσωμεν, ἐπιπίπτωμεν δὲ τοῖς Φίλοις, μάλ-
 ιστά τε. Ald. Bas. Erasmi. Antw. habent ἐπιπίπτωμεν, & de-
 inde μάλιστά γε καὶ. Salmas. & R. ἐπιπίπτωμεν restituendum
 monnerunt, loco ἐπιπίπτωμεν, quod ex Steph. in rell. trans-
 lit, distinctionemque mutandam. Recipiendo γε post δὲ w.
 sum secutus, ita dantem ex D. ne cadamus, aut potius, ne
 ruamus super aliquos. Solet autem plerumque fieri, ut ruam-
 us super amicos praecipue.

² Poëta Thracius. Cum Musis de cantu certavit. Supera-
 tus, ab illis lyra & oculis est privatus.

³ Cf. Hom. Iliad. V. 209. sqq.

σαν. πολλὰ γὰρ ἐσι τῷ θυμῷ φοβερά, πολλὰ δὲ καὶ γελοῖα· διὸ καὶ μισεῖται καὶ καταφρονεῖται μάλιστα τῶν παιδῶν. ἀμφοτέρω δ' ἐσκέφθαι χρήσιμον.

VI. Ἐγὼ γ' ἔν, εἰ μὲν ὀρθῶς ἐκ οἴδα, ταύτησ δὲ τῆσ ¹ ἰατρείας ἀρχὴν ποιησάμενος, ὡσπερ οἱ Λάκωνες ἐν τοῖσ εἰλωσι τὸ μεθύειν οἶον ἐσι, κατεμάνθανον τὴν ὀργὴν ἐν ἑτέροις. καὶ πρῶτον μὲν, ἣ Φησιν ² Ἴπποκράτης χαλεπωτάτημ εἶναι νόσον, ἐν ἣ τῷ νοσῆντος ἀνομοιότατον αὐτῷ γίνεται τὸ πρόσωπον· ἕτως ὁρῶν ὑπ' ὀργῆσ ἐξισταμένησ μάλιστα καὶ μεταβάλλοντασ ὄψιν, χρόαν, βάδισμα, Φωνὴν, οἶον εἰκόνα τῷ πάθος ἀπεματτόμενη ἐμαυτῷ πάνυ δυσχεραίνων, εἰ φοβερός ἔτω καὶ παρασκευηκῶσ ὀρῶμαι ποτὲ τοῖσ φίλοισ καὶ τῇ γυναικὶ καὶ τοῖσ θυγατρίοισ, ἔ μόνον ἰδεῖν ἄγριος καὶ ἀσυνήθης, ἀλλὰ καὶ Φωνὴν ἀπηνῆ καὶ τραχεῖαν ἀφιεῖσ· ὡσπερ ἑτέροισ ³ τῶν συνήθων ἐνετύγχανον, ἐκ ἡθουσ, ἔ μορφήν, ἔ λόγω χάριν, ἔ τὸ πιθανὸν καὶ προσηγῆσ ἐν ὀμιλίᾳ δυναμένοισ ὑπ' ὀργῆσ διαφυλάττειν. Γαίω μὲν ἔν Γράκχω τῷ ῥήτορι, καὶ ⁴ τὸν τρόπον οὕτω χαλεπῷ καὶ περιπαθέστερον λέγοντι, διηρμοσμένον ἦν συρίγγιον ⁵, ἔ τὴν Φωνὴν οἱ ἄρμονικοὶ ὁλοῆ ⁶ ἐπ' ἀμφοτέρωσ διὰ τῶν τόνων ἄγασσι· καὶ τῆτο ἔχων οἰκέτης αὐτῷ λέγοντος ὀπίθων ἐσῶσ, ἐνεδίδεσ τόνον ἐπιεικῆ καὶ πρῶον, ἔ τὴν
κραυ-

¹ Dedi τῆσ e R. mente pro vulg. τὴν. In edd. prioribus legitur τὴν ἰατρείαν; & in Antw. ad ἀρχὴν adscriptum legitur, adverbialiter esse sumendum.

² R. susp. καὶ πρῶτον μὲν μεμνημένος, ὡν Φησιν Ἴππ.

³ W. susp. ἐπίοισ.

⁴ Hoc καὶ R. vult deleri, aut deesse quid suspicatur.

⁵ Quintil. vocat τανάριον, Salmast. notante.

⁶ *rauiazim, gudadzim.* Vulgo ὁλοῆν. Xyl. susp. ὁλοῆ; item R. voluit ὁλοῆν vel κατὰ ὁλοῆν. Cantuar. Nov. Lect. III, 25. commendavit ὁλοῆν. Aut hoc aut ὁλοῆν probat W. In ed. Antw. ad ὁλοῆν adnotatur, adverbialiter sumendum esse. MS. Xyl. ἄρμονικὴν ὁλοῆν, mendose.

πραυγὴν ἀνεκαλεῖτο, καὶ τὸ τραχὺ καὶ τὸ θυμικὸν ἀΦή-
ρει τῆς Φωνῆς, ὡσπερ ὁ τῶν βεκόλων

— κηρόπλατος ὀτλοβεῖ.

Δόναξ ¹ ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον,
ἐπιθέλων καὶ καθισὰς τὴν ὄργην τῆ ῥήτορας. ἐμοὶ δὲ
εἴ τις ἐμμελής καὶ κομψὸς ἀκόλαστος ἦν, ἐκ αὐτῶν ἡχοδό-
μην αὐτῷ προσφέροντος ἐπὶ ταῖς ὀργαῖς ἐσοπλῆρον, ὡσ-
περ ἐνίοις προσφέρουσι λυσαμένοις ἐπ' ἄδενι χρησίμων. τὸ
δὲ αὐτὸν ἰδεῖν παρὰ φύσιν ἔχοντα καὶ συντεταραγμένον,
ἔ μικρὸν ἐστὶν εἰς διαβολὴν τῷ πάθει. καὶ γὰρ καὶ τὴν
Ἀθηναίων λέγουσιν οἱ παίζοντες ² αὐλῆσαν, ὑπὸ τῷ σατύ-
ρῳ νεθετεῖσθαι, καὶ μὴ προσέχειν.

Οὗτοι πρέπει τὸ ῥῆμα· τὰς αὐλὰς μέθης,

Καὶ θ' ὄπλα λάττει, καὶ γνάθους εὐχνημόνει ³.

Θεασαμένην δὲ τῷ προσώπῳ τὴν ὄψιν ἐν ποταμῷ τινι,
δυσχερᾶναι καὶ προέδαι τὰς αὐλὰς· καίτοι παραμυθίαν
ἢ τέχνην τῆς ἀμορφίας ἔχει τὴν εὐμέλειαν· καὶ ὁ Μαρ-
σύας, ὡς ἔοικε, Φορβιᾶ ⁴ τινι καὶ περισομίῳ βία τῷ
πνεύματι τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθεῖρξε, καὶ τῷ προσώπῳ κατ-
ἐκόσμησε καὶ ἀπέκρυψε τὴν ἀνωμαλίαν.

Χρυσῷ δ' αἰγλήεντι συνήρμωσεν ἀμφιδασείας ⁵

Κόρσας, καὶ τόμα λάβρον ὀπιθοδέταισιν ἰμᾶσιν.

ἢ δὲ ὄργη, Φυσῶσα καὶ διατείνωσα τὸ πρόσωπον ἀπρε-
πῶς, ἔτι μᾶλλον αἰσχρὰν ἀφίησι καὶ ἀτερπῆ Φωνὴν,

Κινῶσα χορδὰς τὰς ἀκινήτους Φρενῶν.

τὴν μὲν γὰρ θάλασσαν, ὅταν ἐκτραχθεῖσα τοῖς πνεύ-
μασι τὰ βρῦα καὶ τὸ Φῦκος ἀναβῆλῃ, καθαιρεῖσθαι λέ-
γουσιν.

¹ Turn. V. Bong. δόξαν. MS. Xyl. deinde ὑπνοδέταν. Ma-
vult Xyl. vulgatam vocem. Sunt versus Aeschyli Prom. 575.

² R. susp. οἱ ποιηταὶ παίζοντες.

³ Ald. Bas. Eras. Antw. εὐθνημόνα. Hinc e Turn. V. Bong.
accentu male collocato enotatur εὐχνημονοῖ.

⁴ MS. Xyl. Φορβειᾶ & Φορβεᾶ. Turn. V. Bong. Φοβεῖα
τινί.

⁵ Xyl. MS. divisum ἀμφι δασείας.

γασιν· ἃ δὲ ὁ θυμὸς ἐμβράσσει τῆς ψυχῆς περιτρεπω-
μένης ἀκόλασα καὶ πικρὰ καὶ σπερμολόγα ῥήματα, τὰς
λέγοντας πρώτας καταρρύπαίνει, καὶ καταπίμπλησιν ἰδο-
ξίας· ὡς αἰὲ μὲν ἔχοντας ἐν αὐτοῖς ταῦτα καὶ πλή-
ρεις ὄντας, ὑπὸ δὲ τῆς ὀργῆς ἀνακαλυπτομένους ¹. Διὸ
καθοτάτε πρῶτατος, ὡς φησιν ὁ Πλάτων, λόγος, βα-
ρυτάτην ζημίαν τίνεσιν, ἐχθροὶ καὶ κακολόγοι καὶ κα-
κοήθεις δοκῶντες εἶναι.

VII. Ταῦτα ἐν ὄρωντί μοι καὶ παραφυλάττοντι,
συμβαίνει τίθεσθαι ² καὶ διαμνημονεύειν ἐπιεικῶς πρὸς
ἑμαυτὸν, ὡς ἀγαθὸν μὲν εἶναι ἐν πυρετῷ, κρεῖττον δὲ ἐν
ὀργῇ, τὴν γλῶτταν ἀπαλὴν ἔχειν καὶ λείαν. ἡ μὲν γὰρ
τῶν πυρετῶντων εἶναι μὴ κατὰ φύσιν χῆ, σημείον ἐστὶ
πονηρὸν, ἐκ αἰτίων· ἡ δὲ τῶν θυμικῶν, τραχεῖα καὶ
ῥυπαρὰ γενομένη, καὶ ῥυεῖσα πρὸς λόγους ἀτόπους, ἐχθρὰς
ἀνημέτεσθαι δημικρὸν ὕβριν ἐκφέρει, καὶ δυσμενεῖας ὑπέλα-
κατήγορον. ἐδὲν γὰρ ὁ ἀκρατος ἀκόλαστον ἔτω καὶ ἴσ-
χυρὸς, ὡς ὁ θυμὸς, ἀναδείκνυσι ³. κακείνα μὲν γέλωτε
καὶ παιδιᾶ μέλει, ταῦτα δὲ χολῇ κέρραται· καὶ παρὰ
πότου μὲν ὁ σιωπῶν, ἐπαχθῆς τοῖς συνῆσι καὶ φορτικός·
ἐν ὀργῇ δὲ σεμνότερον ἐδὲν ἡσυχίας. ὡς ἡ Σαπφὼ παρ-
αινεῖ, Σκιδναμένης ⁴ ἐν τήθεσιν ὀργῆς πεφυλαχθεῖ
γλῶσσαν μαψυλάκηαν.

VIII.

¹ Turn. V. Bong. ἀνακαμπτομένους.

² R. monet, τίθεσθαι, si bene habeat, significare pro certo
ἢ vero axiomatice supponere. Bong. πείθεσθαι.

³ Ald. Bas. Eras. Antw. ἀναδίδωσι.

⁴ Sic Xyl. edidit e MS. & codice D. firmatum testatur W.
nec non R. probat, dedique cum W. pro vulg. ἡσυχίας ἔσθαι,
ἐκ ἄφω παραινεῖν δυναμένην. E Bong. notatur: ἡσυχίας ἄμ-
φω ὑπερβαίνειν δυναμένης ἔσθαι ἐν σ. δ. In adnot. ed. Antw. ad-
scriptum est: Erasmus legisse ἐκ ἄφω παραινεῖν δυναμένης,
cum vertat — quae si non repente adesse possit. Fragmentum
hoc poëticum Schneid. Pindaro tribuit. V. fragm. Pindar.
pag. 67.

VIII. Οὐ ταῦτα δὲ μόνον ἐπιλογίζεσθαι δίδωσι τὸ προσέχειν αὐτοῖς ¹ ἀλιτσκομένοις ὑπ' ὀργῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην τῆ θυμῆ κατανοεῖν φύσιν, ὡς ἐκ εὐγενῆς, ἐδ' ἀνδρώδης, ἐδ' ἔχασα φρόνημα καὶ μέγεθος ἐστίν, ἀλλὰ δομεῖ τοῖς πολλοῖς τὸ ταρακτικὸν αὐτῆ, πρακτικὸν, καὶ τὸ ἀπειλητικὸν, εὐθαρσὲς εἶναι, καὶ τὸ ἀπειδῆς, ἰχυρόν· ἐνιοὶ δὲ καὶ τὴν ὠμότητα, μεγαλεργίαν, καὶ τὸ δυσπαραίτητον, εὐτονίαν, καὶ μισοπονηρίαν, τὸ δύσκολον, ἐκ ὀρθῶς τίθενται. τὰ γὰρ ἔργα καὶ τὰ κινήματα καὶ τὰ χήματα μικρότητα πολλὴν καὶ ἀθένηαν κατηγορεῖ· ἔ μόνον ² ἐν οἷς παιδάρια σπαράτῃσι, καὶ πρὸς γυναῖκα διαπικραίνονται, καὶ κύνες καὶ ἵππος καὶ ἡμίονος εἶνται δεῖν κολάζειν, ὡς Κησιφῶν ὁ παγκρατιαστῆς ἀντιλακῆσαι τὴν ἡμίονου ἀξίῳν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς τυραννικὰς μαιφονίας τῷ πικρῷ τὸ μικρόψυχον αὐτῶν, καὶ τῷ δρῶντι τὸ πεπονθὸς ἐνορώμενον, ἔθηκε τοῖς δῆγμασι τῶν ἐρπυγῶν, ὅταν διακαῆ καὶ περιώδυνα γένηται, τὴν φλεγμονὴν ἀπεριδομένων σφόδρα ³ τοῖς λευπηκόσιν. ὡς γὰρ οἶδημα μεγάλῃς ἐστίν ἐν σαρκὶ πληγῆς πάθος, ἔτιωσ ἐν ταῖς μαλακωτάταις ψυχαῖς ἢ πρὸς τὸ λυπῆσαι ἐνδοσις ἐκφέρει μείζονα θυμὸν ἀπὸ μείζονος ἀθηνείας. διὸ καὶ γυναῖκες ἀνδρῶν ὀργιλώτεραι, καὶ νοσῶντες ὑγιαίνοντων, καὶ γέροντες ἀκμαζόντων, καὶ κακῶς πράττοντες εὐτυχέντων· ὀργιλώτατος γὰρ ὁ Φιλάργυρος πρὸς τὸν οἰκονόμον, ὁ γασρίμαργος πρὸς τὸν ὀψοποιὸν, ὁ ζηλότου-

¹ W. sum secutus, ita dantem ex D. Colleg. Nov. & Xyl. pro vulg. αὐτὸ τοῖς.

² R. mavult ἔ γὰρ μόνον.

³ Locus hic, Xyl. iudice, non integer. R. σφόδρα hic delendum censet, & in versum superiorem reducendum, atque post ὅταν collocandum. Mavult idem ἐν additum habere ante τοῖς λευπ. ut tota sit ad hunc modum conformata sententia: ὅταν σφόδρα διακαῆ καὶ περιώδυνα γένηται, τὴν φλεγμονὴν ἀπεριδομένων ἐν τοῖς λευπ.

λότυπος πρὸς τὸ γύναιον, ὁ κενόδοξος κακῶς κίεσας χαλεπώτατοι δὲ, ἄγαν φιλοτιμίαν ¹ μινόμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες, ἢ εἰσίν, ἄλγος ἐμφανές, κατὰ Πίνδαρον ἕτως ἐκ τῆ λυπεμένῃ μάλισα τῆς ψυχῆς καὶ πάχοντος ἀνίσταται μάλισα δι' ἀθένειαν ὁ θυμὸς, ἐχὶ νεύροις (ὡς τις εἶπε) τῆς ψυχῆς ἰοικῶς, ἀλλὰ ἐπιτάμασι καὶ σπάσμασιν ἐν ταῖς ἀμυντικαῖς ὀρμαῖς σφοδρότερον ἐξανισαμένης.

IX. Τὰ μὲν ἐν Φαῦλα παραδείγματα, τὴν θεάν ἐκ εὐχαριν, ἀλλ' ἀναγκαίαν μόνην εἶχε· τὰς δ' ἠπίως καὶ λείως ὁμιλέντας ὀργαῖς, κάλλισα μὲν ἀκέσματα, κάλλισα δὲ θεάματα ποιέμενος, ἄρχομαι καταφρονεῖν ² τῶν λεγόντων·

Ἄνδρα ἠδίκησας, ἄνδρ' ἀνεκλίεον τόδε ³.
καί·

— βαῖνε λᾶξ

Ἐπὶ τραχήλα, βαῖνε καὶ πέλα χθονί,
καὶ τᾶλλα παροξυντικά, δι' ὧν ἔνιοι τὸν θυμὸν ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος εἰς τὴν ἀνδρωνίτην ἐκ εὐ μετοικιζέσιν. ἢ μὲν ἀνδρία ⁴ κατὰ τᾶλλα τῇ δικαιοσύνῃ συμφερομένη, περὶ μόνης μοι δοκεῖ διαμάχεσθαι τῆς πραότητος, ὡς αὐτῇ μᾶλλον προσηκέσης. ἀνθρώπων μὲν γὰρ κρατῆσαι, καὶ χεῖροσι βελτιόνων, ὑπῆρξε· τὸ δ' ἐν ψυχῇ εἶσαι κατὰ θυμῷ τρόπαιον (ὡ χαλεπὸν εἶναι διαμάχεσθαι, Φησὶν Ἡράκλειτος· ὅ τι γὰρ ἂν θελή ⁵, ψυχῆς ἀνεῖται)

μ5-

¹ R. fufp. χαλεπώτατοι δὲ αἰνὰν φιλοτιμίαν.

² Xyl. καταφρονῶν legi mavult, & post ἀρχομα distinguit incifum, utpote quo de obscuro & hiante loco clarum & plenum nullo negotio feceris.

³ Secutus sum W. ita, re ipsa iubente, dantem. Vulgo ἀνεκλίεον. τό δε. — R. fufp. ἄνδρ' ἠδίκησας· ἄνδρ' ἀνεκλίεον· πάλιν. Mez. ἀντανεκλίεον.

⁴ R. mavult ἢ γὰρ ἀνδρία.

⁵ Sic Xyl. legi voluit pro vulg. θέλησ, & dedi. R. idem probat, licet vulgatam defendi posse moneat.

μεγάλης ἐς καὶ νικητικῆς ἰχύος, ὡσπερ νεῦρα καὶ τόνους ἀληθῶς ἐπὶ τὰ πάθη τὰς κρίσεις ἐχέουσι. διὸ καὶ συνάγειν ἀεὶ πειρῶμαι καὶ ἀναγινώσκω ἐ ταῦτα δὴ μόνον ¹ τὰ τῶν Φιλοσόφων, ἕς Φασὶ χολῆν ἐκ ἔχειν οἱ νεῦν ἔχοντες ², ἀλλὰ μᾶλλον τὰ τῶν βασιλέων καὶ τυράννων· οἷον Ἀντιγόνου τὸ πρὸς τὰς στρατιώτας, ὅτι ³ τὰς παρὰ τὴν σκηπὴν λοιδορῶντας αὐτὸν ὡς ἐκ ἀκούοντα, τὴν βασιλείαν ὑποβάλλων ἔξω. Παπαὶ (εἶπεν) ἐ πορρωτέρω ποι ⁴ τραπόμενοι κακῶς ἐρεῖτε ἡμᾶς; Ἀριστοδίδωρος δὲ τῷ Ἀχαιῷ τὸν Φίλιππον ἀεὶ κακῶς λέγοντος, καὶ Φεύγειν παραινῶντος

Εἰσόκε τὰς ἀφίηται οἱ ἐκ ἴσασι Φίλιππον ⁵.

εἶτά πως ἐν Μακεδονίᾳ Φανέντος, ᾤοντο δεῖν οἱ Φίλιπποι κολάσαι καὶ μὴ περιιδεῖν· ὁ δὲ Φίλιππος ἐντυχῶν αὐτῷ Φιλανδρώπως, καὶ ξένια καὶ δῶρα πέμψας, ἐκέλευσεν ἕξεραι πυρρᾶνεθαι, τίνας λόγους ἀπαγγέλλοι πρὸς τὰς Ἑλλήνας· ὡς δὲ πάντες ἐμαρτύρουν, ἐπαινέτην αὐτῷ γεγονέναι τὸν ἄνδρα θανμάσιον· Ἐγὼ τοίνυν (εἶπεν) βελτίων ἰατρός ὑμῶν. Ἐν Ὀλυμπίοις δὲ βλασφημίας περὶ αὐτῷ γενομένης, καὶ τινῶν λεγόντων ⁶, ὡς οἰμῶσαι προσήκει τὰς Ἑλλήνας, ὅτι εἴ πάχοντες ὑπὸ τῷ Φίλιππῳ κακῶς αὐτὸν λέγουσι· Τί ἐν (εἶπεν) ποιήσασιν, ἂν κακῶς πάχωσι; Καλὰ δὲ καὶ Πεισιγράτε τὰ πρὸς

E e 2

Θρα-

1 Turn. V. Bong. μόνον. Id. deinde σχολῆν pro χολῆν.

2 R. mavult οἱ νεῦν ἐκ ἔχοντες. Kaltw. id probat & vertit.

3 R. legi vult ὅτε.

4 Turn. V. Bong. πορρωτέρω πᾶ.

5 Est versus Homeri Odyss. XI, 122. quem Plutarchus ad suum negotium reflexit. Male, Kaltw. iudice, R. monet, hoc loco significari Philippum juniorem, Demetrii filium, patrem Persei, cum Athenaeus L. VI. pag. 249. idem de Philippo, Alexandri patre, ex auctoribus, qui multo ante Philippum juniorem vixerint, referat.

6 Subaudiendum monet R. πρὸς αὐτὸν, coram ipso, scilicet Philippo.

Θρασύβελου ¹, καὶ Πορσίνα τὰ πρὸς Μάκιον, καὶ Μάγα τὰ πρὸς Φιλήμονα. δημοσίᾳ γὰρ ὑπ' αὐτῶ κωμωδηθεῖς ἐν Θεάτρῳ.

Παρὰ τῷ βασιλέως γράμματα ἦκει σοι Μάγα.

Μάγα κακὸδαιμον γράμματα ἐκ ἐπίτασαι λαβὼν ὑπὸ χειμῶνος εἰς Παραϊτόνιον ἐξενεχθέντα, στρατιώτῃ μὲν ἐκέλευσε γυμνῇ τῇ μαχαίρᾳ θίγειν τῷ τραχήλῳ μόνον, εἶτα κοσμίως ἀπελθεῖν. ἀσραγάλες δὲ καὶ σφαῖραν ὡς παιδαρίῳ νῦν ἐκ ἔχουσι προσπέμφας ἀφῆκε. Πτολεμαῖος δὲ γραμματικὸν εἰς ἀμαθίαν ἐπισκώπων, ἠρώτησε, τίς ὁ τῷ Πηλέως πατὴρ ἦν. κἀκείνος. Ἄνσὸ πρότερον εἶπες (ἔφη) τίς ὁ τῷ Λάγῃ. τὸ δὲ σκῶμμα τῆς δυσγενείας ἤπτετο τῷ βασιλέως, καὶ πάντες ἠγανάκησαν ὡς ἐκ ἐπιτήδειον οὐτα ² φέρειν. καὶ ὁ Πτολεμαῖος. Εἰ μὴ τὸ φέρειν (ἔφη) σκωπόμενον, ἐδὲ τὸ σκώπειν βασιλικὸν ἐστίν. Ἀλέξανδρος δὲ πικρότερος αὐτῷ γέγονεν ἐν τοῖς περὶ Καλλιθέην καὶ Κλεῖτον ἢ καὶ Πῶρος ἀλῆς, παρεκάλει χρῆσασθαι βασιλικῶς αὐτῷ. καὶ πυθομένε, μὴ τι πλέον. Ἐν τῷ βασιλικῶς (ἔφη) πάντα ἔνεσι. διὸ καὶ τῶν Θεῶν τὸν βασιλέα μειλίχιον, Ἀθηναῖοι δὲ μαιμάκητην ³, οἶμαι, καλῶσι. τὸ δὲ κολασικόν, ἐριννυῶδες καὶ δαιμονικόν, ἔ θεῖον δὲ ἐδὲ ὀλύμπιον.

X.

¹ Valer. Max. L. 5. c. 1. ubi dicitur Thrasippus.

² R. subaudiendum monet τὸν βασιλέα, hosque accusativos esse consequentiae loco genit. — *regem enim esse excelsioris fortunae, quam ut ejusmodi dicitur toleret.*

³ Loco vocab. Ἀθηναῖοι R. conjecit legendum esse Ἄρη, addens, aut μαιμάκης non esse Jovis cognomen, aut alienum ab hoc loco & menti Plutarchi adversum, cum significet *furiosum, rabidum*, atque, si Jovis sit, debeat significare *benignum, clementem, indulgentem*. Kaltw. probat vertitque hanc conjecturam, monens, in Ἀθηναῖοι latere fortassis ἔνιοι. At, Hefychio teste, μαιμάκης idem valet, quod μειλίχιος.

X. Ὡσπερ ἔν ἐπὶ τῷ Φιλίππῳ τις εἶπε κατα-
σκάψαντος Ὀλυμπον, ἀλλ' ἐκ ἂν οἰκίσαι¹ γε πόλιν
ἐκεῖνος δύναιτο τηλικαύτην, ἕτως ἐστὶν εἰπεῖν πρὸς τὸν θυ-
μόν· Ἀνατρέψαι μὲν δύνασαι, καὶ διαφθεῖραι καὶ κα-
ταβαλεῖν, ἀναστῆσαι δὲ καὶ σῶσαι, καὶ Φείσασθαι καὶ
καρτερῆσαι, πράξιότηός ἐστι καὶ συγγνώμης καὶ μετριοπα-
θείας, καὶ Καμῖλλῃ, καὶ Μετέλλῃ, καὶ Ἀριστέδῃ, καὶ
Σωκράτῃ· τὸ δ' ἐμφῦναι καὶ δακεῖν, μυρμηκῶδες καὶ
μυῶδες. ἔ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄμυναν ἕμα σκοπῶν,
τὸν δι' ὀργῆς τρόπον ἀπρακτικὸν εὐρίσκω ταπολλῶ, δῆγ-
μασι χειλῶν καὶ πρίσσειν ὀδόντων καὶ κεναιῖς ἐπίδρομαῖς
καὶ βλασφημίαις ἀπειλάς ἀνοήτους ἐχέσταις καταναλισσό-
μενον, εἴτα ὡσπερ ἐν τοῖς δρόμοις τὰ παῖδια, τῷ μὴ
κρατεῖν ἑαυτῶν, προκαταπίπτοντα τῷ τέλει ἐφ' ὃ²
σπεύδει γελοῖως. ὅθεν ἔ φαύλως ὁ Ῥόδιος πρὸς ὑπε-
ρέτην τῷ Ῥωμαίων στρατηγῷ βοῶντα καὶ θρασυνόμενον.
Οὐ μέλει μοι, τί σὺ λέγεις, ἀλλὰ τί τῆνος σιγῆ. καὶ
τὸν Νεοπτόλεμον ὁ Σοφοκλῆς καὶ τὸν Εὐρύπυλον ὀπλι-
σας, ἐκόμπασ³ ἀλοιδόρητα (Φησίον) ἐβῆξάτην, ἐς κύ-
κλα χαλκίων ὄπλων. τὸν μὲν γὰρ αἰδήρου ἐνιοι τῶν

E e 3

βαρ-

1 R. susp. legendum ἐκ ἂν οἰκίσαι, ob seq. ἀναστῆσαι.

2 Sic R. legendum monuit, dedique cum W. ex A. & Mosq. τ. id fumente. Vulgo ἐφ' ὄφ.

3 Locus, Xyl. teste, obscurus, quia Sophoclen ista perierunt, & hic videntur vel corrupta, vel mutilata, fortasse utrumque esse. E MS. notat ὀπλίσας ἐκόμπασεν. ἀλοιδ. &c. R. pro ἐκόμπασ³ susp. κομμάσματα, & hanc supponit sensum: *magnificis suarum virtutum deprædicationibus, sed a quibus convicia abierant, scutorum suorum æneorum arbes feriebant*, h. e. res a se præclare gestas celebrabant in armis. Salmastius corrigebat Ἐκόμπασ³ ἀλοιδόρητ³ ἐβῆξάτην — Ἐς κύκλα, χαλκίων ὄπλων, quod R. se non intelligere fatetur, addens porro, e fine c. 24. Poëticae Aristotelis colligi posse, Sophoclem scripsisse duas fabulas, unam de Neoptolemo, alteram de Eurypylo appellatam; at non constare, ex utra harum fabularum locus hic petitus sit.

βαρβάρων Φαρμάσσησιν, ἣ δ' ἀνδρία χολῆς ἐ δαΐται· βέβαπται γὰρ ὑπὸ τῶ λόγῳ. τὸ δὲ θυμικὸν καὶ μανικὸν, εὐπερίθραυστόν ἐστι καὶ σαθρόν. ἀΦαιρῶσι γὰρ ἀύλοισι τὸν θυμὸν οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν μαχομένων, καὶ Μέσαις πρὸ πολέμου θύουσιν, ὅπως ὁ λόγος ἐμμένῃ καὶ τρεψάμενοι τὰς πολεμίας, ἐ διώκουσιν, ἀλλ' ἀνακαλῶνται τὸν θυμὸν, ὡσπερ τὰ σύμμετρα τῶν ἐγχειριδίων ἀνακαίμωσι ὄντα καὶ ῥάδιον. ὀργὴ δὲ μυρίας προανείλα τῆς ἀμύνης, ὡς Κῦρον καὶ Πελοπίδαν τὸν Θεβαῖον ¹. Ἄγαθουλής δὲ πρῶτος ἔφερε λαιδορέμενος ὑπὸ τῶν πολιορκημένων· καὶ τινος εἰπόντος· Κεραμεῦ, πόθεν ἀποδώσεις τοῖς ξένοις τὸν μισθόν; ἐπιγελάσας· Αἴκε ταύταν ἐξέλω. καὶ τὸν Ἀντίγονον ἀπὸ τῶ τείχεσσι τινὲς εἰς ἀμορφίαν ἔσκωπτον· ὁ δὲ πρὸς αὐτὰς· Καὶ μὴν ἐδόκειν εὐπρόσωπος εἶναι. λαβὼν δὲ τὴν πόλιν, ἐπίπρασκε ² τὰς σκώπλους, μαρτυράμενος, ὅτι πρὸς τὰς δεσπότας ἔξει τὸν λόγον, ἂν πάλιν αὐτὸν λαιδορῶσιν. ὀρῶ δὲ καὶ κυνηγὸς ³ σφαλλομένους ὑπ' ὀργῆς μεγάλα, καὶ ῥήτορας. Ἀριστέλης δὲ ἰσορεῖ, Σατύρου τὰς Φίλας ἐμφράξαι τὰ ὦτα κηρῶ δίκην ἔχοντος ⁴, ὅπως μὴ

¹ De Cyro cf. Herodot. I, 201. de Pelopida cf. ejus vitam in Plut. Vol. II. c. 32.

² Haec non Antigono, sed Agathocli tribuit Vol. VIII. pag. 93.

³ Kaltw. vox κυνηγός est suspecta. Vitiose eam datam esse conjicit pro συνηγός.

⁴ Sic e MS. legendum censuit Xyl. deditque Steph. pro ἔχοντας, quod est in Ald. Bas. Erasm. Antw. additis hisce: „Est apud Aristotelem hoc sect. tertia, probl. XXIIIX. ubi sane Clazomenius dicitur. Stobaeus hunc ipsam Plutarchi nostri locum citans sermone de ira, qui est ordine vigesimus, Samium facit, quod non probo, cum etiam de calumnia hunc librum vocet — etsi fieri potest, ut de calumnia scriptum ad nos non pervenerit.“ — R. praefert ἔχοντας, cum non iudex sententiam dicturus, sed partes litem agitantes dicantur δίκην ἔχων, subaudiendo δικάσασθαι, non δικάσαι. Adnotat idem haec: „fitne hoc e mythologia petitum, an ex historia civili temporum

μη συγχέη τὸ πρᾶγμα διὰ θυμόν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν
λοιδορούμενος. αὐτὸς δὲ ἡμᾶς ἐ πολλαίς ἐκφεύγει τὸ
καλάσαι πλημμελήσαντα δῆλον ¹; ἀποδιδράσκουσι γὰρ
τὰς ἀπειλὰς καὶ τὰς λόγους ² δεισαντες. ὅπερ ἔν αι
τίτθαι πρὸς τὰ παιδία λέγουσι. Μὴ κλαῖε, καὶ λήψη-
τῆτο πρὸς τὸν θυμόν ἐν ἀχρήσως λεύσειν. Μὴ σπεύδε,
μηδὲ βόα, μηδὲ ἐπείγε, καὶ μᾶλλον ἂ θελείς γενήσε-
ται καὶ βέλτιον. καὶ γὰρ παῖδα πατὴρ ἰδὼν ἐπιχειροῦν-
τά τι σιδηρίῳ διελεῖν ἢ τεμεῖν, αὐτὸς λαβὼν τὸ σιδηρίον
ἐποίησε. καὶ τᾷ θυμῷ τὴν τιμωρίαν παρελόμενος, αὐτὸς
ἀσφαλῶς καὶ ἀβλαβῶς καὶ ἀφελίμως ἐκόλασε τὸν ἄξιον,
ἐχ ἑαυτὸν, ὡς περ ὁ θυμὸς αὐτ' ἐκείνε πολλαίς.

XI. Πάντων δὲ τῶν παθῶν ἐθισμῶ δεομένων,
οἷον δαμάζοντος καὶ καταθλέντος ἀσκήσει τὸ ἄλογον καὶ
δι πειθές, ἐ πρὸς ἕλλο μᾶλλον ἐσὶν ἐγγυμνάσασθαι τοῖς
οἰκέταις ἢ πρὸς τὸν θυμόν. ἔτε γὰρ φόβος, ἔτε φό-
βος, ἔτε φιλοτιμία τις ἐγγίνεται πρὸς αὐτὰς. ὄργαι
δὲ συνεχεῖς ³ πολλὰ ποιῆσαι ⁴ προσκράσματα καὶ σφάλ-
ματα διὰ τὴν ἐξουσίαν, ὡς περ ἐν ὀλιθηρῷ χωρίῳ, μηδε-
νὸς ἐνισκμένε μηδὲ κωλύοντος, ὑποφέρουσαι. ἐ γάρ ἐσιν
ἀναμάρτητον ἐν πάθει τὸ ἀνυπεύθυνον καταχεῖν, μὴ
πολλῆ ⁵ τὴν ἐξουσίαν ἐμπεριλαβόντα πραότητι, μηδὲ πολ-

E e 4

λὰς

Aristoteli aequalium ambigo mecum definire. Fuit profecto Ari-
stoteli aequalis rex Ponti Satyrus, de quo v. Diodor. Sic. 14,
93, ubi vid. Wesseling. & alius, de quo idem 20, 22. Ipse
Aristoteles Satyrum Philopatora memorat Ethic. 7, 6.

1 R. mavult πλημμελήσανται δέλεε, ob seq. ἀποδιδράσκουσι.

2 R. desiderat ante λόγους epitheton aliquod, e. c. φοβεράς,
vel δεικῆς, vel τραχεῖς.

3 Vulgo δὲ καὶ συνεχεῖς. R. hoc καὶ aut delendum monuit,
aut addendum λοιδορούσαι vel πληγαί, vel simile aliquod vocabu-
lum, aut deesse conjicit vocabulo ὄργαι epitheton aptum, e.
c. σφοδραί. Delevi καὶ cum W. e Xyl. Mosq. 2. Colleg. Nov.

4 R. legi vult aut ποιῆσιν, aut deinde ὑποφέρουσαι.

5 Sic legendum monuit R. & dedi cum W. id ex Voss. &
Mez. sumente.

λάς ὑπομείναντα Φωνὰς γυναικὸς, καὶ Φίλων ἐγκαλέωντων ἄτουσαν καὶ ῥαθυμίαν. οἷς μάλιστα παρωξυνόμεν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς οἰκέτας, ὡς τῷ μὴ κολάζεσθαι διαφθειρομένους. ὃψὲ μέντοι συνεῖδον, ὅτι πρῶτον μὲν ἐκείνας ἀνεξιματία χειρόνας ποιεῖν βέλτιόν ἐστιν, ἢ πικρίαι καὶ θυμῷ διακρέφειν ἑαυτὸν εἰς ἐτέρων ἐπανόρθωσιν. ἔπειτα πολλὰς ὁρῶν αὐτῷ τῷ μὴ κολάζεσθαι πολλὰς αἰδεμένους κακὰς εἶναι, καὶ μεταβολῆς ἀρχὴν, τὴν συγγνώμην μᾶλλον ἢ τὴν τιμωρίαν λαμβάνοντας, καὶ νῆ Δία δελεύοντας ἐτέροις ἀπὸ νεύματος σιωπῆ καὶ προθυμότερον, ἢ μετὰ πληγῶν καὶ μασιγμάτων ¹ ἐτέροις, ἐπειθόμεν ἡγεμονικώτερον εἶναι τῆ θυμῷ τὸν λογισμόν. ἔ γὰρ, ὡς ὁ ποιητὴς εἶπεν,

Ἴνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς ².

ἄλλὰ τῶναντίων αἰδεμένοις ὁ σωφρονίζων ἐγγίνεται φόβος. ἢ δὲ συνεχῆς πληγὴ καὶ ἀπαρκίτητος ἐ μετάνοιαν ἐμποιεῖ τῆ κακουργεῖν, ἀλλὰ τῆ λανθάνειν πρόνοιαν μᾶλλον. τρίτον, αἰ μνημονεύων καὶ διανοόμενος πρὸς ἑμαυτὸν, ὡς ἔτε ὁ τοξεύειν ἡμᾶς διδάξας ἐκώλυσε βάλλειν, ἀλλὰ μὴ διαμαρτάνειν, ἔτε τῷ κολάζειν ἐμποδῶν ἔσαι ³, τὸ διδάσκειν εὐκαίρως τῆτο ποιεῖν, καὶ μετρίως καὶ ὠφελίμως καὶ πρεπόντως· πειρῶμαι τὴν ὀργὴν ἀφαιρεῖν μάλιστα τῷ μὴ παραιρεῖσθαι τῶν κολαζομένων τὴν δικαιολογίαν, ἀλλ' ἀκίειν. ὅ τε γὰρ χρόνος ἐμποιεῖ τῷ πάθει διατριβὴν, καὶ μέλλησιν ἐκλύεσσαν, ἢ τε κρίσις εὕρισκε καὶ τρόπον πρέποντα καὶ μέγεθος ἀρμότῳ κολάσεως· ἔτι δὲ, ἔχ ὑπολείπεται πρόφασις τῷ δίδόντι δίκην ἀντιτείνειν πρὸς τὴν ἐπανόρθωσιν, ἂν μὴ κατ' ὀρ-

¹ R. aut *μασίγων* legi vult, aut *σιγμάτων*, aut denique *μετὰ πληγῶν καὶ μασίγων καὶ σιγμάτων*. Turn. V. Bong. afferunt *σιγμάτων*.

² Xyl. notante, versus est in Cypriacis Stasini, ut habet Stobaeus Serm. 31. p. 202.

³ R. mavult aut *ἔσι* aut *ἔσταται*.

ὄργην, ἀλλ' ἐξελεγχθεὶς κολάζεται. τὸ δὲ αἴχισον ¹ ἔ πρόσσει, φαίνεται δικαιότερα τῷ δεσπότη λέγοντα τὸν οἰκέτην. ὡσπερ ἔν ὁ Φωκίων μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευταίην ἐκ ἑῶν προεξανίστασθαι τὰς Ἀθηναίους, ἐδὲ ταχὺ πισεύειν ². Εἰ σήμερον, (εἶπεν) ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέθνηκε, καὶ αὔριον ἔσαι καὶ εἰς τρίτην τεθνηκώς· ἔτως οἶμαι δεῖν ὑπεβάλλειν ἑαυτῷ τὸν σπεύδοντα δι' ὄργην ³ ἐπὶ τὴν τιμωρίαν· Εἰ σήμερον ἔτος ⁴ ἡδίκησε, καὶ αὔριον ἔσαι καὶ εἰς τρίτην ἡδικηκώς· καὶ δεῖν ἔδδεν, εἰ δώσει δίκην βράδιον, ἀλλ' εἰ ταχὺ παθῶν, ἀεὶ φανεῖται μὴ ἀδικῶν· ὅπερ ἤδη συμβέβηκε πολλάνικς. τίς γὰρ ἡμῶν ἔτω δεινός ἐστιν, ὡσεὶ κολάζειν καὶ μασιγᾶν δῆλον, ὅτι πέμπτην ἢ δεκάτην ἡμέραν προσέκαυσε τῆψον, ἢ κατέβαλε τὴν τράπεζαν, ἢ βράδιον ὑπήκωσε; καὶ μὴν ταῦτ' ἐστὶν ἐφ' οἷς εὐθύς γενομένοις καὶ προσφάτοις ἔσι, ταραττόμεθα, καὶ πιπρῶς καὶ ἀπαραιτήτως ἔχουμεν. ἄς γὰρ δι' ⁵ ὁμίχλης τὰ σώματα, καὶ δι' ὄργης τὰ πράγματα μείζονα φαίνεται. διὸ δεῖ ταχὺ συμνημονεύειν τῶν ὁμοίων, καὶ τῷ πάθει ἔξωθεν ὄντα ἀνυπόπτως, ἂν καθαρῶ τῷ λογισμῷ καὶ καθ' ἑσῶτι φαίνεται μοχθηρὸν, ἐπισραφῆναι, καὶ μὴ προέδδαι τότε μὴδ' ἀφείναι τὴν κόλασιν, ὡσπερ σιτίον, ἀνορέκτες γεγονότας. ἐδδεν ⁶ γὰρ ἔτως αἰτίον ἐστὶ τῷ

E e 5

παρ-

¹ Ald. Bas. Erasm. Antw. τὸ δὲ αἴχισον. Comma, quod vulgo post αἴχισον datur, cum W. dedit post πρόσσει, Salmaf. & R. jubentibus.

² Subaudi, R. monente, e superioribus *Alexandri mortem*, aut *Alexandrum vivis excessisse*.

³ R. mavult δι' ὄργης i. e. ἐν ὄργῃ.

⁴ Sic R. dari voluit — *si hodie hic homo nequiter se gessit* — dedique cum W. ex Voss. Mosq. i. A. D. Vulgo ἔτως.

⁵ Sic restitui e Bas. Ald. Erasm. Antw. jubentibus R. & Salmaf. Dedit idem W. consentientibus omnibus libris & scriptis & editis pro vulg. δὴ, quod e Steph. in rell. transit.

⁶ Erasm. dedit ἐδδεν, nec non in seq. τὸ παρ. pro vulg. ἐδδεν &

παρέσης ὀργῆς κολάζειν, ὡς τὸ παυσαμένης μὴ κολάζειν, ἀλλ' ἐκλελύθαι, καὶ ταυτὸν πεπονθέναι τοῖς ἀργοῖς κωπηλάταις, οἱ γαλήνης ὀρμῶσιν ¹, εἶτα κινδυνεύουσιν ἀνέμῳ πλέοντες. καὶ γὰρ ἡμεῖς τῷ λογισμῷ καταγνωστότερες ἀτουίαν καὶ μαλακίαν ἐν τῷ κολάζειν, σπεύδομεν παρόντι τῷ θυμῷ, καθάπερ πνεύματι παραβόλῳ. τροφῇ μὲν γὰρ ὁ πεινῶν κατὰ φύσιν χρῆται, τιμωρία δὲ ὁ μὴ πεινῶν μηδὲ διψῶν αὐτῆς· μηδὲ ὥσπερ ὄψις πρὸς τὸ κολάσαι τῷ θυμῷ δεόμενος, ἀλλ' ὅταν παύρῳ τῷ ὀρέγεσθαι γένηται, προσάγων τὸν λογισμὸν ἀναγκαιῶς. ἐ γὰρ, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, κατ' αὐτὸν ἐν Τυρρηνίᾳ μασιγῆσθαι τὴν οἰκέτας πρὸς αὐτὸν, ἔτω πρὸς ἡδονὴν δεῖ καθάπερ ἀπολαύσματος ὀρέξει, τῆς τιμωρίας ἐμφορεῖσθαι καὶ χαίρειν κολάζοντας, εἶτα ² μετανοεῖν. ἦν τὸ μὲν, θηριῶδες, τὸ δὲ, γυναικῶδες· ἀλλὰ καὶ λύπης καὶ ἡδονῆς χωρὶς, ἐν τῷ τῷ λογισμῷ χρόνῳ τὴν δίκην κολάζεσθαι ³, μὴ ὑπολείποντα τῷ θυμῷ πρόφασιν.

XII. Αὕτη μὲν ἔν ἴσως ἐκ ὀργῆς ἰατρεία Φανεῖται, διάκρησις δὲ καὶ Φυλακὴ τῶν ἐν ὀργῇ τινὸς ἀμαρτημάτων. καίτοι καὶ σπληνὸς οἴδημα, σύμπλωμα μὲν ἐστὶ πυρετῷ, πρᾶυνόμενον δὲ, καθίξει τὸν πυρετὸν, ὡς Φησιν

& τῷ παρ. Ad marginem simul notat, depravatum esse hunc locum in Aldina, & vertit: *neque enim perinde culpandum est praesente ira punire, quam ubi se remisit non punire.* Kaltw. sensum vulgatae ita exprimit: Denn nichts verleitet uns mehr mitten im Zorn zu strafen, als wenn man, nachdem sich der Zorn gelegt hat, aus bloßer Nachlässigkeit das Strafen verabsäumt.

¹ Sic R. dari voluit — *in portu haerent* — dedique cum W. id ex D. & Colleg. Nov. reponente, pro vulg. ὀρμῶσιν.

² Sic Xyl. e Scripto legendum monuit, dedique cum W. consentiente D. Vulgo χαίρειν, κολάζοντας δὲ μετανοεῖν. Erasm. correxerat κολάσαντας. Idem W. e Mez. notat. R. voluit χαίρειν κολάζοντας, κολάσαντας δὲ μετανοεῖν.

³ W. cum R. fufp. κομίζεσθαι.

Φησιν Ἰερώνυμος. ἀλλ' αὐτῆς¹ γε τῆς ὀργῆς ἀναθεω-
ρῶν τὴν γένεσιν, ἄλλες ὑπ' ἑλλων αἰτιῶν ἐμπίπτοντας
εἰς αὐτὴν ἑάρων, οἷς ἐπιεικῶς ἄκσι δόξα τῆ καταφρο-
νεῖσθαι καὶ ἀμελεῖσθαι παραγίνεται. διὸ καὶ τοῖς παρ-
αιταμένοις ἰοργῆν, δεῖ βοηθεῖν παρρωτάτω τὴν πρᾶξιν
ολιγορίας ἀπάγοντας καὶ θρασύτητος, εἰς ἄνοιαν², ἢ
ἀνάγκην, ἢ πάθος, ἢ δυστυχίαν, τιθεμένους. ὡς Σο-
φοκλῆς³.

Ἄλλ' ἐ γάρ, ὦ ἄναξ, ἐδ' ὅς ἔν βλαστῇ μένει

Νῆς τοῖς κακῶς πράξουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

καὶ τῆς Βρισηίδος τὴν ἀφαίρεσιν εἰς τὴν Ἄτην ἐναφέ-
ρων ὁ Ἀγαμέμνων, ὅμως,

Ἄψ ἐθέλει ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα⁴.

καὶ γὰρ τὸ δεῖσθαι, τῆ μὴ καταφρονῆντος ἐπὶ, καὶ τα-
πεινός Φανείς ὁ ἀδικήσας ἔλυσε τὴν τῆς ὀλιγορίας δό-
ξαν. ἐ δεῖ δὲ ταῦτα περιμένειν τὸν ὀργιζόμενον, ἀλ-
λὰ τὸ τῆ Διογένους. Οὗτοί σε καταγελῶσιν, ὦ Διόγε-
νες. Ἐγὼ δ' ἐ καταγελῶμαι⁵. λαμβάνειν ἑαυτῶ,
καὶ καταφρονεῖσθαι μὴ νομίζειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνους κα-
ταφρονεῖν, ὡς δι' ἀδένειαν, ἢ πλημμέλειαν, ἢ προπέ-
τειαν, ἢ ῥαθυμίαν, ἢ ἀνελευθερίαν, ἢ γῆρας, ἢ νεό-
τητα, πλημμελέντος. οἰκέταις δὲ καὶ φίλοις ἀφετέον
τὸ τοιοῦτο παντάπασιν. ἐ γὰρ ὡς ἀδυνάτων, ἐδ' ὡς
ἀπράκτων, ἀλλὰ δι' ἐπιείκειαν ἢ δι' εὐνοίαν, οἱ μὲν ὡς
χρησῶν, οἱ δὲ ὡς φιλέντων καταφρονῶσι. νυνὶ δὲ ἐ μό-
νον πρὸς γυναῖκα καὶ δόλκε καὶ φίλες, ὡς καταφρονέ-
μενοι, τραχέως ἔχομεν, ἀλλὰ καὶ πανδοκεῦσι καὶ ναύ-
ταις καὶ ὀρεωκόμοις μεθύσει, πολλὰ μὲν ὑπ' ὀργῆς συμ-
πίπσο

1 Turn. V. Bong. αὐτός γε.

2 R. mavult εἰς ἄνοιαν.

3 ex Antigona, v. 563. 564.

4 Hom. Iliad. XIX, 137. 139.

5 R. monente, integra dictio haec foret: τὸ τῆ Διογένει (sc. ῥῆμα) πρὸς τὰς λέγοντας, ἔτοι σὲ καταγελῶσιν, ὦ Διόγενες, εἰπόντες, ἐγὼ δὲ ἐ καταγ.

πίπτωμεν, οϊόμενοι καταφρουεῖσθαι, καὶ κυσὶν ὑλακῆσαι, καὶ ὄνοις ἐμβάλλωσι χυλεπαίνωμεν· ὡς ἐκεῖνος ὁ βεβλόμενος τύπτειν τὸν ἀηλάτην· εἴτ' ἀνακραγόντος, ὅτι Ἄθηναῖός εἰμι· Σὺ μὲν ἐκ εἰ Ἄθηναῖος, τὸν ὄνον λέγων ἔτυπτε, καὶ πολλὰς ἐνεφόρει πληγὰς.

XIII. Καὶ μὴν τὰς γε συνεχεῖς καὶ πυκνὰς καὶ κατὰ μικρὸν ἐν τῇ ψυχῇ συλλεγομένας ὀργὰς, μάλισα Φιλαυτία καὶ δυσκολία μετὰ τρυφῆς καὶ μαλακίας, οἷον σμῆνος ἢ σφηκίαν ἡμῖν ἐντίκωσι. διὸ μείζον ἐδὲν εὐκολίας καὶ ἀφελείας ἐφόδιον εἰς πρότητα πρὸς οἰκίας καὶ γυναῖκα καὶ φίλος, τῶ δυναμένῳ συμφέρεσθαι τοῖς παρῶσι, καὶ μὴ δεομένῳ ποσῶν καὶ περιτῶν.

Ὁ δ' ἔτ' ἄγαν ὀπλοῖσιν, ἔθ' ἐφθοῖς ἄγαν,

Οὐθ' ἠτλον, ἔτε μᾶλλον, ἔτε διὰ μέσσω

Ἡρτυμένοισι χαίρων, ὡς' ἐπαινέσθαι.

χιῶνος δὲ μὴ παρέσης, ἐκ ἂν πιῶν, ἔτε ἄρτον ἐξ ἀγορῆς φαγῶν, ἐδὲ ὄψω γευσάμενος ἐν λιτοῖς ἢ κεραμεοῖς σκεύεσιν ², ἐδὲ κοιμηθεῖς ἐπὶ σρωμνῆς μὴ οἰδῶσης ³, ὡσπερ θαλάττης διὰ βάρους κεινημένης ⁴. ῥάβδοις δὲ καὶ πληγαῖς τὰς περὶ τράπεζαν ὑπηρέτας ἐπιταχύνων μετὰ δρόμω ⁵ καὶ βοῆς καὶ ἰδρωτός, ὡσπερ φλεγμονῶν ⁶ καταπλάσματα κομίζοντας, ἀθροεῖ καὶ Φιλαυτίῳ καὶ μεμψιμοίρῳ δελεύων διαίτη, καθάπερ ὑπὸ βηχὸς ἐνδεδελχῆς,

1 Dedi cum W. ἔθ' & in seq. ὡς' pro vulg. ἔτε, & ὡσω. Xylaudrum secutus. Etiam quae sequuntur usque ad κεινημένης, Erasm. ad eundem poetæ locum retulit. W. dubitat an recte.

2 Subaud. προτεταμένω. R.

3 Turn. Bong. οἰδώσας.

4 R. legi vult aut ὡσπερ θαλάσσω δ. β. κεινημένη, aut κοιμηθεῖς, εἰ μὴ ἐπὶ σρωμνῆς οἰδώσης, ὡσπερ θαλάσσης —.

5 R. monet, non multum referre, δρόμω an τρόμω legas, cum irati vehementer contremiscere soleant, & toto corpore quatiantur.

6 Turn. V. Bong. φλεγμαίνων.

χῆς, ἢ ¹ προσηρεσμάτων πολλῶν, ἔλαθεν ἐλαΐδη καὶ καταβροϊκῆν διάθεσιν περὶ τὸ θυμοειδές ἀπεργασάμενος. ἐθισθεὶς ἐν τῷ σῶμα δι' εὐτελείας πρὸς εὐκολίαν, αὐταρκες ἑαυτῷ γινόμενος· οἱ γὰρ ὀλίγων δεόμενοι, πολλῶν ἐκ ἀποτυγχάνουσι· καὶ δεινὸν ἔδεν, ἀρξαμένους ² ἀπὸ τῆς τροφῆς, σιωπῇ χρήσασθαι τοῖς παρατυγχάνουσι, καὶ μὴ πολλὰ χολομένους ³ καὶ δυσισολκίνοντας, ἀτερπέσασθαι ἕψον ἐμβαλεῖν ἑαυτοῖς καὶ φίλοις ⁴ τὴν ὀργήν.

Δόρυπα δ' ἐκ ἂν πως ἀχαρίσερον ἄλλο γένοιτο ⁵ διὰ πρόσκαισιν ἢ καπνόν, ἢ ἄλῶν ἐνδειαν, ἢ ψυχρότερον ἄρτον, οἰκτιρῶν τυπτομένων, καὶ λοιδορημένης γυναικός. Ἀρκεσίλαος δὲ μετὰ ξένων τινῶν ἐσιῶντος τὰς Φίλας, παρετέθη τὸ δεῖπνον· ἄρτοι δὲ ἐκ ἦσαν, ἀμελησάντων πρίασθαι τῶν παιδῶν. ἐφ' ᾧ τις ἐκ ἂν ἡμῶν διέεησε τὰς τοίχας κεκραγώς; ὁ δὲ μειδίσας· Οἶόν ἐστιν (ἐφη) τὸ συμποτικὸν εἶναι τὸν σοφόν. τῆ δὲ Σωκράτης ἐκ παλαίστρας παραλαβόντος τὸν Εὐθύδημον, ἢ Ξανθίππη μετ' ὀργῆς ἐπισχῶσα καὶ λοιδορήσασα ⁶, τέλος ἀνέστρεψε τὴν τράπεζαν· ὁ δὲ Εὐθύδημος ἐξαναστὺς ἀπῆει περιλυτός γενόμενος· καὶ ὁ Σωκράτης· Παρὰ σοὶ δὲ (εἶπεν) ἔ πρόην ἔρως τις εἰσπῖχῶσα ταυτὸ τῆτο ἐποίησεν; ἡμεῖς δ' ἐκ ἠγανακτήσαμεν. δεῖ γὰρ σὺν εὐκολίᾳ καὶ γέλωτι καὶ φιλοφροσύνῃ τὰς Φίλας δέχεσθαι, μὴ τὰς ὀφρῦς συνάγοντας, μηδὲ φρίκην καὶ τρόμον ἐμβάλλοντας τοῖς ὑπηρετῆσιν. ἐθισθεὶς δὲ καὶ σκεύεσιν εὐκόλως ὁμιλεῖν ἄπασι, καὶ μὴ τῶδε μᾶλλον ἢ τῶδε χρῆσθαι·

¹ Salmat. hoc ἢ deleri voluit, quod, R. iudice, neque abesse debet neque potest.

² Dedi sic e R. mente ob seqq. pro vulg. ἀρξάμενος.

³ Turn. V. Bong. C. Mosq. 2. Colleg. Nov. Schott. Anon. μὴ πολλὰ φοβούμενος. Nentra lectio, W. iudice, est sana. Susp. περὶ πολλά ὀχλαμέναι.

⁴ R. mavult τοῖς φίλοις.

⁵ Odyss. XX, 392.

⁶ Turn. V. Bong. λοιδορηθεῖσα.

θαι· καθάπερ ἔνιοι πολλῶν παρόντων, ἔν ἐξελόμενοι
 καθάριον, ὡς Μάριον ἰσορῶσι, ἢ ῥυτὸν¹ ἐκ ἂν ἐτέρῳ
 ποιοῖεν· ἔτω δὲ καὶ πρὸς ληϊύθας ἔχουσιν, καὶ πρὸς
 σλεγγίδας, ἀγαπῶντες ἐκ πασῶν μίαν· εἴτα ὅταν συν-
 τριβῇ τι τέτων, ἢ ἀπόληται, βαρέως φέρουσι καὶ κο-
 λάζουσι· ἀφειλέον ἔν τῷ πρὸς ὀργὴν φαύλως ἔχουσι καὶ
 τῶν σπανίων καὶ περιττῶν, οἷον ἐκπωμάτων καὶ σφρα-
 γίδων καὶ λίθων πολυτελῶν· ἐξίσησι γὰρ ἰπολλόμενα
 μᾶλλον τῶν εὐπορίσων καὶ συνηθῶν· διὸ καὶ τῷ Νέρω-
 νος ἀπλάγωνόν τινα σκηὴν ὑπερφυῆς κάλλει καὶ πολυ-
 τελείᾳ θεάμα κατασπευάσαντος· Ἠλεγγας (ἔφη ὁ Σε-
 νέκας) πένητα σεαυτόν· εἰν γὰρ ταύτην ἀπολέσης,
 ἑτέραν ἢ κήση τοιαύτην· καὶ μέντοι καὶ συνέπεσε,
 τῷ πλοῖε καταδύοντος, ἀπολέσθαι τὴν σκηὴν· ὁ δὲ Νέ-
 ρων ἀναμνηθεὶς τῷ Σενέκα, μετριώτερον ἤνεγκεν· ἢ δὲ
 πρὸς τὰ πράγματα εὐκολία, καὶ πρὸς οἰκέτας εὐκολον
 ποιεῖ καὶ πρῶτον· εἰ δὲ πρὸς οἰκέτας, δῆλον ὅτι καὶ
 πρὸς φίλους καὶ πρὸς ἀρχομένους· ὀρῶμεν δὲ καὶ δέλης
 νεωνήτας περὶ τῷ πριαμένε πυνθανομένους, ἐκ εἰ δεισι-
 δαίμων, ἐδ' εἰ φθονερός, ἀλλ' εἰ θυμώδης· καὶ ὅπως
 σὺν ὀργῇ, μηδὲ ὠφροσύνην ἀνδρας γυναικῶν, μηδὲ ἔρω-
 στα γυναικας ἀνδρῶν ὑπομένειν δυναμένους, μηδὲ συνη-
 θειαν ἀλλήλων φίλους· ἔτως ἔτε γάμος ἔτε Φιλία μετ'
 ὀργῆς ἀνεκτὸν, ἀλλὰ χωρὶς ὀργῆς καὶ μέθης κᾶφόν ἐστιν·
 ὁ γὰρ τῷ θεῷ νάρθηξ², ἱκανὸς κολασῆς τῷ μεθύοντος,
 ἂν μὴ προσγενόμενος ὁ θυμὸς ὠμῆσῃ καὶ μαινόλην ἀν-
 τι λυαίε καὶ χορείε³ ποιήσῃ τὸν ἀκρατον· καὶ τὴν
 μανίαν αὐτῇ καθ' αὐτὴν ἢ ἀντίκυρα⁴ θεραπεύει, μι-
 χθεῖσα δὲ ὀργῇ, τραγωδίας ποιεῖ καὶ μύθους·

XIV.

1 R. sic e Bas. voluit restitui, & dedi cum W. accedenti-
 bus Xyl. & Colleg. Nov. Habet idem Antw. & dandum mo-
 nuit Salmas. Vulgo ῥήρυτον.

2 Cf. Plin. H. N. l. 13. c. 42.

3 Alluditur ad Bacchi cognomina.

4 Insula, in qua helleborus nascitur.

XIV. Δεῖ δὲ μήτε παίζοντας αὐτῇ διδόναι τόπον, ἔχθραν γὰρ ἐπάγει τῇ Φιλοφροσύνῃ· μήτε κοινολογούμενος, Φιλουεικίαν γὰρ ἐκ Φιλολογίας ἀπεργάζεται· μήτε διακίζοντας, ὕβριν γὰρ τῇ ἐξουσίᾳ προστίθῃσι· μήτε παιδεύοντας, ἀθυμίαν γὰρ ἐμποιεῖ καὶ μισολογίαν· μήτε εὐτυχεύοντας, αὐξεί γὰρ τὸν Φθόρον· μήτε δυστυχεύοντας, ἀφαιρεῖ γὰρ τὸν ἔλπον, ὅταν δυσκολαίνωσι καὶ μάχωνται τοῖς συναχθρομένοις. ὡς ὁ Πρίαμος·

Ἔρρετε λωβητῆρες ἄλεγχέες· ἔ νυ καὶ ὑμῖν

Ἐστὶ γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντας ¹;

ἢ δ' εὐκολία τοῖς μὲν βοηθεῖ, τὰ δ' ἐπικοσμεῖ, τὰ δὲ συνηδύνει· περιγίνεται δὲ τῇ πραύτητι, καὶ θυμῷ καὶ δυσκολίας ἀπάσης· ὡσπερ Εὐκλείδης ², τῷ ἀδελφῷ πρὸς αὐτὸν ἐκ διαφορᾶς εἰπόντος· Ἀπολοίμην, εἰ μή σε τιμωρησαίμην· Ἐγὼ δὲ, Φήσας, ἀπολοίμην, εἰ μή σε πείσαιμι, διέτρεψε παραχρῆμα καὶ μετέθηκε. Πολέμων ³ δὲ, λοιδορῶντος αὐτὸν ἀνθρώπου Φιλολίθου καὶ περὶ σφραγίδια πολυτελῆ νοσῶντος, ἀπεκρίνατο μὲν ἑδὲν, τῶν σφραγιδίων δὲ ἐνὶ προσεῖχε τὸν νῦν, καὶ κατεμάρθανεν ἠθεις ἔν ὁ ἀνθρώπος· Μὴ ἔτως (εἶπεν) ὧ Πολέμων, ἀλλ' ὑπ' ἀγῶας θεῶ, καὶ πολὺ σοι βέλτιον φανεῖται· ὁ δ' Ἀρίστιππος, ὀργῆς αὐτῷ πρὸς Αἰχλίην ⁴ γενομένης, καὶ τινος εἰπόντος· Ὡς Ἀρίστιππε, πᾶ ὑμῶν ἢ Φιλία; Καθεύδει, (Φησὶν) ἐγὼ δὲ αὐτὴν ἐγερω· καὶ τῷ Αἰχλίην προσελθὼν εἶπεν· Οὕτως σοι δοκῶ παντάπασι νυ ἀτυχῆς τις εἶναι καὶ ἀνήκεστος, ὥστε μὴ νεθεσίας τυχεῖν; ὁ δ' Αἰχλίης· Οὐδὲν (εἶφη) θαυμαστὸν, εἰ πρὸς πάντα τῇ φύσει με διαφέρων, κἄνταῦθα τὸ δέον πρότερος συνείδες.

Καὶ

¹ Iliad. XXIV, 238. sq.

² Significat Eucliden, Megarensē philosophum, auditorem Socratis, auctorem sectae Megarensis, aut Eristicae. R.

³ Philosophus sectae Platonicae, auditor Xenocratis. Diog. Laërt. IV. 3.

⁴ Aristippus & Aeschines, philosophi Socratici.

Καί, γὰρ κάπρον Φριζάχεν' ἔ μόνον γυνή,
 Παῖς δ' ἂν νοσούντος χειρὶ προσκνήσων νέα,
 Κλίνει παλαιῶ παντός εὐμαρέσερον.

ἅλλ' ἡμεῖς ἀγριαίνοντα τιθασσεύμεν ζῶα καὶ πρᾶυνο-
 μεν, λυκιδεῖς καὶ σκύμνος λεόντων ἐν ταῖς ἀγνάλαις
 περιφέροντες, εἶτα καὶ τέκνα καὶ Φίλος καὶ συνήθεις
 ἐμβάλλομεν ὑπ' ὀργῆς· οἰκέταις δὲ καὶ πολίταις τὸν θυ-
 μὸν ὡσπερ Θηρίον ἐφίεμεν ¹. ἔ καλῶς ὑποκοριζόμενοι
 μισοπονηρίαν, ἅλλ' ² ὡσπερ, οἶμαι, τῶν ἄλλων παθῶν
 ψυχῆς ³ καὶ νοσημάτων, τὸ μὲν πρόνοιαν, τὸ δ' ἐλευ-
 θεριότητα, τὸ δ' εὐσέβειαν καλῶντες, ἕδενός ἀπαλλα-
 γῆναι δυνάμεθα.

XV. Καίτοι, καθάπερ ὁ Ζήνων ἔλεγε, τὸ σπέρ-
 μα σύμμιγμα καὶ κέραςμα τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων
 ὑπαρχεῖν ἀπεσπασμένου ⁴, ἔτως ἔοικε τῶν παθῶν παν-
 σπερμία τις ὁ θυμὸς εἶναι. καὶ γὰρ λύπης ἐμπέπλη-
 σαι ⁵ καὶ ἠδονῆς καὶ ὕβρεως· καὶ Φθόνος μὲν ἔχει τὴν
 ἐπιχαιρευκακίαν· Φθόνος δὲ καὶ ⁶ χειρῶν ἐστίν· αγωνίζε-
 ται γὰρ ἐχθὴ μὴ παθεῖν αὐτός, ἀλλὰ παθεῖν κακῶς ἐπι-
 τρίψας ἕτερον· ἐπιθυμίας δὲ αὐτῷ ⁷ τὸ ἀτερπέστατον
 ἐμπέφυκεν, εἴ γε δὴ τῷ λυπεῖν ἕτερον ⁸ ὀρεξίς ἐστίν. διὸ
 τῶν

¹ Sic R. legi maluit, licet vulgatam ἀφίεμεν non plane
 damnet, dedique cum W. ex C. Mosq. 1. 2. Colleg. Nov. Mez.

² Deleri voluit R. ἅλλ', quasi natum ex ultima syllaba vo-
 cabuli praecedentis.

³ R. mavult τῆς ψυχῆς.

⁴ Turn. V. Bong. ἀφασιασμένων.

⁵ Ald. Bas. Erasm. Antw. ἀπέσπασα.

⁶ R. susp. καὶ μίσος μὲν ἔχα τὴν ἐπιχαιρευκακίαν, Φθόνος
 δὲ καὶ χειρῶν. W. iudice, ad integritatem loci aliquid requiri
 videtur.

⁷ Sic legi voluit R. & restitui ex Ald. Bas. Erasm. Antw.
 pro vulg. αὐτό. In iisd. edd. legitur τὸ ἀτερπέσερον. Hinc
 ex Turn. V. Bong. in ind. var. enotatur τὸ ἀτερπέστατον, quod
 Steph. dedit.

⁸ Bong. ἐτίρω.

τῶν μὲν ἀσωτων ταῖς οἰκίαις προσιόντες ἀληθρίδος ἀκρόμεν ἐωθινῆς, καὶ πηλόν, ὡς τις ¹ εἶπεν, οἶνε, καὶ σπαράγματα σεφάνων, καὶ κραιπαλῶντας ὀρώμεν ἐπὶ θυραῖς ἐκκολάθης· τὰ δὲ τῶν πικρῶν ἐκκαλύμματα ² καὶ δυσκόλων, ἐν τοῖς προσωποῖς τῶν οἰκετῶν ὄψει, καὶ τοῖς εἴγμασι καὶ ταῖς πέδασι.

Ἄει δὲ ἀειδῶν μῦθος ἐν σέγαις
ὄργιλα ἀνδρὸς ³,

Κωκυτὸς ἐμπέπλωκε, —

μαστιγασμένων ἔνδον οἰκονόμων, καὶ σρεβλαμένων θερα-
παινίδων· ὥσε τῆ θυμῷ τὰς λύπας ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις
καὶ ταῖς ἡδοναῖς οἰηθεῖσθαι ὀρώντας.

XVI. Οὐ μὴν ἀλλὰ ὅσοις γε συμβαίνει διὰ μισο-
πνευηρίαν ἀληθῶς ἀλίσκεσθαι πολλάνικς ὑπὸ ὀργῆς, το
ἀγαν ἀφαιρετέον αὐτῆς καὶ τὸ ἀκρατον ἅμα τῇ σφοδρῶ
πίσει περὶ τῶν συνόντων. αὕτη γὰρ αὖξει μάλις τῶν
αἰτιῶν τὸν θυμὸν, ὅταν ἢ χρησὸς ὑποληφθεῖς ἀναφανῆ
μοχθηρὸς, ἢ φιλεῖν δόξας ἐν διαφορῶ τινι καὶ μέμψαι
γένηται. τὸ δὲ ἐμὸν ἦθος, οἶδα ⁴ δῆπεθεν, ἡλίμιας
ῥοπαῖς φέρεται πρὸς εὐνοίαν ἀνθρώπων καὶ πίσιν. ὡσ-
περ ἐν οἱ κατὰ κενῆ βαίνοντες, ὅπε ⁵ μᾶλλον ἐπερείδω
τῷ

¹ Sic R. dari voluit, dedique cum W. idem ex Mosq. 1. 2. Schott. Mez. fumente, quibuscum ex parte consentiant A. D. ὡς τι habentes. Vulgo ὄστις. — argillam (ut quidam ajebat) terra vino rigata factam. Distio, ut videtur proverbialis, ad quam nostra accedit: der Boden schwimmt von Wein.

² Rara, R. judice, distio pro σύμβολα vel γνωρίσματα — signa, unde latens & tecta veritas reperitur, retegitur, & in lucem producitur.

³ Hoc supposuit Plutarchus sententiae suae dictum vetusti tragici accommodans, pro nomine proprio viri, quod jambum finiebat. R.

⁴ Ald. Bas. Antw. οἶδα. Erasm. correxit, & e Turn. V. Bong. enotatur οἶδα.

⁵ R. legi vult ὄσφ.

τῷ Φιλεῖν ἑμαυτὸν, ἁμαρτάνω μᾶλλον, καὶ σφαλλόμενος ἐνωῖμαι καὶ τῷ μὲν Φιλεῖν ἀπαρύσαι τὸ ἔμπαδὸς ἄγαν καὶ πρόθυμον ἐν ἅν ἐτι δυνηθεῖην· τῷ δὲ πιθεύειν σφόδρα χρῆσάμην ἂν ἴσως χαλινῷ, τῇ Πλάτωνος εὐλαβείᾳ. καὶ γὰρ Ἐλικῶνα¹ τὸν μαθηματικὸν ἕτως² ἔπαινεῖν φησιν, ὡς φύσει εὐμετάβολον ζῶον, καὶ τὰς τετραμμένους ἐν τῇ πόλει καλῶς δεδιέναι, μὴ ἀνθρώποι καὶ σπέρματα ἀνθρώπων ὄντες, ἐκφῆνωσί περ τῆς φύσεως τὴν ἀθέλειαν. ὁ δὲ Σιφοκλῆς λέγων, ὅτι

Τὰ πλεῖστα Φωρῶν αἰχρὰ Φωράσεις βροτῶν,
 ἄγαν ἔοικεν ἡμῖν ἐπεμβαίνειν καὶ κολέειν. ἐ μὴν ἄλλὰ
 τὸ δύσκολον τῆτο τῆς κρίσεως καὶ Φιλαίτιον, εὐκολω-
 τέρας ποιεῖ ταῖς ὀργαῖς· ἐκαστικὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἄφνω
 καὶ τὸ ἀπροσδόκητον· δεῖ δὲ, ὡς περ καὶ Παναίτιος
 ἔφη, χρῆσθαι τῷ Ἀναξαγόρᾳ, καὶ κατὰ περ ἐκείνου ἐπὶ
 τῇ τελευτῇ τῷ παιδὸς εἶπεν· Ἦδειν, ὅτι θυῆτόν ἐγένε-
 νησα, τῆτο ταῖς παροξύνουσιν ἕκαστον ἐπιφανεῖν ἁμαρτη-
 μασιν· Ἦδειν, ὅτι σοφὸν ἐκ ἐπριώμην δῶλον· Ἦδειν,
 ὅτι ἀπαθῆ τὸν φίλον ἐκ ἐκλήσάμην· Ἦδειν, ὅτι τὴν
 γυναῖκα γυναῖκα εἶχον. ἂν δὲ κενεῖνό τις ἐπιφθεγγό-
 μενος ἀεὶ τὸ τῷ Πλάτωνος· Ἦπε ἄρ' ἐγὼ τοιοῦτος;
 ἔξωθεν εἶσω τὸν λογισμὸν ἀνατρέφῃ, καὶ παρεμβάλλῃ
 ταῖς μέμψεσι τὴν εὐλάβειαν, ἐ πολλῇ χρήσεται μισο-
 πονηρίᾳ πρὸς ἑτέρας, πολλῆς ὀρῶν ἑαυτὸν συγγνώμης δεό-
 μενον. νῦν δὲ ἕκαστος ἡμῶν ὀργιζόμενος καὶ κολάζων,
 Ἀριστεῖα φωνὰς ἐπιφέρει καὶ Κάτωνος, μὴ κλέπτει, μὴ
 ψεύδεται· διὰ τί ῥαθυμεῖς, καὶ (ὃ δὴ πάντων αἰχρῶν
 ἐστίν) ὀργιζομένοις ἐπιτιμῶμεν μετ' ὀργῆς, καὶ τὰ διὰ θυ-
 μὸν ἡμαρτημένα, θυμῷ κολάζομεν, ἔχ ὥσπερ οἱ ἰατροὶ
 πικρῷ πικρὰν κλύζουσι³ φαρμάκῳ χολῆν, ἀλλὰ μᾶλλον
 ἐπι-

¹ De Helicone Cyziceno, Platonis discipulo, vid. Fabric. B. Gr. T. II. p. 87.

² Xyl. MS. ἕτε pro ἕτως. Sic idem vertit, monens, locum non esse integrum.

³ R. manuit κλύζουσι.

ἔπιτείνοντες καὶ προσεκταράττοντες. ὅταν ἔν ἐν τέτοις γένωμαι τοῖς ἐπιλογισμοῖς, ἅμα τι πειρῶμαι καὶ τῷ πολυπράγμονος ἀφαιρεῖν. τὸ γὰρ ἐξακριβῆν ἅπαντα καὶ Φαυρῶν, καὶ πᾶσαν ἔλκειν εἰς μέσον ἀχολίαν οἰκέτα, καὶ πρᾶξιν Φίλε, καὶ διατριβὴν υἱῶ, καὶ ψιθυρισμὸν γυναικός, ὄργας φέρει πολλάς καὶ συνεχεῖς, καὶ καθημερινὰς, ὡν δυσκολία τρόπος καὶ χαλεπότης τὸ κεφάλαιόν ἐστι. Ὁ μὲν ἔν θεός (ὡς Εὐριπίδης Φησί) τῶν ἀγαν ἄπισταί, τὰ μικρὰ δὲ εἰς τύχην ἀφείδ ἐᾶν. ἐγὼ δὲ τῇ τύχῃ μὲν ἰδὲν οἶμαι δεῖν ἐπιτρέπειν, ἐδὲ παραρῶν τὸν νῦν ἔχοντα, πιθεύειν δὲ καὶ χρῆσθαι τὰ μὲν γυναικί, τὰ δὲ οἰκέταις, τὰ δὲ φίλοις, οἷον ἄρχοντα ¹ ἀρχόντων ἐπιτρόποις τισὶ καὶ λογισταῖς καὶ διοικηταῖς, αὐτὸν ἐπὶ τῶν κυριωτάτων ὄντα τῷ λογισμῷ καὶ μεγίστων. ὡς γὰρ τὰ λεπτὰ γράμματα τὴν ὄψιν, ἔτω τὰ μικρὰ πράγματα μιᾶλλον ἐντείνοντα, νύττει καὶ ταράττει τὴν ὄργην, ἔθως πονηρὸν ἐπὶ τὰ μείζονα λαμβάνεσαν. ἐπὶ πᾶσι τοίνυν ² τὸ μὲν τῷ Ἐμπειδοκλέες, μέγα καὶ θεῖον ἠγάμεν, τὸ νηθεῦσαι κακότητος. ἐπήνευ δὲ κἀκείνας, ὡς ἐν ἀχαρίστας ἐδὲ ἀφιλοσόφους ἐν εὐχαῖς ὁμολογίας ³, ἐν αὐτὸν ἀφροδισίων ἀγνεῦσαι ⁴ καὶ οἶνε, τιμῶντας ἐγγρατεῖα τὸν θεόν. ἢ ψευδολογίας πάλιν ἀπέχεσθαι χρόνον ὠρισμένου, αὐτοῖς προσέχοντας, πῶς ἀληθεύσομεν ἔν γε ⁵ παιδιᾷ

F f 2

καὶ

¹ Secutus sum W. Ita ex D. dantem pro vulg. ἄρχεσκ. Etiam Xyl. notat in scripto pro ἄρχεσκιν fuisse in margine ἄρχοντα, sensumque & hoc secutum se esse in vertendo, legentem οἷον ἄρχοντα ἐπιτρόποις. Equidem quoque malim abesse ἀρχόντων. R. aut ἄρχεσκιν deleri voluit, aut saltim a sequente vocabulo Interjecto commate separari. Posterius in ipsius edit. fuit observatum.

² Erasmo id, quod nunc sequitur, videtur esse appendix hominis christiani. Consentiant Amiot, & Nuescheler. Abest ab hac sententia Kaltw.

³ Xyl. MS. τὰς ἐν εὐχ. ὁμ. nec non deinde ἀφροδισίων ἐκ αὐτῶν.

⁴ Turn. V. Bong. ἀγνίσασθαι.

⁵ R. legi vult ἐν τε.

καὶ μετὰ σπεδῆς ἀπάσης· εἶτα ταύταις τὴν ἑμαυτῆ
 παρέβαλλον ψυχὴν ¹, ὡς ἔχ ἤτλον θεοφιλῆ καὶ ἱερᾶς
 ἡμέρας πρῶτον ἀοργήτας ὀλίγας, οἷον ἀμεθύσας καὶ ἀοί-
 νας διαγαγεῖν, ὥσπερ νηφάλια καὶ μελισπονδα θύων ².
 εἶτα μῆνα καὶ δύο πειρώμενος ἑμαυτῆ κατὰ μικρὸν, ἔτω
 τῷ χρόνῳ πρῆβαινον εἰς τὸ πρόθεον τῆς ἀνεξικακίας,
 ἐγκρατῶς προσέχων, καὶ διαφυλάττων μετ' εὐφημίας ἴλωσιν
 καὶ ἀμνητιῶν ἑμαυτὸν, ἀγνέοντα καὶ λόγων πονηρῶν,
 καὶ πράξεων ἀτόπων, καὶ πάθους ἐφ' ἠδονῇ μικρᾶ καὶ
 ἀχαρίστω ταραχᾶς τε μεγάλας καὶ μεταμέλειαν αἰχλι-
 σην φέροντος. ὄθεν (οἶμαι) καὶ θεῶ τι συλλαμβάνον-
 τος, ἐσαφῆνιζεν ἠ πεῖρα τὴν κρίσιν ἐκείνην, ὅτι τὸ ἴλωσιν
 τῆτο καὶ πρῶτον καὶ Φιλάνθρωπον, ἐδενὶ τῶν συνόντων
 εὐμενές ἐσιν ἔτω καὶ φίλον καὶ ἄλυπον, ὡς αὐτοῖς
 τοῖς ἔχουσιν.

¹ Verissime de hoc loco coniecit W. ita legendum censens
 εὐχὴν, ὡς ἔχ ἤτλον θεοφιλῆ καὶ ἱερᾶν, ἡμέρ. &c. — his
 ergo votis meum votum accommodans, noui minus illud εἶ Diis
 gratum εἶ sacrum &c. R. voluit παραβάλλων, & deinde
 ἱερᾶν ἔσαν, ἐπειρώμενην ἡμέρας.

² Sic R. legendum monuit, & dedi e Xyl. MS. pro vulg-
 θύοντα.

In der J. G. Cotta'schen Buchhandlung sind
von Oftern 1790—96. erschienen:

- A**bbildung der 100 deutschen wilden Holzarten nach Burgs-
dorfs Forsthandbuch, herausgeb. von Reiter und Abel,
4 Hefte, mit 100 Kupfern. gr. 4. Stuttgart 790—792.
illum. netto 21 Rthlr. 8 gr. 36 fl.
schwarz netto 8 Rthlr. 14 fl.
- Abels von Senauge, oder Briefe des Lord Sydenham, a. d.
Franz. von L. F. Huber. 8. 795. 16 gr. 1 fl.
- Amaliens Erholungsfunden. Deutschlands Töchtern geweiht.
Eine Monatschrift von Marianne Ehrmann, m. Kupf. und
Musik. Jahrg. 1790. 91. 92. 8. Jeder Jahrg. 2 Rthlr. 16 gr.
4 fl.
- Annales hebraeo-typographici Sec. XV. Descipit fusoque
commentario illustravit J. B. de Rossi, 4. maj. Parmæ, ex
reg. typ. 796. netto 3 Rthlr. 5 fl.
- Ansons Reisen um die Welt, für die Jugend bearbeitet. 8. 796.
10 gr. 40 fr.
- Archenholz (J. W.) Annalen der brittischen Geschichte, 12. und
13ter Bd. 8. 795. 796.
- Bengels (M. C.) freimüthige Aeußerung über verschiedene Ge-
genstände der christl. Glaubens- und Sittenlehre. gr. 8. 792.
20 gr. 1 fl. 12 fr.
- Benjowsky (Graf Moriz von) Schicksale und Reisen, a. d. Engl.
im Auszug. 8. 790. 6 gr. 24 fr.
- Die Bibel A. und N. Testaments, nach Luthers Uebersetzung,
mit Summarien, Parallelstellen, Bengels Harmonietafel, Ta-
belle der Evangelien und Episteln, und Vorrede von Herrn
D. G. C. Storr. 8. 16 gr. 1 fl.
- Bibliorhek (allgem. jurist.) von einer Gesellsch. Tübinger Rechts-
gelehrten, 1ter Bd. gr. 8. 796. 1 Rthlr. 1 fl. 48 fr.
- Bilfinger (A. F.) Versuch zu einem Eidsformularbuch für Beama-
te, Commu- und Spitalvorsteher in Wirtemberg. gr. 8. 792.
1 Rthlr. 12 gr. 2 fl. 24 fr.
- Biographien für die Jugend, 18 Bdch. 8. 95. 16 gr. 1 fl.
- Bouminghausen (Freih. v. Wallmerode) Taschenbuch für Pferde-
liebhaber, Reuter, Pferdezüchter, Pferdärzte und Vorgesetzte
grosser Marställe. Jahrg. 792—97. mit Kupf. gr. 12. Der
Jahrgang netto 22 gr. 1 fl. 36 fr.
- Brastberger (M. G. U.) Untersuchungen über Kants Kritik der
practischen Vernunft. gr. 8. 20 gr. 1 fl. 15 fr.
- Briefwechsel zweier Schulmeister. 8. 795. 6 gr. 24 fr.
- Catharina, oder die vornehme Bäurin. Ein prosaisches Lustsp.
in 3 Aufz. mit Gesang, a. d. Franz. der Schauspielerin Jul.
Candeille. 8. 794. 10 gr. 40 fr.
der

- der Christ im Kerker, oder religiöse Betrachtungen und Gebete
 für Gefangene und zum Tode verurtheilte Missethäter, von
 M. J. F. Christmann. gr. 8. 794. 12 gr. 45 fr.
- Condorcets Entwurf eines historischen Gemäldes der Fortschritte
 des menschlichen Geistes, a. d. Franz. von D. E. C. Poffelt. 8.
 796. 1 Rthlr. 1 fl. 30 fr.
- Glatt (D. J. G. F.) Magazin für christliche Dogmatik und Mo-
 ral, deren Geschichte und Anwendung im Vortrag der Reli-
 gion, 1r Thl. gr. 8. 796. 20 gr. 1 fl. 30 fr.
- Flora. Deutschlands Lächtern geweiht, herausg. von Huber,
 Lafontaine, Pfeffel, Sulzer und andern, m. K. n. Musik, aufs
 J. 793—96. Der Jahrg. 2 Rthlr. 16 gr. 4 fl.
- Franz kleine Geographie von Württemberg, 2te Aufl. 8. 796.
 12 gr. 45 fr.
- Franklin (B.) Leben. 8. 795. 16 gr. 1 fl.
- Georgina. Eine wahre Geschichte, aus dem Engl. von Miss Bur-
 ney, der Verfasserin von Cecilie Beverley, 4 Bdch 8. 791—
 792. 2 Rthlr. 3 fl.
- Der Glückswechsel, oder der lebenswürdige Sonderling. Ein Lust-
 spiel in 5 Aufz. a. d. Franz. des Louis Treogate frey übers.
 8. 794. 10 gr. 40 fr.
- Gmelin (C.) Materialien für die Anthropologie, 1ter Bd. 8.
 791. 20 gr. 1 fl. 15 fr.
- Histoire universelle continuée jusqu'à nos temps & précédée
 d'un discours pour y préparer les enfans, deux ouvrages
 trad. de l'allemand, de Mrs. Schloezer & Schroeck, edit. sec.
 revue. 8. 796. 1 Rthlr. 1 fl. 30 fr.
- Hofacker (b. C. C.) Principia juris civilis romano-germanici,
 cur. Chr. Gmelin, Tom. II. Sect. II. & Tom. III. Sect. I.
 8. maj. 794—796. 3 Rthlr. 5 fl. 15 fr.
- Die Horen. Eine Monatschrift, herausg. von F. Schiller. gr. 8.
 795. 796. Der Jahrg. 6 Rthlr. 8 gr. 11 fl.
- Huber (D.) Tamira, ein Drama. - Nebst einer Abhandlung über
 das Melodrama, m. e. Titelvign. 8. 91. Posttyp. 12 gr. 45 fr.
 Drucktyp. 8 gr. 30 fr.
- Krapf (D. J. D.) Beschreibung der warmen Bäder zu Baden in
 der Marggrafsch. Baden. 8. 795. 8 gr. 30 fr.
- L'huillier (S) Polygonometrie ou de la mesure des figures re-
 ctilignes & abrégé d'hyposérimétrie élémentaire ou de la dé-
 pendance mutuelle des grandeurs & des limites des figures,
 avec fig. gr. 4. 1 Rthl. 4 gr. 2 fl.
- principiorum calculi differ. & integr. expositio elem-
 c. fig. 4. maj. 795. 3 Rthlr. 4 fl. 54 fr.
- Manuel du Général & de l'Officier, ou cahiers militaires por-
 tatifs, contenant une nouvelle idée sur le génie des remar-
 ques & extraits sur ceux qui concernent une armée & le ser-
 vice

- vlee milit. en général &c. par. Mrs. de Tiffot, Grenus, av**
 planches. 8. 2 Rthlr. 16 gr. 4 fl.
- Meiners (C.) Briefe über die Schweiz, 4 Thle. Wohlfeile Ausfl.**
 für die Reichslande. 8. 790. 2 fl.
- Mohl (D. W. F.) System der Gerichtsbarkeit des Kaiserlichen**
und Reichskammergerichts, 2 Bände. gr. 8. 791 — 792.
 2 Rthlr. 16 gr. 4 fl.
- Pistet (M.) Versuch über das Feuer, a. d. Franz. m. 1 Kupf.**
 8. 791. 16 gr. 1 fl.
- Ploucquet (D. W. G.) Mittel, Wohnungen und andere Gebäu-**
de unverbrennlich zu machen, samt andern Anstalten gegen
Feuersbrünste. 8. 791. 6 gr. 24 fr.
-
- Initia bibliothecae medico - practicae reals sive reperto-**
rii medico - practici, Tomi I — VI. 4.
- Charta Script. 29 Rthlr. 16 gr. 50 fl. 48 kr.
 Subscript. Pr. 22 Rthlr. 14 gr. 40 fl. 40 kr.
- Plutarchi Chæronensis quæ supersunt omnia. Cum adnotationi-**
bus variorum adjectaque lectionis diversitate, opera J. G.
Hutten, Tomi I — IX. 8. maj. 792 — 796.
 12 Rthlr. 21 fl. 36 kr.
- Subscript. Pr. 8 Rthlr. 6 gr. 14 fl. 24 kr.
-
- Moralia, id est opera, exceptis vitis, reliqua, græca**
emendavit, Xylandri, Stephani, Relakii, Wytenbachii,
aliorumque animadversionibus illustravit, lect. diversitatem
adjecit J. G. Hutten, Vol. I — III. 8. maj. 796.
 Subscript. Pr. 2 Rthlr. 18 gr. 4 fl. 48 kr.
-
- Demosthenes & Cicero, in usum juventutis liter. græc.**
studiosæ, cum adnot. & indicibus necessariis J. G. Hutten.
 8. maj. 796. 16 gr. 1 fl.
- Pomponatii (P.) tract. de immortalitate animæ. Cura Bardilli,**
 Phil. Prof. 8. maj. 791. 12 gr. 45 kr.
- Posselt (D. C. L.) europäische Annalen. Jahrg. 1795. und 796.**
 gr. 8. Der Jahrg. 4 Rthlr. 8 gr. 6 fl. 54 fr.
- Rappolt über die Stärke rund gewobener Seile, wie sie nach**
Muschensbröckischen Grundsätzen auf dem Wühlhof verfertigt wer-
den. 8. 796. 4 gr. 15 fr.
- Repositoryum für die neueste Geographie, Statistik und Geschi-**
chte, herausgegeb. von P. J. Bruns und C. A. W. Zimmer-
mann, 3ter Bd. mit Karten und Kupf. gr. 8. 793. u. 794.
 5 Rthlr. 8 fl. 45 fr.
- Mitt von zehn Meilen (des Pfarrers zu Michalbe) oder Szenen**
aus dem Leben weiser Menschen und Narren, von G. Köpfler,
 3 Thle. 8. 792. 793. 3 Rthlr. 8 gr. 5 fl.
- Köpfers (G. S.) Beiträge zur Naturgeschichte Württembergs, 38**
Hest. gr. 8. 791. 12 gr. 45 fr.

Musch

- Rufh Beschreibung des gelben Fiebers, welches im Jahr 1793. in Philadelphia herrschte, a. d. Engl. von P. F. Hoppfengärtner u. J. F. Authenried. 8. 796. 1 Rthlr. 12 gr. 2 fl. 15 fr.
- Sammlung (neue) interessanter und zweckmäßig abgefaßter Meibesbeschreibungen für die Jugend, 1 — 5ter Thl. mit Kupf. 8. 793—795. 2 Rthlr. 2 gr. 3 fl. 20 fr.
- die Familie Seldorf. Eine Geschichte von L. F. Huber, 2 Thle. 8. 795. 796. 1 Rthlr. 20 gr. 2 fl. 45 fr.
- Selle (D. E. G.) Entwurf einer systemat. Fieberlehre, a. d. Lat. von D. E. G. Hoppf. 8. 791. 20 gr. 1 fl. 15 fr.
- Staatsliteratur (deutsche) auf das Jahr 791. 792. 8. Der Jahrgang 2 Rthlr. 8 gr. 3 fl. 36 fr.
- Storr (D. Theol. G. E.) von dem seligen Zustand der Seele nach dem Tode vor der Auferstehung, a. d. Lat. frei überf. v. D. W. L. Storr. 8. 791. 4 gr. 15 fr.
- Bemerkungen über Kants philosoph. Religionslehre, a. d. Latein. nebst Bemerk. des Uebersetzers über den aus Principien der pract. Vernunft hergeleit. Ueberzeugungsgrund von der Möglichkeit und Wirklichkeit einer Offenbarung in Beziehung aus Fichte's Versuch einer Kritik aller Offenbarung. 8. gr. 8. 795. 16 gr. 1 fl.
- opuscula acad. ad interpretationem libror. sacror. pertinentia, Vol. I. II. 8. maj. 796. 2 Rthlr. 4 gr. 3 fl. 48 kr.
- (D. W. L.) vermischte Bemerkungen über Gegenstände der württembergischen Oberamtspraxis, nebst einem Anhang aller dahin einschlag. Gesetze. 8. 791. 14 gr. 48 fr.
- van Swieten (G. M. de) Comment. in omnes aphorismos H. Boerhave de cognoscendis & curandis morbis, 8 Tom. (complet) 4. Bassani 6 Rthlr. 8 gr. 11 fl.
- Taschenbuch für Garten- und Naturfreunde, auf 795. bis 797. mit Abbildungen von Hohenheim und andern Kupfern. 16. geb. 3 Rthlr. 4 gr. 5 fl. 36 fr.
- Tafingers (D. W. G.) Lehrsätze des Natur-Rechts. 8. 795. 18 gr. 1 fl. 15 fr.
- Versuch einer jurist. Methodol. 8. 796. 6 gr. 24 fr.
- Emilie von Barmont. Eine Geschichte von Louvet, a. d. Franz. mit Vorrede und Anhang, vom Verf. des heiml. Gerichts. 8. 795. 1 Rthlr. 4 gr. 1 fl. 45 fr.
- Berner (G. A.) practische Anleitung zur lateinischen Sprache, nach der Bröderischen Grammatik, I. u. 2ter Thl. neue Aufl. gr. 8. 795. 1 Rthlr. 1 fl. 30 fr.
- Sahn (M. E. G.) Versuch einer Reformationsgeschichte des Herzogthum Württembergs. 8. 791. 16 gr. 1 fl.

